ND OF

P9R	ORDER NO
828	1887

Jesus. Non est vera christiana quę non audet in omni statu omnia in quo audet vivere.

Jesus me ab extremo preocupet die. extendam capita omnia Dilectorum

In sermone de Cipriano Martyre. ut fiat deus placidus meus ad extremum

Portiforiū seu Breuiariū ad vsum ecclesie Sarisburiēsis: castigatum/ suppletū/ marginalibus quotationibus adornatū/ pulcherrimisq; ymaginibus decoratū/ ac nūc primū ad verissimum ordinalis exemplar in suū ordinē a pitissimis viris redactū. Una cū directorij (qđ Pica vocāt) interpositiōe. Adiecto etiā indice necessario de festiuitatū dūicarū/ octauarū/ feriarūq; diuisione.



Pars Estiualis.

1530

KL Prima dies mẽs: et septima trũcat vt ensis.

Januarius habet dies. xxxj. Luna. xxx.

iij	A	Januarij. Circicisio dñi. minus du. ix. lec.	D		1
	d	iij	No. Octa. ſci ſtephani protomar. ix. lect.		2
xj	c	iij	No. Octa. ſ. ioannis euangeliſte. iij. lect.		3
	d	pridie	No. Octa. ſ. innocẽtiũ martyrũ. iij. lec.		4
xix	e	Nonis	Octa. ſ. [illegible] mar. Edwardi regis.		5
viij	f	viij	Id'	Epipha. dñi. maius dup. ℞ pncipi. ix. lec.	6
	g	vij	Id'	Claues septuagesime.	7
xvj	A	vj	Id'	Luciani pbri cum so. eius. memo. tantum.	8
v	b	v	Id'	¶ Si dies dñic' infra oc. nõ eueñ. tũc hac	9
	c	iiij	Id'	die legetur euangeliũ. Vidit ioan.	10
xij	d	iij	Id'	Sol in aquario.	11
ij	e	pridie	Id'		12
	f	Idus		Octa. epi. ix. lec. Medie lec. de. ſ. hilario.	13
i	g	xix	kl'	Febru. Felicis pbri. iij. lec. inui. ſim.	14
	A	xviij	kl'	Mauri abbis. iij. lec. inuita. ſimp.	15
xviij	b	xvij	kl'	Marcelli p[illegible]. ℞ marty. iij. lec. inui. ſimp.	16
vij	c	xvj	kl'	Sulpitij epi ℞ cõfeſ. iij. lec. inuit. ſimp.	17
	d	xv	kl'	Pulce ẽgi. iij. lec. inui. ſimp. Prima. lxx.	18
xv	e	xiiij	kl'	Vulſtani epi ℞ cõfeſ. ix. lec.	19
iiij	f	xiij	kl'	Fabiani ℞ ſebaſtiani mar. ix. lect.	20
	g	xij	kl'	Agnetis virginis ℞ martyris ix. lec.	21
xij	A	xj	kl'	Vincentij marty. ix. lec.	22
i	b	x	kl'	Poſt primã lunã poſt epi. computa	23
	c	ix	kl'	decẽ dies: ℞ ſab. ſẽp claudetur Alla	24
ix	d	viij	kl'	Conuerſio ſancti pauli. inuita. trip. et	25
	e	vij	kl'	[illegible]mẽo. de ſctõ pzeiecto. ix. lec. D.	26
xvij	f	vj	kl'	Juliani epi. inuita. dup. iij. lec.	27
vj	g	v	kl'	Agnetis. ij. inuita. du. iij. lectio. Claues. xl.	28
	A	iiij	kl'		29
xiij	b	iij	kl'	Batildis regine ẽginis nõ marty. iij. lecti.	30
iij	c	pridie	kl'	Inuita. ſimp.	31

Nox habet horas. xvj. dies vero viij.

Quinq; bis inde dias bis ſeptem bis dena tetras.
Si cadit in lucem dñi numer abis candẽ.

¶ Dia ſeſ. iij. lec. q̃ infra. lxx. 2 tige. hñt iui. ſimp. ℞ mat. cũ noc. dñr vſq; ad. iij. feſ. i capite ieiunij. i. xl. Bo neq; ſeruitũ ſat de ta[illegible]

Quarta subit mozte: posternit tertia soztem.
Februarius habet dies. xxviij. Luna. xxix

	d	Februa.	Vrigide ẽginis. iij. lec. inuita. simpl.	1
xj	e	iij	No. Vrbis. b. ma. mai⁹ du. si nõ pn. ix. lc.	2
xix	f	iij	No. Blasij epi et marty. Inuitat. dup.	3
viij	g	pdie	No.	4
	A	Nonas	Agathe ẽginis. et marty. ix. lec.	5
xvj	d	viij	Id⁹ Vedasti et amãdi epozũ. iij. lc, Inui. simp.	6
v	c	vj	Id⁹ ¶ Vbicunq; prima luna fuerit post fe-	7
	d	v	Id⁹ stũ sancte agathe: prima dñica sequens	8
xij	e	iv	Id⁹ erit dominica. xl.	9
ij	f	iij	Id⁹ Scola. ẽg. z. lc. inui. sim. Sol in pisc⁹.	10
	g	iij	Id⁹	11
x	A	pridie	Id⁹	12
	b	Idus		13
xviij	c	xvj	kl Martij Valẽtini mar. iij. lc. Inuit. du.	14
vij	d	xv	kl	15
	e	xiij	kl Juliane ẽginis et mar. iij. lc. Inui. du.	16
xv	f	xij	kl	17
iij	g	xj	kl Annos partiri per partes q̃tuoz equus	18
	A	x	kl Cum poteris dñi: bissextus adesse docetur.	19
xij	b	x	kl	20
i	c	ix	kl Ultima. lxx.	21
	d	viij	kl Cathedza scti petri. Inui. trip. iij. lec.	22
ix	e	vij	kl	23
	f	vj	kl Mathie apostoli. Inke. du. ix. lec.	24
xviij	g	v	kl ¶ Si bissext⁹ fuerit: q̃rta die a cathedza	25
vj	A	iiij	kl scti petri inclusiue fiat festũ scti mathie	26
	b	iij	kl et f litera bis numeretur.	27
xiij	c	pridie	kl	28

Nor habet hozas. xiij. dies vero. x.

¶ Post cineres / pneuma / post crucem / post; luciam.
Mercurij: veneris: sabbato: ieiunia fient.

¶ Si festũ purifi. btẽ marie infra. lxx. contigerit: semp dicit̃ se-quẽtia ad missam. Similiter fiat in annũciatione eiusdem:

¶ Quodcũq; fe. ix. lec. a capite ieiunij vsq; ad passionẽ dñi euenerit: licet dup. fest. fuerit: semp fiat solẽnis memo. de ieiunio ad vtraq; vespe. et ad matu. sed non ad missam. Nam post missam de festo dicitur missa de ieiunio: vtraq; ad principale altare.

Scorpius est quintus et tertius est nece cinctus.
November habet dies.xxx. Luna.xxix.

	b	Nouembris. Omniū sanctorū. maius duꝑ.ix.lec.		1
xiij	c	iij No. Cōmemoratio animarum. ix.lecti.		2
ij	d	iij No. Vene[illegible]dx virginis ⁊ marty. ix.lectio.		3
	e	g pridie No.		4
x	f	A None.	D	5
	g	b viij Id⁹ Leonardi abbatis. ix.lec.		6
xviij	a	c vij Id⁹		7
vij	b	d vj Id⁹ Quatuor coronatorū mar. inuita. du. iij. lec.		8
	c	e v Id⁹ Theodori mar. Inuita. simp. iij. lec.		9
xv	d	f iiij Id⁹		10
iiij	e	g iij Id⁹ Martini ep̄i et cōfess. Inuita. trip. ix. lec.		11
	f	A pridie Id⁹		12
xij	g	b Idus Britij ep̄i et cōfes. inuita. duꝑ. iij. lec.		13
ii	a	c xviij kl Decembris. Sol in sagittario.		14
	b	d xvij kl Machuti ep̄i ⁊ confess. ix. lec.		15
ix	c	e xvj kl Edmundi archiep̄i. Inuita. trip. ix. lec.		16
	d	f xv kl Hugonis ep̄i et confess. ix. lec.		17
xvij	e	g xiiij kl Octa. sancti martini ep̄i. Inui. du. iij. lec.		18
vj	f	A xiij kl		19
	g	b xij kl Edmundi regis. ix. lec.		20
xiij	a	c xj kl		21
ij	b	d x kl Cecilie virginis et martyris ix. lec.		22
	c	e ix kl Clemēt [illegible] ix. lc. Iuita. sim. ¶ Incipit hy		23
x	d	f viij kl Chrisogo. mr. iij. lc. (ems: ⁊ hꝫ dies. xcj.		24
xix	e	g vij kl Katherine virginis et martyris ix. lec.		25
	f	A vj kl Lini [illegible] et marty. iij. lec. Inui. simp.		26
viij	g	b v kl		27
	a	c iiij kl		28
xvj	b	d iij kl Saturnini ⁊ sociorum. iij. lec. Vigilia.		29
b	c	e pridie kl Andree apostoli. Inferi⁹ duꝑ. ix. lec.		30

Nox habet horas. xvj. Dies vero. viij.

Post festum lini erit semper aduentus domini. Aspicies.

KL Septimus exãgnis virolus dnus vt anguis.

December hꝫ.xxxj.dies. xxxj. Luna.xxx.

	f	Decembris.			1
xiij	g	iiij No.			2
ij	A	iij No.			3
f	b	pridie No.	Depositio ltī oīmundi epī ꝫ gl̃ec. ix.lec.		4
	c	None			5
xviij	d	viij Id'	Nicolai epī	tmui.tri.ix.lec.	6
vij	e	vj Id'	Octa.l.andree apli.tmui.du.iij.lec.		7
	f	v Id'	Coceptio dēe marie	minus du.ix.lec.	8
xb	g	iiij Id'			9
iij	A	iij Id'			10
	b	ij Id'			11
xij	c	pridie Id'	Sol in capricorno. Solstitium.		12
i	d	Idus	Lucie virginis ꝫ marty. ix.lec.		13
	e	xix kl'	Januarij.		14
ix	f	xviij kl'			15
	g	xvij kl'	O sapiē. Nulle deinceps fiāt p̄ces ad vel.		16
xvj	A	xvj kl'			17
vj	b	xv kl'			18
	c	xiiij kl'			19
xiiij	d	xiij kl'	Vigilia.		20
iij	e	xij kl'	Thome apli. Inferius duꝫ.ix.lec.		21
	f	xj kl'			22
xj	g	x kl'			23
xix	A	ix kl'	Vigilia.		24
	b	viij kl'	Natiuitas dñi nr̄i Iesu xp̄i. p̄incipis du.		25
viij	c	vij kl'	Stephani p̄omartyris. minus du.		26
	d	vj kl'	Joānis apli ꝫ euāgeliste minus duꝫ.		27
xvj	e	v kl'	Sanctorum innocētiū martyrū. minꝰ duꝫ.		28
v	f	iiij kl'	Thome [illegible] minus du.		29
	g	iij kl'			30
xiij	A	pridie kl'	Silueſtri [illegible] ꝫ gl̃ec. ix.lec.		31

Nox habet horas.xviij. Dies vero.vj.

Annus habet.cccl.xij.mēses.hebdomadas.lij.et diem vnum.
Et habet dies.ccclxv.et horas.vj.

¶ Tabula annoꝝ cõmuniũ et bissextiliũ literarũqꝫ dñicaliũ quotannis currentiũ: reuolutio cuius est post annos. 28. post qs ad caput eiusdem cum annis tunc currentibus reuertitur.

f e d c b g f e c b g f e d b g f d c b

b d f a c e g

¶ In tabula igitur vel serie literarũ dñicaliũ supza posita annũ vel cõem vel bissextilem: literã itẽ dñicalem singulis annis hoc pacto feliciter inuenies. Pzimã nempe literã i supzascripta serie que est f. accipe: et da illi annũ salutis. 1521. Sequenti litere que est e. da. 1522. et iterũ sequẽtibus literis sequẽtes annos/ qꝫ deinceps pgrediẽdo et ad initiũ (si opus sit) redeundo: quousqꝫ ad nũerũ anni tui currẽtis pzopositi peruenies. Qui a litera super quã cadit talis numerus anni pzopositi: erit litera dñicalis. Que si vnica occurrit: annum cõem esse intelliges. Si duplex bissextilem. Et tunc pzior id est superior vsqꝫ ad festum mathie apostoli vtilis erit. Inferior autem ad reliquam anni partem accommodabitur.

¶ Tabula clauiũ festoꝝ mobiliũ simulqꝫ aurei numeri subiũcti. reuolutio cuius est post annos. 19. post quos cum annis tũc currentibus: semper ad eiusdem regredietur initium.

¶ Claues festoꝝ mobilium.

15 16 34 23 12 31 20 39 28 17 36 25 14 33 22 11 30 19 38
1. 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

¶ Similicõputo vt dictũ est de lẽa dñicali: etiã deprehendere potes clauẽ festoꝝ mobiliũ. Nã clauũ numero pzimo q̃ videlicet est. 16. da annũ. 1520. sequenti numero qui est. 15. da. 1521. sic deinceps semp singulos numeros clauũ accõmoda: donec pduceris ad numerũ anni ppositi. Nã vbi annus tuus ppositus sedẽ inuenit: illic nummerũ clauis deprehendes. Sub quo cõtinuo aureus numerus pzo noua luna reperienda valens apparebit.

¶ Festoꝝ mobilium canon.

¶ Festa igitur mobilia habita claue anni currentis hoc modo inueniunt. Animaduerte quot vnitates sunt in claue ãni currẽtis: deinde tot dies numera: deorsum descẽdendo a loco cuiuslibet clauis in kalẽdario notate. Vbi aũt numerus ille terminat: ibi

dominica septima tale festum peragetur. In anno tñ bissextili si septuagesimã aut quadragesimã queris: claui adde vnitatem: et si quadragesima iuxta talẽ cõputationẽ in. 24. die februarij vel post inuẽta fuerit: ipsa p vnũ diẽ retroacta erit peragẽda.

¶ Nouilunioꝝ canon.

¶ Nouilunũ sine noua luna: singulis mensibus anni sic reperit. Habito aureo numero anni tui: vbicũq; ille in ordine aurei numeri in kalendario posito tibi occurrerit: a loco illo illi⁹ diei iuxta positi: sequẽtiũ verboꝝ syllabas sursum cõputa: vt puta In celis est hic. vnicuiq; diei accõmodãdo syllabã vnã: dicsq; ille supra quẽ syllaba hic ceciderit: dies est nouilunij ꝓpositi per singulos menses anni.

¶ Carmina docentia per nouilunia inuenire pascha.

Post regum festa: quere nouilunia trina:
Post dominica tertia: sacrum pascha celebra.

¶ Alia ad idem.

Post veris equinoctium: quere plenilunium
Et dominca ꝓxima sacrum celebra pascha.
Non verius inuenies si mille legas codices.

¶ Sed ne decipiaris per hos tres vltimos ỏsus: Nota q; equinoctium veris accipiẽdũ est in. xx. die martij sicut olim. In quo die sol intrabat arietẽ: et dies erãt equales noctibus. Nunc aũt statꝰ anni mutatus est ꝓpter aliquot minuta quibus longioꝝ equo ꝓtrahitur annus. Ita vt nunc habeamus equinoctium veris in vndecima die martij. Ad quod quidẽ equinoctiũ hodiernũ non debes attẽdere si vis inuenire pascha: sed ad equinoctiũ antiquũ: quod (vt dictũ est) accipi debet in vigesima die martij. Et de illo faciunt mentionem ꝓdicti tres versus.

ffastus inflatio ab ipso vel potest deprimoꝝ nõ cantus
humiliat vero et ab ipa abyssi zoatum hoiem sublimat
q; ons p̃ pgatiõe sublimatus saluauit. katzon ante
apl̃os in paradiso dñi. Stella v̊ statio stat immoꝝ
pondꝰ ingressa est stratum.

Sarisburiensis pzouincie. Pars estiualis.

IN die sctē trinitatis totū tuitiū de festo. Ad sedas vespas de trinitate solēnis mēoria de cōme. Feſ. 2. 3. ℣. 4. de cōmēo. et mēo. de oct. cū ā. de noc. Feſ. 5. de corpe xp̄i: ℣ nihil de oct. trini. nisi fel. trini. sit fel. loci: tūc fiat solē. mēo. de oct. ℣ festū. s. aldelmi differat vsq; i sab. ℣ nihil de. s. vrbano. Ad. 2. vel. de corpe xp̄i solē. mēo. de. s. augu. cū pleno tuitio in crastino. Feſ. 6. de. s. augustī. Ad matu. ꝑmo fiat mēo. de oct. trini. sub silētio. Deide de octa. corpis xp̄i solēnit: cū ās ℣ pis q̄ dñr ad. 1. vel. Ad. 2. vel. de. s. aug. mēo. de trini. sub silētio. Deide de. s. aldelmo: ℣ de oct. corpis xp̄i soleniter. Sabbō de. s. aldelmo. ℣ medie lc. de corpe xp̄i: cum Rēs de. 1. noc. Ad mat. mēo. de oc. corpis xp̄i ℣ de oct. trini. Nonū Re. a duob⁹ cātet. ¶ In die sctē trinit. totū seruitiū de festo: ℣ nihil de sctō. Ad. 2. vel. mēo. de cō. solē. Feſ. 2. ℣. 4. de cme. ℣ nihil de. 3. cōme. Feſ. 3. de. s. augu. ℣ mēo. de oct. trini. sub silētio. Ad. 2. vesp. mēo. de. s. petronilla. ℣ de oct. sub silētio. Deinde solē. mēo. de sctā maria: cū ā. Sub tuā. cū pleno seruitio i crastino. Feſ. 5. de festo corpis xp̄i: ℣ nihil de sctō. Quotidie infra oct. ℣ i oct. ōz sequentia. Ecce panis āgelor. scōm vsum Romanū: sed scōm vsum Sarū ōz sequētia. ¶ In die sctē trini. de solēnitate festi. Ad. 2. vel. mēo. de cōme. ℣ nihil de sctis. Feſ. 2. 3. ℣. 4. de cōme. Feſ. 5. fel. corpozis xp̄i: ℣ hz oct. cū regimie chozi. Ad. 2. vel. fiat mēo. de. s. edmūdo: ℣ de martyzib⁹ sub silētio. Feſ. 6. de. s. edmūdo: ℣ medie lect. de marty. ℣ mēo. de oct. corpis xp̄i: ℣ de oct. trini. ¶ In die sctē triñ. totū seruitiū de fel. ℣ festū sctī barnabe differat i crast. Ad. 2. vel. mēo. de apl'o: ℣ de marty. sub silētio. Feſ. 2. de apl'o: ℣ medie lec. de marty. Sctē vespe erūt de apl'o: ℣ mēo. de festo loci: ℣ de octa. cū pleno seruitio i crastino. Feſ. 3. ℣. 4. de cōme. ℣ mēo. de sctis: et de octa. Feſ. 5. de festo corpozis xp̄i. Ad. 2. vel. mēoſ. de. s. richardo: et de marty. sub silētio. Feſ. 6. de. s. richardo. ix. lc. ℣ medie lc. de marty. Nonū Re. cantet a duob⁹ ꝑpter octa. Mēo. de marty. de octa. corpis xp̄i: ℣ de oct. trini. hy⁹. Saluator. cū ỽ. Deo grās. ¶ In die sctē trinita. totū seru. de festo: ℣ nihil de marty. Ad. 2. vel. fiat solen. mēo. de cōme. ℣ nihil de marty. Feſ. 2. 3. ℣. 4. de cōme. ℣ mēo. de sctis: et de octa. Feſ. 5. de festo corpis xp̄i: ℣ festū sctī albani differat in crastinū. Ad. 2. vel. fiat mēo. de sctō albano ℣ de ỽgi. sub silentio. Feſ. 6. de sctō albano. ix. lc. medie lec. de ỽgi. cum Re. Regnū mūdi. ℣ mēo. de vtriſq; octa. Missa de vigil. ōz ad ꝓncipale altare posit. 6. Tamē in diocesi Elien. i. 6. feſ. fiat seruitiū de sctā etheldzeda dup. festū: ℣ fel. sctī albani eo anno oino omittatur: et

Sar.

tñc ad.2.vesl.q̄ erūt de sctā etheldzeda fiat solē.mēo.de.s.ioāne:ꝫ de octa.corpis xp̄i. In alijs locis ad.1.vesl.de.s.ioāne fiat mēo.sub silentio de sctō albano. deinde solēnis mēo.de octa.corpis xp̄i:ꝫ nihil de oc.trini. Ad matu.ꝫ ad mis.mēo.de oc.corpis xp̄i:ꝫ nihil de
1 B oct.tri. ¶ In die sctē tri.totū seruitiū de festo. Ād.2.vesl.mēo.de festo loci solē.Feī.2.ꝫ.3.de cōme.Feī.4.de.s.aldelmo.ix.lc.ꝫ me die lc.de.s.vrbano:ꝫ mēo.de oct.Feī.5.festū corpis xp̄i:ꝫ festum sci augu.differat in crasti. Ād.1.vesl.mēo.de.s.aldelmo sub silētio tm̄. Ād.2.vesl.fiat sol.mēo.de.s.aug.tm̄.Feī.6.de.s.augu.ꝫ mēoī. sub silentio de octa.trini. Deinde solē.mēo.de octa.corpis xp̄i ad
2 B matu.ꝫ ad mis.ꝫ ad vesl. ¶ In die sctē trini.totū seruitiū de fest. Ād.2.vesl.solē.mēo.de festo loci.Feī.2.ꝫ.4.de cōme.Feī.3.de sctō augu.ꝫ mēo.de ogi.ꝫ de oct.trini.sub silētio. Ād.2.vesl.mēoī.de sctō:ꝫ de oct.sub silētio. Deīde solē.mēo.de.s.maria:cū ā. Sub tuā.
3 B Feī.5.festū corpis xp̄i:ꝫ nihil de mar. ¶ In die sctē trini.de triū. Ād.2.vesl.mēo.de cōme.soleniter.Feī.2.3.ꝫ.4.de cōme.ꝫ mēo.de sctis:ꝫ de oct.Feī.5.festū corpis xp̄i:ꝫ nihil de marty.ꝫ festū sci edmūdi differat i crastinū. Ād.2.vesl.fiat mēo.sub silētio de sctō edmūdo.Feī.6.de.s.edmūdo.ix.lc.ꝫ medie lc.de oct.corpis xp̄i:et mēo.de vtrisq; octa. Secūde vespere erūt de sctō edmūdo:ꝫ mēo. de aplo ꝫ vtrisq; oc. Sab. de aplo:ꝫ medie lc.de octa.corpis xp̄i.
4 B ¶ In die sctē tri.totū seruitiū de trini.ꝫ nihil de mar. Ād.2.vesl. solē.mēo.de cōme.Feī.2.3.ꝫ.4.de cōme.ꝫ mēo.de sctis:ꝫ de octa. Feī.5.de fest.corpis xp̄i:ꝫ nihil de mar.ꝫ fest.s.richardi differat in crastinū. Ād.2.vesl.fit mēo.de.s.richardo.ix.lc.ꝫ medie lect. de
5 B oc.corpis xp̄i:ꝫ mēo de vtrisq; oct. ¶ In die sctē tri.totū seruitiū de trini. Ād.2.vesl.solē.mēo.de festo loci.Feī.2.ꝫ.3.de cōme.Feī. 4.de.s.alba.medie lc.de oct.tri.Fe.5.festū corpis xp̄i. Ād.1.vesl. mēo.sub silen.de.s.albano:ꝫ nihil de sctā etheldzeda:tm̄ in dioceſi Eliēn.festū sctē etheldzede differat in sab.ꝫ ad.2.vesl.de.s.ioāne fiat solē.mēo.de sctā etheldzeda:ꝫ de oct.corpis xp̄i:cū pleno seruitio in crastino. Missa de vigila cātet ad summū altare post mis. de die:cū cōme.de sctā etheldzeda. Ād.2.vesl.sol.mēo.de.s.ioanne. Feī.6.de.s.ioāne:ꝫ solē.mēo.de oct.corpis xp̄i:ad matu.ad mis.ꝫ
1 C ad vesl.ꝫ nihil de oc.trini. ¶ In die sctē trini.totū seruit.de trini. Ād.2.vesl.sol.mēo.de sctā maria:cū ā. Sub tuā. Feī.2.de.s.maria ꝫ mēo.de octa. Feī.3.de sctō aldelmo.ix.lec.ꝫ medie lec. de mar.ꝫ mēo.de oct. Feī.4.de.s.augu. Ād.1.vesl.mēo.de octa. sub silentio. Deinde sol.mēo.de.s.aldelmo. Feī.5.festū corpis xp̄i. Ād.1.vesl.
2 C solē.mēo.de sctō augu.ꝫ nihil de octa.trini. ¶ In die sctē trini,

totū seruitiū de festo. Ad. 2. vel. solē. mēo. de festo loci. Feī. 2. ℣. 4. de cōme. Feī. 3. de. s. augu. ℣ mēo. de sctō ℣ de octa. sub silen. Ad. 2. vel. mēo. de mar. ℣ de oct. sub silētio. Deide mēo. de. s. maria solen= niter: cū ā. Sub tuā. Feī. 5. festū corpis xpi ¶ In die sctē trinita. 3 a.
totū seruitiū de festo. Ad. 2. vel. solē. mēo. de festo loci. Feī. 2. ℣. 3. de cōme. Feī. 4. de. s. edmūdo: medie lc. de mar. ℣ mēo. tm̄ de octa. Feī. 5. de festo corpis xpi. Ad. 1. vel. fiat mēo. de. s. edmūdo sub si= lētio. Ad. 2. vel. fiat mēo. sub silē. de aplo. Feī. 6. de aplo: medie lc. de oct. corpis xpi: ℣ mēo. de oc. trini. Sab. de oc. cū ỽ. ℣ Rēs de. ij. noc. ℣ mēo. de mar. ℣ de octa. trini. ¶ In die sctē trini. oia patent. 4 a.
Ad. 2. vel. solen. mēo. de festo loci. Feī. 2. ℣. 3. de cōme. et mēoī. de marty. ℣ de octa. Feī. 4. de sctō richardo. ix. lc. medie lc. de marty. ℣ nō de oc. Feī. 5. de fel. corpis xpi. Ad. 1. vel. fiat mēo. sub silen. de sctō richardo. ¶ In die sctē tri. ptz. Ad. 2. vel. solē. mēo. de sancta 5 a.
maria: cū ān. Sub tuā. Feī. 2. de sctā maria. et mēo. de octa. Feī. 3. de sctō albano: ℣ medī. lc. de oc. tri. Hic icipiūt exequie mozt uoz. Feī. 4. de sctā etheldzeda: cum noc. 3. Rē. Regnū t. undi. Missa de vigil. Festū ioānis bapti. differat i craſt. Feī. 5. ỽ fel. corpis xpi. Ad. 2. vel. fiat solē. mēo. de sctō ioā. Feī. 6. de. s. ioāne ℣ solē. mēo. de octa. corpis xpi: ad matu. ℣ ad missam. ℣ nihil de oct. trini. Ad 2. vel. fiat solē. mēo. de martyzibꝫ: ℣ de oct. corpis xpi: ℣ mēoī. de octa. trini. ¶ In die sctē trini. ptz. Ad. 2. vel. solēnis mēo. de festo 10
loci. Feī. 2. ℣. 4. de cōme. Feī. 3. de. s. dūstano: medie lect. de octa. trini. cū ỽll. et Rēs de ꝑmo noc. ℣ tm̄ mēo. de sctā potentiana: et postea mēo. de oct. Feī. ỽ. de festo corpis xpi. ¶ In die sctē trini. 20
ptz. Ad. 2. vel. fiat mēo. de. s. aldel. sub silē. ℣ de. s. vzba. Fe. 2. de. s. aldel. medī. lc. de. s. vzba. et mēo. de oc. Ad vel. de. s. aug. fiat mēo. sub silentio de octa. Deinde solēnis mēo. de sancto aldel. Feī. 3. de sancto augustino: ℣ mēo. de octa. sub silentio. Ad. 2. vel. mēozia de octa. sub silentio. Deinde solē. mēo. de sctā maria: cū ān. Sub tuā. Feria. 4. de sctā maria. Feī. 5. festū corpozis xpi: ℣ nihil de sctō. ¶ In die sancte trini. patet: et nihil de sctā petronilla. Ad lcōas 30
vespas solē. memo. de festo loci tm̄. Feī. 2. de cōmēo. et memo. de marty. et de octa. Feī. 3. de sctō augustino: ℣ memo. de marty. ℣ de octa. sub silētio. Ad. 2. vel. fiat memo. de octa. sub silentio. Deinde solennis memo. de sancta maria: cū ā. Sub tuā. Feī. 4. de sancta maria. Feria. 5. festum corpozis xpi. Ad. 2. vespe. nulla memo. de sanctis. ¶ In die sctē trinita. patet. Ad. 2. vel. solennis mēoī. de 40
festo loci: ℣ nihil de sctis. Feī. 2. ℣. 4. de cōme. Feī. 3. de. s. edmūdo. ix. lec. medie lec. de marty. ℣ mēo. de oct. Feī. 5. de festo corpis xpi.

Festū scti barnabe differat in crastī. Ad.2. vel. stat mēo. de ap'lo: et de martyrib⁹ sub silentio. Feī. 6. de ap'lo: et medie lec. de martyrib⁹ :cum ō. ℣ Ihs de. 2. noctur. ℣ memo. de vtrisq; octa. Ve
50 spere erūt de ap'lo: ℣ mēo. de octa. ¶ In die sctē trini. ptz: ℣ nihil de sctō. Ad. 2. vel. solē. mēo. de festo loci: ℣ nihil de marty. Feī. 2. ℣ 4. de cōme. Feī. 3. de. s. richardo. ix. lec. medie lec. de martyrib⁹ ℣ mēo. de oct. Feī. 5. festū corporis xp̄i: ℣ nihil de marty. Ad. 2. vel. nulla mēo. Feī. 6. ℣ sabbō de oct. ℣ mēo. de sctis: ℣ de octa. trinita.
1 A ¶ In die sctē trini. ptz. Ad. 2. vel. mēo. de. s. dūstano: ℣ de ōgintib⁹ sub silētio. Feī. 2. de. s. dūstano. ix. l'c. ℣ meō. l'c. de oc. ℣ mēo. tātū de ōgintib⁹ :℣ postea de oct. Sedē vespe erūt de. s. dūstano: ℣ mēo. de festo loci: ℣ de oct. Feī. 3. ℣ 4. de cōme. Feī. 5. festū corporis xp̄i.
2 A Ad p̄mas vel. nulla mēo. ¶ In die sctē trini. ptz. ℣ nihil de. s. bz= bano. Festū scti aldelmi differat in. 3. feī. Ad. 2. vel. trini. solēnis mēoī. de sancto augustino. Feria secunda de sancto augustino: ℣ mēoī. de octa. sub silentio. Ad. 2. vel. mēo. de octa. sub silentio. Deinde solenn: ℣ mēoī. de sctō aldelmo. Feī. 3. de sctō aldelmo. et mēo. ℣ medie lec. de octa. trini. Sedūde vespere erūt de. s. ℣ mēo. de sctā maria: cū ān. Sub tuā. ℣ de oct. Feī. 4. de sctā maī. Feī. 5.
3 A festū corporis xp̄i. Ad. 2. vel. nulla mēo. ¶ In die sctē trini. patet: et nihil de marty. Ad. 2. vel. solennis mēoī. de festo loci: ℣ nihil de marty. Feī. 2. de cōme. ℣ mēo. de mar. ℣ de oct. Feī. 3. de. s. augu. mēo. de octa. sub silētio. Ad. 2. vel. mēo. de oc. sub silē. Deide solē= nis mēo. de sctā maria: cū ā. Sub tuā. Feī. 4. de sctā maria: ℣ me die lec. de oc. Feī. 5. festū corporis xp̄i: ℣ nihil de sctis. Ad. 2. vesp.
4 A nulla mēo. ¶ In die sctē trinitatis ptz: ℣ nihil de sctis. Ad. 2. vel. mēo. sub silētio de sctō edmūdo ℣ de marty. Feī. 2. de sctō edmun do: medie lec. de marty. ℣ mēo. de octa. Vespe erūt de. s. edmūdo: et mēo. de. s. maria: cū ā. Sub tuā. ℣ de octa. Feī. 3. de sctā maria: ℣ mēo. de octa. Feī. 4. de ap'lo: medie lec. de oct. trini. cū ō. ℣ Ihe. de ꝓximo nocī. Feī. 5. festum corporis xp̄i. Ad. 1. vespas memo. de
5 A ap'lo sub silētio: ℣ nihil de martyrib⁹. Ad. 2. vel. nulla mēo. ¶ In die sctē trini. patet: ℣ nihil de martyrib⁹. Ad. 2. vel. mēo. de sctō ri chardo: ℣ mēo. ō marty. sub silentio. Feī. 2. de. s. richardo. ix. l'c. me die lec. de marty. ℣ mēo. de octa. Sedūde vespere erūt de sancto ri chardo: et mēo. de festo loci: et ō oc. Feī. 3. ℣ 4. de cōme. et mēo. de sanctis: ℣ de octa. Feria. 5. festū corporis xp̄i: et nihil de sctis. Ad. 2.
1 A vel. nulla mēo. Feī. 6. et sab. de octa. ℣ mēo. de sctis. ¶ In die sctē trini. ptz: ℣ nihil de vig. Festū scti dūstani differat in crastinū. Ad. 2. vel. mēo. sub silētio de sctō dūstano tm̄. Feī. 2. de. s. dūstano

et medie lec.de oct.trini.Uelpe erũt de festo:et mẽo.de festo loci et de octa.Feria.3.f.4.de cõme.et mẽo.de octa.Feria.5.festum corporis christi.Sab.de.s.aldelmo.ix.lec.Ad p̃mas vel.que erũt de sctõ:fiat mẽo.de marty.et mẽo.de vtrisq; octa.Ad matu.meõ. lec.de sctõ vrbano:et mẽo.de octa. ¶ In die sctẽ trini.ptz:f festũ 2 H
scti augustini differat in crastinũ.Ad.2.vel.solẽnis mẽo.de sctõ augustino.Feẽ.2.de sctõ augustino:et mẽo.de octa.sub silentio. Ad.2.vel.mẽo.de sctõ:et de octa.sub silẽtio.Deinde solẽnis mẽo. de festo loci.Feria.3.f.4.de cõme.et mẽo.de sctõ:et de octa.Feẽ. q̃nta festũ corporis xp̃i.Ad.2.vel.nulla mẽo. ¶ In die sctẽ trini 3 H
tat.ptz.Ad.2.vel.solennis mẽo.de festo loci.Feria.2.f.4.de cõ mẽo.Feria.3.de sancto augustino:f mẽo.de oct.sub silentio.Ad 2.vel.mẽo.de marty.et de octa.sub silen.Deinde solẽnis mẽo.de sctã maria:cũ ãn.Sub tuã.Feẽ.5.festũ corpis xp̃i.Ad.2.vel.nulla mẽo. ¶ In die sctẽ trini.ptz:et nihil de marty.Festũ scti edmũ 4 H
di differat in crastinũ.Ad.2.vel.mẽo.de sctõ edmũdo sub silẽtio tantũ.Feẽ.2.de.s.edmũdo.ix.lc.f medie lec.de octa.trinita.Ue spere erũt de sctõ edmũdo:et mẽo.de apl'o:f de octa.Feẽ.3.de apostolo:et medie lec.de octa.trini.Uelpe erũt de apl'o:et memo.de sancta maria:cũ ãn.Sub tuã.et mẽo.de marty.f de octa.Feẽ.4. de sctã maria:f mẽo.de marty.Feẽ.5.festũ corpis xp̃i.Ad.2.vel. nulla mẽo. ¶ In die sctẽ trini.patet:f nihil de marty.f festũ scti 5 H
richardi differat in crastinũ.Ad.2.vel.mẽoẽ.de sancto richardo sub silentio.Feẽ.2.de sancto richardo.ix.lec.medie lec.de oct.trinitatis.Uelpere erunt de sctõ richardo:et mẽo.de festo loci:f de mar.et de octa.Feẽ.3.f.4.de cõme.Feria.5.festum corpis xp̃i:f nihil de sctõ.Sabbõ de sancto albano.Ad p̃mas velpas q̃ erunt de sancto albano mẽo.de vtrisq; octa.Medie lect.de octa.corpis christi:et mẽo.de octa.trinita. ¶ In die sancte trinitatis ptz.Ad 1 G
lecũdas velpas solen.mẽo.de cõmemo.Feria.2.3.f.4.de cõmẽo. et mẽo.de octa.Feria.5.festũ corpis xp̃i.Ad lcdas vs̃.fiat mẽo. sub silentio de sctõ aldelmo.Feria.6.de sancto aldelmo:et medie lec.de.s.et mẽoẽ.de vtrisq; octa.Sabbõ de sctõ augu.Ad.1.velp. mẽo.de octa.trinita.sub silẽ.Deinde solẽnis mẽoẽ.de sctõ aldelmo:et de octa.corpis xp̃i. ¶ In die sctẽ trini.ptz.Ad.2.vel.mẽo. 2 G
de festo solẽniter:f nihil de sancto.Feẽ.2.de festo loci:f mẽoẽ.de sctõ:f de octa.Feria.3.de sctõ augusti.f mẽo.de octa.sub silẽtio: Ad vel.f ad matu.Ad.2.velpas mẽo.de octa.Deide solẽnis mẽo. de sctã maria:cũ ãn.Sub tuã.Feria.4.de sctã maria.Feria.5.festum corpis christi:f nihil de hirci.Ad velpas nulla mẽoio

3 ¶ In die sctē trini. Ad.2. vel. solen. mēo. de festo loci. Feī. 2. de festo loci: ⁊ mēo. de oct. Feī. 3. de sctō augu. ⁊ mēoī. sub silentio de sctis: ⁊ de octa. Ad. 2. vel. mēo. de oc. sub silentio. Deinde solennis mēo. de. s. maria: cū ā. Sub tuū. Feī. 4. de. s. maria. Feī. 5. festum corpis xpi. Ad. 2. vel. nulla mēo. Sabbō de. s. edmūdo. Ad. 1. vel. que erūt de sctō fiat mēo. de marty. ⁊ de vtrisq; oc. Ad mat. medō.

4 lec. de marty. ⁊ mēo. de vtrisq; oct. ¶ In die sctē trini. ptz. Ad. 2. vel. mēo. de ap'o sub silētio. Feī. 2. de ap'o ⁊ medie lec. de oc. triū. Vespere erūt de ap'o: ⁊ mēoī. de festo loci: ⁊ de marty. ⁊ de octa. Feī. 3. ⁊. 4. de cōme. ⁊ mēo. de sctis ⁊ de octa. Feī. 5. festū corpis xpi: ⁊ nihil de sctō. Ad. 2. vel. nulla mēo. Sabbō de sctō richardo.

5 ir. lc. ⁊ medie lec. de marty. ⁊ mēoī. de vtrisq; oct. ¶ In die sctē trinitatis ptz. Ad. 2. vel. solē. mēo. de cōme. ⁊ nihil de marty. Feria. 2. 3. ⁊. 4. de cōme. ⁊ mēo. de sanctis: ⁊ de octa. Feī. 5. festū corpis xpi. Ad. 2. vel. fiat mēo. sub silentio de sancto albano. Feī. 6. de sancto albano. ir. lec. ⁊ medie lec. de oct. corpis xpi. Nonū R. a duobus cantetur ꝓpter octa. Ad vel. que erunt de sancto albano: memo. de sancta etheldreda: ⁊ de vtrisq; octa. Sabbato de octa. corpis xpi: ⁊ mēo. de ỹg. et de octa. trinita. Missa de vigilia cātet ad summū altare post sextā: ⁊ mēoī. de sctā etheldreda.



¶ In fel. sctē trinita. Ad vs sup hoz ā. Gloria tibi trinitas eqlis vna deitas ⁊ āte oia scla/et nūc ⁊ i ꝑpetuū. ℟s. Laudō. pue. ān. Laus et perennis glia/ deo patri ⁊ filio sctō simul paraclito: i scla sclorū. ℟. Laudate dñm. ā. Glia laudis resonet in ore oīm pī genitoq; pli: pneumati sctō pariter resultet laude perenni. ℟s. Lauda aia. ān. Laus deo pī genitoq; pli: ⁊ tibi sctē studio perenni spūs nūc resonet ab ore / oē perenne. ℟. Laudō. do. qm̄ lv. ā. Ex quo oia / ꝑquē oia / in q'o oia / ipsi glia in scla. ℟s. Lauda hierlm. Cap.

Gratia dñi nr̄i iesu xpi ⁊ charitas dei et cōicatio sci spiritus sit sp cū oīb⁹ nobis. ℟. Honor ẏbus. hy⁹. 2. corī. vltimo

Deste sctā trinitas / par splēdor / vna deitas: qui ertas rerū oīm sine fine ꝓncipiū. Te celor milītia / laudat adorat ꝓdicat: triplexq; mundi machina / benedicit per secula.

Assumus ⁊ nos cernui / te adorantes famuli: vota hecq; supplicū / hymnis iunge celestium. Cui te lumē credim⁹ / quod ⁊ ter idē colimus: alpha ⁊ oo quē dicimus / te laudat oīs spiritus.

Laus pī sit igenito / laus ei⁹ vnigenito: laus sit sctō spiritui / trino deo et simplici. Amen. ℟.

Benedicamus patrē et filiū cū scō spū. ℟. Laudemus et superexaltemus eū in secula. ān. Gratias tibi deus: gratias tibi vera vna trinitas: vna et summa deitas: sancta et vna vnitas. Canti Magt. Oro

OMnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis i cōfessiōe vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere: et i potētia maiestatis adorare vnitatē: quesumus vt eius dē fidei firmitate ab oib⁹ semp muniamur aduersis. Qui vi. et reg. deus. p. Ad vpl. ā Miserere. ℣. Cū inuocā. Cū Tu i no. ℣. Saluator mūdi. ℣. Custodi nos. ān. Lucē tuā dñe nobis precede: vt destitutis cordibus tenebris: peruenire possimus ad lumē qđ est ipse. cāti. Nūc d. ℣. Hoc cōpl. dr in oib⁹ fest. dup. ab hac die vsq ad aduē. do. et adoct. epi. vsq ad do. s. xl. nisi in fest. et octa. sctē marie: et nisi in fest. reliquis et oim sctōr. Dicit etiā i fest. et in oct. dedica. ecclesie: de qcūq fit fuerit. si extra aduē. et. xl. et ips pasche: si p festa tē qtig. vel alias. qñ occ. cū regicho. hēe poterit sic habet i eodē festo. Ad mat. Inuit. Deū verū in trinitate: et trinitatē in vnitate. Venite adoremus. ℣. Venite. hy⁹ Adesto. In. s. noc. ā. Adesto deus vnus pater et filius et spūs sanct⁹. ps. Dñe dñs nr. ā. Te vnū i substātia/trinitatē i pfectis confitemur. ps. Celi enar. ān. Te semp idem esse viuere et intelligere pfitemur. ps. Dñi est tra. ℣. Benedicamus patrē et filiū cū sancto spiritu. ℟. i.

QRedimus sanctā trinitatem/id est patrē et filium et spm sanctū: vnū deū oipotentē/vni⁹ substātie/vni⁹ essentie/vni⁹ potestat⁹/creatorē omniū creaturaꝝ: a quo oia/p quē oia/in quo oia. Credim⁹ patrē a seipso nō ab alio: filiū a pre genitū: deū verū de deo lumē: lumē verū de lumine vero: nō tres duo lumina: sed vnū lumē. Tu. ℟. Benedicat nos deus de⁹ nr: benedicat nos de⁹. Et metuāt eū oēs fines terre. ℣. Deus misereatur nostri: et benedicat nos deus. Et. ℟. c. ū. 1

QRedim⁹ spm sctm a pre et filio equaliter precedētē: et cōsubstātialē et coeternū pri et filio. Pr est de⁹ plen⁹ i se: filius de⁹ plenus a pre genit⁹: spūs sctus plen⁹ de⁹ a pre et filio procedēs. Nō tamen tres deos dicim⁹: sz vnū deū oipotētē/eternū imutabilē et incō mutabilē: q tot⁹ vbiq est/et totus vbiq pens est. ℟. Benedict⁹ dñs de⁹ israel: q facit mirabilia solus. Et benedictū nomen maiestatis ei⁹ in eternū. ℣. Replebitur maiestate ei⁹ omis tra. fiat fiat. Et. ℟. c. ū. 2

QOn p partes diuisus est: sed tot⁹ i oib⁹: nō localit sed potētialiter. Qui sine mutatiōe sui mutabilia creauit: et creata gubernat semp manens qđ est. Cui nichil accidēs esse potest: qz simplici diuitat⁹ nature nichil addi vel minui potest: qz semp est qđ est. ℟. Quis de⁹ magnus sicut deus nr? Tu es deus. Qui facis mirabilia. ℣. Notum 3

fecisti in ppīs bīrtutē tuā: redemisti in brachio tuo pplm tuū. Tu. Glia. Qui. In. ij. noc. ā. Te ihm̄ camus/te adorām⁹/te laudamus o bt̄ā trinitas. ℣. Dñe mē re. ā. Spes nr̄a/salus nr̄a/honor nē o bt̄ā trinitas. ℣. Oēs gē. ā. Libera nos/salua nos/iustifica nos o bt̄ā trinitas. ℣. Magn⁹ dñs. ℟. Bñdictus es dñe i firmamēto celi. ℣. Et laudabilis et gr̄iosus in secula. Lec. iij.

QUi ppīū est: cui sempit nū est: cui idē est eē/viuere/ꝫ itelligere. Et hec tria vn⁹ deus: ꝫ vnus dñs hec tria. Idem deus ꝫ dñs vera et sempiterna trinitas in plonis: ita ꝫ sempiterna vnitas est in substātia: qz vna est substātia pr̄ et filiusꝫ et spūs sctūs. Nec vero sctā trinitas nihil maius est in trib⁹ plonis simul noiatis: ꝙ in vnaquaqz plona semel dicta: qz vnaquaqz persona plena est substantia in se nō tñ tres substātie/sz vn⁹ deus/vna substantia/vna potētia/vna essentia/vna eternitas/vna magnitudo/vna bonitas/pater et filius et spiritus sanctus. ℣. Magnus dñs et magna virtus eius. Et sapientie eius non est numerus. ℟. Magnus dominꝰ ꝫ laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis. Et sa. Lec. v.

4

NEc aliud est pr̄ i natura: ꝙ filiꝰ ꝫ spūs sctūs in natura. Nec aliud filiꝰ ꝫ spūs sctūs ꝙ pr̄ in natura: qbꝰ vna ē natura. Sed alius pr̄ in plona: alius filius in plona: alius spūs sctūs in plona. In pr̄e manet eternitas: in filio equalitas: i spiritu sctō eternitatis eqlitatisqz connexio. Unū oēs in substantia ꝫ essentia: ꝫ oipotētia et deitate. ℣. Glia pr̄i genitrīqz pli: et tibi cōpar virtusqz semp: spūs alme deus vnꝰ. Oī tpe secli. ℟. Da gaudiorꝫ hmia: da grāz mbra: dissolue lic̄is vincula: astrige pacis federa. Oi. Lec. vj

CRedimus eundē filiū dei verbum eternaliter natū de patre et consubstātialem pr̄i per oia: tpaliter natū de spiritu sctō ex maria virgine: duas habentem natiuitates: vnā ex patre eternā: aliā ex mr̄e tēporalē. Qui etiam filiꝰ dei sue carnis cōceptione est cōceptus: et sue carnis natiuitate natus. Deum verū conceptum cōfitemur: ꝫ deū verum natū eundēqz verum deū ꝫ verū hominem vnū iesum xp̄m: vnū filium dei vnigenitū: ppīū ꝫ pfectum in duabus naturis in vniꝰ plone singularitate: ipassibilē ꝫ passibilem: mortalem atqz immortalē: crucifixū in infirmitate nostra: eūdēqz viuentē semp i virtute sua. ℣. Honor/virtus/ꝫ potestas/et iperiū sit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate In perenni seculorꝫ tēpora. ℟. Trinitati lux perennis: vnitati sit decꝰ perpetim In pr̄e. Glozia. In. In. ij. nocte. ān. Charitas pr̄ est/gr̄a xp̄s/cōiunctio spūs: o bt̄ā trinitas. ℣. Nōne deo. ā. Verax est pr̄/veritas filiꝰ/veritatis spūs: o beata trinitas. ℟.

5

6

Dei iudiciū. ℟. Una igit̄ pater/ logos/ paracletusq; substātia est: o btā trinitas. ℣. Cant. j. ℟. Verbo dñi celi firmati sunt. ℟. Et spū oris ei⁹ omis ⁊tus eor̄. Tres vltie lc. legāt in cappis sericis. ℣. Io. cp. 3. IN illo tpe. Erat homo ex phariseis nicodem⁹ noie: pnceps iudeor̄. Hic venit ad ie sum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi: sci mus q; a deo vēisti magī. Et ℣. Per. ex ame. be. bede. pbī. l. 7. SIcut ex lectione scī euāgelij fres charissimi audistis: pnceps iudeorū venit ad iesum nocte: cupiēs secreta ei⁹ allocutiōe ple nius discere mysteria fidei: cui⁹ apta ostensiōe signor̄ aliq̄ten⁹ tā rudimēta pceperat. Qui q̄n pruden̄ter ea q̄ ab illo fieri vide= bat itelligere curauit: sublimi= ter ea q̄ abillo q̄rebat inuesti= 7 gare promeruit. Tu. ℟. Tibi laus/ tibi gl'ia/ tibi gr̄arū actio. In secula sempit̄na: o btā trinitas. ℣. Et bñdictū nomen gl'ie tue scm̄ et laudabile ⁊ superaltatū. In. l. vij. RAbbi (inquit) scimus q; a deo vēisti magister. Ne mo em̄ pōt hec signa facere que tu facis: nisi fuerit deus cū eo. A deo igit̄ iesus venisse: ad ma gisteriū celeste mūdo adhibēdū confessus est. Deū fuisse cū illo miraculis pdentib⁹ intellexit: necdū tm̄ ipz deū esse cognouit: sz q; quē magistrū nouerat ve= ritatis: studiose docēdus adijt: merito ad agnitionē diuinitat⁹ ei⁹ pfecte doctus subijt: merito 6 vtriusq; natiuitatis ei⁹ diuine sz ⁊ hūane/ sz ⁊ passionis atq; ascensionis ipsius arcana per= cepit: necnō etiā modū secunde regnatiōis: igressum q̄q; regni celestis aliaq; plurima doctrie euāgelice sacramēta dño reue= lāte didicit. ℟. Bñdicam⁹ pr̄em et filiū cū sancto spū: laudemus et superexaltem⁹ eū In secula. ℣. Bñ dict⁹ es dñe in firmamento celi: et laudabilis ⁊ gloriosus, In. lc. ij. REspondit iesus: et dixit ei. Amen amē dico tibi: nisi quis renatus fuerit denuo: nō potest videre regnū dei. Que sentētia tanto apti⁹ cūctis fide= lib⁹ lucet: q̄to ⁊stat q; sine hui⁹ luce fideles eē neq̄ūt. Quis ete= sine lauacro regnatiōis remis sionē pcōr̄ cōsequi: ⁊ regnū vi= let intrare celor̄? Sz nicode= mus q̄ nocte venit ad dñm: nec dū luc⁹ mysteria cape nouerat. Nā ⁊ nox in qua venit: ipsam ei⁹ qua pmebat ignorantiā de= signat: necdū numero eor̄ so= ciat⁹ erat q̄b⁹ ait apls. Fuistis aliq̄n tenebre: nūc aūt lux i do= mino. ℟. Sūme trinitati simpli= 9 ci deo vna diuinitas/ eq̄lis gl'ia/ coe terna maiestas: pr̄i pliq; sanctoq; flami. Qui totū subdit suis orbem legib⁹. ℣. Proficiet nob⁹ gr̄az deitas vtā pr̄is ac nati paritq; spūs almi Qui. Gl'ia. Qui. ℣. Bñdict⁹ es dñe in firmamēto celi. ℟. Et laudabil⁹ et gloriosus in secula. In lau ān. OVtā et benedicta ⁊ gloriosa trinitas: pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ spiritus

sctūs. ℣. Dñs regā. ℟. Tibi laus/ tibi glia/ tibi gratarū actio. ā. O beā bñdicta gliosa trinitas: pē filiq spiritq sctūs. ℣. Jubil. ℟. Miserere misererē misererē nobꝭ. ā. O vera sūma sēpiterna trinitas: pē filiq et spūs sctūs. ℣. Deq deq. ℟. Tibi laus/ tibi glia/ tibi gratarū actio. ā. O vera sūma sēpiterna trinitas: pē filius spūs sctūs. eā Bñdq. ℟. Miserere misererē misererē nobis. ā. Te iure laudant/ te adorant/ te glorificant oēs creature tue o beata trinitas. ℣. Laud. ℟. Tibi laus/ tibi gloria/ tibi gratarū actio. Cp̄m.

Roma. 10. O Altitudo diuitiarum sapientie ⁊ scientie dei: quoniam ex ipso et per ipsum/ ⁊ in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula seculorū amen. Hymnus.

O Pater sctē mitꝭ atq pie/ o iesu xp̄e fili venerāde: paclitusq spūs o alme deq et ne trinitas sancta vnitasq firma/ deitas vera bonitas immēsa: lux angelorum salus orphanorum/ spesq cunctorum.

Seruiūt tibi cuncta que creasti/ te tue cuncte laudant creature: nos quoq tibi psallimus deuoti/ tu nos exaudi.

Glia tibi oēps deus/ trinus et vnq magnq ⁊ excelsus: te decet hymnus laus honor ⁊ decq nūc et in eūi. Amē. ℟. Sit nomē dñi bñdictū. ān. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oīm: sancta ⁊ indiuidua trinitas: et nunc et semp ⁊ per infinita seculorū secula. cāt. Bñdictus, oño. O ps sēpiterne deq. Ad. j. ān O bta. ℣. Deq in nole. Et imaculati. Retribue. Symb. Quicūq. Per ān O beā ⁊ bñdicta et gliosa trinitas: p̄ē ⁊ filius et spūs sctūs. ℟. p totā hebdo. sup oēs ps ad. j. qñ de trin. sit seruitiū. Qñ vo sit semit. de aliquo sctō infra oc. trinit. tunc ℟. eadem ān O beā. sup symb. Quicunq vult. ℣. Jesu xp̄e, cū alia. ℟. Qui sedes. Ad. iij. ⁊ ad alias hor. oēs āe sine ℟. dicūt. ā O bta bñdicta. ℣. Legē po. cp̄. O altitudo. ℣. Bñdicamq patrē ⁊ filiū cū sctō spū alr. alr. ℟. Laudemq ⁊ superaltemq eū in scla alr. alr. ℟. Bñdictus es dñe in firmamēto celi. Ad vj. ān O vera. ps. Defecit. Cp̄.

1. Jo. 5 Tres sunt q testimoniuz dant in celo/ pr̄/ vbū/ et spūs sctūs: ⁊ hi tres vnū sunt. ℣. Bñdictus es dñe in firmamēto celi alla alr. ℟. Et laudabilis ⁊ gliosus in scla. ℟. Verbo dñi celi. Ad ix. ā. Te iure. ℣. Mirabilia. Cp̄.

Ephe. 4 Unus dñs/ vna fides/ vnū baptisma/ vnus deq et pr̄ oīm: q est sup oēs/ ⁊ per oia/ ⁊ in oīb nobis: q est bñdictus in scla. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt al. alr. ℟. Et spū oris eius oīs vrtus eorū. ℟. Sit nomē dñi bñdictū. Ad vesp. ā. O bta. ℣. Dixit dñs. ⁊ ceteri p̄ dñicales. cp̄. O Altitu. ℣. Bñdicamus patrē. hyp. Adesto sctā. ℟. Bñdicamus patrē. ā. Te deū patrē ingētū: te filiū vnigētū/ te spūm sctūm paclitū/ sanctā ⁊ idūduā trinitatē toto cozde ⁊ ore confitemur laudamus atq bñdicimus: tibi glia in secula, ℣. 8.

cãti. ℣. Ad hãs vel. nõ solet fieri mẽo. de fest. iij. l'c. sine regi. cho. i crastĩ. ꝛ tinge. nisi fest. ix. l'c. cõiunctũ fuerit: tũc de vtrisq; fiat mẽo. sub silẽ. ℣. Per hos tres dies fiet seruit. de ꝛ mẽo. nisi fest. ix. l'c. iterueñ. vel vigi. sci ioannis bapti. vel nisi octa. sint cũ regi. 'chori: ꝛ mẽo. de trin. cũ ãn. de noc. suo ordie. Si aliquod festũ simplex. ix. l'c. his trib⁹ diebus cõtige. seruit. erit de festo: ꝛ medie l'c. de trin. nisi fest. iij. l'c. cõiunctũ fuerit: tũc medie lec. erũt de festo coniuncto: si ꝑpe l'c. habeãtur: sin autẽ medie. l'c. erunt de trin. et tñ mẽo. de fest. cõiũcto. Et dñr ℣. ꝛ ℟. de trin. scdõ ordinẽ noc. tamẽ vbi fest. trinit. est fest. loci: tũc his ꝛ tribus dieb⁹ fiet seruit. de octa. trin. cũ regi. chori. nisi aliqõ fest. ix. l'c. intuenerit: ꝛ tũc ã. sup cs. ℣. et ℟. dicũt suo ordie q̃ ad j. vel. sup ꝓs di cebant: sic dñr ad mẽo. de trin. et de alĩ. l. ix. l'c. fiat seruit. cũ repeti. earlidẽ. ℣. j. ĩ. vj. ꝛ. ix. oia sic i. i. die: sz mozellm. fe. l. i.

CONfitemur ꝛ credimus sanctã atq; ineffabilẽ trinitatẽ patrẽ ꝛ filiũ ꝛ spm scm: vnũ deũ naturaliter esse vnius substãtie/ vni⁹ nature/ vni usq; maiestat'/ atq; ẽtutis. Et pr̃em quidẽ nõ genitũ/ nõ creatũ: sed ingenitũ ꝓfitemur. Ipse em̃ a nullo origine duxit: ex quo filius natiuitatẽ ꝛ spũs scũs ꝓcessionẽ accepit. Fons igit ipse est: ꝛ origo totius diuinitatis. Ipse quoq; pr̃ essentia q̃dẽ ineffabilis substãtie sue filiũ suũ ineffabiliter genuit: nec tñ aliud q̃ qõ ipse est. Genuit de⁹ deũ: lux lucẽ. Ab ipso ergo est ois paternitas: i celo ꝛ i terra. Filiũ quoq; credimus de substãtia pr̃is sine initio añ scl'a genitũ: nec tñ ea tũ eẽ fatemur: q̃ nec pr̃ sine filio: nec filius aliq̃n extitit sine patre. Et tñ nõ sicut filius de patre: ita pater de filio: q̃ non pr̃ a filio gñationẽ accepit. Filius ergo deus a patre: pr̃ aũt deus: sed nõ de filio. Ille aũt filius patris deus de pr̃e: equalis tñ per oia filius pr̃i: q̃ nec nasci cepit aliq̃n nec desijt: hic etiã vnius cũ patre substãtie credit. Propter qõ et homousion patri dicitur. Hoc est eiusdem cũ pr̃e substantie: homo em̃ grece vnũ õz: vsia vero substãtia õz: qõ vtrũq; ꝛiunctũ sonat vna substãtia.

¶ In fest. corpis xpi. Ad vel. ã.



Sacerdos i ẽternũ xps dñs scdõz ordinẽ melchisedech: panẽ et vinum obtulit. ℣. Dixit do. ã. Mirabiliũ. ℣. Cõfitebor. ã. Calicẽ salutaris accipiam: ꝛ sacrificabo hostiam laudis. ℣. Credidi. ãn. Sicut nouelle olĩuarum ecclesie filij sunt in circuitu mense domini.

Sti oēs. ℟. Qui pacē ponit fines eccliē: frumēti adipe satiat nos dñs. ℣. Lauda hie. Capm.

I. corī. II. DOminus ieſus in q̄ no cte tradebat accepit panem: & gratias agens fregit & dixit: accipite & mãducate: hoc eſt corpus meũ quod pro vobis tradet. ℟. Homo quidã fecit cenã magnam: & misit seruum suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt. Oz parata sũt oia. ℣. Venite comedite panẽ meũ: & bibite vinũ quod miscui vobis. Oz. Glia. Quia. Hymn.

SAncta solẽnijs iuncta sint gaudia / & ex pcordijs sonent pconia: recedãt vetera nona sint oia / corda voces & opera Nocte recolitur cena nouissima / qua xps credit agnũ & azyma dediſſe fratribus: iuxta legitima pscis indulta patribus. Post agnũ typicũ expleta epulis / corpus dñicũ datum discipulis: sic totũ oib⁹ qd totũ singulis / eius fatemur manibus. Dedit fragilibus corpis fercula / dedit & tristibus sanguinis poculũ: dicẽs accipite qd trado vasculum / omnes ex eo bibite. Sic sacrificiũ istud instituit / cuius officiũ cõmitti voluit solis presbyteris: quibus sic congruit / vt sumãt & dent ceteris. Panis angelicus fit panis hominũ / dat panis celicus figuris terminũ: o res mirabilis / mãducat dñs pauper seruus & humilis. Te trina deitas vnaq; poscimus / vt sic nos visites sicut te colimus: per tuas semitas duc nos quo tendimus / ad lucem quã inhabitas. Amen. ℣. Panẽ de celo pre stitisti eis. ℟. Omne delectamentum in se habentẽ. ãn. O q̄ suauis est dñe spiritus tuus: q̄ vt dulcedinem tuã in filios demõstrares / pane suauissimo de celo prestito esurientes replẽs bonis: fastidiosos diuites dimittes inanes. cã. Mgt. oz.

DEus q̄ nobis sub sacramento mirabili passiõis tue memoriã reliquisti: tribue q̄s ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redẽptionis tue fructũ in nobis iugiter sentiamus. Qui vi. & reg. cum deo patre i vnit. spũs sancti. &c. Nulla fiat mẽo. in audiẽtia: nisi aliqõ festũ dup. in ista tũ. fer. celebratũ fuerit: tũc fiat de fest. sol. mẽo. Ad cpleto. oia fiãt sicut in festo sctẽ trinit. ita tñ q̄ in fine hym. dicet Gloria tibi dñe qui natus. Hic etiã ℣. oz in fine oim hym. sup hor. quotidie per oct. & in oct. qñ fit festum, de corpe xpi: nisi in hym. Verbũ supnũ. q̄ oz in lau. huius festi. Ad mat. Inuit. Christũ regem adorem⁹ dominãtẽ gentib⁹. Qui se mãducãtibus dat spũs pinguedinem. ℣g. Venite. Hymn.

PAnge lingua gloriosi corpis mysteriũ / sanguinisq; pretiosi quẽ in mundi pretiũ: fructus ventris generosi / rex effudit gentiũ. Nobis datus nobis natus ex intacta virgine / & in mũdo conversatus sparso verbi semine: sui moras in

colatus miro clausit ordine.

In supreme nocte cene: recu-
bēs cū fr̄ib⁹ / obseruata lege ple
ne cibis in legalib⁹: cibū turbe
duodene se dat suis manibus.

Verbum caro panem verum
verbo carnem efficit / fitq; san-
guis christi merum: ⁊ si sensus
deficit: ad firmandum cor syn-
cerum / sola fides sufficit.

Tantum ergo sacramētū vene
remur cernui / ⁊ antiquū docu-
mētū nouo cedat ritui: p̄stet fi-
des supplemētū / sensuū defectui

Genitori genitoq; laus ⁊ iubi
latio / salus honor virtus quoq;
sit ⁊ bn̄dictio: procedēti ab vtroq;
cōpar sit laudatio. Amen. In.i.
noc.ā. Fructū salutiferū gustādū
dedit dns mortis sue tp̄e. Btūs.
vir.ān. A fructu frumenti ⁊ vini
multiplicati fideles: in pace xpi re
quiescūt. ps. Cū invoca. ān. Cō-
munione calicis quo deus ipse sum-
mitur: nō vitulorū sanguine cōgre
gauit nos dns. ps. Cōserua. ℣.
Panē de celo dedit eis. ℟. Panē
angelorū manducauit homo. Ic.j.

In mensa diuine largitat
bn̄ficia exhibita populo
xp̄iano: inestimabilē ei cōferūt
dignitatē. Neq; enī est aut fuit
aliq̄n tā grandis natio: q̄ habe-
at deos appropinquantes sibi:
sicut adest nobis de⁹ noster. ℟.
1 Immolabit hedū multitudo filio-
rum israel ad vesperā pasche. Et
edent carnes ⁊ azymos panes. ℣.
Pascha nostrū immolat⁹ est christ⁹:
itaq; epulemur in azymis sincerи-
tatis et veritatis. Et edent. Ic.ij.

Vnigenit⁹ sicḋē dei filius
sue diuinitat̄ volens nos
esse participes nostram naturā
assumpsit vt homes deos faceret
factus homo. Et hoc in sup q̄ de
nō assumpsit: totū nobis cōtu
lit ad salutē. ℟. Cōedetis carnes 2
et saturabimini panib⁹. Iste est pa
nis quē dedit vobis dns ad esce
dum. ℣. Non moyses dedit vobis
panē de celo: sz pr̄ meus dat vobis
panem de celo de eo. Iste est. Ic.iij.

Corpus nāq; suum p̄ no-
stra reconciliatiōe in ara
crucis hostiā obtulit deo p̄ri: lā
guinemq; suū fudit in p̄cū sī-
mul ⁊ lauachrū: vt redempti a
miserabili seruitute / a p̄cis oī-
bus liberemur ⁊ mūdemur. Et
vt tāti bn̄ficij ing; i nobis ma-
neret mēoria: corpus suū i cibū
et sanguinē suū i potū sub spe-
cie panis ⁊ vini sumēdū fideli-
bus dereliq̄t. ℟. Respexit helias 3
ad caput suū subcinericiū panē: q̄
surgens cōedit ⁊ bibit. Et ambula
uit in fortitudine cibi illi⁹ vsq; ad
montē dei. ℣. Si q̄s māducauerit
ex hoc panebuet i eternū. Et ābu.
Gl'ia. Ad mōtē. In.ij.not.ā. Me-
mor sit dns sacrificij nostri: ⁊ holo
causti nr̄m pinguet fiat. ps. Exau-
diat. ān. Parat nobis mensa dn̄i
aduersus oēs q̄ tribulant nos. ps.
Dns regit. ān. In voce exultatiōis
resonent epulantes in mensa dn̄i.
ps. Quē admodū. ℣. Cibauit eos
ex adipe frumenti. ℟. Et de petra
melle saturauit eos. Lectio. iij.

O Preciosum et admirādū
cōmunio & salutiferū: & oī
suauitate repletū. Quid ei hoc
cōmunio speciosi⁹ esse pōt: in q nō
carnes vitulor⁹ aut hirco⁹ vt
olī in lege: sz nob⁹ xps sumend⁹
ꝓponit? Quid hoc sa-
cramēto mirabili⁹? In ipo nā-
qz panis & vinū i corpus xpi et
sanguinē substātialit̄ quertūt.
Deoqz xps de⁹ & hō p̄fect⁹ sub
modici panis specie tinet. ℟.
4 Panis quē ego dabo caro mea est
p mūdi vita: litigabant ergo iudei
dicētes. Quō pōt hic nob⁹ dare car
nē suā ad māducandū? ℣ Locut⁹ ē
popul⁹ ebreo dūm: aīa mea nauseat
sup cibo isto leuissimo. Quō. Ic. b.

Illū ergo sacramētū est
isto salubri⁹: q purgant
peccata: & virtutes augent: & mēs oīz
spūalīū charismatū abūdātia
impinguat. Offertur in ecclia
p vivis & mortuis: vt oīb⁹ pro-
sit: quō est pro salute oīm institu
tū. Suauitatē denicz huius sa
cramēti null⁹ exprimere suffi-
cit: p qō spūalis dulcedo in suos
fōtes gustat: & recolit mēoria il-
lius quā in sua passiōe xps mō
strauit excellētissime charitat.
5 ℟. Cenātibus illis accepit ihesus
panē & benedixit ac fregit deditqz di-
scipul suis: & ait: Accipite & cōedite
hoc est corp⁹ meū. ℣ Dixerūt viri
tabernaculi mei: q⁹ det de carnib⁹
eius vt saturemur. Accipite. I. bj.

Quam⁹ igit̄ pōtifex ve-
hemēs quarti⁹ hui⁹ devo-
tiōe sacramēti affectus / pie sta-
tuit istā solēnitatē primā q̄nta
feria post octauas pētecostes a
cūcto fidelib⁹ celebrari. Trib⁹ di-
bus vere extritis & festis q̄ ma
tutinali officio huic festi plen-
tialiter interessent in ecclia vbi
celebraret. centū dies. Qui vo
mille totidē. Sicut q in p̄mis ve-
speris totidē: q vo lectis totidē.
Eis vo q p̄me / tertie / sexte / no-
ne / ac cōpletorij adessent offi-
cijs: p qualibet horarū ipar. q-
draginta dies. & singulis die-
bus decē⁹ q mille & oīb⁹ cete
ris hor adesset illic cētū dies.
Accepit ihesus calicē postq̄ cenauit 6
dicēs hic calix nouū testamētū ē i
meo sāguine hoc facite i meā cmē
orationē. ℣ Meoria mēoria fero & tabe
scet i me aīa mea. hoc. Glia. hoc.
In. tij. ñ. ā. Introibo ad altare dei
meū xpm q̄ renouat iuuētutē meā.
ps. Judica. ān. Cibauit nos dñs
ex adipe frumēti: & de petra melle
saturauit nos. ps Exultate. ān.
Ex altari tuo dñe xpm sumim⁹: in
quo cor & caro nostra exaltant. ℣.
Quam dile. ℣ Educas panes de
terra. ℟ Et vinū letificet cor ho-
minis. Tres vltime lec. legant
in cappis sericis. ℣. ioā. lc. vij.

In illo tpe. Dixit ihesus di Joā. 6
scipulis suis & turbis iu-
deor. Caro mea vere ē cib⁹: & san
guis me⁹ vere est pot⁹. Et rel.
Dñe. ex cōmen. bti augustī. ēpi.
Cum eīm cibo & potu id appe-
tant hoīes vt nō esuriāt neqz si
tiant: hoc vere non p̄stat nisi
iste cibus & potus: q eos a q⁹

sumit imortales & incorruptibiles facit: id est socios coꝝ sanctoꝝ vbi pax erit et vnitas plena atq; perfecta. Propterea q̃pe (sicut etiã ante nos hoc intellexerũt homines dei) dñs nr̃ ihesus xps corpus & sanguinẽ suum in eis rebus cõmendauit: que ad vnũ aliquid redigunt. Ex multis nãq; granis efficit vnus panis: & ex multis racemis vinum cõfluit. ℣. Qui mãducat meam
7 carnem & bibit meũ sanguinẽ. In me manet et ego in illo. ℟. Non est alia natio tã grãdis q̃ hal:at deos approximquãtes sibi sicut deus noster adest nobis. In me. Lec. viij.

OMniq; iam exponit quõ id fiat qđ loquitur: quid sit mãducare corp⁹ eius: & sanguinem bibere. Et qui manducat meã carnẽ & bibit meũ sanguinem: in me manet & ego in eo. Hoc est ergo mãducare illã escam & illũ potũ bibere: in xpo manere et illum manentẽ in se
8 habere. ℣. Misit me pater viuẽs: et ego viuo ꝓpter patrem. Et qui manducat me: viuit propter me. ℟. Cibauit eũ domin⁹ pane vite et intellectus. Et qui. Lectio. ix.

AC per hoc q̃ nõ manet in xpo & in quo xps nõ manet: procul dubio nõ manducat carnem ei⁹ spiritualiter: iz carnaliter & visibiliter p̃mat dentib⁹ sacramẽta corpis & sanguinis xpi. Sed magꝝ tãte rei sacramẽtũ ad iudiciũ sibi mãducat & bibit: q̃ inũd⁹ plumit ad xpi accedere sacramẽta: qz alis nõ digne sumit nisi q̃ mũd⁹ est: de q̃bus dicit. Beati mũdo corde: qm̃ ipi deũ videbunt. ℣. Omnis panis & vnũ corpus multi sum⁹. 9
Oẽs q̃ de vno pane Et de vno calice participam⁹. ℟. Parasti in dulcedine tua pauperi deo: q̃ habitare facis vnanimes in domo Oñes. Gl̃ia. Et de vno. cãti. Te deũ. ℟. Panẽ de celo ꝓtitisti eis. ℣. Omne delectamẽtũ in se habẽtẽ. In lau. ã

Sapientia edificauit sibi domũ: miscuit vinũ & posuit mẽsam ar. ꝓ. Dñs regẽ. ã. Angelo rũ esca manducauit ppl̃m tuũ: & panẽ de celo ꝓtitisti illis. ꝓ. Jubila. ã. Pinguis est panis xpi q̃ pbẽs delicias regibus alr, ar. ar. ꝓ. Deo deo. ã. Sacerdotes sci incẽsum & panes obtulerũt deo alr. cã. Benedicite. ã. Vincenti dabo mãna absconditũ: et nomẽ nouũ alr. ꝓ. Laudem. cp̃m. Dñs ihesus. Hymn⁹.

VErbum supernum prodiẽs/ nec patris linquẽs dexteram: ad opus suum exiẽs venit ad vite vesperam.

In mortem a discipulo suis tradẽdus emulis: prius in vite ferculo/ se tradidit discipulis.

Quib⁹ sub bina specie/ carnẽ dedit & sanguinem: vt duplicis substantie/ totũ ciba ret hoiem.

Se nascẽs dedit socium/ cõuescens in edulium: se moriens in precium/ se regnãs dat in premium.

O salutaris hostia/ que celi pãdis hostium: bella premunt hostilia/ da robur fer auxilium.

Uni trinoq; dño/ sit sempiterna gloria: q̄ vitā sine termino/ nobis donet in patria. Amen. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟. Et adipe frumēti satiat te. ℣. Ego sum panis viuus qui de celo descendi: ℟ ḡs māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. al. cū Vñd⁹, ℣. Deꝰ qui nobis. Ad. j. ā. Sapiētia. ℣. Deꝰ in nobis. ℟. O bta et vñda. Hym. Quicunq; ℣. Jesu xpe. cū alia. ℣. Qui de viegi. Ad. iij. ān. Angelorū. ℣. Legē po. cp. Dñs iesus. ℟. Panē celi dedit eis alia all. ℣. Panē angelorū māducauit homo. ℣. Cibauit eos. Deus q̄ no. Ad. vj. ā. Pinguis. ℣. Defecit in salutare. Cōm.

I. cozi. II. QVotiēscūq; māducabitis panē hūc et calicē bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumenti. Alia al. ℣. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Oculus pa. ofo. Deꝰ q̄ no. Ad. ix. ā. Vincēti dabo. ℣. Mirabilia. Cp.

I. cozi. II. QVicūq; manducauerit panē & biberit calicē dñi indigne: reus erit corpis & sanguinis dñi. ℟. Educas panē de terra. Alia al. ℣. Et vinū letificet cor hoīs. ℣. Posuit fines tuos pacem. ox. Deus q̄ no. Ad. ij. vel. sup pos. ān. Sapia. pī sicut ad j. vel. Hi pī eū pdicta ā. dñr singulis diebꝰ infra oct. etiā in do. qñ de octa. fit seruitiū tm. cōm. Dñs iesus. ℟. Respexit helias. hy⁹. Sacris solēnijs. ℣. Panem de celo. ān. O sacrū cōuiuiū in quo xp̄s sumit: recolit memoria passionis eiꝰ /mens implet gra/ future glorie nobis pignus datur. cā. Magt. ox. Deus q̄ no. Quotcūq; festū ix. lc. hac die vsq; ad octa. ferat vsq; ieraltinū. vel viterius si necesse fuerit. vt videlz qñ in crastinū ipsius diei sequit aliud fest. ix. lc. p totas octa. fiat seruit. de corpe xp̄i cū regt. cho. etiā de. nisi fest. ix. lc. itercurrat: vel nisi festū sctōrū ioā. & pauli in octa. eueñ. Ad mat. inuit. hymn. ñe pī sicut in die. ℣. & ℟. scdm ozd. noc. dñr. ℣. añ lau. Panē de celo. In lau. q̄tidie ōr hec sola. ān. Sapia. ps. Dñs reḡ. ℣. cp. hym & ℣. sicut in die. Quotidie per oc. nisi in dñica & in oct. die sup cātt. Magt. et Vñd⁹. dñr āe suo ordie: que ad. j. vel. sup pos dicebant cū frequēti repetitiōe earūdē. Silr dñr ad memo. de corpe xp̄i: cū de aliquo sctō infra oct. fit seruit. Ad. j. iij. vj. et. ix. oia sicut in pma die mozē simp. festi. ita q̄ p octa. vsq; ad dñicā inclusiue ōr sup symbo. Quicūq; vult. ān. O bta. Ad vel. ān. Sapia. ps. Dixit dñs. & ceteri pī sicut i die. cp. hym. & ℣. sicut in die. Dicant hē vel. quotidie per octa. etiā in do. ita q̄ āe sup cā. Magt. et Vñd⁹, varient: vt ptz ℣. Ad 2pl. oia fiāt sicut i die. ℣ Si aliqō fest. ix. lc. infra has octa. cōtige. totū seruit. fiat de festo etiā i do. & mēo. & medie lc. de octa. nisi festū. iij. lc. 2iunctū fuerit tūc medō, lc. de festo con-

tuncto ſi ppzie lc. habent. Sin autē medie lc. erūt de oc. niſi in cōme ſ. pauli tm: qz tūc totū ſeruat. erit de feſ. ppter ꝓba Epla. Et cū fiāt medie lc. de oc. in do. tūc ōz. ỽ. ℟. ℣z ozdi. noc. vſqz ad oc. dñe: ſz nō ōz Glia tibi dñe q nat⁹. nec Jesu xpe. cū ỽ. Qui de ỽgie. niſi tm qñ ſit ſtut. de oc. Sed zpl. nō mutat: niſi q̄ un ſl. Saluatoz. ōz Deo pri. cum de aliq̄ ſcō fit ſeruit. ifra oc. ¶ Nota q̄ ſeruit. ds dupl. feſtū: de ſimplicib⁹ feſ. ix. lc. de feſtū. iij. lc. de hiſtoꝝ. ſchoāda vel differēda: de vigi. ifra has oc. vel i die oc. contingē. ptz ꝑ picā q̄ſtercūqz feſ. corpis xpi eue. ¶ Feſ. vj. lc. ſ.

DE toti⁹ mūdi oꝛibus qz ipſe dixit ⁊ facta ſūt: ipe mādauit ⁊ creata ſunt. Sermo igit quo potuit ex nihilo facere qđ nō erat: nōne potuit ea q̄ ſunt i id mutare qđ non erant? Nō eſt em̄ min⁹ creare: ꝙ mutare nouas creaturas i reb⁹. lc. ij. Sed qđ? Cui⁹ argumētis vtimur: ſuis vtamur exēplis. Incarnatiōis q̄qz altruam⁹ myſteriū ỽitatē. Nūqđ nature vl⁹ plē fit: cū dñs ieſ⁹ ex maria naſceret? Si oꝛdinē q̄rim⁹: viro mixta femia gñare ꝓſueuerat. l. iij. Liquet igitur q̄ ꝑter nature oꝛdinē virgo gñauit. Et hoc qđ conficimus coꝛp⁹ ex virgine eſt. Quid hic queris nature oꝛdinē in xpi coꝛpoꝛe: cū ꝑter naturā ſit ipſe dñs ieſus partus ac natus ex ỽgine? Vera vtiqz caro chriſti: q̄ crucifixa/ q̄ ſepulta eſt. Vere ergo illius carnis ſacramentum eſt. ¶ Sabbō. Lec. ſ.

IPſe clamat dñs nr̄ ieſus chriſt⁹: hoc eſt coꝛp⁹ meū. Ante bñdictionē verboꝝ celeſtiū: alia ſpēs noiat. Poſt conſecrationē: coꝛp⁹ xpi ſignificatur. Ipſe dicit ſanguinē ſuū: añ ꝓſecrationē aliō dicit: poſt ꝓſecrationē ſanguis xpi nūcupat. Tu dicis amē: hoc ē: verū ē. Qđ ſermo ſonat: affectus ſentiat. lc. ij. Panis in altari vſitatus eſt: ante ỽba ſacramētoꝝ. Vbi acceſſit cōſecratio: de pane fit caro xpi. Quō autē poteſt qđ panis eſt: eſſe coꝛpus xpi per conſecrationē? Conſecratio igitur ex quibus verbis et cuius ſermonibus eſt? Dñi ieſu. Lec. iij. Nam per reliqua oia que dicunt laus deo offertur: oꝛatiōe petitur ꝑ populo/ ꝓ regibus/ et ꝓ ceteris. Vbi autē ſacramētum cōficitur: iam non ſuis ſermonib⁹ vtitur ſacerdos: ſed ſermonib⁹ xpi. Cū nō ſuo ſacerdos: ſed xpi ſermone i cōficiēdo vtatur: ergo ſermo xpi hoc conficit ſacramentū. ¶ Dñica ifra octa. ſi a feſ. ix. lc. vaca. ad. ſ. vs oia fiāt ſicut i aliis dieb⁹ infra octa. ꝑter ān. ſup cā. Mgt. que erit. O ꝙ ſuau is. ⁊ fiat meoꝝ. de ſctis: vel de octa. ſi eue. ⁊ de do. de trini. ⁊ ꝓceſ. ante crucē: niſi aliqua do. oīno differat ꝓpter ꝓlixitatē tpis. Tūc nulla fiat inēoꝝ. de do. nec de trinita. neq

pcel. vt patet ppicã. Si fel. iũ le. i hac ẅ. cõtige. de eo ũat tãtũ mẽo. qz nũq̃ ũat med. le. de fel. iũ. let. infra octa. cũ regi. ch. ꝓfig. niũ fue. fel. ix. le. ꝓuicta vt ꝓz expõlle infra oc. dnica. etã infra oct. epi. etã i magna rubzi. Ad matu. ho i ẅ. oia ũat ſicut in. j. die cũ ſer le. ponẽe: expõ. euãg. ſicut m. j. die. Ad lauõ. hec ſola ã. ſup pos Sapiẽtia, Cetera ſicut in. j. die. Ad. j. et ad oẽs hoꝝ. oia ſicut infra octa. ttã q ſup ſymbo. Quicũq. ꝺz ãn. Te iure, Ad. ũ. vel oia ſicut i. j. die ꝑter B. qõ non ꝺz. ℣ No. q ad pcel. ante miſſam dicet ℟ Relperit helias et nulla mẽo. de cruce. In itroitu cho. ãn. O ſacrum conuiuium. ꝺ. ℟ oz. ſicut in die: cũ ſi hiſtoꝝ. Deus omniũ inchoata fuerit cũ mẽo. ad vel. tũc fiat mẽo. de cruce ãte crucẽ cũ ã. Adozemus. ꝺ. Hoc ſignũ cru. Oz. Adeſto dñe. et tũc in itroitu cho. ꝺz aliqua ã. de ſcã mar. ℟ nõ ã. O ſacrũ conuiuiũ. ꝺ. Poſt partũ ℟ oz. Cõcede qs. ℣ No. q ad miſ. de octa. ſcõm vſum Rom. ꝺz ſeqn. Ecce panis ãge. ſz ſcꝺz vſũ ſanz nulla ꝺz ſeqn ℣ No. q i die lune poſt ẅ. ſpiciẽtiã hiſto. ſi ſeru. i ẅ. fuerit de octa. ſinautẽ dicãt ℟. eodẽ ozõ. ſicut ãte ẅ. Lrõ ꝑma

QHuius panis eſt: de quo qui mãducat viuet i eternũ: de quo ipſemet dixit. Et panis quẽ ego dabo: caro mea eſt pro mũdi vita. Determiat quõ ſit panis nõ ſolũ ſecũdã verbũ quo viuũt oia: ſed ℟ ſcõm carnẽ aſſũptam pro mundi vita. l. q.

Humana cũ caro q̃ erat pcõ mortua: carni mũde vnita ℟ i. corporata ac vnũ cũ illa effecta viuit de ſpiritu ei⁹: ſicut viuit corpus de ſpiritu ſuo. Qui ẽo non eſt de corpore chriſti: non viuit de ſpiritu chriſti. Lec. iij.

Corp⁹ ℟ ſanguinẽ xpi dirim⁹ illud qõ de fructib⁹ tre eſt acceptũ: ℟ ꝑce myſtica conſecratũ recte ſumim⁹ ad ſalutẽ ſpiãlẽ in memoriã dñice paſſionis. l. iij.

Hoc cũ p manus hois ad illã viſibilẽ perducat ſpeciẽ: nõ ſanctificatur vt ſit tam magnũ ſacramentum: niſi operante inuiſibiliter ſpũ ſancto: cuz hec oia que per corporales mot⁹ in illo opere fiunt deus operetur. l. v.

Hoc eſt ſacramẽtũ pietat⁹: ℟ ẽ ſignũ vnitatis ℟ vinculũ charitatis. Qui vult viuere accedat et credat: ℟ incorporet hũc cibũ et potũ: ℟ ſocietatẽ vult intelligi corpis ℟ mẽbroz ſuoz quod eſt eccle in predeſtinatis. l. vj.

Hoc eſt qõ dicimus qõ et oĩb⁹ modis approbare contẽdimus: ſacrificiũ eccleſie duob⁹ cõſici: duob⁹ cõſtare. Viſibili elementoz ſpecie: et inuiſibili dñi nr̃i ieſu xpi carne et ſanguine. Et ſacramẽto: ℟ re ſacramẽti: id ẽ corpe xpi. Cresvlt. le. de expõe euag. ſicut in. j. die. In lau. vna ſola ãn. ℟. vtꝫ. ℣ Fer. q. le. j.

Sicut em̃ xpi ꝓlona aſſat ℟ cõſicit ex deo ℟ homine

cũ i pe xps ver⁹ sit de⁹ ẽ ver⁹ hõ: qz ois res illaz naturã ẽ vitatẽ in se ẽtinet: ex qb⁹ cõficit. lc.ij. Q cõficit aũt sacramẽtũ eccle duob⁹: sacramẽto ẽ re sacramẽti: id ẽ corpz xpi. Est igit sacramentum ẽ res sacramẽti: id est corpus christi. Caro eius est: quam sub forma panis opertã in sacramento accipimus. Et sanguis eius quem subdini spẽcie ac sapore potamus. Lec.iij. Caro visibilis videz est sacramẽtũ carnis: ẽ sanguis sacramẽtũ ẽ sanguis. Carne et sanguine vtroq; inuisibili ẽ itelligibili ẽ spiali: signat visibile corpus dñi nri iesu xpi ẽ palpabile: plenũq; gẽe oim virtutũ ẽ diuina maiestate. ¶ Fer.iij.lc.j.

SIcut ergo celestis panis qui ve xpi caro ẽ/suo mõ vocatur corp⁹ xpi: cũ reuera sit sacramentũ corporis xpi: illius videz qõ palpabile qõ visibile et moztale i cruce est positũ. l.ij. Vocaturq; ipsa carnis immolatio q̃ sacerdotis manibus fit: passio mozs crucifixio nõ rei veritate sed signanti mysterio: sic sacramẽtũ fidei quod baptism⁹ intelligitur fides est. Lcõ.iij. Iteratur quotidie hec oblatio licet xps semel passus sit in carne ẽ per vnã cãdẽq; moztis passionẽ semel saluauit mundum: ex qua mozte idem resurgẽs ad vitã: mozs illi vltra nõ dominabitur. ¶ Feria.iij.lc.j. Quod pfecto sapiẽtia dei patris: necessarium p multis causis hoc prouidit. Primo qui dẽ/qz quotidie peccam⁹: salutẽ in pctis sine quib⁹ moztalis infirmitas viuere non potest. lc.ij. Q.z lz oia pcta ẽ donata sint in baptismo: tñ pctiforomes fluxe infirmitas adhuc manet i carne Vñ psalmista. Vñdic aia mea dño: q̃ ppitiat oib⁹ iiq̃tatib⁹ tuis: q̃ sanat oẽs infirmitates tuas. l.ij. Et ideo qz q̃tidie labimur: q̃tidie p nobis xps mystice imolatur ẽ passio xpi mysterio traditur: vt q̃ semel moziendo moztẽ vicerat: q̃tidie recidiua pcõz p hec sacramẽta corpis ẽ sanguinis pcã relaxet. Vñ oramus. Dimitte nobis debita nra. Qz si dixerimus quia peccata non habemus: ipsi nos seducimus et veritas i nobis nõ est. ¶ In octa.ad.j. vel.sup pos hec sola ãn. Sacerdos in eternũ pi ch. Vẽt cetera sicut in.j.die ad.j. vesp. Cõpl. sicut in die. vel nõ sunt laz. Ad mat.ix.lc. slãt. Inuit. trip. tota cãtet histo. sicut in.j. die ch eisdẽ lc. ẽ expõe euãg. slẽ in die secũdũ vsum Dan. lc.j.

HUi⁹ sacramẽti ritũ melchisedech oñdit: vbi panẽ et vinũ abzahe obtulit: lz tu mihi dicis. Quõ ẽ melchisedech vinũ tm ẽ panẽ obtulit? Quid sibi vult amnirtio aq̃? Rationẽ accipe. Primo figura oiz fuit: q̃ ante precessit tpe moysi. Lcc.ij. Qz cũ ppls stiret iudeoz: et murmuraret q̃ aquã inuenire nõ

posset/iussit dñs moysi vt tãge ret petrã cũ virga/tetigitq; pe trã:et petra vndã maximã fu dit sicut dicit apostolus. Lec. iã. Bibebant autẽ de spñali cõse quente eos petra:petra autem erat christus. Non immobilis petra q̃ ppl'm seq̃batur. Et tu bibe:vt te christ⁹ sequat. Vide misteriũ. Moyses hoc est ꝓphe ta:virga hoc est verbũ dei. Ãiũ Sacerdos verbo dei tangit pe tram/& fluit aqua:et bibit ppls dei. Tãgit ergo sacerdos calicẽ: redũdat aqua i calice:& salit in vitã eternã:& bibit populus dei qui gratiã dei ꝓsecutus est. ℟. v. Didicisti ergo hoc/accipe et aliud. In tpe dñice passiõis cũ sabbatũ magnũ instaret:q; diu viuebat in cruce dñs nr̃ ihesus xp̃s et latrones:missi sunt qui percuterẽt eos. Qui venientes inuenerũt defunctũ dñm ihesum christũ. Tunc vn⁹ de militibus lancea tetigit latus:et de late re eius aqua fluxit et sanguis. aqua aũt vt mũdaret:sanguis autẽ vt redimeret. Quare de la tere? Quia vnde culpa:ide gra tia. Culpa per feminã:gẽa per dñm nostrũ ihesum christũ. ℟. vs. Si vero calix dñi nõ ẽ aq̃ sola & vinũ solũ nisi vtrũq; misceatur:nec corp⁹ dñi potest eẽ farina sola & aq̃ sola nisi vtrũq; adunatũ fuerit & copulatũ & panis vni⁹ cõpage solidatũ:i sacramẽtũ corpis & sanguinis dñi nihil amplius offerat ꝙ qđ ipse dñs tradidit:hoc est panis & vinum aqua mixtũ:nec ãplius in sacrificiis offerat ꝙ de vino & frumẽto. Hec tria vnũ sũt i ihesu xp̃o: hec hostia & oblatio dei:in odorẽ suauitatis. ¶ Tres vlt. lect. de epõe euãge. sicut in. s. die legãtur. Ad lau. oẽs ãe dicant. Ad. s. & ad alias hor̃. oia fiãt sicut i. s. die:s; more simplicis festi cũ ã. Te iure. sup symbo. Quicunq;. Ad. q̃. vesp. oia fiãt sicut in die: ꝓter ℣. qđ nõ dicet. Et si aliqđ festũ. iũ. lec. in hac die contigerit:fiant inde tres medie lect. si ꝓprie habeãt:sinautẽ tũ mẽo. Si aũt festũ simp. ix. lc. hac die euc. differat in crastinũ:& erũt vespe. de octa. et memo. de festo: nisi forte hmodi fes. ix. lec. fuerit quod secundas vesperas habere non poterit.

1 A ¶ Dñica ꝑma post festũ trini. totũ seruitiũ de oc. corpis christi. Ad. 1. ves. q̃ erũt de. s. aldelmo fiat mẽo. de. s. germano. de octa. ã. O ꝙ suauis. & nihil de tr̃o. nec de trinita. nec ꝓces. q; hic vna dñica differt. Ad mat. totũ seruit. de oc. & tũ mẽo. đ sctõ. In lau. vna ã. Ad ꝑmã ã. Te iure. Ad ꝑces. ãte mis. nõ fiat mẽo. de cruce. Fe. 5. de oc. corpis xp̃i:& tũ mẽo. de sctõ. Ad. 2. ves. mẽo. đ 2me. et de mar. Fe. 6. & lab. de 2me. ¶ Do. 2. post tri. ichoat histo. cũ ℣. Deũ ti. & tota cãtet hist. In l. oẽs ãe. Fe. 3. 4. & lab. de 2me. Fe. 6. de sctõ edmundo:& međ. l. de mar. cũ đ. & ℣. de. 2. noc. ¶ Do. 3. de apl'o.

Ad.1.vel.mēo.de tri.ꝫ pcel.Mil.dō.ōz i cp̄.mēo.de tri.tm̄. Ad al tam missam nulla mēo. Feꝝ.3.4.ꝫ lab.de cōme. ¶ Do.4.de do. mēo.et medie lec.de sctis.6.Re.hec est ba. Feꝝ.2.ꝫ.4. de cōmēo. Feꝝ.3.de.s.edward.ix.lec.de alio festo.cp̄. Btūs vir qi i sapiētia. Ad.6. Cibauit. Ad.ix. Et firmabitur. ¶ Do.5.ō dō. Ad.1.vel.mēo. de do.ꝫ de tri.sub silen.ꝫ nulla pcel. Ad mat.meō.lc.de.s.ioā.6. Re.Pzius cp̄. Feꝝ.3.ꝫ lab.de cōme.ꝫ nihil de.3.2me. Milla de oct. sancti ioānis ōz i cap̄. ¶ Do.6.de visita.maius dup̄.octa.cū reg. cho.nulla fiet mēo.qz hic differt alia dñica. Feria.2.de oct. Feꝝ.3. de sancto martino:ꝫ medie lec.de aplis.ō.ꝫ Re.de cōi apostolox Vel.ꝫ mat.de.s.maꝝ.dñr feria lr sicut extra oc.9. Re.a duob⁹ cā tetur ppter octa.2.vel.erūt de.s.martino. Feria.6.de.s.thoma. Ad.1.vesp.mēo.de aplis sub silē. Deinde solē. mēo. de visita. Ad matu.ꝫ ad mis.et ad.2.vel.solē.mēo.de visita. ¶ Do.7.fel.reli= quiarū:mēo.de dō.ꝫ de tri.sub silē. Deinde solē. memo. de octa. Milla de octa.visita.ōz p missa de.s. maria:cū ō. Spiritus alme et Bñdictus filius marie. Ad.2. vel.mēo.de dō.sub silē. Deinde so len.mēo.de octa.et nihil de mar.ad has vel.Feꝝ. 2. de mar.3.Re. hec est vera.mēo.de reliquijs sicut solet dici ad mat.de.s.ma. Feꝝ. 3.de.s.bñdicto.ix.lc.mēo.de reliquijs vtō p totas octa. etiā in oc. Feꝝ.4.5.ꝫ.6.ō 2me.ꝫ mis.dō.ōz i cp̄.i.2.ke. ¶ Do.8.de dō.ā.sup Magt.montes gelboe.mēo.de sctis conkel.de reliquijs: de trini.ꝫ pcel.Feꝝ.4.ꝫ.6.de cōme. ¶ Do.9.de serui.dō.Ad.i.vel.sup cā. Magt.ān.Rex aūt dauid.memo.de.s.maria magdalena.de mar. de tri.ꝫ pcel.Ad mat.meō.lc.de mar.Feꝝ.2.de ōg.cū noc.Fe.3. de aplo:ꝫ solē.mēo.de mar.Feꝝ.5.6.et lab. de cōme. et memo.de sctis. ¶ Do.1.post fel.tri.totū serui.de oc.corpis xpi. Ad.1.vel. mēo.de dō.ān. Loquere dñe.mēo.de trini.et pcel.Milla do.ōz in cap̄.cū mēo.de trini.Ad altā mis.nulla fit mēo.Feꝝ.5.de oct.coz= poris chr̄i.Ad matu.meō.lc.de sctis.Ad.2.vel. q̄ erūt de oc.mēo. de.s.edmūdo:ꝫ de mar.Feꝝ.6.de.s.edmūdo:medie lec. de marty. cū ō.et Re.de.1.noc.Ad vel.q̄ erūt de.s.fiat mēo.de.s.maria ān. Sub tuā. Sab.de.s.maꝝ. ¶ Do.2.totū serui.de aplo:ꝫ mis.dō.ōz in cp̄.cū mēo.de trini.Ad.2.vel.mēo.de mar.et de do. Feꝝ.3.ꝫ.4. et lab.de cōme.et mēo.de sanctis. ¶ Do.3.de dō.memo.ꝫ medie lec.de mar.6.Re.hec est ba.Fe.2.3.ꝫ.4.de 2me. ¶ Do.4.de dō. Ad.1.vel.mēo.de dō.ꝫ de trini.sub silē.sed nulla pcel. Ad matu. medie lec.de.s.ioāne.6.Re.Pzius cp̄. Feria.3.et lab. de cōme.et nihil de.3.cōme.in lab.Mis.de oc.ōz in cp̄.ꝫ mēo.de aplis. Ad al tā mis.nulla fiat mēoꝝ. ¶ Do.5.de visita.maius dup̄.nulla fiat

mẽo.qz hic differtur vna ỽ.et fiat ſerui.de octa.et de ſanctis:ꝛ in
fra.vtꝫ ad.1.℟.¶ Do.6.ỽ.7.ỽ.8.et ꝑ ebd̃.vt ſupza ad.1.℟.
3 ℟ ſcz ad ỽ.7.8.ꝛ.9.¶ Do.1.poſt feſ.tri.ſerui.de aplo.Ad.1.veſp.
fiet mẽo.de oct.ã.O q̃ ſuauis.inchoet hiſto.cum ãn.Loquere dñe.
mẽo.de trini.ꝛ ꝑceſ.Ad matu.medĩ.lec.de octa.coꝛpis rp̃i:cũ ỽ.
et ℟.de.2.nocẽ.memoꝝ.de octa.de ỽ.et de trini.Ad.1.ãn.Te iure
Miſ.ỽ.dꝛ i cp̃.cũ mẽo.de trini.tm̃.Fe.2.de octa.cũ ỽ.ꝛ ℟.ỽ.3.
noc.Feꝝ.5.de oc.medĩ.l.de mar.Ad.2.veſ.mẽo.de.ſ.richardo:et de
mar.Feꝝ.6.de.ſ.richardo:medĩ.lec.de mar.cũ ỽ.ꝛ ℟.de.2.noc.2.
veſ.erunt de.ſ.et mẽo.de ſcta maria ã.Subtuã.¶ Do.2.de ſerui.
ỽ.et medie lec.de mar.6.℟.Hec eſt ỽa.Feꝝ.2.3.ꝛ.4.de cõmẽoꝝ.
¶ Do.3.de ſerui.ỽ.Ad.1.veſ.mẽo.de ỽ.et de tri.ſub ſilẽ.nulla ꝑ
ceſ.Ad matu.medie lec.de oct.ſ.ioãnis.6.℟.Pꝛuſq̃ te.Feꝝ.5.de
aplis.2.veſ.erũt de aplis.Feꝝ.6.de.ſ.pau.2.veſ.erunt de ſancta
maria mẽo.de aplis.Miſ.de octa.ſ.ioã.dꝛ i cap̃.ꝛ mẽoꝝ.de aplis.
¶ Do.4.de vitũ.b.marie.mẽoꝝ.de ỽ.ꝛ de tri.ſub ſilen.ſed nihil
de mar.nulla ꝑceſ.Miſ.ỽ.dꝛ in cp̃.infra octa.ꝛ fiat ſerui.de oct.
et de ſctis infra oct.vtꝫ.ad.1.℟.¶ Do.5.feſ.reliquarũ mẽo.de ỽ.
et de trini.ſub ſilen.Deinde ſolen.mẽo.de octa.Ad.2.veſ.mẽoꝝ.de
ỽ.ꝛ de trinita.ſub ſilen.Deinde mẽo.de octa.ꝛ nihil de marty.ad
has veſ.Feꝝ.2.ꝛ.3.de ſctis.3.lec.inuit.dup̃.Feꝝ.4.5.ꝛ.6.de ꝛqme.
ꝛ miſ.ỽ.dꝛ in cp̃.feꝝ.3.¶ Do.6.ỽ.7.omia vtꝫ ad.1.℟.ſcz ad
4 ℟ ỽ.8.ꝛ.9.¶ Dñica.1.poſt feſtũ trinita.ſerui.de octa.coꝛpis rp̃i:
mẽo.de marꝝ.ꝛ de ỽ.ã.Loquere dñe.de tri.ꝛ ꝑceſ.Ad matu.9.℟
a duobus cãteꝝ:ꝛ tm̃ mẽo.de mar.de ỽ.et de trinita.Ad.1.ãn.Te
iure.Miſ.ỽ.dꝛ in cp̃.cũ mẽo.de trini.Feꝝ.5.de oct.ꝛ feſtũ ſcti alba
ni diffe.in craſti.2.veſ.erũt de.ſ.alba.ꝛ mẽo.de octa.et de.ſ.ethel.
et dicitur hyꝫ.Saluatoꝛ.cũ ỽ.Deo ꝑti.Feria.6.de.ſ.alba.medĩ.
lec.de ỽgi.6.℟.Regnũ mundi.ꝛ miſ.de.ſ.alba.poſt.3.Miſ.de vig.
cãteꝝ poſt.6.ad ſũmã alta.cũ mẽo.de ỽg.tm̃.2.veſ.fiant de feſ.ſ.
ioannis bapti.et memo.de ſancto alba.ſub ſilen.tamen in dioce.
elien.ſerui.in.6.feꝝ.erit de ſancta etheldꝛe.dup̃.feſ.et feſ.ſ.alba.
eo ãno omnino omittatur.¶ Do.2.de ỽ.Ad.1.veſ.memo.de ỽ.
et de trinita.ſub ſilẽ.nulla ꝑceſ.Ad matu.medĩ.lec.de.ſ.ioã.6.℟
Pꝛuſq̃.Ad.2.veſ.que erunt de ỽ.fiat mẽoꝝ.de ſanctis:et de octa.
Feꝝ.3.ꝛ ſab.de cõme.In ſab.dꝛ miſ.de octa.ſ.ioã.in cp̃.et mẽo.de
apoſto.¶ Dñica.3.de vitũ.mẽo.de ỽ.ꝛ de trini.ſub ſilentio:et ni-
hil de mar.Miſ.ỽ.dicit in cap̃.infra octa.ꝛ fiat ſerui.de octa.et
ſanctis infra oct.vtꝫ ad.1.℟.¶ Do.4.feſ.reliqa.et fiat ſerui.
in ỽ.ꝛ ꝑ ebd̃.vtꝫ ad.3.℟.Do.5.ỽ.6.ꝛ ꝑ ebd̃.vt ſupza ad.1.℟.

fez ad do. z. f. 9. ¶ Do. 1. post fel. trini. to. serui. de octa. corpis xpi 5 A
Ad. 1. vel. q̄ erūt de. l. ioāne: fiat mēo. de do. et de trinita. sub ūlen.
Deide sol. mēo. de oc. coz. xpi. Ad mat. 9. R̄. a. 2. cātet: et tm̄ mēo.
de. l. ioā. de do. f de trini. Ad. 1. ān. Te tuc. missa do. ōz in cap. cum
mēo. de trini. tm̄. 2. vel. erūt de coz. xpi: et mēo. de nr̄. de. l. ioāne et
de do. Fet. 2 do mar. ix. lec. ppter oc. f medō. lec. de coz. xpi: cū R̄.
de. 1. noc. f tm̄ mēo. de sctō ioā. 9. R̄. a. 2. cantetur. Ad. 2. vel. que
erūt de mar. fiat mēo. de octa. corpis xpi: f de oc. l. ioā. f tota can-
tetur histo. 1. 7. kal. augu. Fet. 3. de oc. R̄. de. 2. noc. Fet. 4. de oc.
R̄. de. 3. noc. et mēo. de. l. mis. de vig. cātet post. 6. ad sūmū altare
cū mēo. de. l. et de oct. l. ioan. tm̄. Fet. 6. de aplis: et solen. mēor̄. de
octa. corpis xpi: ad vtraq̄ vel. f ad matu. z ad mis. f nihil de sctō
ioan. Fet. 6. de. l. paulo: mēo. de. l. petro: f de oct. l. ioā. p. Do te le-
nant. 2. vel. erūt de sctā maria: et mēo. de apo. et de octa. l. ioannis
Sab. de. l. maria: et mēo. de oc. l. ioā. f de aplis. Mis. de oc. l. ioan.
dicitur in cp̄. cū mēo. de apo. tm̄. ¶ Do. 2. 3. f. 4. in hac. 4. w. tota
cāte. histo. do. 5. et per ebd̄. vt supza ad. 3. A fez ad do. 4. 5. 6. f. 7
¶ Do. 1. post festū tri. to. serui. de oc. nulla fiat mēo. neq̄ pcel. q̄ 1 B
hte diffe. vna do. 9. R̄. a. 2. cātet. Fet. 5. de octa. medō. lc. de mar. Ad
2. vel. q̄ erūt de octa. mēo. de 2mēo. Fet. 6. f sab. de cōme. ¶ Do. 2
de do. ad vel. R̄. Deū time. mēo. de trini. f pcel. Ad mat. mēo. tm̄
de. l. f de trini. In l. oēs ān dn̄r. Fet. 2. 3. f. 6. de cōme. ¶ Do. 3. de
serui. do. Ad. 1. vel. mēo. de apo. de mar. de trin̄. f pcel. f medie lc.
de mar. Fet. 2. 6. f sab. de cōme. ¶ Do. 4. de serui. do. medie lec. d̄
mar. 6. R̄. hec est vera. Ad vel. ā. sup pos. Ille sctūs. cp̄. Beat⁹ vir
qui i sapiēta. f mēo. de do. Fet. 2. de. l. ix. lec. Fet. 3. et sab. de 2m̄. et
nihil de. 3. cōme. Fet. 6. de. l. ioā. Ad. 2. vel. solē. mēo. de. l. mar. ān.
Sub tuā. ¶ Do. 5. de nr̄. ix. lc. medō. lc. de sctō ioā. 6. R̄. pzouisp̄ te
mis. do. ōz in cp̄. cū mēo. de trini. tm̄: ad altā mis. mēo. de octa. et de
oib⁹ sctis. Fet. 2. f. 6. de cōme. f nihil de. 3. cōme. mis. de oc. l. ioā.
ōz in cp̄. cū mēo. de aplis. Sab. de visita. f nihil de sctis. ¶ Do. 6.
de oc. visita. Ad. 1. vel. mēo. de do. de tri. sub silē. sed nulla pcel. Ad
mat. mēo. de apo. d̄ do. f de tri. mis. do. ōz i cap. f mēo. d̄. tri. tm̄. ad
altā mis. mēo. de ap̄. f de oib⁹. l. 2. vel. de. l. martio: f mēo. de apo.
f de do. Fe. 2. d̄. l. mart. medō. lc. d̄ apo. d̄. f R̄. d̄ cōi ap̄. f tm̄ mēo.
de oc. visit. 2. vel. erūt de. l. mart. f mēo. de oc. Fe. 5. de. l. thōa. Ad
1. vel. mēo d̄ apo. sub silē. Deide sol. mēo. d̄ visit. Ad mat. ad mis.
f ad. 2. vel. fiat mēo. de visit. solē. Sab. d̄ serui. oc. vili. ¶ Do. 7.
fel. relīqa. Ad. 1. vel. mēo. de do. f de tri. sub silē. f nihil de mart⁹.
Deide sol. mēo. de oc. visit. Ad mat. mēo. d̄ do. f de trini. sub silē.

Ad.2.vel. mẽo.de.l.bñdicto ⁊ de do. sub ille. Feria.2. de.l.bñdicto ix.lc. Fe.3.5.⁊ sab.dñ 2me. Fe.4. de fer.⁊ dñr.2. Rr. fer.⁊.3. ꝓtermittat cũ mis. do. ¶ Do.8. de do. Ad.1. vel.ã. sup cãti. Magt. Montes gelboe. mẽor. de reliq̃js/de trini.⁊ ꝓcel. Ad matu. medie lec. de mar. Fe.2.3.⁊ sab. de cõme. ¶ Do.9. de do.ã. sup cãti. Magt. Rex autẽ dauid. Mẽo. de.l.chrisostina. de tri.⁊ ꝓcel. Ad.2. vel. mẽo. de do.
2 B sub ille. deinde sol. mẽo. de mar. Fer.5.6.⁊ sab. de cõme. ¶ Do.1. post festũ trini. totũ serui. de oc. coꝛ. xꝑi. Ad.1. vel. mẽo. de mart. et ichoel hil. cũ mẽo.ã. Loq̃re dñe. mẽo. de trini.⁊ ꝓcel. Ad matu. tñ mẽo. de mar. de do.⁊ de trini. Missa do. dꝛi cp̃. cũ mẽo. de trini. tñ. Ad altã missã mẽo. de mar.⁊ de oib⁹ sctis. Fe.5. de oc. medꝛ. lc. de mar.2. vel. erũt de oct.⁊ mẽo. de.l. edmundo: ⁊ fer. scti edmundi differat in crastinũ. Fer.6. de.l. edmundo. ix. lc. vel. erũt de.l. edmundo:⁊ mẽo. de apło. ¶ Do.2. de do. Ad.1. vel. q̃ erũt de apło. mẽo. de mar. de do. de trini. et ꝓcel. Ad matu. to. cãtet hysto.⁊ tñ mẽo. de mar. et de trini.2. vel. erũt de do. et mẽo. de cõme. Fe.2.6 et sab. de 2me. ¶ Do.3. de do. medꝛ. lc. de mar.6. Rr. Per est vera. Fe.2.3.⁊ sab. de 2me. Fe.6. de.l. ioã. Ad.2. vs̃. ã. Sub tuã. sol. Sab de.l. mar. ¶ Do.4. de mar. ix. lc. medie lc. de.l. ioã.6. Rr. Quusq̃ re. Mis. do. dꝛi in cp̃. cũ mẽo. de trini. tñ. Ad altã mis. mẽo. de octa. l. ioã. et de oibus sctis. Fe.2.⁊.6. de 2me.⁊ nihil de.3. cõme Sab. de vigilia.⁊ nihil de mar. Do.5.6.7.⁊.8.⁊ per ebdo. oia vtꝫ ad.3.
3 B B sq̃ ad do.6.7.8.⁊.9. ¶ Do.1. post fer. tri. to. but. dꝛ oc. coꝛ. xꝑi Ad.1. vel. q̃ erũt de apo. mẽo. de mar. de oc. de do. ãn. Loquere dñe. de trini.⁊ ꝓcel. Ad mat. tñ mẽo. de mar. de do. et de trini. Missa do. dꝛi in cap. cũ mẽo. de trini. tñ. Ad altã mis. fiat mẽo. de marty. ⁊ de oib⁹ sanctis. Fe.5. de oc. medꝛ. lc. de mr. In l. oẽs ãn. Fer. l. richar. differat in crasti. 2. vel. erũt de oc.⁊ mẽo. de.l. richar. Fe.6. de.l. richar. ix. lc. de cõi. 2. vel. erũt de.l. richar.⁊ mẽo. de.l. mar. ãn. Sub tuã. ¶ Do.2. tota cãtet hist.⁊ tantũ mẽor. de sanctis: et de trini.⁊ ꝓcel. Fe.2.3.⁊ sab. de 2m̃. ¶ Do.3.4.5.6. et.7. et ꝑ ebdo. oia vtꝫ. ad 1. B. sq̃ ad do.5.6.7.8. et.9. ita q̃ trãsla. l. bñdicti
4 B celebꝛet. cũ. iñ. lec. hoc anno. ¶ Do.1. post fer. tri. to. serui. de oc. coꝛꝑoꝛis xꝑi. Ad.1. vel. mẽo. de mar. de do. ã. Loq̃re dñe. de trini.⁊ ꝓcel. Et to. cãtet hysto. i die. l. chrisostine. Ad mat. mẽo. tñ de mar. de do.⁊ de trin̄. 9. Rr. a duob⁹ cãtet. mis. do. dꝛi. in cp̃. Ad.2. vel ꝑe. mẽo. de.l. edwardo:⁊ de do. Fe.4. de.l. albano. ix. lec. medꝛ. lec. de oc. cũ ꝟ.⁊ Rr. de.3. noc. Ad vel. q̃ erũt de oc. mẽo. de.l. albano⁊ de vigi. Fer.5. de oc. iunct. trin̄. medie lc. de vigie. 6. Rr. Regnũ mundi. Mis. de vigi. cãtet post. 6. cũ mẽor. de vigine:⁊ tũc ad mis. de die

nulla mẽo. de ỽgi. tñ i diocesi elien. in oc. coꝛ. xp̃i totũ seruit. erit de sctã et heldꝛeda: ꝫ tñ solẽ. mẽo. de oc. hoc anno. Ad vel. de sctõ ioã. solẽ. mẽo. de oc. Fe. 6. de. l. ioáne. Ad. 2. vel. solẽ. mẽo. de. l. maria cũ ãn. Sub tuã. ¶ Do. 2. ỽ. 3. ỽ. 4. ỽ. 5. ỽ. 6. ita ꝙ i hac. 6. ỽ. in die sctẽ chꝛistine tota cãtet hiſ. ꝫ p hebd̃. vs̃. ad. 1. Bꝛeꝛ ad ỽ. 5. 6. 7. 8. ꝫ. 9. ita ꝙ trãsla. sctí bñdicti celebꝛet cũ. 3. l'. hoc anno. ¶ Do. 1. post fel. tri. totũ seruit. de mar. ix. lec. Ad. 1. vel. mẽo. de oc. coꝛ. xp̃i: ꝫ de oc l. ioã. de do. cũ ã. Loq̃re dñe. de trini. ꝫ pc. Ad mat. medꝝ. l'c. de oc. coꝛ. xp̃i: cũ Rꝛ. de. 2. noc. 9. Rꝛ. a duob⁹ cãtet ꝓ pter oc. 4. mẽo. Ad. 1. ãn. Te iure. mil. do. dꝛ. i cp̃. cũ mẽo. de trin. Ad altã mil. mẽo. de oc. coꝛ. xp̃i: ꝫ de oc. l. ioã. Fet̃. 2. de oc. iij. l'c. Rꝛ. de. 3. noc. ꝫ mẽo. de oc. l. ioã. Fe. 3. de oc. ꝫ mẽo. d̃. l. ꝫ de oc. sctí ioã. ꝫ mil. de vigi. apl'oꝝ cãtet ad sũmũ altare post. 6. cũ mẽo. de oc. sctí ioã. tñ. Fe. 4. de aplis: ꝫ solẽ. mẽo. de oc. coꝛ. xp̃i. ad vtrasq; vel. ad ma. ꝫ ad mil. ꝫ nihil de oc. l. ioã. Fet̃. 5. de oc. Inui. tri. medꝝ. l'c. de aplis: ꝫ Rꝛ. de cõi apl'oꝝ. In l. oẽs ãe. mẽo. de aplis ã. Petrus apls. mẽo. de oc. l. ioan. Sc̃de vel. erũt de oc. mẽo. de apostolis ãn. O petre. ꝫ de oc. l. ioã. Cõmẽo. l. pauli differat in crastí. Fe. 6. de q̃m. l. pauli: mẽo. de oc. l. ioã. ꝫ de. l. petro: put ibidẽ notat: cũ mil. de oc. l. ioã. i cp̃. Sab. d̃visit. b. marie. Ad. 1. vel. mẽo. de aplis sub silen. ꝫ nihil de mar. ¶ Do. 2. ỽ. 3. do. 4. ỽ. 5. ita ꝙ in hac. 5. ỽ. i die sctẽ chꝛistine tota cãtet hiſt. ꝫ tñ mẽo. de ỽg. ꝫ p hebd̃. vts̃. ad. 1. Bꝛeꝛ. ad do. 6. 7. 8. ꝫ. 9. ita ꝙ trãsla. sctí bñdicti celebꝛet cũ. 3. l'c. ¶ Do. 1. post. fel. triñ. tot. seruit. de oc. coꝛ. xp̃i. et nihil de do. nec de tri. neq; pcel. q; hic differt do. Ad mat. totuz seruit. de oc. In. l. vna ã. Ad. 1. ã. Te iure. Ad pcel. añ mil. nulla mẽo. añ crucẽ. 9. Rꝛ. a duob⁹ cãtet. Fet̃. 6. ꝫ sab. de q̃mẽo. ¶ Do. 2. ichoet hiſt. cũ Rꝛ. Deũ time. ꝫ tota. cãtet hiſto. In lau. oẽs ãe. Fe. 2. 5. ꝫ sab. de q̃me. Fe. 4. de sctõ edmundo. ix. l'. medꝝ. l'. de mar. cũ Rꝛ. de. 1. noc. ¶ Do 3. de ỽ. Fe. 2. 5. ꝫ sab. de cõmẽo. Fet̃. 6. de mart. cũ Rꝛ. de. 3. noc. 3. Rꝛ. hec est vera. ¶ Do. 4. de. l. edwardo. ix. l'. sicut i. xi. Ad. 1. vel. sup ꝓs ã. Iste sanctus. cp̃. Bt̃us vir q̃ in sapientia. Rꝛ. Bt̃us vir. mẽoꝝ. de ỽ. de triñ. ꝫ pcel. Mil. do. dꝛ in cp̃. cũ mẽo. de tri. tñ. Fet̃. 2. ꝫ. 6. de cõme. ꝫ nihil d̃. 3. q̃m. ¶ Do. 5. de do. medꝝ. lec. de octa. cũ Rꝛ. ꝓtulq; re. Fet̃. 4. de sancto paulo. Ad. 2. vel. q̃ erũt de sancta maria mẽo. de apostolis. ꝫ de oct. sctí ioannis. Fet̃. 5. de. l. mar̃. Mil. de oc. dꝛ in cp̃. cũ mẽo. de apostolis. Ad altã mil. nulla mẽo. Fe. vj. de fel. visita. ꝫ nihil de sãctis Sabba. de octa. ¶ Do. 6. de sancto martino. ix. lec. Ad. 1. vel. q̃ erunt de sancto martino mẽo. de visita. de apostolis: de ỽ. de. tri-

nita.et pcs. In introitu cho. de oibus sanctis. ān. Salutor. Ad mat. medie lec. de aplis. Ry. de cōi apl'or. mēor. de villta. de apostolis: de do ⁊ de trin. Mis. do. dr in cp. ⁊ mēo. de trini. tīn. Ad al tā mis. mēo. de aplis: ⁊ de oib⁹ scis. Scde vel. erūt de. s. martino. mēo. de vt trisq; oc. ⁊ de do.. Fe. 2. de oc. vill. Ry. de. 2. noc. Feř. 3. de. oc. apl'or. ⁊ tīn mēo de villta. ad vtrasq; vesp. ad mat. et ad mis. Fe. 4. de. s. thoma. Ad. 1. vel. mēo. de aplis sub silē. Deinde solē. mēo. ō vill. Fe. 5. de. oc. Ry. ō. 3. noc. Fe. 6. de oc. Innit. 3. Ad 2. vel. mēo. de mar. tīn. Sab. de. s. maria. ¶ Do. 7. fest. reliqarū. fest. s. bñdicti di ferat i crasti. mēo. de do. ⁊ ō trin. sub silē. Ad. 2. vel. mēo. ō. s. bñdicto: ⁊ de do, sub silē. Feř. 2. de. s. bñdicto. ix. lc. et mēo. de reliqis. Fe. 3. de feř. ⁊ dñr. 2 Ry. feř. cū mis. do. Fe. 4. 6. ⁊ sab. ō qm. ¶ Do. 8. de do. meō. lc. de scto. Ad. 1. vel. mēo. ō. s. de reliqis: de. tīn. ⁊ pc. Fe. 2. ⁊. 4. ⁊. 6. ō qm. ¶ Do. 9. de apl'o. mēo. de mar. de do. ā. Ker aūt dō. ⁊ de trī. sub silē. nulla pcs. Mis. do. dr i cp. cū mēo. de mar. ⁊ de trin. Scde vel. de apl'o: nisi fes. s. āne sit fes. dup. ⁊ mēo. de do. sub silē. Deinde sol'. mēo. de. s. āna. Fe. 4. 5. et
2 ¶ sab. de qm. ¶ Do. 1. post fest. trin. to. ser de oc. cor. xpi. Ad. 1. vel. ichoet hist. cū mēo. ā. Loqre dñe. mēo. ō tri. ⁊ pcs. 9. Ry. a duob⁹ cātet. In. l. vna ā. Ad. 1. ā. Te ū. Mis. do. dr i cp. Ad altā mis. nl' la mēo. Fe. 4. de. s. edmūdo. meō. lc. de mar. ⁊ tīn mēo. ō oc. Vel. erūt de. oc. ⁊ mēo. de. s. edmūdo. Fe. 5. de oc. Scde. vel. eřt de oct. ⁊ mēo. de apl'o. Feř. 6. de apl'o. Ad. 2. vel. q̄ eřt de apl'o mēo. de. s. mař. ā. Sub tuā. et de mar. Sab. de. s. mař. ⁊ mēo. de mar. ¶ Do. 2. tota cātet hist. In. l. vna ā. Fe. 2. 5. et sab. de qm. ¶ Do. 3. de do. meō. lc. de. s. Feř. 2. ⁊. 6. de qmc. ⁊ nihil de. 3. qm. ¶ Do. 4. de do. meō. lc. de oc. 6. Ry. Oriusq; te. Feř. 3. de aplis et nulla mēo. Feř. 4. de. s. paulo. Scde vel. erūt de. s. mař. et mēo. de aplis ⁊ de oc. s. toā. Fe. 5. de. s. mař. Fe. 6. de vill. ¶ Do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ⁊ per
3 ¶ hebd. dia vtē. ad. 1. ¶ ser ad do. 6. 7. 8. ⁊. 9. ¶ Do. 1. post festum trini. totū seruitū de oc. corpis xpi. Ad. 1. vel. inchoat hil. cū ā. Loqre dñe. mēo. de trin. ⁊ pcs. 9. Ry. a duob⁹ cantet. mēo. de do. et de trini. Milla do. dr in cp. cū memo. de trin. tīn. Fe. 4. de. s. richar. ix. lc. meō. lc. de mar. cū mēo. de. oc. Fe. 5. de oc. ad. 1. vesp. q̄ erūt de oc. mēo. de scto richardo. Ad. 2. vel. memo. de fes. loci. Fe. 6. ⁊ sab. de qm. ¶ Do. 2. de do. meō. lc. de. s. edwardo: tīn in diocesi elien. ⁊ vbi celebrat fest. s. osmundi to. cantet hist. et tīn mēo. de s. Fe. 2. ⁊. 6. de qmc. ¶ Do. 3. de do. meō. lc. de oc. 6. Ry. Oriusq; te. Fe. 4. de apl'o paulo. ad. 2. vel. q̄ erunt de. s. mař. mēo. de apostc. ⁊ de. s. ioan. Mis. de octa. s. ioan. dr in cp. Feř. 6. de vill. ¶ Do.

4. ō scō martino: vt̄s. ad. 1. ℣. scz ad. do 6. ¶ Do. 5. fest. reliqa. mēo. de do. ⁊ de trin. sub silen. ⁊ nihil de. s. benedicto. Fer. 3. 4. et sab. de cōme. Fe. 2. ⁊ 6. de fer. ⁊ i. 6. fer. dñr R̄. de. 2. noc. Mis. do. ōz i. 2. fer. ⁊ in. 6. fer. Epistola ⁊ euāg. 4. fer. ⁊ R̄. fer. pretermittātur. ¶ Do. 6. ā. sup cāti. Magt. montes gelboe. cetera vt̄s. ad 1. ℣. scz ad do. 8. ¶ Do. 7. ⁊ p' ebd̄. oia vt̄s ad. 1. ℣. scz ad do. 9 ¶ Do. 1. post. fes. trini. totū serui. de oc. corpis. xp̄i: ⁊ mēo. tm̄ de s. et de do. ā. Loquere do. de trin. et pc. 9. R̄. a. 2. cātet. Ad. 1. ā. Te iure. Mis. do. ōz in cp̄. Fer. 3. de. s. albano: medie l'c. de oc. R̄. de. 2. noc. Fe. 4. de oc. R̄. de. 3. noc. et memo. tm̄ de virgine. Mis. de vigi. ōz solē. post. 6. cū mēo. de ōgine tm̄. Fe. 5. de scō ioan. sol'. memo. de octa. adotrasqz vel. ad mat. ⁊ ad mis. Ad. 2. vel. ꝑmo fiet memo. de oc. deinde de. s. mat. solū. ān. Sub tuam. Feria. 6. de. s. mat. Sabba. de mar. cum mēo. de oc. et cū mēo. consuet. ¶ Do. 2. 3. 4. ⁊ 5. ita q̄ i hac. 5. do. ōz ā. sup cā. Magt. montes gelboe. do. 6. et per hebd̄. oia vt̄s. ad. 1. ℣. scz. ad do. 3. 4. 5. 6. ⁊ 7. Et nota q̄ in diocesi elien. tota cantet hist. in die scti arnulphi. ¶ Do. 1. 5 ℣
post fest. trini. de oc. corp. xp̄i. Ad. 1. vel. q̄ erūt de mar. ioan. et paulo fiat memo. de oc. corp. xp̄i. de oc. s. ioā. de do. ā. Loq̄re dñe. de trinit. ⁊ pce. Ad mat. mēo. tm̄ de oc. scti ioan. de do. ⁊ de trin. 9. R̄. a duobus cantet. Ad. 1. ā. Te iure. mis. do. ōz in cp̄. Fer. 2. de oc. corporis xp̄i. Missa de vigi. cātet ad summū altare post. 6. cū mēo. de sancto: et de oc. s. ioan. Ad altā missam nulla mēo. Fe. 3. de apostolis ⁊ mēo. de oc. corpis xp̄i. adotrasqz vel. ad mat. ⁊ ad missaz solē. et nihil de oc. s. ioan. Fer. 4. de 2me. scti pauli et mēo. de oct. corp. xp̄i. de sancto petro: et de oc. s. ioannis. Fer. 5. de oc. ad. 1. vel. q̄ erunt de oc. corp. xp̄i: memo. de aplis. ān. In regnatione. et mēo. de oc. sancti ioā. ān. Ingressus. Ad mat. medō. l'c. de oc. s. ioan. 6. R̄. Inter natos. et memo. de vtri qz octa. missa de octa. s. ioannis ōz in cp̄. cū memo. de oc. apl'oz. Fe. 6. de villta. ad. 1. vel. solē. mēo. de oc. corp. xp̄i: ⁊ nihil de marty. Sab. de oc. vilit. cum memo. de apostolis. ¶ Do. 2. 3. et. 4. et in hac. 4. do. ā. montes gelboe. do. 5. et per hebd̄. oia. vt̄s ad. 3. ℣. scz ad do. 4. 5. 6. et. 7. ¶ Do. 1. post 10
fest. trini. to. serui. de oc. et nulla memo. neqz ꝑcessio q̄z hic differtur vna do. Ad. 1. ān. Te iure. Fer. 2. de. s. ix. l'c. medō. lec. de marty. et tm̄ memo. de oc. Fer. 3. de. s. augu. ad. 1. vel. sola memo. de scō et de oc. Fe. 4. de octa. R̄. de. 1. noc. Fe. 5. de oc. medō. lec. de sancto. Fe. 6. et sab. de 2m̄. ¶ Do. 2. post. fes. trinit. inchoat. hist. cū. R̄. Deū time. mēo. de ōgi. et de tri. et pc. Ad mat. medie. l'c. de ōgi. In. l. oēs āe. Fer. 4. et. 5. et sab. de 2m̄. ¶ Do. 3. to. cantet hysto.

ſe.2.et.4.et ſab. de 2me. ¶ Do. 4. de do. međ. lec. de ſctō. Fer. 4.5.et.6. de 2me. de ſancto. Fe.3. de. ſ. richar. ix. lec. međ. lec. de. mar. cum đ. ℟. de. 2 noc. Sab. de. ſctō. edwardo. ix. lec. de alio feſt. ¶ Do. 5. de do. ad. 1. veſ. memo. de ſancto edwardo de trini. et ꝓceſ. Fe. 5. et ſab. de 2m̄. et nihil de. 3. 2m̄. ¶ Do. 6. de do. međ. lec. de ſancto: miſ. de vigil. đz in cp̄. cum memo. de. ſ. ℟ de oc. ſine Credo. In ſumma miſ. mēo. de triñ. ℟ de oibus ſctis tm̄. Ad veſ. mēo. de do. ſub ſilen. ſed nulla memo. de oc. ſancti ioan. Feī. 3. de ſctō paulo. 2. veſ. erunt de ſancta maria. Fe. 4. de ſancta maria: mēo. de oc. et miſ. de oct. đz in cp̄. Fe. 5. de viſita. feſt. maius dup. et nihil de ſanctis. Fe. 6. de octa. Sab. de ſancto martino. ix. lc. međ. lec. de aplis. ℟. de cōi apoſtolor. ℟ tm̄ mēo. de vill. ¶ Do. 7. de oc. ad. 1. veſ. q̄ erūt de ſancto martino. mēo. de octa. viſi. de aplis de do de triñ. et ꝓceſ. Ad matut 9. ℟. a. 2. cantet: miſ. do. dicitur in cp̄. et mēo. de triñ. tm̄. Ad. 2. veſ. q̄ erunt de oc. apl'oꝝ mēo. de vill. ℟ de do. Fe. 2. de oc. apl'oꝝ tm̄: mēo de oc. viſi. Ad. veſ. ſcti thome memo. de oc. apo. ſub ſilen. deinde ſolē. mēo. de viſit. Feī. 3. de ſancto thoma: et ſolen. mēo. de oc. ad vtraſq; veſ. ad matut. et ad miſſam. Fe. 2. de oc. viſi. ix. lec. Inui. 3. Ad. 2. veſ. q̄ eīt de oc. memo. de mar. tm̄. Fe. 6. de 2m̄. beate marie. Sab. de ſctō bñdicto. ix. lec. ¶ Do. 8 feſt. reliq̄arū ad. 1. veſ. memo. de ſancto de do. ℟ de trini. ſub ſilen. Feī. 2. de feſ. ℟ dñr. 2. ℣. feī. ℟. 3. ꝑtermittat cū miſ. do. Feī. 3. 5. et ſab. de 2m̄. ¶ Do. 9. de do. memo. de reliquijs: ℟ de trini. ℟ ꝓceſ. Feī. 3 ℟ 5. de 2me. et nihil de. 3. 2mēo. Feī. vj. cp̄. Cōfiteor. miſ. de vigi ¶ Do. 10. ſerui. de ſctā āna. ad 1. veſp. q̄ erunt de apl'o: niſi feſt. ſ. anne fuerit. dup. feſt. fiat memo. de do. ān. Rex auđ. et de trini. ſub ſilen. deinde ſolē. memo. de ſancta āna: miſſa de do. đz in cp̄. Feria. 3. 5. ℟. 6. de cōme.

2 D ¶ Do. 1. poſt. feſt. triñ. totū ſeruit. de oc. coꝛ. xp̄i: et tm̄ mēoꝝ. de vgie: q̄. hic differt. 1. do. 9 ℣. a. 2. cātet. Ad. 1. ā. Te ture. Feī. 2. et. 3. de octa. ℟ memo. de ſanctis. Feī. 5. de octa. Secunde veſ. erūt de octa. ℟ memo. de feſto loci: ℟ de mar. Feī. 6. et ſabba. de cōme. ¶ Do. 2. tota cantet. hiſt. cū ℣. Deum time. Ad. 1. veſ. mēo de trinita. ℟ ꝓceſ. In laudi. oēs āe. Feī. 2. 4. ℟ ſabbato de cōmēo. Do. 3. 4. 5. 6. 7. ℟. 8. ita q̄ in hac. 8. dñica dicitur ān. Quotes gelboe. do. 9 et per ebdo. omia vt̄s ad. 1. O. ſcilicet ad dominicā. 4. 5. 6.

3 D 7. 8. 9. ℟. 10. ¶ Dominica. 1. poſt feſtum trinita. totum ſeruitiū de octa. coꝛpo. xp̄i. Ad. 1. veſ. inchoetur. hiſt. cum mēo. ān. Loquere dñe. et memo. de trinitate et ꝓceſ. 9. ℣. a duobus cantetur. Ad ꝓximā. ān. Te ture. miſſa domi. dicit̄ in cp̄. Feī. 3. de ſancto ed-

mundo. medie lec. de mar. Feř. 5. de octa. et festum sancti barnabe differatur in crastī. Secunde vespere erunt de octa. ⁊ memo. de apostolo. medie lec. de mart. cum ō. ⁊ Rē. de. 2. noctur. Secunde vesp. erunt de ap'o. Fe. 6. de apostolo: medie lec. de mart. cū ō. ⁊ Rē. de. 2. noc. Sequēte vesp. erunt de apostolo. memo. de. s. mart. ān. Sub tuā. Sab. de. s. maŕ. ¶ Do. 2. de do. medie. lec. de. s. Feř. 4. 5. ⁊ sabba. de ꝙm. ¶ Do. 3. de do. tota canteř hyst. In lau. vna ān. Feř. 4. de sctō ioanne. Ad. 2. vesp. mēo. de festo loci solē. Feř. 5. ⁊ sab. de ꝙme. ⁊ nihil de. 3. ꝙmēo. i hac hebd̄. Do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ⁊ per heb. oia vtŝ. ad. 1. ℣. scz ad do. 6. 7. 8. 9. et. 10. ita ꝙ in crastino. octa. visita. fiat serui. de fest. loci: ⁊ i sab. de. s. mar. et tm̄ mēo. de. s. ¶ Do. 1. post fest. trini. totū seruī. de oct. coꝛ. rp̄i. 4 ℣
et mēo. de. s. de do. cū ān. Loquere dn̄e. de trin̄. ⁊ ꝑcess. Ad matuŕ. tm̄/mēo. de. s. de do. de tri. ⁊ ꝑcess. 9. Rē. a duob⁹ cantetur: ⁊ ad. 1. ān. Tenure. miss. do. ōꝛ in ch̄. cū mēo. de trini. tm̄. Ad altā miss. memo. de. s. ⁊ de oibus sctis. Feř. 3. de. s. richarď. ix. l. meď. l'c. ō mar. et tm̄ mēo. de oc. Sequēte vesp. erunt de. s. ⁊ mēo. de oc. Feř. 5. de oc. inuit. trip̄. meď. lec. de mar. cū ō. ⁊ Rē. de. 2. noc. 6. Rē. ꝙ est ꝓba Sequēte vesp. erūt de oc. ⁊ mēo. de ꝙm. ⁊ de mar. fe. 6. ⁊ sab. de ꝙme. et mēo. de sctis. ¶ Do. 2. de. w. tota ōꝛ hyst. In l. vna ā. fe. 4. de s. ioā. Ad. 2. vesp. solē. mēo. de ꝙme. Feř. 5. ⁊ sab. de. ꝙme. ¶ Do. 3. 4. 5. ⁊ 6. et in hac. 6. do. ā. sup can. Magt. Monets gelboc. w. 7. ⁊ per hebd̄. vtŝ. ad. 1. ℣. scz ad do. 6. 7. 8. 9. ⁊ 10. ita ꝙ i crasti. octa. visit. fiat serui. de fest. loci: ⁊ in sab. de sancta maria: ⁊ mēo. de. s. ¶ Do. 1. post fest. tri. totū serui. de oc. coꝛ. rp̄i. Ad. 1. vesp. mēo. de 5 ℣
w. ān. Loquere dn̄e. mēo. de trini. ⁊ ꝑcess. Missa. do. ōꝛ. inch̄. Feř. 2. de sancto albano. ix. lec. meď. lec. de octa. cū Rē. de. 1. noc. Sequēte vesp. erunt de sancto albano: ⁊ mēo. de virgine: ⁊ de oc. Feř. 3. de oc. 3. l'c. cū Rē. de. 2. noc. et memo. tantū de virgine. Missa de virgine canteř ad ꝓncipale altare post. 6. cum memo. de virgine tantum. Feř. 4. de sancto ioanne. solē. memo. de octa. ad vtraq; vesp. ⁊ ad matu. ⁊ ad missam. Feř. 5. de oc. Inuit. trip̄. meď. lec. de octa. sancti ioannis. cū Rē. ꝓtinꝰq; te. ad. 2. vesp. q̄ erunt de octa. memo. de marty. ⁊ de octa. s. ioannis. Feř. 6. de marty. iij. lec. cuꝫ ꝓpꝛijs lau. ⁊ mēo. de octa. sctī ioannis. Sab. de sancta maria. ¶ Do. 2. 3. 4. ⁊ 5. ⁊ in hac. 5. do. tota cātetur hysto. do. 6. ⁊ p hebdo. vtŝ. ad. 1. ℣. scz ad do. 6. 7. 8. 9. ⁊ 10. ita ꝙ in crasti. oc. visit. fiat serui. de festo loci: ⁊ in sabba. de sctā maria: ⁊ mēo. de sctis. et oia Rēia keř. ꝓtermittant/ꝙ nunq̄ dn̄r Rēia keř. ꝓtinꝰq; tota canteř hyst. ¶ Do. 1. post. festum trinitatis: totū seruī. de san 1 ℣

cto aldelmo.medie l'c.de mart.9.℟.a duobus cantetur ꝓpter octa.memo.de marty.et de octa.coꝛ.xpi tantū:et nulla memo.de dō.neq; de trinitat.neq; ꝓcess.quia hic differtur vna dñica. Ad vesꝑ.que erunt de.s.augustino:mēo.de.s.aldelmo:et de octa.tātū. Feria secunda de sancto augu.ꝫ solē.mēo.de octa. Feē.3.de oct. ō.ꝫ ℟.de.3.noc. Feē.5.de octa. Inuit.trip. Ad.2.vesꝑ.de oc.memo.de ꝙmemo. Feē.6.et lab.de cōme. ¶ Do.2.tota cantet hist. et inchoet ad vesꝑ.cū ℟.Deum time.mēo.de.s.de trini.ꝫ ꝓcess.Ad mat.tm̄ mēo.de sctō ꝫ de trin̄. In lau.oēs ãe dñr. Feē.3.6.ꝫ lab. de ꝙmc. Feē.4.de feria.et dñr duo ꝓma ℟ia feria.ꝫ tertiū ꝓtermittat: dñr epla ꝫ euāg.eiusdē feē. ¶ Do.3.de dō. meō.l'c.de cōfes.Feē.2.de.s.edmūdo:meō.lec. de mar.ō.ꝫ ℟.de.1.noc. Fe. 3.6.et lab.de ꝙmc. ¶ Do.4.de dñica:meō.lec.de mar. Feē.3.5.ꝫ lab.de ꝙmc. Feē.6.de sctō edwardo.ix.l'c.de alio festo. ¶ Dñica 5.de.s.albano.ix.l'c.cū ℟.Percepturus. Missa dñicalis dꝛ in cp̄. cū mēo.de trin̄.tm̄. Feē.3.de sctō ioā. Ad.2.vesꝑ.solē.mēo.de fest. loci. Feē.4.et.6.de cōme.ꝫ nihil de.3.ꝙmc.i hac heb. ¶ Do.6.de aplis. Ad vesꝑ.et ad mat.mēo.de dō.ꝫ de trini.sub silē.ꝫ nulla ꝓcess.ad vesꝑ.neq; mēo.de sctō ioā. Missa do.dꝛ in cp̄. Feē.2 de apostolo. Ad.2.vesꝑ.q̄ erūt de.s.maria mēo. de aplis ꝫ de oc. Feria.3. de sctā maria:et mēo.de oc.cū missa de octa.scti ioā.in cp̄.cū memo.de aplis tm̄. Ad altā missam nulla mēo. Feē.4.de vill.nulla fiat mēo. Feē.5.de octa.vilita. Feē.6.de.s.martino.ix.l'c.medie.l'c.de apl'is:ꝫ tm̄.mēo.de oct.vill. Sede vesꝑ.erūt de.s.martiꝫ mēo.de oc. Vesꝑ.ꝫ matut.de.s.maria dñr sicut extra oc. ¶ Do. 7.de oc.apl'oꝝ: ad vesꝑ.de oc.apl'oꝝ.mēo.de octa. vill.de dñica:de tri.et ꝓcess.Ad vesꝑ.s.thome mēo.de oc.apl'oꝝ:ꝫ de do.sub silē.dēde solē.mēo.de octa.vill.Feē.2.de.s.thoma:et solē.mēo.de oc.vilita.Ad mat.ꝫ ad mis.et ad.2.vesꝑ.Feria.3.de oc. Feē.4.de octa. ix.lec. Inui.trip. Ad.2.vesꝑ.mēo.de cōme. Feē.5.ꝫ lab.de cōme. Feē.6.de sancto bñdicto.ix.l'c. ¶ Do.8.festū reliquiarū mēo.de dñica et de trinita.sub silen. Ad.2.vesꝑ.solēnis mēo. de ꝙmc.Feē. 2.4.et lab.de cōme.missa dñicalis dꝛ in cp̄.infra ebdo.ꝫ fiat memo.de reliqs ꝓ octa.et in oct. ¶ Do.9.de sancta margareta ad 1.vesꝑ.memo.de reliquijs.de dō.de trini.ꝫ ꝓcess.missa dñicalis dicit in cap̄.cum mēo.de trini.Feē.2.3.4.de cōmēo.Feē.5.de vigilie cū noc.ꝓpter virgli.Cp̄.Cōstebor.Feē.6.de apl'o:ꝫ solē.memo.de mar. Ad.2.vesꝑ.solē.mēo.de sctā anna. Vbi festū sctē anne est duplex festū:tunc vesꝑ.erūt de.s.anna:ꝫ solennis memo.de apostolo.Sabba.de sctā anna. Inui.trip. ¶ Do.10.de dō.ad.1.

vel. que erūt de sctā anna: memo. de marty. de do. cū ān. Rex aūs
dauid. de trinit. et pcel. Ad mat. medie lec. de marty. Ad. 1. vel. q
erūt de dñica fiat memo. de 2m̄. et de sctis. Feī. 2. 5. et sab. de 2m̄.
¶ Do. 1. post fest. trini. totū seruit. de octa. corpis xpi: ⁊ memo. tā 2 ℭ
tū de sctō et nihil de do. fiat nec pcel. q hic differtur do. Feī. 5.
de octa. et memo. tm̄ de marty. Feī. 6. et sab. de cōmēo. ¶ Do. 2.
tota cantet hist. ⁊ inchoet ad vel. cū R̄. Deū time. et memo. de cō
fesso. de trini. et pcel. Ad mat. memo. tm̄ de 2cel. de trini. Feī. 3.
6. et sab. de 2memo. et oia R̄ia feī. ptermittunt. ¶ Do. 3. w. 4.
do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. do. 9. et per heb. vtā. ad. 1. ℭ lez ad w. 4.
5. 6. 7. 8. 9. et. 10. ¶ Do. 1. post festum trini. totū seruit. de oc. cor: 3 ℭ
poris xpi. Ad. 1. vel. mēo. de sanctis: et inchoet histo. cū mēo. ān.
Loq̄re dñe, et memo. de trini. et pcel. Ad mat. tm̄ memo. de san
ctis: de do. et de trin̄. cum mil. do. in cp̄. cū memo. de trin̄. tm̄. Ad
alt3m mil. memo. de confel. ⁊ de oib⁹ sctis tm̄. Ad. 1. ān. Te turr.
Feī. 2. de. l. cdmūdo. 9. lec. Jnuit. triplex: medī. l. de mar. 2. vel. erūt
de sctō: ⁊ memoria de oc. fe. 3. de oc. R̄. de. 1. noc. Feī. 4. de aplo:
medie lec. de oc. R̄. de. 2. noc. 2. vesp. erunt de oc. ⁊ mēo. de aplo:
et de marty. Feī. 5. de octa. Jnuit. trin̄. et medī. lec. de mar. R̄. de
2. noc. Ad. 2. vel. mēo. de 2me. Feī. 6. ⁊ sab. de 2m̄. ¶ Do. 2. tota
cantet hist. ⁊ tm̄ memo. de mar. ⁊ de trini. In lau. vna. ān. fe. 3.
6. et sab. de 2me. et mēo. de sctis. ¶ Do. 3. 4. 5. 6. 7. ⁊ 8. ⁊ p heb.
vtā. Ad. 1. ℭ lez ad w. 5. 6. 7. 8. 9. ⁊ 10. ita q̄ i. 5. feī. 6. feī. ⁊ sab.
post octa. visi. fiat seruitū de 2me. ⁊ tm̄. memo. de sctis. ¶ Do. 1. 4 ℭ
post fest. tri. totū seruitium. de octa. corpis xpi. Ad. 1. vel. mēo.
de mar. et inchoat histo. cum memo. ān. Loq̄re dñe. mēo. de trini.
⁊ pcel. ⁊ ad matut. tm̄ memo. de sanctis: ⁊ de do. ⁊ de trini. 9. R̄.
a. 2. cantet: missa do. dī in cp̄. cū memo. de trini. tm̄: ad altā missā
memo. de sctis. et de omnib⁹ sctis tm̄. 2. vel. erūt de sctō richar. ⁊
mēo. de marty. de octa. ⁊ de do. Feī. 2. de sctō richardo. 9. lc. medī.
lc. de mar. Vel. erūt de sctō: et mēo. de octa. Feī. 5. de octa. Jnuit.
trin̄. medī. lc. de mar. cū ō. ⁊ R̄. de. 2. noc. 6. R̄. hec est vera. Sc de
vel. erūt de octa. ⁊ mēo. de cōme. et de sctō. Feī. 6. et sab. de 2me.
et nihil de. 3. 2me. ¶ Et no. q̄ tota cātet hist. in fel. septē do: miē
trin̄: et cū mēo. de marty. ¶ Do. 2. 3. 4. 5. 6. et in hac. 6. w. mēo. de
do. ān. Montes gelboe. do. 7. et in hac w. tota cantet hist. et p heb.
vtā. ad. 1. ℭ lez ad w. 5. 6. 7. 8. 9. et. 10 ita q̄ i. feī. 5 6. et sab. post
octa. visi. fiat seruit. de cōmemo. et tātū memo. de sctis. ¶ Do. 1. 5 ℭ
post festū trini. de sctō albano. Ad. 1. vel. mēo. de octa. et inchoet
histo. cū ān. Loquere dñe, mēo. de trini. et pcel. Ad matut. medie

lec.de oct.corporis xp̃i.cũ.ỹ.et Ry.de.3.noc.6. Ry.a.2.cãtet.Ad ꝑmã ãn.Te iure.mis.do.ỹz in cp̃.cũ mẽo. de trinita. tantum.Ad 2.ves.de.s.albano:memo.de ỹgine.de octa.et de ds.Feĩ.2. de.oc. Missa de vigi.cãtetur ad summũ altare post.6. cũ memo.de.s. etheldreda.Feria.3.de sctõ ioan. mẽo.de octa. ad vtrasq; ves.ad matu.et ad mis.solẽniter.Feĩ.5.de octa. Innui.trip̃. meỹ.lec.de marty.cũ ꝑpũs Ryis.ꝫ ꝑprie lau.eorũ eo ãno ꝓtetmuttunk et tm̃ memo.dz octa. scti ioan. Sede ves. erũt de octa.ꝫ mẽo.de.s. maria.ãn. Sub tuam.et de octa. scti.ioan. sed nulla mẽo.de mar. Feĩ.6.de sctã ma. ¶ No. q̃ in fest.septẽ dormiẽtiũ tota cãtet hist.et tantũ mẽo.de septẽ dormien. ¶ Do.2.3.4.ꝫ.5.et in hac 5.do.mẽo.ỹ ds.ã. Montes gilboe.do.6.et in ista.6.do.tota cãtetur hist.ꝫ ꝑ hebdo.vtŝ.ad.l. ℟. scz addo.6.7.8.9.et.10.ita q̃ feĩ.5. 6.et sab.post visita.fiat serui.dez mẽo.ꝫ cũ mẽo.de sctis. ¶ Do. ꝑma post fest.trin̄.totũ serui.de sctõ augu.iferi⁹ dup̃. Ad.1.ves. solen.memo.de.s.aldelmo.et de octa.tãtũ. nihil de ds.fiat nec de trinita.nec ꝑces. qz hic differtur vna. do. et alia differat in nativi.btẽ marie.Ad matu.solen. mẽo.de octa. tm̃.Feĩ.2.de octa. ỹ.ꝫ Ry.de.2.noc.Fe.3.de oc.ỹ.ꝫ Ry.de.3.noc Feria.4.de octa.ỹ. ꝫ Ry.de.1.noc. Feria.5.de octa.innui.trip̃.Ad.2.vesp. memo.de festo loci.Feĩ.6.et sab.de cõme. ¶ Do.2.post festũ trin̄.inchoet hist.cum Ry.Deum time.memo.de marty. de trinita.et ꝓces. ad matuti.medie lectio.de marty. In laud.omnes ãe.Feĩ.2.de feĩ.Ry.de.1.noc.mis.Salus populi. Feĩ.3.5.et sab. de ꝑme.Fe. sexta de feĩ.Ry.de.2.noc.Epistola et euãgeliũ.4.feĩ. ¶ Dñica 3.totũ serui.de.s.edmũdo:meỹ.lc.de marty. Missa do.ỹz in cp̃.cũ mẽo.de trin̄.tantũ ad altã mis. mẽo de marty.ꝫ de oĩbus sãctis tantũ.Feĩ.2.5.et sab. de cõmẽo. ¶ Dñica.4. totũ serui.de sctõ richardo.meỹ.lc.de marty. Missa do. dicit in cap̃.cum mẽo.de trini.tm̃.Ad altam mis.mẽo. de marty.et de oĩbus sctis.Feĩ.2. 3.et.6.de cõme.Fe.5.de sctõ edwardo.ix.lc. de alio fest. Ad ves. ã. Iste sctũs. cs. Bt̃us vir q̃ i sapiẽtia.Ry.Bt̃us vir q̃ inuẽt.Sab.ỹ.s. albano.ãn.Bt̃us vir. Cp̃z. Iste sctũs. Ry.Perceptur⁹ ¶ Do.5.de serui.do.Ad.1.ves.mẽo.de sctõ albano.de ỹgine:de trin̄. et ꝑces. Ad matu.meỹ.lec.de ỹgine.6.Ry. Regnũ mũdi. Mis.de vigi.ỹz in cp̃.cũ mẽo. de ỹgine tm̃.Ad altã mis.mẽo de trin̄.ꝫ de oĩbus sanctis tm̃.Feĩ.2.de.s.ioan.Ad.1.ves.memo.de do.sub silen.Ad 2.ves.mẽo.de cõme.solen.Feĩ.3.et.5.de cõme. ¶ Do.6.de sancto paulo.Ad.1.ves.memo.de ds.et de trini.sub.silen.sed nulla ꝑces. Ad matu.mẽo.de sctõ petro.de octa.s.ioan.de do,ꝫ de trin̄.Mis.

dō dicitur in cp̄. cū mēo. de trini. tm̄. Ad altā mis. mēo. de sancto pe tro: ꝛ de octa. scī ioan. Scde vel. erūt de. s. mar. ꝛ mēo. de aplis: de octa. s. ioan. et de dō. Fer̄. 2. de sctā maria: ꝛ mēo de octa. Mis. ō oc. scī ioan. ōz in cp̄. cū mēo. de aplis. Ad altā mis. nulla mēo. Fer̄. 3. de vis. ꝛ mhil de scīs. Fer̄. 4. de oct. vis. Fer̄. 5 de sctō martino. ix. lec. medie lec. de aplis: ꝛ mēo. de octa. vis. ad vtraq; vel. ad mat. et ad mis. Sab. de oct. apostoloꝝ ꝛ tm̄ mēo. de visita. ¶ Do. 7. de sctō thoma. Ad. 1. vel. mēo. de octa. apl'oꝝ: de dō. et de trinita. sub silen. Deinde solē. mēo. de vis. Ad matu. mēo. de dō. ꝛ de trinita. sub sllē. Deinde solē. mēo. de vis. Mis. dō. ōz in cp̄. cū mēo. de trini. tm̄ Ad altā mis. mēo. de vis. ꝛ de oibꝰ scīs. Ad. 2. vel. mēo. de dō sub si len. Deinde solē. mēo. de visita. Fer̄. 3. de octa. visita. Inuita. trip. Scde vel. erūt de octa. mēo. de cōme. et de mar. Fer̄. 4. 6. et sab. de cōme. Fer̄. 5. de. s. bñdicto. ix. lec. ¶ Do. 8. fes. reliq̄arū: ꝛ mēo. de dō. et de trini. sub silen. Ad. 2. vel. mēo. de sctō swithuno: ꝛ de dō. sub sllē. Missa dō. ōz in cap̄. in. 4. fer̄. Fer̄. 2. de sctō swithuno. ix. lec. Scde vel. erūt de sctō: et mēo. de cōme. ꝛ de reliq̄js: ꝛ fiat mēo. de reliquijs per octa. ꝛ in octa. Fer̄. 3. 5. ꝛ. 6. de cōme. ¶ Do. 9. de dō. Ad. 1. vel. mēoꝝ. de. s. margareta: de sctā pzarede: de reliquijs: de trini. et pces. Ad matu. mēō. lc. de ōgine: et mēo. de reliquijs ꝛ de trinita. Feria 3. ꝛ sab. de cōme. ¶ Do. 10. de dō. Ad. 1. vel. ān. sup Magt. Rex autem dauid. memo. de marty. de trinita. et pzoces. Ad matu. medie lect. de sancto swsone. Fer̄. 2. 3. ꝛ. 4. de commemo.

¶ Dñica pma post festū trinita. serui. de octa. coꝛpoꝛis xp̄i. Ad. 1. 2 H
vespas. memo. de marty. ꝛ inchoetur histo. cum memo. tantū ān Loquere dñe. et memo. de trinita. et pzocel. ¶ Et nota q; vna tm̄ dominica differtur per estatē: videlicet in natiuitate beate mar. Ad matu 9. Re. a duobus cantet: et tantū mēo. de marty. de dō. ꝛ de trinita. Missa dō dicitur in cp̄. Ad. 1. ān. Te iure. ¶ Nota q; to ta dicitur histo. in die sancti swsonis ep̄i. et tantū mēo. de sancto. ¶ Do. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. ꝛ. 9. et in ista. 9. dō. tota cātetur hist. ꝛ tm̄ memo. de sancto. Et per ebdo. vt supza ad. 1. H scz ad dominicā 3 H
3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ꝛ. 10. ¶ Dñica pzima post festū trini. totū serui. de. s. edmūdo ix. lec. Inuita. trip. Ad. 1. vel. memo. de mar. de oct. coꝛpoꝛis chzisti: de dō. ān. Loquere dñe. de trinita. ꝛ pces. Ad matu. medie lec. de marty. ꝛ memo. de marty. de octa. de dō. et de trinita. Missa dō. dicitur in cp̄. cū mēo. de trini. tantū Vespere erunt de sancto edmundo ꝛ memo. de octa. ꝛ de dō. Feria. 2. de octa. cum ō. et Re. de. 2. noc. Feria. 3. de apostolo: medie lec. de octa. cū ō. ꝛ Re. de. 1. noc. Scde vel. erūt de apostolo: ꝛ memo. de mar. et de octa.

Sab

Feꝛ.5.de oct.Sede vesꝛ.erũt de oct.& mẽo.de cõme.& de sctõ.Fe.6.
et sab.de cõme.¶ Do.2.totũ seruꝛ.de.s.richardo.medie lec.ỹ mr.
mẽo.de mar.de dõ.& de trinꝛ.Missa dõ.ỹz in cꝑ.cũ mẽo.de trinita.
Feꝛ.2.5.& 6.de cõme.Sab.de sctõ albano ãn.sup ꝓos.Iste sctũs.
Cꝑ.Stũs vir q̃ sufferꝛt.Rꝛ.ꝓcerꝑturus¶ Do.3.4.5.6.7.& 8.&
in hac.8.dõ.to.cãtet hil.& mẽo.tm̃ de sctõ:& ꝑ ebd̃.vt s̃ ad.1.H.
scz ad dñicã.5.6.7.8.9.& 10.ita q̃ in feꝛ.5.6.& sab.post oct.visit.
4H fiat seruꝛ.de cõme.& tm̃ mẽo.de sctõ bñdicto.¶ Do.1.post festum
trinꝛ.totũ seruꝛ.de sctõ richardo.Ad.1.vesꝛ.mẽo.de marty.de octa.
de dõ.ãn.Loq̃re dñe.de trinꝛ.& ꝓcess.Ad matu.medie lec.de mar.
9.Rꝛ.a duob⁹ cãtetur ꝓpter octa.& mẽoꝝ.de mar.de octa.de dõ.&
de trinita.Ad.1.ã.Te iure.Missa dõ.ỹz in cꝑ.cũ mẽo.de trinꝛ.tm̃.
Ad.2.vesꝛ.q̃erũt de sancto richardo memo.de marty.et de octa.et
de dõ.Feꝛ.2.de octa.Rꝛ.de.3.noc.Feria.3.de oc.Rꝛ.de.1.noc.Feria
4.de octa.Rꝛ.de.2.noc.Feꝛ.5.de octa.ir.lec.Inuita.trip̃.et mẽo.
de sctõ edwardo:quia non habet ꝓꝓias lec.Ad.2.vespe.que erũt
de octa.fiat memo.de sancta maria ãn.Sub tuam.Feria.6.de san
cta maria¶ Do.2.3.4.5.et 6.ita q̃ in hac.6.dõ.ã.super Mgt.
Montes gelboe.dõ.7.& in ista.7.dõ.tota cantetur hist̃o.& tantum
memo.de sancto sansone:et ꝑ ebdoma.vt supꝛa ad.1.H.scz ad
dõ.5.6.7.8.9.& 10.ita q̃ in feꝛ.5.6.et sab.post oct.visita.fiat ser
5H uꝛ.de cõmemo.et tantũ memo.de sancto bñdicto¶ Dñica ꝑma
post festũ trinꝛ.totũ seruꝛ.de oc.coꝛ.christi.Ad ꝓmas vesꝑ.que
erunt de sctõ albano:fiat mẽo.de ỏgi.de octa.& inchoetur hist̃.cũ
mẽo.ã.Loquere dñe.memo.de trinita.& ꝓcess.Ad matu.memo.
de ỏgi.de dõ & de trinꝛ.9.Rꝛ.a.2.cantetur.Ad ꝓmã ãn.Te iure.
Missa de vigi.cantetur in cꝑ.cum memo.de virgi.tantum ad al=
tã miss.memo.de dõ.& de trinita.tm̃.Miss.dõ.ỹz in cꝑ.4.die infra
octa.Feꝛ.2.de.s.ioã.Ad.1.vesꝛ.mẽoꝝ.de dõ.sub silẽ.Deinde solen.
memo.de octa.et fiat solẽ.mẽo.ad matu.ad miss.et ad.2.vesperas
Feria.3.de oct.et Rꝛ.de.1.noc.Feꝛ.4.de mar.ir.lec.medꝛ.l'c.ỹ oc.
coꝛ.xꝑi.Rꝛ.de.2.noc.& tantũ mẽo.de octa.scti ioan.9.Rꝛ.a.2.can=
tetur ꝓpter octa.Feꝛ.5.de oct.Ad ꝓmas vesꝛ.q̃ erũt de octa.mẽoꝝ.
de mar.& de octa.sancti ioan.Ad matu.medꝛ.lec.de oct.scti ioã.6.
Rꝛ.ꝓtulꝛ te.Feꝛ.6.de sancto:cum noc.Sab.de apostolis:nulla
mẽo¶ Do.2.3.4.& 5.et in hac.5.dõ.ãn.super ꝓos.mõtes gelboe.
dõ.6.et in hac.6.dõ.tota cãtetur hist̃o.et tãtũ mẽo.de.s.sansone:
et ꝑ ebdõ.vt s̃ ad.1.H.scz ad dõ.6.7.8.9.& 10.ita q̃ in feꝛ.5.6.
et sab.post octa.visi.fiat seruꝛ.de cõme.et tantũ memo.de sancto
16 benedicto¶ Do.1.post festũ sctẽ trinita.totũ seruꝛ.de octa.coꝛ.

chyisti. Ad. 1. vel. que erūt de sctō augu. mēo. de octa. corpis chyisti tm̄ ā. O q̄ suauis. nihil de do. nec de trini. neq; pcel. q; hic differtur vna dñica. Ad matu. 9. R̄. a duobus cantetur: nulla fiat memo. Ad p̄mam ān. Te ture. Feria. 2. 3. f. 4. de octa. et memo. de sancto. Feria. 5. de octa. Inuit. 3. 9 lec. med. de vgi. In laud. oēs āe. Ad lcdas vel. que erūt de octa. mēo. de cōme. f de mar. Fer. 6. f sab. de cōme. ¶ Do. 2. totū seruit. de do. f inchoetur histor. cū R̄. Dcm̄ time, et mēo. [illegible]. de trini. f pcel. Ad matu. in laud. oēs āe. dāt. Fer. 2. 4. et. 5. de cōme. Feria. 6. dīt v. f R̄. de. 1. noc. plurimoz pcel. Sab. de. l. edmūdo. ix. l'c. Inuit. trip. med. l'c. de mar. v. f R̄. de. 2. noc. plurimoz mar. ¶ Do. 3. totū seruit. de do. Ad. 1. vel. memo. de sctō edmūdo: de trini. f pcel. Feria. 2. de apostolo. ix. l'c. Inuita. trip. Feria. 4. 5. f. 6. de cōme. Sab. de sctō. ix. lec. medie lec. de mar. ¶ Do. 4. de do. ad. 1. vel. mēo. de. l. richardo: de trinita. et pcel. Feria. 2. 3. f. 5. de cōme. Fer. 4. de sctō edwardo. ix. lect. de alio fel. ā. super pos. Iste sctūs. Cp̄. Btūs vir q̄ in sapientia. R̄. Btūs vir qui suffert. Fer. 6. de sctō albano. ā. super pos. Beat9 vir. Cp̄. Iste sanctus. R̄. Perceptarus ¶ Do. 5. totū seruitiū de sctō ioan. nulla fiet mēo. q; hic differtur alia dñica: nisi festum dedica. in do. contige. tunc ibi debet do. differri. Feria. 2. f. 4. de cōme. et nihil de. 3. cōme. ¶ Dñica. 6. de do. Ad. 1. vel. que erūt de do. mēo. de apostolis: de octa. sancti ioā. de trini. f pcel. Ad matu. med. l'c. de octa. s. ioānis. 6. R̄. Inter natos. Nā R̄. Virtutē &c. nunq̄ dicit in octa. die secūdū ordi. sar. Missa de octa. dī in cap̄. cū memo. de apostolis tantū: ad altā missam mēo. de trini. et de oibus sanctis tantū. Feria. 2. de visita. f matus dup̄. Ad. 1. vel. memo. de do. sub silen. et nihil de sanctis. Feria. 3. de octa. visita. et memo. de apostolis. Feria. 4. de sctō martino. ix. lec. med. lec. de oct. apostolor: et tm̄ mēo. de octa. visita. 2. vel. erūt de sctō: et mēo. de octa. Fe. 6. de octa. apostolor: et tm̄ mēo. de octa. visita. Sab. de sctō [illegible]. Ad. 1. vel. mēo. de octa. apostolor sub silē. Deinde solen. mēo. de visi. ¶ Do. 7. festū reliquiarū. Ad. 1. vel. mēo. de do. de trini. sub silē. Deide solē. mēo. de. s. [illegible]. f de oc. visi. Ad matu. memo. de do. et de trini. sub silē. Deinde solē. mēo. de octa. visi. et fiat mēo. de visi. ad mis. Ad. 2. vel. mēo. de do. sub silē. deinde solē. memo. de visita. Feria. 2. de octa. ix. lec. Inuit. trip. f fiat memo. de reliq̄s per octa. f in octa. Fer. 3. de mar. mis. do. dī cp̄. eodē die. Fe. 4. d sctō bñdicto. ix. l'c. Fe. 5. 6. f sab. de cōme. ¶ Do. 8. de cōfel. Ad. 1. vel. mēo. de reliquijs: de do. ān. Montes gelboe. de trinita. f p̄cel. Mis. do. dī cp̄. cū mēo. de tri. tm̄. Ad altā missaz mēo. de reliq̄s:

et de oibus sctis tñ. Feꝛ.2.5.ꝫ sab. de cõme. ¶ Do. 9. totũ seruꝫ. de sctã maria magõ. ix. lc. Jnuit. 3. Ad. 1. vel. mẽo. de sctõ. de do. ã. Ker auꝛẽ dauid. de trini. ꝫ pcel. Missa do. ðz in cp. cũ mẽo. de trini.

2 ☩ tñ. Sed de vel. erũt de cõme. Feꝛ. 2.6. ꝫ sab. de cõme. ¶ Do. 1. post fel. tri. totũ seruꝫ. de oc. coꝛ. xpi: nulla fiet mẽoꝛ. qꝛ hic differt vna do. 9. Rꝛ. a. 2. cantetur. Ad. 1. ã. Te iure. Feꝛ. 2. 3. ꝫ. 4. de octa. Rꝛ. dñr per oꝛd. Feria. 5. de octa. ix. lc. Jnui. triꝑ. Ad. 2. vel. mẽo. de. s. maria: cũ ãn. Sub tuã. et de cõfel. Feꝛ. 6. de. s. ma. ꝫ mẽo. de cõfel. Sab. de sctõ edmũdo. ix. lec. Jnui. triꝑ. medꝫ. lc. de mar. ¶ Do. 2. tota cantetur histo. ꝫ inchoet ad. 1. vel. cum Rꝛ. Deum time. ꝫ memo. de sctõ edmũdo: de trini. ꝫ pcel. In lau. oẽs ãe dñr. Feria. 4. 5 et. 6. de cõme. ꝫ mẽo. de sanctis. Sab. de sctõ richardo medie lect. de mar. ꝫ Rꝛ. de. 2. nocꝫ. ¶ Do. 3. 4. 5. 6. 7. ꝫ. 8. ꝫ per ebdo. vt ꝫ ad. 1 ☩ sez ad do. 4. 5. 6. 7. 8. ꝫ. 9. ita qꝫ in die sci ioã. fiat memo. de do. de tri. sub silẽ. ꝫ mis. do. ðz in cp. qꝛ hoc anno nõ debet differ=

3 ☩ ri nisi vna do. tñ. ¶ Do. 1. post festũ sancte trinita. totũ seruꝫ. de octa. coꝛpis xpi. Ad. 1. vel. q̃ erũt de. s. edmũdo: mẽo. de octa. et inchoetur histo. cum ã. Loq̃re dñe, mẽo. de trini. ꝫ pꝛocel. Ad mat. 9. Rꝛ. a. 2. cãtetur: ꝫ mẽo. de do. ꝫ de trini. mis. do. ðz in cp. Ad. 1. ã. Te iure. Ad vel. q̃ erunt de apostolo mẽo. de octa. et de do. Feria. 2. de apostolo. ix. lec. Jnuita. triꝑ. medꝫ. lc. de octa. Rꝛ. de. 1. nocꝫ. Fe. 3. ꝫ. 4. de octa. Rꝛ. de. 2. nocꝫ. Feꝛ. 5. de octa. ix. lec. Jnuita. triꝑ. ꝫ tñ mẽo. de sctõ: qꝛ non habet ꝓpꝛias lc. Ad. 2. vel. de octa. memo. de. s. maria. cum ãn. Sub tuã. ꝫ de mar. Feria. 6. de sctã maꝛ. Sab. de sancto richardo. ix. lec. ꝫ medꝫ. lc. de mar. ¶ Do. 2. tota cãtet hist. In laudꝫ. vna ã. Ad. 1. vel. mẽo. de sctõ richar. et pcel. Feria. 3. 4. et. 5. de 2me. et memo. de sanctis. Feria. 6. de. s. albano. ix. lec. ãn. super ꝓs. ad. 1. vel. Jste sctus. Sab. de ðgi. cum noc. ¶ Do. 3. 4. 5. 6. ꝫ. 7. ꝫ pebdꝫ. vt supꝛa ad. 1. ☩ sez ad do. 5. 6. 7. 8. ꝫ. 9. ita qꝫ in die sci ioã. fiat mẽo. de do. et de trini. sub silẽ. et mis. do. dicit in cp. Jtem hoc anno festũ sci bñdicti celebꝛetur cum. iij. lec. inuit. 2.

4 ☩ ¶ Do. 1. post festũ trini. totũ seruꝫ. de octa. coꝛpis xpi. Ad. 1. vel. que erunt de sctõ richardo sit mẽoꝛ. de octa. de do. ãn. Loquere dñe, de trini. ꝫ pcel. 9. Rꝛ. a duobꝰ cantetur. Mis. do. ðz in cp. Ad. 1. ã. Te iure. Feria. 2. et. 4. de octa. et memo. de sanctis. Feꝛ. 5. de octa. ix. lec. Jnuit. 3. Ad. 2. vel. memo. de sctõ albano tñ. Feria. 6. de. s. albano. ix. lec. ix. Rꝛ. Perceptuꝛus Sab. de ðgi. cũ noc. ¶ Do. 2. totum seruꝫ. de sctõ ioan. memo. de do. ꝫ de trini. sub silentio sed nulla pcel. Missa do. ðz in cp. Feꝛ. 2. et. 4. de cõme. et nihil de. 3. cõme. ¶ Do. 3. de do. et tota cantetur histo. Ad. 1. vesp. que erunt

de dō.mēo.de apostolis:de octa.scti ioan.de trini.ꝫ pcel.Ad mat. tū:mēo.de octa.de apostolis et de trini.Missa de octa.dr in cap. cū mēo.de apostolis tū.Ad altā missam.mēo.de trini.ꝫ de oībus sctis. ¶ Do.4.5.ꝫ.6.et per ebd.vt supra ad.1.G scz ad dō.7.8. et.9.ita ꝙ fest.l.bndicti celebret cum.ih.lc.inui.2. ¶ Do.1.post festū trini.totū seruī.de scō ioā.Ad.1.vel.inchoetur hysto.cum mēo.sub silē.ān.Loquere dne.et memo.de trini.sed nulla pcel. Deinde solē.mēo.de octa.corporis xpi.Ad matu.mēo.de dō.et de trini.sub silē.Deinde solē.mēo.de octa.Ad pmā ān.Gratias tibi. Missa dō.dr in cap.Ad.2.vel.mēor.de dō.sub silē.Deinde solen. mēo.de octa.Fer.2.de octa.Re.de.ih.noc.Vel. erunt de mar.et mēo.de vtrisq oc.Fer.3.ir.lc.pter oc.ꝫ medr.lc.de oc.cor.xpi: cū Re.de.1.noc.et tū mēo.de oc.sancti ioā.9 Re.a duobꝰ cantet. Ad.2.vel.q erunt de mar.fiat mēo.de vtrisq octa.Fer.4.de oc. Re.de.2.noc.Fer.5.de oct.ir.lec.inuita.3.medr. lc.de.l.et mēo.de octa.l.ioā.Missa de dgi.solē.ad summū altare post.vj.cū mēo. de.l.et de octa.scti ioā.Ad altā missam nulla fiat mēor.Feria.6. de apostolis.Ad.1.vel.solē.mēo.de octa.cor.xpi tū. ¶ Do.2.to. cantetur hysto.Ad.1.vel.q erunt de dō.mēo.de apostolis:de oc.l. ioā.de trini.ꝫ pcel.Ad matu.tū mēo.de octa.l.ioan.de aplis:et de trini.Missa de octa.scti ioā.dr in cap.cum mēo.de apo.tū.Ad altā mis.mēo.de tri.ꝫ dr oibꝰ.l.tū.Fe.2.de visi.vt supra ad.1.G. et p ebdo. ¶ Do.3.4.ꝫ.5.ꝫ per ebdo.vt supra ad.1.G scz ad dō.7. 8.ꝫ.9.ita ꝙ fest.scti benedicti celeb.cū.ih.lect. tantum/inuita.2.

¶ Dñica.i.post fel.scē tri. Ad vel.ān.Bndictꝰ.ps. Dixit dns.ch. Bndictꝰ deus ꝫ pater.qre in pl.Re. Deū time ꝫ mādata eius obserua. Hoc dr oibꝰ hō.ỽ.Timētibꝰ deū nihil deest:nec his q eū diligūt in veritate.Hoc.Gra.Hoc.hymꝰ O lux. qre in pl.ā.Loqre dne quia audit seruus tuus.cāti Mgt.or.Deꝰ in te sperātes.Mēo.de trini.ā. Spes nra.ỽ.Bndicamus.Or. Ops sempitne deꝰ q de.Ad pc. Una istaꝝ āu de cru.pdr.ā.O crux splēdidior cunctis astris:mūdo celebris:hoibus multū amabilis: sanctior vniuersis:q sola fuisti digna portare talentū mundi:dulce lignū dulces clauos:dulcia ferens pondera:salua plenitudine cateruam in tuis hodie laudibus congregatam. Alia ā.O crux gliosa:o crux adorāda:o lignū pciosū ꝫ admirabile lignū:p qd ꝫ diabolꝰ victꝰ:ꝫ mūdꝰ xpi sāguine redēptꝰ al. Hec sola ā. terminet cū alīa. qñcūq dr ān. Crux fidelis inter ocs arbor una nobil':nlla silua talē pfert fronde flore germine:dulce lignū dulces clauos: dulcia ferēs pondera:allis nō custodia ztra inimici iacula. ỽ. Adoram⁹ Deus q vnigeni- [te.or. ti filij tui dñi nostri ihū

christi ꝓciosо sanguie viuifice crucis vexillū sanctificare voluisti: ꝙcede ꝯs cos q̄ eiusdē sctē crucis gaudēt honore: tua ḡꝛa vbiq; ꝓtectiōe gaudere. ꝑ eūdē. In introitu cho. dicat vna ex. iiii. istis ānis de. s. mar. p oꝛō. ān Beā dei genitrix maria. ā. Ave regia ce. ān Alma redēptoꝛ. ān Speciosa facta es ⁊ suauis in deliciis. ḡre iferi⁹ has. iiii. ās supꝛa notatas añ pi eā dñice. i. post. ꝟ. bñ. ang ℣ Infra assumpt. ⁊ nati. btē mar. ꝺꝛ vna istarū añaꝝ p oꝛō. ꝟ. in introitu cho. ān Tota pulchra. ān. Resedit xps. ā Ala mea. ā Delectēdi in hoꝛtū. ḡre has ās i assūpt. btē mar. ad. ꝟ. vel. ā Beata dei genitrix et semp cū hac oꝛatiōe tm. oēo.

OMnipotēs sempiterne deus qui fragilitatē nr̄e ꝓtinus ꝺꝛ vt qui sctē dei genitricis ⁊ ꝺginis marie cōmēoꝛationē agim⁹: intercessiōis ei⁹ auxilio a nr̄is iniquitatib⁹ resurgam⁹. ꝑ eūdē. In sabbo. ꝺo ifra oct. visitat. assūpt. ⁊ nati. b. mar. ꝺꝛ i introi. cho. de oīb⁹ sctis ū Saluatoꝛ mūdi. ḡre illā i die oīm sctoꝝ ad. ꝟ. vel. ℟ Letamini. vel Exultēt, oꝛ Infirmitatē. Suꝛgadit⁹ ordo añ ℣. ⁊ oꝛationē ad pcessionē ad pcessionē tā in eūdo q̄ in introi. cho. sp seruetur vsq; ad aduē. dn. qñcūq; fit pcessionē crucē ad vel. i sab. siue de dn. agit siue nō. ℣ Et notādū ē q̄ in oīb⁹ sab. ab hie vsq; ad aduē. dn. fiet pcessionē cru. nisi dup. festū. vel qñ aliq̄ dn. oīno differt ꝓpt plūitatē tpis: tūc em̄ non fit pcessionē cru. ℣ Hic sequētes ꝛe semiūt hist. Deꝰ oīm. q̄diu durat in sab. super cāti Magē. vel ad mēs. de dn. cū de aliq̄ festiuit. let. siat seruitiū. ān Cognouerūt oēs a dan vsq; bersabee q̄ fidelis samuel ꝓphēta esset dñi. ān Percussit saul in philistēū in funda et lapide in nole dñi. ā Nōne iste est dauid de quo canebāt in choꝛo dicētes: saul percussit mille et dauid decē milia in milib⁹ suis. ā Frater saul dixit: mihi mille dederūt: et filio isai dederūt decē milia. ān. Quis eēm in oīb⁹ sicut dauid fidelis inuētus est in regno suo: egrediens et regrediēs ⁊ ꝓgens ad ꝑceptū regis? ān Montes gelboe / nec ros nec pluuia veniāt sup vos: qꝛ in te abiectus est clype⁹ fortiū clype⁹ saul: quasi nō esset unct⁹ oleo: quō cecidēr̄t fortes in ꝓlio ionathas i excelsis tuis interfectus est: saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori valde i vita sua: in morte quoq; nō sunt separati. ān Doleo sup te frater mi ionatha: amabilis valde sup amorem mulierū / sicut mater unicum amat filium: ita te diligebā: sagitta ionathe numq̄ abiit retroꝛsum: nec declinauit clypeus eius in bello: et hasta ei⁹ nō est auersa. ān Dixitq; dauid ad dñm cū vidisset angelum cedentē ꝑcussiōn: ego sum q̄ peccaui ego iniq̄ egi: isti q̄ oues sunt quid fecerunt? ān Rex añt dauid coopto capite incedens: lugebat filium dicēs / absalon fili mi: fili mi absalon: quis mihi det vt ego moꝛiar ꝓ te fili mi absalon? ℣ Tu ꝺo dñe ꝛe-

liēū luerit:tūc oēs āe pceū. suo ozō. dicātur. cū vo vzeue lueū. id est octo vo. vel ēra:tūc sp dicā tur vlt. he āe leqn. sc3 Montes gelboe.s ā Rex autē dauid. & alie āe pceū. eo anno dño ptermit tātur. Ad matu. Inuita Laude mus ihesum xp̄m:qz ipse est redemp toz omniū seculoz ū. ps. Venite. Hoc inuita. dicit oibus vo. vsqz ad. j. do. post. v. kal. septēb. qñ de vo. agitur. hy. Nocte surgē. ſrt in pl. In. j. noc. ā. Confio tibi. ps Beatus vir. & ceteri pi sicut in pl. notātur. ℣. Memoz fuit nocte. Hac die incipiat lib. reg. et le gatur vsqz ad. j. do. post. v. kal. august. qñ de vo. agitur. Lcō. j.

1.reg.1 Erit vir vn⁹ de ramathaī sophī de mōte effraim et nomē eius helcana:filius hiero boam filij heliu / filij thau / filij suph effrate⁹. Et habuit duas vxozes:nomē vni āna / & nomē sēde fenēna. Fuerūtqz fenenne filij:anne aūt non erant liberi.

Ds lec. hui⁹ histo. aliasqz hūt. seqn. legēde sūt bz ozō. i vo. & feū. sine saltu qñcūqz de vo. vel feū. agit, vt in feū. ij. aduē. notatū est. ℟ Deus olim exauditoz ē/ipse misit angelū suū:et tulit me de oubus patris mei, Et vnxit me vnctione mie sue. ℣. Dñs qui eripuit me de ore leonis et de manu bestie liberauit me, Et vnxit. Sc. ū.

Ascendebat virille de ciuitate sua statutis die bus:vt adozaret et sacrificaret dño deo exercituū in silo. Erāt aūt ibi duo filij heli:ofni & phi nees sacerdotes dñi. Venit er go dies et imolauit helcana:de ditqz fenēne vroxi sue & cūctis filijs eiꝰ & filiabus partes. Anne aūt dedit partē vnā trist:qz an nā diligebat. ℟. Dñs q eripuit 2 me de ore leonis: & de manu bestie liberauit me. Ipe me eripiet de ma nibus inimicoz ū meoz ū. ℣. Quāt deus misericordiā suā et veritatē suam:animā meā eripuit de media catulozum leonū. Ipse me. Lec. iij.

Dñs aūt xcluserat vulvā eiꝰ. Affligebat qqz āna emula eiꝰ & vehemēter angebat:in tm vt ex proꝛzaret q dñs cōclusisset vul vā eiꝰ. Sicqz faciebat p singulos ānos cū redeūte tpe ascēderent tēplū dñi:& sic prouocabat eā. ℟ Ego te tuli de domo patris 3 tui dicit dñs:& posui te pascere gre gē ppli mei:& fuit tecū i oibꝰ vbicūqz ābulasti. Firmās regnū tuū In eter. ℣. Fecitqz tibi nomē grāde iux ta nomē magnoz q sunt in tra:& requiē dedit tibi ab oibus inimicis tuis. Firmās. Gria. In eternum. In. q. noc. ā. Nature. p. Cōfuz. vt ipsi notāt ℣ Media nocte surgebam ad confitendum tibi. ℣. iij.

Ꝑoꝛro anna flebat: & non capiebat cibum. Dixit er go ei helcana vir suus. Anna cur fles:& qre nō cōedis:& quā obrē affligitur coꝛ tuū? Nūqd non ego melioꝛ sum tibi:qꝰ de cē filijs? Surrexit autem anna postqꝰ comederat in silo & bibꝛat. Et heli sacerdote sedente

super sellam ante postes domus
dñi: cum esset anna a naro aio:
oravit ad dñm flens largiter. ℟
4 Exaudisti dñe orationē serui tui:
et edificatē tēplū noī tuo. Vñdic ℣
sanctifica domū istā in sempiternum
deꝰ israel. ℣. Dñe q̄ custodis pactū ℣
miam seruis tuis q̄ ambulāt corā
te in toto corde suo. Vñdic. Lec. v.
Votū igit vouit anna dicēs.
Dñe exercituū si respiciēs vide
ris afflictionē famule tue: et re-
cordat⁹ mei fueris nec oblitus
ancille tue: dederisq; serue tue
semē virile: dabo eū dño oībus
diebus vite ei⁹: ℣ nouacula nō
5 ascendet sup caput eius. ℟ Au
di dñe hymnū ℣ orationē quā ser-
uus tuus orat corā te hodie: et sint
oculi tui aperti: ℣ aures tue intē te
Sup domū istā die ac nocte. ℣. Re
spice dñe de sanctuario tuo: ℣ de ex-
celso celoꝝ habitaculo. Sup. l. vj.
Factū est autē cū anna multi
plicaret preces corā dño: vt heli
obseruaret os ei⁹. Porro anna
loq̄bat in corde suo: tātūq; labia
eius mouebātur: et vox penit⁹
nō audiebatur. Estimauit aūt
eā heli temulentam: dixitq; ei.
Usq̄q ebria eris? Digere pau-
6 lisper vinū quo mades. ℟ Dñe
si conuersus fuerit pp̄ls tuus: et
oraverit ad sanctuariū tuū. Tu ex
audies e celo dñe. Et libera eos de
manibus inimicoꝝ eoꝝ. ℣. Si
peccauerit in te pp̄s tuus: ℣ cōuer
sus egerit penitentiā vemēq; ora
verit in loco isto. Tu. Glia. Et lib.
In. iij. noc. ān Sponsus. ℣ Celi
enar. vt in ℣. Exaltare dñe la
bia. Euāg. cm lucā. Hō quidam
erat dives. ℟ Peccauī sup nūe-
rum arene maris: et multiplicata
sunt pcā mea dñe: ℣ nō sū dign⁹ vi
dere altitudinē celi pre multitudi-
ne iniqtatis mee: qm̄ irritauī iram
tuā. Et malū coram te feci. ℣. Ois
iniqtatē meā agnosco: et delictum
meū corā me est sp̄: tibi soli pecca-
ui. Et. ℟. Recordare dñe testamē-
ti tui ℣ dic angelo percutienti: cesset
manꝰ tua vt nō desoletur terra: ℣ ne
perdas oēm animā viuā. ℣. Quie-
scat dñe tā ira tua a pp̄lo tuo: et a
ciuitate sctā tua. Vt. ℟. Benedicat
nos deꝰ, Et hoc sp̄i oibꝰ do. vsq;
ad aduē. dñs obseruet: ℣. ix. ℟.
de trini. ℣ q̄m histo. do. cātat. tñ
nō sp̄ illō ℟. sz vnū post alium or
dinati: sic̄ posita sunt i histo. de
trini. Et post vlti. ℟. de trini.
recipiat ad initiū hist. eiusdem
Mō vlti. sit seruit. de do. aīm ad-
uē. do. sp̄ ℣ ℟ Summe trinitas.
Fet. ℟ Preparate corda vēa do-
mino: ℣ seruite illi soli. Et libera-
bit vos de manibus inimicoꝝ ve-
strorū. ℣ Auferte deos alienos de
medio vestri. Et. Glia. Et. ℟ Pre
ualuit dauid in philisteū. In funda
et lapide: in noie dñi. Agminū dei
israel. ℣ Abstulit ergo opprobriū
a filijs israel. In. Glia. Agmi. ℟.
Montes gelboe nec ros nec pluuia
veniant super vos. Vbi ceciderunt
fortes israel. ℣ Omnes montes qui
in circuitu eius sunt videret dñs: a
gelboe autē transeat. Vbi. Gloria.
Vbi. ℣ Excelsus super omnes gen,

In lau. ān **Regnauit dñs,** ꝫ **Dominꝰ regē.** ⁊ alie āe q̄ sequūt in ps̄al. **Ue** āe lupzadicte cuz suis ꝑis / hac die ⁊ ceteris do. dieb⁹ ad initiū vniuscuiusq; hūt. do. ꝫ eue. vsq; ad aduē. do. cātētur. Alijs ẽo. do. qñ hūt. nō inchoat: et tñ fit seruī. de do. tūc hec sola ān **Regnauit** sup oēs ps̄al. i lau. dz. Qñ ẽo vlt. fūt seruīt. de do. añ aduē. tūc oēs āe sup lau. dñt ℂ ꝑs. **Bñdictio ⁊ claritas.** hy⁹. **Ecce tā noc. ℣ Dñs regnauit. ℟. Decozē indutꝰ alla.** q̄re hec oīa in ps̄al. ān. **Dñe ne in ira,** cāt. **Bñdꝰ,** q̄re hāc ā. ⁊ oēs alias ā. sup eā. **Bñdict⁹,** ⁊ **Mgt.** cū oīone do. ⁊ expolitiõe euāge in fine tpalis seq; post hūt. **Vidi dñm.** oz. **Deꝰ in te sperātiū.** Mēo. fiat ſ habeāt de aliquo sctō vñ ad ves. facta fuerit mēo. ⁊ postea de trinita. ā **Libera nos. ℣. Sit nomē dñi bñdictū.** oz. **Dñs sempiternꝰ deꝰ ⁊.** Nulla fiat mēo. de cruce ad matut. neq; de sancta maria in diebus. do. Oibus do. vsq; ad aduen. dñi qñ de do. agit: vel de do. fit mēo. etiā fit mēo. de trin. ad. j. ves. Ad. j. et ad alias hozas oīa fiant sicut in psalt. notatū est. Ad. ij. ves. ān **Sede a dextris.** ꝫ **Dixit dñs.** cp̄ **Dñs aūt dirigat.** hy⁹ **Lucis creatoz. ℣ Dirigatur dñe ad te oō mea. ℟. Sicut incēsum in conspectu tuo.** q̄re hec oīa i ps̄al. ān. **Dñe ne in ira,** cāt **Mgt.** oz. vt⁹. Ad has ves. nulla fiat mēo. nisi ſ ves. ij. lec. in crastū cōtig. tunc etiā fiat mēo. de ipso fest. Si ẽo fest. ix. lc. in ipa fe. ij. etig. vl a do. reseruatū ꝓpt inchoa. hūt. die lune celebze tur: tūc fiāt in do. ves. de fest. et mēo de do. nisi fozte ipa do. suis ꝑmis careat ves. tūc eñ cōuenit opoztet vt do. suas. ij. ves. hēat. ſlr fiat oibus do. vsq; ad aduen tū dñi. ℂ fest. ij. ⁊ in oibus fest. vsq; ad aduen. do. de inuita. ān. ꝑ. ⁊ ỹ. seruet ozdo qm fest. post. **Fili recozdare.** habet. hym. ẽo ad mat. ad lau. et ad ves. sicut i do. ꝓcedē. dñe: tā i do. q̄ in fest. vsq; ad aduē. do. qñ de tpali agitur. Ad mat. ẽo i fest. vsq; ad aduē. do. dñr ℟. de hūsto. do. scdm ozdi. noc. ita tñ q̄ ℟. fest. nō omittant: ſ cōmode poterit dici ibi vel alibi: sicut in. iij. feria ꝑme hebd̄. aduen. dñi notatū est. Si vna fest. vel due tñ vacauerint: ibi cantent pariter vel diuisim ℟. fest. Quādo vero ℟. de inf. noc. dicunt in fest. tunc fiat. iij. ℟. vnū de feria. Quāq; dicunt. iij. ℟. fest. simul per estatē: nec dicunt ℟. feria. ꝓtulq; tota cātetur hūsto. Cū vero nulla fest. vacauerit tunc oīno ꝓtermittā tur: ⁊ ſ fue. iij. ℟. fest. in vna te tia hui⁹ tpis cantādas: vnū ꝓtermittat. Ab hac die vsq; ad aduentū dñi tā in fest. q̄ in fest. iij. lc. sine regi. chozi: ⁊ in oct. ⁊ infra qñ cho. nō regit: dicant he tres mēo. scz de cruce de sancta maria ⁊ de oibus sctis. Per oc. vero reliquiarū sine fiat de sanctis sine de fest. sp fiat in ꝑmis

mẽo. ō relicꝭs. Mẽo. de cruce de sctā maria ⁊ de oib⁹ sctis: p tot i psal. sunt nota. fiāt. Ad. j. ⁊ ad alias hoc. ola fiāt sicut i. ij. fest. in psal. Ad vesp. āe ⁊ pi fest. cp̄ Dñs aūt dirigat. hy⁹ Lucis creator. ō. Dirigat dñe, Su p cant Mgt. dz ān illū⁹ fest. oro dñica. Hic dz̄ seruetur in oibus fest. vsq; ad aduen. dñi: quā do de fest. agit. Memo. de cruce de sancta maria: ⁊ de oib⁹ sctis ad vesp. fiāt ꝓut in psal. notant.

¶ Lectiones p hebdoma.

1.reg.1 REspondēs anna. Nequaq̄ dñe mi: nam mulier infelix nimis ego sum. Vinum ⁊ oē quod inebriare potest nō bibi: sed effudi animam meam in conspectu domini. Ne reputes ancillam tuā quasi vnam de filiabus belial: q; ex multitudine doloris et meroris mei locuta sum vsq; in pñs. Tūc heli ait illi. Vade in pace: de⁹ israel det tibi petitionē quaz rogasti, eum. At illa dixit. Vtinaz inueniat ancilla tua gr̄am i oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam ⁊ comedit: vultusq; illi⁹ nō sunt amplius i diuersa mutati. Et surrexerūt mane ⁊ adorauerūt coram dño: reuersiq; sunt ⁊ venerunt in domum suam in rama tha. Cognouit aūt helcana anna vxorē suam. Et recordatus est eius dñs. Et factū ē post circulū dierum: cōcepit anna: ⁊ peperit filium: vocauitq; nomen eius samuel: eo q; a domino postulasset eum. Ascēdit aūt helcana ⁊ ois domꝰ eiꝰ vt imolaret dño hostiā solēnē ⁊ votū suum ⁊ anna non ascendit. Dixit em̄ viro suo. Nō vadam donec ablactetur infans: et ducam eum vt appareat in conspectu domini: ⁊ maneat ibi iugiter. ¶ In sab. autē per totū hoc tempus plenum seruitium de sctā mar. solet fieri: nisi tale festum interr currat vñ. ix. lc. fieri debeant: vel oc. cū regi. cho. vel fest. ij. l. vñ ꝓpria R̄. vel propzie laud. habeant: vel ieiu. uū. tpz vbi vigi. impedierit. Cū aūt in ipso sab. propt impedimenta seruī. de sancta mar. fieri non poterit: tūc in aliqua fest. ipsi⁹ hebd. fiat vbi conuenientius fieri poterit. Et cū fuerit fest. alicui⁹ sctī vel oc. sine reg. cho. ⁊ plenū seruiū. de sctā maria sue. dicēduz: tunc de fest. sue de oct. sine regi. cho. fiet tm̄ memo. Nō si p totā sta. sine in sab. sue in aliq̄ fest. toti⁹ hebd. ix. lc. fiāt: nulla tūc ad vesp. neq; ad matu. fiat mēo. nisi in ipso die aliqd̄ fest. sctōz cue. vt i fe. sctē marie magdale ne fiat mēo. de sctō wādzegisillo: ⁊ in cōmūnib⁹. ⁊ nisi in fest. ix. lc. q̄ cōtingūt infra oct. sctōz tūc em̄ fiet mēo. de oct. sed post vesp. de die ad vesp. de. s. mar. fiat mēo. de sctō spū: de fest. loci: de reliquiis: de oibus sctis: ⁊ de pace. vt̄. dictū est in do. j. aduē. dñi. Nō si a fest. sctē trin. vsq; ad aduē. do. aliqd̄ dup. fest. in do. cur.

totñ ſeruit. fiat de feſto: ⁊ nihil de do. niſi forte miſ. do de neceſſitate i eadē hebdō. fuerit cātanda: tūc eñ ad vtraſq; veſp. ⁊ ad mat. fiat mēo. ſub ſilē. de do. ⁊ de tri. videlz ad. j. veſp. ⁊ ad mat. ſil'r quati. Pzocellio tñ vſq; ad crucē ſiue fiat mēo. ſiue nō: ꝯ ino differat. Tñ ſi feſ. exalta. ſācte crucis i do. ꝓtig tūc ad. j. veſpe. fiat mēo. ſub ſilēt. de do. ⁊ de trin. ⁊ ſolē. mēo. de mart. ⁊ poſt ea fiat ꝓceſ. añ crucē: cū miſ. do. i cap. Et ad. q. ve. fiat mēo. ſub ſilē. de do. ⁊ de ſcō nicomede. Si vo i. q. feē. hoc feſ. ꝓtig. fiat memo. de. do. ſub ſilē. dñi vz ꝑmum Vidicam⁹, ⁊ ſolē. mēo. de mar. ⁊ poſtea fiat ꝓceſ. añ crucē. In duꝑ. añt feſ. ſcōz q̄ hñt mēo. illis anneras: ſicut i feſ. ſcti iacobi/ ſcti bartholomei/ auguſtini docto. ⁊ ſcti mathei apli ⁊ ꝓ̄ſli bus: fiāt ille mēo. ſolēnit in audiētia ne omittant. Secreta et poſtcō. de ſctis q̄ in miſſa intitulāt. Tñ qñ feſta hmōi in do. celebrant tūc mēo. ſcōz aditum cte: cū memo. de do. ⁊ de trini. fiant ſub ſilen. ¶ In feſ. ſcti auguſtini docto. ad. q. vel. fiat ſolē. mēo. de. ſ. ioanne: ⁊ de ſcā ſabina. Si feſ. ſ. auguſt. doct. i do. ꝓtig. fiat mēo. de ſctis vt dictuz eſt: ⁊ mēo. de do. ⁊ de trini. ſub ſilen. ad vel. qñ fiat mēo. de trin. ſemp dicat ān Spes nra. ⁊ benedicam⁹ patrē, oz Qui ſempiterne vigis. Ad mgt ān. Laudemus, ℣. Sit nomen dñi, ℟. Ex hoc

Si feſt. duꝑ. in ſabba. ꝓtig. fiat mēo. de do. ⁊ de trini. ſub ſilē. ⁊ nulla ꝓceſ. añ crucem. Ad. q. vel. diez puri. ⁊ nati. btē mar. ⁊ do. in alōis: ⁊ ſcē trinit. ⁊ coz. xpi: nulla oino fiat mēo. de feſt. iij. lec. in craſtinū ꝓtig. niſi feſtū. ix. lc. cōiunctū fuerit: tūc de vtriſq; ſub ſilēt. fiat mēo. ſicut i feſto aplōz petri ⁊ pauli nulla fiat memo de oc. ſ. ioā. bap. neq; ſolet fieri mēo. de trini. i ſe. coz. xpi: niſi fiat cū regi. chozi. Memo. de duꝑ. feſ. ⁊ de alijs feſt. et oc. cū regi. chozi ⁊ de 2mēo. ſ. loci: ſcti thome mar. ⁊ btē marie: etiā in duꝑ. feſ. erūt ſolē. Si vero feſt. ſimꝑ. ix. lc. alicuⁱ ſcti: ⁊ minus duꝑ. infra ꝓdictū tēpus in do. contig. ⁊ in ipſa do. hiſt. in choanda fuerit: feſt. differatur in craſtī. niſi ſit feſt. ad vincula ſancti petri: vel decollatio ſancti ioan. baptiſ. ꝑ quibus ſolet i chozo ſaz differri hiſt. incipienda: ⁊ niſi ſit aliqđ tale feſ. ix. lec. qđ in craſtino ſequat aliud feſt. ix. lc. ⁊ niſi ſint oc. cū regi. cho. q̄ ſolent in do. infra oc. plenariū ſuū ſeruit. hēc. Si vo feſtū ix. lc. et inchoatio hiſt. i aliqua do. infra oc. cū regi. cho. concurrāt. fiat ſerui. de feſt. ⁊ mēo. de octa. ⁊ de hiſt. ⁊ ceteris q̄ pertinēt. Cū itaq; ob aliquā cauſaꝝ nō ꝓdictaz aliq; hiſt. in ſua do. cum ſuis ℣ris inchoari nō poterit: tūc per hebd̄. ſi feē. vacauerit ſcipiat. Si vero nulla fe. vaca. ⁊ hiſ. illa curatura ſuc-

plusq; p vnā hebdo. tūc differat vsq; ad primā do. vel hebdo. sequē. Veruntā si nō fuerit dubitatura nisi p vnā hebdo. tm: tūc ex necessitate i. iij. medijs fe. p hebdo. tota cantet hist. et expolitio cuāge. et Ve. feī. eo anno nō dicāt: pter vnū solū Ve. feī. qđ dicet i vlt. feī. loco. ix. Ve. ita tm q si aliqđ fest. iij. lc. ibidē contigerit illo āno oīno ptermittat. Oñ aūt simp. fest. ix. lc. alicuius scti i do. celebrat. & si eodē die aliqđ fest. iij. l. vel oc. sine reg. ch. euetūc in primis fiet mēo. de fest. siue de oc. ad. j. vel. et ad mat. deide de do. et de trin. et pcel. semper fiat añ crucē: nisi mis. do. i illa do. oīno debeat differri: et nisi i fest. dup. tūc eā nulla fiat pcel. Quod si fest. simp. ix. lc. i sab. celebrat tūc ad vel. de do. i sab. fiet in primis mēo. de fest. ix. lc. & postea de fest. alicuius scti. iij. lc. si habeat: deinde de trin. Si vo fest. ix. lc. i. ij. feī. celebrat: et in eodē die aliqđ fest. iij. l. eue. tūc ad vel. in do. de fest. in primis fiet mēo de fest. iij. lc. & postea de do. Hoc eā in oib9 do. hui9 tpis observet: nisi in dup. fest. fese inuicē cōcomitātibus: scz qñ mēo. de do. adtralq; vel. et ad mat. dz: tunc mēo. de trin. fit ad. j. vel. & ad mat. et pcel. fiat ad. j. vel p. añ crucē: & milla. do. i illa do. cātanda erit: vel i aliq feī. p hebd. si vacaue. vel i do. mis. do. dicet in cō. si nulla feī. vacaue. Qđ si cōtingat nullā p totā heb, de mis. do. mittonē fieri: & tps pliū fuerit: videlicet in die do. in cō. ppt dup. fest. nec i fe. p hebd. ppt fest. ix. lc. vel. iij. lec. seu. oc. cū regi. chori. tunc in do. pdicte mēo. scz de do. et de trin. & pcel. ante crucē oīno differant. Tamē si aliqđ fest. simp. ix. l. vl oc. cū regi. cho. in do. contig. et per hebd. seqn. nulla feī. ad hoc vacauerit & tps breue fuerit: tūc i do. mis. do. in cō. et fiat mēo. ad vel. & ad mat. de tpa do. & de tri. & pcel. añ crucē. Sil'r fiat i exaltatiōe scē crucis qñcūq; fuerit dup. fest. Si aliqđ dup. fest. p hoc idē tps in sab. cōtigerit nulla tūc fiat pcel. ante crucez ad. ij. vel. q erit de fest. neq; mēo. in audiētia de do. nec de trin. siue hist. inchoāda sit siue nō: nisi in exaltatiōe scē crucis: tūc eā fiet solē. mēo. de oc. btē marie: et dicunt mēo. sub silē. scz de. l. nicomede mar. de do. & de trin. scz nulla pcel. fiet añ crucē. Et quotienscūq; ad vel. in sab. vel ad matut. in do. per pdictū tps dz mēo. de do. dicet ēt mēoī. de trin.

¶ Et notādū est q qñ fest. ix. lc. ppt ichoationē hist. a do. differtur i. ij. feī. & eidē fest. aliqđ fest. iij. lc. cōiunctū fuerit: fest. iij. lc. nō debet differri: scz i ipsa do. fiet mēoī. de eo ad vel. et ad matu. vt supza dixim9: et medie lc. si ppzie habeāt: sinautē tm mēo. Tamē si illa hist. duratura non fuerit: ita q Ve. de ij. noc. nō possint cātari in do. nec in feī. tūc

nō fiāt medie lec. de fes. in. ſ. do. in qua inchoāt hyſt. do. ſz mēo. tm̄ de feſt. iij. lc. qō in oībus do. huiꝰ tpis in qbꝰ incipiēdi ſunt hyſ. obſeruet. ¶ Cęterum con ſiderādū eſt qꝫ Ry. de. ij. noc. mul ſis mō cātentur ꝑ hebdo. niſi qñ due feſ. ad minus vacent. Nā ſemꝑ ꝑma quāq; hebdo. ꝑmis dicūtur Ry. de. ſ. noc. deide de. ij. et poſtea de. iij. qō ꝑ totū annū obſeruetur: qñ oia Ry. de hyſto. do. ꝑ hebdō cantant. ¶ In medijs vero do. qñ de dñ. agit quodcūq; feſ. ij. lc. eue. ſꝑ mēo. & med. lc. de eo fiāt: ſiue ꝑprie lec. habeāt ſiue nō: niſi Ry. de. ij. noc. cantā da fuerint ibidē. vt s. dixi. Mīſ cūq; feſtū. ix. lc. ppt inchoatio nē hyſ. a dñ. differt in. ij. feſ. & in eadē feſ. feſt. iij. lc. eue. fiet inde mēo. & medie lc. ſi ꝑprie habeā tur: ſinaliter tm̄ mēo. Cū aūt feſ. ix. lc. ſitra hoc ꝓdictū tpꝰ i ſab. celebrat & in. vj. feſ. ꝓcedē. vel. de illo ꝑpter aliqđ feſt. ix. lc. fie ri nō potuerint: tunc in ſab. veſ. de eo fiant ſiue hyſto. inchoanda ſit ſiue nō: & mēo. & pc. vt ſupꝛa dictū eſt: alſ tm̄ vel. de do. erūt. ¶ Hoc eñ gñaliter obſeruet ꝑ totū ānū: vt quodlibet feſtū. ix. lc. vel. iij. cū regi. chorū. et oīs dies do. ad minus vnas habeat vel. niſi aliqđ duꝑ. feſt. impedie rit: vt in vi. die natiuitat. dñi: vel ſi dies do. in vigi. epiſphanie eueñ. vel ſi feſtū apoſtolorū phi luppi & iacobi in ſab. cōtige. tūc in ipſo ſab. erūt vel. de aplis: & in do. erunt veſpe. de cruce: et tunc dies do. nullas habeat vel. Similr qñ oc. aſſumptionis in ſab. ꝓxime. tūc in ipſo ſab. erūt vel. de oc. & in do. erūt vel. de. ſ. bar tholomeo: & ſic fiat in cōſuetib⁹. Et etiam qñ feſt. ſcti aliꝰ cadit in craſti. ſcte trini. ꝓxime. tūc vtriſq; carebit vel. ¶ Et ſic no. qꝫ oēs do. et alia feſta dīno careāt vel. nā in oībus feſt. duꝑ. ꝑtotū an nū erunt. ſ. & ij. vel. de feſto niſi aliud duꝑ. feſt. impedierit: vt in hebdo. nati. do. & cōſuetib⁹: & niſi in feſto. ſ. andree apoſtoli qñ in ſab. ꝓxime. & niſi in duꝑ. feſt. ꝓxime gen. in ſab. palmaꝝ: et in. iij. feſ. pri. ante paſcha: q̄ tm̄ habebūt ꝑmas vel. vt ibidē ſupꝛa dictū eſt. ¶ Et notādū eſt qꝫ in oct. cū regi. cho. videlz ept phanie/ aſſumpt. et natiui. btē marie/ coꝝ. xꝑi vbi fiunt oc. cuꝝ regi. cho. & dedica. eccliē: ſꝑ erūt ij. vel. de oc. & tm̄ mēo. de feſ. vel de do. in craſti. ſeq̄n. & quādo fit cōme. ſancti loci/ vel ſcti thome mar. vel btē marie in craſtino alicuius ſcti: de q. ſ. vel. non di cebātur: tūc fiet mēo. de huius ꝓme. ¶ Si feſ. marie magda lene/ vel ſcte margarete/ vel ſcti laurētij/ vel ſcti martini in do. eue. dictꝫ cōſuetꝫ mēo. ꝑmo cat ꝑcef. ad altare. eoꝝūdē: deinde ante crucē. ¶ Sciendum eſt qꝫ due ſunt cauſe q̄ cogūt miſ. do. ab vna do. in aliā dīno differri: ſcz ꝓlixitas tpis: et euentus aſſumpt. vel nati. btē marie: vꝫ

dedicatio. ecclesie p hoc tps i do.
¶ Itē quotiēscūq; ab iceptiōe
psalmo de ymn. vsq; ad aduē. do-
mīcaꝫ do. xxvj. vel. xxvij. tūc
opoꝛtet de necessitate vt vna vl̄
due miss. vbicūq; q̄uenīē. differ-
ri poterunt differaūt. Si vero
fuerint do. xxvj. tunc infra oct.
p̄dictaꝫ festiuꝫ. bt̄ē marie vl̄ de
dicatio. ecclie vna differatur.
Si vero fuerint. xxvij. tūc due
differaūt: vtraq; ſ̄ fieri p̄ōt in-
fra p̄dc. oc. ꝫ ſ̄ ibi nō possit ni-
ſi vna tm̄ differri: tūc vbicunq;
alias poterit conuenīē. differri
differat: siue p oc. coꝛ. xp̄i/ sācti
ioānis bapti. vel aplōꝝ petri ꝫ
pauli/ vel. ſ. laurēt̄ij/ vel. ſ. mar
tini: qđ vtiq; ſ̄p fieri non p̄ōt:
niſi qñ festa illoꝝ in do. 2tig̃ōt.
Qñ nati. ſ. ioannis bapti. i. vj.
feꝛ. ꝫ festū sc̄ōꝝ ioā. ꝫ pauli in
do. 2tig. tūc poterit ibi vna miſ
ſa do. differri. qñ tota seq̄nsheb
do. in oc. vel in fest. sanctoꝝ que
ibi 2tig. poterit expendi: vel ſ̄
oc. ſ. lauren. in do. cōtingat: tūc
ibi vna miſſa do. differat ꝫ miſ
ſa de oc. ſ. laurē. icp̄. dicat. Silr
extra chō. sayꝫ: vbi ōꝛ seruit. in
hebdo. de sc̄ō loci: p̄ōt alta miſ-
ſa do. differri infra oct. coꝛ. xp̄i:
dicendo in crastī. octa. de sancto
loci. Qñ ſ̄ fuerint do. xxv. vl̄ in
fra: tūc nulla oīno differat miſ.
do. Cū autē. xxv. vel infra fue-
rint do. ꝫ fest. nati: ſ. ioā. bapti.
vel aplōꝝ petri ꝫ pauli in do. cō
tig. totū fiat seruī de fest. ꝫ miſ
ſa do. in aliq̄ feꝛ. infra oc. q̄ a fe-
vacauerit cātet ꝑ magna miſ.
illi⁹ dicī. Si ꝑmēo. ſ. pauli/ vel
fest. ſ. laurēt. vel sancti marci i
do. cuene. totū seruī. fiat de fest.
cū miſ. do. in cp̄. Cū vō fuerint
xxtig̃ do. vel infra ōꝛ ōno Excita
qs. ad vel. ꝫ ad mat. ꝫ ad oēs
alias hoꝛ. illi⁹ vltie do. ꝫ ān. de
cuāg. sup Benedic⁹ ad matu. et
sup Magnificat ad ñ. vel. Si vō tps
plixū fuerit q̄ singu. do. sufficiat oīo do. ſ̄ p̄. do. añ aduē. vl̄
altera do. ꝑcedēs nō vacā. a fest.
ix. lc. nō dicet i. tij. do. ꝑcedē. añ
adu. oīo. Excita qs. nec ad miſ.
epla. Ecce dies. nec ad miſ. cuā
ge. Cū sabbatū fuerit ꝑuis vl̄ qñ
fit do. seruī. oēs āe sup lau. tūc
dici debeāt: ꝫ vlti. Ve. scz Sūme
trinita. Hocitaq; vñ obseruet/
q̄ quotiēscūq; vna vel plures
miſ. do. differant: nihilomin⁹ ce
tere q̄ restāt cātāde suo oꝛdine
dñr: ita tñ q̄ ōnīo Dicit dns. cū
sua oīone Excita. Epla ꝫ cuā.
cum ceteris vt p̄dictū est vlti.
do. ſ̄ vacā. cātet. Si autē non
vacaue. tūc in fest. p̄mo loco cā
tet: deinde reliq̄ q̄ restāt cātāde.
Si autē acciderit q̄ due miſ. do.
q̄ officiꝫ carēt ꝑ bꝛeuita. tps
neq̄ant cātari: nō est icōuentēs
ſ̄ oīno p̄termittant. Cū vō ꝓ-
tps plixita cātā. fue. tūc ōnīo
Dicit dns. iq̄. miſ. do. cātabitur
Benedic. do. tñ añ aduē. do. ōꝛ ān.
Cū sabbatū fuerit. ꝫ ān. Jlli hoies.
sup Benedic⁹. ꝫ Magnificat. vl̄ ad me
mo. de do. cū de aliquoꝛe. ix. lec.
fit seruī. cū ōone Excita qui

lumus. Et tunc het oꝝ dicatur quotidie p heb. iſeſ. ad veſ. & ad mat. & ad alias hoꝝ. ly per hebd. ipſam due vel tres mille do. cātenſ. ¶ Sciēdū eſt autez q hdic. hiſ. De oim. qñcūq incipiatur ſemp dicet vlq ad. j. do. poſt. v. kalē. aug. Pria ait do. q oz auguſti: nō ſp inſea auguſtū incipit. Hā eſt ita q qñ do. ſi ulto trāſcipit: & facit i augu. ij. vel. iij. keſ. dicitur tota heb. augu. nō iulq. Nō ſi mēſis auguſtit in. v. vel. vj. keſ. incipit: ipſa tñc do. nō aug. ly iulij eſt. Vnde i. j. do. poſt. p. kal. aug. ſp ſchoe tur hiſ. In principio. De inchoatione hiſt. ſre in locis ſuis; cuz hiſt. Mult⁹ eñ mēſis hz plenaz vel pfectā heb. i initio ſui: ſuc iij. keſ. & do. pri. poſt kal. ſept. incipiēda ē hiſto. Si bona. Et p ri. do. poſt. iij. i⁹ ſeptēb. icipiēda ē hiſ. Poſto dic. Et pri. doñ. poſt. xj. kal. octob. ſchoet hiſto. Abomal. Et pri. do. poſt. v. kal. octo. inchoāda ē hiſ. Adapiat. Et pri. do. poſt. v. kal. nouēbz. inchoāda ē hiſ. Vidi dūm. Et pri. do. poſt. v. kal. decē. ſchoet hiſt. Aſpicies. ¶ Sciēdū ē autē q i initio vnuſcuiuſq hiſ. huiꝰ tē poz is ſeqn. ſp vnū Ve. de hiſ. q̄ i cipienda eſt cātetur ad. j. veſp. vt in hiſtoꝝ ſubnotatū eſt: niſi quādo hiſto. in meū. keſ. hebdo. incipitur, vel differtur in aliaz hebdo. vt in feſte magne rubzice aſſ hiſto. Due ne illiꝰ p ſentꝰ noratū eſt. ¶ Dñica. ij. Lect. j.

Et ait helcana vir ſuus. 1. reg. 1
Fac qđ tibi bonū videt: & mane donec ablactes filiū tuū. Precoꝝ vt impleat dominus verbum ſuū. Manſit ergo mulier: et lactauit filiū ſuū / donec amoueret eum a lacte. Lcō. ij.
Et poſtq ablactauerat eū: adduxit eum ſecū in vitulis tribus: et tribus modijs farine: et amphoza vini: & adduxit eum i domum dñi in ſilo. Lectio. iij.
Puer aūt ſamuel erat adhuc infantulus. Et immolauerunt vitulū: & obtulerūt puez heli: & ait anna. Obſecro mi dñe: vt uit anima tua: ego ſuz mulier illa q̄ ſtetī coz tē te dñe: oꝝās dominum p puero iſto. Lcō. iiij.
Oꝝauit & dedit mihi dominꝰ petitionē meā: quā poſtulaui eū. Ideirco & ego cōmodaui eum dño: oib⁹ dieb⁹ vite ei⁹ qb⁹ fuerit accōmodat⁹ domino. Lcō. v
Adoꝝauit itaq anna: et ait. Exultauit coꝝ meum in dño: et exaltatum eſt coꝝnu meum in deo meo. Dilatatuz eſt os meū ſuper inimicos meos: qz letata ſum in ſalutari tuo. Lcō. vj.
Nō ē ſanct⁹ vt ē dñs: neq̄z eſt aliꝰ extra te: & non eſt foꝝtis ſicut deꝰ noſter. Nolite multiplicare loqui ſublimia: gloziantes. ¶ Lectio. vij. per hebdoma.
Et abiit helcana i domuz 1. reg. 2
ſuā: i ramatha. Puer aut ē ſamuel erat miſter i cōſpectu dñi ad faciē heli ſacerdot⁹. Poꝝro filij heli: filij belial erant ne-

scientes dñm: neq; officiū sacerdotij ad ppl'm. Quicūq; autem immolabat victimas: veniebat puer sacerdotis dū coquēretur carnes: & habebat fuscinulā tridentē in manu sua. Et mittebat eā in lebetē: vl' in caldariā: aut in ollā: siue i cacabū: & oē qđ leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sic faciebāt filij heli: vniuerso israeli venienti in silo. Et antequā adoleret adipē veniebat puer sacerdotis: & dicebat immolāti. Da michi carnē vt coquā sacerdoti: nō em̄ accipiā a te carnē coctā: sed crudā. Dicebatq; illi immolās. Incēdat primus turta modo adeps hodie: & tolle tibi q̄ tūcūq; desiderat aia tua. Qui respōdit. Nequaq̄. Nunc em̄ dabis: alioq̄n tollā vi. Erat aūt pct̄m puerorū grāde nimis coram dño: qui detrahebāt hoies a sacrificio dñi. ¶ Dñica. ij. l. j.

1 reg. 2 SAmuel autē ministrabat ante faciē dñi: puer accinctus ephot lineo/et tunicā paruam faciebat ei mater sua: quā afferebat statutis diebus ascendens cum viro suo vt immolaret hostiam solennem. Lcō. ij. Et benedixit heli helcane: & vxori eius. Dixitq; ei. Reddat tibi deus semē de muliere hac/ pro fenore qđ cōmodasti dño. Et abierunt in locum suū. Lcō. iij. Visitauit aūt dñs annā/ & cōcepit & peperit tres filios & duas filias. Et magnificatus est puer samuel nimis ante dñm/ c. iiij. Heli aūt erat senex valde: & audiebat oia q̄ faciebāt filij eius vniuerso israeli: et quomō dormiebāt cū mulieribus: q̄ obseruabāt ad hostiū tabernacli. l. ij. Dixit autem heli filijs suis. Quare res facitis huiuscemodi quas ego audio / res pessimas ab oi populo? Nolite filij facere hoc: non em̄ est bona fama quā ego audio vt transgredi faciatis populum domini. Lcō. vj. Si peccauerit vir in virū: placari potest ei deus. Si aūt peccauerit in dñm: quis orabit p eo? et non audierunt vocem p̄tis sui: qđa deus voluit eos occidere.

¶ Lectio per hebdomadam.

1 reg. 1 PUer autē samuel proficiebat atq; crescebat: & placebat tā deo q̄ hominib⁹. Factū est ergo die quadā: heli iacebat in lecto suo: & oculi eius caligauerāt: nec videre poterat lucernā dñi antequā extingueret. Samuel aūt dormiebat in tēplo: vbi erat arca dei. Et vocauit dñs samuelē. Qui rñdens ait. Ecce ego. Curres ergo ad heli: dixit. Ecce ego: vocasti em̄ me. Qui dixit. Non vocaui te fili: reuertere & dormi. Abiit samuel et dormiuit. Et addidit dñs rursum vocare em̄. Cōsurgēsq; samuel abiit ad heli: & dixit. Ecce ego: vocasti enim me. Qui respondit. Nō vocaui te fili mi reuertere & dormi. ¶ Do. ij. l. j.

PUero samuel nondū sciebat dñm: neq; reuelatus

ei fuerat sermo dñi. Et addecit dñs z vocauit adhuc samuel tertio. Qui z surgēs abqt ad heli: z ait. Ecce ego: qz vocasti me. Intellexit ergo heli qz dñs vocasset puerū: et ait ad samuelē. Vade et dormi: et si dicens te vocauerit dices. Loquere dñe: quia audit seruus tuus. Lec. iij. Abiit ergo samuel et dormiuit in loco suo. Venit autē dñs et stetit: et vocauit sicut vocauerat secūdo. Samuel samuel. Et ait samuel. Loquere domine: qz audit seruus tuus. Lec. iij.

Et dixit dñs ad samuel. Ecce ego facio verbū in israel: qđ quicūqz audierit: tinnient ambe aures eius. Lec. v. In die illa suscitabo aduersuz heli oia q̄ locut⁹ sum sup domū eius. Inciptā et cōplebo. Lc. vj. Predixi eā ei q̄ iudicaturus essem domū ei⁹ in eternū ppt iniquitatem: eo q̄ nouerat indigne agere filios suos: z nō corripuerit eos. Idcirco turaui domui heli q̄ non expiet iniq̄tas dom⁹ ei⁹ victimis et muneribꝰ vsqz in eternū. Lec. phebdo.

1. reg. 3 Dormiuit autez samuel vsqz mane: aperuitqz hostia domus dñi. Et samuel timebat indicare visionem heli. Vocauit ergo heli samuelē et dixit. Samuel fili mi. Qui respondens ait. Prsto sum. Et interrogauit eū. Quis ē sermo quē locutus est dñs ad te? Ozo te ne celaueris a me. Hec faciat tibi deus et hec addat: si absconderis a me sermonē ex his oībus verbis que dicta sunt tibi. Indicauitqz ei samuel vniuersos sermones: z nō abscōdit ab eo. Et ille respōdit. Dominꝰ est. Quod bonū est in oculis suis faciat. Creuit aūt samuel: et dñs erat cum eo: z nō cecidit ex oibus verbis eiꝰ in terram. Et cognouit vniuersus israel a dā vsqz berſabee: q̄ fidelis samuel prophetа esset dñi. Et addidit dñs q̄ appareret in silo: qm̄ reuelatus fuerat dñs samueli in silo: iuxta verbum dñi. Et euenit sermo samuelis vniuerso israeli. Tu. Do. iij. Lcō. j.

1. reg. 4 Et factum est in diebꝰ illis: cōuenerūt philistiim in pugnam. Egressusqz est isrl' obuiam philistiim in prelium: et castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Lectio secūda. Porro philistiim venerunt in affec: z instruxerūt aciē contra isrl'. Initoqz certamine terga vertit isrl' philisteis: z cesa sunt i illo certamie passim p agros: quasi quatuor milia virorū: z reuersus est ppl's ad castra. Lc. iij. Dixeruntqz maiores natu de israel. Quare pcussit nos hodie dñs coram philisteis? Afferamus de silo arcā federis dñi: z veniat in medio nr̄i vt saluet nos de manibus inimicorū nr̄oꝝ. Lc. iij. Misit ergo ppl's in silo: z tulerunt arcā federis dñi exercituū sedētis super cherubin. Erātqz

duo filij heli cum arca fœderis domini ophni et phinees. Ic.v.

Cūq; peruenisset arca fœderis dñi in castra: vociferat⁹ est omis israel clamore grandi: et personuit terra a voce clamoris eorū. Et audientes philistei vocē clamoris eorum: dixerūt. Quenam hec vox est clamoris magni: in castris hebreorum? I.vj.

Et cognouerūt q̃ arca dñi venisset in castra. Timuerunt autē philistei: dicentes. Venit de⁹ in castra: et ingemuerūt dicentes. Ue nobis. Non enim fuit tanta exultatio heri et nudiustertius. ℣ Lectio per ebdomā.

1.reg. 4. Ue nob': q̃s nos saluabit de manu deorū sublimiū istorū? Isti sūt q̃ percusserūt egyptū omi plaga in deserto. Cōfortamini ⁊ estote viri philistijm: nec seruiat hebreis sicut et illi seruierūt nobis. Cōfortamini et bellate. Pugnauerūt igit et cesus ē israel: ⁊ fugit vnusq̃sq; in tabernaculū suū. Et facta est plaga magna nimis. Et cecidērūt de isrl̃ triginta milia peditū: ⁊ arca dñi capta est. Duoq; filij heli mortui sunt: ophni et phinees. Currēs aūt vir de bēiamin ex acie venit in silo in illa die/ scissa veste ⁊ aspersus puluere caput. Cūq; ille venisset: heli sedebat super sellam cōtra viam spectans. Erat autem cor eius pauēs p arca dñi. ℣ Do.v.l.j.

1.reg. 4. Ir aūt ille postq̃ ingress⁹ est nūciauit vrbi: et vlulauit ois ciuitas. Festinās autē venit ad heli: et nunciauit ei. Dixit autem heli ad nuncium. Quid actum est fili mi? Lec.ij. At ille. Fugit inquit israel: ⁊ ruina magna facta est in populo: insuper et duo filij tui mortui sunt ophni et phinees: et arca dei capta est. Lectio tcia.

Cumq; ille nominasset arcā dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium: et fractis cerui-cibus expirauit. Lectio q̃ta.

Philistijm aūt venerūt ⁊ tulerūt arcā dei: et asportauerūt eam a lapide adiutorij in azotū. Ic.v.

Tulerūt autē philistijm arcā dei ⁊ itulerūt eā in tēplū dagō. Et statuerūt eā iuxta dagō. I.vj.

Cumq; surrexissent mane altera die azoti: ecce dagon iacebat pronus in terra ātē arcam domini. ℣ Lectio per ebdomā.

Et tulerūt dagon: et restituerūt eū i locū suū. Rursumq; mane die altera ꝓsurgētes/ inuenerūt dagō iacētē sup faciē suā in terra coram arca dñi. Caput aūt dagon/ ⁊ due palme manuū ei⁹ abscise erāt super limē. Porro dagō truncus solus remanserat in loco suo. Propterhāc causam nō calcāt sacerdotes dagō: ⁊ oēs q̃ ingrediunt tēplum ei⁹ sup limē dagō in azoto vsq; in hodiernū diē. ℣ Do.vj.l.j.

Agrauata est aūt man⁹ dñi super azotios ⁊ demolitus est eos: et percussit in secretiori parte natiū azotum. Ic.ij.

Videntes aũt azotij huiusce-
modi plagã dixerunt. Non ma-
neat arca dei israel apud nos:
qm̃ dura est manus eius super
nos/ & sup dagõ deũ nr̃m. Ic.ij.
Cõgregauerũt aũt oẽs satra-
pas philistiorũ ad se: & dixeũt eis
qd̃ faciem⁹ de arca dei israel. Ic.iij.
Et circundederũt arcam
dei israel. Illis autẽ cir-
cũducẽtib⁹ arcã fiebat manus
sup singulas ciuitates interfec-
tionis magne nimis. Ltõ.v.
Et percutiebat viros vniuer-
sitatis ciuitatis: a paruo vsq
ad maiorẽ: & computrescebant
pminẽtes ertales eor̃. Tu.l.6.
Miserũt aũt arcã dei i acharõ.
Cũq veniret arca dei i acharõ
exclamauerũt acharonite dicẽ-
tes. Adduxerunt ad nos arcam
dei israel: vt interficiat nos et
oẽm ppl'm nr̃z. Lect.p ebdo.
Mlerunt itaq & congre-
gauerunt oms satrapas
philistinorũ. Qui dixerunt. Di
mitte arcã dei israel & reuertat
in locũ suũ: & nõ interficiat nos
cũ populo nr̃o. Fiebat aũt pa-
uor mortis i singulis vrbib⁹: et
grauissima man⁹ dñi. Viri q̃q
qui mortui nõ fuerãt: percutie-
bantur in secretiori parte na-
tium. Et ascendebat vlulatus
vniuersitatis ciuitatis in celũ.
Fuit ergo arca dñi in regione
philistinorũ septem mensibus.
Sequũtur ãe de beata mar.
superius pnominate. ẽn Beata
dei genitrix maria: ẽgo ppetua: tõ
plum dñi: sacrariũ spũs sancti: sola si
ne exẽplo placuisti dño iesu christo:
ora pro ppho: interueni p clero: in-
tercede p deuoto femineo sexu. ãn.
Aue regina celorũ: aue dña angelo-
rũ: salue radix sancta: ex qua mũdo
lux est orta: aue gloriosa sup omnes
speciosa: vale valde decora: & p no
bis semp christũ exora. ã. Alma re
demptoris mater que pervia celi
porta manes & stella maris: succur-
re cadenti surgere qui curat popu-
lo: tu que genuisti natura mirante
tuũ sanctũ genitorẽ: virgo pius ac
posterius gabrielis ab ore sumens
illud ave peccatorũ miserere. ãn.
Speciosa facta & es suauis: i deli-
cijs virginitatis sancta dei genis
trix: quam videntes filie sion ber-
nantem in floribus rosarum et li-
lijs conuallium: beatissimã predica-
uerũt & regine laudauerunt eam.

¶ Litera dominicalis. A. z. kal'. augusti tota dicitur histo'. In A
pncipio. & mẽo'. tm̃ de marty. In laud'. oẽs ãe dñr. Feria. 2. 6. et
sabba. de cõme. et memo. de sanctis: & R. fer̃. pretermittantur.
¶ Dñica. 2. de trãslatiõe. dñi minus dup̃. mẽo. de dñica: et de trini.
sub silen. et nulla pcs. Missa do. dicit' in cap'. cũ mẽo'. de trini. 2.
vel. erunt de noie iesu: & mẽo. de do. sub silẽ. et postea solen. mẽo.
de transla. do. et nihil de sanctis. Fer̃. 2. de solẽnitate noĩs iesu: ma
ius dup̃. & octa. cũ regimine chor. & nihil de sancto donato. Ad. 2.
vel. nihil de marty. Fer̃. 3. & 4. de seruo. octa. et memo. de sanctis.

Mīl. de octa. dicitur post. 3. et missa de vigi. post. 6. vtraq; ad ꝑncipale altare. ¶ Do. 3. de sancto hippolyto. ix. lec. Ad. 1. vel. mēo. de octa. nominis ielu: de octa. sancti laurentij: de do. de trini. & ꝑcel. In introitu chori dicit ā. de. s. maria: nisi aliqua do. debeat differri: tūc nulla fiet mēo. de do. nec de tri. neq; ꝑcel. meō. lect. de noie ielu. Homi Rē. a duob⁹ cātetur. Mil. do. ōri cp. & mēo. de tri. tm̄. Scde vel. erūt de octa. & mēoꝝ. de sctō hippolyto: de. s. eusebio: de octa. scti laurē. & de do. Feꝝ. 2. de octa. ix. lec. Inuita. trip. oia sicut in. 1. die ꝑtet lec. & meō. lec. de sctō eusebio: & tm̄ mēoꝝ. de octa. scti lau. Missa de octa. nois ielu: post. 3. ōr. Missa de vigil. post. 6. ōr vtraq; ad ꝑncipale altare. Feria. 3. de assump. Ad. 1. vel. solen. mēo. de oct. nois ielu tm̄. Missa de oct. scti laurē. ōr in cp. in. 5. feꝝ. ¶ Dñica. 4. serui. de oct. Ad. 1. vel. mēo de do. & de tri. & ꝑcel. In redeūdo. ā. Saluator. Ad matu. mēo. de do. & de tri. Missa. do. ōr in cp. & in summa missa nulla mēo. Feꝝ. 6. & sab. de cōme. ¶ Et nota q; lc. & seq̄ntie de cōme. b. maꝝ. dñr eodē ozō. sicut añ oc. assūpt. Eodē modo fiat post octa. nati. ¶ Dñica. 5. de serui. do. memo. et medie lec. de sctō rufo. Scde vel. erūt de. s. augu. et mēo. de do. sub silen. deinde mēo. de sctō hermete solen. Feꝝ. 4. 5. et sab. de comme mo. Feria. 6. de sctō egidio: & medie lec. de. s. ꝑsco: cū ō. & Rē. de
B noc. vnⁱ⁹ mar. ¶ Litera dñicalis. B. ꝑdie kal. augusti tota cāte tur hil. In ꝑncipio. et mēo. tm̄ de. s. germano. In laud. oēs āe dñr. Feꝝ. 3. 5. & 6. de cōme. Sab. de translatu. minⁱ⁹ dup̄. ¶ Do. 2. de so lennitate nois ielu: mains dup̄. Ad. 1. vel. mēo. de do. & de tri. sub silen. nisi aliqua do. debeat differri: tūc nulla mēo. de do. neq; de tri nita. et postea fiat solē. mēo. de trālatu. Missa do. ōr in cap̄. infra octa. Feꝝ. 2. & 3. de serui. oct. & mēo. de sctis. Missa de vig. s. laurē. dicit post. 6. ad ꝑncipale altare. Sab. de sctō hippolyto. ix. lec. ꝑpter octa. meō. lec. de noie ielu. ¶ Do. 3. de octa. ix. lec. Inuitato. trip. Ad. 1. vel. q̄ erūt de octa. fiat mēo. de. s. sctō hippolyto: de sctō eusebio: & de sctō laurentio: de do. de trini. & ꝑcel. Ad matu. meō. lec. de sctō eusebio. Missa do. ōr in cap̄. per ebdo. Missa de vigi. assumptiōis: dicit in cp. cū mēo. de. s. eusebio: & do sancto laurē. & ad altā missam fiat mēo. de do. & de trini. Ad. 1. vel. de assump. fiat mēoꝝ. de do. sub silen. & postea de octa. nois ielu solen. ¶ Do. 4. de serui. octa. Ad. 1. vel. fiat mēo. de do. de tri. & ꝑcel. In redeūdo. ā. Saluator. Missa do. ōr in cp. Feꝝ. 5. 6. & sab. de cōme. & Rē. feꝝ. ꝑtermittātur. ¶ Nota q; lec. & lequē. de cōme. btē marie dñr eodē ordine sicut ante octa. ¶ Do. 5. de. s. augu. Ad. 1. vel. fiat mēo. sub silen. de sctō: de do. de trini. & nulla ꝑcel. Missa do. ōr in cp. Scde vel ꝑpe.

erunt de scō augu.ꝫ mēo.sub silē.do do.dein de solē.mēo.de sancto
ioā.ꝫ de scā sabina.Feī.5.de scō egidio:ꝫ medie lec.de scō ꝑlco:
cū ō.ꝫ Ve.de.ij.noc.vnⁱ⁹ mar.Feī.4.6.ꝫ sab.de cōme. ¶ Litera
dñicalis. C. Primo die augusti totum serui.de scō petro.Ad.1. C
vel.mēo.de marty.ꝫ inchoat hist. In ꝓncipio.cū mēo.de trinita.ꝫ
ꝓcel.ꝫ histo.cātetur p ebdo.scz in.2.4.et.5.keī.ꝫ tunc nihil fiet
de scīs ibidē cōtingen.nisi mēo.ad vel.ꝫ ad matu.de scā maria.
In.2.keī.ōz mis.do.Feria.4.epla ꝫ euange.eiusdē keī.Feria.5.
missa. Salus ppli. ¶ Nota q̄ festū scī petri nō debet differri p
pter hist.ichoādā:vt ptz explle in magna rubzi.Feī.6.de transfī=
gu.dñi:minus dup.ꝫ nihil de marty.Sab.de solē.nois iesu.Ad.1.
vel.q̄ erūt de nōie iesu fiat solē.mēo.de trāsfigu.tm̄. ¶ Dñica.2.
de serui.octa.nois iesu.Ad ꝑmas vel.fiat mēo.de do.de trini.sub
silen.ꝫ nulla ꝓcel.Ad matu.tantū mēo.de mar.de do et de trini
ta.Mis.de do.dicit in cp̄.Feī.2.de serui.octa.et memo.de sancto.
Missa de vigil.dicitur post.6.et mēo.de.l.romano tantū. Feria
6.de sancto hippolyto.ix.lec.ꝫ medie lec.de nōie iesu.tres.j.lect.
de cōi plurimoz mar.ij.vlti.lec.de ꝓprietate sanctoz:ꝫ mēoī.de
octa.nois iesu:ꝫ de octa.scī laurē.Sede vel.erūt de octa.ꝫ mēoī.
de sanctis:et de octa.l.laurē.Ad matu.medie lec.de.sancto eusēb.
Missa de vigi.assump.post.6.ōz ad summū altare:mēo.de scō:
ꝫ de octa.scī laurē. ¶ Do.3.fel.assump.Ad.1.vel.mēo.de do.ꝫ de
trini.sub silentio nisi aliqua do.debeat differri:et postea solennis
mēo.de octa.nois iesu. Mis.do.ōz in cp̄.infra ebdo. ¶ Do.4.to.
serui.de oct.Ad.1.vel.mēo.de mar.de do.ꝫ de trinita.ꝫ ꝓcel. In
redeūdo ān.Saluatoz.ō. Exultent iusti.cū mis.do.in cap̄.Feī.4.5.
ꝫ.6.de cōme. ¶ No.q̄ lec.de cōme.b.mat.ꝫ sequē.dñr eodē oz=di=
ne sicut ante oct. ¶ Lēa do. D Octa die aug.cātetur his.Ad.1. D
vel.q̄ erunt de do.mēo.de.l.petro:de.l.stepha.de trini.ꝫ ꝓcel.Ad
matu.ix.lec.medō.lc.de.l.stepha.ꝫ to.cātet his.i vigi.l.bartho.q̄
illi sancti nō hñt ꝓprias lec.In lau.oēs āe.Feī.3.ꝫ.4.de 2me.
Feī.5.de tranfigura.dñi:minus dup.et nihil de sanctis. Secūde
vel.erūt de nōie iesu:et solē.memo.de trāsfig.Feī.6.de nōie iesu.
¶ Do.2.de serui.oc.Ad.1.vel.mēo.de scō:de do.ꝫ de trini.ꝫ ꝓcel.
Ad matu.serui.de octa.ꝫ tm̄ mēo.de.l.romano:de do.et de trinita.
Missa de vigi.ōzi cp̄.Missa do.ōzi cp̄.in.3.keī.Feī.5.de.l.hippo.
ix.lc.ꝫ medō.lc.de no.iesu:ꝫ tm̄ mēo.de octa.l.laurē.Feī.6.de oct.
no.iesu.ix.lec.inui.3.Ad.1.vel.mēo.de.l.hippoly.de.l.eusebio:et
de.l.lau.Ad mat.medō.lec.de.l.eusēb.Missa de oc.post.3.ōz:ꝫ nul
la mēo.Mis.de vigi.post.6.cātet:vtraq; ad sūmū alta.ꝫ.2.mēo.

tantū. Ad vel. q̄ erūt de assūp. solē. mēo. de oc. no. ielu tm̄. ¶ Do. 3. de serui. oct. Ad. 1. vel. mēo. de dō. ⁊ de tri. sub silē. nisi aliq̄ do. debeat differ. tūc nulla fiat mēo. neq; ꝑc. Ad mat. mēo. de oc. sancti lau. de dō. ⁊ de tri. mis. dō. ꝫ in cp̄. Feī. 2. de serui. octa. ā. sup cātī. Bñdict⁹. Virgo ꝓuidētiss. ⁊ mis. de octa. l. lau. dicit i cap. et nulla mēo. ad altam mis. eodē die ān. super Magt. Qualis est dilectus. ¶ Do. 4. to. cātetur histo. Ad. 1. vel. q̄ erūt de octa. mēo. de ēr. de dō. et de tri. ⁊ ꝑcel. In redeūdo ān. Saluator. ō⁹. Exultent iusti. ad matu. tantū mēo. de mar. ⁊ de tri. 2. vel. erūt de apo. ⁊ mēo. de dō. sub silē. ⁊ postea solē. mēoī. de. l. audoeno. Feī. 3. 4. ⁊ 5. de cōmēo.

E ¶ Lēa dō. E. 3. die augu. to. cātet hil. In ꝓnci. ⁊ fel. l. stepha. differāt in crast. In lau. oēs āe. Feī. 2. de. l. stepha. ix. lec. Feī. 3. ō q̄m. btē maī. ⁊ mēo. de sctō. Feī. 4. de trāsligu. dō. min⁹ duꝑ. ⁊ nihil de sctis. 2. vel. erūt de fel. nois ielu: ⁊ solē. mēoī. de trāsligu. Feī. 5. de noie ielu: mai⁹ duꝑ. ⁊ nihil de sctis. Feī. 6. ⁊ sab. de serui. oct. In sab. mis. de vig. ꝫ post. 6. ad summū altare: ⁊ mēo. de sctō. ¶ Do. 2. de. l. lau. Ad. 1. vel. mēo. de noie ielu: de dō. de tri. ⁊ ꝑcel. mis. dō. dicit in cp̄. Scde vel. erūt de. l. laurē. ⁊ mēo. de noie ielu: de mar. et de dō. Feī. 4. de. l. hippo. ix. lec. iij. ſ. lec. de cōi. tres međ. lect. de oct. nois ielu. 3. vlti. lec. de ꝓprietate sctōꝝ: ⁊ mēo. de vtriſq; oct. Scde vel. erūt de oc. cū mēo. de. l. hippo. ⁊ eusebio ⁊ de. l. laurē. Feī. 5. de oc. no. ielu. inui. 3. ⁊ medie lec. de. l. euseb. ⁊ mēoī. de sctō laurē. mis. de octa. post. iij. ꝫ ⁊ nulla mēo. mis. de vigi. post. 6. ꝫ et. 2. mēo. vtraq; ad summū altare. Feī. 6. de assump. Ad. 1. vesp. solē. mēo. de oct. no. ielu. ¶ Do. 3. de serui. oc. Ad. 1. vel. mēo. de. l. lau. de do. de tri. ⁊ ꝑcel. fiat: nisi aliq̄ do. debeat differri: tūc nulla mēo. neq; ꝑcel. In redeūdo ā. Saluator. mis. de oc. l. lau. ꝫ incp̄. Ad summā mis. mēo. de dō. ⁊ de tri. tm̄: ⁊ mis. dō. in cp̄. ꝫ i vig. l. bartholo ¶ Do. 4. de. l. bartho. Ad. 1. vel. mēo. de sctō de do. ⁊ de trini. sub silen. nulla ꝑc. fiat: ⁊ mis. dō. dicit i cp̄. i dō. cū mēo. de. l. et de trini. Ad. 2. vel. memo de dō. sub silē. Deinde solen. memo.

H de cōme. Feī. 2. 3. et sab. de cōme. ¶ Litera dō. H. 4. die augusti tota cātet histo. In ꝓncipio. Ad. 1. vel. mēo. de. l. stepha. de trini. et ꝑc. In lau. oēs āe dñr ⁊ Re. feī. ptermittūt. Feī. 2. de q̄m. b. ma. Feī. 3. de trāsli. dō. min⁹ duꝑ. Feī. 4. de noie ielu. Ad. 1. vesp. que erunt de noie ielu. solē. mēo. de trāsli. Feī. 5. ⁊ 6. de octa. et mēo. de sctis: mis. de vigi. l. lau. dicit post. 6. ad summū altare: et mēo. de sancto. ¶ Do. 2. de serui. octa. nois ielu. Ad. 1. vespe. mēo. de. l. tybur. de. l. lauren. de dō. et de trinita. mis. dō. dicitur in cap̄. cum mēo. de trini. Feī. 3. de. l. hippolyto. ix. lc. međ. lc. de oct. nois ielu

et mẽo.de sctõ laurẽtio. Feꝛ.4.de octa.no.ieſu:iuita.ȝ.Ad.1.veſ. memo.de ſancto hippol'.de ſancto euſeb.de.ſ.laurẽ. miſ.de octa. poſt.ȝ.dicit:ꝫ nulla mẽo.miſ.de vig.poſt.6.ỏz.ꝫ.2.mẽo. ꝫ vtraq; miſ.ad ſũmũ altare. Feꝛ.5.de aſſũp.ad.1.veſ.ſolẽ.mẽo.de oc.no. ieſu. ¶ Do.ȝ.de ſerui.octe.ad.1.veſ.memo.de ſancto:de do.de tri nita.et pꝛocel.In redeundo.ãn.Saluatoꝛ.miſ.do.dicit in cp̃.cum mẽo.de trini.tantũ.Ad altam miſſam.mẽo.de.ſ.ꝫ de oibus ſctis. ¶ Do.4.de do.ad.1.veſ.que erũt de apl'o mẽo.de do.de trini.ſub ſilen.et nulla.pcel.Scde veſ.erũt de do.ꝫ mẽo.de cõmẽo.fe.2.ȝ. et ſab.de cõme. ¶ Lra do. G 4.kal'.augu.incipiũt hiſto.mẽoꝝ.ꝫ G medie lec.de mar.In lau.dẽs ãe dicũtur.Feꝛ.2.ȝ.ꝫ ſab.de cõme. ¶ Do.2.de do.mẽo.ꝫ medi.lec.de ſancto.Ad.2.veſpe.memo.de do. ſub ſilẽ.ꝫ nihil de ſanctis.Feꝛ.2.de trãſlõ.minus dup̃.Ad.2.veſ. que erunt de no.ieſu:ſolẽ.memo.de tranſlõ.Feꝛ.ȝ.de no.ieſu.ma ius dupl'.Feria.4.ꝫ.5.de ſerui.oc.ꝫ mẽo.de ſctis.miſſa.de vigil'. ſcti laurẽ.poſt.6.dicit ad pncipale altare ꝫ miſ.oc.poſt.ȝ. ¶ Do. ȝ.de ſerui.oct.no.ieſu.ix.lec.et tantũ mẽo.de oc.ſ.lauren.de do.et de trini.Miſ.do.dicitur in cap̃.Scde veſ.erũt de.ſ.hippolyto:et mẽo.de octa.no.ieſu:ꝫ de ſancto lauren.ꝫ de do.Feria.2.de ſctõ hippolyto.ix.lec.medie lec.de octa.no.ieſu:et tm̃ memo. de oct.ſ. lauren.ad vtraſq; veſ.ad matut. et ad miſ.Feꝛ.ȝ.de octa.no.ieſu inuita.ȝ.Ad.1.veſ.q̃ erunt de oc.mẽo.de ſancto hippolyto:de ſctõ euſebio.de octa.ſ.lauren.Ad matu.medie lect.de ſancto euſebio. Miſ.de vigi.b.ma.poſt.6.ỏz ad pncipale altare:ꝫ.2.mẽo.Feꝛ. 4.de aſſump.ad.1.veſpe.ſolen.memo.de octa.no.ieſu:ꝫ nihil de ſancto lauren. ¶ Do.4.de ſerui.oc.ad.1.veſpe.memo.de.ſ.de do. de trini.ꝫ pcel.In redeũ do.ã.Saluatoꝛ.Ad matu.mẽo.de do.ꝫ de trinita.Miſſa do.ỏz in cp̃.Sab.de ſancta maria. ¶ Do.5.to.cã= tetur hiſt.ꝫ Re.feꝛ.pꝛetermittunt.Feꝛ.2.5.ꝫ.6.de gne.In ſab. fiant medie lec.de ſancto pꝛiſco:cũ ỏ.ꝫ Re.de.2.noc.vni⁹ marty.

¶ Do.5.poſt.v.kl.aug.ad veſ. an.Wiſ.p.I ỏz.cp̃.Wndict⁹ de⁹. 2 Re.Gyzũ celi.hym⁹.O lux btã.ỏ. Veſpetina oratio.ã.Ois ſapiẽtia a dño deꝛ eſt:ꝫ cũ illo fuit ſp̃ et ẽ ãte eum,cãti.Magt. He ſeqn.ãe ſer= uitut hiſ.In pncipio.q̃diu durat ſup̃ canti.Magt.in ſab.vel ad mẽo.de do.cũ ỏ alicꝝ lec.ix.lc.fiat ſeruitiũ.ãn. Sapiẽtia edificauit ſibi domũ:excidit colũnas ſeptem: ſubdidit ſibi gẽtes: ſuperboꝝq; et ſublimiũ colla pꝛpia virtute calca= uit.Cãti Magt.ãn.Sapiẽtia cla mitat i plateis:ſi q̃s diligit ſapien tiã ad me declinet et eam inueniet: et eam dum inuenerit beatus eſt ſi temuerit illam.Cãti Magt.ãn. Dñs poſſedit me ab initio biarum ſuaꝝ añq̃ quicq̃ faceret a pncipio:

nerdũ erant abyssi et ego parturiebar: qñ preparabat celos aderã cũ eo cõponens omnia. Cãti. Magt. ã. Ego in altissimis habito: z thronus meus in colũna nubis. Cãti. Magt. Ad matu. Inuit. Laudemus iesum christũ. Hac die incipiat liber sapiẽtie z legat vsq; ad.j.do.post.v.kal.septẽb. lc.j.

Eccl.1



OMnis sapientia a dño deo est: et cum illo fuit semper et est ãte eum. Arenã maris: et pluuie guttas: et dies seculi: qs dinumerauit? Altitudinẽ celi z latitudinẽ tre z pfundum abysse quis dimensus est? Sapiẽtiã dei precedẽtẽ oia: quis inuestigauit? Prior oim creata est sapientia: z intellect9 prudentie ab euo. Ps. In pncipio de9 anteq̃ terrã faceret/ pulq̃ abyssos constitueret/ priusq̃ pduceret fontes aquarũ/ anteq̃ mõtes collocarentur: Ante omnes colles gnauit me dñs. ℟9. Oñ preparabat celos aderã cũ eo cũcta zponẽs. Añ. l.ij.

1

HOns sapiẽtie verbũ dei i excelsis: et ingressus illius mãdata eterna. Radix sapientie cui reuelata est? z astutias illi9 quis agnouit? Disciplina sapientie cui reuelata est z manifestata? et multiplicationẽ ingressus illius qs intellexit? Ps. Cyrũ celi circuiui sola: z i fluctib9 maris ambulaui: i oi gẽte z i oi pplo pmatũ tenui: Superborũ z sublimium colla propria uictute calcaui. ℟. Ego in altissimis habito: z thronus meus in colũna nubis. Superbo. lc. ij.

2

UNus est altissim9 et creator oim ops rex metuẽdus nimis: sedẽs sup thronũ illius z dominãs de9. Ipse creauit illam in spũ sancto: et vidit et dinumerauit et mensus est: et effudit illã super oia opa sua. Et sup oẽm carnẽ secũdũ datũ suũ: z prebet illã diligẽtib9 se. Ps. Emitte dñe sapientiam de sede magnitudinis tue. Vt mecũ sit z mecum laboret: vt sciã quid acceptũ sit coram te Omni tẽpore. ℟. Da mihi dñe sedium tuarũ assistricẽ sapiẽtiam. Vt mecum. Gloria. Oñi tempo. Lec.iij.

3

TImor dñi glia et gloriatio: et corona exultationis. Timor dñi delectabit cor: et dabit letitiã z gaudiũ in longitudinẽ dierũ. Timenti dñm bene erit in extremis: z in die defunctionis sue benedicet. Dilectio dei honorabilis sapiẽtia. Quib9 autẽ apparuerit in visu/ diligũt eã in uisione: z in agnitione magnaliũ suorũ. Ps. Da mihi dñe sedium tuarũ assistricẽ sapientiam: et noli me reprobare a pueris tuis Quoniã seruus tuus sum ego et filius ancille tue. ℟. Dñe pater z de9 vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniã. Lctõ. v.

4

INitium sapiẽtie timor dñi: z cũ iust' z fidelib9 agnoscit. Timor dñi sciẽtie religiositas: io-

cūditatē atq; gaudiū dabit. Ti
mēti dñz bñ erit: ⁊ in dieb⁹ ꝓlo
latiōis illi⁹ bñdicet. Plenitudo
sapiētie timere deū. Corona sa
piētie timoz dñi: replēs pacem
5 ⁊ salut⁊ fructū. ℟. Dñe pē et de⁹
bite mee ne derelinqs me in cogi
tatu maligno: extollentiā oculoz
meoz ne dederis mihi: ⁊ desideriū
maligni auerte a me/ dñe auser a
me cōcupiscētiā. Et animo irreue
renti et infrumito ne tardas me do
mine. ℣. Ne dereliquas me dñe ne
accrescant ignorantie mee et mul
tiplicent⁊ delicta mea. Et. Lect.vj.
Radix sapiētie est timere deū:
et rami illi⁹ lōgeui. In thesau
ris sapiētie intellect⁹ et sciētie
religiositas: exercratio aūt pcō
rib⁹ sapiētia. Timoz dñi expel
lit pcm̄: nā q̄ sine timoze est nō
poterit iustificari. Usq; in tps
sustinebit patiēs: ⁊ postea red
6 ditio ocūditatis. ℟. Sup salu
tē ⁊ oēz pulchritudinē dilexi sapiē
tiā: ⁊ ꝓposui ꝓ luce hāc illā. Uene
rūt michi oia bona pariter cū illa.
℣. Dixi sapiencie soror mea es: et
prudentiā vocaui amicā meā. Ue
neūt. In.ij.noc. ℟. Initiū sapiē
tie timoz dñi. Intellect⁹ bonus oi
bus facientibus eū. Laudatio eius
manet in scm̄ scri. ℣. Dilectio illi⁹
custodia legū est: q̄ ois sapientia
timoz dñi. Lauda. ℟. Uerbū ini
quū ⁊ dolosum lōge fac a me dñe:
diuitias ⁊ paupertates ne dederis
mihi. Sz tātūmodo mihi tribue ne
cessaria. ℣. Ne forte satiatus euo
mam illud: ⁊ pjurē nomē dei mei.
Sed tantū. Ps. Ne derelin
quas me dñe pē ⁊ dñator vite mee:
vt nō corruā in conspectu aduer
sariorū meoz. Ne gaudeat de me
inimic⁹ me⁹. ℣. Apprehende arma
et scutū et exurge in adiutoriū
mihi. Ne. ℟. Magna eī sūt iudi
cia tua dñe: ⁊ ienarrabilia sūt tua
multiplicasti pplm tuū: et honora
sti. ℣. Deduxisti sicut oues popu
lum tuū in manu moysi et aaron.
multiplicasti. Lectio ꝓ beato

BOnus sensus vsq; ad tē- Eccl.1
pus absc̄det verba sua:
⁊ labia enarrabūt sensū illi⁹.
In thesauris sapiētie significa
tio disciplīe. Exercratio autez
pcōrum: cultura dei. Fili cōcupi
scens sapiētiā/ cōserua iustitiā:
et deus ꝓbebit illā tibi. Sapiē
tia eī ⁊ disciplina timoz dñi:
et q̄d bñplacitū ē illi fides ⁊ mā
suetudo iplebit thesauros illi⁹.
Cōtumax nō sis ⁊ incredibilis
timori dñi: ⁊ ne accesseris ad il
lū duplici corde. Ne fueris hy
pocrita in cōspectu hoīm: et nō
scandalizeris in labīs tuis. At
tende in illis ne forte cadas: et
adducas anime tue inhonora
tionē. Dñica sctōr. Lectio.j.

HIli accedēs ad seruitutē Eccl.2
dei sta i iustitia ⁊ timore:
et ꝓpara aiam tuā ad tētatio
nē. Depime cor tuū ⁊ sustine:
et iclina aurē tuā ⁊ excipe ꝺba
intellect⁹: ⁊ ne festines i tpe ob
ductiōis. Sustine sustētatiōes
dei: adiūgere deo: ⁊ sustine vt cre
scat in nouissimo vita tua.

Crede deo ꝙ recuperabit te: dirige vitā tuam ꝙ spera in illū. Serua timorē illius: et in illo veterasce. Qui timetis deū sustinete miaz eius: ꝙ nō declinetis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi: ꝙ nō euacuabitur merces vestra. Qui timetis deū spate i illū: ꝙ in oblectationē veniet vobis mia. Lec. iij.

Qui timetis dñm diligite illū: ꝙ illuminabunt corda vestra. Respicite filij natiōes hoim: et scitote qz nullus spauit in dño: et confusus est. Quis enī permansit in mandatis eius: ꝙ derelictus est? Aut qs inuocauit illū: ꝙ despexit illū? Qñ pius et misericors est deus. Lec. iiij.

Deus enī remittit i tēpore tribulationis ptā: ꝙ protector est omnib⁹ exquirētib⁹ se in veritate. Ve duplici corde et labijs sceleratis: et manibus malefacientibus / ꝙ ptōri terram ingredienti duabus vijs. Ve dissolutis corde: qui non credunt deo ꝙ ideo nō ꝓtegēt ab eo. Lec. v.

Ve his qui pderūt sustinentiā: q̄ dereliq̄runt vias rectas ꝙ diuerterūt in vias prauas. Et qd faciēt cū inspicere ceperit dñs? Qui timent dñm nō erunt incredibiles ꝓbo illi⁹: ꝙ q̄ diligūt illum ꝓseruabūt ꝓbum illius / qui timent dñm inquirent que bñplacita sunt illi. Lec. vj.

Qui diligunt deū replebūt lege ipsius: ꝙ qui timēt dñm preparabunt corda sua: ꝙ in cōspectu illius sctificabūt aias suas. Qui timēt dñm custodiūt mādata illius: ꝙ patiētiā habebūt vsq; ad inspectionē illius dicentes. Si penitentiā nō egerim⁹: incidemus in manus dei et nō in manus hoim. Lec. per hebdo.

Secundū enī magnitudinē illius: sic ꝙ mia ipsius cū ipso est. Filij sapientie eccle. 3, ſia iustoꝝ: ꝙ natio illoꝝ obedientia et dilectio. Judiciū pris audite filij dilecti: ꝙ sic facite vt salui sitis. Deus enī honorauit patrē in filijs: ꝙ iudiciū matris exquiret in filios. Qui diligit deū exorabit pro peccatis: ꝙ cōtinebit se ab illis. In oīone diē rū exaudiet: ꝙ sicut qui thesaurizat: ita ꝙ q̄ honorificat matrē suā. Qui honorificat patrē suū iocūdabit i celis: ꝙ i die oīonis sue exaudiet. Dñica. iij. i.

Qui honorificat pīem suum vita viuet longiore: et qui obedit pri refrigerabit matrem. Qui timet deum honorat parētes: et quasi dñis seruiet his qui se genuerūt in opere ꝙ sermone ꝙ oī patiētia. Honora patrē tuū: vt supueniat tibi bñdictio a deo: et bñdictio illi⁹ in nouissimo maneat. i. 2.

Bñdictio pris firmat domos filiorū: maledictio matris eradicat fundamētū. Ne gloriaris in cōtumelia patris tui: nō est enī tibi gloria sed cōfusio. Gloria enī hois ex honore patris sui: ꝙ d: decus filij pater sine honore.

Fili sulcipe senectā pris tui: et ne cōtristes eū in vita illius: et si defecerit sensu: veniā da: z ne spnas eū in virtute tua. Ec. 10.

Eleemosyna em pris nō erit i obliuione: nā p patris matris re stituet tibi bonū: z in iustitia edificabit tibi. Et in die tribu lationis cōmemorabit tui: z sicut in sereno glacies/ soluētur pcā tua. Qui male fame est q derelinqt patrē: z est maledict⁹ a deo q exasperat matrē. Ec. 11.

Ecc. 3 Fili in māsuetudine ope ra tua pfice: z sup homi nem gloriā diligeris. Quanto magn⁹ es humilia te in oibus: et coram deo inuenies gratiaz: qm magna potētia dei solius: z ab humilib⁹ honorat. Ignē ar dētem extiguit aqua: z eleemo sina resistit pcis. Cor durū ma le se habebit in nouissimo. l. 5.

Ecc. 4. Fili eleemosynā pauperis ne defraudes: z oculos tuos ne trās uertas a paupe. Aiam esurietē ne despexeris: et ne exasperes pauperē in inopia sua. Cor in ops ne afflixeris: z ne ptrahas datū angustianti. Ab inope ne auertas oculos tuos ppter irā: et nō relinquas ōrētib⁹ tibi re tro maledicere. Cōgregationi paupez affabilē te facito. Ec. 6. Presbytero hūilia aiam tuā: et magnato hūilis caput tuū: z rnde pacifice i māsuetudie. In iudicando esto pupillis miseri cors vt pr: z miserebit tui ma gis q̄ mat. Sapiētia filios suos vitā inspirat: z sulcipit exorētes se: z qui illā diligit: diligit vitā. Et q vigilauerint cōplacentē placorē eius. Ec. per hebd.

Ecc. 4. Fili conserus tps z deui ta a malo. Pro aia tua nō cōfundaris dicere verū. Est em cōfusio adducēs pcm: et est cōfusio adducēs gratiā z gliaz. Ne accipias faciē aduersus fa ciē tuā: nec aduersus aiam tuā mendaciū. Nō reuerearis pri mum tuū in casu suo: nec retti neas verbū in tēpore salutis. Nō abscondas sapiētiā tuā in decore suo. In lingua em agno scitur sapientia: z sensus/ z sci entia et doctrina in verbis sen sati: et firmamentū in operib⁹ iustitie. Non cōtradicas veritati vllo modo: z de mēdacio ineru ditionis tue confundere. Non confundaris confiteri peccata tua: et ne subijcias te homini p peccato. Noli resistere cōtra faciē potētis: nec coneris cōtra ictū fulmis p iustitia agōizare pro anima tua: z vsq ad mortē certa pro iustitia: et deus expu gnabit pro te inimicos tuos.

¶ Si bona. Lra. do. A. Tertia die septēb. to. cantet hillo. In l. oēs ā dicunt. Fer. 2. de. s. cuthber. ix. lec. fiant sicut in alio festo nisi facte fuerint in. xl. tunc hic. 3. lc. de cōi. Feria. 3. 4. z. 5. de com mēo. z Rz. ket. pretermittātur. ¶ Do. 2. de serui oct. Ad. 1. vesp. memo. de do, de trinit, et procellio. In redeundo. ān. Saluator, 6 A

Missa dñica. ỹz in cap. Ad mat. z. Ry. Regali. 6. Ry. Natiuitas. 9. Ry. Ad nutum. Ad. 2. vel. memo. de mar. deinde de dñica. Sabba. de sctā editha. 9 lec. meū. lc. de marty. cū ō. ꝫ Ry. de. z. noc. ¶ Si

6 B bona. Litera dñica. B. Pzidie non. septemb. to. cantet hilloria. et memo. de sctō cuthber. eho. In lauō. oēs āe dñr. tñ qñ fest. scti cuthber. in. xl. celebzatū nō fuc. tunc differat in. 2. feī. ꝫ tāt me, die lec. de sancto bertino cū ō. ꝫ Ry. de. 2. noc. vnī cōfel. ꝫ abbat. Feī. 2. z. ꝫ. 4. de ꝛm. Tñ qñ fest. s. cuthber. differt: tunc i hac heb. nihil fiat de. z. ꝛm. ¶ Do. 2. de serui. oct. Ad. 1. vel. mēo. de mar. de w. ꝫ de tri. et ꝓcel. In redeūdo. ān. Saluator. ō. Exaudiat nos. Ad mat. z. Ry. Natiuitas. 6. Ry. Gloriose. 9. Ry. Ad nutum. Villa. w. ỹz in cp̄. cū mēo. de trinī. Ad altā mis. mēo. de mar. ꝫ de oibus s. tātū. Feī. 4. de cruce: meū. lc. de mar. cū ō. ꝫ Ry. de. 2. noc. plu, rimozū mar. Ad mat. de. s. maī. extra cho. Ry. de. z. noc. Tertium Ry. Gliose. ān. sup cāt. Bndicꝰ. scōm ozdi. Ad vel. solen. mēo. de oc. ꝫ de mart. Feī. 6. de. s. editha. ix. lc. meū. lc. de mar cū ō. ꝫ Ry. de. z. noc. Sede vel. erunt de fest. ꝫ mēo. de. s. maī. ān. Sub tuam. ꝫ mēo. de mar. ¶ Nota q ỹ lc. et seqn. dñr eodē ozdie sicut añ oct.

6 C ¶ Si bōa. Lēa w. C. Quarto. kal. septēb. ichoet hil. ad. 1. vel. q̄ erūt de. s. aug. cū mēo. de w. de tri. sub silen. et postea mēo. de sctō ioā. ꝫ de. s. sabia solē. Ad mat. q̄ erūt de. s. ioā. mēo. de. s. sabi de w. ꝫ de tri. ꝫ mis. de. s. sabia i cp̄. ỹz. Ad altā mis. mēo. de w. ꝫ de tri. Mis. w. ỹz in cp̄. i. z. feī. fe. 4. de. s. egiō. ꝫ meū. l. ō. s. ꝓco: cū ō. ꝫ Ry. de. 2. noc. vnī mar. fe. 5. 6. ꝫ sab. de ꝛm. Tñ qñ fes. s. cuthber. cū. ix. lc. celebzat: tūc in. z. feī. 5. et. 6. dz ꝛm. ¶ Do. 2. to cāte. hil. et tñ mēo. de. s. bertino. fe. 2. ꝫ. z. de ꝛm. ꝫ nihil de vigi. nisi ieiu.

6 D tñ. Ad vesp. oō. Supplicationē. ¶ Si bona. Lēa. w. D. Ter: tio kal. septēb. ichoet hil. Ad. 1. vel. q̄ erūt de. s. ioā. mēo. ō mar. de w. ꝫ de tri. ꝫ ꝓcel. Ad mat. meū. lec. de mart. In lau. oēs āe. Feī. z. de sancto egidio. meū. lc. de sancto cum ō. et Ry. de. 2. noc. vnī mar. Feī. 4. 5. ꝫ sab. de ꝛm. Feī. 6. de sctō cuthber. ix. lc. nisi facte fuerint in. xl. tūc fiant hic. ic. lc. de cōi vnius confel. ꝫ pō: tifi. ¶ Do. 2. tota cantetur hil. Vel. erūt de sancta maria: ꝫ me: moria de w. Fe. 2. de. s. maria ꝫ nihil de vigil. nisi ieiu. tñ. Oō.

6 E ad vel. Supplicationem. ¶ Si bona. Lēa. do. E. Vlti. die aug. to. cātet hil. ꝫ mēo. tñ de fest. In lau. oēs āe. Feī. 2. de. s. egidio: et medie lc. de sancto ꝓisco: cū ō. ꝫ Ry. de. 2. noc. vnī mar. Feī. z. 4. ꝫ sab. de ꝛm. Qñ fest. s. cuthber celebzat cū. z. lc. tunc in fest. scti bertini dñr ō. ꝫ Ry. de. 1. noc. vnī ꝓcel. ꝫ abbatis. ¶ Do. 2. de w. Ad. 2. vel. q̄ erunt de. s. maī. mēo. de w. sub silen. ¶ Si bōa.

Lca do. ℟. Prima die septēb.to.cantet hist. Ad.1.vel. q̄cūt de do.mēo.de.l. pncō: de trini.⁊ pcessio. Ad mat.tm mēo. de.l.pl. ⁊ de trini. In lau.oēs āe dnr. Fest.l.egidij differat in crast. Fet. 3.6.⁊ sab.de 2me. Fet.4. de. l.cuthber.ix.lc.de alio lect.nisi fuerint facte in.xl.tūc fiant.iij.lc.de cōi. Fet.5.de scō bertino cū ℣, et ℟.de.1.noc. vnī⁹ confes.et abbatis. ¶ Do.2.de natiui.b.marie:mēo.de do.et de trini.sub silen.nisi aliqua do.debeat differri. tūc nulla mēo.de do.nec de trini.fiat. Missa do.ix in cp̄.in.4.let. nisi aliqua do debeat differri. Sabba.de cru. medie lc.de mart. ℣.⁊ ℟.de.2.noc. ¶ Si bona. Lca.do. ℣. Sci a die septēb.to.cantet hist. Ad.1.vel.mēo.de.l.trini.⁊ pces. In lau.oēs āe. Fe.2.5. et.6.de 2me.Fe.3.de.l.cuthber.ix.lc.nisi facte fuerint in xl.tunc fient.iij.lc.de cōi.Fe.4. de.l.cū ℣.⁊ ℟. de.1.noc.vnī⁹ confes.et abba. Sab.de.l.mat. Ad.2.vel.mēo.de do.et de trin̄.sub silen.et nihil ad has vel.de.l. ¶ Do.2.de serui.oc. Ad mat.mēo.de.l.de do.⁊ de tri.cū mis.do.in cp̄.nisi aliqua do. debeat differri tūc nulla fiat memoria de do.nec de trinita. Fet.6.de.l.cruce. Ad mat. medie lec.de mart.cum ℣.et ℟.de secūdo noc.plurimoꝝ mart. et mēo.de mart.⁊ de.l.mat.tolē.cum ān. ℣ignū nancꝝ. Ad mat. de.l.mat.extra chorū. ān.super Benedictus. Benedicta ⁊ benera.

¶ Dnica.j.post.v.kal. septēb. Ad vel.ān bēdict⁹. ℣. Jpm. Cp. 1 Bñō⁹ de⁹ ⁊ pē. ℟ Antecꝝ come dā. hyꝰ O lux beā trinit. ℣ Vel pertina oratio. ān. Cum audisset iob nunciorū verba sustinuit patiē ter:et ait. Si bona suscepimus de manu dñi:mala aūt q̄re nō suscipiamus? in oīb⁹ his nō peccauit iob labijs suis: neqꝝ aliqd stultū cōtra deū locut⁹ ē. cā. Mgt. ā. In oīb⁹ his non peccauit iob labijs suis: neqꝝ stultū qd contra deū locutus est. cā Mgt. Ad mat. Jnuitat. Laudemus nomen dñi:qm suauis est. In hymnis confitemini illi: quia ipse est dominꝰ deus noster, ℣s. Mes. Hac die incipiatur liber iob:⁊ legat per.xv.vel.viij. dieꝝ:secūm qꝝ tps exigit. Lcō.j.



Vir erat in terra hus nomie iob:simplex ⁊ rectꝰ/ ac timēs deū/⁊ recedens a malo. Natiꝝ sunt ei septem filij: et tres filie. Et fuit possessio eiꝰ septē milia ouiū: et tria milia camelorū:quingēta quoꝝ iuga boum:et quīgēte asine/ac familia multa nimis. Eratꝝ vir ille magnus inter oēs orientales. Et ibant filij eiꝰ: et faciebant cōuiuia p domos suas vnusquisqꝝ in domo sua. ℟. Si bona suscepimus de manu dñi; mala autē quare nō suscipiamus? Dñs dedit: dñs abstulit: sicut Job.1. 1

dño placuit ita factum est: sit nomen domini bñdictum. ℟. In omnibus his non peccauit iob labijs suis: neq; stultum quid cõtra deum locutus est. Dñs dedit. Lectio ij.

Et mittentes vocabãt tres sorores suas: vt comederent & biberent cum eis. Cũq; in ordem transissent dies conuiuij: mittebat ad eos iob et sãctificabat illos. Consurgens q; diluculo: offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: et benedixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cũctis diebus. ℟.

2 Antequã cõedã suspiro: & tanquã inundãtis aque sic rugitus meus: quia timor quẽ timebã euenit mihi: & qđ verebar accidit. Nõne dissimulaui nõne silui & iã quieui: & vẽit sup me indignatio tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudine ꝯtẽdat mecũ: ne magnitudinis sue mole me premat: eqtatẽ ꝓponat cõtra me. Nõne. Lectio iij.

Quadã aũt die cũ venissent filij dei/ vt assisterent coram dño: affuit inter eos etiam sathan. Cui dñs dixit. Vñ venis? Qui respondẽs ait. Circuiui terrã: et pambulaui eã. Dixitq; dñs ad eũ. Nũqd cõsiderasti seruũ meũ iob q; non sit ei similis in terra: homo simplex & rectus ac timens deum: & recedens a ma-

3 lo. ℟. Vtinã appenderẽtur ptã mea quibus irã merui. Et calamitas quã patior in statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret: bñ & ꝓba mea dolore sunt plena. Et calami. Gria. Et ex. Lectio iiij.

Et dixit ad dñm sathan. Nũqd frustra timet iob deum? Nõne tu vallasti eum: & domum eius vniuersamq; substantiã eius per circuitũ? Operibus manuũ eius benedixisti: & possessio eius creuit in terra. Sed extende manum tuã paululum & tange cũcta q̃ possidet: nisi in facie bñdixerit tibi. ℟.

Quare detraxistis sermonibus veritatis/ ad increpandũ verba componitis/ & subuertere nitimini amicũ vestrũ? Verũtamen que cogitatis explete. ℣. Militia est vita hominis sup terrã: & sicut dies mercenarij dies eius. Veruntñ. Lectio v.

Dixit dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tantũ in eũ ne extendas manũ tuã. Egressusq; est sathan a facie dñi. Cũ autẽ quadã die filij & filie eius cõederent & biberent vinũ in domo fratris sui primogeniti: nũcius venit ad iob qui diceret ei. Boues arabant: & asine pascebãtur iuxta eos: & irruerũt sabei: tulerũtq; oia: & pueros percusserũt gladio: et euasi ego solus vt nũciarẽ tibi. ℟. Induta est caro mea putredine & sordibus pulueris: cutis mea aruit & cõtracta est. Memẽto mei dñe q; vẽt⁹ vita mea ℣. Dies mei sicut umbra declinauerũt: & ego sicut fenũ arui. Me. Lectio vj.

Cũq; adhuc ille loqrẽt venit alius & dixit. Ignis dei descẽdit de celo: & tactas oues & pueros

cōsumpsit:ꝛ effugi ego solus vt
nūciarē tibi. Hꝫ adhuc illo lo-
quēte:venit alꝰ ꝛ dixit. Chaldei
fecerūt tres turmas: ꝛ inuase-
rūt camelos ꝛ tulerūt eos:nec-
nō ꝛ pueros pcusserūt gladio:ꝛ
effugi ego solꝰ vt nūciarē tibi.
Adhuc loq̄bat ille/ꝛ ecce alius
intrauit ꝛ dixit. Filij tui et
filiabꝰ vescētibꝰ panē in domo
frīs sui p̄mogeniti:repēte ven-
tus vehemēs irruit a regiōe de
serti: ꝛ pcussit quatuor āgulos
domꝰ: q̄ corruēs oppressit libe-
ros tuos ꝛ mortui sūt:et effugi
ego solꝰ vt nūciarem tibi. Tu.
℟. Paucitas dierū meorū finietur
breui:dimitte me dñe. Sine plāgā
paululū doloꝛē meū. Antꝙ vadā ad
terrā tenebꝛosam ꝛ optā mortis ca-
ligine. ℣. Ecce in puluere sedeo:ꝛ i
puluere dormio:ꝛ si mane me q̄sie-
ris nō subsistā. Sine. Glia. Antꝙ.
In. iij. noct. ℟. Memento mei
deus. Qꝛ ventus est vita mea:nec
aspiciat me vlꝰ hois. ℣. Deprō
fundis clamaui ad te dñe: domine
exaudi vocē meā. Oratio. ℟. Ne ab
scondas me domie a facie tua ma-
num tuā longe fac a me. Et formi
do tua nō me terreat. ℣. Voca me
et ego respondebo tibi:aut certe lo
quar et tu responde michi. Et. ℟.
Fac. Morde os meū pꝛoꝛat vlꝛibꝰ:
ꝛ q̄ me comedūt nō dormiūt:a mul
titudine corā cōsumit vestimentū
meū. Cōparatus sum luto. Et assi
milatus sum fauille ꝛ cinerī. ℣. O
custos hoim:quare posuisti me cō-
trariū tibi:ꝛ factus sum mihimet-
ipī grauis? parce michi dñe: nihil
enim sunt dies mei. Cōparatus.
Gloria. Et. Lectō per hebdomadē.

Vnc surrexit tōb: et scis- Job.i.
dit vestimēta sua:ꝛ tōso
capite corruēs i terrā adorauit:
et dixit. Nudꝰ egressus sum de
vtero matris mee:et nudus re-
uertar illuc. Dñs dedit/dñs ab
stulit:sicut dño placuit ita factū
est/sit nomē dñi benedictū. In
omnibꝰ his nō peccauit iob la-
bijs suis: neqꝫ stultū q̄d contra
deū locutꝰ est. Factū est autē cū
quadā die venissent filij dei et
starēt corā deo:venisset̄ sathā
inter eos et staret in conspectu
eius: et diceret dñs ad sathan.
Vnde venis? Qui respondens
ait. Circuiui terrā et perambu
laui eā. Et dixit dñs ad sathā.
Numq̄d cōsiderasti seruū meū
iob/q̄ nō est ei similis in terra:
vir simplex et rectus ac timens
deū:et recedēs a malo:et adhuc
retinens innocētiā? Tu autē.
℣. Dñes secūda. Lectio p̄ma.

Vi fecit ꝙmouisti me ad- Job.ii.
uersus eū:vt affligerē eū
frustra. Cui respōdens sathan
ait. Pellē p pelle et cuncta q̄ hꝫ
homo:dabit p aia sua. Alioqn
mitte manū tuā ꝛ tāge os eius
et carnem: et tunc videbis q̄ in
faciem benedicat tibi. Lectō. ij.
Dixit ergo dñs ad sathā. Ecce
in manu tua est verūtamē aiaꝫ
illiꝰ serua. Egressus igit̄ sathā
a facie dñi:percussit iob vlcere
pessimo: a plāta pedis vsqꝫ ad

vertice. Qui tesla sanie radebat:sedes in sterquilinio. Dixit autē illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo et morere. Lectio iij

Dixit aūt iob vxori sue. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu dñi:mala aūt quare nō sustineamus? In oibus his nō peccauit iob labijs suis. Igit audientes tres amici iob oē malū qđ accidisset ei: venerūt singuli de loco suo. Eliphas themanites: et baldath suithes:et sophar naamathites. Cōdixerāt eñ sibi vt pariter venientes visitarent eū:et cōsolarētur. l.4.

Quos cleuassent procul oculos suos:nō cognouerūt eū:et exclamātes plorauerūt. Scissisq; vestib⁹ sparserūt puluerē sup caput suū in celum: et sederunt cum eo in terra septē diebus et septē noctibus: et nemo loquebatur ei verbū. Videbant eñ dolorē ei⁹ esse vehementē. Lc. v.

Job.3. Post hec aperuit iob os suū: et maledixit diei sue dicēs. Pereat dies in qua natus sum:et nox in qua dictū est/ Concept⁹ est hō. Dies ille vertat i tenebras:et nō requirat eū de⁹ desup:et nō sit in recordatiōe: nec illustret lumine. Obscurent eū tenebre et vmbre mortis/occupet eū caligo: et involuat amaritudie. Noctem illā tenebrosus turbo possideat: nec cōputet i diebus anni: nec numeret i mēsib⁹. Sit nox illa solitaria:nec laude digna. Vi.

Quare data est misero lux:et vita his q i amaritudie animi sūt? Qui expectāt mortē et nō inueniunt: quasi effodientes thesaurū:gaudentq; vehementer cū inuenerint sepulchrū. Viro cui⁹ abscondita est via:et circūdedit eū de⁹ tenebris. Ante⁹ comedā suspiro: et quasi inundantis aq̄ sic rugit⁹ me⁹. Qm timor quē timebā cuenit mihi: et qđ verebar accidit. Nōne dissimulaui/nōne silui/et iā dedi/et venit super me indignatio? Ll.ec. per hebdo.

Job.4. Respondens aūt eliphas themanites:dixit. Si ceperimus loq̄ tibi: forsitā moleste accipies:sed cōceptū sermonem qs tenere possit? Ecce docuisti plurimos:et manus lassas roborasti. Respondēs autē iob: ait. Militia est vita hois super terrā: et sicut mercenarij dies eius. Sicut seruus desiderat vmbrā:et sicut mercenarius p̄stolatur finē operis sui: sic et ego habui menses vacuos:et noctes laboriosas enumerauit michi. Si dormiero dicā quādo cōsurgam:et rursus expectabo vesperam: et replebor doloribus vsq; ad tenebras. Non eñ (ait iob) perij propter imminētes tenebras: nec faciem meā operuit caligo. Ab omnipotēte nō sunt abscondita tēpora: qui autē noverūt eum ignorant dies illi⁹. Alij terminos statuerūt:diripuerūt greges: alīnū pupillum

abegerunt:abstulerunt pro pignore bouem vidue. Subuerterunt pauperum viam:et oppresserūt māsuetos terre. Alq̄ quasi onagri in deserto vigilantes ad predam egrediuntur.

¶ Poeto dñe. Litera dñicalis. A. Decimo q̄nto kal. octobr. tota cantet hysto. z mēo. tm̄ de sctō. In lau. oēs āe. Fet. 2. z. 3. de cōme. Fet. 4. de fet. cū Re. fet. z nihil ō vig. nisi tm̄ mēo. ad mis. de ieiu. Sab. de sctā tecla cū noc. vsq; ad missam q̄ erit de ieiu. a mēor. de fes. Fet. 6. de mar. ix. lc. nulla mēo. ō ieiu. sed tm̄ missa de ieiu. ōz post missam de mar. ad summū altare. ¶ Poeto dñe. Lra dñicalis. B. Decimo q̄rto kal. octob. tota cantet hysto. In lau. oēs āe dñr. Fet. 2. de sctā mar. Fet. 3. de fet. cū Re. de. 1. noc. Missa de vigilia. fet. 4. de aplo. Mis. 4. tpm cantet solē. post mis. de aplo. Fet. 6. de sctā tecla cū noc. vsq; ad missam que erit de ieiu. z mēo. de fes. Sab. de fet. Re. de. 2. noc. z Re. fet. Mis. de ieiu. ¶ Poeto dñe. Lra do. C. Vidie idus septēb. de serui. octa. Ad. 1. ves. que erūt de oc. mēo. de do. de trini. et procel. In introitu. ān. Saluator. Ad matu. de do. et de trinita. cum missa do. in cp̄. Feria. 4. de oct. Missa. 4. tempor. cantetur post missam de die ad summū altare. Fet. 6. de virgi. medie lec. de mart. cum ō. et Re. de. 3. noc. Feria. 6. de sctō: cum noc. Missa erit de ieiu. 4. tēpor̄: cū mēo. de s. lamber. Sab. de fet. cū Re. de. 1. noc. et mis. de ieiu. ¶ Do. 2. tota cantetur hysto. In laud. vna ān. Feria. 2. de fet. cum Re. fet. et mis. de vig. Fet. 5. 6. z sab. de cōme. ¶ Poeto dñe. Litera do. D. Idib⁹ septēb. totum serui. de octa. et hysto. inchoetur cū mēo. Mis. do. ōz in cap̄. Sede ves. erūt de cruce: et mēo. de do. sub silē. et postea memo. de mar. solē. et procel. Fet. 2. ō cruce: med. lc. de mar. cū ō. z Re. ō. 2. noc. Ad. 2. ves. fiat solē. mēo. de octa. et de sancto. Fet. 4. de sancta editha. ix. lec. med. lc. de mar. cū ō. et Re. de. 3. noc. Post. 3. ōz missa de fes. et post. 6. cantatur missa de ieiunio vtraq; ad principale altare. Sede ves. erunt de fes. et memo. de sancta maria: cum ān. Sub tuā. et de mar. Fet. 5. de. s. mar. z mēo. de sctō. Fet. 6. z sab. de fet. cū Re. hys. p ord. z mis. ō ieiu. ¶ Do. 2. tota cātet hys. In lau. vna ā. Missa de vig. ōz i cp̄. Sede ves. erūt de. s. matheo: z mēo. ō do. sub silē. deide solē. mēo. de sctō laud. Fet. 4. 5. z sab. de cōme. ¶ Poeto dñe. Lra dñical. E. 14. die septēb. serui. de cruce. Ad. 1. ves. fiat mēo. de do. z de tri. sub silē. deinde solen. mēo. de marty. et procel. Med. lec. de mar. cū ō. z Re. de. 2. noc. Missa do. ōz i cp̄. cū mēo. de tri. tm̄. Ad. 2. ves. mēo. de. s. z de do. sub silē. deide solē. mēo. de octa. Feria. 3. de. s. editha. ix. lec. med. lec. de mar. cū ō. z Re. de 3. noc. Fet. 5. de. s. maria. Fet. 4. 6. z sab. de ieiu. cū Re. hysto. z in

sab. dꝫ R̄. ke. ⁊ in his ke. dꝫ milla. 4. tpm: ⁊ nihil de sancto nisi ad
vel. et ad matu. de. s. maria. In sab. ad missam de ieiu. fiat mēor.
6 H de vigi. s. mathei. ¶ Deo dīc. Litera do. H. 15. die septēb. serui.
de oc. Ad. 1. vel. q̄ erunt de cruce: mēo. de scto: ⁊ de do. et de tri. sub
llē. et deinde solen. mēo. de oc. ⁊ nulla ꝓcel. Scde vel. erūt de oc.
et mēo. de. s. editha: de mar. et de do. Fer̄. 2. de. s. editha: medie lec.
de mar. cū d̄. ⁊ R̄. de. 1. noc. Fer̄. 3. de. s. mar̄. Fer̄. 4. 5. ⁊ 6. de fer̄.
cū R̄. hist. do. In. 6. ke. dꝫ R̄. ke. ⁊ in. 4. fer̄. missa de ieiu. et in. 5.
ke. missa do. ⁊ in. 6. ke. missa d̄ ieiu. ⁊ mēo. d̄ vigi. s. mathei. Sab.
de apostolo. Missa de ieiu. cātet post missam de. s. matheo vtraq;
6 G ad summū altare. ¶ Deo dīc. Lra do. G. 16. die septēbris tota
cantetur histo. ⁊ festū sancte edithe differatur in crastī. Ad. 1. vel.
que erunt de octa. mēo. de mar. de do. de trini. ⁊ ꝓcel. In redeū=
do. ān. Saluator. d̄. Exultent iusti. Ad matu. tantū mēo. de marty.
et de trini. In lau. oēs āe dñr. Scde vel. erunt de do. et memo. de
stā editha: ⁊ de stō lamberto. Fer̄. 2. de stā editha: ⁊ medie lc. de
sancto lamberto. Scde vel. erūt de stā editha: ⁊ mēo. de stā ma
ria. ān. Sub tuā. Fer̄. 3. de stā maria. Fer̄. 4. de ieiunio. 4. tpm:
et in. 5. fer̄. dꝫ R̄. fer̄. cū missa de vigi. Fer̄. 6. ⁊ sab. dicūtur misse
de ieiu. quatuor tempor̄um post missam de die ad summū altare.

¶ Dñica ꝑma post tertiū idus septēbris. Ad vel. ān. Benedictus. hs. Ipm. Cp. Benedictus deus ⁊
2 pater. R̄. Omni tēpore. Hyᵖ. O lux btā. d̄. Vespertina oratio. ān
Ingressus raphael archāgelᵘˢ ad tobiam salutauit eū dicēs: gaudium
tibi semper sit: cui tobias ait: quale gaudiū mihi erit qui in tenebris se
deo: et lumen celi non video? cui an
gelus iquit: fortis animo esto: in pa=
rimo est vt a deo cureris. Cāticū.
Mgt. ān. Ne reminiscaris dñe de
licta mea vel parentū meor̄: neqꝫ vi=
dictā sumas de pctis meis. Cāticū
Mgt. Ad mat. iuit. Laudemus
nomē dñi. hs. Venite ex. Hac die
incipiat liber tob. ⁊ legat p. r. v.
vel. viā. dies hm q̄ tēpus plurū
fuc. vel hze. qñ de tpali agit. l. j.



Tob.

Tobias ex tri=
bu et ciuitate
neptalim: q̄ est
in superiorib⁹
galilee supra
naasō: postbiā
q̄ duxit ad occi
dentem: i sini=
stro habēs ciuitatē cephet. Cū
captus esset in diebus salmana
sar regis assyrior̄: in captiuita
te tū potuit⁹ viā veritatis non de=
seruit: ita vt oia q̄ hēe potuit/
quotidie ꝛcaptiuis fratrib⁹ q̄ ex
eius gñe erant impartiret. ¶
¶ Deo dīe vt de vinculo imꝓperij
huiᵘˢ absoluas me/aut certe desup
terrā eripias me. Ne reminiscaris
delicta mea vel parentū meorum:

neq; blandiatur tumas de peccatis meis: nr eruis iustinentes te dñe. ℟. Omnia iudicia tua iusta sunt: et omnes vie tue misericordia et veritas et nūc dñe memēto mei. Ne. ℣. Cumq; esset tobias iunior oībus in tribub⁹ neptalī: nihil tñ puerile gessit i ope. Deniq; cū irent oēs ad vitulos aureos qs hieroboā fecerat rex israel: hic solus fugiebat cōsortia oim: et pergebat in hierlm ad tēplum dñi: et ibi adorabat dñm deum israel: oia primitiua sua et decimas suas fideliter offerens: ita vt i tertio āno ꝓselitis et aduenis ministraret oēm decimationē. Hec et his silia secūdū legem dei puerul⁹ obseruabat. ℟. Oi tpe bñdic deū: et pete ab eo vt dias tuas dirigat. Et oi tpe filia tua in ipo pmanēat. ℟. Memor esto fili qm pauperē vitā gerim⁹: habebq; multa bona si timueris deū. Et oi. ℣. Cumq; fact⁹ fuisset vir accepit vroze āna de tribu sua: gēuitq; ex ea filiū / nomē suū iponēs ei. Quē ab infantia timere dm̄ docuit et abstinere ab oi pcto. Igitur cū p captiuitatē deuenisset cū vroze sua et filio in ciuitatē ninive cū oi tribu sua: et omnes ederēt ex cibis gētiliū iste custodiuit aiam suam / et nūq; contaminat⁹ est i escis eoz. Tu. ℟. Memor esto fili qm pauperē vitā gerim⁹. Habebis multa bona Si timueris deū. ℟. Fiducia magna est coram deo elemosyna: oibus q faciūt eā. Habe. Oratio. Si ti. ℣. Memor fuit dñi tobias in toto corde suo: et dedit illi deus gratiā in conspectu salmanasar regis. Et dedit illi potestatē quocūq; vellet ire: habens libertatē quecūq; facere voluisset. Pergebat igitur p oēs qui erāt i captiuitate: et monita salutis dabat eis. ℟. Sufficiebat nobis paupertas nra vt diuitie cōputarētur: nūq; fuisset pecunia illa pro qua missus filiū nrm Baculū senectutis nre. ℟. Heu me fili mi: vt qd te misim⁹ peregrinari / lumen oculorū nostrorū. Baculum. ℣. Cū aūt vēisset i rages ciuitatē medorū: et ex his qb⁹ honoratus fuerat a rege habuisset decē talēta argēti: et cū in multa turba generis sui gabelū egentē videret q erat ex tribu sua: sub chirographo dedit illi memoratū pōdus argēti. ℟. Bene dicite deū celi: et coram oib⁹ viuentibus cōfitemini ei. Quia fecit nobiscū misericordiā suā. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū qui me misit: vos autem bñdicite deum. Quia fecit. ℣. Post multum vero tēp⁹ mortuo salmanasar rege: cū regnaret sennacherib filius eius pro eo: et filios israel exosos haberet in conspectu suo: tobias pergebat per omnē cognationem suā: et consolabatur eos. Diuidebatq; vnicuiq; prout poterat de facultatibus suis. Esurientes alebat / nudisq; vestimenta prebebat: et mortuis atq; occisis sepulturam solicitus exhibebat.

6 ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū q̄ me misit: vos aūt benedicite deū. Et narrate oia mirabilia eius. ℣. Benedicite deū celi: et coram oib⁹ viuentibus confitemini ei. Et enar. Glia. Et. In.iū.noc. ℟. Tribulatiōes ciuitatū audiuimus quas passe sunt et defecim⁹/timor & hebetudo mētis cecidit sup nos et sup filios nr̄os: ipsi montes nolūt recipere fugā nr̄a. Dñe miserere. ℣. Peccauim⁹ cū p̄ribus nr̄is/iniuste egim⁹ iniq̄ tatē fecimus. Dñe. ℟. Nos aliū deū nescim⁹ p̄ter dñm i quo speramus. Qui non despiciet nos: nec amouit salutē suā a gñe nr̄o. ℣. Indulgētiā eius fusis lachrymis postulemus: & hūiliemur illi aīas nr̄as. Qui. ℟. fcr̄. Dñe de⁹ q̄ cteris bella ab initio: eleua brachiū tuū sup gētes q̄ cogitāt seruis tuis mala. Et dextera tua glificet̄ i nobis. ℣. Allide ꝓtutē illoꝝ in ꝓtutē tua: cadat virt⁹ illoꝝ in iracūdia tua. Et dex. Glia. Et. Lectio per ebdom.

Tob.2 CAm dies festus dñi esset: & factū esset p̄rādiū bonū i domo tobie: dixit filio suo. Vade et adduc aliq̄s de tribu nr̄a timētes deū: vt epulent̄ nobiscū. Cūq̄ abūsset: reuersus nuncia uit ei vnū ex filiis israel' iugulatū iacere in platea. Statimq̄ exiliēs de accubitu suo: relinquēs p̄rādiū ieiunus venit ad corpus. Tollensq̄ illō portauit ad domū suam occulte: vt dū sol occubuisset/caute sepeliret illud. Cūq̄ occultasset corp⁹ manducauit panem cū luctu & tremore/memorās illā sermonē quē dixit dñs p amos pphetā. Dies festi vestri cōuertētur in lamentationem et luctū. Cū vero sol occubuisset abūt: et sepeliuit eum. ¶ Dñica secūda. Lectō. j.

Tob.1 AGgrauabāt aūt illum oēs p̄xorimi ei⁹ dicentes. Iā huius rei causa interfici iussus es: et vix fugisti mort̄ iperiū: et iterū sepelis mortuos? Sed tobias plus timens deū q̄ regē/ rapiebat corpa occisoꝝ: & occultabat i domo sua: et medijs noctib⁹ sepeliebat ea. Cōtigit aūt vt quadā die fatigat⁹ tobias a sepultura veniēs domū suam: iactasset se iuxta pietē & obdormisset: et ex nido hirūdinū dormiēti illi calida stercora iciderēt sup oc'los ei⁹: fieretq̄ cec⁹. Lc.q̄. Hanc aūt tentationē ideo permisit dñs euenire illi: vt posteri daret exēplū patiētie ei⁹: sicut et sci iob. Tobias cū ab infantia sua sp deū timuerit: & mandata ei⁹ custodierit: nō est cōtristat⁹ cōtra deū q̄ plaga cecit: aū euenerit ei: sed imobilis in dei timore permansit: agens grās deo oibus diebus vite sue. Lc.iij. Anna vo vxor ei⁹ ibat ad textrinū opus quotidie: & de labore manuū suaꝝ victū quē cōsequi potuisset deferebat. Vñ factū ē vt hedū capreaꝝ accipiēs: detulisset domi. Cui⁹ cū voce balāti vir eius audisset: dixit. Lc.iij. Videte ne forte furtiu⁹ sit reddite eum dñis suis: q̄

nō licet nobis ex furto aliquid aut edere/aut ꝓtingere. Ad hec vxor ei⁹ irata dixit. Manifeste vana facta ē spes tua: ⁊ elemosyne tue modo apparuerunt. Atq; his et alijs huiuscemodi verbis exprobrabat ei. Lcō.v.

Tob,3. Tunc tobias ingemuit: ⁊ cepit orare cū lachrymis dicens. Justus es dñe: et oīa iudicia tua vera sunt: et oēs vie tue mia et veritas ⁊ iudiciū. Et nunc dñe memor esto mei: et ne vindictā sumas de peccatis meis: neq; reminiscaris delicta mea vel parentū meoꝝ: qm̄ nō obediuim⁹ preceptis tuis: ⁊ traditi sumus in direptionē et captiuitatem et mortē et in fabulā ⁊ in ꝓperium omnibus nationib⁹ in quibus dispersisti nos. Lcō.vi.

Nunc dñe inq̄t tobias ꝑm volūtatē tuā fac mecū: ⁊ p̄cipe in pace recipi spm̄ meū. Expedit em̄ mihi mori magis q̄ viuere. Ea dē itaq; die cōtigit vt sara filia raguelis in rages ciuitate medoꝝ audiret ꝓpriū exbna ab ācillis p̄ris sui: qm̄ tradita fuerat septē viris: ⁊ demoniū noie asmode⁹ occiderat eos morꝝ vt ingressi essent ad eā. Lec.p ebdo.

Cum ergo ꝓ culpa sua increparet puellā: respōdit ei dicēs. Numq̄d ex te nō videamus filiū aut filiā sup terram/ interfectrix viroꝝ tuoꝝ. Nūq̄d et me occidere vis: sicut iā occidisti septē viros? Ad hanc vocē perrexit superi⁹ in cubiculū domus sue: ⁊ trib⁹ dieb⁹ et tribus noctib⁹ nō māducauit neq; bibit. Sed i oratiōe ꝑsistēs lachrymis deprecabat deū: vt ab isto imꝓperio liberaret eam. Factū ē tertia die dū cōpleret sara orationē benedicēs dñm dixit. Benedictū est nomē tuū domine de⁹ patrū nostroꝝ/ q̄ cū irat⁹ fueris miam facis/ ⁊ in tpe tribulatiōis ꝑtā dimittis his qui inuocant nomē tuū. Ad te dñe faciē meā cōuerti: ad te oculos meos erigo. Peto dñe vt a vinculo imꝓperij hui⁹ absoluas me. Tu scis dñe inq̄t sara q̄ nūq̄ cōcupiui virū: et mūdā seruaui animā meā ab oi ꝓcupiscentia.

Adonai. Lēa do. A Octauo kal. octob. tota cantetur hist. In lau. oēs āe. Feī. 2. 3. ⁊. 5. de cōme. Feī. 6. de mar. 3. Ry. hec ēba. 6 A
Sab. de. l. hieron. Et legat omel. ad mat. sicut in die ambrosij: 1
lcz Predixerat do. Lēa do. B Quinto kl. octo. tota cātet hist. 6 B
et mēo. tm̄ de scō: et de tri. In lau. oēs āe. Feī. 2. 3. ⁊. 4. de cōme.
Feī. 6. de. l. hieron. Omel. vt s̄ in. A Lēa do. C Sexto kl. 6 C
octob. tota cantet hist. ⁊ mēo. tm̄ de marty. et de trini. In lau. oēs
āe. Feī. 2. 3. et sab. de cōmo. Feī. 5. de. l. hieron. ⁊ legatur omelia
vt s̄ in A Scde vel. erunt de scō hieron. et solē. mēor. de sanc.
cōfesso. ⁊ de scō meloro. Lēa do. D Quito kal. octob. tota cā 6 D
tet hist. ⁊ mēo. tm̄ de mart. et de trini. In laud. oēs āe. Feī. 2. et

lab.de cõme.Feꝝ.4.de sctõ hieronȳ.Ad mat.oĩa vt supra i.A.

6 E ¶ Lra do.E.Vicesima ꝑma die septembris de sancto matheo. mẽo.de sancto laudo:de do.ꝫ de trin.sub silẽ.nulla ꝑc.Ad missam memo.de.s.laudy:et de oibꝰ scis.Ad.2.vesꝑ.de apo.fiat memo.de do.sub silẽ.deinde mẽo.de mar.soleniter.Feꝝ.2.de mar.ix.lc.Ad 2.vesꝑ.nihil de sancta tecla:nisi ad vesꝑ.et ad matu.de sctã maria. Feꝝ.3.4.ꝫ.6.ỏ lc.cũ Rȳ.hist.ꝫ i.6.lc.ỏz Rȳ.lc.Mis.do.ỏz i.3.lc. In.4.lc.epistola ꝫ euãg.eiusdẽ lc.In.6.lc.mis.Salus populi. et nihil de mar.nisi mẽo.ad vesꝑ.et ad matu.de sctã maria.Feꝝ.5.

6 F et lab.de cõme.et in hac ebdo.nihil de.3.cõme.¶ Lra do.F.Vicesima secũda die septẽbris.tota cãtetur histo.Ad.1.vesꝑ.que erũt de aplis mẽo.de do.et de trin.sub silẽ.sine ꝑcel.In laud.oẽs ãe. et festũ sci mauricij differatur in crasti.Sede vesꝑ.i do.erũt de do. et mẽo.de marty.et de sctã tecla.Fe.2.de mar.ꝫ tm̃ mẽo.de ỏgi. Vesꝑ.erũt de mar.ꝫ mẽo.de ꝙme.Fe.3.4.ꝫ lab.de ꝙme.¶ Lra do.

6 G G.Mono kl.octob.to.cãtet hil.Ad.1.vesꝑ.q̃ erãt de mar.mẽo.ỏ.l. tecla:de do.de trin.ꝫ ꝑc.Ad mat.tm̃ mẽo.de ỏgi.et de trin.In lau. dẽs ãe.Sede vesꝑ.erũt de do.ꝫ mẽo.de ꝙme.Feꝝ.2.3.ꝫ.6.de ꝙme.

¶ Dñica.j.post.rñ.kal.octobꝝ Ad vesꝑ.ã.Bñdicꝰ.ỏ.Ipz.cp.Bñ

2 dictus deꝰ.Rȳ.Dñe rex.Hymꝰ O lux btã.Sꝰ.Vesptina.ãn.Adonai dñe deꝰ magne ꝫ mirabilis:q̃ dedisti salutẽ i manu femine:exaudi ỏces seruoꝝ tuoꝝ.cãti.Magt.Ad matu.luit.Laudemus nomen do mini.vt supra in histo.Si bona. Hac die icipiat liber iudith:ꝫ legit ỏ ebd̃.qñ de tpe legitur.l.j.

Judith ꝑmo. ARphaxat itaq̃ rex medo rũ subiugauerat multas gẽtes siperio suo.Et ipe edificauit ciuitatẽ magnã (quã appellauit egbathanis) ex lapidibus quadris ꝫ lectis:fecitq̃ muros eiꝰ i altitudine cubitoꝝ septuaginta:ꝫ in latitudine cubitorũ trigita.Turres ỏo eius posuit in altitudine cubitoꝝ cẽtũ:per quadrũ vero earũ latus vtrũq̃ vicenorũ pedũ spacio tẽdebat. Posuitq̃ portas eiꝰ i altitudie turriũ.Et glificabat quasi potẽs in potẽtia exercituꝰ sui:et in glia quadrigarũ suarũ.Rȳ.Adonai dñe deꝰ magne ꝫ mirabilis: qui dedisti salutẽ in manu femine.Exaudi ỏces seruorũ tuoꝝ.ỏ.Bñdictus es dñe q̃ nõ derelinquis ꝓsumẽtes de te:ꝫ de tua virtute gloriãtes humilias.Exaudi ỏces. lc.ỏ. Anno igit duodecimo regni sui nabuchodonosoꝝ rex assyriorũ/qui regnabat in niniue ciuitate magna/pugnauit ꝯra arphaxat:et obtinuit eũ in cãpo magno qui appellat ragau:circa eufratẽ ꝫ tigrim et iadason in cãpo erioch regis elicozum. Tunc exaltatũ est regnũ nabuchodonosoꝝ:ꝫ coꝝ eiꝰ elevatũ ẽ. Tu.Rȳ.Dñe rex oms̃ in ditione

tua cūcta sunt posita: ꝛ nō est q̄ possit resistere voluntati tue. Libera nos ꝓpter nomē tuum. ℟. Exaudi dñe oratiōnē nostrā: ꝛ cōuerte luctum nostrū in gaudiū. Libe. l. ij.

Et misit ad oēs q̄ habitabant in cilicia ꝛ damasco ꝛ libano: ꝛ ad gentes q̄ sunt in carmelo et cedar: ꝛ inhabitantes galileam in campo magno esdrelō: et ad oēs qui erāt in samaria et trās flumē iordanem vsq; i hierusalem et oēm terrā iesse: quousq; peruenias ad montes ethiopie. ℣. Dñator dñe celor ꝛ tre creator aq̄rū: rex vniuerse creature tue Exaudi oratiōnē seruor tuorū. ℟. Tu dñe cui hū: liū sp ꝛ māsuetorū placuit dēpcatio. Ex. Glia. Ex. l. 4.

AD hos oēs misit nūcios nabuchodonosor rex assyriorū: q̄ oēs vno animo contradixerūt et remiserunt eos vacuos: ac sine honore abiecerūt. Tunc indignatus est nabuchodonosor rex ad oēm terrā illam: ꝛ iurauit per regnū et thronum suū: q̄ defenderet se de oīb⁹ his regionib⁹. ℣. Spem i aliū nūq̄ habui: ꝓter in te deus israel. Qui iracunderis ꝛ ꝓpitius es: et pcā hoīs in tribulatione dimittis. ℟⁹. Dñe deus rex celi et terre: respice ad humilitatē nostrā. Qui ira. Lectō. v.

Judith 2 Tunc vocauit holofernē ꝓncipē militie sue: ꝛ dixit ei. Egredere aduersum regnū oē occidētis: ꝛ cōtra eos ꝓcipue/ q̄ contēpserūt iperiū meū. Tunc holofernes vocauit duces ꝛ magistratus virtutis assyriorū: ꝛ dinumerauit viros in expeditiōe sicut ꝓcepit ei rex. ℣. Cōforta me rex sclōr ꝓncipatū tenens. Et da sermonē rectū et bñ sonātē in os meū. ℟. Da nobis dñe locum penitentie: et ne claudas ora canentium te dñe. Et da sermo. Lec. vj.

Et ꝓfectus est holofernes/ ꝛ Judith 3 oīs exercit⁹ cū quadrigis/ ꝛ equitibus ꝛ sagittarijs: qui cooperuerūt faciē terre sicut locuste. Et cecidit timor illi⁹ super oēs inhabitātes terrā. Tātusq; metus ꝓuincijs illis incubuit: vt vniuersarū vrbiū habitatores ꝓncipes et honorati simul cū pplis exirent in obuiā veniēti: excipientes eū cum coronis et lampadibus: ducētes choros in tympanis et tybijs. ℣. Laudate dominū deū nostrum. Qui non de 6
seruit sperātes in se: et in me adimplauit misericordiā suam: quā ꝓmisit domui israel. ℟. Laudate dominū oēs gentes: ꝛ collaudate eū oēs populi. Qui. Glozia. Qui. In iij. noc. ℣. Tribulatiōes ciuitatū ℟. Nos alium. Rectr het duo Glia. in histor. prima ꝓceden. ℣. Vos qui in turribus estis aperite portas: dñs omnipotēs fecit virtutem. Et victoriam dedit de inimicis nostris. ℟. Laudate dñm deū nostrū: qui non deseruit sperātes in se. Et. Lectio per hebdom.

PReceperat holofernī nabuchodonosor rex vt oēs deos terre exterminaret/ videlicet vt ipse solus diceret⁹ ab

his nationib⁹ q̄ potuissent holofernis potentia subiugari.

Judith 4. Tunc audientes hec filij israel qui habitabāt in terra iuda: timuerunt valde a facie ei⁹. Timor etiā & tremor invasit sensus eorū: ne hoc faceret hierusalē et tēplo dñi: qđ fecerat cete risciuitatib⁹ et tēplis earum. Et miserūt i oēm samariā per circuitū/et muris circūdederūt vicos suos: et congregauerunt frumenta in ꝓparatione pugne. Achior dux oīz filiorꝫ amō dixit ad holofernē. Si digneris audire me dñe meus dicam veritatem in conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat: et non egredietur verbum falsum ex ore mes. Tu autem.

6 A ¶ Adaperiat. Lra dō. A kal. octob. Ad. 2. bel. de scō hieron. fiat mēo. de. l. meloro: de dō. & de tri. sub silē. nulla ꝓcel. Ad matu. tota cātet hist. & tūn mēo. de. l. meloro: & de trini. In lau. oēs āe. & fel. l. remigij sociorūqꝫ ei⁹ differat in crasti. & ibi fiāt medie lc. de scō leodegario. Tūn in diocesi norwitten. inchoet hist. cū mēo. & totū seruet. fiat de festo scōrꝫ remigij sociorūqꝫ ei⁹. Et hoc ꝓpt aliud fel. ir. lec. in crasti. ꝙtigē. & tūc in dō. fiāt medie lec. de scō meloro. Hec regula habet in magna rubri. Fer. 3. 5. & sab. de ꝙme. Fe. 4. de fer. & dr. 1. Re. fer. ¶ Et nota q̄ epla & euāg. de 4. fer. in ebd. xrij. p estatē pertinēt ad. 4. fer. in ebd. 17. cū fuerit tps oportunū. Fer. 6. de sancta fide. Tamen vbi celebratur transfiga. s. hugonis: tunc seruit erit de transfiga. cū. ir. lec. inuita. tri p. 3. ꝑme lec. de cōi vni⁹ ꝙfel. & pōti. 3. medie de scā fide. 3. vltime de expositione euange. Videte vigilate. ¶ Do. 2. de seruit. dō. Fer. 3. 5. & sab. de cōme. Fer. 6. de scō edwardo. Ad. 2. bel. mēo. de scō calixto sub silen. deinde solē. mēo. de sancta mar. cū ē. Sub tuā. ¶ Dñica. 3. de sancto wulfranno. ir. lec. de cōi. Mis. dō dr incp. cū mēo. de trini. Feria. 3. de sancta etheldreda. ir. lec. de cōi vnius virginis nō mr. Feria. 5. de scā fredeswida. ir. lec. de cōi vni⁹ virginis et mar. Fe. 6. & sab. de cōme. ¶ Et nota q̄ illa regula de. xj. mil. virgi. scilicet si hoc fel. in sab. ꝙtig. seruit erit de fest. & fiet seruit. de. l. mar. i aliq̄ alia fer. cōueniēti: hz intelligi si tot fe. vacauerit in q̄bus cōme. possint celebrari: & si tot fer. non vacauerint tūc in sab. seruit erit de sancta mar. & tūn mēo. de virgi. ¶ Do. 4. de seruit. dō. Fer. 2. 3. & 5. de cōme. Fer. 4. de fel. scōrꝫ crispini & crispiniani. ir. lec. 3. ꝑme lec. de ꝓphetate cū. iij. Re. plimorꝫ mart. 3. mediō. lect. de. l. ioā. beuerlaco de cōi vni⁹ ꝙfel. & pōti. 3. vlti. lec. de expōe euāge. Descendēs iesus de mōte Ad mis. dr gradale cū vno ỽ. Fer. 6. de fer. & dr

6 B 2. Re. ke. mis. de vig. ¶ Lra dō. B Sexto no. octob. de dō. & ichoet hist. Ad. 1. bel. q̄ erūt de ꝙfel. mēo. de. l. leodega. de dō. & de trini. et

ꝑcel. Ad matut. medie lec. de. s. & tota cantetur hist. in fel. l. romani: quia illud fel. non habet ꝓpꝛias. ꝛc. In laud. omnes ãe. Feria. 2. 3. & sabba. de cõme. Feria. 4. de fet̃. cum Ry. de. 1. noctur. Fe. 5. de. s. fide: tñ vbi celebꝛat trãsl. s. hug. tũc seruꝰ. erit de trãsl. vts̃. in A. ¶ Nota q epla & euã. de. 4. fet̃. in hebd̃. 2. 3. ꝑstatẽ ptinẽt ad. 4. fe. i heb. 17. cũ fuerit tps oppoꝛtunũ. ¶ Do. 2. de. s. dion. mẽo. de do. de trin̄. et ꝑcel. Mis. do. ꝛz in cp̃. & nulla mẽo. ad altã mis. Fet̃. 2. 3. et. 4. de q̃m. ¶ Do. 3. de. s. michaele. mẽo. de do. de trin̄. & ꝑcel. Fet̃. 2. de. s. ethelꝛze. ix. ꝛc. de cõi vniꝰ ẽgi. nõ mar. Fet̃. 4. de scta fredeswida. ix. ꝛc. de cõi vniꝰ ẽgi. & mar. Fet̃. 5. 6. et sab. de q̃m. mẽo. de scis. ¶ Do. 4. tota cãtet hist. et tñ mẽo. de sctõ & de trin̄. Fet̃. 2. 4. et sab. de cõme. Fet̃. 3. de mar. crispino et crispiniano. ix. ꝛc. vts̃. in A. Fe. 5. de fet̃. et dñr. 2. Ry. fet̃. Mis. de vigilia. Ad. 2. vel. de apostolis. mẽo. de. s. maria. ãn. Sub tuam. 6 G

¶ Lẽa do. G Quito non̄. octob. tota cãtet hist. In lau. oẽs ãe. Fe. 2. 3. & 6. de cõmemo. Fe. 4. de scta fide: tñ vbi celebꝛat trãsl. scti hugonis: tũc erit seruꝰ. de trãsla. vts̃ in A. ¶ Do. 2. de do. et medie ꝛc. de marty. Fet̃. 2. 3. & 5. de commẽo. ¶ Do. 3. de scta ethelꝛzeda. ix. ꝛc. de cõi vniꝰ ẽgi. nõ mart. Ad. 1. vel. q̃ erũt de. s. ethelꝛzeda: mẽo. de. s. michaele. de do. de trin̄. & ꝑcel. Mis. do. ꝛz in cp̃. cũ mẽo. de trin̄. tm̃. Ad. 2. vel. q̃ erũt de sctõ luca. mẽo. de do. sub silen. deinde mẽo. de scta ethelꝛzeda: & de sctõ iusto solẽniter. Fet̃. 3. de s. fredeswida. ix. lec. de cõi vniꝰ ẽginis & mart. Fet̃. 4. 6. & sab. de q̃m. ¶ Do. 4. de do. Scõe vespe. erunt de mar. et mẽo. de sctõ ioãne beuerlaco: et de do. Fe. 2. õ mar. crispino et crispiniano. ix. ꝛc. tres ꝛpi. ꝛc. de ꝓꝛie. 3. meñ. ꝛc. de cõi vniꝰ ꝓfes. et pontiñ. tres vltime lec. de expositione euangeliꝫ. Descendens iesus de mõte

Fet̃. 3. 6. et sab. de cõmẽo. Fe. 4. de fe. & dicũtur. 2. Ry. fet̃. Mis. de 6 D
vigi. ¶ Lẽa do. D Quarto nonas octo. tota cãtet hist. In lau. oẽs ãe. Fe. 2. 5. et sab. de q̃me. Fet̃. 3. de sancta fide: tamẽ vbi cele. transla. s. hugonis tunc seruit. erit de translatione, vts̃ in A. ¶ Do. 2. de do. & medñ. lec. de marty. Fe. 2. 4. de cõme. et nihil de. 3. cõmẽo. Feria. 3. de sancto edwardo. Ad. 2. vel. memo. de. s. calixto sub silen. deinde solen. mẽo. de scta maria cũ ãn. Sub tuam. Hab. de sancta ethelꝛzeda. ix. lec. de cõi vniꝰ virgi. non marty. ¶ Do. 3. de sancto luca. Ad. 1. vel. mẽo. de sancto iusto: de do. de trinitate sub silentio: et nulla ꝑcel. deinde solẽ. mẽo. de sancta ethelꝛzeda. Ad matut. memo. de sancto: de do. et de trini. sub silen. Missa do. ꝛz in cap̃. cũ mẽo. de sancto iusto: et de trin̄. tm̃. Ad vel. de sancto luca memo. de do. sub silen. Deinde solen. memo. de sancta fre-

desyrida. Fer. 2. de scta fredesyrida. ix. lec. de cõi vnius virgi. nõ marty. Fe. 3. 5. et sab. de cõme. ¶ Do. 4. de mar. crispino ⁊ crispiniano. ix. lc. Ad. 1. vel. mẽo. de sancto ioãne: de do. et de trin. et ꝓcessio. Ad matuti. tres. 1. lec. de ꝓprietate. 3. med. lec. de sancto ioanne de cõi vnius cõfes. et pontiñ. tres vlti. lc. de expõne euãge. Descendens iesus de mõte et mẽo. de sancto: de do. ⁊ de tri. Mis. do. dr̃ in cap. cũ mẽo. de trini. tãtum. Fer. 2. 5. et. 6. de cõme. et in 3. fe. dr̃. 1. R̃. his. cũ. 2. R̃. fe. Mis. de vig. ¶ Lẽa do. G. Quarto kal. octobris tota cantet̃ histo. In laud. dẽs ãe. Ad vel. de sancto michaele: mẽo. de do. sub silen. Feria. iij. de sancto hieron. Ad matut. legatur omelia sicut in die sancti ambrosij. Ad. 2. vespe. memo. de confes. ⁊ de mar. solẽ. Fer. 5. 6. et sab. de 2me. ¶ Do. 2. de do. tota cantet̃ hist. In lau. vna ãn. Fer. 2. de sãcta fide: tñ vbi celebratur transla. s. hugonis tũc seruit. erit de translatione vtꝫ ad. A. Fe. 3. 4. et sab. de cõme. ¶ Do. 3. de do. Ad. 1. vel. s. edwardi memo. de do. sub silen. Ad. 2. vel. memo. de sancto calixto sub silentio: deinde solen. mẽo. de sancta mar. ãn. Sub tuã. cum pleno seruit. in crastin. Fer. 2. de. s. etheldreda. ix. lec. oia de cõi vnius virg. non marty. Missa do. dr̃ in cap. Ad. 1. vel. q̃ erunt de. s. luca: mẽo. de do. de trini. sub silen. sine ꝓcess. deinde solen. memo. de. s. fredesyrida. Sede vel. erũt de virgi. ⁊ memo. de 2me. Fe. 2. 4. ⁊ 6. de cõmemo. Sab. de mar. crispino et crispiniano. ix. lec. mẽo. et medie lec. de sancto ioanne beuerlaco. Tres. 1. lec. de ꝓprietate. Tres mẽd. lec. de cõi vnius confesso. et ponti. Tres vltime lec. de expositione euange. Descendẽs iesus de monte. ¶ Do. 5. de do. Ad. 1. vel. memo. de mar. de tri. et ꝓces. Fe. 2. de fer. ⁊ dñr R̃. fer. pariter. Missa de vigi. Fe. 4. ⁊ 5. de 2me. et nihil de. 3. cõmemo.

¶ Lẽa do. H. Tertio kal. octob. de. s. michaele: et hist. ichoetur. cũ memo. sub silen. et de trin. et nulla ꝓc. Missa do. dr̃ i cap. Secunde vesp. erunt de sancto hieronymo. et memo. de do. sub silen. deide solen. mẽo. de sancto michaele. Fe. 2. de sãcto hieronymo: Ad matut. legit̃ omel. sicut in festo ambrosij. Fe. 4. de sancto. ẽ. ante lec. Gloria et honore. cum R̃. de. 2. noc. vnius marty. Feria 5. 6. et sab. de 2me. ¶ Nota q̃ epistola ⁊ euãge. de. 4. fer. in heb. 23. per estatẽ pertinẽt ad. 4. fer. hebd. 17. cũ fuerit tẽpus oppor-tunum. ¶ Do. 2. de do. medie lec. de sancta fide. Tamẽ vbi celebratur festum sancti hugonis seruitiũ erit de ipsa translatione. vtꝫ ad. A. et tunc ad. 1. vel. fiat memo. de. s. fide: de do. de trinit. et ꝓcessio: et missa do. dr̃ in cap. cum mẽo. de trinit. tantũ. Feria 2. 3. et sab. de 2me. ¶ Do. 3. de. s. edwardo. Ad. 1. vel. et ad mat. me

mo.de dō.et de trinit.sub silen nulla ꝓcc. Ad.2. vel.memo.de.s. calixto:de dō.sub silen.deinde solen.mēo.de.s.maria cū ān. Sub tuam.Feī.2.de.s.maī.Feī.5.de.s.etheldre.ix.lec.oia de cōi vnius virgi.et nō mar.Sab.de.s.fredeswida.ix.lec.de cōi vniꝰ virg.ɇ nō mar. ¶ Do.4.de dō.Fe.3.5.et sab.de cōme.Feī.6.de marty. crispino et crispiniano.ix.lec.iij.ꝑme lec. de ꝓprietate.iij.mēo. lec.de sctō ioāne beuerlaco de cōi.et .iij.vltīe lec. de expo.euāge. Descendēs iesus de mōte. ¶ Do.5.tota cantet hist. Mil.dō i cap.cū Alla.et.2.vel.erūt de apo.et mēo.de dō.sub silen. Feī.3. et.4.de cōme.Sab.de cōmēo.aiarū. Ad mat.de.s.maī.fiat mēo. de mar. ¶ Lēa.do. ¶ Do.1.scz vltima die septēb.de.s.hieron. et hil.inchoet cū mēo.sub silē. Ad.1.vel.q̄ erūt de.s.hieronymo: fiat mēo.de dō.et de triñ.sub silen.deide solē.mēo.de sctō michaele:et nulla ꝓcc. Scde vel. erūt de sctō hieronymo:et mēo.de dō. sub silen.deinde solen.mēo.de cōfes.et de marty.Fe.3.de sctō. In lau.ꝰ.Gloria et honore.cū Rr.de.2.noc.Feī.4.5.et sab.de cōme. Feī.6.de feī.cū Rr.de.1.noc.et missa dō. Tamē vbi trānslatio. s.hugonis celebrat:tunc in sab.serui.erit de translatione.vtš in A. Tūc feī.4.5.et.6.de cōmēo.Et missa dō.ꝰ. in cap.in dō.cuz mēo.de triñ.tm. ¶ Do.2.tota cantet hist.et tm mēo.de marty.et de triñ.et ꝓcc.Feī.2.4.et.6.de cōmēo. ¶ Do.3.de dō.Ad.1.vel. q̄ erunt de fest.fiat mēo.de sctō:de dō.et de triñ.sub silen.ɇ nulla ꝓcc.Ad mat.medie lec.de sctō calixto. Scde vel.erunt de dō.et mēo.de sctō wulfrāno.Tamē vbi fest.trāsl.s.etheldre de celebrat: tunc.1.dō.carebit vtrisq; vel.et vespe.erūt de sancto wulfrāno. Et sic nota q; oēs sunt dō.et non alia festa: q̄ oino carent vtrisq; vespe.nisi quando fest.simplex.ix.lec. vel.iij.lec.cum regi.chori inter duo fest.dub.euene.Feria.4.de sancta etheldreda.ix.lect. de cōmuni vniꝰ virginis nō marty.Feī.6.de.s.fredeswida.ix. lec.de cōi vnius virginis non marty.Sab.de.s.maī. ¶ Do.4. de dō.memo.et medie lec.de virginibus.Feī.2.4.et.6.de cōme. Feī.5.de mar.ix.lec.3.ꝑme.lec.de ꝓprietate.3.medie lec.de sancto ioanne beuerlaco.de cōi vnius confessoris et ponti.cū Rr.de 2.noctur.Tres vltime lec.de expositione euangel.Descendens iesus de monte.Sab.de feī.et dicuntur.2.Rr.feī.Mil.erit de vigilia. ¶ Do.5.de fest.apostolorum et memo.de dō.et de trinita. sub silen.et nulla ꝓcc.Missa dō.dicitur in capꝭ. cum memo.de trinitate.Ad.2.vespe.de aposto.fiat memo. de dō.sub silen.deinde solē.mēo.de cōme.Feī.2.et.3.de ꝑme.et nihil de.3.cōme.Sab. de.s.wenefre.virgine ɇ mar.oia de cōi vnius virgi.et martyris.

6 6

delsvida. Fer̃.2. de lctã fredelsvida.ix.lec. de cõi vnius virgi.nõ marty.Fe.3.5.et sab.de cõme. ¶ Do.4. de mar.crispino ⁊ crispiniano.ix.lc. Ad.1.vel.mẽo.de sancto ioãne:de w.et de triñ.et ꝓcessio. Ad matuti.tres.1.lec.de ꝓphetate.3.med.lec.de sancto ioanne de cõi vnius cõfes.et pontiñ.tres vlti.lc.de expõne euãge. Descendens iesus de mõte.et mẽo.de sancto:de w.⁊ de tri.Mis. w.dñs in cap.cũ mẽo.de trini.tãtum. Fer̃.2.5.et.6.de cõme.et in 3.fe dz.1.Rr.his.cũ.2.Rr.fe.Mis.de vig. ¶ Lẽa do.G. Quarto kal'.octobris tota cantet̃ histo. In laud.dẽs ãe. Ad vel.de sancto michaele: mẽo.de w.sub silen. Feria.iij. de sancto hieron. Ad matut.legatur omelia sicut in die sancti ambrosij. Ad.2.vespe. memo.de confes.⁊ de mar.solẽ.Fer̃.5.6.et sab.de 2me. ¶ Do.2. de w.tota cantet̃ hist. In lau.vna ãn.Fer̃.2.de sãcta fide:tñ vbi celebratur transla.s. hugonis tũc seruꝰ. erit de translatione vtꝫ ad.A.Fe.3.4.et sab.de cõme. ¶ Do.3.de w. Ad.1.vel.s.edwardi memo.de w.sub silen. Ad.2.vel.memo. de sancto calixto sub silentio:deinde solen.mẽo.de sancta mar.ãn.Sub tuã.cum pleno seruꝰ.in crastꝫ.Fer̃.2.de.s.etheldreda.ix.lec.oia de cõi vnius virg. non marty.Missa w.dz in cap.Ad.1.vel.q̃ erunt de.s.luca:mẽo. de w.de trini.sub silen. sine ꝓcess.deinde solen.memo.de.s.fredelsvida.Sede vel.erũt de virgi.⁊ memo.de 2me.Fe.2.4.⁊.6. de cõmemo. Sab.de mar.crispino et crispiniano.ix.lec.mẽo.et medie lec.de sancto ioanne beuerlaco. Tres.1.lec.de ꝓphetate. Tres medꝫ lec.de cõi vnius confesso.et ponti. Tres vltime lec.de exposítione euange.Descendẽs iesus de monte. ¶ Do.5.de dc. Ad.1.vel.memo.de mar.de tri.et ꝓces.Fe.2.de fer̃.⁊ dñr Rr.fer̃. pariter.Missa de vigi.Fe.4.⁊.5.de 2me.et nihil de.3. cõmemo.

¶ Lẽa w.H. Tertio kal'.octob.de.s.michaele:et hist.ichoetur. cũ memo.sub silen.et de triñ.et nulla ꝓc.Missa w.dz i cap. Secunde vesp.erunt de sancto hieronymo.et memo.de w.sub silen. deide solen.mẽo.de sancto michaele.Fe.2.de sãcto hieronymo: Ad matut.legit̃ omel'.sicut in festo ambrosij.Fe.4.de sancto.V. ante lec.Gloria et honore.cum Rr.de.2.noc.vnius marty.Feria 5.6.et sab.de 2me. ¶ Nota q epistola ⁊ euãge.de.4.fer̃.in heb. 23.per estatẽ pertinẽt ad.4.fer̃.hebd.17.cũ fuerit tẽpus oppoꝫtunum. ¶ Do.2.de w.medie lec.de sancta fide. Tamẽ vbi celebratur festum sancti hugonis seruitiũ erit de ipsa translatione. vtꝫ ad.A.et tunc ad.1.vel.fiat memo.de.s.fide:de w.de trinit. et ꝓcessio:et missa w.dz in cap.cum mẽo.de trinit.tantũ.Feria 2.3.et sab.de 2me. ¶ Do.3.de.s.edward w.Ad.1.vel.et ad mat.me

mo.de do.et de trinit.sub silen nulla proc.Ad.2. vel.memo.de.s. calixto:de do.sub silen.deinde solen.meo.de.s.maria cu an. Sub tuam.fer.2.de.s.mat.fer.5.de.s.etheldre.ix.lec.oia de coi vnius virgi.et no mar.Sab.de.s.fredeswida.ix.lec.de coi vnius virg.& no mar. ¶ Do.4.de do.Fe.3.5.et sab.de come.fer.6.de marty. crispino et crispiniano.ix.lec.iij.pme lec. de pprietate.iij.med. lec.de scto ioane beuerlaco de coi.et .iij.vltie lec. de expo.euage. Descendes iesus de mote. ¶ Do.5.tota cantet hist. Mil.do dr i cap.cu Alla.et.2.vel.erut de apo.et meo.de do.sub silen. fer.3. et.4.de come.Sab.de comeo.aiaru.Ad mat.de.s.mat.fiat meo. de mar. ¶ Lra.do. ¶ Do.1.scs vltima die septeb.de.s.hieron. et his.inchoet cu meo.sub sile. Ad.1.vel.q erut de.s.hieronymo: fiat meo.de do.et de trin.sub silen.deide sole.meo.de scto michaele:et nulla pcel.Sede vel. erut de scto hieronymo:et meo.de do. sub silen.deinde solen.meo.de coles.et de marty.Fe.3.de scto.In lau.v.Gloria et honore.cu Re.de.2.noc.fer.4.5.et sab.de come. fer.6.de fer.cu Re.de.1.noc. et missa do. Tame vbi tranlatio. s.hugonis celebrat:tunc in sab.serui.erit de translatione.vts in A.Tuc fer.4.5.et.6.de comeo.Et missa do.v. in cap.in do.cuz meo.de trin.tm. ¶ Do.2.tota cantet hist.et tm meo.de marty.et de trin.et pcel.fer.2.4.et.6.de comeo. ¶ Do.3.de do.Ad.1.vel. q erunt de fest.fiat meo.de scto:de do.et de trin.sub silen.& nulla pcel.Ad mat.medie lec.de scto calixto. Sede vel.erunt de do.et meo.de scto wulfrano.Tame vbi fest.trasl.s.etheldre de celebrat: tunc.1.do.carebit vtrisq vel.et vespe.erut de sancto wulfrano. Et sic nota q oes sunt do.et non alia festa: q oino carent vtrisq vespe.nisi quando fest.simplex.ix.lec. vel.iij.lec.cum regi.chor: inter duo fest.dup.euene.Feria.4.de sancta etheldreda.ix.lect. de comuni vni⁹ virginis no marty.fer.6.de.s.fredeswida.ix. lec.de coi vnius virginis non marty.Sab. de.s.mat. ¶ Do.4. de do.memo.et medie lec.de virginibus. fer.2.4.et.6. de come. fer.5.de mar.ix.lec.3. pme.lec.de pprietate.3. medie lec.de sancto ioanne beuerlaco.de coi vnius confessoris et ponti.cu Re.de 2.noctur.Tres vltime lec.de expositione euangel.Descendens iesus de monte.Sab.de fer.et dicuntur.2.Re.fer.Mil.erit de vigilia. ¶ Do.5.de fest.apostolorum et memo.de do.et de trinita. sub silen.et nulla proces.Missa do.dicitur in cap.cum memo.de trinitate.Ad.2.vespe.de apost.fiat memo. de do.sub silen.deinde sole.meo.de come.fer.2.et.3.de pme.et nihil de.3.come.Sab. de.s.wenefre.virgine & mar.oia de coi vnius virgi.et martyris.

℣ Do. j. post. v. kal. octob. ad vel. ā Bñó, ꝓ. Jpm. cp. Bñó deus. ℟. Tua est poten. hy. O lux. ỽ Vespertina oō. ā Adaperiat dñs coꝛ vr̄m in lege sua et in ꝓceptis suis: ⁊ faciat pacem, cāti. Magt. ℣ Dꝛe leḡntes āe seruiūt hūst Adapiat, i lab. ad vel. q̄diu cātabit tuꝑ Magt. vel ad mēo. de dō. qñ de lect. ix. l'c. fit seruit. ān. Da pacē dñe in dieb⁹ nr̄is: q̄ nō est alius q̄ pugnet ꝓ nobis nisi tu deus noster. cāti Magt. ān. Tua est potētia: tuū regnū dñe: tu es sup oēs gētes: da pacem dñe in diebus nostris alia. cāti Magt. ān. Accingimini filij potentes et estote parati in ꝓelio: q̄m melius est nobis mori in bello: q̄ videre mala gentis nostre ⁊ sanctoꝝ: sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. cāt. Magt. ān. Exaudiat dñs oones vestras ⁊ reconciliet vobis nec vos deserat in tēpoꝛe malo dñs deus noster. cā. Magt. Ad mat. Innit. Adaptat dñs coꝛ vr̄m in legs sua. Et in ꝓceptis suis; ⁊ faciat pacē. ps Venite. Hac die incipiat liber machabeoꝝ: et legat vsq; ad j. do. post. v. kal. nouēbꝛis: quando de tempoꝛali agit. l'c. j.

I. Machabeoꝝ. I.

℟ Factū est post q̄ percussit alexāder philippi rex macedo: q̄ ꝑm⁹ regnauit in grecia: egressus de terra cethi darium regē ꝑsaꝝ ⁊ medoꝝ: ⁊ ꝓstituit ꝓelia multa: et oim obtinuit munitiones: ⁊ interfecit reges terre: ⁊ ꝓtransiit vsq; ad fines terre. ℣ Adaptat dñs coꝛ vr̄m in lege sua et in ꝓceptis suis ⁊ faciat pacē in diebus vestris. Concedat vobis salutē ⁊ redimat vos a mal. ỽ Exaudiat dñs oones vestras ⁊ reconciliet vobis nec vos deserat in tempoꝛe malo. Concedat. Lect. ij.

℟ Et accepit spolia multitudis gētiū: ⁊ siluit terra in cōspectu eius. Et cōgregauit ỽtutē ⁊ exercitū foꝛtē nimis: ⁊ exaltatū ⁊ eleuatū est coꝛ ei⁹. Et obtinuit regiōes gētiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti sunt illi in tributū. Et post hec cecidit i lectū: ⁊ cognouit quia moꝛeret. ℣ Exaudiat dñs oones ⁊ reconciliet vobis: nec vos deserat i tpe malo. Dñe deus nr̄. ỽ Adaptat dñs coꝛ vr̄m i lege sua ⁊ ꝓceptis suis: ⁊ faciat pacē. Dñs. l. 3

℟ Et vocauit pueros nobiles q̄ secum erant nutriti a iuuētute sua: et diuisit illis regnū suum cū adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim et moꝛtuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnū vnusq̄sq; in loco suo. ℣ Tua est potētia: tuū regnū dñe: tu es sup oēs gētes. Da pacē dñe in diebus nr̄is. ỽ Creaꝛ oim de⁹ terribilis ⁊ foꝛtis iust⁹ ⁊ misericoꝝs. Da. Glia. Da. l'c. 4.

℟ Et imposuerunt sibi oēs diademata post moꝛtem eius: et filij eoꝝ post eos annis multis: ⁊ multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix ꝓcti antiochus illustris filius antiochi q̄ fuerat rome obses: et regnauit in anno centesimo tricesimo ⁊ septimo regni gre-

4 cozū. ℣. Cōgregati sunt inimici nostri et gloziātur in virtute sua: conteret fortitudinē illozum dñe: ℟ disperge illos. Vt cognoscant quia nō est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua: ℟ destrue eos protector noster domine. Vt. Lectō. v. In diebus illis exierūt ex israēl filij iniq: ℟ suaserūt multos dicētes. Eamus ℟ disponam⁹ testamentū cum gentibus q̄ circa nos sunt: q̄ ex quo recessimus ab eis inuenerūt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eozum: ℟ destinati sunt aliq de populo: ℟ abierūt ad regem ℟ dedit illis potestatē vt faceret iustitiā gentiū. ℣. Impetum inimicozū ne timueritis: memozes estote quomodo salui facti sunt patres nostri. Et nunc clamemus in celū: ℟ miserebitur de⁹ noster. ℣. Memento te mirabiliū eius que fecit pharaoni ℟ exercitui eius in mari rubro. Et nunc. Lectō. vi. Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis scōz leges nationum: ℟ fecerūt sibi ꝓputia: ℟ recesserūt a testamēto sancto. Et iuncti sunt natiōib⁹: ℟ venūdati sunt vt facerent malū. Et parata est regnū in cōspectu antiochi: ℟ cepit pugnare i terra egypti/vt regnaret sup duo regna. Et intrauit antiochus in egyptum in multitudine grauī: in curribus ℟ elephantis ℟ equitibus: et copiosa nauium multitudine. ℣. Refulsit sol in clypeos aureos et resplenduerūt montes ab eis. Et fortitudo gentiū dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde: et appropiauit iudas et exercitus eius in prelium. Et. Gloria. Et. In iij. noc. ℣. Ozna uerūt factē templi cozonis aureis: et dedicauerūt altare dño. Et facta est letitia magna in populo. ℣. In hymnis et cōfessionibus bēdicebant dñm. Et facta. ℣. In hymnis et confessionibus benedicebāt dominum. Qui magna fecit in israel: ℟ victoriā dedit illis dñs omnipotēs. ℣. Ozнauerūt faciem tēpli cozonis aureis: et dedicauerūt altare dño. Qui. ℣. feria. Cōgregate sunt gētes in multitudine vt dimicent cōtra nos. Et ignoram⁹ quid agere debeam⁹. Dñe deus ad te sunt oculi nostri/ ne pereamus. ℣. Tu scis que cogitant in nos: quomodo poterim⁹ subsistere ante faciem illozū: nisi tu adiuues nos? Et. ℣. Dixit iudas simoni fratri suo: elige tibi viros: et vade/libera fratres tuos in galileam: ego autē et ionathas frater meus ibimus in galiditim. Sicut fuerit voluntas i celo: sic fiat. ℣. Et nūc clamemus i celum ℟ miserebitur nostri. Sicut erit. Lec. per hebdomadā. cha. 1.

1. Mach. cha. 1.

Et factus est plāctus magnus in israel ℟ in omni loco eozū. Et cognouerūt principes et sacerdotes: iuuenes et virgines infirmati sunt: ℟ speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamētum: ℟ que sedebant in thoz

5

6

mãritali lugebãt. Et ꝙmota est tra sup hĩtãtes ĩ ea: ⁊ vniuersa dom⁹ iacob iduit ꝙfusionẽ. Et post duos ãnos misit rex ꝓncipẽ tributoꝝ ĩ ciuitates iuda: ⁊ venit hierl̃ cũ turba mlta ⁊ magna: ⁊ locut⁹ ẽ ad eos vba pacifica ł dolo: ⁊ crediderũt ei Et irruit sup ciuitatẽ repẽte: ⁊ pcussit eã plaga magna: ⁊ pdidit pplm mltũ ex isrl. Et accepit spolia ciuitatis: et succẽdit eã igni: ⁊ destruxit domos ei⁹ / ⁊ muros ei⁹: et captiuas duxit mulieres et

1.Macha.1. natos. ¶ Dñica.ij.Lec.j.

Et scripsit rex ãthioch⁹ oĩ regno suo: vt esset oĩs ꝓpl⁹ vn⁹ Et reliq̃rũt vnusq̃sq; legẽ suã: et ꝙsẽserũt oẽs gẽtes scdm vbũ regis ãtiochi. Et multi ex isrl̃ ꝙsenserũt ei: ⁊ sacrificauerũt idolis: ⁊ coinq̃nauerũt sabbatũ. l.ij. Et mulieres q̃ circũcidebãt filios suos / trucidabant secũdm iussum regis antiochi: ⁊ suspẽdebãt pueros a ceruicib⁹: ⁊ eos q̃ circũcidebãt eos trucidabãt. Et multi de pplo isrl̃ diffinierũt apud se: vt nõ mãducarẽt ĩmũda: et elegerũt magis mori q̃ cibis coinq̃nari ĩmũdis. lc.j.

1.Macha.2. In die⁹ illis. Surrexit mathathias fili⁹ ioãnis filij simeonis sacerdos ex filijs ioarim ab hirl̃m: ⁊ ꝙsedit ĩ mõte modi: et habebat filios q̃nq; ioannã qui cognominabat gaddis: ⁊ simonẽ q̃ cognomiabat thassi ⁊ iudã qui vocabat machabe⁹: et eleazarũ qui vocabatur abaron: et ionathã q̃ vocabat aphus. l.iij.

Et scidit mathathias ⁊ filij ei⁹ vestimẽta sua / ⁊ opuerũt se ciliciis: plãxerũtq; valde. Et venerũt illucq̃ missi erãt a rege ãtiocho vt cogerẽt eos q̃ fugerãt ĩ ciuitatẽ modin ĩmolare ⁊ accẽdere thura: et a lege dei sui discedere. Et mlti ex isrl̃ ꝙsentiẽtes. l.v. accesserũt ad eos: sz mathathias ⁊ filij ei⁹ ꝙstãter steterũt. Et rñdẽtes hi q̃ missi erãt a rege antiocho: dixerũt mathathie. Ꝑnceps ⁊ clarissim⁹ ⁊ magn⁹ es ĩ hac ciuitate: ⁊ ornatus filijs ⁊ frib⁹. Et go accede ꝓior / ⁊ fac lc.vj. iussum regis: sicut fecerũt oẽs gentes: et viri iuda: ⁊ q̃ remãserũt in hirl̃: ⁊ eris tu ⁊ filij tui int amicos regis: ⁊ ãplificab⁹ argẽto ⁊ auro. Lec.per hebdo.

Et rñdit mathathias: ⁊ dixit magna voce. Et si oẽs gẽtes regi antiocho obediũt: vt discedant vnusq̃sq; a seruitute legis pr̃m suoꝝ / ⁊ ꝙsentiãt mãdatis eius: ego ⁊ filij mei et frẽs mei obediem⁹ legi patrũ nr̃oꝝ Ꝓpitius nobis sit de⁹: nõ ẽ nobis vtile relinq̃re legẽ ⁊ iustitias dei. Et vt cessauit loq̃ verba hec: accessit q̃dã iude⁹ ĩ oĩm oculis sacrificare idolis sup arã in citate modi scdm iussũ regis: ⁊ vidit matathias ⁊ doluit: ⁊ cõtremuerũt renes ei⁹. Et accẽs⁹ ẽ furor ei⁹ scdm iudiciũ legis: ⁊ illiẽs trucidauit eũ sup arã. Sz et virũ quẽ miserat rex ãtioch⁹ q̃ cogebat ĩmolare occidit ĩ illo

tue:ꝫ arã destruxit. ¶ Do.3.l.j.

1.Mach.2. Et exclamauit voce magna matathias i citate: dicẽs. Dis q̃ zelũ legẽ hz: statuẽs testamẽtũ exeat post me. Et fugit ipe ꝫ filij ei⁹ i mõtes: ꝫ relicta rũt q̃cũq; hẽbãt i ciuitate. ꝛc. q. Et circuiuit matathias ꝫ filij ei⁹ ꝫ amici: ꝫ destruxerũt aras: ꝫ circũciderũt pueros icircũcisos q̃q̃t inuenerũt i finib⁹ isrl'i fortitudie: ꝫ plecuti sunt filios superbie: ꝫ plpatũ ẽ op⁹ manuũ eor. Et appropiãquerũt dies matathie moriendi: et dixit filijs suis. Nũc exortata ẽ superbia et castigatio ꝫ tps euersiõis: ꝫ ira indignationis. Vos ergo filij emulatores estote legis: ꝫ date aias vestras p testamẽto ꝑm: et viriliter agite in lege. ꝛc. iiij. Q̃ cũ feceritis qđ vobis ꝑceptũ est a dño deo vr̃o: i ipo gloriosi eritis. Ecce simon frater vester: scio q̃ vir cõsilij est: ipm audite sp: ꝫ ipe vob⁹ erit pr̃. l.ꝫ. Et iudas machabe⁹ fortis virtutibus a iuuẽtute sua ꝑnceps militie sit vob⁹: ꝫ ipe aget ppli bellũ: et adducet ad vos oẽs gentes legẽ: et vindicate vindictã ppli vr̃i. Et vñdixit eos: ꝫ apposuit⁹ ẽ ad pr̃es suos: ꝫ defunct⁹ ẽ cẽtesimo qđragesimo sexto ãno ꝫ sepult⁹ ẽ i sepulchris pr̃z suorũ i modi: ꝫ plãxerũt eũ oĩs isrl' planctu magno. ꝛc. per hebdo.

1.Mach.3. Et surrexit iudas q̃ vocat⁹ machabe⁹ filius ei⁹ p eo: ꝫ adiuuabant eũ oẽs frẽs ei⁹: et vniuersi q̃ se ꝙiunxerant pr̃i ei⁹ et plabant plũ isrl' cũ letitia. Et dilatauit gl'iaz pplo suo: et induit se lorica sicẽ gygas: et succinxit se arma bellica sua i plũs et ptegebat castra gladio suo. Similis factus leoni i op⁹ suis ꝫ sicut catul⁹ leonis rugiẽs i venatiõe sua. et pambulauit ciuitates iude: ꝫ pdidit oẽs impios ex eis: ꝫ auertit irã ab isrl': ꝫ noiatus ẽ vsq; ad nouissimũ tre: ꝫ cõgregauit penitẽtes. Et ꝙgregauit apollõi⁹ gẽtes: ꝫ a samaria vtutẽ magnã: ad bellãdũ ꝙtra isrl'.

Et cognouit ¶ Do.4.l.j iudas ꝫ erat obuiã ei: et percussit et occidit eũ: et ceciderũt vulnerati multi: et reliqui fugerũt. et accepit spolia eor̃: et gladiũ apollonij abstulit iudas: et erat pugnãs in eo oĩbus diebus. ꝛc. iij. Et audiuit serõ ꝑnceps exercitus syrie: q̃ cõgregauit iudas congregationẽ: et ecclesiam fidelium secum: et ait. Lectio. iij. Faciã mihi nomẽ: et gl'iabor̃ in regno: ꝫ debellabo iudã ꝫ eos q̃ cũ eo sũt: q̃ spnũt vbũ regis. ꝛc. 4 Et exiuit iudas obuiã illi cũ paucis. At ubi vidit exercitũ venientẽ sibi obuiã: dixit iude. Quõ potim⁹ pauci pugre ꝙtra multitudiez tãtã et tã fortẽ? Et nos fatigati sum⁹ ieiũio hodie Et ait iudas. Facile ẽ ꝙclusum di multos i mãib⁹ paucor̃: et nõ est differẽtia i cõspectu dei celi liberare i multis aut i paucis: q̃ nõ i multitudine exercitus victo-

1.Mach.3.

ria belli/ſz de celo fortitudo eſt: vas añt ne timueritis. Lec. vj.

Ut añt ceſſauit loq̃: ſubito in eos illuuit Et ꝓtrit⁹ eſt ſeron: ꝫ exercit⁹ ei⁹ in ꝓſpectu ipſi⁹. Et cecidit tiorꝫ iude ac krm eius: et fortitudo ſup oēs gētes q̃ erant in circuitu eorũ. Lect. p hebdo.

I. Macha. 3. ET puenit ad regē nomẽ ei⁹: ꝫ de ꝑlijs iude narrabant oēs gētes. Ut audiuit autem rex antioch⁹ ſermōes iſtos irat⁹ ẽ aīo: ꝫ miſit ꝫ ꝓgregauit exercitũ vniuerſi regni ſui caſtra fortia valde: ꝫ aquiterariũ ſuũ: ꝫ dedit ſtipēdia exercitui i armũ. Et mādauit illis vt eēnt pati ad oīa: ꝫ cogitauit ire i ꝑſi dē: ꝫ accipe tributa regionũ: et ꝓgregare argētũ mltũ: ꝫ reliqt lyſiã nobilẽ de gñe regali ſuper negocia regia: ꝫ vt nutriret antiochũ filiũ ſuũ donec rediret. Et tradidit ei dimidiũ exercitũ: ꝫ elephātes. Et mādauit ei de oīb⁹ q̃ volebat: ꝫ de ihabitantib⁹ iudeā ꝫ hierlm: ꝫ vt mitteret ad eos exercitũ: ꝫ ad ꝓterendam ꝫ extirpandā vtutē iſrl et reliq̃as hierlz: ꝫ auferēdā mēoriā eorꝫ de loco: ꝫ vt cōſtitueret hitatores filios alienigenas in oīb⁹ finib⁹ eorũ: et ſorte diſtribueret terrā eorꝫ. ℣ Do. b. l. ſ.

I. Macha. 3. ET elegit lyſias ptolomeum filiũ dorimini: et nicanorẽ: ꝫ gorgiã viros potētes ex amicis regis: ꝫ miſit cũ eis quadragita milia virorꝫ: ꝫ ſeptẽ milia eqtũ: vt irēt in terrã iuda ꝫ diſpderēt eã ſcdm vbũ regis. Ic. ij.

Et vidit iudas ꝫ krēs ei⁹ q̃ mltiplicata ſũt mala i tra: ꝫ exercitus applicabat ad fines eorꝫ. Et ieiunauerũt et induerũt ſe cilicijs: et cinerẽ impoſuerũt capiti ſuo: et ſciderunt veſtimēta ſua: et clamauerunt voce magna in celum dicentes. Lec. iij.

Quid faciem⁹ iſtis: ꝫ quo eos ducem⁹? Ecce natiões ꝓuenerũt aduerſum nos: vt nos diſpdāt. Tu ſcis q̃ cogitant in nos: quō poterim⁹ ſubſiſtere añ facies illorũ niſi tu adiuues nos? Ic. 4.

Et ait iudas. Accigimini ꝫ eſtote filij potētes/ et eſtote parati mane vt pugnet⁹ aduerſ⁹ nationes has/ q̃ ꝓuenerũt diſpdere nos et ſctã nrã. Mã meli⁹ eſt nobis morꝫ in bello: q̃ videre mala gentis noſtre et ſanctorũ. Ic. v.

Sicut fuerit volũtas ī celo: ſic fiat. Et cũ dies fact⁹ eſſet viderũt caſtra gentiũ valida: ꝫ loricatos: ꝫ eqtat⁹ in circuitu eorꝫ: et hi docti ꝑlio. Et ait iudas viris q̃ ſecũ erant. Ne timueritis vtutẽ illorũ: ꝫ ipetũ eorꝫ ne formidetis. Memētote quō ſalui fcti ſũt pres nri i mari rubro. Ic. 6.

Et nunc clamemus in celũ: et miſerebitur noſtri deus: et memor erit teſtamenti patrũ noſtrorũ: ꝫ cōteret exercitũ iſtum ante faciẽ noſtrã hodie: ꝫ ſcient omnes gentes qz eſt de⁹ q̃ redimat et liberet iſrl. Lec. p hebd.

ET leuauerũt alienigene oculos ſuos: et viderunt I. Macha.

eoz beniētes ex aduerſo:ꝫ exie
runt de caſtris in pzelium. Et
tuba cecinerūt hiqui erāt cum
iuda:et cōgreſſi ſunt. Et cōtris
te ſunt gētes/ꝫ fugerūt in cam
pū. Mouiſſimi autē ceciderunt
ex illis vſq; ad tria milia viro=
rū. Et reuerſus eſt iudas ꝫ ex=
ercitus ei⁹ ad ſpolia caſtroz:et
acceperūt aurū multū ꝫ argen
tū:ꝫ hyacinthū:et purpurā ma
rinā:et opes magnas. Et con=
uerſi hymnū canebāt et benedi
cebāt in celum deū:qm̄ bon⁹ eſt/
qm̄ in ſcl'm mia eius. Et facta
eſt ſalus magna in iſrael in die
illa. Dixit aūt iudas ad fratres
eius. Ecce cōtriti ſunt inimici
nri:aſcēdamus mūdare ſcta et
renouare. Et obtulerūt ſacrifi=
ciū ſcōm legem ſup altare holo
cauſtoz nouū qđ fecerant:ꝫ ce
cidit ois ppl's i faciē/ꝫ adoraue=
rūt ꝫ bñdixerūt in celū eū q̄ p=
ſperauit eos. Et fecerūt dedica
tionē altaris diebus octo:ꝫ ob=
tulerūt holocauſta cū letitia et
ſalutaria laudis. Et oznauerūt
faciē tēpli cozonis aureis:ꝫ de=
dicauerunt poztas. Et facta eſt
letitia magna in ppło:ꝫ aduer=
ſum eſt oppzobriū gentiū. Cu.

¶ Vvidi dñm. Litera do. ℣. Quarto kal'.nouēb.tota cātet hiſto. 6℣
Ad.1.vel.q̄ erunt de apo.ſiat mēo.de do.de trini.ſub ſilen.ꝫ nulla
pzocel. In lauđ.oēs ãe dñr.Feſ.2.ꝫ ſabba. de cōme. Feſ.6.de.l.
wenefre.ix.lec.de cōi vnius ōgi.ꝫ marty. Ad matu.de.l.maſ.ſiat
mēo.de mar.in die aiarū. ¶ Dñica.2.de do.Feſ.3.5.ꝫ 6.de 2me.
¶ Dñica.3.de ſerui.do.međ.lec.de.l.marti.cum ℟.de.1.nocł.l.
marti.Feſ.3.et ſab.de cōme.ꝫ nihil de.3.cōme.ꝫ ℟.O beatū virū.
hoc anno ptermittit.Feſ.5.de.l.edmūdo. Ad matu.ꝫ ad miſſam
vt pz poſtea in ℣. ¶ Do.4.de do.Hecūde vel.erūt de.l.edmū.
ān.ſup p.Vtūs vir.Cp. Ille ſcūs ℟.Perceptur⁹.mēo.de do.Feſ.
3.ꝫ.6.de cōme.ꝫ nihil de.3.cōme.Sab.de.l.katherina.cp.Confite
boz. ¶ Do.5.de ſerui.do.Ad.1.vel.ſuper Magt ān.Qui celozum.
Dño.Excita q̄s.ꝫ mēo.de.l.kathe.de marty.de trint.ꝫ pcel.Ad
matu.medie lec.de.l.lino marty.ꝫ legatur expoſitio euāgel.Cū
ſubleuaſſet.℟.Sūme tri.In lau.oēs ãe dñr.ſup Bñdictus ān.
Cū ſuble.Ad miſ.offīn.Dicit do.oz.Excita q̄s.Epl'a.Ecce dies.
Euāg.Cū ſuble.Feſ.2.3.ꝫ ſab.de cōme.cū ℣.Spūs ꝫ alme.Feſ.
6.de octa.Miſ.erit de do.ſi fue.aliqua cātanda:ſinautē miſ.erit
Salus ppli.et mēo.de octa. ¶ Lēa do. ℣. Tertio kal'.nouēb.to. 6℣
cātetur hiſto.Monū ℟.Summe trini.In lau.oēs ãe.Feſ.2.de.l.
quintino.cū noc.Miſ.de vigi.nulla mēo.Feſ.4.cōme.aiar.Ad
matu.b.maſ.mēo.de mar.Feſ.5.de.l.wenefre.ix.lec.de cōi vni⁹
virg.ꝫ mar.Feſ.6.ꝫ ſab.de cōme.ꝫ nihil.de.3.cōme. ¶ Do.2.de
l.leonardo.mēo.de do.de tri.ꝫ pcel.Miſ.do dz i ſp.cū mēo.đ tri.

Feŕ.2.ℸ.℈ sab.de cõme.℈ ℟.feŕ.pretermittũtur. ¶ Do.3.de sctõ
bricio.ix.lec.Ad.1.vel.mẽo.de octa.de dõ.de tri.℈ pcef. Ad mat.
medie lec.de octa.Mil.dõ.dz in cp.cũ mẽo.de trini.tantũ.Ad altã
mil.mẽo.de octa.℈ de oibus sanctis.Feŕ.2.6.℈ sab.de cõme. Feŕ.
4.de.l.edmũdo.le.7.cũ pfatiõe.euãg.ley ablꝫ ome.secundũ
say. Ad mil.dz ic. Shub honore edmũ.ecel.℈ ꝑsul.ℏ. Eraudi dñe
oza.mes cũ dep. ¶ Do.4.de.l.edmũ. Ad.1.vel.ã.sup ℏ. Wtãs die
Cp. Ille sctũs ℟.Perceptus. mẽo.de dõ.et de trini.℈ pcef. Dño.
Ercita ãs dõ Ad matu.mẽo.de dõ.ã. Cũ sublcuaſſet. Mil.dõ. dz in
cp.Feŕ.2.ℸ.℈ sab.de cõme.cũ ℌ. Spũs ℈ alme. ¶ Do.q in die oiz
sanctoz oẽs hoŕ.de.l.maŕ.dñr extra chorũ moze solito. ¶ Litera
6 d dõ. ¶ Pridie kal.nouẽb.inchoat hist. Medie lec. de.l. In l.oẽs
ãe. Mil.de vig.dz in cp.sine mẽo. Ad altã mil.mẽo.de.l.℈ de tri.
Feŕ.2.kel.oim sanctoz. Ad.1.vel.mẽo.de dõ.℈ de tri. sub silẽ. Fe.
3.de cõme.animarũ. Ad matu.de.l.maŕ.mẽo.de mar. Feŕ.4.dõ.l.
wenefreda.ix.lec.de cõi vnius ẽgi.℈ mar. Feŕ.5.℈.6.de cõme.et
nihil de.3.cõme. ¶ Do.2.tota cantet hisso. Ad.1.vel. mẽoŕ.de.l.
trini.℈ pcel. Feŕ.3.4.℈ 6.de cõme. Do.3.de dõ.℈ meď.lec.de sctõ
martino. Feŕ.3.de.l.edmũdo. Ad matu.℈ ad mil. vt ℟ in ℟ Feŕ.
5.℈.6.de cõme.℈ nihil de.3.cõme. ¶ Do.4.de dõ. Ad.1.vel.ã.sup
Magt. Sustinuimus. oꝫ. Ercita ãs mẽo.de tri.℈ pcel. Ad matu.
legatur expõ euãg. Cũ sublcuaſſet.9. ℟. Sũme tri. In laud.oẽs
ãe dñr. Ad mil.oĩm. Dicit dñs Oꝫ. Ercita ãs Epla. Eccedien.
Euãg. Cũ sublc. Feŕ.4.6.℈ sab.de cõme.cũ ℌ. Spũs ℈ alme. Si
6 D fuerint plures mil.dõ.cãtãde ꝑtermit.hoc ãno. ¶ Lẽa dõ. D kl.
nouẽ.de kel.oim sctoz.℈ hil.inchoet cũ mẽo.sub ll.℈ mẽo. de tri.
scdm ozdinale. Feŕ.2.cõme.aiaz ℈ mẽo.de mar.ad mat. dõ.l.ma.
Fe.3.de.l.wenefreda.ir.l.de cõi vui? ẽg.℈ mar. Feŕ.4.5.et sab.
de cõme.℈ mil.dõ.dz i cp.i.4.feŕ. ¶ Do.2.to.cãte.hil.℈ mẽo.tãtũ
de mar.℈ de tri. Nonũ ℟. Sũme tri. In l.oẽs ãe. Fe.3.5.℈ sabba.
de cõme. ¶ Do.3.de.l.machuto. Ad.1.vel.mẽo.de oc.de dõ.de triñ.
℈ pc. Ad mat.meď.l.ď oc.cũ ℟.de.1.noc. Mil.dõ.dz i cp.cũ mẽo.
de tri. Fe.4.5.℈ sab.de cõme. Fe.2.de.l.edmũ. Ad mat. et ad mil.
vt ℟ in ℟ ¶ Do.4.de.l.cecilia.mẽo.de dõ.cũ ã. Sustinuim?. oꝫ
Ercita ãs. Fe.5.6.℈ sab.de cõme.cũ ℌ. Spũs ℈ alme. Feŕ.2.de.l.
cũ ℟.de.3.noc.℈ mil.dõ.dz ꝑ alta mil.℈ mẽo.de.l.cũ alĩs mẽoŕ.
plũe. Et ſ fuerit ples mil.dõ.cãtãde hoc ãno ꝑtermit. ¶ Lẽa dõ.
6 E ¶ Quarto nõñ.nouẽb.to.cãte.hil. Ad.1.vel.mẽo.de dõ.℈ de triñ.
sub ll. sed nulla pc. Ad mat.mẽo.tñ de mr.℈ de tri. In l.oẽs ãe.
Cõme.aiaz dñora.i crast. Fe.3.ď.l.wenefre ir.le.oĩa de cõi vni?

virginis ℈ mar. Fer.4.6.℈ sabba.de comme.℈ Re.ker.ptermit.
Do.2.de dō.et tant medie lect.de.l.In lau.oēs āe.Sertū Re.
Sūmetrini.Fer.2.4.℈.6.de cōme.Ad mēo.de.l.marti.ōz ā.Sa-
cerdos.cū lequētibus. Dois.de.l.edmū.Ad.1.vel.mēo.de scō
machuto:de octa.de dō.de tri.℈ pcel.Ad mat.℈ ad mil.de.l.edmū.
vt supza in B.Mil.dō.ōzi cp.cū mēo.de tri.tm.Ad altā missam
mēo.de octa.℈ de oib⁹.l.Fer.3.4.℈.6.de cōme.Fer.5.de.l.edmū.
Ad vel.ā.sup pos.Iste scūs.cp. Beatus vir q̄ sul. Do.4.de.l.
clemente.Ad.1.vel.mēo.de.l.cecilia:de.l.felicitate: deinde de dō.
cū ān.Sustinimus.oz. Excita q̄s℈ de trini.℈ pcel.Fer.2.de.l.
cum Re.de.2.noc.vnius marty.Tertiū Re.Perceptur⁹.℈ missa
dō.ōz pzo alta mil.Dixit dñs.Oz. Excita q̄s.Epla. Ecce dies.
Euāg.Cū subleuasset⁹ alie mil.dō.q̄ fuerint cantāde: hoc anno
pzetermit.Fer.4.5.℈.6.de cōme.cum ℣.Spūs℈ alme. Lēa dō.
B Tertia die nouēb.tota cantet hilio.In lau.oēs āe.℈ kest.l. 6 H
wenefre.differat in crastī℈ ibi fiāt.ix.lc.de cōi vni⁹ ōgt.℈ mar.
Fer.3.5.et sab.de cōme. Do.2.de dō.Fer.3.et.5.de cōme. Sab.
de.l.edmūdō.Ad mat.℈ ad mil.vt s̄ in B. Do.3.de.l.hugo.et
meb.lc.de.l.antano.Ad.1.vel⁹peras de.l.edmū.mēo.de.l.antano:
de octa.de dō.℈ de trinita.et pzocel.Missa dō.dicitur in cap.cum
memo.de trinita.tantum.Ad altam mil.memo.de.l.et de octa.
Fer.2.3.℈.5.de cōmemo.Re.O beatū virū .ptermittitur.Fe.4.de
scō edmūdō.Ad vel.ān.sup psal.Btūs vir.Cp.Btūs vir q̄ sāpiē
tia. Do.4.de dō.Ad.1.vel.super Magt.ān.Sustinimus.Oz.
Excita q̄s mēo.de scō:℈ de trini.℈ pc.Ad mat.meb.lec.de.l.℈ ls
gatur⁹ erpō euāg.Cū subleuas⁹.Re.Sūme tri.In laud.oēs āe.
Ad mil.officiū.Dicit dñs oz.Excita q̄s Epla.Ecce dies.Euā.
Cū subleuasset⁹ Fer.3.4.et.5.de cōme.cū ℣.Spūs℈ alme.Et si
plures mil.dō.fuerit cātande in hoc anno ptermit. Lēa dō. G. 6 G
Quarta die nouē.to.cāte.hil.In l.oēs āe.Fe.2.4.℈ sab.de q̄m.
et Re.ker.ptermit. Do.2.de.l.marti.℈ mēo.de scō:de dō.et de
tri.℈ pc.Mil.dō.ōzi cp.cū mēo.de trin̄.tm.Ad altā mil.mēor.de
scō:et de oib⁹ scūs.Fe.2.℈.4.de cōme.Fe.6.de.l.edmū.Ad mat.
℈ ad mil.vt s̄ in B Sab.ad vel.q̄ erūt de dō.mēo.de.l.hugone:
de oc.de tri.℈ pc.Tamē i diocesi licoln̄.vel.erit ō.l.hugo.q̄ dup.
fest.est:et mēo.de oc.de dō.℈ de tri.sub silē.℈ nulla pcel. Do.3.de
dō.meb.lec.de oc.tū.2.Re.de.1.noc.Sertū Re.O btm̄ virū.9.Re.
Sūme trini.In l.oēs āe.Fe.2.4.℈ sab.de q̄me.℈ Re.ker.ptermit.
Fe.3.de.l.edmū.Ad vel.ā.sup pos.Btūs vir.Cap.Iste sanctus.
Do.vlti.añ aduē.de.l.kathe.Ad.1.vel.fiat mēo.de dō.cum ān.

Sustinui. Oꝛ. Excita ꝙs. Et expolitio euāg. i hoc āno ꝑtermit. Ad matu. mēo. de dō. cū ā. Cū iubile. Fe. 3. 4. ꝫ lab. de cōme. cum ō. Spūs ꝫ alme. et mil. dō. dꝛ in cp̄. in dō. cū mēo. de tri. tm̄. Si fuerit ꝑs mil. dō. cātā. in hoc āno ꝑmit. Et ſ nacide. q̄ due mil. dō. q̄ ꝑ pꝛhs olim. carēt ꝑ bꝛeuitate tpis neq̄āt i ſe. cātari: nō ē icōueniēs ſ oīno omittāt. Fe. 6. de apo. Ad. 2. vel. mēo. de. l. ma. ā. Sub tuā.

℣ Dñica. i. poſt. v. kal. nouēb. ad vel. ā Vidi. ℟. ps. Ipm. Cū.

2 Vidi dñm. Ve. Aſpice dñe. Hyꝑ O lux beata. ℣. Veſpertina oꝛatio. ān. Vidi dñm ſedentē ſup ſoliū excelſum: et plena erat oīs terra maieſtate eius: et ea que ſub ipſo erant replebāt tēplum. Cāti. Magt. He ſequē. ne ſeruu. hiſt. Vidi dñm. ℣ Oīa cāta. in ſab. ſup Magt. vel ad mēoꝛ. de dō. cū de aliquo ſeſ. ir. ſc. ſit ſeruꝰ. ā. Muꝛo tuo inexpugnabili circumcinge nos dñe: ꝫ armis tue potēcie protege nos ſemp deus nr̄. Cāti. Mgt. ān. Qui celoꝛū cōſines thꝛonos/ꝫ abyſſos intueris dñe reꝛ reḡū/mōtes pōderas/terrā palmo ꝓcludis: exaudi nos dñe in gemitib⁹ nr̄is. Cāti. Mgt. ān. Suſtinuim⁹ pacē et nō venit dñe ſup nos: ꝙſtinim⁹ bona ꝫ ecce turbatio: cognouim⁹ dñe ꝑcā nr̄a: ne in eternū irꝛaſcaris nobis de⁹ iſrael. Cāti. Mgt. Si ꝺo ān. ℣. dō. in mēſe nouēb. foꝛte cōtige. tūc repeta. ān. Qui celoꝛū. ad vel. i ſab. ℟. Ad mat. iuit De⁹ reꝛ celeſtis. Qui ſedes in thꝛono miſerere nobis. ℣. Meñ. Hac die incip. ezechiel ꝫ legatur vſq; ad aduē. dō. q̄n dr̄ tpa. agitur. Fe. i.

Ezr. 1. ℟ Factū eſt in treſeſimo anno id eſt in quarto ſ̄n ſa mēſis/cū eſſem in medio cap̄tiuoꝛū iuxta fluuium chobar: aperti ſunt celi. Et vidi viſiones dei in quinta mēſis: ipſe eſt ann⁹ quintus trāſmigratiōis regis ioachi. Hec ōt. Ōes lec. de p̄phet. finiāt cū hac clauſula. Ve

1 Vidi dñm ſedentē ſup ſoliū excelſum et eleuatū: et plena erat oīs terra maieſtate eius. Et ea q̄ ſub ipſo erāt replebāt tēplum. ℣. Seraphin ſtabāt ſup illud: ſex ale vni: et ſex ale alteri. Et ea que. Lec. q̄.

Factū eſt verbum dñi ad ezechielē filiū buzi ſacerdotē i terra chaldeoꝛū iuxta flumen chobar. Et facta eſt ſuper eum ibi manus dñi. Et vidi: ꝫ ecce ventus turbinis veniebat ab aq̄lone: ꝫ nubes magna: ꝫ ignis involuēs: ꝫ ſplēdoꝛ i circuitu ei⁹. Et de medio ei⁹ q̄ſi ſpecies electri: hoc eſt de medio ignis. Hec dicit. ℟. Aſpice dñe de ſede ſancta

2 tua: ꝫ cogita de nob⁹: iclina de⁹ meus aurē tuā ꝫ audi. Api oculos tuos et vide tribulatiōnē nr̄am. ℣ Reſpice dñe de ſanctuario tuo ꝫ de excelſo celoꝛum habitaculo. Aperi ocu. l. iñ.

Et ex medio eoꝛ ſimilitudo hoīs quatuoꝛ animaliū: et hic aſpect⁹ eoꝛū. Similitudo hoīs in eis/ꝫ quatuoꝛ facies vni: ꝫ quatuoꝛ pēne vni. Et pedes eoꝛ pedes recti: ꝫ planta pedis eoꝛū quaſi planta

pedis vituli: ⁊ le intille q̄si aspe
3 ctus eris cādētis. ℟. Aspice dñe
q̄z facta est desolata ciuitas plena
diuitijs: sedet in tristitia dña gen-
tiū. Non est q̄ consoletur eam nisi
tu deus. ℣. Plozans plozauit in no
cte: et lachryme ei⁹ in maxillis ei⁹.
Non est. Gl'ia pēi. Non est. Lc. tiij.

ET manus hois sub pen-
nis eoz: in quatuoz partī
bus. Et facies ⁊ pēnas per qua-
tuoz partes habebant: iunctaq̄z
erāt pēne eozū alteri⁹ ad alteꝝ
Nō reuertebātur cū incederēt:
sed vnūqōdq̄z ante faciē suā gra-
diebatur. Silitudo autē vult⁹
eozū facies hois ⁊ facies leonis
a dextris ipsoz̄ quatuoz. Hec.
4 ℟. Sup muros tuos hierm cōsti
tui custodes Tota die ⁊ nocte nō ta
cebūt laudare nomē dñi. ℣. Qui re
miniscimini dñe ne taceatis: et ne
detis silentium ei. Tota die. Lc. v.

Facies aūt bouis a sinistris
ipsoz̄ quatuoz: ⁊ facies aq̄le de
super ipsoz̄ quatuoz. Et facies
eozū: et pēne eozū extēte dsup.
Due pēne singulozū iungeban
tur: ⁊ due tegebāt corpa eoz: et
vnūqōdq̄z eoz cozā facie sua am
bulabat vbi erat impetus spirit⁹
illuc gradiebātur: nec reuerte-
5 bātur cū ābularēt. ℟. Muro tuo
inexpugnabili circūcinge nos dñe: ⁊
armis tue potētie p̄trege nos semp
Libera dñe de⁹ isr̄l clamātes ad te.
℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis et
da gloriā nomini tuo. Libera. Lec. vj.

Et silitudo animaliū et aspe-
ctus eozū quasi carbonū ignis
ardentium: et quasi aspect⁹ lam
padarum. Hec erat visio discur
rens in medio animaliū: splen-
doz ignis et de igne fulgur egre
diens. ℟. Sustinuimus pacem ⁊ 6
non venit quesiuimus bona et ec-
ce turbatio: cognouimus dñe pec-
cata nīa. Non in perpetuū obliui-
scaris nos. ℣. Peccauimus cū pa-
tribus nīis: inique egimus: iniqui
tatē fecimus. Non. Gloria. Non.
In. iij. noc. ℟. Anguste mihi sūt
undiq̄z ⁊ quid eligā/ignoro. Melius
est mihi incidere in manus hominū
q̄ delinq̄re legem dei mei. ℣. Si
enim hoc egero moꝛs mihi est: si
autē non egero: non effugiam ma
nus vestras. Melius est mi. ℟. Lau
dabilis popul⁹ quem dñs exercituū
benedixit dicēs; opus manuū mea-
rū tu es, hereditas mea Israel. ℣.
Beata gēs cui⁹ est dñs deus eius:
pp̄ls quem elegit i hereditatē sibi.
Hereditas. ℟. Lect. Misit dñs an-
gelum suum et cōclusit oza leonū.
Et non me cōtaminauerunt: quia
coram eo iustitia inuēta est i me. ℣.
Misit deus miam suam ⁊ heritatē
suā: animā meā eripuit de medio
catulozū leonum, Et non. ℟. Qui
celozū continens chaonū ⁊ abyssum
intueris dñe rex regum: mōtes pō-
deras: terram palmo cōcludis. Ex-
audi nos deus in gemitibus nīis.
℣. Non enim in iustificationib⁹
nostris p̄sternimus p̄ces ante
faciē tuā: sed in miserationib⁹ tuis mi
tis, Exau. Gl'ia. Ex. Lec. p ebdo.

ET aialia ibant et reuer- Eze. i.
tebantur in similitudinē

fulguris coruscantis. Cūq; aspicerem animalia apparuit rota una sup terrā iuxta ea quatuor habēs facies. Et aspect⁹ rotarū: & opus earū quasi visio maris: et una similitudo ipsarū q̄tuor: et aspectus earū et opa quasi sit rota i medio rote. Per quatuor partes earū euntes ibant et nō reuertebātur cum ambularēt. Statura quoq; erat rotis & altitudo & horribilis aspect⁹: & totū corp⁹ plenū oculis in circuitu ipsorum quatuor. ¶ Do.ij.l.j.

Ezc.I. Cumq; ambularent animalia: ambulabāt pariter & rote iuxta ea. Et cū eleuarent animalia de terra: eleuabantur simul et rote. Quocūq; ibat spiritus: illuc eūte spū: & rote pariter eleuabantur sequentes ea. Sps enī vite erat i rotis. Cum eūtib⁹ ibāt: et cū stātib⁹ stabāt. Et cū eleuatis a terra pariter eleuabātur & rote sequētes ea: q; spūs vite erat in rotis. Ic.ij. Et similitudo sup capita animalium firmamēti quasi aspectus crystalli horribilis: & extēti sup capita eorū desup. Sub firmamento autē penne eor⁹ recte alterius ad alterum. Vnūquodq; duabus alis velabat corp⁹ suū: & alterū similiter velabat. l.iij. Et audiebā sonū alarū quasi sonū aquarū multarū: quasi sonū sublimis dei. Cum ābularēt quasi son⁹ erat similitudinis vt sonus castroꝝ. Cūq; starēt/ demittebātur penne eor⁹. Nā cū fieret vox supra firmamētū qđ erat sup caput eorum stabāt: et submittebant alas suas. Ic.iij. Et super firmamentum quod erat imminens capiti eor⁹: quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni. Et sup similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desup. Et vidi q̄si speciem electri velut aspectū ignis intrinsecus per circuitum eius a lumbis eius desuper. l.v. Et a lūbis ei⁹ vsq; deorsū vidi q̄si speciē ignis splēdētis i circuitu velut aspectū arc⁹/ cū fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspect⁹ splēdoris per gyrū. l.vj.

Hec visio similitudinis glie dñi. In diebus illis. Factū est verbum dñi ad ezechielē prophetā dicens. Fili hois. Ecce ego mitto te ad filios israel: ad gētes apostatrices q̄ recesserunt ad me. Hec. Lectio p ebdo. Patres eor⁹ p̄uaricati sūt pactū meū vsq; ad diē hāc et filij dura facie et indomabili corde sunt: ad quos ego mitto te et dices ad eos. Hec dr dñs de⁹. Si forte vel ipsi audiant: et si forte q̄escāt: q̄m domus exasperās est: et sciēt q; ꝓpheta fuerit in medio eor⁹. Tu ergo fili hois ne timeas eos neq; metuas: q̄m increduli & subuersores sunt te cū: et cum scorpionib⁹ tu habitas. Tu ergo fili hois audi q̄cūq; loquor ad te: et noli cē exasperans sicut domus exasperatrix est. Hec. ¶ Dñica.iij. Lectio.j.

Eze.2. APeri os tuum ℭ comede
uia q̃ tibi do. Et vidi ℭ ec
ce manus missa ad me i q̃ erat
inuolutus liber: ℭ expãdit illũ
coꝛã me q̃ erat scriptꝰ intus et
foꝛis: et scripte erant in eo la-
mẽtationes et car.. ẽ et ve. l. q.
Eze.3. ET dixit dñs ad me. Fili hoꝛs
quodcunq; inueneris comede. Co
mede volumen istud: et vadens
loquere ad filios israel. Et ape-
rui os meum: et cibauit me vo
ET dixit [lumine illo. Lec. iij.
ad me. Fili hoꝛs: vẽter tuus co-
medit: et viscera cõplebunt vo-
lumine isto q̃ ego do tibi. Et co
medi volumẽ illũ: ℭ factũ est in
oꝛe meo tãq̃ mel dulce. Lec. 4.
DIxit autem dñs ad me. Fili
hoꝛs vade ad domũ israel: et loq̃
ris verba mea ad eos. Nõ ei ad
plm pfundi lĩmõis ℭ ignote li
gue tu mitteris ad domũ isrl:
q̃; nõ possis audire lĩmões. l. v.
ET si ad illos mitteꝛeris ipi au
dirẽt te/ domus autẽ isrl nolunt
audire te: q̃ nolunt audire me.
Dis q̃ppe dom9 isrl attrita frõ-
te ẽ: ℭ duro coꝛde. Ecce dedi fa-
ciẽ tuã valẽtioꝛẽ facieb9 eoꝛũ: ℭ
frõtẽ tuã duꝛioꝛẽ frontib9 eoꝛ.
ET adamantẽ et vt [Lec. vj.
silicẽ dedi faciẽ tuã. Ne timeas
eos neq; metuas a facie eoꝛuꝫ/
q̃ dom9 exasperãs est. Et dixit
dñs ad me. Fili hoꝛs/ oñes ser-
mones meos quos loquoꝛ ad te:
assume in coꝛde tuo ℭ auribus
tuis audi. Ec. pebdo.
ET vade et ingredere ad
translmigrationẽ ad filios ppli
mei: et loqueris ad eos et dices
eis. Hec dicit dñs deus. Si foꝛ-
te audiant ℭ quiescãt. Et assum
psit me spus: ℭ audiui post me
vocẽ commotionis magne: bñ-
dicta glia dñi de loco suo: ℭ vocẽ
alaꝝ aialiũ pcutiẽtiũ altera ad
alterã: ℭ vocẽ rotaꝝ sequentiũ
aialia: ℭ vocẽ ꝛmotiõis magne.
Sps q̃q; leuauit me ℭ assũpsit
me: ℭ abq; amarus in indigna-
tione spiritus mei. Manus eĩ
dñi erat mecum confoꝛtãs me.
Et veni ad translmigrationem
ℭ ad aceruũ nouarum frugum:
ad eos q̃ habitabãt iuxta fluuiũ
chobar. ℣ Dñica. iij. Lectio. j.
ET sedi vbi illi sedebãt: et Eze.3.
manSi ibi septem diebus
mereris in medio eoꝛũ. Cũ aũt
pertransissent septẽ dies: factũ
est verbum domini ad me di-
cens. Fili hominis / speculato-
rem dedi te domui israel: ℭ au-
dies de oꝛe meo verbum: et an-
nunciabis eis ex me. Lectõ scda.
Si dicente me ad ipũ moꝛte
moꝛieris / non annunciaueꝛis ei
neq; locutus fueris vt reuer-
tatur a via sua impia/ ℭ viuat:
ipse impius in iniquitate sua
moꝛietur: sanguinem aũt eius
de manu tua requiram. Lec. iij.
Si autẽ tu annunciaueris im
pio: et ille non fuerit cõuersus
ab ipietate sua: ipse q̃dem i ini-
quitate sua moꝛieꝛ/ tu aũt ani-
mã tuã liberasti. Sed si cõuer-
sus inq̃ a iustitia sua fuerit ℭ

fecerit iniquitatem:ponam' offendiculum coram eo. Lec.iiij.
Ipse morietur:quia nō admonitus fuit ei. In pctō suo morietur: et nō erūt in memoria iustitie eius quas fecit:sanguinē vero eius de manu tua requiram. Si autē tu admonueris iustū vt nō peccet iustus/& ille nō peccauerit:viuēs viuet/ qz admonitus fuit ei:& tu aiam tuā liberasti. lc.v.
Et facta est super me manus dñi:et dixit ad me. Ingredere et includere in medio dom⁹ tue Et tu fili hominis / ecce data sunt super te vincula: et ligabunt te in eis et non egredieris in medios eorum. Lectio.vj.
Et linguā tuā adherere faciā palato tuo:& eris mut⁹ nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperans est. Cum autē locutus fuero tibi/ aperiā os tuū:et dices ad eos. Hec dicit dominus deus:qui audit audiat:& q̄ quiescit quiescat: quia domus exasperans est. Lectio per ebdoā.
Ezr.4 Et tu fili hois. Sume tibi laterē & pones eū coram te:et describes in eo ciuitatē hierusalē. Et ordinabis aduersus eā obsidionē:& edificabis munitiones. Et comportabis aggerē/et dabis contra eam castra:& pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sartaginē ferream:& pones eā in murū ferreū inter te & iter ciuitatē. Et obfirmabis faciē tuā ad eā:& erit in obsidionē & circūdabis eā. Signū ē domui israel. Et tu dormies super latus tuū sinistrū:& pones iniq̄tatē dom⁹ isrl̄ sup eo nūero dierū q̄b⁹ dormies sup illō:et assumes iniq̄tates eor. Do.v.l.j.
Ezr. Ego autē dedi tibi annos iniquitatis eorū numero dierum trecentos & nonaginta dies:et portabis iniquitatē domus isrl̄. Et cū cōpleueris hec/ dormies sup latus tuū dextrum secundo:& assumes iniq̄tatē domus iude quadragita dieb⁹.l.ū.
Et tu sume tibi frumētum:et ordeū:& fabā:& lentē:et milic̄: & viciā:& mittes ea i vas vnū: & facies tibi panes numero dierum quib⁹ dormies super latus tuū. Trecentis nonaginta diebus comedes illud. Hec. Lec.iij.
Cibus autē tuus quo vescet̄: erit in pōdere:viginti sicli in die. A tempore vsq; ad tps comedes illud. Et aquā in mensura bibes sextam partē hin. A tēpore vsq; ad tēpus bibes illā: et quasi subcinericiū ordeaceū comedes illud. Hec ōt. Lec.iij.
Et factus est sermo dñi ad'me dicēs. Fili hois/pone faciē tuā ad mōtes isrl̄:& pphetabis ad eos & dices. Mōtes israel audite vbū dñi dei. Hec dicit dñs dei mōtib⁹ & collib⁹ & vallib⁹. l.v.
Ecce ego inducam super vos gladiū:et disperdam excelsa vestra:& demoliar aras vestras:& confringentur simulachra vestra:et deiciam interfectos vestros ante idola vestra. Lec.vj.

Et dabo cadauera filioꝝ ꝟ israel ante faciē simulachroꝝ vestroꝝ. ⁊ dispergā ossa vestra ante aras vestras in oibus habitationib⁹ vestris. Urbes deserte erūt: ⁊ excelsa demolietur et dissipabunt. Et iteribūt are vestre ⁊ confringētur: ⁊ cessabunt idola vestra: et conterentur delubra vestra: et delebuntur opera vestra. Lec. p hebdo.

Ezc.6. Et cadet interfect⁹ in medio vestri: ⁊ scietis quia ego dñs. Et relinquā in vobis eos qui fugerint gladiū in gentib⁹ / cū dispersero vos i terris: et recordabunt mei liberative sui in gentibus ad quas captiui ducti sunt: qz cōtriui cor eoꝝ lornicans ⁊ recedēs a me: ⁊ oculos eoꝝ: lornicantes post idola

Ezc.7 sua. Et factus est sermo dñi ad me dicens. Et tu fili hois: hec dicit dñs deus terre israel. Finis venit: venit finis sup quatuor plagas terre. Nunc finis super te: ⁊ emittā furorē meum in te: ⁊ iudicabo te iuxta vias tuas: et ponā contra te oēs abominationes tuas. Nec dicit.

¶ Hic incipiunt expositiones euāg. do. cū oronib⁹ ⁊ āis a do. j. post trin. vsq; ad aduētū dñi.

¶ Do. j. post fest. s. trin. Dō.

Deus in te sperātiū fortitudo / adesto ꝓpitius inuocationibus nostris: ⁊ qz sine te nihil pōt mortalis infirmitas / presta auxiliū gratie tue: vt in exequēdis mandatis tuis et voluntate tibi et actione placeamus. Per. Sequēs lucam

Luc.16. In illo tēpore. Dixit ihesus discipulis suis parabolaz hanc. Homo quidā erat diues: et induebat purpura et bysso: et epulabatur quotidie splēdide Et erat quidā mendic⁹ noie lazarus: q̄ iacebat ad ianuā eius / vlceribus plenus. Et reliqua. Omel. bti grego. [illegible] Lec. vj.

Nōnulli putant ꝑcepta veteris testamenti districciora esse ꝙ noui. Sed hi nimirū i mꝓuida cōsideratione fallunt. In illo em̄ nō tenacia: sed rapina mulctatur. Ibi res iniuste sublata restitutione q̄druplici punitur. Hic aūt diues iste nō abstulisse aliena reꝓhēditur: sed ꝓꝓria nō dedisse. Nec dicitur q̄ vi quēpiā oppꝛessit: ſz q̄ in acceptis rebus se extulit. Lc.8.

Hinc ergo summope colligendum est q̄ ꝑna mulctādus sit q̄ aliena diripit: si inferni dānatione ꝑcutitur q̄ ꝓꝓria nō largitur. Nemo itaq; secuꝝ se existimet dicens. Ecce aliena non rapio: sed cōcessis licite rebus vtor quia diues ille non idcirco punit⁹ est / quia aliena abstulit; sed quia acceptis rebus semetipz male dereliq̄t. Hoc q̄q; fuit quod hūc iferno tradidit: q̄ in sua felicitate timid⁹ nō fuit: q̄ ꝑcepta dona ad vsū arrogātie i flexit: q̄ viscera pietat⁹ ignorauit: q̄ ꝓtā sua redimere: etiaz cū sibi abūdaret ꝓcīū noluit. l.9

Sunt nōnulli q̄ cultū subtiliū pciosaz q̄z vestium nō putāt eē pctm̄. Dō si videlz pctm̄ nō eēt: neq̄q̄ sermo dei tā vigilāt exp̄meret q̄ dines q̄ torq̄t apd̄ inferos: bysso atq̄ purpura idut⁹ fuisset. Nemo q̄ppe vestimēta p̄ciosa nisi ad inanē gloriā q̄rit: videlicet vt honorabilioz ceteris eē videat. Nā q̄z p̄ sola iani gloria vestimētū p̄ciosius q̄rit res ipa testat: q̄ nemo vult ibi p̄ciosis vestib⁹ idui: vbi ab alijs nō possit: videri. Quā culpā possumus melius ēt ex diuerso colligere: q̄z si abiectio vil̄ vestimēti ꝺt⁹ nō eēt: eūs gelista vigilāt de ioā ne nō diceret: erat idut⁹ pil̄ camelor. ā. Dē abrahā miserere mei: & mitte lazarū vt intinguat extremū digiti sui i aquā vt refrigeret liguā meā. cā. Bñdō. Adiuuet. ān. Fili: recordare quia recepisti bona in vita tua et lazarus similiter mala, cāti Magt. ℂ Dñica. 2. Dño.

Sancti tui nois dñe tioze pariter & amoze fac nos hēe ppetuū: q̄z nūq̄ tua gubernatiōe destituis/ q̄s i soliditate tue dilectiōis instituis. p. D. lu.

Ep. 15. Il. t. Di. ie. dil. su. paw lā hāc. Hō q̄dā fecit cenaz magnā: & vocauit multos. Et ꝙ. Dnicl. bti grego. [illegible] Lec. 7. Quis iste hō ē: nisi ille de q̄ ꝙ pphetā ꝺz: Et hō ē: q̄s cognouit eū? Quifecit cenā magnaz q̄z latie tatē nob⁹ iterne dulcedinis ꝓparauit. Qui vocat multos: & pauci veniūt: q̄z nōnūq̄ tpi q̄ ei p̄ fidē subiecti sūt: et no ei⁹ quiuio male viuēdo ꝙtradicūt. Misit aūt suū suū hoza cene dicere iuitatis: vt venirent. Quid hoza cene nisi finis ē mūdi? In q̄ nimiz nos sum⁹ sīc tā dubū paul⁹ testat dicens. Nos sum⁹ i q̄s fines seculoz deuenerūt. Si ergo tā hoza cene ē cū vocamur/ tāto min⁹ debem⁹ excusari a cōuiuio dei: q̄to ꝓpinquasse iam cernim⁹ finē seculi. Quo em̄ pēsam⁹ q̄z nihil est qđ restat: eo debemus ꝓtimescere/ ne tēpus gratie qđ ꝓsto est pereat. Idcirco aūt hoc cōuiuiū dei/ non ꝓrandiū/ sed cena vocatur: q̄z post ꝓrādiū cena restat: post cenā vero conuiuiū nullū restat. Et q̄z eternū dei cōuiuiū nobis in extremo parabitur: rectum fuit vt hoc non ꝓrandiū/ sed cena vocaretur. Ad nona.

Sed q̄s p hūc seruū q̄s nisi pdicatoz ordo signat? Dz q̄ videlicet ordie q̄uis adhuc idigni existim⁹: q̄uis pcōz pōderib⁹ q̄uamur: & nos tñ i illū dieb⁹ sumus. Et cū de edificatione bōa aliq̄d vob⁹ loq̄z: hoc est qđ ago. Seruus ei sū sūmi pīsfamilias. Cū vos admōeo ad septēnariū sci: iuitare wz venio ad conuiuiū dei. Nemo me ꝓpt me hoc i loco despiciat. Et si ad iuitādū ne q̄q̄ dign⁹ appareo: sz tñ sūt deliciē q̄s ꝓmitto ā. Hō q̄dā fecit cenā magnā & vocauit multos: & misit seruū suū hoza cene dicere iuitat⁹

vt veniret: quoia parata sunt alka. cāt. Vñs. Ad vesā. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles/ cecos et claudos cōpelle intrare vt impleat domus mea alka. cāt. Magt. ¶ Dñica. iij. Oro.

ORatiōnē nr̄am qs domine benignus exaudi: et qbus supplicādi prēstas affectū/ tribue defensiōis auxiliū. p. Ps. luc.

Cp. 15. IN illo tpe. Erant appropinquantes ad iesum publicani ⁊ pctōres: vt audirēt illū. Et recl. Dñe..bñ gre.p.. Audistis in lectiōe euāgelica fratres mei: qz peccatores ⁊ publicani accesserūt ad redēptorē nostrū: ⁊ nō solū ad loquendū: sed etiam ad manducandū recepti sunt. Qō videtes pharisei: dedignati sunt. Ex qua re colligite: qz vera iustitia cōpassionē hz/ falsa iustitia dedignationē: ꝓpius ⁊ iusti soleāt recte pctōribus indignari. Hz aliud est qđ agit typo superbie: aliud quod agit zelo disciplīe. Dedignant eteī hz nō dedignātes. Despiciūt hz nō despiciētes. Persecutionē cōmouent: hz amātes. Qz et si foris increpatiōes exaggerant per disciplinā: tamē intus dulcedinē per charitatē seruāt. Ic. ℣. At cōtra hi q̄ de falsa iustitia superbire solent/ ceteros q̄q̄ despiciunt: nulla infirmātibus mia cōdescendūt: ⁊ q pctōres se esse nō credunt: eo deterius pctōres fiunt. De quoꝝ pfecto numero pharisei extiterant: qui detrudicantes dñm q̄ peccatores suscipere: arenti corde ipsum fontem mie reprehendebant. Sed quia egri erant: ita vt egros se esse nescirēt: quatenus qđ erant cognoscerēt/ celestis eos medicus blandis fomentis curat. Benignū paradigma obicit: ⁊ in eorum cordibus vulneris tumorem ꝓmit. Ait nāq. Quis ex vobis hō qui habet centū oues et si pdiderit vnam ex illis: nōne dimittit nonagīta nouē i deserto: et vadit ad illam q̄ perierat donec inueniat illam. Lctō. ix. Ecce mira dispensatione pietatis similitudinē sūitas tedit: quā ⁊ in semetipso hō recognosceret: ⁊ tñ hec specialiter ad ipsum auctorē oim ptineret. Qz enim centenarius nīerus est perfectus: ipse centū oues habuit: cum angelorū substantiā ⁊ hominum creauit. Sed vna ouis tunc periit: qñ peccādo homo pascua vite dereliqt. Dimisit aūt nonagintanouē in deserto: qa illos summos angelorū choros reliqt in celo. Cur autē celū desertū vocat: nisi q̄ desertū dicit derelictū. Tunc aūt celum homo deseruit: cum peccauit. ℣. Quis ex vobis homo qui habet cētum oues ⁊ si pdiderit vnam ex illis: nonne dimittit nonaginta nouem in deserto: et vadit ad illam que perierat: donec inueniat illā ℟ alleluya. Cāt. Vñdict. Ad vesā. Que mulier habens drachmas decem: et si pdiderit drachmā vnā:

nome accendit lucernā et everrit domū et quærit diligēter donec inueniat. Ītā. Ītgt. ¶ Do. 4. oz.

PRotector in te sperantiū deus: sine quo nihil est validū nihil sanctū: multiplica super nos miam tuā vt te rectore: te duce/ sic tranleam⁹ per bona tēporalia: vt nō amittamus eterna. Per. Secundū lucam.

Cp. 6. IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut ⁊ pat vester misericors est. Et reliq̄. Sermo ex cōmēta. bene. be. pbī. lc. vii

Misericors est dñs sup ingratos ⁊ malos: vel multiplici scz sua mia qua etiā iumenta saluat/ tēporalia bona largiendo: vel ad celestia dona singulari gratia: q̄ electos solū glorificat inspirādo. Sed siue hoc/ siue illud/ siue vtrūq; intelligas: magna dei bonitate fit/ que nobis imitanda ꝓponit: si filij dei esse volum⁹. Nolite iudicare: ⁊ non iudicabimini. Duo autē sunt: in quib⁹ temerariū iudiciū cauere debem⁹. Cū īcertū est quo aīo quid factū sit: vel cū incertū est q̄lis futur⁹ sit: q̄ nūc vel bonus vel malus ꝓparet. lc. 8.

NOlite ꝯdemnare ⁊ nō cōdēnabimini. Hoc loco nobis nihil aliud ꝓcipi existimo nisi vt ea fugiā q̄ dubiū est quo aīo fiant/ in meliorē partē iterꝑtemur. Quod em̄ scriptū est: ex fructibus eorū cognoscetis eos: de manifestis dictū est/ que nō possunt bono aīo fieri: sicut sunt stupra et blasphemie/ vel furta/ vel ebrietates/ ⁊ si q̄ sunt similia: de quib⁹ iudicare nob⁹ permittit. Dimittite: ⁊ dimittemini: Date ⁊ dabitur vobis. Dimittere nos iniuriā/ dare bñficia iubet: vt ⁊ nobis peccata dimittant: ⁊ vita detur eterna. Qua sentētia breui ꝯz eximia cuncta que latissime de cōuersando cum inimicis mādauerat cōprehēdēdo cōcludit. lc. ix.

MEnsurā bonā ⁊ cōfertā et coagitatā ⁊ superfluentē dabūt in sinū vestrū. Huic simile est qđ alibi dicitur: vt et ipsi recipiant vos in eterna tabernacula. Non em̄ pauperes ipsi: ꝯz christus his mercedē qui elemosynā fecere/ redditur⁹ est. Quā tamen in sinū dare dñr: quia ꝓmerēdi illis occasionem dedere: cum vel egētes misere vel ꝓbe leuientes fortiores sunt: ⁊ tolerati patientiā ⁊ beneficio sustētati: ⁊ ad ipsam aliquotiens fidē duci gratia ꝓuocati. Eadē quippe mensura qua mensi fueritis: remetietur vobis. Potest hoc nō solum de eleemosyna: ꝯz de oībus que mēte/ manu/ lingua gerim⁹ accipiān. Estote ergo misericordes quia pater vester misericors est dicit dom⁹. cāti. Qñq⁹. Ad vel. ān. Nolite iudicare vt nō iudicemini; in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dom⁹. Cāti. Ītgt. ¶ Dñica quita. Dño.

DA nobis dñe q̄sum⁹: vt et mūdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: et ecclesia tua tranquilla deuotiōe letetur. Per. Secundū lucam.

Cp. 5. IN illo tpe. Cum turbe irruerent ad iesum vt audirent verbū dei: & ipse stabat secus stagnū genezareth. Et reli. Her. et 2mēta. be. be. pbī. ℣7

Stagnū siue mare: psens seculū designat. Dñs vero secus mare stat/ posīq; vite labentis mortalitatē deuicēs: in ea qua passus est carne stabilitatē perpetue q̄etis adijt. Turbarū cōuentus ad eū: gentiū in fide cōcurrētium typus est. Et vidit duas naues stantes secus stagnū. Due naues secus stagnuz posite circūcisionē & hyputiū figurāt. Quas bene dñs vidisse phibetur: q; in vtroq; populo nouit dñs qui sunt eius: eorūq; cor a fluctibus seculi huius ad future vite trāquillitatē: quasi ad soliditatē littoris videndo: hoc est misericorditer villando prouehit. Tu aūt. Lectio.vij.

PIscatores autē descendērāt: & lauabant retia sua. Piscatores sunt ecclesie doctores: q̄ nos rete fidei cōprehensos & de profundo ad lumē elatos: quasi pisces littori/ sic terre viuentiū aduehunt. Quasi eīm quedā retia piscantiū sunt complexe predicantiū dictiones: q̄ eos quos receperint in fide nō amittant: Unde & retia/ quasi retinentia sunt vocata. Qz hec retia modo relaxātur in capturam: modo lota plicātur: q; nō omne tēpus est habile doctrine: sz nūc erarāda lingua doctoris: nunc suimet cura gerēda. Ascendēs autē in vnā nauim que erat simonis/ rogauit eum a terra reducere pusillum: & sedēs docebat de nauicula turbas. Nauis simonis est ecclesia primitiua de qua docebat turbas: q; de auctoritate ecclie vsq; hodie gentes ad celoz regna inuitat. Ut cessauit; autē loqui: dixit ad simonē. Duc in altum: & laxate retia vestra in capturam. Quod primo rogauit simonē nauem a terra reducere pusillū/ significat vel tēperate vtendum verbo ad turbas (vt nec terrena eis p̄cipiātur: nec sic a terrenis in p̄funda sacramentoz recedatur: vt ea penitus nō intelligant) vel prius in primis regionib⁹ gentili predicandā. Ut quod dixit itē petro: duc in altum & laxate retia vestra in capturā: ad remotiores gentes q̄bus postea predicatū est pertineat. Ascendēs iesus in nauem: et sedens docebat turbas alta. Bñō⁹. Ad vesp.

Preceptor per totā noctē laborātes nihil cepim⁹: in verbo aūt tuo laxabo rete. Mg. Deo.6.op.

DEus qui diligentib⁹ te bona inuisibilia preparasti: infunde cordib⁹ nris tui amoris affectū: vt te in oībus

et sup oia diligētes ꝓmissiones tuas q̄ oē desideriū superāt ꝑ quamur. Per do. Scōm math.

Cap.5. In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Amē dico vobis/ q̄ nisi abūdauerit iustitia vestra plus q̄ scribarū & phariseoꝝ: non intrabitis in regnū celoꝝ. Et reliqua. Omelia excerpta de diuer. tract. Let. vij.

Iustitia phariseoꝝ est: vt nō occidant. Iustitia eoꝝ q̄ intraturi sunt i regnū dei est: vt nō iracant. Minimū ergo est nō occidere & q̄ illud soluerit/ minimus vocabit in regno celoꝝ. Qui autem illud ipleuerit vt nō occidat: nō cōtinuo magnus erit & apt⁹ regno celoꝝ: sz tamē ascēdit in aliquē gradū. Perficietur aūt si nec iracit. Quod si ꝑfecerit: multo remotioz erit ab homicidio. Quapropt q̄ docet vt nō iracamur/ non soluit legem vt nō occidam⁹: sz ipleꝝ potius: vt & eoꝝ dū nō occidimus/ & intus dū nō iracimur/ innocentiā custodiam⁹. Sc. vij.

Audistis q̄ dictū est antiq̄s. Nō occides. Qui aūt occiderit: reus erit iudicio. In lege enim iudicabat vt qui alium occidebat et ipse occideret. Ego autē dico vobis: id est ego nouus homo vobis nouis noua loquoꝝ. Q̄ eñ ois q̄ iracit fratri suo: reus erit iudicio. Videdū est q̄ tum iterfit inter iustitiā phariseoꝝ/ & xp̄ianoꝝ: q̄ introducit in regnū celoꝝ. Ibi eñ occisio reuz facit iudicio. Hic autē ira reum facit: nihilomin⁹ iudicio. Qui aūt dixerit frī suo racha: reus erit cōsilio. Racha eñ grece hebraice dicit cenos: id est inanis & vacu⁹: quē possum⁹ vulgata iniuria absq̄ cerebzo nūcupare. Sed si de ocioso sermone reddituri sumus rationem: q̄tomagis de cōtumelia. Sc. ix.

Signāter addit: q̄ dixerit frī suo racha. Frat enim nē null⁹ est: nisi q̄ eundē nobiscū habet patrē. Cū ergo illē credat i deū et xp̄m dei nouerit sapientiaz: q̄ rōne stultitie elogio denotari potest? Quid interest aūt iter reū iudicio: & reū cōsilio: et reū gehēne ignis? Nam hoc postremū gutturalius sonat & admonet q̄dā factos a leuioꝝib⁹ ad grauioza: donec ad gehēnā ignis veniret. Et tō si leuius est reū esse iudicio/ q̄ reū eē cōsilio: itez si leui⁹ est reū esse cōsilio/ q̄ reū esse gehēne ignis: opoꝝtet vt leuius esse intelligat iracsci frī q̄ dicere racha: & rursus leui⁹ esse dicere racha/ q̄ dicere fatue. Non enim reatus ipse haberet grad⁹: nisi gradati etiā peccata commēoꝝarētur. Sc. Audistis q̄ dictū est antiquis: nō occides: qui aūt occiderit reus erit iudicio. Sc. Bñō⁹. Ad vel. Sc. Si offers munus tuū ante altare: & recoꝝdatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare: & vade prius reconciliari fratrj tuo: et tunc

dentes offerēs munus tuū.alia.

Cōmunio. ℣ Dñica.vij.oō.

DEus virtutū cuius est totū qđ est optimū: inse re pcōibus nīis amorem tui nois ⁊ pīesta in nobis religionis augmētū vt q̄ sūt bona nutrias/ ac pietatis studio q̄ sunt nutrita custodias. ℟.

Cp.8. IN illo tpe. Cū turba multa esset cū ihesu: nec haberent qđ manducarent: cōuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbā: q̄z ecce iam triduo sustinēt me: nec habent qđ māducent. Et reliqua. Sermo ex cōmēta. bede. pbri. lc. vij.

In hac lectione cōsiderāda est in vno eodemq redēptore nr̄o distincta operatio diuinitatis et hūanitatis: atq erroz eutices (qui vnā tm in xp̄o operationē dogmatizare pīesumit) pcul a xp̄ianis finibus expellendus. Quis eū nō videat: hoc q̄ sup turbam miserēt dñs/ ne vel in die vel vie longioris laboze deficiat: affectum esse ⁊ cōpassionē hūane fragilitatis: qđ vero de septem panib⁹ ⁊ pisciculis paucis quatuoz milia hoim satiauit: diuine opus esse virtutis. Mistice autē hoc miraculo designātur: q̄ vīa pīentis seculi aliter incolumes transire nequimus: nisi nos gīa redēptoris nr̄i alimēto sui verbi reficiat. lc.8.

Hoc vero typice tenēt hāc refectionē ⁊ illam quinq panū ac duoz pisciū distat: q̄ ibi litera veteris testamenti spūali gratia plena esse signata est: hic autē nouiveritas ac gratia testamenti fidelib⁹ ministrāda monstrata. Hane vtraq reflectio in monte celebrata est: vt aliozū euangelistarūq narratio declarat: quia vtriusq scripture testamenti recte intellecta: altitudinē nobis celestium pīeceptozū mādat et pīemioz. Vtraq altitudinē christi q̄ est mons dom⁹ dñi in vertice mōtiū: consona voce p̄dicat. Qui enim edificantē super se ciuitatē sine domum dñi (id est ecclesiam) in alta bonozum extollit operū/ ⁊ cunctis manifestā gētib⁹ exhibet ipse hāc ab īimis delectationib⁹ abstractā pane celi reficit: atq ad appetitū superne suauitatis /dat o pignoze cibi spiritualis accendit. lc.ij.

Misereor (inquit) sup turbā: q̄z ecce iam triduo sustinēt me: nec habent qđ manducēt. Et si dimisero eos ieiunos in domuz suā: deficient in vīa. Quare triduo turba dñm sustinuerit: matheus exponit plenius: qui ait. Et ascendens in montē: sedebat ibi. Et accesserunt ad eum turbe multe: habentes secum mutos/ cecos/ claudos/ debiles/ et alios multos: ⁊ pīoiecerunt eos ante pedes eius: et curauit eos. Turba ergo dominū sanatione infirmozum suozum triduo sustinet: cum electi quiq fide sctē trinitatis lucidi/ dño

suis suoꝝq; peccatis aie videl3 languoꝝ pleuerāti infātia supplicant. ⁊c. Quiercoꝛ sup turbam q; ecce iam triduo sustinent mecum nec habent qđ mādurent: et si dimisero eos ieiunos: deficient in via alīcā. Hñō. Ad vel. ⁊n. Et accipiens ihesus septē panes gīas agēs fregit ⁊ dedit discipulis suis vt apponerēt: ⁊ apposuerūt turbe alīcā. Hagī. ¶ Do.viij.ecō.

DEus cuius potentia in sua dispositione nō fallit: te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas: ⁊ oīa nob3 pfuta 2cedas. p. ℟. mat.

Cap.7 IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Attendite a fallis ꝓphetis/ qui veniunt ad vos i vestimētis ouium: intrīsecus autē sunt lupi rapaces. Et reliq̄. Omelia origē. ⁊c. viij.

QUod paulo superi⁹ fratres charissimi dñs noster ihesus xp̄s spaciosam ⁊ latā viā noiauit: hoc nūc apertius falsos ꝓphetas ostendit: p quos multi in p̄ditionē abominabilē abierunt. Qui ꝑmo i iudea multi appuerunt/ ⁊ modo pdicia totū impleuerūt mundū. Sed illi qui ꝑus falsi ꝓphete fuerūt veri ssimos dñi ꝓphetas vlq; ad mortē plecuti sunt/ sicut hieremiā ⁊ micheam: alios q; multos. Isti autem nunc falsi ꝓphete ⁊ falsi xp̄iani qui sunt: veraces xp̄ianos sine mia persequūtur ⁊ opprimūt: aliquādo si detur copia etiā gladijs sine intermissione aut suis ꝓprijs moꝝib⁹ ⁊ exemplis. Idcirco oēs fideles dñs adhortatur dicens. Attendite a falsis ꝓphetis. Lectio. viij.

ATtendite diligētius: obseruate cautius: vt non seducamini: vt nō circūueniamini vt nō fallamini. Attēdite ergo: hoc est cōsiderate/ quia nō sunt omes sed lupi in vestimēto ouiū. Qui nō sunt religiosi: sed irreligiosi in figura religiositatis. Quia nō sunt xp̄iani: ⁊ veritate vacui xp̄ianoꝝ persecutoꝛes. Attēdite a fallis ꝓphetis/ qui venūt ad vos in vestimentis ouiū: intrīsecus autē sunt lupi rapaces. Ipsos ⁊ beatus paul⁹ apostol⁹ ad ephesios loquēs designabat dicēs. Scio em̄ quia post discessum meum introibunt in vobis lupi graues: lupi rapaces. Lectio nona. Ch.16.

LUpi em̄ graues nosant oēs infideles hereticī: q̄ grauiter sanctā ecclīam oppr̄imūt ⁊ persequūtur: vel molestare frequentāt q̄ sine mia rapere ⁊ coaceruare nō desinunt. Aliq̄n pecunie irrūt aliene/ aliquādo i ipos pecuniaꝝ dños. Multomagis satagūt alias rapere: ⁊ secū miserabiliter deducere. Et vestitū ouium habere dicūtur: eo q̄ nomen habeant xp̄ianitatis: vel q̄ assimilāt se ministris iustitie figuram religiositatis mētientes. Per xp̄ianum itaq; nomen multos seducere nitūtur dulcib⁹ sermōib⁹:

multis scandalum inferentes. Isti sunt de quibus ait aplus. Per suos dulces sermones & blādos: seducunt corda innocētiū. sed ex fructibus eorū cognoscetis eos. Tu aūt.ān. Attendite a falsis prophetis qui veniūt ad vos in vestimētis ouium: intrinsecus aut̄ sunt lupi rapaces: a fructibus eorū cognoscetis eos. Cāti. Benedictus. Ad vesp.ān. Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnum celorū: sed qui facit voluntatē patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnū celorum alla. Canti. Magt. ℣ Dñica.ix.ou

Largire nobis dñe qs semper spūm cogitandi q̄ recta sunt ppiti⁹ & agēdi: vt q̄ sine te esse nō possumus: secūdū te vivere valeamus. p. Sedm lucā. Ch.16.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolā hāc. Homo quidā erat dives qui habebat villicum: et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua. Omelia bene.bede pbri.lc.vii.

Ad clementiā nos dñs et salvator noster hortatur sub exemplo villici / et debitoris dñi sui: vt si dimittimus debitoribus nostris: dimittātur & nobis debita nra. Dives aūt iste q̄ habebat villicū: dñs ipse ē ihesus xps: cuius villici / idest dispēsatores sunt oēs fideles in sancta eccl'ia Exules enī & peregrini sumus in hoc mūdo: & hic nō habemus hereditatē. Sed nō in ipsa sanctā

demur habere: ad dispēsandum nobis cōmissa sunt nō ad possidendū: nr aūt municipatus (vt ait paulus) in celis est. Lec.vii

In villico ergo illo quem dñs suus ejiciebat de villicatione: & laudauit eū q̄ futuram sibi vitā prosperit: nō omnia debemus ad imitādum sumere. Non enī aut dño nro faciendo est in aliquo fraus: vt de ipa fraude noseleemosynas posse facere speremus: aut eos qui nos recipiāt in eterna tabernacula (id est sctōs angelos) tanq̄ debitores esse dñi dei nri fas est intelligendi / cū fideles quiq; sicut diximus in sctā eccl'ia significētur in villico. Si ergo laudatur a dño villicus q̄ fraudem faciebat: q̄to ap̄lius placēt dño deo: q̄ secūdū ei⁹ preceptū vona sua fideliter dispensant? Lec.ix

Qui ergo iuxta huius servi exemplum sedulo rei ciende villicationis id est vitimū tpis sui diem & ratiōis reddende tēpus huiderit: facile terrenoru oim delectatione simil et dilectione nudatus / plus sibi de amicis cōquirendis in futuro: q̄ de diuitijs in plenti colligendis prospicere necessariū ducit. Ablata villicatione fodere non valemus: q; finita hac vita in qua laborare p eterna debem⁹: neq̄q̄: postea bone conversatiōis fructū iz inferre. Sed illo tūc tpe mēdicare cogimur: illo scz

le virgines fatue:que hic p̄ operibus suis mercedē hūane laudis percipiebant:mendicasse referuntur. ān. Dixit dñs villico: quid hoc audio de te? redde rationē villicationis tue all'a. cā. Wñō⁹. Ad vel. ān. Quid faciam/q̄ dñs meus aufert a me villicationē? fodere non valeo: mendicare erubesco: scio quid faciā: vt cū amot⁹ fuero a villicatione:recipiāt me in domos suas. cā Mgt. ¶ Do.x.op̄

PAteant aures misericordie tue dñe p̄cibus supplicantiū:et vt petentib⁹ desiderata cōcedas:fac eos que tibi placita sunt postulare. Per. Ad.

Cp.19. IN illo tpe. Cū appropinquaret ihesus hierl̄z:vidēs ciuitatem fleuit sup illā dicēs. Q̄z si cognouisses:& tu. Et rel'.

Omelia beati gregorii. lc.vij.

QUod a flente dño illa hierosolymorū subuersio describat: que a vespasiano et tito romanis p̄ncipib⁹ facta est: nullus qui hist̄oriā euersionis eiusdem legit/ignorat. Romani em̄ p̄ncipes denūciantur cū dicit. Q̄z venient dies in te:et circundabunt te inimici tui vallo:et circundabūt te/& coangustabūt te vndiq̄/& ad terrā p̄sternēt te:& filios tuos q̄ in te sunt. Hoc q̄q̄ quod additur. Et nō relinquent in te lapidē sup̄ lapidē:etiam eiusdē ciuitatis translmigratio testatur. Q̄z dū nunc in eodem loco cōstructa est:vbi extra portam crucifixus fuerat dominus: p̄rior illa hierusalem vt dicitur fundit⁹ est euersa. Lcō. vij.

HIerusalem ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata: subiungitur Eo q̄ nō cognouerit tp̄s visitatiōis tue. Creator quippe oim/per incarnatiōis sue mysteriū hanc visitare dignat⁹ est. Sed illa timoris & amoris illi⁹ recordata nō est. Sed querendū p̄rius est q̄d sit quod dicit. Videns ciuitatē/fleuit sup illam dicēs. Q̄z si cognouisses:et tu. Fleuit etenim pius redēptor ruinā perfide ciuitatis:quā ipsa sibi nō cognoscebat esse venturā. Cui a flente dño recte dicit. Q̄z si cognouisses/& tu:subaudi sez fleres:q̄ modo quia nescis q̄d imminet exultas. Vñ & subdit. Et q̄dem in hac die tua:q̄ ad pacem tibi. Cum em̄ se carnis voluptatib⁹ daret:& ventura mala nō p̄spiceret:in die sua que ad pacē ei esse poterant habebat. Lcc.ix.

QUi vero p̄sentia bona ad pacem habuerit: manifestatur cum subditur. Nūc autē abscondita sunt ab oculis tuis. Si enim a cordis ei⁹ oculis mala que imminebāt abscōdita non essent:leta in p̄sentibus p̄speris nō fuissent. Cui⁹ mor etiam pena que de romanis(sicut p̄dixi) p̄ncipib⁹ imminebat adiuncta est. Q̄a descripta quid dñs fecerit subdit: quia ingressus tēplum cepit eij cere vēdentes & emētes de illo:

dicēs illis. Scriptum est quia domus mea domus oratiōis est. Vos autē fecistis illam spelunca latronum. Qui ēm narrauit mala ventura: ⁊ ptinus tēplum ingressus est: vt de illo vēdentes ⁊ ementes eēceret: profecto innotuit q̄ ruina ppli maxime ex culpa sacerdotū fuit. ā. Cū appropiquaret dñs hierlm: videns ciuitatē fleuit super eā et dixit: quia si cognouisses ⁊ tu: q̄ venient dies in te: ⁊ circūdabūt te: et coangustabūt te vndiq̄: ⁊ ad terrā prosternēt te: eo q̄ nō cognouerit tēpus visitationis tue alla. Cāti. Vsidict⁹. Ad vel. ā Scriptum est ēm: q̄ domus mea dom⁹ orationis est cunctis gentibus: vos autē fecistis illam speluncam latronum: et erat quotidie docens in templo. Cāt⁹ Vig̃t. ℣ Dñica. xj. Dō.

DEus qui oīpotentiā tuā parcendo maxime et miserando manifestas/ multiplica super nos gratiā tuam: vt ad tua promissa currētes: celestiū bonorum factas esse consortes. Per dñm. ℣ Secūdū Lucam.

IN illo tēpore. Dixit ihesus ad quosdā qui in se confidebant tanq̄ iusti: ⁊ aspernabantur ceteros parabolā istam: dicens. Duo homines ascenderūt in templum vt orarent: vn⁹ pharisseus ⁊ alter publican⁹. Et q̄.

Sermo ex cōmētario venerabilis bede presbyteri. lc. vij.

Quā parabolā dñs qua semp

concluslt vt diceret venientē in dice difficile ī terra fidem reperiendā. Et ne quis sibi forte de superuacua fidei cogitatiōe vel etiam confessione blandiretur: mox altera iuncta parabola diligentius ostēdit a deo fidei non verba examinanda: sed opa. Inter que nimirū opa maxime regnat humilitas. Publican⁹ humiliter orans ad illa prefate vidue: hoc est eccl'ie mēbra ptinet: de q̄bus supra dicit. Deus autē non faciet vindictam electorum suorū clamantiū ad se? Pharisseus autē merita iactans/ ad ea de quibus terribilis in conclusione sententia subditur. Verū tamē filius hois veniens putas inueniet fidem in terra. lc. vij.

PHarisseus stās hec apd se orabat. Deus gr̄as ago tibi: q̄ non sum sicut ceteri hoīm raptores/ iniusti/ adulteri/ velut etiam hic publican⁹. Quatuor sunt species quib⁹ oīs tumor arrogantiū demonstrat. Cum bonū aut a semetipsis se habere existimant aut si sibi datū desuper credūt/ p suis se hoc accepisse meritis putāt: aut certe cū iactant se habere qd̄ nō habent: aut despectis ceteris singulariter videri appetūt habere qd̄ habēt Qua pharisē⁹ iste iactātie peste laborasse dep̄hēdit: q̄ idcirco de tēplo absq̄ iustificatione descēdit: q̄ bonorū operū merita sibi quasi singulariter tribuens

IEiuno bis in sabbato: decimas do omniū que possi deo. Ezechiel ppheta de ostēsis sibi celi animalibus scribit. Et totū corpus plenū oculis i circuitu ipsoꝝ quatuoꝝ. Corpora q̄ppe aīaliū idcirco plena oculis describūtur/quia sanctoꝝ actio ab oi parte circūspecta est: bona deūdenter prenidēs/mala solerter cauens. Sed nos sepe dū alijs rebus intendimus: fit vt alia negligam⁹. Et vbi negligim⁹: ibi pꝛoculdubio oculū nō habem⁹ Nā ecce phariseꝰ ad obtinēdā abstinētiā: ad ipēdēdā miam: ad referendas deo gr̄as oculū habuerat: sed ad humilitatis custodiā non habebat. Et quid pꝛodest q̄ cōtra hostiū insidias pene tota ciuitas caute custoditur: si vnū fozamē apertū relinq̄tur vnde ab hostibus intretur. ān. Duo hoies ascenderūt in tēplum vt ozarent: vnus phariseus ⁊ alter publicanus: descendit hic iustificatus in domum suam ab illo alter. Cāti. Bñdictus. Ad vesp. ān. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum dicens: deus ꝓpitius esto mihi peccatoꝛi. Cāti. Mgt. ℣ Do. xij. oꝛ.

OMps sempiterne deus: q̄ abūdantia pietatis tue ⁊ merita supplicum excedis ⁊ vota/effunde super nos misericoꝛdiam tuam: vt dimittas que cōscientia metuit / et adiicias qd̄ oratio non presumit. Per dñm nostrū. ℣ Secundū Matheū.

IN illo ipe. Exiens iesus de finib⁹ tyꝛi venit p sidonem ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reliq̄. Omel. venera. bede pbēt. l. vij. Surdus ille et mutus quē mirabiliter curatum a dño modo cum euangeliū legeretur audiuimus: gen⁹ humanū designat in his qui ab erroꝛe diabolice deceptiōis diuina merētur gratia liberari. Obsurdit nāq̄ homo ab audiēdo vite verbo: postq̄ moꝛtifera serpētis verba cōtra dñm tumid⁹ audiuit. Mut⁹ a laude ꝓditoꝛis effect⁹ē: ex q̄ cū seductoꝛe colloquiū hōe plūplit Et merito clausit aures ab audiēda iter āgelos laude creatoꝛ quas ad audiendā eiusdē creatoꝛis vituperationē/sermonib⁹ hostis incaut⁹ aperuit. Merito clausit os ad ꝓdicandā cū angelis laudem creatoꝛis: qđ velut ad melioꝛandum eiusdem opus creatoꝛis: cibi vetiti pꝛeuaricatiōe superbus implenit. l. viij. Et heu miser generis humani defectus. Quod in radice vitiosum germinauit: vitiosius multo dilatari cepit in ꝓpagine ramoꝛū. Ita vt veniente i carne dño exceptis paucis de iudea fidelibus: totus pene mundus ab agnitione ⁊ confessiōe veritatis surd⁹ erraret ⁊ mut⁹. Sed vbi abūdauit peccatū: superabūdauit ⁊ gratia. Venit nāq̄ dñs ad mare galilee: vbi nouerat

ℂp. 7.

egrotare quem sanaret. Venit sue gratia pietatis ad tumentia turbida et instabilia gētiū corda: in quibus nouerat esse q̄ ad suā gratiā pertenirent. Et bene inter medios fines decapoleos ad mare galilee (vbi egrotum sanaret) venisse perhibetur: quia relicto ad perfidiam populo qui decalogi mādata acceperat exteras venit ad gentes: vt (sicut ioannes ait) filios dei qui erant dispersi / congregaret in vnum. Lectio nona. Et adducūt inquit ei surdum et mutū: & deprecantur eum / vt imponat ei manum. Quia ille surd⁹ saluatorē agnoscere / mutus rogare nequibat: adducunt ei amici: & pro eius salute dño supplicant. Sic nimirū sic spirituali necesse est curatiōe geratur: vt si q̄s humana industria ad auditū / confessionēq̄ veritatis cōuerti nō potest: diuine pietatis offeratur aspectibus atq̄ ad sanandū eū superne manus flagitetur auxiliū. Nec tardat celestis mia medici: si itēta peccantium non hesitat nec deficit oratio. ān. Iriens iesus de finibus tyri / venit per sidonē ad mare galilee: inter medios fines decapoleos alleluia. Cāti. Benedict⁹. Ad vesp. ān. Bene omnia fecit: & surdos fecit audire & mutos loq̄. cāti. Magt. ¶ Dominica .xiij. Da

OMni potēs et misericors deus / de cuius munere venit vt tibi fidelibus tuis digne et laudabiliter seruiatur: tribue nobis quesumus vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per. Scdm lucam. In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident: que vos videtis. Et reliqua. Sermo ex cōmēta. venerabilis bede phī. Lec. vij. Non oculi scribarū neq̄ pharisecorū qui corpus dñi tantū videre: sed illi beati oculi qui eius possunt cognoscere sacramēta: de quibus dicit. Et reuelasti ea parulis. Beati oculi paruulorū: quib⁹ et se & patrē filius reuelare dignatur. Dico autē vob; q̄ multi prophete & reges voluerūt videre que vos videtis & nō viderunt: & audire que vos auditis et non audierunt. Lec. viij Abraham vero exultauit vt videret diē christi: vidit & gauisus est. Esaias q̄q̄ et micheas et multi alij prophete viderūt gloriā dñi qui et propterea videntes sunt appellati. Sed hi oēs a longe aspicientes et salutantes: et per speculū in enigmate viderūt. Apostoli autē in plentia habētes dñm cōuescentesq̄ ei: & queq̄ voluissent interrogādo discentes: nequaq̄ per angelos & varias visionū spēs opus habebant doceri. Quos vero lucas multos pphetas & reges dicit: matheus apertius prophetas & iustos appellat. Ipsi sunt reges magni / q̄ tētationū suarū

Cp. 10.

sed regēdo p̄ceſſe nouerūt ł.ir.
Ecce quidā legiſperitus ſurrexit tentans eū: ⁊ dicens. Magiſter quid faciēdo vitā eternā poſſidebo? Legiſperitus qui de vita eterna dñm tētans interrogat: occaſionē vt reoꝝ tentandi de ipīs dñi ſermonibus ſumpſit: vbi ait. Gaudete aūt q̄ nomina veſtra ſcripta ſunt i celis. Sed ipſa ſua tentatiōe indicat q̄ vera ſit illa dñi confeſſio qua patri loq̄tur/q̄ abſcōdiſti hec a ſapientibus ⁊ p̄rudētibꝰ: ⁊ reuelaſti ea parvulis. Amen. Homo qui dā deſcēdebat ab hierł'm in hierico et incidit in latrones: qui etiā deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis ipoſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Cāti. Bñdꝰ Ad vel.ān. Quis tibi videtur p̄ximus fuiſſe illi qui incidit i latrones? et ait/ille qui fecit miam in illo: vade et tu fac ſimiliter alleluia.
Cāti. Mgt. Dñica.xiiij.oꝝ.
Omnipotens ſempiterne deus: da nobis fidei/ſpei/et charitatis augmentum: et vt mereamur aſſequi quod promittis: fac nos amare quod p̄cipis. Per. Ⅎ Secundū Lucā.
Cp.17 In illo tēpoꝛe. Dū iret ieſus in hieruſalem tranſibat per mediam ſamariā ⁊ galileam. Et cū ingrederetur quoddam caſtellum: occurrerūt ei decem viri leproſi. Et rel. Sermo ex cōmen. vene. vede pbī. ł.vij.
Leproſi non abſurde intelligi poſſunt: qui ſcientiā vere fidei non habentes/varias doctrinas profitētur erroꝛis. Hi aūt tam vitādi ſunt eccł'ie: vt ſi fieri pōt lōgius remoti magno clamoꝛe interpellēt. Vñ ⁊ apte ſubiūgitur. Qui ſteterūt a lōge: ⁊ leuauerūt vocē dicētes. Ieſu p̄ceptoꝛ/miſerere nr̄i. Et bñ vt ſaluētur: ieſum p̄ceptoꝛē nomināt. Qꝛ em in eꝰ verbis ſe erraſſe ſignificant: hūc ſaluandi humiliter p̄ceptoꝛē vocant. ł.c.viij.
Cumq̄ ad cognitionē p̄ceptoris redeunt: moꝛ adꝛoꝛmā ſalutis accurrūt. Vñ ſeqūtur. Quos vt vidit dixit. Ite oſtēdite vos ſacerdotibꝰ/ ⁊ factū eſt dū irēt: mūdati ſunt. Nullū dñs eoꝝ q̄bus hec coꝛpalia bñficia p̄ſtitit inuenit miſiſſe ad ſacerdotes niſi leproſos. Qꝛ videlicet ſacerdotiū iudeoꝝ figura erat futuri ſacerdotij regalis qđ eſt i eccł'ia quo conſecrātur oēs p̄tinentes ad coꝛpꝰ xp̄i ſūmi et veri p̄ncipis ſacerdotū. Et q̄ſq̄s vel heretica p̄ꝛauitate: vel ſuperſtitiōe gētili: vel iudaica p̄fidia: vł' etiā ſchiſmate fraterno q̄ſi vero coloꝛe p xp̄i gratiā caruerit: neceſſe ē vt ad eccleſiā veniat: coloꝛēq̄ fidei verū quē accepit oſtendat. ł.ir.
Cp.6.
Cętera vero vitia tanq̄ valitudines ⁊ quaſi moꝛbos aie atq̄ ſenſuū per ſe ipm interꝰ in cōſciētia ⁊ intellectu dñs ſanat et coꝛrigit. Vnde autē vnus ex illis/vt vidit q̄ mūdatus ē: egreſſus eſt cū magna voce magnificans deū. Et cecidit in faciē ante pedes eius: gr̄as agens. Ille

enim vere deo gratias agit: qui reprehensis cogitationib⁹ ꝓsumptionis sue: q̄ in semetipso infirmus sit humiliter videt: qui nihil sibi vtutis tribuit: q̄ bona q̄ egit esse de misericordia ꝓditoris cognoscit. ān. Dū ingrederet iesus quoddā castellum / occurrerūt ei decē viri leprosi: qui steterunt a longe et leuauerūt vocem dicētes: iesu preceptor miserere nobis. cā. Bñdictus. Ad vel. ān. Nonne decē mundati sunt? et nouē vbi sunt? non est inuētus qui rediret / et daret gloriā deo: nisi hic alienigena? vade quia fides tua te saluum fecit alla. Cātt. Mgt. ℣ Do. xv. oꝝ

Actiones q̄sumus domine ecclesiam tuam propitiatione perpetua: et quia sine te labitur hūana mortalitas: tuis semper auxilijs et abstrahatur a nocꝫs / et ad salutaria dirigatur. Per. ℣ Secūdū matheū.

cap. 6. In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo pōt duobus dñis seruire. Et reliq̄. Ser. ex cōmē. be. bede pbi. l. 7

Nemo potest duobus dñis seruire: qz nemo valet transitoria simul ⁊ eterna diligere. Si em eternitatem diligimus: cuncta tēporalia in vsu non in affectu possidemus. Aut em vnū odiet et alterū diliget: aut vni adherebit ⁊ alterū cōtēnet. Hec verba diligenter considerāda sunt. Nam qui sint duo domini consequenter exponit dicens. Non potestis deo seruire et mamone. Audiat hoc auarus: audiat qui censetur nomine christiano nō posse simul māmone (hoc est diuitijs) christoq̄ seruire. l. vij. Et tamē non dixit q̄ habet diuitias: sed qui seruit diuitijs. Qui em diuitias rū seruus est: diuitias custodit vt seruꝰ. Qui autē seruitutis excussit iugū: distribuit eas vt dñs. Sed qui seruit māmone: illi vtiq̄ seruit qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatis prepositꝰ / pnceps huius seculi a dño dicitur. Ergo aut vnū odiet: ⁊ alterum diliget. Vt fieri debet: odiet scz diabolum: diliget deū. Aut vni adherebit: et alterum contēnet. Adherebit scilicet diabolo: cum quasi eius premia temporalia sectatur: contēnet autem deum. Non dixit odiet: sed sicut solent minas eius preponere cupiditatibus suis: q̄ de bonitate eius sibi impunitatem blandiūtur. Quibus per salomonē dicitur. Fili / ne adijcias peccatum sup peccatum: et dicas. Miseratio dei magna est. Lectio nona.

Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse anime vestre quid mādu cetis: aut corpori vestro q̄d induamini. Ergo quod oībus natura tribuit ⁊ inuētz ac vestijs: hoībus quoq̄ cōmune est. Hui⁹ cura penitus nō liberamur: sed precipit nobis ne soliciti simus quid comedam⁹. Et qz i sudore vult⁹ ꝓparam⁹ nobis panē: la-

lenda. Anima plus est ꝙ esca: et corpus plus ꝙ vestimentū. Admonet vt meminerimus multo amplius nobis deum dedisse ꝙ nos fecit/et cōposuit ex anima ꝫ corpore: ꝙ est alimentum atq; tegumentū. Vt intelligas eū qui dedit animā: multo facilius escas esse daturū. Similiter eū qui corpus dedit/ multo facilius daturū esse vestimētū. ān. Nolite soliciti esse dicētes q̄d manducabimus aut quid bibem⁹: scit enī pater vester celestis q̄d vobis necesse sit alla. Cāti. Ꝑ dict⁹ Ad vesp. ā. Querite ergo primū regnum dei et iustitiā eius: ꝫ hec oīa adijcientur vobis alleluia. Cantι. Magnificat. ¶ Dñica.xvj.ozt.

ECclesiam tuā dñe miseratio continuata mūdet et muniat: ꝫ q; sine te nō potest salua cōsistere: tuo semp munere gubernet. Per. Sc̄dm lucā.

Cap.7 IN illo tēpore. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naim: et ibāt cum illo discipuli eius: ꝫ turba copiosa. Cum aūt appropinquaret porte ciuitat: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Et reliqua. Ser. exp̄mē. ve. be. pbī. ꝛc. vij.

DEfunctus hic qui extra portam ciuitatis multis est ītuentibus elatus/ significat hominē letali criminū funere lopratū: eundēq; inlup anime mortem nō cordis adhuc cubili tegentē: sed ad multorū notitiam per locutionis opisve indicium: qua si per sue hostia ciuitatis ppalantē. Qui bene filius vnicus matris sue fuisse perhibet: q; licet e multis collecta personis vna sit perfecta et immaculata virgo mater ecclesia: singuli q̄: q; tamē fidelium vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatentur. Nam ꝫ electus quilibet q̄n ad fidē imbuitur filius est: q̄n ad fidē alios imbuit: mater ē. ℓ. vij. Portā ciuitatis qua defunct⁹ efferebatur: puto aliquē de sensibus esse corporis. Qui enim seminat inter fratres discordias: qui iniquitatē in excelso loquitur: per oris portā extrahitur mortuus. Qui viderit mulierē ad concupiscendā eam: per oculorū portā sue mortis indicia pfert. Qui fabulis ociosis/ obscenis ve carminibus/ vel detractiōib⁹ aurē libēter apit: hāc aie sue portā mortis efficit. Ceterosq; q̄ nō seruat sensus: mortis sibi ipsi referat aditus. ℓ. ix. Et hec vidua erat: ꝫ turba ciuitatis multa cū illa. Viduam esse ecclesiā ois anima/ q̄ sponsi dñiq; sui se morte redēptā meminit/ agnoscit. Diuino autē nutu multa hoim turba viduā comitabatur: vt viso tanto miraculo multi testes/ multi fierēt dñi laudatores: quā cū vidisset iesus mia motus super eam: dixit illi. Noli flere. Desiste iquit q̄si mortuū flere: quē mox viuū resurgere videbis. Vbi mystice nouati dogma cōfundit: qui de

Ch.14

lua munditia superbe gliatus
hūilē pēnitētiū mūdationē eua
cuare conat: verāq; mēz eccle
siā de natoꝝ suoꝝ spūali extin
ctione plorantē/ spe vite redo
nande negat ꝓsolari debere.ā.
Ibat iesus in ciuitatem que voca
tur naim: et ecce defuncti efferebat fi
lius unicus matris sue. cā. Dñō.
Ad vel.ā. Accepit aūt oēs timor:
et magnificabāt deū dicētes: quia
ꝓpheta magn⁹ surrexit i nobis: et
quia deus visitauit plebem suam.
cā. Magt. Dñica.xvij. Dz.

Ch.14 Ta nos ās grā sp ꝫ pre
ueniat ꝫ sequatur: ac bo
nis operibus iugiter ꝓsit esse
intentos. Per. Scōm lucam.

In illo tpe. Cum intrasset
iesus in domo cuiusdā pn
cipis pharisеoꝝ sabbato mā du
care panem: ꝫ ipsi observabāt
eū. Et ecce quidā homo hydro
picus erat ante illum. Et resp.
Omes.bene.bede.phēt.Lec.ij.
Hydropis morbus ab aquelo
humore vocabulū trahit. Grе
ce enim aqua hydor vocat. Est
aūt humor subcutane⁹ de vitio
uesice natus: cū inflatione tur
gēte ꝫ āhelitu fetido. Prop̄riū
q; est hydropici: quanto magis
abūdat hūoribus inordinatis/
tanto ampli⁹ sitire. Et iō recte
cōparat ei quē fluxus carnaliū
voluptatū exuberās aggrauat
Cōparat diuiti auaro: q̄ quan
to est copiosior diuitijs/ quibus
nō bene utitur: tanto ardētius

Et respōdens iesus dixit ad le
gispitos ꝫ pharisеos. Licet sab
bato curare? At illi tacuerunt.
Dō dicit rndisse iesus: ad hoc
respicit qō ꝑmissus est: ꝫ ipi ob
seruabāt eū. Dñs em̄ nouit co
gitationes hoim. Sz merito in
terrogati tacent: q̄ cōtra se di
ctū q̄cq̄d dixerint vident. Nā si
licet sabbato curare: quare sal
uatorem an curet obseruant?
Si non licet/ quare ipsi sabba
to pecora curant? Lectio nona.

Ipse vero apphēsum sanauit
eū: ac dimisit. Prouisa dispen
satione dñs ante legisperitos ꝫ
pharisеos hydropicū curat: et
mor ꝑtra auaritiā disputat: ut
videlz ꝑ eius egritudinē corpo
ris/ i illis exprimeret egritu
dinē cordis. Deniq; post mlta dis
putatiōis eius hortamēta subiū
ctum est. Audiebāt aūt het oia
pharisei q̄ erant auari: ꝫ deride
bant illū. Hydropic⁹ q̄ppe quo
ampli⁹ biberit: ampli⁹ sitit. Et
ois auar⁹ sitim multiplicat: q̄
cū ea q̄ appetit adeptus fuerit/
ad appetenda alia ampli⁹ anhe
lat. ā. Dixit iesus ad legisperitos
et pharisеos/ si licet sabbato cura
re ꝫat illi tacuerunt: ipse vero ap
prehendēs hydropicū sanauit eum/
ac dimisit. cāti. Dñdict⁹. Ad vel.
ān. Cum vocatus fueris ad nup
tias recumbe in nouissimo loco:
ut dicat tibi qui te inuitauit: amice
ascende superius: tunc erit tibi glo
ria coram simul discūbentibus al.

Oꝛ. ꝙsumus dñe populo tuo diabolica vitaꝝ contagia: et te solū deū pura mēte sectari. Per dñm.

Sēdm math.

Cp.22 In illo tpe. Pharisei audientes q̄ ihesus silentiū imposuisset saduceis: conuenerūt in vnū. Et interrogauit ihesus vnus ex eis legisdoctoꝛ: tentās eū. Magister: quod est mandatū magnū i lege? Et re. Omel. beati ioānis epi. Lcō. viij.

Conuenerūt: vt multitudie vicerēt / quē ratione superare non poterāt. A vitate se esse nudos prohibuerunt: q̄ multitudine se armauerūt. Dicebāt em̄ apud se. Unus loquaꝝ pro oibus: et oēs loquamur per vnū: vt siquidem vicerit/ oēs videamur victoꝛes: si autē victus fuerit/ vel solus videatur cōfusus. O pharisei: qui oia propter homines cogitatis et facitis. Primum quidem venientes cū vno: vincendi estis per vnum. Lec. viij.

Cū amē pone qꝛ vno victo hoīe: nō intelligūt oēs vos esse victos. Nunqd cōscientie vestre nō sentiūt se esse confusas. Lenis em̄ est cōsolatio cū quis in seipso cōfusꝰ est: qđ ab alijs ignoratur. Magister/ qđ est mandatū mgnum in lege? Magistrū vocat: cuꝰ nō vult esse discipulus. Nō scire desiderās: sz tētās simpliciſſimꝰ interrogatoꝛ/ et maligniſſimꝰ insidiatoꝛ: de magno mandato interrogat qui nec minimū obseruat. Ille em̄ debet interrogare de maioꝛi iustitia: q̄ mioꝛē cognouit. Tu. ix.

Dñs aūt sic ei rñdit: vt interrogatiōis eius fictā conscientiā statim primo respōso ꝓcuteret dicens. Diliges dñm deū tuū ex toto coꝛde tuo/ & in tota aia tua et in tota mēte tua. Hoc est maximū & primū mandatū. Maximū aūt & minimū mandatū dicimꝰ: quantū ad dignitatē mādatoꝝ: nō quantū ad vtilitatē. Alioquin vtilitas oim mandatoꝝ: vna est: & oia mādata que vnū videtur esse mandatū/ ita sibi cohereant: vt alterū sine altero esse nō possit. Tu aūt. ān. Magister: qđ est mandatū magnū in lege? ait illi ihesus: diliges dñm deum tuum ex toto coꝛde tuo, alias cā. Sēdm. Ad vesp. ān. Quid vobis videtur de xpo: cuius filius est? dicunt ei oēs dauid: dicit eis ihesus: quomodo dauid in spiritu vocat eū dñm dicens: dixit dñs dño meo: sede a dextris meis, cāti. Magt.

℣ Dñica decimanona. Oro.

Dirigat coꝛda nostra q̄sumus dñe tue miserationis operatio: quia tibi sine te placere nō possumꝰ. p. Ad. mat.

Cp. 9 In illo tempoꝛe. Ascendēs ihesus in nauiculā trāsfretauit: & venit in ciuitatē suam. Et ꝙ. Ofi. vti ioānis epi. lc. 7.

Creatoꝛ rerū oꝛbis dñs posteaq̄ se ꝓpter nos angustiauit in carne/ cepit habere humanā patriaꝝ: cepit ciuitatis iudaice esse ciuis. Parētes habere ca-

pit/ parentū oīm ipse parens: vt imitaret amoꝛ: attraheret charitas: vinceret affectio: suaderet humanitas/ quos fugauerat dñatio: metus dilperlerat: et fecerat vis poteſtatis extoꝛres. Venit in ciuitatē ſuam: ⁊ obtulerūt ei paralyticum iacētē in lecto. Tu aūt dñe. vij.

Et videns (inquit) ieſus fidem illoꝝ: dixit paralytico. Confide fili. Dimittuntur tibi peccata tua. Audit vemā ⁊ tacet paralyticus: nec vllam rependit gratiā: qz plus coꝛpoꝛis ꝙ aie tendebat ad curā: ⁊ tpales erunnas reſoluti coꝛpoꝛis ſic defleꝛbat: vt eternas penas reſolutionis aie nō defleret: gratioꝛez ſibi pꝛeſentē vitam iudicās ꝙ futurā. Merito chriſtus fidem offerentium reſpicit: ⁊ vecoꝛdiam deſpicit ſic iacentis: vt fidei aliene ſuffragio paralytici anima ante curaretur ꝙ coꝛp⁹.

Tu autem domine. Lectio.ix.

Deſpiciens (inq̄t) fidē illoꝝ. Cernitis in hoc loco fratres deum nō q̄rere inſipientiū volūtates: non expectare ignoꝛanti um fidem: nō infirmi ſtulta deſideria perſcrutari: ſed ad alteꝛius fidem ſubuenire. Reuera fratres q̄ſi medicus languētiuꝝ querit aut reſpicit voluntates: cum ſemp cōtraria deſideret et req̄rat infirmis: hinc eſt q̄ nūc ferrū: nunc ignem: nunc amara pocula ingerit ⁊ apponit inuitis: vt curā ſani ſentiant/ quaꝛ ſentire nō poterant egrotātes: ān. Dixit dñs paralytico. confide fili/ remittuntur tibi peccata tua allatā. Wñdictus. Ad del. ān. Videntes autem turbe timuerūt: et glorificauerunt deum qui dedit poteſtatem talem hominibus ꝛ̄.

Magt. Dñica xx. Oratio.

Omnipotēs ⁊ miſericoꝛs deus vniuerſa nobis aduerſantia ꝓpitiat⁹ exclude: vt mēte ⁊ coꝛpe parit expediti/ q̄ tua ſunt liberis mentibus exequamur. Per. Decādē math.

In illo tempoꝛe. Dicebat ieſus turbis parabolam hanc. Simile factum eſt regnū celoꝝ homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et reliqua. Tp.22

Omel. Dñica xx. Lec. vij.

Plerūq̄ in ſcō euangēlio per regnū celoꝝ pñs eccl̄ia deſignatur. Cōgregatio iuſtoꝝ regnū: celoꝝ dr. Qz em ꝙ ꝓphetā dñs dixit. Celū mihi ſedes eſt. Et ſalomon ait. Aia iuſti: ſedes ſapientie. Paulus etiā dixit: xp̄z dei vtutē ⁊ dei ſapientiā. Liq̄do colligē debem⁹: qz ſi deus ſapiē tia: anima aūt iuſti ſedes eſt ſapientie: dū celum dicitur ſedes dei: celū ergo eſt aia iuſti. Hinc per pſalmiſtā de ſanctis pꝛedicatoꝛibus dicitur. Celi enarrāt gloꝛiam dei. Tu aūt. Lectō. vij.

Regnū ⁊ celoꝝ eccl̄ia iuſtoꝝ eſt: qz dū coꝛ coꝛda i ꝛa ni! amb̄ut ꝙ hoc ꝙ ad ſupna ſuſpirāt iā i eis dñs q̄ſi in celeſtibus re-

gnñ celoꝝ hoi regi: q̄ fecit nuptias filio suo. Jā itelligit charitas vēa: q̄s est rex regis filij pater. Ille nimirū cui psalmista ait. Deus iudicium tuū regi da: et iusticiam tuam filio regis. Tu autem dñe. Lectio.ix.

Qui fecit nuptias filio suo. Tunc eī deus pī deo filio nuptias fecit: qñ hūc in vtero v̄ginis hūane nature ꝛiunxit. Mñ deū ante secula fieri voluit hominē in fine seclorū. Sed q̄ ex duob⁹ plonis solet fieri ista cōiunctio: absit hoc ab intellectib⁹ nr̄is/vt plonā dei et hois salua tozis nr̄i iesu xp̄i ex duab⁹ personis credamus esse vnitā. Ex duab⁹ q̄ppe atq; in duab⁹ hunc naturis existere dicim⁹. Sz ex duab⁹ plonis ꝛpolitū credi (vt nephas) vitem⁹. ā Dicite inuitatis: ecce p̄ādiū meū parau: venite ad nuptias alr. cā. Hñd. Ad vel. ān. Nuptie q̄dē parate sunt sed q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni: ite ergo ad exitus viaꝝ ⁊ quoscunq; inueneritis/vocate ad nuptias alr̄a. cāt Magt. ℣ Dñica.xxj.Dr.

Largire q̄sum⁹ dñe fidelibus tuis indulgētiā placat⁹ ⁊ pacē: vt pariter ab oībus mūdētur offensis: ⁊ secura tibi mēte deseruiāt. Per dñ. Sq. ioñ.

Ep. 4 In illo tpe. Erat q̄dam regulus: cui⁹ filius infirmabat capharnaū. Hic cū audisset quia iesus aduenisset a iudea in galileā: abijt ad eum/⁊ rogabat eum vt descenderet et sanaret filiū eius. Incipiebat eī mori. Et rel. Dñe.bti greg. ... l.7.

Lectio scī euāgelij quā modo fratres audistis: expositiōe nō indiget. Sed ne hanc tacite p̄terisse videamur: exhortādo potius q̄ exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc aūt nobis solūmodo de expositione video esse requirendū. Cur is q̄ ad salutē petendam venerat audiuit: nisi signa et p̄odigia videritis/ non creditis. Tu aūt. Lec.vij.

Qui eī salutē querebat filio: p̄culdubio credebat. Neq; eī ab illo q̄reret salutē: quem non crederet saluatorē. Quare ergo dicit: Nisi signa ⁊ p̄odigia videritis nō creditis: cum ante crederet/q̄ signū videret. Sed memētote q̄d petijt: ⁊ aperte cognoscetis q̄ in fide dubitauit. Deposcit nanq; vt descēderet/⁊ sanaret filiū eius. Tu. Lec.ix.

Corporalē ergo p̄sentiā dñi q̄rebat: q̄ per spm̄ nusq; deerat. Minus itaq; in eum credidit: quē nō putauit posse salutē dare nisi p̄sens eēt ⁊ corpe. Si eī perfecte credidisset: p̄culdubio sciret q̄ nō esset locus/vbi non esset deus. Ex magna ergo parte diffidus est: q̄ virtutē nō dedit maiestati: sed p̄sentie corporali. Tu autē. ān. Erat q̄dam regulus cuius filius infirmabat capharnaum: hic cū audisset quia iesus aduenisset in galileā: rogabat eum vt sanaret filiū eius. cā. Hñ dictus. Ad vel. ān. Cognouit aūt

patet q; illa hora erat in qua dixit ihesus/filius tuus viuit:et credidit ipse et domus eius tota. Cantic. Magt. ¶ Dñica.xxij. Oratio.

HUmiliã tuã qs dñe cõtinua pietate custodi: vt a cunctis aduersitatib⁹ te protegẽte sit libera:ℰ i bõis actib⁹ tuo noi sit deuota. Per dñ. Seqũs math.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolã hãc Simile est regnũ celoꝝ hoi regi:qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et reliq̃. Omelia bti augustini epi. Lect.viij.

Ecce fratres res in aperto est: admonitio vtilis valde ℰ salubris. Obediẽtia debet vt qđ iust est impleat:q; ois hõ debitoꝝ est dei: ℰ debitorẽ hꝫ fratres suũ. Quis est em̃ q; nõ sit debitor: nisi in quo nullũ pctm̃ põt inueniri? Quis est aũt q; nõ habeat debitorẽ fratrẽ: nisi ille in quẽ nemo peccauit? Putasne qsq̃ in gñe hũano repiri põt:q; nõ et ipse aliquo pctõ obstrict⁹ sit fratri suo? Tu aũt. Lec.viij. Debitor ergo ẽ ois hõ:hñs tñ et ipse debitorẽ. Ideo de⁹ iust⁹ cõstituit tibi regulã in debitore tuo:qđ faciet ℰ ipse cum suo Duo sunt opa mie q̃ nos liberant:q̃ breuiter ipe dñs posuit in euãgelio. Dimittite/ℰ dimittet vobis. Date ℰ dabit vobis. Dimittite ℰ dimittetur vobis: ad ignoscẽdum pertinet. Date/et dabitur vobis: ad pstãdum

Qđ ait de ignoscẽdo: ℰ tu vis tibi ignosci qđ peccas: ℰ habes aliũ cui tu possis ignoscere. Rursus qđ ptinet ad tribuendũ bñficiũ / petit te mẽdicus ℰ tu es dei mẽdic⁹. Dẽs em̃ qñ ozam⁹: mendici dei sum⁹. Ante ianuã patrisfamilias stam⁹:imo etiã psternimur supplices:ingemiscim⁹ aliqđ volentes accipere. Et ipm aliqđ:ipe de⁹ est. Quid a te accipit mẽdicus? Nanẽ. Et tu qđ petis ab eo nisi xpm q; dixit:Ego sum panis viuus q; de celo descendi? ãn. Dixit autẽ dñs seruo:redde qđ debes: pcidẽs autẽ seruus ille rogabat eũ dicens:patientiã habe in me et oia reddam tibi. cã. Bñđ. Ad vesp. ãn. Serue neqũ : omne debitũ dimisi tibi qñ rogasti me: nõne ergo oportuit te misereri cõserui tui sicut et ego tui misertus sum ℰ alleluia. Cãticũ. Magt. ¶ Dñica. xxij. Dõo.

DEus refugiũ nr̃m ℰ virtus/ adesto pñs ecclesie tue pcibus auctor ipse pietatis: ℰ presta vt quod fideliter petimus/efficaciter consequamur. Per dñm. Seqũs matheum. Cp. 22

In illo tpe. Abeũtes pharisei cõsiliũ inierũt:vt ca perẽt ihesum in sermõe. Et rel. Omel. bti hieron. pbi. Sc. vũ.

Querẽtes dñm cõprehendere pncipes sacerdotũ ℰ scribe: timuerũt populũ. Atq; iõ qđ per se nõ poterãt/ pressis manib⁹ efficere tentabãt:vt ipsi a mor

Et mittunt ei discipulos suos cum herodianis. Tu. Lec. vij.

Miserunt ergo discipulos suos: ql adhuc min⁹ cognitos q min⁹ suspectos: vt aut absc̄dite facileq; deciperēt eū: aut dē hēt min⁹ erubescerēt apud eū. Nā q̄llio malo dēprehenso/ tāto min⁹ nascit̄ q̄fusio: quāto fuerit psona deterioz. Q; discipuli magistris suis minores etate erāt malitia aūt pares. Lec. ix.

Magister/scimus q; verax: es q; viā dei in v̄itate doces: q; non est tibi cura de aliquo. Nō em̄ respicis psonā hoim. Dic ergo nobis q̄d tibi videt. Licet c̄ēsuz dari cesari an nō? Magistz eū vocant q; veracē: vt quasi honoratus q; laudatus mysteriū sui cordis eis simpliciter aperiret: tanq; eos volens habere discipulos. Ān. Magister scimus quia verax es: q; viam dei in veritate doces alla. Cant. Bñdc. Ad vel. Ān Reddite ergo q̄ sunt cesaris cesari: q; que sunt dei deo alla. cāti. Magt. ℣ Dñica. xxiiij. Ofo.

Absolue q̄s dñe tuoz q̄sumus facta ppitioz: q; a ptōz nexibus q̄ p nostra fragilitate p̄trahimus: tua benignitate liberemur. Per dñm. Scōz matheū.

Cap. 9. In illo tpe: Loquente ihesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit q; adozauit eū: dicens. Dñe/ filia mea modo defuncta est: sed veni/ impone manū tuā super eā: q; viuet. Et re, Quel. bene. bedes obīt. le. nō.

Princeps synagoge / nullus melius q̄ ipse moyses intelligi tur. Vnde bene iairus (id est illuminās siue illuminat⁹) dicitur: q; q̄ accepit verba vite dare alijs: q; p hec ceteros illuminat: q; ipse a spū scto q̄ vitalia monita scribere vel docere posslt illuminatur. Tu aūt. l. vij.

Qui iuxta euāgeliū/ luce vidēs ihesum p̄cidit ad pedes ei⁹. Q; in spū vēturū i carne dñm viderat: humili cozde se ei⁹ potē tie subdidit: quē ita circa finem seculi hoiem incarnādū esse cognouit: vt eternū ante omne seculū deū existere nō dubitaret. Si caput christ⁹ de⁹: pedes ei⁹ quid apti⁹ q; assumpta hūanitas: qua terrā nē mozt alitatz tetigit/ accipiēdi sunt? Et p̄zocidere archisynagogū ad pedes ihesu: est legislatozē cū tota p̄zogenie mediatozē dei q; hoim: lōge sibi dignitatis gloz ia p̄zelerendū esse cognoscere: q; cōfiteri cum apostolo quia quod infirmum est dei: fortius est hominibus. Tu auem. Lectio. ix. Cap. 6.

Hlia ergo archisynagogi ipa est synagoga: q; sola legali institutione composita/ quasi vnica moysi nata erat. Et hec velut duodecimo etatis anno (hoc est tpe pubertatis appzopiquāte) mozi ebatur: q; nobiliter a p̄zopheta educata/ postq; ad intelligibiles amos puenerat: postq; spūalē deo sobolem generare deberet: subito lamnosa erro-

eis consternata/spñalis vite vi as ingredi desperabiliter omi- sit. Et si nō a xpo ei succurrere tur: in horrendā mortem p ois corruisset. ān. Loquente ihesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit & adorauit eum dicens. domine filia mea modo defuncta est: sed veni im pone manum tuam super eam et viuet alla. cāt Vñdict⁹. Ad ves. ān. Confide filia: fides tua te salu- uam fecit: & salua facta est mulier xx illa hora alleluya. canti. Ma- gnificat. ¶ Dñica.xxv. Oco. EXcita qs dñe tuor fideliū volūtates: vt diuini ope- ris fructū ppensius exequētes/ pietatis tue remedia maiora p- cipiant. Per. ¶ Nota q̄ pri- ma dñica ati aduē. quātūcunq; ths vacue fuerit: semp vr oō. Excita qs. cū expositione euā- gelij. Cū subleuasset. si d̄ dñica fiat seruitiū. Si vero de aliquo festo. ix. lc. fiat seruitiū: tunc ad mēoriā de dñica dicant he āe. Cū subleuasset. & Illi homes. cum hac orōe. Excita qs. H. ioānē. Cap.6. IN illo tpe. Cū subleuas- set oculos ihesus: & vidisset q̄ multitudo maxima venit ad eū: dixit ad philippū. Vñ eme- mus panes: vt manducent hi? Et reliqua. Sermo ex exposi- tione beati hieronymi. Lectō. vij. Dñs in mōte verbum in alto Proide nō q̄si humilit̄ iacet. Vō in mōte factū ē nō trāseunt pre tereūdū ē: sz suscipiendū. Tur- bas vidit: esurientes agnouit: miserit crorditer pauit: nō solum p veritate verūetiā p potesta te. Quid em̄ sola pdesset boni tas/vbi nō erat panis vñ turba esuriens pasceret. Eu. lc. vij. Dili bonitati adesset potestas: iciuna illa turba & esuriēs re- maneret. Deniq; & discipuli q̄ erant cum dño: in fame et ipsi turbas volebant pascere vt nō remanerent inanes: sed vñ pa- scerent/nō habebant. Interro- gauit dñs vñ emerēt panes ad turbas pascēdas: & ait scriptu- ra. Hoc aūt dicebat tētās eum: discipulū scz philippū/ quē/in- terrogauerat. Eu autē. Lec.9. Ipse em̄ sciebat q̄d esset fact u rus. Cur ergo de bono tētabat: nisi quia ignorātiā discipuli de- mōstrabat? Et forte i demōstra tione ignorātie discipuli/aliq̄d significauit. Apparebit ergo cum ipsum sacramētū de q̄nq; panibus ceperit nobis loqui: et quid significet indicare. Eu au tem dñe. ān. Cum subleuasset ocu los ihesus: et vidisset maximā mul- titudinē venientem ad se: dixit ad philippum: vnde ememus panes vt manducent hi? hoc autem dice- bat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. canti. Vñdi- ctus. Ad vesperas. ān Illi homi nes cum signum vidissent quod fa ctum fuerat: glorificabant deum & dicebant: quia hic est saluator mū di. canti. Magnificat.

¶ Finis partis estiua-

¶ De hozis canonicis attende diligenter.

Cum ita sit q̄ bñficiatus omnis/aut in oꝛdinibus sacris constitutus: iuxta determinationem ecclesie teneatur dicere hozas canonicas septez: aduertat q̄ in pꝛimis animum suū pꝛeparet/vanos cogitatus pꝛozsus abꝛiciendo. Inter oꝛandum: colloquia/ risus/ et iocos non admiscreat. Aubus/ canibus/nō intendat. Locum deuotioni aptum eligat/ omniq̄ impedimēto vacuū. Quē nō gratia humane laudis accedat/ sed recta ⁊ bona intentione. Intēdens dei laudem: officij satisfactionem: meriti augmētum: benefactoꝛum suffragiū. ¶ Initiando deniq̄ muniat se signo sancte crucis: pꝛemittens oꝛationē dñicam cum salutatione angelica: vt diuina assistat gratia/quo mens ad laudem deuotius eleuetur: ac obsequium illud creatoꝛi acceptabilius reddatur. ¶ Legamus igitur fratres charissimi canonicas horas. Intelligibl'r: cū coꝛd' attētione. Affectualiter/cū mentis deuotione. Integraliter/cū distincta oꝛis expꝛessione. Venerabiliter cū gestu coꝛpis ⁊ aie. Cōgruēter/loc' ⁊ hozis statuū. ¶ Psallentib⁹ nāq̄ (sicut sanctus dicit bernardus super cantica) dignantur admisceri angeli sancti. Eapꝛopter eoꝛū debemus attendere pꝛesentiā cū stamus ad oꝛandum ⁊ psallendum: et stare cū omni reuerentia et disciplina: ⁊ hos crebꝛo attendere versus.

¶ Cum domino psalles: psallendo tu tria serues.
Dirige coꝛ sursum/ pꝛofer bene/respice sensum.
¶ Tunc oꝛantur hoꝛe cum coꝛde leguntur in oꝛe.
Auscultando cane: simul incipe/desine plane.

¶ Qui hozas canonicas dicit deuote/ copiosius a deo pꝛemiabitur: in tribulationibus suis cōsolabitur: a periculis pꝛeseruabitur: gratiam dei ampliozē obtinebit ⁊ gloꝛiam: conscientiam suam alleuiat: tributum dei soluit et debitum. Seruꝰ quippe clericoꝛum/est quotidie septem hozarū seruitia persoluere. Illi nimirum angeli dei erunt familiares amici ⁊ custodes: et queq̄ illius opera erunt ex tunc deo acceptioza: plus sibi meritoꝛia: ⁊ vinis defunctisq̄ vtilioza. Has deniq̄ oꝛationes deus citius ⁊ libentius exaudit q̄ alias pꝛiuatas.

¶ Pars estiualis de tempoze finit feliciter.

¶ In dñicis diebus a ℣ Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimā. Ad matutinas. Hymnus.

PRimo dierū omniū quo mundus exstat cōditus: vel quo resurgens conditor: nos morte victa liberet.

Pullis procul torpore ab⁹/ surgamus omnes ocius: et nocte quęramus pium/ sicut prophetā nouimus.

Nostras pces vt audiat/ suāq; dextrā porrigat: vt expiatos sordib⁹/ reddat polorū sedib⁹.

Vt quicq; sacratissimo huius diei tēpore: horis quietis psallimus/ donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas/ te postulam⁹ affatī: absit libido sordidans/ oriq; act⁹ noxi⁹.

Ne feda sit vel lubrica/ cōpago nr̄i corporis: per quā auerni ignib⁹/ ipsi crememur acrius.

Ob hoc redemptor quesum⁹/ vt pbra nostra diluas: vite perennis cōmoda/ nobis benign⁹ conferas.

Quo carnis actu exules/ effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui/ melos canamus gliae.

Gloria tibi dñe/ q̄ nat⁹ ℣ Eodē omni hymno cū de metro vsq; ad purifica. ꝓter in hym. Deus creator. ℣ Post purifica. vero dicitur. ℟. ℣ Preста vr̄. ¶ Ad omniū. vsq; ad aduentū dñi: ca in dñicis ꝙ in feriat. diebus: q̄n de dñica vel feria agitur di



DOcte iubes gētes vigilem⁹ oēs sēp in psalmis meditemur atq; viribus totis dño canamus dulciter hymnos.

Vt pio regi pariter canentes cū suis sctis mereamur aulam ingredi celi simul ℭ beatam ducere vitam.

Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sctī spūs: cui⁹ reboat in omni glor̄a mundo. Amen. ℣ Psalmus. j.



BEat⁹ vir q̄ non abijt in cōsilio impior̄ū/ et in via peccatorum nō stetit: ℭ in cathedra pestilentie non sedit.

Sed i lege dñi voluntas ei⁹: ℭ i lege ei⁹ meditabit die ac nocte.

Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū est sec⁹ decursus aquarū: qđ fructū suū dabit i tēpore suo.

Et folium ei⁹ non defluet: ℭ oīa quecūq; faciet ꝓsperabuntur.

Non sic impij nō sic: sed tāq̄ puluis quē proicit vent⁹ a facie terre.

Ideo non resurgunt impij in

Quñ nouit dñs viã iustorum: et iter impiorum peribit. ꝑ.ñ.

Quare fremuerũt gẽtes: & pli meditati sũt inania Astiterũt reges terre & pncipes conuenerũt in vnũ: aduersus dñm & aduersus xp̃m eius.

Dirũpamus vincula eorũ: et proiciamꝰ a nobis iugũ ipsorũ.

Qui habitat in celis irridebit eos: & dñs subsãnabit eos.

Tũc loquet ad eos in ira sua & in furore suo turbabit eos.

Ego autẽ constitutꝰ sum rex ab eo sup sion montem sanctũ eius: prædicans p̃ceptum eius

Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu: ego hodie genui te.

Postula a me & dabo tibi gẽtes hereditatem tuã: & possessionem tuam terminos terre.

Reges eos ĩ virga ferrea: & tã q̃ vas figuli confringes eos.

Et nunc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite domino in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehẽdite disciplinam nequando iracatur dominus: et pereatis de via iusta.

Cũ exarserit ĩ breui ira eius bti oẽs q̃ cõfidunt in eo. ps.iij.

Domine quid multiplicati sunt q̃ tribulãt me multi insurgunt aduersus me.

Multi dicunt anime mee: nõ est salus ipsi in deo eius.

Tu aũt dñe susceptor meꝰ es gloria mea & exaltãs caput meũ

Voce mea ad dñm clamaui: & exaudiuit me de mõte scto̅ suo.

Ego dormiui & soporatꝰ sum & exurrexi q̃ dñs suscepit me.

Non timebo milia populi circũdantis me: exurge domine saluum me fac deus meus.

Quoniam tu percussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dẽtes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

Non dicit ad noctur. iste. ꝑ.iij

Cum inuocarẽ exaudiuit me deus iustitie me: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationem meam.

Filij hoim vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatem & queritis mendacium?

Et scitote quoniã mirificauit dñs sanctũ suum: dñs exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare q̃ dicitis ĩ cordibꝰ vestris: et in cubilibꝰ vestris cõpungimini.

Sacrificate sacrificiũ iustitie et sperate in dño: multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti letitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini & olei sui: multiplicati sunt.

In pace in id ipsum: dormiã et requiescam.

Quoniam tu domine singulariter in spe: constituisti me.

Non dicit ad noctur. iste. ꝑ.v.

Verba mea auribꝰ ꝑcipe

domine: intellige clamorē meū
Intende voci orationis mee:
rex meus ⁊ deus meus.
Quoniā ad te orabo domine:
mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi et videbo:
quōm nō deꝰ volēs iniquitatē tu es.
Neq; habitabit iuxta te malignꝰ: neq; permanebunt inusti
ante oculos tuos.
Odisti oēs q̄ operant iniquitatē:
pdes oēs q̄ loquūt mēdaciū.
Virū sanguinum et dolosum
abominabitur dñs: ego autē in
multitudine misericordie tue.
Introibo i domū tuā: adorabo
ad tēplū scm̄ tuū i timore tuo
Dñe deduc me iustitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in
conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorū
veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrū patēs est guttur
eorū: linguis suis dolose agebant iudica illos deus.
Decidāt a cogitationibꝰ suis
secundū multitudinē impietatum eorum expelle eos: quoniā
irritauerunt te domine.
Et letent oēs q̄ sperāt i te: in
eternū exultabūt ⁊ habitabis i eis
Et gloriabuntur in te omnes
qui diligunt nomen tuū: quoniam tu benedices iusto.
Domine vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos.
Domine ne i furore tuo
arguas me: neq; in ira
tua corripias me.
firmus sum: sana me dñe qm̄ cō
turbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata ē valde: sed tu domine vsquequo.
Conuertere domine ⁊ eripe
animā meā: saluū me fac ꝓpter
misericordiam tuam.
Qm̄ nō est i morte q̄ memor
sit tui: i inferno aūt q̄s cōfitebit
Laborauī in gemitu (tibi)
meo lauabo p lingulas noctes
lectum meum: lachrymis meis
stratum meum rigabo.
Turbat⁹ ē a furore oculꝰ meꝰ:
inueteraui iter oēs inimicos mōs
Discedite a me oēs qui operamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dominus vocē fletus mei.
Exaudiuit dñs deprecationē
meā: dñs orōnē meā suscepit.
Erubescāt ⁊ conturbentur vehemēter oēs inimici mei: cōuertantur ⁊ erubescāt valde velociter. Glia.

¶ In nouis dñicis dicꝰ p aduē. vsq; ad natī. dñi.
In .j. noc. ā. Nō auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femore eiꝰ: donec veniat q̄ mittēdꝰ ē.

¶ In nouis dñicis a vo. cruu. vsq; ad aduē. do. qm̄ de do. agit. In .j. noc. ām.
Seruite dño i timore

¶ In nouis dñicis a vo. cruu. vsq; ad aduē. do. qm̄ de do. agit. In .j. noc. ā.
ꝓpo fidei meritꝫ vocitat iure beatꝰ: legē q̄ dñi meditat nocte dieq;.

Domine deus meꝰ
in te speraui: saluū me
fac ex omnibus persequentibꝰ
me et libera me.

mam meam: dum nō est qui re-
dimat / neq; qui saluum faciat.
Dñe deꝰ meus si feci istud: si
est iniquitas in manibꝰ meis.
Si reddidi retribuentibꝰ mi-
chi mala: decidā merito ab ini
micis meis inanis.
Persequatur inimicꝰ aīmā
meā & comprehendat & concul
cet in terra vitā meā: & gloriā
meam in puluerem deducat.
Exurge dñe i ira tua: & exal-
tare i finibꝰ inimicorū meorū.
Et exurge dñe deꝰ meus in pce
pto quod mādasti: & synagoga po
pulorum circundabit te.
Et propter hanc in altum re-
gredere: dñs iudicat populos.
Iudica me dñe scdm iustitiā
meā: & scdm innocētiā meā sup
Quam sumetur nequitia (me.
peccatorum et diriges iustum:
scrutans corda & renes deus.
Iustū adiutoriū meū a dño:
qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis & patiēs:
nūqd irascit p singulos dies?
Nisi cōuersi fueritis gladiū
suum vibrauit: arcum suū te-
tendit et parauit illum.
Et i eo parauit vasa mortis:
sagittas suas ardētibꝰ effecit.
Ecce parturit iniustitiā cōce
pit dolorē: & peperit iniquitatē.
Lacū aperuit & effodit eū:
et incidit i foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius i ca-
put eius: & in verticem ipsius
iniquitas eius descendet.
Confitebor domino secundū

iustitiam eius: et psallam no-
mini domini altissimi. ps. viij.
Domine dominꝰ noster:
quā admirabile est nomē
tuum in vniuersa terra.
Quoniā eleuata est magnī-
ficentia tua super celos.
Ex ore infantium et lactētiū
perfecisti laudē propter inimicos tu-
os: vt destruas inimicū & vltorē.
Quoniam videbo celos tuos
opera digitorum tuorum: lu-
nam et stellas que tu fundasti
Quid est homo q mēor es eiꝰ:
aut filiꝰ hois qm visitas eum?
Minuisti eum paulominꝰ ab
angelis gloria & honore coro-
nasti eum: et constituisti eum
super opera manuū tuarum.
Omnia subiecisti sub pedibꝰ
eius: oues & boues vniuersas
insuper et pecora campi.
Volucres celi & pisces maris:
qui pambulāt semitas maris.
Dñe dñs nr quā admirabile est
nomē tuū i vniuersa tra. p. ix.
Confitebor tibi domine
in toto corde meo: narra
bo omnia mirabilia tua.
Letabor & exultabo i te: psal
lam nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicū me
um retrorsum: infirmabuntur
et peribunt a facie tua.
Quoniā fecisti iudiciū meū
& causam meā: sedes sup thro-
num qui iudicas iustitiam.
Increpasti gētes & periit im-
pius: nomen eorum delesti in

Inimici defecerunt framee finē: & ciuitates eoꝝ destruxisti
Perijt memoria eoꝝ cū sonitu: & dñs in eternū ꝓmanet.
Parauit iudicio thronū suū & ipe iudicabit orbē terre i eqtate: iudicabit pl'os i iustitia.
Et factus est dominꝰ refugiū pauperi: adiutoꝝ in oppoꝝtunitatibus in tribulatione.
Et sperent in te qui nouerūt nomen tuum: quoniam nō dereliquisti querētes te domine.
Psallite dño q̄ habitat i siō: annūciate int gētes studia eiꝰ.
Quoniā requirēs sanguinē eoꝝ recoꝝdatus est: nō est oblitus clamoꝝem pauperum.
Miserere mei dñe: vide humilitatē meā de inimicis meis.
Qui exaltas me de poꝛtis mortis: vt annunciē omnes laudationes tuas in poꝛtis filie siō.
Exultabo i salutari tuo: infixe sūt gētes i iteritu quē fecerūt.
In laqo isto quē abscōderunt comprehensus est pes eoꝝ.
Cognoscet dñs iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehēsus est peccatoꝛ
Conuertantur peccatoꝛes in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Quoniam nō in finem oblitio erit paupis: patiētia pauperum non peribit in finem.
Exurge dñe non ꝓhoꝛtet hō: iudicent gētes i cōspectu tuo.
Constitue domine legislatoꝛem

quoniam homines sunt.
Ut quid domine recessisti lōge: despicis in oppoꝛtunitatibus in tribulatione?
Dum superbit impius incendit pauper: cōprehendūtur in consilijs quibus cogitant.
Quā laudat peccatoꝛ i desideriꝰ aīe sue: & iniquus bñdicit.
Exacerbauit dñm ptōꝛ: scdm multitudinē ire sue non q̄ret.
Nō est deꝰ in cōspectu eiꝰ: inq̄nate sunt vie illiꝰ in omni tpe
Auferūt iudicia tua a facie eiꝰ: oim inimicoꝝ suoꝝ dñabit.
Dixit enī in coꝛde suo: nō moueboꝛ a generatione in generationem sine malo.
Cuius maledictiōe os plenū est et amaritudine et dolo: sub lingua eius laboꝛ et doloꝛ.
Sedet i insidijs cū diuitib⁹ in occultis: vt interficiat inocētē.
Oculi eius in pauperē respiciunt: insidiatur in abscondito/ quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur vt rapiat pauperē: rapere pauperē dū attrahit eū.
In laqueo suo humiliabit eū inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in coꝛde suo oblitus est deus: auertit faciē suam ne videat in finem.
Exurge dñe deꝰ & exaltet manus tua: ne obliuiscaꝝ pauꝑū
Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in coꝛde suo non requiret.

ſſidet as: vt tradas eos i manꝰ
tibi derelictus eſt (tuas.
pauꝑ: orphano tu eris adiutoꝛ
Contere brachiū pctōris ⁊ ma
ligni: ꝛeſpectū illiꝰ ⁊ nō inuēiet
Dñs regnabit i eternū ⁊ i ſe
culū ſcli pibit gētes de tra illiꝰ
Deſideriū pauperū exaudiuit
dominus: preparationem coꝛ
dis eoꝛum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo et humili:
vt nō apponat vltra magnifi
care ſe homo ſup terrā.

In dño confido quomodo
dicitis anime mee: trans
migra i montem ſicut paſſer?
Quōm ecce peccatoꝛes intende
runt arcum: parauerunt ſagit
tas ſuas in pharetra: vt ſagit
tent in obſcuro rectos coꝛde.
Quōm que perfeciſti deſtruxe
runt: iuſtus autem quid fecit?
Dominus in templo ſancto
ſuo: dominus in celo ſedes eiꝰ.
Oculi eius in pauperem reſ
piciunt: palpebꝛe eius interro
gant filios hominum.
Dominus interrogat iuſtum
et impium: qui autem diligit
iniquitātem odit animā ſuam.
Pluet ſup peccatoꝛes laqueos:
ignis, ſulphur, et ſpiritus procel
larum pars calicis eoꝛum.
Quōm iuſtꝰ dñs ⁊ iuſtitias dile
xit: equitatē vidit vultus eiꝰ.
Alia. Erit ipe ex
pectatio gentiū: lauabitoꝛ vino ſto
le ſue: ⁊ ſanguine uue palliū ſuū.

Iuſte dꝰ iudex fortis, patiēſq
benigne: i te ſpantes muni miseraꝛ.
Saluū me (o fideles.
Fac dñe quōm defecit ſcūs:
quōm diminute ſunt veritates a fi
lijs hoiꝛ.
Vaniſq; ad primū ſuū: labia
dolosa i coꝛde ⁊ coꝛde locuti ſūt
Diſpdat dñs vniuersa labia
dolosa: et linguā magniloquā.
Qui dixerūt linguā nr̄am ma
gnificabim⁹ labia nostra a no
bis ſunt, quis noſter dñs eſt?
Propt miseriā iopū ⁊ gemitū
pauꝑ: nūc exurgā dicit dñs.
Ponam in ſalutari: fiducia
liter agam in eo.
Eloqa dñi eloqa casta: argētū
igne examinatum probatum
terre purgatum ſeptuplum.
Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cuſto
dies nos: a gnātiōe hac i etnū.
In circuitu impij ambulant:
ſecundū altitudinē tuā multi
plicaſti filios hominum.
Usquo domine obliui
ſceris me i finē: vſquo
auertis faciem tuam a me?
Quādiu ponā conſilia in aīa
mea: doloꝛē i coꝛde meo p diem
Usquo exaltabit inimicus
meus ſuper me? reſpice ⁊ exau
di me domine deus meus.
Illumia oculos meos ne vnq̄
obdoꝛmiā in moꝛte: neq̄ dicat
inimicus me⁹ p̄ualui aduerſus eū
Qui tribulant me exultabūt
ſi motus fuero: ego autem in
miſericoꝛdia tua ſperaui.
Exultabit coꝛ meū i ſalutari

tuo cātabo dño q̄ bona tribuit mihi: ⁊ psallā noī dñi altissimi

Dixit insipiēs in cozde suo: non est deus. Corrupti sunt et abolabiles facti sunt i studijs suis: nō ē q̄ faciat bonū. nō est vsq; ad vnū Dñs de celo prospexit sup filios hominū: vt videat si est intelligens/aut requirēs deum. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: nō est q̄ faciat bonum/nō est vsq; ad vnū. Sepulchrum patēs ē guttur eoz: liguis suis dolose agebāt venenū aspidū sub labijs eoz. Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio et infelicitas in vijs eorum: et viam pacis non cognouerunt/non est timoz dei ante oculos eorum. Nonne cognoscent omnes q̄ operant iniquitatē: q̄ deuozāt plebem meā sicut escā panis? Deum nō inuocauerūt: illic trepidauerunt timoze vbi non erat timoz. Quōm dñs in generatiōe iusta est: cōsilium inopis confudistis: quoniam dominus spes eius est. Quis dabit ex sion salutare israel: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabitur israel?

Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in mōte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: et operatur iustitiam. Qui loquitur veritatē i cozde suo q̄ non egit dolum i lingua sua. Nec fecit proximo suo malū: ⁊ opprobrium non accepit aduersus primos suos. Ad nichilū deductus est i conspectu eius malignus: timentes autem dominum glorificat. Qui iurat proximo suo ⁊ non decipit qui pecuniam suā non dedit ad vsuram: ⁊ munera super innocentem non accepit. Qui facit hec: nō mouebitur in eternum. Glia.

Multiplicati sunt dolores eorum postea acceleraverunt. Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea. Dñs pars hereditatis mee et

hereditatem meam michi.
Funes ceciderũt michi i pre
claris: etenim hereditas mea
preclara est michi.
Benedicã dñm q̃ retribuit michi
intellectũ: insuper & vsq; ad no
ctẽ increpuerũt me renes mei.
Prouidebam dominũ in con
spectu meo semper: quoniam a
dextris est michi ne cõmouear
Propter hoc letatum est cor
meũ & exultauit lingua mea:
insup & caro mea requiescet i spe.
Quoniã nõ derelinques aiam
meã in inferno: nec dabis san-
ctum tuũ videre corruptionẽ.
Notas mihi fecisti vias vite:
adimplebis me letitia cũ vul-
tu tuo: delectationes in dextе-
ra tua vsq; i finẽ. Gloria patri.

Dñicis dieb⁹ p aduẽtũ vsq; ad
nati. dñi. In. ij. noc. ã. Bethleẽ
nõ es minima in principib⁹ iuda: ex
te em̃ exiet dux q̃ regat populum
meũ israel: ipe em̃ saluũ faciet po
pulũ suũ a ptis eor. Dieb⁹ dñicis
ab oc. epi. vsq; ad passio. ad. In
ij. noc. ã. Bonor. meor. nõ idiges
in de spaui & serua me dñe. Dñicis
dieb⁹ ab octa. tri. vsq; ad aduẽ.
do. In. ij. noc. ã. Nature gẽitor
& serua mozte redẽptos: facq; tuo
dignos seruitio famulos. p. chm.

Exaudi dñe iustitiã meã:
intẽde deprecationẽ meã.
Auribus percipe oationem
meam: non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudicium meũ
prodeat: oculi tui videãt equitates
Probasti cor meũ & visitasti
nocte: igne me examinasti & nõ
est inuenta in me iniquitas.
Ut non loquat os meũ opera
hominum: propter verba labioꝝ
tuor. ego custodiui vias duras
Perfice gressus meos i semitis
tuis: vt nõ moueãtur vestigia
Ego clamaui qñ exaudi-(mea.
disti me: deus inclina aurẽ tuã
michi: & exaudi verba mea.
Mirifica misericordias tuas
qui saluos facis sperãtes i te.
A resistentibus dextere tue
custodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarum tuarum
protege me: a facie impiorum
qui me afflixerunt.
Inimici mei aiam meã circũ
dederũt: adipẽ suũ cõcluserũt:
os eorum locutũ est superbiã.
Proicientes me nunc circũ-
dederunt me: oculos suos sta-
tuerunt declinare in terram.
Susceperunt me sicut leo pa
ratus ad predam: & sicut catu-
lus leonis habitãs in abditis.
Exurge dñe preueni eũ & sup
planta eum: eripe aiam meã
ab impio, frameam tuam ab
inimicis manus tue.
Dñe a paucis de terra diuide
eos i vita eor.: de absconditis tuis
adimpletus est venter eorum.
Saturati sunt filij: & dimise-
runt reliquias suas paruulis suis.
Ego aũt i iustitia apparebo i
cõspectu tuo: satiabor. cũ appa
uerit gloria tua. Gloria. Per
aduẽtũ. ãn. Ecce virgo concipiet et
pariet filiũ: & vocabit nomẽ eius

emanuel. Post octa. epi. vsq; ad passio. dñi. ā. Incl'na dñe aurē tuā mihi: ⁊ exaudi ſba mea. Per eſtatē. ā Pectora nēa tibi tu cōdi tor orbis adure: igne pio puegās atq; cremando ꝓbans. ps. xviii.

DIligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meum et refugiū meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: ⁊ ſperabo in eum.

Protector meus et cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor meus.

Laudans inuocabo dñm: et ab inimicis meis ſaluus ero.

Circūdederunt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores inferni circūdederūt me: ꝓoccupauerūt me laqi mortis.

In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meum clamaui.

Et exaudiuit de tēplo ſancto ſuo voce meā: ⁊ clamor me⁹ in ꝓſpectu ei⁹ introiuit i aures ei⁹

Cōmota eſt ⁊ ꝓtremuit terra fūdamēta mōtiū ꝓturbata ſūt ⁊ cōmota ſunt: qm irat⁹ ē eis.

Aſcendit fumus in ira eius: et ignis a facie ei⁹ exarſit/ carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinauit celos ⁊ deſcendit et caligo ſub pedibus eius.

Et aſcēdit ſup cherubi ⁊ volauit: volauit ſup pēnas vētorū.

Et poſuit tenebras latibulū ſuum in circuitu eius: tenebroſa aqua in nubibus aeris.

Pre fulgore in conſpectu ei⁹ nubes tranſierunt: grando et carbones ignis.

Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit vocem ſuā/ grādo et carbones ignis.

Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et apparuerūt fontes aquarum: et reuelata ſunt fundamēta orbis terrarum.

Ab increpatione tua dñe: ab inſpiratione ſpiritus ire tue.

Miſit de ſummo ⁊ accepit me et aſſumpſit me de aqs multis

Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis/ ⁊ ab his q̄ oderūt me: qm cōfortati ſunt ſup me.

Preuenerunt me in die afflictionis mee: et factus eſt dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: ſaluū me fecit qm voluit me.

Et retribuet michi dñs ſecūdū iuſtitiā meā: ⁊ ſcōr puritatis manuū mearū retribuet michi.

Quia cuſtodiui vias domini: nec impie geſſi a deo meo.

Quoniam omnia iudicia ei⁹ in conſpectu meo: et iuſtitias eius non repuli a me.

Et ero immaculat⁹ cum eo: ⁊ obſeruabo me ab iniq̄tate mea.

Et retribuet michi dñs ſecūdum iuſtitiam meam: et ſcōm puritatem manuum mearum in conſpectu oculorum eius.

Cum ſancto ſanct⁹ eris: ⁊ cū viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris: et

eum peruerso peruerteris.
Quoniam tu populum humilem saluum facies & oculos superborum humiliabis
Quoniam tu illuminas lucernam meam dñe: deus meus illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a tentatione et in deo meo transgrediar murum.
Deus meus impolluta via eius: eloquia dñi igne examinata: protector est omnium sperantium in se.
Quoniam quis deus preter dñm: aut quis deus preter deum nostrum.
Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanquam ceruorum: & super excelsa statuens
Qui docet manus meas (me. ad prelium: & posuisti vt arcum creum brachia mea.
Et dedisti mihi protectionem salutis tue: & dextera tua suscepit me
Et disciplina tua correxit me in finem: & disciplina tua ipa me
Dilatasti gressus (docebit. meos subtus me: & non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos et comprehendam illos: & non conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
Et precinxisti me virtute ad bellum: & supplantasti insurgentes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: & odientes me dispdi
Clamauerunt nec erat (disti. qui saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.
Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium
Populus quem non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt & claudicauerunt a semitis suis.
Viuit dñs & benedictus deus meus: & exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vindictas mihi: et subdis populos sub me liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me
Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmum dicam.
Magnificans salutes regis eius faciens misericordiam christo suo dauid: & semini eius vsque in seculum.

Gloria. Per aduen. a. Oriet in diebus eius iustitia & abundantia pacis & adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice eius ascendet. Post octa. epi. vsque ad passi. do. a. Dñs firmamentum meum & refugium meum. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Super iudicia iustificationis tue. Tu populum humilem saluasti ab hoste redemptor: atque superborum colla premis iaculo. Media nocte surgebam.

Celi enarrant gloriam dei: & opera manuum eius

annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: et nox nocti indicat sciẽtiam.

Nõ sunt loq̃le neq; sermões: quor̃ non audiant̃ voces eor̃.

In oẽm terrã exiuit son⁹ eor̃ & in fines orbis terre verba eor̃.

In sole posuit tabernaculũ suũ: et ipse tanq̃ sponsus procedens de thalamo suo.

Exultauit vt gygas ad currẽdã viã: a sũmo celo egressio eius.

Et occursus eius vsq; ad summum eius: nec est qui se abscõdat a caloꝛe eius.

Lex dñi imaculata conuertens animas: testimoniũ dñi fidele sapientiã prestans parvulis.

Iustitie domini recte letificãtes coꝛda: preceptũ domini lucidum illuminans oculos.

Timoꝛ dñi sanct⁹ permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurũ et lapidem pretiosum multũ: et dulciora super mel & fauum.

Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: & emũdabor a delicto maximo.

Et erũt vt cõplaceant eloquia oris mei: & meditatio coꝛdis mei in conspectu tuo semper.

Dñe adiutor meus: & redẽptor meus. Glia. ℣ Decies dieb⁹ p aduẽt. vsq; ad nativitatẽ dñi.

In iij. noc. ãn. Nox precessit dies autẽ appropinquauit: abiiciamus ergo opa tenebrarũ: & induamur arma lucis. ℣ Decies dieb⁹ ab oct. epi. vsq; ad pas. do. qñ de do. agit. In iij. noc. ã. Preceptũ dñi lucidũ illuminans oculos. ℣ Decies die p tria. qñ de do. agit vsq; ad aduẽ. In iij. noc. ã. Sponsus de thalamo processit xp̃s i orbẽ deuẽ deus celo iure saluifero. Ve.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxiliũ de sancto et de sion tueatur te.

Memor sit oĩs sacrificij tui: et holocaustũ tuũ pinguẽ fiat.

Tribuat tibi scd̃m coꝛ tuum: & omne cõsiliũ tuũ confirmet.

Letabimur in salutari tuo: et in noĩe dei nr̃i magnificabimur.

Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nunc cognoui qñ saluũ fecit dominus chr̃istũ suum.

Exaudiat illũ de celo scõ suo in potẽtatib⁹ salus dextere eius.

Hi in curribus & hi in eq̃s: nos aũt in noĩe dei nr̃i inuocabim⁹.

Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Dñe saluũ fac regẽ: & exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te.

Glia. Hora ẽ iã nos de somo surgere: & oculi tui nr̃i surgere ad xp̃m: qui hora est salutaris in celis

vsq; ad pas. do. ā. Impleat dñs oēs petitiones tuas. Per eūdē. ān. Auxiliū nobis saluator mitte salutē tribuas biēū qpe qperuo.

Domine in virtute ꝑ. rr. tua letabit rex: et sup salutare tuū exultabit vehemēter. Desiderium cordis eius tribuisti ei: et voluntate labioꝝ eius non fraudasti eum. Quoniā puenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso Vitam petijt a te et tribuisti ei: longitudinem dierum in seculum et in seculum seculi. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eum. Quoniā dabis eū in benedictionē in seculū seculi: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. Quoniā rex spat in dño: et in misericordia altissimi nō ꝯmouebit. Inueniatur manus tua oīb⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt. Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui: dñs in ira sua ꝯturbabit eos et deuorabit eos ignis Fructū eoꝝ de terra pdes: et semen eoꝝ a filijs hominū. Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire. Quoniā pones eos dorsum in reliquijs tuis ꝑparabis vultū eoꝝ Exaltare dñe in virtute tua: cantabim⁹ et psallem⁹ virtutes tuas. Per eūdē. ā. Gau-

dete in dño semper: modestia vestra nota sit oīb⁹ hominib⁹: dñs ꝓpe est: nichil solliciti sitis: sed in oi oratiōe petitiones vestre innotescāt apud deū. ℣. Egredietur dñs de loco sc̄o suo. ℟. Veniet vt saluet populū suū. Non dicat vltra⁹ abortiua. epi. vsq; ad passio. dñi. ān. Dñe in virtute tua letabit rex. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabim⁹ et psallem⁹ virtutes tuas. Per eūdē ān. Rex sine fine mānēs misereris tu parce ruinis: ꝑuia concedens et tua cuncta regens. ℣. Exaltare dñe vtēs. Canticum

Te deum laudam⁹: te dominum confitemur. Aug. et Ambr.

Te eternum patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes angeli: tibi celi et vniuerse potestates.

Tibi cherubin et seraphin: incessabili voce proclamant.

Sanctus. Sanctus. Sanctus.

Dominus deus sabaoth.

Pleni sunt celi et terra: maiestatis gloriē tue.

Te gloriosus apostolorū chorus:

Te ꝓphetarū laudabilis numerus.

Te martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum: sancta confitetur ecclesia.

Patrē immense maiestatis.

Venerandum tuum verum: et vnicum filium.

Sanctū quoq; paraclitū spūm

Tu rex gloriē christe.

Tu patris sempiternus es filius.

Tu ad liberandum suscepturus

rus hominem: non horruisti virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna celorum.

Tu ad dexteram dei sedes in gloria patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quesumus famulis tuis subueni: quos pretiosо sanguine redemisti.

Eterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.

Salui fac populum tuum dñe: et benedic hereditati tue.

Et rege eos et extolle illos: usq; in eternum.

Per singulos dies benedicimus.

Et laudamus nomen tuum (te. in seculum: et in seculum seculi.

Dignare domine die isto: sine peccato nos custodire.

Miserere nri dñe miserere nri

Fiat mia tua dñe sup nos: quēadmodū speravimus in te.

In te dñe speraui: nō confundar in eternū.

℣. Excelsus sup oēs gētes dñs. ℟. Et sup celos gl'ia ei⁹

℣. Deus in adiutoriū. Inl. ā.

Regnabit dñs pcinct⁹ fortitudie cīs decore virtutū: cui⁹ sedes est in eternū. ps. Dñs regn. Sciamus oēs qz dñs ipe est deus: cui iubilemus et exaltemus et laudemus nomē ei⁹ i eternū. ps. Jubilate. Benedicat te dñe i vita mea ut videā virtutē tuā et gloriā tuā. ps. Deus deus. Omis creatura celi et terre benedicat dñm: hymnū dicat et superaltet eū in sēcula. Benedicite ān. Spūs

sunt: oia mandauit et creata sunt universa. ps. Laud. do. de celis. Hec pdicte āc. sēp i laud. dicat dñicis dieb⁹: qñ i choat aliqua nova hysto. cū pleno servi. et qñ ultio sit servi. de dñ. añ. lxx. vl añ aduē. medijs vo dñic ēt hec sola. ān. Regnabit. ps. xcij.

Dominus regnauit decorē indut⁹ est: indutus est dñs fortitudinē et precinxit se. Etenim firmauit orbem terre qui non commouebitur.

Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es.

Leuauerūt flumina dñe: eleuauerunt flumina vocem suā.

Leuauerūt flumina fluctus suos: a vocib⁹ aquarū multarū.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domū tuā decet sanctitudo dñe: i longitudinem dierum. Gl'ia patri ps. xciij.

Jubilate deo oīs terra: seruite domino in letitia

Introite in conspectu eius: in exultatione.

Scitote qm dñs ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.

Populus ei⁹ et oues pascue ei⁹ introite portas ei⁹ i confessione atria ei⁹ i hymnis confitemini illi.

Laudate nomē ei⁹ qm suauis est dñs i eternū mia ei⁹: et usq; in gnatiōe et generationē veritas eius. Gl'ia patri ps. lxij

Deus deus

Sitiuit ī te aīa mea: q̄ multi ꝑiciter tibi caro mea.

In terra deserta iuia ⁊ īaquosa sic ī scō apparui tibi: vt viderē vtutē tuā ⁊ gloꝛiā tuā.

Qm̄ melioꝛ est miatua supervitas: labia mea laudabunt te

Sic bñdicā te ī vita mea: et ī noīe tuo leuabo manꝰ meas.

Sicut adipe ⁊ pinguedine repleatur anima mea: ⁊ labijs exultatiōis laudabit os meū.

Sic memoꝛ fui sup stratum meū in matutinis meditaboꝛ ī te: oꝛ fuisti adiutoꝛ meus.

Et in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo adhesit aīa mea post te: me suscepit dexteratua.

Ipsi vero in vanū q̄sierūt aniā meā: intrabūt ī inferioꝛa terre: tradent ī manꝰ gladij partes vulpium erunt.

Rex vero letabitur ī deo laudabūtur ōnes qui iurāt in eo: quia obstructū ē os loq̄ntium iniqua.

Ps.lxvi.

Deꝰ misereat nr̄i et bñdicatnobꝭ illumiet vultū suū sup nos ⁊ misereat nr̄i

Ut cognoscamꝰ ī tra viā tuā in oībꝰ gētibꝰ salutare tuum

Cōfiteāt tibi populi deꝰ: cōfiteantur tibi populi omnes.

Letēt ⁊ exultent gētes qm̄ iudicas pꝛpulos ī equitate/ ⁊ gētes ī terra dirigis.

Confiteāt ur tibi populi deꝰ confiteantur tibi pꝛpuli oēs terra dedit fructum suum.

Benedicat nos deus: ⁊ metuant eum omnes fines terre.

Gloꝛia patri.

Daniel.iij.

Benedicite omnia opera domini domino. laudate ⁊ superaltate eum in secula.

Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi domino.

Benedicite aque omnes q̄ super celos sunt domino: bñdicite oēs virtutes domini dño.

Bñdicite sol ⁊ luna domino: bñdicite stelle celi domino.

Bñdicite imber ⁊ ros dño. benedicite oīs spiritus dei dño.

Bñdicite ignis ⁊ estus dño: bñdicatefrigꝰ ⁊ estas domino.

Bñdicite roꝛes ⁊ pꝛuina dño: bñdicite gelu ⁊ frigꝰ domino.

Bñdicite glacies ⁊ niues dño: bñdicite noctes ⁊ dies domino

Bñdicite lux ⁊ tenebꝛe dño: bñdicite fulgura ⁊ nubes dño.

Bñdicat terra dñm. laudet et superaltet eum in secula.

Benedicite montes et colles domino: bñdicite vniuersa germinantia in terra domino.

Bñdicite fontes dño: bñdicite maria ⁊ flumina domino.

Bñdicite cete ⁊ oia que mouentur in aquis dño: bñdicite omnes volucres celi domino.

Bñdicite oēs bestie ⁊ pecoꝛa dño: bñdicite filij hominū dño.

Bñdicat israel dñm: laudet ⁊ superaltet eum in secula.

Bñdicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui domini dño.

domino: benedicite sancti & humiles corde domino.

Benedicite anania azaria misael domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicamus patrē & filiuz cum sancto spiritu: laudemus & superexaltemus eū in secula.

Benedictus es domine in firmamento celi: & laudabilis et glorios⁹ & superexaltatus in secula. Amen.

Psalmus. cxlviij.

Laudate dominū de celis: laudate eum in excelsis.

Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs virtutes eius.

Laudate eū sol & luna: laudate eum omnes stelle & lumen.

Laudate eum celi celorum: & aque que super celos sunt laudent nomen domini.

Quia ipse dixit & facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.

Statuit ea in eternum & in seculum seculi: preceptū posuit & non preteribit.

Laudate dominum de terra: dracones & omnes abyssi.

Ignis grādo nix glacies spūs procellarū: q̄ faciunt verbū eius.

Montes & omnes colles: ligna fructifera & omnes cedri.

Bestie & vniuersa pecora: serpentes & volucres pennate

Reges terre & omnes populi: principes & oēs iudices terre.

Iuuenes & virgines senes cū iuniorib⁹ laudent nomē dñi: q̄ exaltatū est nomē ei⁹ solius

Confessio ei⁹ sup celū & terrā

& exaltauit cornu populi sui.

Hymn⁹ omnibus sanctis ei⁹: filijs israel populo appropinquanti sibi.

Psalmus. cxlix.

Cantate domino canticū nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.

Letet israel in eo q̄ fecit eū: & filie sion exultent in rege suo.

Laudēt nomē ei⁹ in choro: in tympano & psalterio psallāt ei

Quia beneplacitū est dño in populo suo: & exaltauit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.

Exultationes dei in gutture eorum: & gladij ancipites in manib⁹ eorum

Ad faciēdā vindictā in nationib⁹ increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus & nobiles eorum in manicis ferris.

Ut faciant in eis iudiciū conscriptū: gloria hec est omnibus sanctis eius.

Psalmus. cl.

Laudate dñm in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eū scōm multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eū in sono tube: laudate eū in psalterio & cithara.

Laudate eū in tympano & choro: laudō eū in chordis & organo.

Laudate eū in cymbalis bēsonātib⁹: laudate eū in cymbalis iubilationis: oīs spūs laudet

Benedictio et claritas et sapiẽtia ⁊ gratiarũ actio honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro i ſecula ſeculorũ. Amẽ. Deo gr̃. Hoc cpin dr i oibus do. ad laud. a Dñe ne in ira. vſq; ad lxx. et a Deus oim. vſq; ad aduẽ tũ quãdocũq; agitur de domi. In oibus do. a Dñe ne i ira. qn de do. agit. vſq; ad. xl. dr ad laudes hic ſequens hymnus.

Aeterne rerũ cõditor noctẽ diẽq; q regis: ⁊ tẽpor das tẽpora: vt a leues faſtidiũ. Preco diei iã ſonet/noctis pfũde puigil: nocturna lurpiãtibus/a noctẽ ⁊ noctẽ ſegregans. Hoc excitatus lucifer/ ſoluit polũ caligine: hoc oĩs errorum chorus/ viam nocendi deſerit. Hoc nauta vires colligit/ põtiq; mitelcũt freta: hoc ipſa petra eccl'ie canẽte culpã diluit. Surgamr ergo ſtrẽnue/ gallr iacẽtes excitat: ⁊ ſõnolẽtos increpat/ gallus negãtes arguit. Gallo canẽte ſpes redit/ egris ſalus refundit: mucro latrõis reditur/ lapſis fides reuertitur. Iesu labẽtes reſpice/ ⁊ nos vidẽdo corrige: ſi reſpicis lapſus cadũt/ fletuq; culpa ſoluitur. Tu lux refulge ſenſibus/ mẽtiſq; ſomnũ diſcute: te nãa vox pmum ſonet/ ⁊ vota ſoluamus tibi. Gl'ia tibi dñe/ q̃ na. vſq; ad puriũc. Poſt puri. vo dicit Deo pri ſit gl'ia/ eiuſq; ſoli fĩlio: cũ ſpũ paclito/ ⁊ nũc ⁊ i ppetuũ. Amen. Ri. Dñs regnauit. ℣. Decorem induit. Alra. Iſte ℟. cũ pdic. cpo dicat i lau. oibus dñicis vſq; ad. lxx. ⁊ a Deus oim. vſq; ad aduẽ. dñi: qñ de do. agit. A. lxx. vſq; ad. xl. ℟. Dñe refugiũ factus es nobis. ℣. A generatiõe ⁊ progenie. Per eſtatẽ in do. ⁊ feriã. dr. Deus vſq; ad aduẽtũ dr ad lau. hic ſequens hymnus quãdo de do. vel de feẽ. agitur.

Ecce iã noctis tenuatur vmbra/ lucis auroram rutilãs coruſcat: miſibus totis rogitemus omnes cũctipotentẽ. Vt deus noſter miſerat omnem pellat languorem: tribuat ſalutem: donet ⁊ nobis pietate patris/ regna polorum. Preſtet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; ſcti ſpiritus: cuius reboat i omni gloria mũdo. ℟. Dñs regnauit. ℣. Decorem induit. Alra. Cati.

Benedictus dominus deus Luce 1
iſrael: quia viſitauit et fecit redẽptionem plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo dauid pueri ſui. Sicut locutus eſt per os ſanctorum: qui a ſeculo ſunt prophetarum eius. Salutem ex inimicis noſtris et de manu oĩm q̃ oderũt nos: Ad faciendam miſericordiam cum patribus noſtris: et memorari teſtamenti ſui ſancti. Iuſiurandum quod iurauit ad abraham patrem noſtrum daturum ſe nobis.

micorum nostrorum liberati seruiamus illi.

In sctitate & iustitia coram ipso cūctis diebus nostris.

Et tu puer ppheta altissimi vocaberis: præibis enī ante faciem domini parare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordie dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his q̄ i tenebris & in umbra mortis sedēt: ad dirigendos pedes nr̄os in viam pacis. Gloria patri. Psalm⁹. 122

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorū.

Sicut oculi ancille i manib⁹ dñe sue: ita oculi nr̄i ad dñm dēū nr̄m/donec misereatur nr̄i.

Miserere nostri domine miserere nostri: q̄ multū repleti sumus despectione.

Q̄ multū repleta est aīa nr̄a opprobriū abundātibus & despectio superb'. Glia. Kyrie el'. Xpe el'. Kyrie el'. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libe. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ppter nomē tuū. Dñe de⁹ vtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā & salui erim⁹ Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū. Dōña.

ECclesie tue domine preces placatus admitte: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate: & pacem tuā nostris cōcede tēporib⁹. Per.

Ad primā hy⁹



IAm lucis orto sydere/ deū precemur supplices vt in diurnis actib⁹/nos seruet a nocētib⁹ Linguā refrenās tēperet ne litis horror insonet: visum fouendo contegat/ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima/absistat & vecordia: carnis terat superbiā/pot⁹ cibiq̄ parcitas.

Vt cum dies abscesserit/noctēq̄ soris reduxerit: mūdi p abstinētiā/ipsi canamus gloriā.

Deo patri sit gloria/eiusq̄ soli filio: cū spū paraclito/ & nūc & in perpetuū. Amen. ps. xxi.

DEus deus meus respice i me quare me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorum

Deus meus clamabo p diē & nō exaudies: & nocte & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas laus israel.

In te speauerunt patres nr̄i: speauerunt & liberasti eos.

Ad te clamauerunt & salui facti sunt: in te speauerunt & nō sunt confusi.

Ego aūt sū vermis & nō hō: opprobriū hoīm & abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me

cuti sūt labijs & mouerūt caput
Speraut in dño eripiat eū:
saluū faciat eū quoniā vult eū
Q. ñ tu es q extraristi me de
vētre/spes mea ab vberib⁹ ma
tris mee.i te proiect⁹ sū ex vtero.
De vētre matris mee de⁹ me⁹
es tu:ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio prima
est:quomā nō est qui adiuuet.
Circūdederūt me vituli mlti:
tauri pingues obsederunt me.
Aperuerūt super me os suū:
sicut leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum:& di
sperse sunt omnia ossa mea.
Factū est cor meū tanq̄ cera
liquescēs:i medio ventris mei.
Aruit tāq̄ testa virt⁹ mea/& li
gua mea adhesit faucib⁹ meis.
& i puluerē mortis deduxisti me.
Q. ñ circūdederunt me canes
mlti: concilium malignātiū obse-
Sederunt manus (dit me.
meas & pedes meos:dinumera
uerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero considerauerunt et
inspexerūt me:diuiserunt sibi
vestimenta mea:& super vestē
meam miserunt sortem.
Tu autē domine ne elonga-
ueris auxiliū tuū a me: ad de-
fensionem meam conspice.
Erue a framea de⁹ aiaz meā:
et de manu canis vnicā meā.
Salua me ex ore leōis:& a cor
nib⁹ vnicornuū humilitatē meā.
Narrabo nomē tuū fratrib⁹
meis: i medio ecclē laudabo te.
Qui timetis dominū lauda-
te eū:vniuersum semen iacob
glorificate eum.
Timeat eū omne semē israel:
quoniā nō sprevit neq̄ despe-
xit deprecationē pauperis.
Nec auertit faciē suā a me:&
cū clamarē ad eū exaudiuit me
Apud te laus mea in ecclesia
magna:vota mea reddā in con
spectu timentium eum.
Edēt pauper & saturabunt:&
laudabūt dñz q requirūt eū/ vi-
uēt corda eor in seculū seculi.
Reminiscent & cōuertent ad
dominū:vniuersi fines terre.
Et adorabunt i cōspectu ei⁹:
vniuerse familie gentium.
Quoniā domini est regnū:et
ipse dominabitur gentium.
Manducauerunt & adorauer-
unt omnes pingues terre: in
conspectu eius cadent omnes q
descendunt in terram.
Et anima mea illi viuet:& se-
men meum seruiet ipsi.
Annunciabitur dño genera-
tio ventura: et annunciabunt
celi iusticiā eius:populo q na-
scet quē fecit dominus. ps. xxij

Dominus regit me & nil
chil mihi deerit: in loco
pascue ibi me collocauit.
Super aquā refectiōis educā
uit me:animā meā conuertit.
Deduxit me super semitas
iusticie: propter nomen suum.
Nam & si ambulauero in me
dio vmbre mortis.non timebo
mala quoniā tu mecum es.
Virga tua & baculus tuus:

ipla me consolata sunt.
Parasti in cospectu meo mensam: aduersus eos q tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum & calix meus inebrians quam preclarus est.
Et misericordia tua subsequatur me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitem in domo dni in longitudinem dierum. Psalmus.
Domini est terra & plenitudo eius orbis terrarum & vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundauit eum: & super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in montem dni? aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens manibus & mundo corde qui non accepit in vano aiam suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a deo & miam a deo salutari suo.
Hec est generatio querentium eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vestras: & eleuamini porte eternales/& introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie? dominus fortis & potens/dominus potens in prelio.
Attollite portas principes vestras/& eleuamini porte eternales: & introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie? dns uirtutum ipe est rex glie. Psalmus.
Ad te domine leuaui aiam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neque irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui sustinent te non confundentur
Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.
Vias tuas domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua & doce me: quia tu es deus saluator meus/et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationum tuarum dne: & misericordiarum tuarum que a seculo sunt.
Delicta iuuentutis mee: & ignorantias meas ne memineris.
Secundum miam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam dne.
Dulcis & rectus dns: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Vniuerse vie dni misericordia & veritas: requirentibus testamentum eius & testimonia eius.
Propter nomen tuum dne propitiaberis peccato meo: multum est enim.
Quis est ho qui timet dnm: legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: & semen eius hereditabit tram.
Firmamentum est dominus timentibus eum: & testamentum ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dnm: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me & miserere mei: quia vnicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus
Vide humilitatem meam (meis erue me.
tatem meam & labores meum: & dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quo-

niam multiplicati sunt: & odio iniquo oderunt me.

Custodi aiam meā & erue me non erubescā qm̄ speraui i te. Innocentes & recti adhesert mihi: quia sustinui te.

Libera de⁹ israel: ex oīb⁹ tribulationib⁹ suis. Glia. p. xxv.

Iudica me dñe qm̄ ego in innocētia mea ingressus sū & in dño sperās nō infirmabor. Proba me domine & tēta me: ure renes meos & cor meum.

Qm̄ mia tua añ oculos meos est: & cōplacui in veritate tua Nō sedi cū cōcilio vanitatis: & cū iniqua gerētib⁹ nō introibo. Odiui ecclesiam malignātiū: & cum impijs non sedebo.

Lauabo inter innocētes manus meas: et circundabo altare tuum domine.

Ut audiā vocē laudis tue: et enarrēm̄ uniuersa mirabilia tua Dñe dilexi decorē dom⁹ tue: & locum habitationis glie tue.

Ne pdas cū impijs de⁹ aiaz meā & cū viris sanguinū vitā meā. In quorum manib⁹ iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocētia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.

Pes me⁹ stetit i directo: i ecclesijs benedicam te dñe. ps. lxij.

Deus in nomine tuo salvum me fac: & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationē meā: auribus⁹ pcipe verba oris mei.

Quoniā alieni insurrexerūt aduersum me: & fortes qsierūt aiam meā: & non proposuerunt deum ante conspectum suum.

Ecce en̄ de⁹ adiuuat me: et dominus susceptor est aie mee.

Averte mala inimicis meis: & i veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: et confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum est.

Qm̄ ex oi tribulatiōe eripuisti me: & sup inimicos meos despexit oculus me⁹. Glia. p. cxvij.

Confitemini domino quoniam bon⁹: quoniam in seculum misericordia eius.

Dicat nūc israel quoniam bonus: quoniā i scīm mia eius.

Dicat nūc domus aarō: quoniā in scīm misericordia eius.

Dicāt nūc qui timēt dñm: qm̄ in seculū misericordia eius.

De tribulatione mea invocaui dominum: & exaudiuit me i latitudine dominus.

Dominus michi adiutor: non timebo qd faciat michi homo.

Dominus mihi adiutor: & ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in domino: q̄ confidere in homine.

Bonum est sperare i domino: q̄ sperare in principibus.

Oēs gētes circuierūt me: & in noīe dñi/ qz vltus sum in eos.

Circūdātes circūdederūt me: & i noīe dñi/ qz vltus sum i eos.

Circūdederūt me sicut apes/ &

exarserũt sicut ignis i spinis: & i noie dñi: q3 vlt9 sum in eos.

Impulsus euersus sum vt caderẽ: & dominus suscepit me.

Fortitudo mea et laus mea dñs: & fact9 est mihi in salutem

Vox exultationis & salutis: in tabernaculis iustorum.

Dextera dñi fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.

Non moriar sed viuam: & narrabo opera domini.

Castigãs castigauit me dñs: & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitie et ingressus in eas confitebor domino: hec porta domini iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi qm exaudisti me: & factus es mihi in salutẽ.

Lapidẽ quẽ reprobauerunt edificantes: hic factus est in caput anguli.

A domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.

Hec est dies quam fecit dñs: exultemus & letemur in ea.

O domine saluũ me fac: o dñe bene prosperare: benedictus q3 venit in nomine domini.

Benedixim9 vobis de domo domini: de9 dñs et illuxit nobis.

Constituite diẽ solenẽ in condensis: vsq3 ad cornu altaris.

Deus me9 es tu & confitebor tibi: de9 me9 es tu & exaltabo te.

Confitebor tibi qm exaudisti me: & fact9 es mihi in salutem.

Confitemini domino quoniã bonus: quoniam in seculũ misericordia eius. ℣. lxx. vsq3 ad pascha. dicẽ. no. p ista po. Confitemini. dicit ps. Domin9 regnauit decorem. Psalm9. xviij.

Beati immaculati in via q3 ambulant in lege dñi.

Beati q3 scrutant testimonia ei9: in toto corde exquirũt eũ.

Non enim q3 operant iniquitatẽ: in vijs eius ambulauerunt.

Tu mandasti mandata tua: custodiri nimis.

Vtinã dirigãt vie mee: ad custodiẽdas iustificationes tuas.

Tunc non cõfundar: cum perspexero in oib9 mãdatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitie tue.

Iustificationes tuas custodiã: nõ me derelinquas vsq3quaq3.

In quo corrigit adolescentior viam suam in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mãdatis tuis

In corde meo abscõdi eloqa tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.

In labijs meis pronunciaui: omnia iudicia oris tui.

In via testimõiorũ tuorũ delectat9 sum: sicut in oĩb9 diuitijs.

In mandatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.

In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

REtribue ſeruo tuo viui-
fica me: et cuſtodiam ſer
mones tuos.
Reuela oculos meos: ⁊ conſi-
derabo mirabilia de lege tua.
Incola ego ſum in terra: non
abſcondas a me mandata tua.
Concupiuit aia mea deſi de-
rare iuſtificatiões tuas: i oi tpe
Increpaſti ſuꝑbos: maledicti
qui declinant a mãdatis tuis.
Aufer a me oppzobziũ ⁊ ẽtẽ-
ptũ: qz teſtimonia tua exq̃ſiui.
Etẽ ſederẽt ꝓncipes ⁊ aduer
ſũ me loq̃bãt: ſeruꝰ aũt tuꝰ ex-
ercebat i iuſtificatiõibꝰ tuis.
Nam et teſtimonia tua medi
tatio mea eſt: ⁊ conſilium meũ
iuſtificationes tue.
Adhelit pauimẽto aia mea:
viuifica me ſecm verbũ tuum.
Vias meas enunciaui et ex-
audiſti me: doce me iuſtificatio
nes tuas.
Viã iuſtificationũ tuaꝝ in-
ſtrue me: ⁊ exercebor i mirabi
libus tuis.
Dormitauit aia mea pze te-
dio: 2firma me in verbis tuis.
Viã iniquitatis amoue a me
⁊ de lege tua miſerere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia
tua non ſum oblitus.
Adheſi teſtimonijs tuis domi
ne: noli me confundere.
Viã mãdatorũ tuoꝝ cucurri:
cu dilataſti cor meũ. Glia. In
diebus do. a Dñe ne in ira. vſq
ad. ixx. ⁊ a Deꝰ oim vſq ad ad-
uẽ. do. qñ dr do. agi: ãn. Dñs re-
git me ⁊ nihil mihi deerit: in loco
paſcue ibi me collocauit. In ſe. a
Dñe ne i ira. vſq ad. ixx. ⁊ a Deꝰ
oim. vſq ad aduẽ. qñ dr ſe. agi.
ãn. Deꝰ erandi oꝛonẽ meã auribꝰ
pcipe / ꝺba oꝛis mei. In ſe. pa-
uẽ. ã. Veni ⁊ libera nos deus nr̃.

QSymbolum Athanaſij.
Ui cunq; vult ſaluꝰ eſſe
ante omnia opus eſt vt teneat
catholicam fidem.
Quã niſi quiſq; integrã in-
uiolatãq; ſeruauerit: abſq; du
bio in eternum peribit.
Fides autẽ catholica hec eſt:
vt vnũ deũ i trinitate: ⁊ trini-
tatẽ in vnitate veneremur.
Neq; confundẽtes perſonas:
neq; ſubſtantiã ſeparantes.
Alia eſt enim perſona patris:
alia filij / alia ſpirituſſancti.
Sed patris ⁊ filij ⁊ ſpirituſſã
cti vna eſt diuinitas: equalis
gloꝛia / coeterna maieſtas.
Qualis pater talis filius: ta
lis ſpirituſſanctus.
Increatus pater increatus
filiꝰ: increatꝰ ſpirituſſanctus.
Imẽnſus pater imenſus fi
lius: imenſus ſpirituſſanctus.
Eternus pater eternus filiꝰ:
eternus ſpirituſſanctus.
Et tñ nõ tres etni: ſz vnꝰ etnꝰ
Sicut non tres increati nec
tres imenſi: ſed vnus increatꝰ
et vnus immenſus.
Similiter omnipotens pater
oipotẽs filiꝰ: oipotẽs ſpũſſctũs
Et tamen non tres oipoten-
tes: ſed vnus omnipotens.

Ita deus pater deꝰ filiꝰ: deus spiritussanctus.

Et tñ nō tres dij:sz vnꝰ ē deꝰ.

Ita dominus pater dominꝰ filius:dominus spiritussanctꝰ

Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.

Qz sicut sigillati vnāquāqz personā/deū aut dñm cōfiteri xp̄iana veritate cōpellimur.

Ita tres deos aut dños:dicer̄/ catholica religiōe phibemur.

Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: nō factus nec creatus/ sed genitus.

Spūssctūs a p̄re ⁊ filio:nō factꝰ nec creatꝰ nec gēitꝰ/sz p̄cedens.

Unꝰ ergo p̄r nō tres (dens. patres: vnꝰ filius nō tres filij: vnꝰ spūssctūs nō tres spūssctī.

Et i hac trītate nihil priꝰ aut posteriꝰ:nihil maiꝰ aut minus.

Sed tote tres persone coeterne sibi sunt ⁊ coequales.

Ita vt p oīa sicut iā supzadictū est:⁊ vnitas in trinitate/⁊ trinitas in vnitate venerāda sit

Qui vult ergo salus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad eternā salutē: vt incarnationē quoqz dñi nr̄i iesu xp̄i fidelit credat.

Est ergo fides recta vt credamus ⁊ fiteamur: q dñs nr̄ iesus xp̄s dei filiꝰ deꝰ ⁊ homo est.

Deus est ex substantia p̄ris ante scla genitꝰ: ⁊ homo ē ex substātia mr̄is in seculo natꝰ.

rōali ⁊ hūaná carne subsistēs.

Equalis p̄ri scōm diuinitatē minoz patre scōm hūanitatē.

Qui licet deꝰ sit ⁊ homo:non duo tamē sed vnꝰ est chzistus.

Unus autē non conuersione diuinitatis in carnē: sz assumptione humanitatis in deum.

Unus oino non confusione substātie:sed vnitate persone.

Nā sicut aīa rōnal ⁊ caro vnꝰ est hō:ita deꝰ ⁊ hō vnꝰ est xp̄s.

Qui passus est p salute nr̄a/ descendit ad inferos:tertia die resurrexit a mozruis.

Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotētis: inde venturus est iudicare vivos et mozruos.

Ad cuius aduentū omnes homines resurgere habent cū coz poribus suis:⁊ redituri sunt de factis pzopzijs rationem.

Et qui bona egerūt ibunt in vitam eternam:qui vero mala in ignem eternum.

Hec est fides catholica quam nisi qsqz fidelit firmiteroz crediderit:saluus esse nō poterit.

Glozia. In oib⁹ oñ.cis qñcūq; dicit ps Deꝰ deꝰ meꝰ respi. cis reliqs ps. ad. j. dicet sup. Quicūqz vult. hec ām. Te deū patrē ingenitū. te filiū benigenitū/te spiritūsanctū paraclitū: sanctā ⁊ idiuiduā trinitatē: toto cozde ⁊ oze fitemur laudamꝰ atqz bñdicimꝰ: tibi glia i scla. In cetis aūt dñicis simplicib⁹ totius anni:⁊ in

cũ regi. cho. ℣ i octa. ℣ ifra qñ chor' regit. Et i 2mẽo. b. mar. ℣ fcl. loci nũ i fcl. 2mẽo. q̃ contingũt ifra octa. l. trini. dz fup **Quicũq;** hec ã. **Te ĩne laudãt: te adorãt: te glorificãt oẽs creature tue: o btã trinitas,** in tpe palc. alia. In oĩb' fcl. dupli. p annũ extra hebd. l. trinita. dz fuper **Quicũq;** hec ãn. **Gratias tibi de'/ gras tibi vera vna trinitas/ vna ℣ fumma deitas: ſancta ℣ vna vnitas** in tpe pafcha. alia. In oĩb' fer. qñ de fer. agit: p totũ ãnũ ℣ i fcl. iij. l'c. fine regi. cho. ℣ i oc. ℣ ifra: ℣ in quib' chorus nõ regit. Et i vigil. ℣ l. iij tpi: bus extra hebd. pẽte. ℣ hebdo. ſcẽ trini. dz fup **Quicũq;** hec ãn. **Gloria tibi trinitas equalis vna deitas: ℣ ante oĩa ſcla ℣ nũc ℣ in ꝑpetuũ.** in tpe paſc. alia. Per hebd. l. trini. de quocũq; fit ſeruitũ dz fup **Quicũq;** hec ãn. **O btã ℣ vndicta gloſa trinitas: pr̃ ℣ fil' ℣ ſpũſanctus.** Caplin.

L. iiij. **R**Egi ſeculoꝝ imortali inui ſibili ſoli deo honor et glia ã ſcla ſeculoꝝ. Amẽ. Deo g̃. Hoc ꝑdictũ ep. dz i oĩb' dñicis: ℣ i fcl. ℣ i oc. ℣ ifra qñ cho. regitur. Et i 2mẽo. btẽ mar. ℣ i fcl. loci p to. annũ extra hebd. paſc. ¶ In oĩb' alijs fe. p annũ: ℣ in oĩb' fe. ab oc. paſ. vſq; ad pẽte. ℣ in oc. ℣ ifra oc. ſine re. cho. ℣ in vig. aſcẽ. ℣ pẽte. ℣ i vig. natal' do. ℣ epi. q̃ extra dñica eue. dz

Ora. ℟ **O** Dñe mẽ hoc cõmi. ſerere mei: te cñ expectamus: eſto brachiũ nr̃m in mane: ℣ ſalus noſtra in tẽpore tribulationis. In oĩb' alijs feꝝ. p ad. ℣. et a **Dñe ne in ira,** vſq; ad ce. do. et a **Deus omniũ,** vſq; ad aduẽ. qñ dñs ſe. ag. dz ep.

QUi ẽ ℣ veritatẽ diligite: zach. 8. ait dñs ep̃s. Et qñcũq; dicit hoc ꝑdictũ cap. ad. j. tunc fiat ꝑces cũ ꝓſtratione ad oẽs hor̃. ℟. **Jeſu xp̃e fili dei viui. Miſerere nob'.** ℣. **Qui ſedes ad dexterã p̃is miſerere. Gloria p̃i. Jeſu, Iſte.** ℣. **ſcz Qui ſedes,** dz per totũ annũ poſt ꝑdi. ℟. **nulli in die nati. do. ℣ ab illinc vſq; in craſtin. puri. ℣ a paſ. do. vſq; ad aſcẽ. do. ℣ nulli qñ dicat de ſancta mar. ℣ nulli i fcl. ℣ p oc. cor. xp̃i. qñ de octa. fit ſeruitũ: ℣ nulli in fcl. trãſfiguratois: ℣ i fcl. ℣ per oc. noĩs ieſu: qñ de ipſis octa. fit ſeruitũ ſeqr̃'d. **Exurge dñe adiuua nos.** ℟. **Et libera nos ꝓpter nomen tuum.** Et his dictis ſequuntur ꝑces hoc modo.

KYrie eleiſon. xp̃e eleiſon. Kyrie eleiſon. Pr̃ nr̃. Et ne nos. ℣ libera. **Q**uiuet alia mea ℣ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me. **E**rraui ſicut ouis q̃ perit. **Q**uere ſeruũ tuũ dñe. q; mãdata tua nõ ſum oblit'. **C**redo i deũ. **C**arnis reſurrectionẽ. Et vitã eternã. Amẽ. **R**epleat os meũ laude. Vt cãtem gloriã tuã tota die magnitudine tua. **A**uerte faciẽ tuam a pc̃is meis. Et oĩa iniquitates meas dele. **M**iſ

mundū creā in me de⁹. Et spm̄ rectū inoua i visceribus meis. Ne pjcias me a facie tua. Et spm̄ scm̄ tuū ne auferas a me. Redde mihi lētiā salutaris tui. Et spū principali ⁊ firma me. Eripe me dñe ab hoie malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de inimicis meis de⁹ meus. Et ab insurgētib⁹ i me libera me. Eripe me de opantib⁹ iniq̄tatē. Et de viris sanguinum salua me. Hec psalmū dicā nomini tuo i scm̄ scōr. Vt reddā vota mea de die i diē. Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄. Spes oīz finiū terre ⁊ i mari lōge. Ne⁹ in adiuto: iū meū intēde. Dñe ad adiuuādū me festina. Sanctus de⁹ sanct⁹ fortis scs ⁊ imortal. Agn⁹ dei q̄ tollis pcā mundi: miserere nobis. Bene dic aia mea dño. Et oia q̄ intra me sunt noi scō ei⁹. Benedic aia mea dño. Et noli obliuisci oēs retributiones ei⁹. Qui p̄pitiat oibus iniq̄tatib⁹ tuis. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Qui redemit de interitu vitā tuā. Qui coronat te i mia ⁊ miserationib⁹. Qui replet i bonis desideriū tuū. Renouabit vt aq̄le iuuēt⁹ tua. Deinde ℣. Cōfiteor. et Misereatur. et Absolutionē vt ad ꝓplet. Dicuntur p̄ces hoc modo. Oculus tu quesumus illuminabis nos. Et ne derelinquas nos in finem. Sine pcō nos custodire. Miserere nr̄i dñe. Miserere nr̄i. Fiat mia tua dñe sup nos. Quēadmodū speramus in te. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Dñe exaudi oīz tionē meā. Et clamor. Dñs vobiscū. Et cū. Oremus. Hec p̄ces possunt dicāt sū p̄cedi. modo: ad p̄mā p̄ to. ānū: tā in festis ꝙ in pfest. tā duplici. ꝙ simplici. nisi a cena dō. vsq; ad oc. pasc. ⁊ nisi in die aiar: ita tñ q; i q̄b⁹ fer. ⁊ p̄aduē. ⁊ a Dñe ne i ira. vsq; ad cenā dō. ⁊ a Deus oium. vsq; ad aduē. dō. qñ de fer. agit: stati pos Fiat mia. sequat ℣. Exaudi dñe voc̄ meā qua clamaui ad te. ac. oia sicut ad ꝓpl. notatū est vsq; ad or̄onē dicēdā expleā tur. Hec sequēs or̄o dī i oibus fest. dupl. p ānū extra heb. pasc.

In hac hora hui⁹ diei (qm.) tua nos dñe reple mia: vt p totū diē exultātes in tuis laudib⁹ delectemur. p. Dñs vobis. Benedicam⁹ dño. Deo g̃. In oibus dñic⁹ ⁊ i fest. scōr. nō dū. ⁊ i fest. extra heb. pas. dicāt hec or.

Omnie scte pt ops etrne deus q̄ nos ad p̄incipiū hui⁹ diei puēire fecisti: tua nos hodie salua dōne: ⁊ cōcede vt in hac die ad nullū [illegible] pcā. nec [illegible]

lō

sacerdos sit Preciosa est in cō-
spectu dñi. Myrrs sanctor ei⁹.
Deinde dicat sacerd. sine Do-
minus vobiscū. et sine Oremus.

Sancta maria mr dñi nr̄i
iesu xp̄i: atq; oēs scti ius-
ti ⁊ electi dei: intercedāt ⁊ orēt
p nobis pct̄ōr: vt nos mereamur ab eo
adiuuari ⁊ saluari: q̄ i trinita-
te pfecta viuit et regnat de⁹ p
ōia scla sec̄or. amē. Sacerd. di-
ca: De⁹ i adiutoriū meū intēde.
℟. Dñe ad adiuuandū. Eodē
modo ōr tribus vicibus. De⁹ i
adiutoriū. Dñe ad adiu. ⁊ tūc
sequat iu Glia. Sicut. ℟ yrie
eleison. ℟ pe eleison. ℟ yrie
el'. Pr̄ nr̄. ℟ t ne nos. Sed li-
bera. ℟ t veniat sup nos mia
tua dñe. Salutare tuū sec̄ūdū
eloquiū tuū. ℟ t respice i ser-
uos tuos ⁊ i opa tua. Et dirī-
ge filios eor. ℟ t sit splendor
dñi dei nr̄i sup nos. Et opa ma
nuū nr̄ar dirige super nos: et
opus manuū nr̄ar dirige. Hec
sequēs dēs ōr in sec̄. duplicab⁹
⁊ quotiēscūq; chor⁹ regit extra
hebdoma. pasc. sine Dñs vo-
biscū. sed tantū ei⁹ Oremus.

Omps sempiterne de⁹ diri
geactus nr̄os in bñplaci-
to tuo: vt i nomīe dilecti filij
tui mereamur bonis opib⁹ abū
dare. Qui tecū viuit ⁊ regnat
in vnitate spūssci de⁹: p ōia se-
cula sec̄or. Amē. Dñs vo. Bñ-
dicamus dño. Et sciendū est q̄
q̄ncūq; ōr p. Ad te leuaui. post
mat. tūc ad primā post tabu-
lā lectā ōr sine no. ilke ps. exp.

Leuaui oculos meos i mō
tes: vnde veniet auxiliū
mihi.
Auxiliū meū a dño: (mihi.
qui fecit celum et terram.
Nō det i cmotionē pedē tuū:
neq; dormitet qui custodit te.
Ecce nō dormitabit neq; dor-
miet: qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs protectio
tua: super manū dexterā tuā.
Per diem sol non vret te: neq;
luna per noctem.
Dñs custodit te ab omni ma
lo: custodiat animā tuam dñs.
Dñs custodiat introitū tuū ⁊
exitū tuū: ex hoc nunc ⁊ vsq; in
sec̄z. Glia. ℟ yrie el'. ℟ pe el'.
℟ yrie el'. Pr̄ nr̄. ℟ t ne nos.
Sed libera nos. Esto nobis
dñe mūz tuā. Et salutare tuū
da nobis. Sanctos fac seruos
tuos ⁊ ancillas tuas. De⁹ me⁹
sperantes i te. Mitte eis dñe au
xiliū de scto. Et de sō tuere eos
Esto nobis dñe turris fort⁹ tu
te inimici. Nichil
proficiat inimicus i eis. Et filius

iniquitatis nō apponat nocere eis. ℣. ñe exaudi. Et clamor. ℟. ñs vo. Et cū spiri. Oremꝰ.

Deꝰ to dñe supplicationi bus nr̄is: ⁊ via famulor tuorum in salutis tue prosperitate dispone: vt iter oēs vie et vite huꝰ varietates: tuo semper protegantur auxilio. Dō.

Omnipotens sempiterne deꝰ salꝰ et fons credentiū: exaudi nos p famulis tuis p qbꝰ mie tue ploramꝰ auxiliū: vt reddita sibi sanitate/gr̄az tibi in ecclia tua referāt actiones. Per xp̄m. ℟. Amen. Excellentior sonabit Benedicite. Dñs. In nomine patris ⁊ filij: et spiritus sancti. Amē. Ad.iij. hymnꝰ.



Nunc sancte nobis spūs: vnū pri cū filio: digna re prōptꝰ igeri nr̄o refulge pectori.

Os lingua mēs sensus vigor: cōfessionē ploment: flāmescat igne charitas/accendat ardor proximos.

Presta pater pijssime/patriq; parvnice: cū spū paraclito/regnās p omne seculū. Amē. ℣.

Legem pone michi domine viā iustificationū tuarꝝ: ⁊ exquiram eam semper. ℟.

Da michi intellectū: ⁊ scrutabor legē tuā: ⁊ custodiā illā in toto corde meo. (℣. Deduc me i semita mādatorꝝ tuorꝝ: qz ipsa volui. ℟. Inclina cor meū i testimonia tua: et nō i auaritiā: ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: i via tua viuifica me. ℟. Statue seruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo. ℣. Amputa opprobriū meū qđ suspicatus sū: qz iudicia tua iocūda. ℟. Ecce concupiui mandata (da. tua: in equitate tua viuifica me. ℣. Et veniat sup me mia tua dñe salutare tuū secm eloquiū tuū. ℟. Et rñdebo exprobrātibus mihi vbi: qz speraui i sermonibus tuis. ℣. Et ne auferas de ore meo vbiq; veritatis vsquequaq;: qz i iudicijs tuis superspera ui. ℟. Et custodiā legē tuā semper: in seculum ⁊ in seculum seculi. ℣. Et ambulabā in latitudine: quia mandata tua exquisiui. ℟. Et loquebar i testimonijs tuis in conspectu regū: ⁊ nō confundebar. ℣. Et meditabar i mādatis tuis: q̄ ℟. Et leuaui manꝰ mias (dilexi. ad mādata tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor i iustificationibus tuis. ℣.

Memor esto verbi tui seruo tuo: i q̄ mihi spē dedisti. ℟. Hec me consolata ē in humilitate mea qz eloquiū tuū vivificauit me. ℣. Superbi inique agebāt vsquequaq; a lege autem tua non declinaui. ℟. Memor fui iudicior tuorū a seculo dñe: ⁊ consolatus sum. ℣. Defectio tenuit me p peccatoribus derelinquentibus legē tuā. ℟. Cantabiles mihi erāt iustificationes tue: i loco peregrinationis

Memor fui nocte nominis tui dñe: & custodiui legem tuam.
Hec facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: & conuerti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum & nō sum turbatus: vt custodiā mādata tua
Funes peccatorū circūplexi sunt me: & legē tuā nō sū oblitus.
Media nocte surgebā ad confitendū tibi: super iudicia iustificationis tue.
Participeps ego sū oīz timētiū te: & custodiētiū mandata tua.
Mia tua dñe plena ē terra iustificatiōes tuas doce me. Glia.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: secūm ⁊bū tuū.
Bonitatē & disciplinam & sciētiam doce me: quia mandatis tuis credidi.
Priusq̄ humiliarer ego delinq̄ propterea eloquiū tuū custodiui.
Benus es tu: & i bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est sup me iniq̄tas superborū: ego autem in toto corde scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonū mihi q̄z humiliasti me: vt discam iustificatiōes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: sup milia auri & argenti.
Manus tue fecerunt me & plasmauerūt me: da mihi intellectū vt discam mādata tua.
Qui timēt te videbūt me & letabūt: q̄z i ⁊ba tua supsperaui.
Cognoui dñe quia eqtas iudicia tua: & in veritate tua humiliasti me.
Fiat mia tua vt cōsoletur me: secūdū eloquiū tuum seruo tuo.
Veniāt mihi miserationes tue & viuam: quia lex tua meditatio mea est.
Confundant superbi q̄z iniuste iniquitatem fecerunt i me: ego aūt exercebor in mādatis tuis
Conuertant mihi timētes te: & qui nouerūt testimonia tua.
Fiat cor meū im maculatū i iustificatiōib⁹ tuis: vt nō confundar. Glia. In dñica ān. Laus & pēnis glia deo pri & filio sancto simul paracito in scla seculorū. ℟p.

Gratia dñi nri iesu xpi: & charitas dei & cōmunicatio sci spūs sit semp cū oībus nobis. Deo grās. ℣. Inclina cor meū de⁹. In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem in via tua viuifica me. In testi. Glia. Inclina. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana aīam meā q̄z peccaui tibi. In sec. ān. Veniant mihi domine miserationes tue et viuam. Capl̄z.

Sana me dñe & sanabor: saluum me fac & saluus erō: quoniā laus mea tu es. ℟. Sana aīam meā. Q̄z peccaui tibi. ℣.

2. cor. viii.

Hebr. 10.

Ambro. Aug.

Hym. 17

Ego dixi dñe miserere mei. Quia. ℣. Glia. Sana. ℣. Aduto⁹ me⁹ esto domine. ℣. Ne derelinquas me neq; despicias me deus salutaris meus. ℣. In let. per aduē. an. Tuā domine excita potentiam et veni ad saluandum nos. Capitulum.

Hebr. 10. QUi ventur⁹ est veniet & nō tardabit: iā nō erit timo⁹ i finib⁹ nr̄is: qm̄ ipse ē saluato⁹ noster. ℣. Veni ad liberā dā nos. Dñe de⁹ v̄tutū. ℣. Et ost̄de faciem tuā & salui erim⁹. Dñe. Glia. Veni. ℣. Timebūt gēt̄s nomē tuū dñe. ℣. Et oēs reges terre gloriā tuā. Ad vi. Hymn⁹.



Ambro⁹ fun⁹.

REctor potens verax de⁹ q̄ tēperas rerū vices splēdore mane inſtruis & ignibus meridiem.

Extingue flāmas litiū auſer calorē nociuum: cōfer salutē corpor/ verāq; pacem cordium

Pzesta pater pijſſime. ps.

DEfecit in salutare tuū anima mea: & in v̄bum tuum suspersperaui.

Defecerūt oc̄li mei i eloquiū tuū: dicētes qn̄ consolaberis me.

Q̄ factus sū sicut vter i pruina iustificatiōes tuas nō sū oblit⁹

Quot sūt dies serui tui: qn̄ facies de psequētib⁹ me iudiciū?

Narrauerunt mihi iniq̄ fabulationes: sed non vt lex tua.

Oīa mādata tua veritas: iniq̄ persecuti sunt me adiuua me.

Paulom̄ n⁹ consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secūm miam tuā viuifica me: & custodiā testimonia oris tui.

In eternum dñe: verbum tuum permanet in celo.

In gnatiōe & gnationē veritas tua: fundasti terrā & permanet

Ordinatiōe tua pseuerat dies: quoniā omnia seruiunt tibi.

Nisi q̄ lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: q̄ i ipsis viuificasti me.

Tuus sum ego saluū me fac: qm̄ iustificatiōes tuas exq̄sui

Me expectauer̄t pc̄ores vt p derēt me: testimonia tua intellexi.

Omis consummatiōis vidi finem latū mādatum tuum nimis. ps.

Quomodo dilexi legē tuā dñe: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudē tem me fecisti mandato tuo: quia in eternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: q̄ testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: q̄ mādata tua quesiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiā verba tua.

A iudicijs tuis nō declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

quia tua: super mel ori meo.
A mãdatis tuis intellexi: p-
pterea odiui oẽm viã iiq̃tatis.
L ucerna pedibus meis v̄bũ
tuũ: ⁊ lumen semitis meis.
I uraui et statui: custodire iu
dicia iustitie tue.
H umiliat⁹ sum vsq̃quaq; dñe:
viuifica me scõm verbũ tuum
V oluntaria oris mei bñplacita
fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me.
A ia mea i mãib⁹ meis semp:
⁊ legẽ tuã non sum oblitus.
P osuerũt pcatores laqueũ mi
chi: ⁊ de mãdatis tuis nõ erraui
H ereditate acquisiui testimo
nia tua in eternum: quia exulta-
tio cordis mei sunt.
I nclinaui cor meũ ad facien
das iustificationes tuas i eter
nũ: propter retributionẽ.
I niquos odio habui: et le
gem tuam dilexi.
A diutor ⁊ susceptor meus es
tu: ⁊ i verbũ tuũ superspera ui
D eclinate a me maligni: et
scrutabor mandata dei mei.
S uscipe me scõm eloquiũ tuũ
⁊ viuam: ⁊ non confundas me
ab expectatione mea.
A diuua me ⁊ salua ero: ⁊ me-
ditabor i iustificatiõib⁹ tuis semp
S preuisti oẽs discedẽtes a iu
dicijs tuis: quia iniusta cogitatio
P reuaricantes reputa (cor-
taui omnes peccatores terre:
ideo dilexi testimonia tua.
C õfige timore tuo carnes me
as: a iudicijs enim tuis timui.

tradas me calũniãtibus me.
S uscipe seruum tuũ in bonũ
non calũmientur me superbi.
O culi mei defecerũt i salutare
tuũ: et in eloquiũ iustitie tue.
F ac cum seruo tuo secundũ
misericordiã tuã: ⁊ iustificatio
nes tuas doce me.
S eruus tuus sum ego: da mihi
intellectũ vt sciã testimonia tua
T empus faciendi dñe: dissi-
pauerunt legem tuam.
I deo dilexi mãdata tua: sup
aurum ⁊ topazion.
P ropterea ad oĩa mandata
tua dirigebar: oẽm viã iniquã
odio habui. Glia. In dñica.
Gloria laudis resonet in ore omn
patri genitoq; pli flamini scto pa
riter resultet laude perenni. Cp.
T res sũt qui testimoniũ dãt i celo: pater/ v̄bũ/⁊ spiritus sanctus: ⁊ hi tres vnũ sũt. 1 Joã. 5
In eternũ dñe permanet v̄bũ
tuum. In celo ⁊ in seculũ seculi
veritas tua. Permanet. Glia. In
eternũ. Dñs regit me ⁊ nichil
mihi deerit. In loco pascue ibi
me collocauit. In fest. Nõ cõfũ
das me dñe ab expectatione mea.
O mnia ꝓbate quod bo- Cp. The
nũ est tenete: ab omni spe ciem mala abstinete vos. Be
nedicã dñm. In oi tpe. Semp
laus eius in ore meo. In. Glia. Bñdi-
cã. Dñs regit. In aduẽtu ãn.
In tuo aduẽtu erue nos dñe. cp.
L ongẽ vtvẽiat tẽpus eius: Eccl.
⁊ dies eius nõ elongabũ 14.

saluabitur. ℟. Ostende nobis dñe miam tuã. ℣. Et salutare tuũ da nobis. Aĝiam. Gl'ia. Ostende. ℟. Memento nr̃i dñe i beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo.

Ad nonam. Hymnus.



Rerũ dies terna vigor/ imotus ite ymanẽs: lucis diurne tẽpora/ successibus determinans.

Largire clarum vespere/ quo vita nusq̃ decidat: sed premiũ mortis sacre/ perennis instet gloria.

Pzesta pater pijssime. ps.

Mirabilia testimõia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonũ tuoz illumiat: & itellectũ dat puulis.

Os meũ aperui & attraxi spm̃ qz mandata tua desiderabam.

Aspice in me & miserere mei: secundũ iudicium diligentium nomen tuum.

Gzessus meos dirige secundũ eloquiũ tuũ: vt non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me a calũnijs hoim: vt custodiam mandata tua.

Faciẽ tuã illumia sup seruũ tuũ: & doce me iustificatiões tuas.

Exitus aq̃rũ deduxerũt oculi (as. mei: qz nõ custodierũt legẽ tuã.

Iustus es domine: & rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiã testimonia tua: & veritatẽ tuã nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: qz obliti sũt vba tua inimici mi

Ignitũ eloquiũ tuũ vehemẽter: & seruus tuus dilexit illud.

Adolescẽtulus sũ ego & cõtẽptus: iustificatiões tuas nõ sũ oblitus

Iustitia tua iustitia in eternum: & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia inuenerũt me: mãdata tua meditatio

Equitas testimõia (mea est. tua i eternũ: intellectũ da mihi & viuam. Gloria patri. ps.

Clamaui i toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluũ me fac: vt custodiam mandata tua.

Pzeueni i maturitate & clamaui: qz i vba tua supsperaui.

Pzeuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloq̃a tua

Vocem meã audi secundum miam tuã domine: et secundũ iudiciũ tuũ viuifica me.

Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: a lege autẽ tua longe facti sunt.

Prope es tu domine: & omnes vie tue veritas.

Initio cognoui de testimõijs tuis: qz in eternũ fundasti ea.

Vide humilitatẽ meã & eripe me: qz legẽ tuã nõ sum oblitus.

Iudica iudiciũ meũ & redime me: ppt eloq̃ũ tuũ viuifica me

Longe a pctõribus salus: qz iustificatiões tuas non exquisierũt

Miserico⁹die tue m̃te dñe:sc̃dm̃ iudicia tua viuifica me.
Multiqui persequuntur me: et tribulãt me:a testimonijs tuis non declinaui.
Vidi puaricãtes ⁊ tabescebã q⁹ eloq̃a tua nõ custodierũt.
Vide qm̃ mãdata tua dilexi dñe:i mia tua viuifica me.
Principiũ verboꝝ tuo⁹ veritas:in eternũ omnia iudicia iustitie tue. Gloꝛia pa. ps.
Principes persecuti sũt me gratis:⁊ a verbis tuis formidauit cor meum.
Letabor ego sup eloq̃a tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniq̃tatẽ odio habui ⁊ abominat⁹ sũ:legẽ aũt tuã dilexi.
Septies i die laudẽ dixi tibi: super iudicia iustitie tue.
Pax multa diligẽtibus legem tuã:et non est illis scãdalum.
Expectabã salutare tuũ dñe: et mandata tua dilexi.
Custodiuit aĩa mea testimonia tua: ⁊ dilexit ea vehemẽt.
Seruaui mãdata tua ⁊ testimonia tua:q⁹ omnes vie mee i conspectu tuo.
Appropiquet dep̃catio mea i cõspectu tuo dñe:iurta eloquiũ tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea i cspectu tuo:secũdũ eloquiũ tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnũ:cum docueris me iustificationes tuas.
Pronũciabit lingua mea eloquium tuum:q⁹ omnia mandata tua equitas.
Fiat man⁹ tua vt saluet me: quoniã mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuũ dñe ⁊ lex tua meditatio mea est.
Viuet aĩa mea ⁊ laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que perijt/ quere re seruũ tuũ: q⁹ mãdata tua nõ sum oblit⁹. Gl̃ia. In do.ã. Ex quo oia/p quẽ oia/i quo oia:ipsi gloꝛia in secula. Capm.
Unus dñs:vna fides:vnũ baptisma:vn⁹ de⁹ et pr̃ omniũ:qui super oẽs: ⁊ p oĩa: ⁊ in oĩbus nobis: q̃ est bñdict⁹ in secula. Eph.4
Clamaui i toto cor de.Exaudi me dñe. ℣. Justificationes tuas req̃rã. Exaudi. Gloꝛia. Cla. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab aliẽis pce seruo tuo. In fe.ã. Iurta eloquiũ tuum da mihi intellectum dñe. Capm.
Alter alterius onera por tate:⁊ sic adimplebit⁹ legem xp̃i. Deo g̃. ℟. Redime me dñe. Et miserere mei. ℣. Pes eni meus stetit in via recta: ⁊ i eccles̃ijs benedicam te dñe. Et. Gloꝛia. Redime. ℣. Ab occultis meis. In fe. in aduẽ.ãn. Veni domine et noli tardare: relaxa facinoꝛa ple bis tue israel. Capitulũ. Gal.6
Venite ascẽdam⁹ ad mon tem dñi:⁊ ad domũ dei iacob:⁊ docebit nos vias suas:⁊ ambulabim⁹ in semitis eius:q⁹ de sion exibit lex ⁊ verbum dñi de hierusalẽ. ℟. Super te hierusalem. Mich.4

Oriet⁹ dñs.℣. Et gl̃a ei⁹ in tebi debit. Oriet. Gl̃a. Sup. ℣. Dñe deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹

℣ Fer.ij.ad matu. Inuitato. Venite exultem⁹ dño. ps. Jubilemus deo salutari. ℟. Dñe ne i ira. vsq; ad.xl.q̃n de.ij. fer. agit̃ hr ad matu. sequẽs hymn⁹.

SOmno refectis artub⁹/ spreto cubili surgimus nobis pater canentibus/ adesse te deposcimus.

Te lingua primũ concinat/ te mẽtis ardor ambiat: vt actuũ sequẽtiũ tu lctẽ sis eror dium.

Cedãt tenebre lumini/ ⁊ nox diurno spleri: vt culpa quã nox intulit/ lucis labascat munere

Precamur idẽ supplices/ noxas vt oẽs amputes: ⁊ ore te canentiũ/ lauderis in perpetuũ.

Gloria tibi dñe. Qui natꝰ. Deo patri. Resta pẽ pylli. Per ecclesiam dicat ille hym⁹. Nocte surgẽtes. Quere in principio psalterij ante ꝓm Beat⁹ vir. ps. xxvj.

DOminus illuminatio mea ⁊ sal⁹ mea: quẽ timebo.

Dñs protector vite mee: a quo trepidabo.

Dũ approprĩat super me nocẽtes: vt edant carnes meas.

Qui tribulãt me inimici mei ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderũt.

Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me pelium: in hoc ego sperabo.

Unam petij a dño hanc requirã: vt inhabitẽ in domo domini omnibus diebus vite mee.

Ut videam voluntatẽ dñi: et visitem templum eius.

Quoniã abscondit me in tabernaculo suo i die malorum: protexit me i abscõdito tabernaculi sui

In petra exaltauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meum: sup inimicos meos.

Circuiui ⁊ immolaui i tabernaculo ei⁹ hostiã vociferationis: cantabo ⁊ psalmũ dicam dño.

Exaudi domine vocem meã q̃ clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meum exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram.

Ne auertas faciẽ tuã a me ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto ne derelĩquas me: neq; despicias me de⁹ salutaris meus.

Quoniã pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dominꝰ aũt assumpsit me.

Legẽ pone mihi domine i via tua: ⁊ dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in aĩas tribulantium me/ quoniam insurrexerunt in me testes iniqui: ⁊ mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dñm viriliter age ⁊ confortetur cor tuum: ⁊ sustine dominum.

AD te dñe clamabo deus meus ne sileas a me/ ne quãdo taceas a me: & assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi dñe vocẽ deprecationis mee dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad templũ sctũ tuũ.

Ne simul tradas me cũ peccatoribus: & cum operãtibus iniquitatẽ ne perdas me.

Qui loquunt pacẽ cũ proximo suo: mala aũt in cordibus eorũ.

Da illis secũdm opa eor: & scdz nequitiã adinuentionũ ipsorũ.

Secundum opera manuũ eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

Quã nõ intellexerũt opa dñi: et in opera mãnuum eius destrues illos: & nõ edificabis eos

Benedict⁹ dñs: quã exaudiuit vocem deprecationis mee.

Dominus adiutor meus & protector meus: & in ipso sperauit cor meum & adiutus sum.

Et refloruit caro mea: & exvoluntate mea confitebor ei.

Dñs fortitudo plebis sue: & protector saluationũ xpi sui est.

Saluũ fac populũ tuum dñe: & benedic hereditati tue: et rege eos & extolle illos vsqz i eternum. Gloria. Dominus defensor vite mee. Psalm⁹. xxviij

AFferte dño filij dei: afferte dño filios arietum.

Afferte dño gloriã et honorẽ afferte dño gl'iam noi ei⁹: adorate dñm in atrio sancto eius.

Vox dñi super aquas deus maiestatis intonuit: dñs super aquas multas.

Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.

Vox dñi cõfringẽtis cedros: & cõfringet dñs cedros libani.

Et comminuet eas tãq̃ vitulũ libani: & dilectus quẽadmodum filius vnicornium.

Vox dñi intercidẽtis flãmã ignis vox domini concutiẽtis desertũ: & cõmouebit dominus desertum cades.

Vox dñi preparãtis ceruos/ & reuelabit condensa: & in tẽplo eius omnes dicent gloriam.

Dñs diluuiũ ihabitare facit: & sedebit dñs rex in eternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace. ps.xxix.

EXaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me

Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum.

Psallite dño oẽs scti ei⁹: & cõfitemini memorie sctitatis ei⁹.

Quã ira in indignatione ei⁹: et vita in voluntate eius.

Ad vesperũ demorabit fletus: & ad matutinum letitia.

Ego autẽ dixi in abundantia mea: non mouebor in eternum

Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutẽ.

Auertisti faciem tuam a me:

& factus sum conturbatus.
Ad te domine clamabo: & ad deum meum deprecabor.
Que utilitas i sanguine meo: dū descendo in corruptionē?
Numquid cōfitebit tibi pulvis: aut ānūciabit vēritatē tuā.
Audiuit dñs & miserit⁹ ē mei: dñs factus est adiutor meus.
Conuertisti plāctū meū i gaudiū mihi: concidisti saccū meū & circundedisti me letitia.
Ut cantet tibi gl'ia mea & nō compungar: dñe de⁹ me⁹ i etērnū confitebor tibi. Gl'ia. ān. Adorate dñm i aula sctā eius. ℣. xxx.
In te domine speraui non confundar in etērnū: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam/ accelera vt eruas me.
Esto mihi i deū protectorē & in domū refugij: vt saluū me faci-
Quōm fortitudo mea & re- (as. fugiū meū es tu: & ppt nomen tuū deduces me & enutries me
Educes me de laqueo quē abscōderunt mihi: quoniā tu es protector meus.
In manus tuas cōmendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruātes vanitates: superuacue.
Ego autē in dño speraui: exultabo & letabor in mia tua.
Quoniam respexisti humilitatem meā: saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me i manib⁹ inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
Miserere mei domine quoniā tribulor: conturbatus est i ira oculus meus: anima mea & venter meus.
Quōm defecit i dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.
Infirmata est i pauptate vir⁹ mea: & ossa mea conturbata sūt.
Sup oēs inimicos meos fact⁹ sum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni dat⁹ sum tanq̄ mortuus a corde.
Fact⁹ sum tanq̄ vas perditū: quōm audiui vituperationē multorū cōmorantium in circuitu
In eo dum cōuenirent simul aduersum me: accipere animā meam consiliati sunt.
Ego autem in te speraui domine dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu inimicor⁹ meor⁹: & a persequentibus me.
Illustra faciē tuā sup seruū tuum saluū me fac in mia tua dñe: nō cōfūdar quōm inuocaui te.
Erubescāt impij & deducātur in infernū: muta fiāt labia dolosa
Que loquūtur aduers⁹ iustū iniqtatē: in supbia & i abusiōe
Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscōdisti timentibus te.
Perfecisti eis q̄ sperāt in te: in conspectu filior⁹ hominū.
Abscondes eos in abscōdito

faciei tue:a cõturbatiõe hoim.
Protoges eos i tabernaculo
tuo:a cõtradictiõe linguarum
Benedictus dñs qñ mirificauit
misericordiam suam mihi:i ci-
uitate munita.
Ego autem dixi i excessu mẽ
tis mee:proiectus sum a facie
oculorum meorum.
Ideo exaudisti vocem oratio
nis mee:dum clamarem ad te.
Diligite dñm omnes sancti
eius quoniam veritatem requ-
ret dñs: & retribuet abundan-
ter facientibus superbiam.
Viriliter agite & confortetur
cor vestrũ: oes qui speratis in
dño. Glia patri. Psalmus.31.
Beati quorũ remisse sunt
iniquitates: & quorũ te-
cta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputa-
uit dominus peccatum:nec est
in spiritu eius dolus.
Qm tacui inueterauerũt os-
sa mea: dum clamarẽ tota die.
Qm die ac nocte grauata est
sup me manꝰ tua:uersus sum
in erũna mea dũ cõfigit spina.
Delictũ meũ cognitũ tibi fe-
ci:& iniustitiã meã nõ abscõdi.
Dixi confitebor aduersũ me
iniustitiã meã dño:& tu remisi
sti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis
sanctus in tempore opportuno.
Verũtñ i diluuio aquarꝫ mul
tarũ:ad eũ nõ approximabũt.
Tu es refugium meum a tri-
bulatione que circundedit me:
exultatio mea erue me a circũ
dantibus me.
Intellectũ tibi dabo & instruã
te in via hac qua gradieris: fir
mabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equꝰ & mu-
lus:quibus non est intellectꝰ.
In camo & freno maxillas
eorum constringe:qui non ap-
proximant ad te.
Multa flagella peccatoris: spe
rantem autem in domino mise
ricordia circundabit.
Letamini in dño & exultate
iusti: & gliamini oẽs recti cor-
de. Glia.ãn. In tua iustitia
libera me domine. Psalmꝰ.32.
Exultate iusti in dño: re-
ctos decet collaudatio.
Confitemini domino in citha
ra:in psalterio decem cordarũ
psallite illi.
Cãtate ei canticũ nouum:be-
ne psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbũ dñi:&
omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiã & iudi-
ciũ:mia dñi plena est terra.
Verbo dñi celi firmati sunt:
& spũ oris eiꝰ omis virtus eorum.
Congregãs sicut in vtre aqsma
ris:ponẽs i thesauris abyssos.
Timeat dominum omnis ter
ra:ab eo autem commoueãtur
omnes inhabitantes orbem.
Qm ipse dixit & facta sunt:ipe
mandauit & creata sunt.
Dñs dissipat cõsilia gentiũ
reprobat aũt cogitatiões pplo
rũ:& reprobat consilia principũ.

Consilium aūt dñi in eternū manet: cogitatiōes cordis eius in generatione & generationē.

Beata gens cuius est dominꝰ deus eius: populus quem elegit in hereditatem sibi.

De celo respexit dominꝰ: vidit omnes filios hominum.

De ꝑparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorꝝ: q̄ itelligit oia opa eorum.

Nō saluatur rex per multaz virtutē: & gygas non saluabit in multitudine virtutis sue.

Hallax equus ad salutem: in abundātia autem virtutis sue non saluabitur.

Ecce oculi dñi sup metuētes eū: & i eis q̄ sperāt sup mia eiꝰ.

Ut eruat a morte animas eorum: & alat eos in fame.

Aia nostra sustinet dñm: qm adiutor & protector noster est.

Quia in eo letabitur cor nr̄z & in noie sancto eius spauimꝰ.

Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum sperauimus in te. Psalmꝰ. xxxiii.

Benedicā dñm in oi tpe: semp laus eiꝰ in ore meo.

In dño laudabitur aia mea: audiant mansueti & letentur.

Magnificate dñm mecū: & exaltemꝰ nomē eius in id ipsum.

Exquisiui dominum et exaudiuit me: & ex oibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum et illumi-
mini: & facies vre nō confundēt.

Iste pauꝑ clamauit & dñs exaudiuit eum: & ex oibus tribulationibus eius saluauit eum.

Immittit angelus dñi in circuitu timētiū eū: & eripiet eos

Gustate & videte qm suauis ē dñs: btūs vir qui sperat in eo.

Timete dñm oēs sancti eius: qm nō est inopia timētibꝰ eū.

Diuites egueruūt & esurierūt inquirentes autē dñm/ non minuentur omni bono.

Uenite filij audite me: timorem domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitā diligit dies videre bonos?

Prohibe linguā tuā a malo: & labia tua ne loquant dolum.

Diuerte a malo & fac bonum inquire pacē & persequere eaz.

Oculi domini super iustos: et aures eius ad ꝑces eorum.

Vultus autem domini sup facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti & dñs exaudiuit eos: & ex oibꝰ tribulationibus eoꝝ liberauit eos.

Iuxta est dominus his q̄ tribulato sunt corde: & humiles spiritu saluabit.

Multe tribulationes iustorꝝ: & de oibꝰ his liberabit eos dñs.

Custodit dñs oia ossa eorum: vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorꝝ pessima: & qui oderunt iustum delinquent.

Redimet dñs aias seruorum

rant in eo. Gl'ia. In Rectos decet collaudatio. Psalm⁹. xxxiij.

Iudica dñe nocentes me: expugna impugnātes me.
Apprehende arma & scutum: & exurge in adiutoriū mihi.
Effunde frameam & conclude aduersus eos q̄ plequūtur me: dic aie mee salus tua ego sum.
Confundātur et reuereātur: querentes animam meam.
Auertant retrorsum & exundātur: cogitantes mihi mala.
Fiāt tāq̄ pulus āte faciē uēti: & angelus dñi coartās eos.
Fiat via illorum tenebre et lubricū: & angelus domini plequens eos.
Q. ñ gratis abscōderūt mihi interitū laquei sui: supuacue exprobrauerunt animā meam.
Ueniat illi laqueus quē ignorat: & captio quā abscondit apprehendat eum: et in laqueum cadat in ipsum.
Aia aūt mea exultabit ī dño & delectabit sup salutari suo.
Omnia ossa mea dicēt: domine quis similis tui?
Eripiens inopē de manu fortiorum eius: egenū & pauperē a diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui: que ignorabam interrogabāt me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatē anime mee.
Ego autem cum mihi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio aiam meam: et oratio mea in sinu meo conuertetur.
Quasi primi & quasi fratrē nr̄m sic placebā: quasi lugēs & contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt & cōuenerūt: congregata sunt super me flagella et ignorauī.
Dilipati sunt nec compūcti tentauerunt me subsannauerunt me subsannatiōe: frēduerunt super me dentibus suis.
Domine quādo respicies restitue aiam meam a malignitate eor: a leonib⁹ vnicā meā.
Cōfitebor tibi in ecclesia magna: in plo graui laudabo te.
Non supgaudeant mihi q̄ aduersant mihi iniqui: q̄ oderunt me gratis & annuunt oculis.
Q. ñ mihi quidem pacifice loquebantur: & in iracundia terre loquentes dolos cogitabāt.
Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt euge euge vidrunt oculi nostri.
Vidisti domine ne sileas: domine ne discedas a me.
Exurge & intēde iudicio meo: deꝰ meꝰ & dñs meꝰ ī causā meā.
Iudica me secundum iusticiā tuā domine deus meus: & non supergaudeant mihi.
Non dicant in cordibus suis euge euge anime nostre: nec dicant deuorabimus eum.
Erubescāt & reuereāt simul: qui gratulātur malis meis.
Induātur confusiōe & reuerentia: q̄ magna loquūt sup me.
Exultent & letent qui volunt

tustitiã meã: et dicant semper magnificetur dominus qui volunt pacem serui eius.

Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam: tota die laudem tuam. Psalmus.xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso non est timor dei ante oculos eius

Quoniam dolose egit in conspectu eius: vt inueniat iniquitas eius ad odium.

Verba oris eius iniqtas et dol?: noluit intelligere vt bñ ageret.

Iniquitatẽ meditat? est i cubili suo: astitit eñ oi vie nõ bone: malitiam autẽ non odiuit:

Dñe i celo misericordia tua: et veritas tua vsq; ad nubes.

Iustitia tua sicut mõtes dei: iudicia tua abyssus multa.

Homines et iumẽta saluabis dñe: quẽadmodũ multiplicasti misericordiam tuam deus.

Filij autem hominũ: i tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.

Quoñ apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen.

Pretende misericordiã tuam scientibus te: et iustitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbie: et manus pctoris nõ moueat me.

Ibi ceciderũt q̃ operant iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare. Psalmus. xxxvi. Expugna impugnantes me dñe: et

Noli emulari i malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem.

Quoñ tanq̃ fenũ velociter arescent: et quẽadmodũ olera herbarum cito decident.

Spera in domino et fac bonitatẽ: et inhabita terrã et pasceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuam: et spera in eo et ipse faciet.

Et educet quasi lumẽ iustitiã tuã: et iudicium tuũ tanq̃ meridiẽ subditus esto dño et ora eum.

Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: et in homine faciente iniustitias.

Desine ab ira et derelinq furorẽ: noli emulari vt malignetris

Quoñ q̃ malignãtur exterminabunt: sustinentes autẽ dñm ipsi hereditabunt terram.

Et adhuc pusillum et nõ erit peccator: et queres locum eius et non inuenies.

Mansueti autẽ hereditabunt terram: et delectabuntur i multitudine pacis.

Obseruabit peccator iustum: et stridebit sup eũ dentib? suis.

Dominus aũt irridebit eũ: quoniã prospicit q̃ veniet dies eius.

Gladiũ euaginauerunt peccatores: intenderunt arcũ suum.

Vt decipiãt pauperẽ et inopẽ vt trucident rectos corde.

Gladius corũ intret in corda

Melius est modicū iusto: sup
diuitias peccatorum multas.
Qm̄ brachia ptōz̄ cōterent̄
confirmat autem iustos dñs.
Nouit dñs dies immaculatorū
& hereditas eorū i eternū erit.
Nō cōfundentur in tpe malo
& in diebus famis saturabunt:
quia peccatores peribunt.
Inimici dñi mox vt honorificati fuerit & exaltati: deficientes quēadmodū fum⁹ deficiēt.
Mutuabit ptōz̄ & nō soluet:
iust⁹ aut̄ miseret̄ & tribuet.
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.
A dño dominum gressus hois dirigetur: & viam eius volet.
Cum ceciderit iust⁹ nō collidet: q⁹ dñs supponit manū suā.
Iunior fui etenim senui: & nō vidi iustum derelictum: nec semen eius querens panem.
Tota die miseret̄ & cōmodat:
& semē illius in bñdictiōe erit.
Declina a malo & fac bonum
et inhabita in seculum seculi.
Quia dominus amat iudiciū
& nō derelinquet sanctos suos:
in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.
Iusti aut̄ hereditabūt terrā
& inhabitabunt in seculum seculi super eam.
Os iusti meditabit̄ sapiētiā:
& lingua eius loquetur iudiciū.
Lex dei eius in cord̄o ipi⁹: et
nō supplātabunt̄ gressus ei⁹.
Considerat peccator iustum:
& querit mortificare eum.
Dominus autem non derelinquet eum in manib⁹ ei⁹: nec dānabit eum cum iudicabit̄ illi.
Expecta dñm & custodi viam
eius & exaltabit te vt hereditate capias terram: cū perierint peccatores videbis.
Vidi impiū superexaltatū:
& elevatū sicut cedros libani.
Et trāsiui & ecce nō erat: q̄sui eū & nō est inuent⁹ loc⁹ ei⁹
Custodi innocētiā & vide equitatē: qm̄ sunt reliq̄e hoi pacifico.
Iniusti aut̄ disperibūt: simul
reliquie impiorum interibūt.
Salus aut̄ iustorū a dño: & p
tector eorū ē i tpe tribulatiōis
Et adiuuabit eos dñs & liberabit eos: & eruet eos a ptōz̄ib⁹ & saluabit eos: quia speraverūt in eo.

Psalmus. xxxvij.

Domine ne i furore tuo
arguas me: neq; in ira
tua corripias me.
Qm̄ sagitte tue infixe sūt mihi
& confirmasti sup me manū tuā.
Nō est sanitas i carne mea a
facie ire tue: nō est pax ossib⁹
meis: a facie ptōz̄ū meorum.
Qm̄ iniq̄tates mee supgresse
sunt caput meum: & sicut onus
graue grauate sunt super me.
Putruerūt & corrupte sūt cicatrices mee: a facie īsipiētie mee
Miser factus sum & curuatus
sum vsq; in finem: tota die contristatus ingrediebar.
Qm̄ lūbi mei impleti sūt illusio

nib⁹:ꝫ nō ē ſānitas ī carne mea.
Afflict⁹ ſū ꝫ hūliat⁹ ſū nimis rugiebā a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne deſiderium meum: ꝫ gemitus meus a te non eſt abſconditus.
Cor meū ꝓturbatū eſt/dereliqt me ⁊t⁹ mea:ꝫ lumē oculorū meorū/ꝫ ipſum nō eſt mecum.
Amici mei et proximi mei: aduerſum me appropinquauerunt et ſteterunt.
Et qui iuxta me erant de longe ſteterunt:ꝫ vim faciebāt q̄ querebant animam meam.
Et qui inquirebāt mala mihi locuti ſunt vanitates: ꝫ dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanq̄ ſurdus non audiebam: ꝫ ſicut mutus non aperiens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo nō audiens: ꝫ non habens in ore ſuo redargutiones.
Quōn in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe deus meus.
Q̄ dixi nequādo ſupgaudeāt mihi inimici mei: ꝫ dum cōmouētur pedes mei ſuper me magna locuti ſunt.
Quōn ego ī flagella paratꝰ ſū: ꝫ dolor meꝰ ī ꝯſpectu meo ſēp.
Quōn iniq̄tatē meā annunciabo:ꝫ cogitabo ꝓ pctō meo.
Inimici aūt mei viuūt:ꝫ cōfirmati ſunt ſup me:ꝫ multiplicati ſunt q̄ oderunt me inique.
Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi:quoniam ſeq̄bar bonitatem.
Ne derelinquas me domine deus meus:ne diſceſſeris a me.
Intende in adiutoriū meū: dñe deꝰ ſalutis mee. Mia. ām. Reuela dño viā tuā. ℟. Dñe in celo mia tua. ℣ Et veritas tua vſq̄ ad nubes. Lectiones ꝫ ℣. de eadē feſt. Ante laudes. ℟ Fiat mia tua dñe ſuper nos. ℣ Quē admodū ſperauim⁹ in te. Alle ℟. ℟ ante laudes in oībus feſt. a Dñe ne in ira. vſq̄ ad. xl. Et a Deus oim. vſq̄ ad aduē. do. qñ de feſt. agit. In laudibus ℟. l.

Miſerere mei deus: ſcōm magnā mīam tuam.
Et ſcōm multitudinē miſerationū tuarū:dele iniq̄tatē meā.
Amplius laua me ab iniq̄tate mea:ꝫ a pctō meo mūda me.
Quōn iniq̄tatē meā ego cognoſco:ꝫ pctm̄ meū ctra me ē ſemp
Tibi ſoli peccaui ꝫ malū coram te feci: vt iuſtificēris ī ſermōibus tuis:ꝫ vincas cū iudicaris.
Ecce enim in iniquitatib⁹ cōceptus ſum:ꝫ in peccatis concepit me mater tua.
Ecce enim veritatē dilexiſti: incerta ꝫ occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi.
Aſperges me domine hyſopo ꝫ mundabor lauabis me ꝫ ſup nuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū et letitiam: ꝫ exultabunt oſſa humiliata.
Auerte faciē tuā a peccatis meis:ꝫ oēs iniq̄tates meas dele.

rectũ innoua ĩ viscerib⁹ meis.
Ne pjcias me a facie tua: & spũ scm̃ tuũ ne auferas a me.
Redde mihi letitiã salutaris tui: & spũ principali cõfirma me.
Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.
Liberа me de sanguinibus de⁹ deus salutis mee: & exultabit lingua mea iustitiã tuam.
Dñe labia mea aperies: & os meũ anunciabit laudem tuã.
Quõm si voluisses sacrificium dedissem: vtiq; holocaustis non delectaberis.
Sacrificiũ deo spiritus cõtribulatus: cor contritum & humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua sion: vt edificentur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitie oblatiões & holocausta tũc iponent sup altare tuũ vitulos. Glia. ãn. Miserere mei.

℣. Verba mea auribꝰ pcipe dñe vtã. col. j. ãn. Intellige clamorem meũ dñe. ãn. Deꝰ deꝰ meꝰ ad te deluce vigilo. ℘s. Jpm.

Esa. 12 Confitebor tibi dñe quõm iratus es mihi: quiescat furor tuꝰ & cõsolatus es me.
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agã et non timebo.
Quia fortitudo mea & laus mea dñs: & factus est mihi in salutẽ.
Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: & dicetis in illa die confitemini dño & inuocate nomen eius:
Notas facite in populis adinuentiones eius: memẽtote quõm excelsum est nomen eius.
Cantate dño quõm magnifice fecit: ãnũciate hec in vniuersa tra
Exulta & lauda habitatio siõ quia magnꝰ in medio tui sanctus israel. Gloria pẽi. ãn. Conuersus est furor tuus dñe & consolatꝰ es me. ãn. Laudate dominũ de celis. ℘s. Jpm. Capitulũ.

Vigilate & orate: state in fide: viriliter agite & confortamini: & oĩa vestra in charitate fiant. Hoc cpm̃ dr̃ oĩbus fer. ad laud. a Dñe ne in ira. vsq; ad caput ieiunij & a Deꝰ oĩm. vsq; ad aduẽ. do. quãdo de fer. agit. Ca Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ d. ij. fe. agẽ. dr̃ ad laud. sequẽs lr̃ꝰ. 1. cor. 16

Splẽdor pẽne glie/ de luce lucẽ pferẽs: lux lucis & fons lumis/ dies diẽ illuminãs.
Veruscq; sol illabere/ micans nitore ppeti: iubarq; leti spiritus/ infunde nostris sensibus.
Votis vocemꝰ te patrẽ/ pẽm perennis glie: patrẽ potentis gẽe/ culpã releget lubricam.
Infirmet actꝰ strẽnuos/ dẽtẽ retundat inuidi: casus secũdet asperos/ donet gerendi gratiã.
Mentẽ gubernet & regat/ casto fidelis corpore: fides calore ferueat/ fraudis venena nesciat
Quisquis nobis sit cibus/ potusq; nr̃ sit fides: leti bibamus sobriã ebrietatem spiritus.
Letus dies hic trãseat/ pudor trãe diluculũ: fides velut meri

dies/crepusculū mens nesciat. Aurora cursus puchat/aurora tot⁹ prodeat: in patre totus filius/⁊ totus in verbo pater. Deo patri sit gloria/eiusq; soli filio: cū spiritu paraclito/ et nunc ⁊ in perpetuū. Amen. ℣. In matutinis dñe meditabor i te. ℟. Quia fuisti adiutor me⁹. Per eiatē ō hy⁹. Ecce iā noctis. ℣. In matutinis dñe. Alle ℣. dicit oib⁹ ter. ad laud. a Dñe ne i ira. vsq; ad. xl. et a Deus oīm. vsq; ad aduē. do. quando de ter. agit ān. Benedict⁹ deus israel. cā. Jpm. Deū. dicant pces ter. hoc mō.

Kyrie el. iij. Xpe ele. iij. Kyrie el. iij. Pr nr. Et ne nos inducas. Sed libe. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aīmā meam q; peccaui tibi. Cōuertere dñe vsquequo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Fiat mia tua dñe sup nos. Quēadmodū speraum⁹ i te. Sacerdotes tui induantur iusticiā. Et sancti tui exultēt. Dñe salui fac regē. Et exaudi nos i die qua inuocauerim⁹ te. Salua fac seruos tuos et ancillas tuas. Deus me⁹ sperantes in te. Salui fac populum tuū dñe: ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in eternum. Dñe fiat pax in virtute tua. Et abundātia in turribus tuis. Oremus pro fidelib⁹ defunctis. Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Requiescant

voce meā qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me.

Miserere mei deus. totus ps. dicat sine nota cū Glia pri. et Sicut erat. Finito po. solus sacerdos erigat se: ⁊ ad gradū chori accedat sa. ad matu. ⁊ ad vespe. tunc dicendo hos ℣lus.

Exurge domine adiuua nos. Et libera nos ppter nomē tuū Domine deus virtutum conuerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. Dñe exaudi. Et clamor me⁹. Dñs vobis. Et cū. Oremus. In aduē. do. q̄n de ter. agit: dūr mēo. ad matuān. Spiritusanct⁹ in te descēdet maria: ne timeas habēs in vtero filiū dei alla. ℣ Egredietur virga de radice iesse. ℟ Et flos de radice eius ascendet. Oratio.

Deus q̄ de beate marie virginis vtero verbū tuū angelo nunciāte carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicib⁹ tuis vt q̄ vere eā dei genitricē credim⁹/ eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eūdem xpm. Mēo. de oib⁹ sctis ān. Ecce dñs venit ⁊ oēs scti ei⁹ cū eo: ⁊ erit in die illa lux magna. alla. ℣ Ecce apparebit dñs sup nubē cand. dñ. ℟ Et cū oīb⁹ sanctor⁹ mīa. Oēs

Conscientias nras q̄s dñe visitādo purifica: vt veniens iesus xps filius⁹ tuus dñs nr cū oīb⁹ sctis: paratā sibi i nobis inueniat māsionē. Qui te. vi. ⁊ regn. Benedicam⁹ dño. Deo

quotide fiat mẽo. de sctã mat. de quocũq; fiat seruu. tã advesp. q̃ ad matu. nisi i pig. epi. ꝫ in die circũdẽ. In fest. ix. lc. et infra octa. ꝫ i oct. q̃n chor. regit. Et i do. ad vtraq; vel. cũ hac ã. Oñ nat⁹ ẽs ineffabil'r ex virgine tũc implete sũt scripture sicut pluuia in vellus descẽdisti: vt saluũ faceres genus humanũ: te laudamus deus nr̃. Et ad matu. cũ hac ã. Ecce maria gẽuit nob; saluatorẽ quẽ ioãnes videns exclamauit dicẽs: ecce agn⁹ dei/ecce q̃ tollit pcã mũdi, alla. In fest. vo ꝫ i fest. iij. lc. sine regi. cho. ad vesp. vr hec ẽn. Rubũ quẽ viderat moyses incõbustũ/cõseruatã agnoscim⁹ tuã laudabilẽ virginitatẽ: dei genitrix intercede p nobis. Et ad matu. cũ hac ã. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob: virgo peperit saluatorẽ: te laudam⁹ deus nr̃. Et ad matu. vr sep vo. Post partũ virgo inuiolata permansisti. Et ad vesp. vr vo. Speciosus forma pre filijs hoim. ꝫ. Diffusa ẽ gẽa ila bijs tuis. Nõ vr vltra. Oõ.

DEus q̃ saluũ eterne bea te marie virginitate fecũda humano generi premia pstitisti/tribue qs vt ipam p nobis intercedere sentiamus: p quã meruim⁹ auctorẽ vite suscipere dñm nr̃m iesũ xp̃m filiũ.t. Deinde fiat mẽo. de oib⁹ sctis in fest. ꝫ in fest. sine regi. cho. ad vesp. ꝫ ad matu. Post purificatõ ad matu. vr ãn. Sta mater [illegible] virginea mũ di: intercede p nobis ad dñm. Vo post partũ. oõo. Famulor. vel oõo. Ops sempiterne deus. de posteri⁹ ptz. Nõ vr oõo. Cõcede qs misericors deus. d mẽo. de. s. mat. misi ad pces. trin. Mẽo. de oib⁹ sctis. Ad matu. ãn. Exulta bunt. vo. Mirabilis. oõo. Infirmitatẽ. vel oõo Oim sanctor. vel oõo. Vide dñe. vl oõo. Tribue. Post purifi. ad mẽo. de. s. mat. dicãt ãe sẽ post histo. De⁹ oim. Et etiã de oibus sctis ad vesp. ꝫ ad mẽo. de pasc. tpe. ¶ Fest. ij post oct. trinit. et ab hinc vsq; ad aduẽ. vo. tã in fest. q̃ i fest. iij. lc. sine regi. cho. ꝫ in oct. ꝫ infra q̃n cho. non regit dicãt he tres mẽo. scz de cruce: de sctã mat. et de oib⁹ sctis. Cũ vo fest. iij. lc. aliqũ fest. sctor⁹ occurrit tũc i pmis fiat mẽo. de sctis. ꝫ postea mẽo. sup. ad. etc. Per oct. vo reliqua rũ/sine vr de sctis/sine de fest. semp fiat i pmis mẽo. de cruce. Ad mat. ã. Nos mẽ gliari oportet i cruce dñi nr̃i iesu xp̃i. vo. Omis terra adoret te de⁹ ꝫ psallat tibi. ℣. Psalmũ dicat nomi tuo. Oõo.

DEus q̃ sctam crucẽ tuã alcẽdisti ꝫ mundi tenebras illumiasti/tu corda ꝫ corpora nr̃a illuãre dignare saluator mũdi. Qui vi. ꝫ re. vl oõ.

PErpetua qs dñe pace cuncta regi: quos p ligni sancte crucis redimere dignat⁹ es saluator mũdi. Qui vi. ꝫ reg. cũ deo. Mẽo. de sancta mat. ad [illegible] virginea et immu

pta. Vel pxie ℣. ℟. Post partū. Oꝛ

HEsto nobis dñe deꝰ noster: vt qs tātē crucis letari facis honoꝛe/ eiꝰ qꝫ ꝓpetuꝰ defēde subsidijs. p xp̄z. vel oco.

HA mulorꝫ tuorꝫ qs dñe delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibꝰ nr̄is nō valemus: gēitricis filij tui dñi nr̄i itercessiōe saluemur. p eū. vl oꝛ.

OMnipotens sempiterne deꝰ nos famulos tuos dextra tue potētie a cūctis ptege periculis: et gloꝛiosa btē marie semp virginis intercessione: fac nos plenti gaudere prosperitate et futura. p xp̄z. Mō ℣. oco. Concede qs mīseri. ad mēo. de scta mat. p to. annū: sed ad pcel. et ad ꝓpleto. de ea tm. Memo. de oibꝰ sctis ad matu. ā. Exultabūt sancti i gria/ letabūt i cubilibꝰ suis. ℣. Mirabilis deꝰ i sctis suis. ℟. Et griosus i maiestate sua. Mēo.

INfirmitatē nr̄az qs dñe ppitius respice: et mala oia q̄ iuste meremur: oiz sctoꝝ tuoꝝ rū itercessiōe auerte. p. x. vl oꝛ.

OMnium scoꝝ tuoꝝ qs dñe intercessiōe placatus et venia delictoꝝ nobis tribue: et remedia sempitna largire. p. vl oꝛ.

AIde dñe infirmitates nostras: et intercedētibus oibꝰ sanctis tuis: celeri nobis pietate succurre. Per. vel oco.

ARibue qs dñe oēs sctos tuos iugiter orare p nobis: et eos semp clemēter audire dignere. Per. vel oco. ce ad vel. ān. Salua nos xp̄e saluatoꝛ p virtutē sancte crucis/ qui saluasti petrū i mari miserere nobis. ℣. Oisterera. vel ā. Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos deꝰ nr̄. vel ān. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi: qꝛ p crucē tuā redemisti mundū. ℣. Oisterera. oco vtš. ad matu. Mēo. de. s. mat. ad vel. ān. Sca tā maria virgo intercede p toto mundo qꝛ genuisti regē oꝛbis. ℣. Sācta dei genitrix virgo semp maria. vel ān. Sca dei genitrix virgo semp maria: intercede p nobis ad dñm deum nostrū. ℣. Post partū. vel ān. In pace mat i pace virgo: gaude et leta re pia mē dñi. ℣. Scta dei ge. oco vtš. ad mat. Mēo. de oibus sctis ad vel. ā. Sancti dei oēs q̄ electis cōsoꝛtes supnoꝝ ciuitatis: intercedite p nobis. ℣. Letamini. vel Exultent. vel ān. Oēs electi dei nostri memoꝛamini ante deū: vt vestris ꝓcibus adiuti mereamur vobis adiūgi. ℣. Letamini. vel Exultēt. vel ān. Sctoꝝ ꝓcibus cūctoꝝ redde salutē coꝛporis ac aie xp̄e tuis famulis. ℣. Letamini. vel ān. O q̄ griosum est regnū in quo cū xp̄o gaudēt oēs sancti amicti stolis albis sequūtur agnū quocūq; ierit. ℣. Letamini. Si in duo ℣. ad mēo. de oibus sctis nō variant nisi cū ℣. Letamini. ad. j. vel. ℣: tunc ad mēo. de oibus sctis dicetur ℣. Exultēt. Sile ad matu. qñ ℣. Mirabilis deꝰ. ℣. in lau. tunc ad mēo. de oibꝰ s. du. est ℣. Iubi

tu aduē. ⁊ in tpe pasc. odo. bes. ad matu. ℂ Fer. iij. ad matui. Inuita. Jubilemus deo salutari nostro ps. Uenite. ℣ Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ de. iij. fer. agit ℣ di ad matu. sequēs hy⁹.

ℂ Onditor patrū luminis/ lux ipe lucis ⁊ dies: noctē canē do rūpim⁹: assiste postulātib⁹. Fuker tenebras mētiū/ fuga cateruas demonū: expelle somnolētiā/ ne pigritātes obruat. Sic christe nobis oīb⁹/ indulgeas credētibus/ vt prosit exorātib⁹/ quod pcinētes psallim⁹. ℣ Presta pat pissime. ℟ Per eiusdē. hy⁹. Nocte surge. ℣. xxxvij.

℣ Igri custodiam vias meas: vt non delinquā in lingua mea. ℟ Posui ori meo custodiā: cum cōsisteret peccator aduersum me.

Obmutui ⁊ hūliat⁹ sū ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meus renouat⁹ē. ℟ Concaluit cor meū intra me: ⁊ in meditatione mea exardescet ignis.

Pocut⁹ sum i lingua mea: notum fac mihi dñe finē meum. ℟ Et numerum dierū meor qs est: vt sciā quid desit mihi.

Ece mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tāq; nichilum ante te. ℟ Uerūtamē vniuersa vanitas omnis homo viuens.

Uerūtñ i imagine pertransit homo: sed ⁊ frustra turbatur. ℟ Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc q̄ est expectatio mea? nonne dominus? ⁊ substantia mea apud te est. ℟ Ab omnibus iniquitatibus meis eue me: opprobriū insipienti dedisti me.

Obmutui ⁊ nō aperui os meū quoniā tu fecisti: amoue a me plagas meas. ℟ A fortitudine manus tue ego defeci i increpationib⁹: pter iniquitatē corripuisti hominē.

Et tabescere fecisti sicut araneā anima eius: verūtamē vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meā dñe ⁊ deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas. ℟ Ne tacueas quoniā aduena ego sum apud te: ⁊ peregrin⁹ sicut omnes patres mei.

Remitte mihi vt refrigerer priusq; abeā: ⁊ āpli⁹ nō ero. ℣. 39.

Expectās expectaui dñm: ⁊ intendit mihi. ℟ Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu miserie: ⁊ de luto fecis.

Et statuit supra petrā pedes meos: ⁊ direxit gressus meos. ℟ Et immisit in os meū canticū nouum: carmen deo nostro.

Uidebunt multi ⁊ timebunt: ⁊ sperabunt in domino. ℟ Beatus vir cui⁹ est nomen domini spes eius: ⁊ non respexit in vanitates ⁊ insanias falsas.

Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua: ⁊ cogitationib⁹

tuis nō est qui similis sit tibi.
Annūciaui & locut⁹ sū: multiplicati sūt sup numerum.
Sacrificiū & oblationē noluisti: aures autem p̄fecisti mihi.
Holocaustū & p̄ peccato non postulasti: tūc dixi ecce venio.
In capite libri scriptū est de me vt facerē voluntatē tuam deus meus volui: & legē tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiam tuā i ecclesia magna: ecce labia mea non p̄hibebo dñe tu scisti.
Iustitiam tuā non abscondi in corde meo: veritatē tuam & salutare tuum dixi.
Non abscondi miam tuā & veritatē tuā: a consilio multo.
Tu aūt dñe ne lōge facias miserationes tuas a me: mia tua & ḡitas tua semp susceperūt me.
Cūm circūdederunt me mala quorum non est numerus / comp̄henderunt me iniquitates mee: & non potui vt viderem.
Multiplicate sūt sup capillos capitis mei: & cor meum dereliqt
Complaceat tibi do- (me.
mine vt eruas me: domine ad adiuuandum me respice.
Cōfundātur et reuereātur simul qui q̄runt animā meā: vt auferant eam.
Cōuertātur retrorsū et reuereāt: q̄ volūt mihi mala.
Ferāt cōfestim confusionē suā: q̄ dicūt mihi euge euge.
Exultēt & letent super te oēs querentes te: & dicant semper magnificetur dñs qui diligunt salutare tuum.
Ego aut̄ mēdicus sū et pauper: dominus solicit⁹ est mei.
Adiutor meus & p̄tector meus tu es: deus meus ne tardaueris.
Gloria patri. ān. Vt non delin quā in lingua mea. ps. xl.
Beatus qui itelligit sup egenū & pauperē: in die mala liberabit eum dominus.
Dominus cōseruet eum & viuificet eum & beatū faciat eū in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.
Dñs opem ferat illi sup lectū doloris eius. vniuersum stratū eius versasti i infirmitate eius.
Ego dixi dñe miserere mei: sana animā meā q̄ peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt mala mihi: quādo morietur & peribit nomen eius?
Et si ingrediebatur vt videret vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: & loquebatur in id ipsum.
Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquū statuerunt aduersum me: nunqd q̄ dormit non adiciet vt resurgat?
Etenim hō pacis mee i quo sp̄a tui: q̄ edebat panes meos magnificauit sup me supplātationē.
Tu aut̄ dñe miserere mei: & resuscita me / & retribuam eis.

me: quoniã non gaudebit inimicus meus super me.

Tu autem ppter innocentiã suscepisti: ⁊ confirmasti me in conspectu tuo in eternum.

Benedict⁹ dñs deus israel: a seculo ⁊ in seculũ fiat fiat ps. xlj.

Quemadmodum desiderat cerus⁹ ad fontes aquarũ: ita desiderat aia mea ad te deus.

Sitiuit anima mea ad deum fontẽ viuũ: quãdo veniã ⁊ apparebo ante faciem dei?

Fuerũt michi lachryme mee panes die ac nocte: dũ dicitur mihi quotidie vbi est de⁹ tuus?

Hec recordatus sum ⁊ effudi in me animã meã: quoniã trãsibo in locum tabernaculi admirabis: vsq; ad domum dei.

In voce exultationis ⁊ confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in deo quoniã adhuc cõfitebor illi: salutare vultus⁹ mei et deus meus.

Ad meipsum anima mea cõturbata est: propterea memorabo tui de terra iordanis ⁊ hermonij a monte modico.

Abyssus abyssum inuocat: in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me transierunt.

In die mandauit dñs misericordiam suam: ⁊ nocte canticum eius.

Apud me oratio deo vite mee: dicã deo: susceptor meus es.

Quare oblit⁹es mei ⁊ quare cõtristatus incedo: dũ affligit me inimicus?

Dum cõfringũtur ossa mea exprobrauerũt mihi: qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: vbi est deus tuus.

Quare tristis es anima mea et quare conturbas me.

Spera in deo qm̃ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus me⁹. Gloria. Sana domine animã meã quia peccaui tibi. Alle ps non dicit ad nocte. ps. xlvj. Iudica me deus et discerne causam. ꝛc. ps. xlvj.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.

Opus quod operatus es in diebus eorũ: ⁊ in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit ⁊ plãtasti eos: afflixisti populos ⁊ expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terrã: ⁊ brachiũ eorũ non saluauit eos.

Sed dextera tua ⁊ brachium tuũ ⁊ illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipe rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: qui mandas salutes iacob.

In te inimicos nostros vẽtilabimus cornu: et in nõie tuo spernem⁹ insurgẽtes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: ⁊ gladius meus nõ saluabit me.

Saluasti enim nos de affligẽtibus nos: ⁊ odiẽtes nos confudisti

In deo laudabimur tota die:

& i noie tuo exultebimur i sclm.
Tu unc autem repulisti & confudisti nos: & nō egredieris de⁹ in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderūt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̄ oues escar & in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuū sine pretio: & non fuit multitudo in cōmutationibus eorum.
Posuisti nos opprobriū vicinis nr̄is: subsannationē & derisum his q̄ i circuitu nr̄o sunt.
Posuisti nos in similitudinē gentibus: commotionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea cōtra me est: & cōfusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrātis & obloquētis: a facie inimici & persequētis
Hec oia venerunt super nos nec obliti sumus: & inique non egimus in testamento tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos umbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: & si expādim⁹ manus nostras ad deum alienum.
Nōne deus requiret ista: ipse enim nouit abscōdita cordis.
Quoniam ppter te mortificamur tota die: estimati sum⁹ sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis dñe? exurge & ne repellas in finem.
Quare faciem tuam auertis: obliuisceris inopie nostre & tribulationis nostre.
Quoniā humiliata est i puluere anima nostra: conglutinatus est in terrra venter noster.
Exurge dñe adiuua nos: & redime nos ppt nomē tuū. ℣. 44

Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filijs hoiz diffusa est grā i labijs tuis: propterea bñdixit te de⁹ in eternū.
Accingere gladio tuo sup femur tuū potentissime.
Specie tua et pulchritudine tua itēde prospere procede & regna.
Propter veritatē & mansuetudinē & iustitiā: et deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute: pli sub te cadēt: i corda inimicorū regis.
Sedes tua deus in scm scli: virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iustitiā & odisti iniquitatē: propterea vnxit te de⁹ deus tu⁹ oleo letitie p consortib⁹ tuis.
Myrrha & gutta & casia a vestimētis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia et vide & inclina

rem tuā/ ⁊ obliuiſcere populū tuum: ⁊ domum patris tui.

Et concupiſcet rex decorē tuū quoniam ipſe eſt dominus deꝰ tuus ⁊ adorabunt eum.

Et filie tyri in muneribꝰ vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.

Omnis gloria eius filie regis ab intus in fimbrijs aureis: circūamicta varietatibus.

Adducent regi virgines poſt eā: proxime eius afferentur tibi.

Afferent i letitia ⁊ exultatione: adducent in templū regis.

Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos principes ſuper omnem terram.

Memores erunt noiſtui dñe: in oi generatione ⁊ gñatione.

Propterea populi cōfitebunt tibi in eternum: et in ſeculum ſeculi. Gloria. ā Fructauit cor meum verbum bonum. ps. xlv.

Deus noſter refugium ⁊ virtꝰ: adiutor i tribulatiōibꝰ q̄ inuenerūt nos nimis.

Propterea non timebimꝰ dū turbabitur terra: ⁊ tranſferentur montes in cor maris.

Sonuerūt ⁊ turbate ſunt aq̄ eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis ipetꝰ letificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deus in medio eius non cōmouebitur: adiuuabit eā deus mane diluculo.

Conturbate ſunt gentes ⁊ iclinata ſunt regna: dedit vocē ſuam mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcū: ſuſceptor noſter deus iacob.

Venite ⁊ videte opera dñi: q̄ poſuit ꝓdigia ſuper terram.

Auferēs bella vſq; ad finem terre: arcū cōteret: ⁊ cōfringet arma ⁊ ſcuta comburet igni.

Vacate ⁊ videte quoniā ego ſum deus: exaltabor in gentibus ⁊ exaltabor in terra.

Dñs virtutū nobiſcū: ſuſceptor noſter deꝰ iacob. ps. xlvj.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.

Quōm dñs excelſus terribilis: rex magnus ſuper omnē terrā.

Subiecit populos nobis: ⁊ gētes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatē ſuā: ſpeciem iacob quē dilexit.

Aſcendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube.

Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Quoniā rex omnis terre deꝰ: pſallite ſapienter.

Regnabit deus ſup gentes: deꝰ ſedet ſup ſedē ſanctā ſuam.

Principes populoꝝ congregati ſunt cum deo abrahaz: quōm dij fortes terre vehementer eleuati ſunt. Gloria pri. ān Adiutor in tribulationibus. ps. xlvij

Magnus dominꝰ ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri i monte ſancto eius.

Fundatur exultatione vni-

uerſe terre: mõs ſion latera aq̃
lonis ciuitas regis magni.
Deus i domibus eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.
Q. ñ ecce reges terre cõgregati ſunt: conuenerunt in vnum.
Ipſi vidẽtes ſic admirati ſũt
cõturbati ſunt / commoti ſunt:
tremor appꝛehendit eos.
Ibi dolores vt parturientis:
in ſpiritu vehementi conteres
naues tharſis.
Sicut audiuimus ſic vidimꝰ
i ciuitate dñi ẽtutũ / i ciuitate
dei nr̃i: deꝰ fũdauit eã i eternũ.
Suſcepimꝰ deꝰ miſericoꝛdiam
tuam: in medio templi tui.
Secundũ nomẽ tuũ deus / ſic
& laus tua in fines terre: iuſtitia plena eſt dextera tua.
Letet mõs ſiõ & exultẽt filie
iude: ꝓpter iudicia tua dñe.
Circũdate ſiõ & cõplectimini
eam: narrate i turribus eius.
Ponite coꝛda veſtra i virtute
eius: & diſtribuite domos eius:
vt enarretis in ꝓgenie altera.
Quoniã hic eſt deꝰ deꝰ noſter
in eternum & inſeculũ ſeculi:
ipſe reget nos i ſecula. ꝑ. xlviij
Audite hec omnes gẽtes:
auribus percipite oẽs
qui habitat: & oꝛbem.
Quiq̃ terrigene & filij hominũ: ſimul i vr̃o diues & pauper
Os meũ loquet̃ ſapiẽtiã: & meditatio coꝛdis mei pꝛudẽtiam.
Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio pꝛopoſitionem meam.
Quur timebo in die mala: iniq̃tas calcanei mei circũdabit me
Qui confidũt in virtute ſua:
& in multitudine diuitiarum ſuarum gloꝛiantur.
Frat̃ nõ redimit redimet hõ
& nõ dabit deo placationẽ ſuã.
Et pꝛecium redẽptionis anime ſue: et laboꝛabit in eternũ
& viuet adhuc in finem.
Non videbit interitum cũ viderit ſapiẽtes moꝛientes: ſimul
inſipiens & ſtultus peribunt.
Et relinquent aliens diuitias ſuas: & ſepulchꝛa eoꝛum domus illoꝛum in eternum.
Tabernacula coꝛũ in ꝓgenie
& ꝓgenie: vocauerunt nomina ſua in terris ſuis.
Et homo cũ i honoꝛe eſſet nõ
intellexit: cõparatꝰ eſt iumẽtis
inſipiẽtibꝰ: & ſilis factꝰ eſt illis.
Hec via illoꝛ ſcãdalũ ipſis: &
poſtea in oꝛe ſuo cõplacebunt.
Sicut oues in inferno poſiti
ſunt: moꝛs depaſcet eos.
Et dñabunt̃ eoꝛ iuſti in matutino: & auxilium coꝛ veteraſcet i inferno a gloꝛia coꝛum.
Verũtñ deꝰ redimet aiam meã
de manu iferi: cũ acceperit me.
Ne timueris cũ diues factus fuerit homo: & cũ multiplicata fuerit gloꝛia domus eius.
Qñ cũ iterierit nõ ſumet oĩa
neq̃ deſcendet cũ eo gloꝛia eiꝰ.
Quia anima eiꝰ in vita ipſiꝰ benedicetur: confitebitur tibi cum beneſeceris ei.
Introibit vſq̃ in pꝛogenies

patrum suorum: & vsq; in eternum non videbit lumē.

Homo cū i honore esset nō intellexit: cōparat⁹ est iumētis insipientib⁹ & similis factus est illis.

Gloria. ī. Auribus percipite qui habitatis orbem. ps. 49.

Deus deorū dñs locutus est: & vocauit terram.

A solis ortu vsq; ad occasum: ex sion species decoris eius.

Deus manifeste veniet: deus noster non silebit.

Ign; i conspectu ei⁹ exardescet: & i circuitu ei⁹ tēpestas validā.

Aduocauit celū desursū: & terrā discernere populum suum.

Congregate illi sctos eius q ordinat testamētū ei⁹ sup sacrificia.

Et annūciabunt celi iustitiā eius: quoniam deus iudex est.

Audi pl's me⁹ & loquar isrl': & testificabor tibi de tu⁹ ego sū deus in sacrificijs tuis arguā te: holocausta autē tua i cōspectu meo sunt semper.

Non accipiā de domo tua vitulos: neq; de gregib⁹ tuis hircos.

Quīm mee sūt oēs fere siluarū: iumēta in mōtib⁹ et boues.

Cognoui oīa volatilia celi: & pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero nō dicā tibi: me⁹ est enī orb; terre & plenitudo ei⁹.

Numquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinē hircorum potabo?

Immola deo sacrificium laudis: & redde altissimo vota tua.

Et invoca me i die tribulationis: eruā te & honorificab; me.

Peccatōri aūt dixit de⁹ quare tu enarras iustitias meas: & assumis testamentū meū p os tuū.

Tu vo odisti disciplinā: & proiecisti sermones meos retrorsuz.

Si videbas furē currebas cū eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundauit malitia & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens aduersus fratrē tuū loquebaris: & aduersus filium matris tue ponebas scandalū hec fecisti & tacui.

Existimasti inique q; ero tui similis: arguā te & statuam contra faciem tuam.

Intelligite hec qui obliuiscimini deum: nequando rapiat/ & non sit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me: & illic iter quo ostēdam illi salutare dei. Non dicit ad nocturn. iste ps. 1. Miserere mei de⁹ secundū magnā ec̄. ps. 50.

Quid gloriaris in malitia: qui potens es in iniquitate?

Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis q loqui equitatem.

Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.

Propterea deus destruet te i finē: euellet te & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem

tuam de terra viuentium.
Videbūt iusti & timebūt & super eū ridebūt & dicent: ecce hō q̄ nō posuit deū adiutorē suū.
Sed speravit i multitudie divitiarum suarum: & ꝓualuit in vanitate sua.
Ego autē sicut oliua fructifera i domo dñi: speraui i mia dei in eternū & in seculum seculi.
Confitebor tibi i seculū q̄ fecisti: & expectabo nomē tuū q̄m bonū est i conspectu sanctorū tuorū. Glia. ān. Deus deorū dñs locut⁹ est. ℣. Immola deo sacrificiū laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. Ante laud. ℣. Fiat mia tua dñe. In laudi. ān. Secundū magnā miam tuam miserere mei deus. ℣s. Miserere mei. ℣s. xlij

Iudica me deꝰ & discerne causā meā de gēte nō sctā: ab hoīe iniquo & doloso erue me.
Q̄ tu es deus fortitudo mea quare me repulisti: & quare tristis incedo dū affligit me inimicꝰ
Emitte lucē tuam & veritatē tuā: ipsa me deduxerūt & adduxerunt i montē sanctū tuum: & in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deū q̄ letificat iuuētutē meam.
Cōfitebor tibi i cithara deus deus meꝰ: quare tristis es anima mea: & quare ꝓturbas me?
Spera in deo q̄m adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & deus meus. Gloria. ān. Salutare vultus mei & deus meus.

deus meus. Canticū Ezechie.
Ego dixi i dimidio dierū meorum: vadam ad portas inferi. Esa.38
Quesiui residuū annorū meorum: dixi non videbo dominū deum in terra viuentium.
Non aspiciā hominē vltra: & habitatorem quietis.
Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum.
Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me.
De mane vsq̄ ad vesperā finies me: sperabā vsq̄ ad mane/ q̄si leo sic ꝓtriuit oia ossa mea.
De mane vsq̄ ad vesperā finies me: sicē pullꝰ hirūdis sic clamabo: meditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suscipientes in excelso.
Domine vim patior respōde pro me: quid dicā aut q̄d respōdebit mihi: cum ipse fecerim.
Recogitabo tibi oēs annos meos: i amaritudine aie mee.
Dñe si sic viuitur & i talibus vita spiritꝰ mei corripies me: et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.
Tu autē eruisti aiam meā vt nō periret: proiecisti post tergum tuū omnia peccata mea.
Quia non infernus cōfitebit tibi neq̄ mors laudabit te: nō expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam.

bitur tibi sicut & ego hodie: p̄ filiꝫ notā faciet veritatē tuā. Dñe saluū me fac & psalmos nostros cantabim⁹ cunctis diebus vite nostre i domo dñi.

Glia. ān. Cunctis diebꝰ vite nr̄e saluos fac nos dñe ān. In excelsis laudate deū. ps Lauda. cp. Vigilate. a Dñe ne ira vsqꝫ ad. xl. qñ ō. iij. ke. agē: ꝫ ad lau. seqns

ALes dici nuncius/ hyꝰ. lucē p̄opinquā p̄cinit: nos excitatoꝛ mētiū: iā chriſtꝰ ad vitam vocat.

AUferte clamat lectulos egros sopoꝛe deſides: castiqꝫ recti ac sobꝛij /vigilate ſum p̄rimꝰ.

Iclum clamus vocibus/flentes p̄cantes sobꝛie: ītēta supplicatio/ doꝛmire coꝛ mūdū vetat.

Tu xp̄e somniū diſcute/ tu rūpe noctis vincula: tu ſolue pctm̄ vetus/nouūqꝫ lumē ingere.

Deo p̄ri ſit glia. ō. In matutinis dñe. cp. Vigilate. Per eſtatē. hyꝰ Ecce iā noctis ō. In matutinis. ān. Erexit dñs nobꝭ coꝛnu ſalutis in domo dauid pueri ſui. cā Ps̄ūꝰ, Preces vtſ. i. ij. keē. oꝛ vt decet. Cet. vtſ. Ife. iiij. inuit. In manu tua dñe Omnes fines terre. p. Venite. a Dñe ne in ira, vsqꝫ ad. xl. qñ de. iiij. keē. agit ꝺꝫ ad matut. seqnēs. hyꝰ.

RErū creatoꝛ optime/ rectoꝛqꝫ nr̄ aſpice: nosa q̄e fe noxia/merſos ſopoꝛe libera. Te xp̄e ſcē poſcim⁹/ ignoſce tu criminibꝰ: ad ꝓſitēdū ſurgimus/ noꝛa ſon noctis rūpimus.

Mētes manuſqꝫ tollim⁹/ pphetā ſicut nouim⁹: nobis gerē dū p̄cipit/ pauluſqꝫ geſtis cenſuit.

Uides malū qđ geſſim⁹ occulta noſtra pādimus: p̄eces gementes fundimus/ dimitte qđ peccauimus. Ꝓſta pat. Per eſtatē hyꝰ. Nocte ſurgē. ps. lij.

DIxit inſipiēs i coꝛde ſuo: non eſt deus. Coꝛrupti ſunt et abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum.

Deus de celo p̄ſpexit ſup filios hoim: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum.

Oēs declinauerūt ſimul inutiles facti ſūt: nō eſt qui faciat bonum/ non eſt vsqꝫ ad vnum.

Nonne ſciēt oēs qui operant iniquitatē: qui deuoꝛant plebē meā vt cibum panis.

Deum non inuocauerūt: illic trepidauerunt timoꝛe vbi non fuit timoꝛ.

Quoniam deꝰ diſſipauit oſſa eoꝛ q̄ hoibus placent: confuſi ſunt qm̄ deus ſpꝛeuit eos.

Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael cum conuerterit dominꝰ captiuitatem plebis ſue: exultabit iacob & letabitur iſrael.

Non ꝺꝫ ad noct. iſte ps. luj. Deus in nomine. ēc. ps. liij.

EXaudi deus oratiōnē meam: et ne deſpexeris deprecationem meam/ intēde mihi et exaudi me.

Contriſtat⁹ ſum i exercitatiōe

mea:& turbat⁹ sum a voce inimici et a tribulatione pctōrⁱs.
Quoniam declinauerunt in me iniquitates:et in ira molesti erant michi.
Cor meū turbatū est i me:& formido mortis cecidit sup me.
Timor & tremor venerūt sup me:& cōtexerūt me tenebre.
Et dixi qs dabit mihi pennas sicut colūbe & volabo & requiescā
Ecce elōgaui fugiēs:& mansi in solitudine.
Expectabam eum qui saluū me fecit:a pusillanimitate spiritus & tempestate.
Precipita dñe diuide linguas eor:quoniā vidi iniquitatē & contradictionē in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eā sup muros eius iniquitas:& labor i medio eius & iniustitia.
Et non defecit i plateis eius: usura & dolus.
Quoniā si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi:sustinuissē vtiq.
Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset:abscondissem me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis:dux meus & notus meus.
Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors sup illos: & descēdant i infernum viuētes.
Quoniā nequitie in habitaculis eorum:in medio eorum.
Ego aūt ad dominū clamaui:

et dominus saluabit me.
Vespere et mane & meridie narrabo & annūciabo:& exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animā meā ab his q̄ approximant michi: quoniā inter multos erāt mecū.
Exaudiet deus & humiliabit illos:qui est ante secula.
Non enī est illis cōmutatio & non timuerunt deum:extendit manum suā in retribuēdo.
Contaminauerūt testamētū eius: diuisi sunt ab ira vultus ei⁹ & approximauit cor illi⁹.
Mollita sunt sermones eius super oleum:& ipsi sunt iacula
Iacta sup dñm curam tuam & ipse te enutriet:& nō dabit in eternum fluctuationē iusto.
Tu vero deus deduces eos:in puteum interitus.
Viri sanguinum & dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego autem sperabo i te domine. Gloria patri. ān. Auertet dominus captiuitatem plebis sue. ps.lb.

Misserere mei deus quōn cōculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die:quoniā multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine dici timebo ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermōes meos: in deo speraui non timebo quid faciat mihi caro.
Tota die ōba mea execrabātur:aduersum me omnes cogi-

Inhabitabũt ⁊ absc̃dẽt: ipsi calcaneum meũ obseruabunt.
Sicut sustinuerunt aiaz meã pro nichilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
Deus vitã meã annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut ⁊ i promissione tua: tũc cõuertent̃ inimici mei retrorsũ.
In quacũq; die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ deus meus es.
In deo laudabo verbũ/ i dño laudabo sermonẽ: in deo spaui nõ timebo q̃d faciat mihi hõ.
In me sunt deus vota tua: q̃ reddam laudationes tibi.
Qm̃ eripuisti animã meã de morte ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo i lumine viuentium. Psalmus. lvi.
Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarũ tuarũ spe rabo: donec trãseat iniquitas.
Clamabo ad deum altissimũ deum qui benefecit mihi.
Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit opprobriũ conculcãtes me.
Misit deus misericordiã suã ⁊ veritatẽ suã: ⁊ eripuit aiam meã de medio catulorũ leonum dormiui conturbatus.
Filij hominum dentes eor̃ ũ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eor̃ ũ gladius acutus.
Exaltare super celos deus: ⁊ in omnem terram gloria tua.
Laqueũ parauerunt pedib̃ meis: ⁊ incuruauerũt aiaz meã.
Foderũt ante faciẽ meam foueam: ⁊ inciderunt in eam.
Paratũ cor̃ meũ deus paratũ cor̃ meum: cãtabo ⁊ psalmum dicam domino.
Exurge gloria mea exurge psalterium ⁊ cithara: exurgã diluculo.
Confitebor tibi i pplis dñe: ⁊ psalmũ dicã tibi i gentibus.
Quoniã magnificata est vsq; ad celos misericordia tua: et vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare sup celos de⁹: ⁊ sup oẽm terrã glia tua. Alla. ãn.
Qm̃ i te cõfidit aia mea. ps. lvi.
Si vere vtiq; iustitiam loquimini: recte iudicate filij hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini i terra: iniustitias enim manus vestre cõcinnãt.
Alienati sunt peccatores/ a vulua errauerunt: ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis secũdũ multitudinẽ serpẽtis: sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas.
Que nõ exaudiet vocẽ icãtãtiũ: ⁊ venefici icãtãt̃ sapient.
Deus conteret dẽtes eor̃ i ore ipsor̃: molas leonũ confringet
Ad nichilũ deuenient (dns. tanq̃ aqua decurrens: intẽdit arcũ suum donec infirmentur.
Sicut cera q̃ fluit auferẽt: super cecidit ignis et nõ viderũt
Oriuntur intelligerent (solẽ. tyne vestre rhamnũ: sicut viuẽ

tes sic in ira abscondet eos.

Letabitur iustus cum viderit vindictā: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo si vtiq; est fructus iusto: vtiq; est deus iudicans eos i terra. Psalm⁹. lviij.

Eripe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgētibus in me libera me.

Eripe me de opātib⁹ iniq̄tatē: & de viris sanguinū salua me.

Quia ecce ceperunt animam meā: irruerunt in me fortes.

Neq; iniquitas mea neq; peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri & direxi.

Exurge i occursū meū & vide: & tu dñe de⁹ virtutū de⁹ israel.

Intēde ad visitādas oēs gentes: non miserearis omnibus qui operātur iniquitatem.

Conuertentur ad vesperam & famem patientur vt canes: & circuibunt ciuitatem.

Ecce loquent i ore suo/ & gladi⁹ i labijs eor: quis q̄s audiuit?

Et tu dñe derideb⁹ eos: & ad nichilū deduces omnes gentes.

Fortitudinē meā ad te custodiā q; deus susceptor me⁹: deus meus mia eius preueniet me.

Deus ostēdit mihi super inimicos meos: ne occidas eos ne quādo obliuiscātur populi tui.

Disperge illos i virtute tua: & depone eos protector meus dñe

Delictum oris eorū sermonē labiorum ipsorum: & cōprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mēdacio: annūciabunt i cōsummatiōe.

In ira cōsummatiōis & non erunt: & sciēt q; deus dominabitur iacob & finium terre.

Conuertētur ad vesperā & famem patientur vt canes: & circuibunt ciuitatem.

Ipsi dispergētur ad māducādum: si vero non fuerint saturati & murmurabunt.

Ego autē cātabo fortitudinē tuā: & exaltabo mane miaz tuā

Quia fact⁹ es susceptor me⁹ & refugium meum: in die tribulationis mee.

Adiutor meus tibi psallā: q; deus susceptor meus es: deus meus mia mea. Gloria pa. ān. Juste iudicate filij hoim. ps. lix.

Deus repulisti nos & destruxisti nos: iratus es & misertus es nobis.

Commouisti terrā & cōturbasti eam: sana contritiones eius quia commota est.

Ostēdisti populo tuo dura: potasti nos vino cōpunctionis.

Dedisti metuētib⁹ te significationē: vt fugiāt a facie arc⁹.

Ut liberent dilecti tui. saluū fac dextera tua & exaudi me.

Deus locut⁹ est i sctō suo: letabor & partiborꝫ sichimā/ & conuallē tabernaculorꝫ metiborꝫ.

Meus est galaad & meus est manasses: et effraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus: moab olla spei mee.

In idumeam extẽdam calciamentum meum: mihi alienigene subditi sunt.

Quis deducet me in ciuitatẽ munitã? quis deducet me vsq; in idumeam?

Nõne tu de⁹ q̃ repulisti nos: & nõ egredieris de⁹ in ꝺtutib⁹ nr̃is.

Da nob⁹ auxiliũ de tribulatione: q⁹ vana salus hominis.

In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. ℣Psalmus.60.

Exaudi deus deprecationem meã: intẽde orationi mee.

A finib⁹ terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meum: in petra exaltasti me.

Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum.

Quia tu deus meus exaudisti orationẽ meã: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis & generationis.

Permãet in etnũ in conspectu dei: miam & veritatẽ eius quis requiret?

Sic psalmũ dicã noi tuo in seculũ scli: vt reddã vota mea de die in diẽ. ℣Ia.ãn. Da nobis domine auxiliũ de tribulatiõe. ℟.lxj

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse deus meus & salutaris meus: susceptor meus & non mouebor amplius.

Quousq; irruitis in homines: interficitis vniuersi vos tãq; parieti inclinato: et macerie depulse?

Verũtamen pretiũ meũ cogitauerunt repellere: cucurri insiti ore suo benedicebãt: & corde suo maledicebant.

Verũtñ deo subiecta esto aia mea: qm̃ ab ipo patiẽs a mea.

Quia ipse de⁹ meus & saluator meus adiutor meus non emigrabo.

In deo salutare meum & gloria mea: de⁹ auxilij mei & spes mea in deo est.

Sperate in eo omis congregatio populi: effundite corã illo corda vra: de⁹ adiutor noster in eternũ.

Verũtñ vani filij homi mẽdaces filij homi in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in id ipsum.

Nolite sperare in iniqtate: & rapinas nolite concupiscere: diuitie si affluãt nolite cor apponere.

Semel locutus est deus duo hec audiui: q⁹ ptãs dei ẽ et tibi dñe mia: q⁹ tu reddes vnicuiq; iuxta opa sua. ℣nõ dica.ad noctem. ℟.lxij. De⁹ de⁹ meus ad te.

Exaudi de⁹ oratiõem. ℣.lxiij nẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aiam meam.

Protexisti me a conuẽtu malignãtium: a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerũt vt gladiũ linguas suas: itẽderũt arcũ rẽ amarã: vt sagittẽt in occultis imaculatũ.

Subito sagittabunt eũ & nõ

timebunt:firmauerunt sibi ser monem neq̃.

Q arrauerunt vt absconderẽt laqos.dixerũt qs videbit eos:

S crutati sunt iniquitates:de fecerunt scrutantes scrutinio.

A ccedet homo ad coꝛ altum: et exaltabitur deus.

S agitte paruulorꝫ facte sunt plage eoꝛum:ꝫ infirmate sunt contra eos lingue eoꝛum.

C onturbati sunt oẽs q̃ videbant eos:ꝫ timuit oĩs homo.

E t annunciauerũt opera dei: et facta eius intellexerunt.

L etabitur iustus i dño ꝫ sperabit i eo: ꝫ laudabuntur oẽs recti coꝛde. Gloria. an. A timore inimici eripe dñe aiam meam.

Non dicit ad noct. iste. p. lxiij

T E decet hymnus deus in sion:ꝫ tibi reddetur votum in hierusalem.

E xaudi deus orationẽ meã: ad te omnis caro veniet.

V erba iniquoꝛum pꝛeualuerunt super nos: ꝫ impietatib⁹ nostris tu pꝛopitiaberis.

B eatus quẽ elegisti ꝫ assumpsisti: ihabitabit i atrijs tuis.

R eplebimur in bonis domus tue:sanctum est templum tuũ mirabile in equitate.

E xaudi nos de⁹ salutaris noster:spes omnium finiũ terre ꝫ in mari longe.

P ꝛeparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas pꝛofundum maris sonum fluctuum eius.

T urbabuntur gentes ꝫ timebunt qui habitant terminos a signis tuis:exitus matutini et vespere delectabis.

V isitasti terrã ꝫ inebꝛiasti eã multiplicasti locupletare eam.

F lumẽ dei repletũ est aquis. parasti cibũ illoꝛũ/ quoniã ita est pꝛeparatio eius.

R iuos ei⁹ inebꝛiãs multiplica genimina eius: i stillicidijs eius letabitur germinans.

B enedices coꝛone anni benignitatis tue: ꝫ cãpi tui replebuntur vbertate.

P inguescẽt speciosa deserti: ꝫ exultatiõe colles accingẽtur

I nduti sunt arietes ouũ:et valles abũdabũt frumẽto:clamabũt etẽ hymnũ dicẽt. p. 65

I Vbilate deo omnis terra psalmũ dicite nomini ei⁹: date gloꝛiam laudi eius.

D icite deo/q̃ terribilia sunt opa tua dñe:i multitudie virtutũ tue mẽtiẽtur tibi inimici tui.

O mnis terra adoꝛet te ꝫ psallat tibi: psalmũ dicat noĩ tuo.

V enite ꝫ videte opa dei:terribilis i cõsilijs sup filios hoim.

Q ui cõuertit mare in aridã in flumine pertrãsibunt pede: ibi letabimur in ipso.

Q ui dominatur i virtute sua in eternum oculi eius super gẽtes respiciunt: qui exasperant non exaltẽtur in semetipsis.

B enedicite gẽtes deũ nostrũ: et auditã facite vocẽ laudis eius.

nō dedit i cmotōez pedes meos.
Quōm probasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos i laqueū: posuisti tribulatiōes i dorso nro/ imposuisti homines sup capita nostra.
Transiuimus p ignē & aquā: & eduxisti nos i refrigerium.
Introibo in domū tuā in holocaustis: reddā tibi vota mea que distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meū: i tribulatione mea.
Holocausta medullata offerā tibi cum incēso arietū: offeram tibi boues cum hircis.
Uenite audite & narrabo oēs q timetis deū: q̄ta fecit aie mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: & exultaui sub lingua mea.
Iniquitatē si aspexi in corde meo: nō exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: & attēdit voci deprecationis mee.
Benedict⁹ deus q nō amouit deprecationē meā: & miam suā a me.
Non dicit ad noct. usque. ps. lxvj
Deus misereatur. usq̄. ps. lxvij.
Exurgat deus & dissipent inimici eius: & fugiāt q oderunt eum a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis/ sic pereāt peccatores a facie dei.
Et iusti epulent & exultēt in aspectu dei: & delectent i letitia
Cātate deo psalmū dicite nomini eius: iter facite ei q ascēdit sup occasum/ dns nomen illi.
Exultate i cōspectu eius/ turbabunt a facie eius patris orphanor: & iudicis viduarum.
Deus i loco sctō suo: deus q inhabitare facit vnanimes i domo.
Qui educit vinctos i fortitudine: similiter eos q exasperāt qui habitant in sepulchris.
Deus cū egrederis i aspectu pli tui: cū pertransires i deserto.
Terra mota est etenim celi distillauerunt a facie dei sinai: a facie dei israel.
Pluuiā voluntariā segregabis deus hereditati tue & infirmata est: tu virgo perfecisti eā
Habitatio tua habitabūt i ea: parasti i dulcedie tua pauperi deus
Dominus dabit verbum euāgelizantibus: virtute multa.
Rex virtutū dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros pēne colūbe deargētate: et posteriora dorsi eius in pallore
Dum discernit celestis (auri. regis sup eā niue dealbabūt i selmō: mōs dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos?
Mons in quo beneplacitū est deo habitare in eo: etenim dns habitabit in finem.
Currus dei decē milibus multiplex milia letantium: dominus i eis in sinai in sancto.
Ascēdisti i altū cepisti captiuitatē: accepisti dona i hoībus.
Etenim non credētes: inhabi

tare dominum deum.

Benedictus dñs die quotidie: ꝓsperū iter faciet nobis deus salutarium nostrorum.

Deus noster deus saluos faciēdi: ⁊ dñi dñi exitus mortis.

Verūtamē deꝰ ꝯfringet capita inimicorꝫ suorꝫ: verticem capilli ꝓrābulātiū i delictis suis

Dixit dñs ex basan cōuertā: conuertā in ꝓfundum maris.

Vt intinguatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorꝫ ex inimicis ab ipso.

Vidērunt ingressus tuos deꝰ: ingressus dei mei regis mei i q̄ est in sancto.

Preuenerunt ꝓncipes coniuncti psallentibus: in medio iuuēcularū tympanistriarum.

In ecclesijs benedicite deo: domino de fontibus israel.

Ibi beniamin adolescētulus: in mentis excessu.

Principes iuda duces eorū: ꝓncipes zabulon ⁊ ꝓncipes neptalim.

Manda deꝰ virtuti tue: ꝯfirma hoc deus qđ operatus es i nobis.

A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arūdinis: congregatio taurorū in vaccis populorum: vt excludant eos qui ꝓbati sunt argento.

Dissipa gētes q̄ bella volunt: venient legati ex egypto: ethiopia ꝓueniet manus eius deo.

Regna terre cātate deo: psallite domino.

Psallite deo qui ascendit super celum celi: ad orientem.

Ecce dabit voci sue vocē virtutis: date gloriā deo sup israel magnificentia eius et virtus eius in nubibus.

Mirabilis deꝰ i sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi sue/ bñdictus deus. Alia. In excelsis bñdicite dño. Deꝰ vitā meā annūcia ui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas i cōspectu tuo. Ante laud. Fiat mia tua. In vig. ān. Ampliꝰ laua me deꝰ ab iniustitia mea. Miserere, ān. Te decet hymnus deꝰ i sō. ꝓ. Apr. ā. Labia mea laudabūt te i vita mea deꝰ meꝰ. Deus deus meus. ℟c. Capitū

Exultauit cor meum i domino: ⁊ exaltatū est cornu meum in deo meo.

Dilatatū ē os meū sup inimicos meos: qz̄ letata sum in salutari tuo.

Non est sanctꝰ vt est dñs neqz̄ enim est alius extra te: ⁊ nō est fortis sicut deus noster.

Nolite multiplicare loq̄ sublimia: gloriantes.

Recedāt vetera de ore vestro: qz̄ deus scientiarum dñs est: et ipsi ꝓparētur cogitationes.

Arcus fortium superatꝰ est: ⁊ infirmi accincti sunt robore.

Repleti priꝰ ꝑ panibꝰ se locauerūt: ⁊ famelici saturati sunt

Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ que multos habebāt fi-

Dominus mortificat & viuifi cat: deducit ad ifferos & reducit
Dominus pauperem facit & ditat: humiliat & fublleuat.
Sufcitans de puluere egenū: & de ftercore erigēs pauperem.
Ut fedeat cum pncipibus: & folium glorie teneat.
Dfi eñ funt cardines terre: & pofuit fuper eos orbem.
Pedes fcōr fuor feruabit: & ipi in tenebris ticefcēt/ qz nō i fortitudine fua roborabit vir.
Dñm formidabūt aduerfarij ei⁹: & fup ipfos i celis tonabit.
Dñs iudicabit fines tre/ & dabit iperiū regi fuo: & fublimabit cornu xpi fui. Glia. Dñs iudicabit fines tre. ān Celi celor laudate deum. ps. Laud dicpz. Vigilate & orate. ℣ Dñe ne in ira. vſq ad .xl. qñ de .iij. fcf. agitur: dz ad laud. fequens hy⁹.

Dox et tenebre & nubila/ confufa mundi & turbida: lux intrat/ albefcit polus/ chriſtus venit/ diſcedite.
Caligo terre fciditur/ pcuſſa ſolis ſpiculo/ rebulqz iam color redit/ vultu nitentis ſyderis.
Te xpe ſolū nouim⁹/ te mēte pura & ſimplici/ flēdo canendo queſum⁹ intēde nīis ſenſibus.
Sūt multa fucis illita/ q̄ luce purgēt tua: tu lux eoi ſyderis/ vultu ſereno illumina eo pa. d. In matutis. p. Vigilate. ꝛc. Per eſtatē hy⁹. Ecce iā. d⁹. In matutis. ān. Salutē ex inimicis nīis: & de manu oīz q̄ nos oderūt libera nos dñe. ℟. Dñe⁹. Pace. Cesvt ſ. oz. vt decet. Kyrie. v. ad mat. ſunt. Aduenit⁹ dñs. Qñ ipſe fecit nos. ps. Venite hodie. Dñe ne i ira. ℣ Dñe ne i ira. vſq ad xl. qñ d. v. fcf. agit dz ad matu.

Dox atra re⁹ ſequēs hy⁹. rū cōtegit/ terre colores omniū: nos cōfitentes poſcim⁹: te iuſte iudex cordium.
Ut auferas piacula/ ſordeſq mentis abluas: doneſq chriſte gratiā/ vt arceantur crimina.
Mens ecce torpet imvia/ quā culpa mordet noxia: obſcura geſtit tollere/ & te redēptor q̄rere
Repelle tu caligine/ ītriſecus q̄ maxime: vt i btō gaudeat ſe collocari lumine. Dzeſta pī piſſime. ꝛc. Per eſtatem hy⁹. Nocte ſurgētes. ſup noc. p. 68.

Saluum me fac deus: qñ intrauerunt aq vſq ad aiam meam.
Infixus ſum in limo profundi: & nō eſt ſubſtātia.
Veni in altitudinem maris: & tempeſtas demerſit me.
Laboraui clamās rauce facte ſunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum ſpero i deum meum.
Multiplicati ſūt ſup capillos capitis mei: q̄ oderūt me gratis
Cōfortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici mei iniuſte: q̄ non rapui tunc exoluebam.
Deus tu ſcis īſipiētiā meā: & delicta mea a te nō ſūt abſcōdita
Non erubeſcant i me q̄ exſpectant te domine: dñe virtutū.

Non confundánt super me: q̃ querunt te deus israel.

Quñ ppter te sustinui opprobriũ: operuit confusio faciẽ meã.

Extraneus factus sum fratribus meis: & pegrinus filijs mris mee

Quñ zelus domus tue comedit me: & opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt super me.

Et operui in ieiunio aiam meã: & factũ est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentũ meũ cilicium: & factus sũ illis in parabolã.

Aduersum me loq̃bant q̃ sedebãt in porta: & in me psallebãt qui bibebant vinum..

Ego vero orationem meã ad te dñe: tẽpus beneplaciti deus.

In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.

Eripe me de lutoubi nõ infigar: libera me ab his qui oderũt me & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundum/neq; vrgeat super me puteus os suum.

Exaudi me dñe qñ benigna est mia tua: secũdm multitudinẽ miserationũ tuarũ respice in me

Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende aie mee & libera eã: ppter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum & confusionem meam: & reuerẽtiam meam.

In conspectu tuo sunt oẽs q̃ tribulant me: improperiũ expectauit cor meum & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur & non fuit: & qui cõsolaretur & non inueni.

Et dederũt in escã meã fel: & in sti mea potauerunt me aceto.

Fiat mẽsa eorum coram ipsis in laqueum: & in retributiones & in scandalum.

Obscurẽt oculi eorum ne videãt: & dorsum eorum semper incurua.

Effunde sup eos irã tuã: & furor ire tue comprehendat eos.

Fiat habitatio eorũ deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quñ quẽ tu percussisti persecuti sunt: & super dolorẽ vulnerũ meorum addiderunt.

Appone iniqtatẽ sup iniqtatẽ eorum: & nõ intrẽt in iustitiã tuã.

Deleant de libro viuentiũ: & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: salus tua deus suscepit me.

Laudabo nomẽ dei cũ cãtico: & magnificabo eum in laude.

Et placebit deo super vitulũ nouellum: cornua producentẽ et vngulas.

Videãt pauperes & letentur: querite deum & viuet aia vra.

Quñ exaudiuit pauperes dñs & vinctos suos non despexit.

Laudẽt illũ celi & terra: mare & omnia reptilia in eis.

Quñ deus saluã faciet sion: et edificabuntur ciuitates iude.

Et inhabitabunt ibi: & hereditate acquirent eã.

Et semē seruoꝝ eius possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomen eius inhabitabūt i ea. ps. lxix.

Deus in adiutoriū meū intende: domine ad adiuuandum me festina.

Confundātur ⁊ reuereantur qui querunt animam meam.

Auertātur retrorsum ⁊ erubescāt: qui volunt mihi mala.

Auertātur statim erubescentes: q̄ dicunt mihi euge euge.

Exultēt ⁊ letēt i te oēs q̄ q̄rūt te: ⁊ dicant semp magnificetur dñs: q̄ diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus et pauper sum: deus adiuua me.

Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris.

Gloria. ān. Dñe deus i adiutorium meum intende. ps. lxx.

In te dñe speraui nō confundar i eternū: in iustitia tua libera me ⁊ eripe me.

Inclina ad me aurem tuam. ⁊ salua me.

Esto mihi i deū protectorē ⁊ i locū munitū: vt saluū me facias

Quoniā firmamētum meum ⁊ refugium meum es tu.

Deus meꝰ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu contra legem agentis ⁊ iniqui.

Quoniā tu es patiētia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea

In te confirmatꝰ sum ex vtero de ventre matris mee tu es protector meus.

In te cātatio mea semp: tāq̄ prodigium factus sum multis ⁊ tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude: vt cātem gloriam tuam tota die magnitudinem tuam.

Ne proicias me i tēpore senectutis cum defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me.

Quia dixerūt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebant aiam meā cōsiliū fecerunt in vnum.

Dicētes deus dereliquit eum: persequimini et cōprehendite eum: quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: deꝰ meus in auxilium meū respice

Cōfundant ⁊ deficiāt detrahētes aie mee: operiant confusione ⁊ pudore: q̄ querunt mala mihi.

Ego aūt semp spabo: ⁊ adiciam super omnem laudē tuā.

Os meū annūciabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.

Quoniā nō cognoui literaturā introibo in potentias dñi: dñe memorabor iustitie tue solius

Deus docuisti me a iuuentute mea: ⁊ vsq̄ nunc pronunciabo mirabilia tua.

Et vsq̄ in senectam ⁊ senīū: deus ne derelinquas me.

Donec annūciē brachiū tuū: generationi omni q̄ venture est.

Potētiā tuā ⁊ iustitiā tuam deꝰ vsq̄ i altissima q̄ fecisti magnalia: deus quis similis tibi?

Quātas ostēdisti mihi tribulationes multas ⁊ malas et cōuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iterū reduxisti me?

Multiplicasti magnificētiam

tuã: & querelas consolat⁹es me.
Dñe & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuã deꝰ: psallã tibi in cithara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuã: cũ cõfusi & reuereriti fuerint qui querunt mala michi. ps.lxxj.
Deꝰ iudiciũ tuũ regi da: & iustitiã tuã filio regis
Iudicare populũ tuũ in iustitia: & pauperes tuos in iudicio.
Suscipiãt montes pacem populo: & colles iustitiam.
Iudicabit pauperes populi & saluos faciet filios pauperũ: et humiliabit calumniatorem.
Et pmanebit cum sole & ante lunã: in gñatiões gñationum.
Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iustitia & abundantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabitur a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procidẽt ethiopes: et inimici eius terram lingent.
Reges tharsis & insule munera offerent: reges arabum & saba dona adducent.
Et adorabunt eũ oẽs reges: omnes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperẽ a potẽte: & pauperẽ cui nõ erat adiutor
Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet.
Ex vsuris & iniquitate redimet animas eorũ: & honorabile nomen eorum coram illo.
Et viuet & dabitur ei de auro arabie: & adorabũt de ipo semp tota die benedicent ei.
Erit firmamẽtũ in terra in summis mõtiũ/supertolleẽ sup libanũ fructus eius: & florebunt de ciuitate sicut fenum terre.
Sit nomen eiꝰ bñdictũ in secla: ante solẽ permanet nomẽ eius
Et benedicentur in ipso oẽs tribus terre: omnes gẽtes magnificabunt eum.
Benedictus dñs deꝰ israel: q̃ facit mirabilia solus.
Et benedictũ nomẽ maiestatis eius in eternũ: & replebit maiestate eiꝰ omnis terra fiat fiat.
Gloria patri. an. Esto mihi domine in deum protectorẽ. p.lxxij
Quam bonus israel deꝰ: his qui recto sunt corde.
Mei autẽ pene moti sũt pedes pene effusi sunt gressus mei.
Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.
Quia nõ est respectꝰ morti eorũ et firmamẽtũ in plaga eorum.
In labore hoim nõ sunt: & cũ hominibꝰ non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate & impietate sua.
Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorũ: trãsierũt in affectũ cordis
Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in ex-

celso locuti sunt.
Posuerũt in celum os suum:
& lingua eorũ trãsiuit ã terra.
Ideo conuertet ps̃lus me⁹ hic: et
dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerũt quomodo scit de⁹:
& si est scientia in excelso.
Ecce ipsi pctores & abũdãtes
in seculo: obtinuerũt diuitias.
Et dixi ergo sine causa iusti-
ficaui cor meum: et laui inter
innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: et
castigatio mea in matutinis.
Si dicebã narrabo sic: ecce na
tionẽ filiorũ tuorũ reprobaui.
Existimabam vt cognoscerẽ:
hoc labor est ante me.
Donec intrẽ in sanctuariũ dei:
& intelligã in nouissimis eorũ.
Verũtñ ppter dolos posuisti
eis: deiecisti eos dũ allcuarent.
Quomodo facti sunt in deso-
lationẽ? subito defecerũt/ perie
runt ppter iniquitatem suam.
Velut somniũ surgẽtium: do
mine in ciuitate tua imaginẽ
ipsorum ad nichilum rediges.
Quia inflammatũ est cor me
um et renes mei commutati
sunt & ego ad nichilum redact⁹
sum et nesciui.
Ut iumẽtũ factus sum apud
te: & ego semper tecum.
Tenuisti manũ dexterã meã/
& in voluntate tua deduxisti me:
& cum gloria suscepisti me.
Quid enim mihi est in celo? &
a te quid volui super terram.
Defecit cor meo & cor meũ:
deus cordis mei & pars mea de⁹
in eternum.
Quia ecce qui elongant se a
te peribunt: et pdidisti omnes
qui fornicantur abs te.
Mihi aũt adherere deo bonũ
est: ponere in dño deo spem meã.
Ut annũciẽ oẽs pdicationes
tuas: in portis filie Iiõ. ps. xxxvij.
Ut quid deus repulisti in
finem: iratus est furor
tus super oues pascue tue.
Memor esto congregationis
tue: quã possedisti ab initio.
Redemisti vgã hereditat tue:
mons sion in quo habitasti in eo.
Leua manus tuas in superbias
eorum in finem: quanta mali-
gnatus est inimicus in sancto.
Et gloriati sunt qui oderunt
te: in medio solẽnitatis tue.
Posuerunt signa sua signa: &
non cognouerunt sicut in exitu
super summum.
Quasi in silua lignorum secu
ribus exciderunt ianuas eius
in idipsum: in securi & ascia de-
iecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuariũ
tuum in terra: polluerunt ta-
bernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo cogna
tio eorum simul: quiescere fa-
ciamus oẽs festos dei a terra.
Signa nostra non vidimus/
iam non est ppheta: & nos non
cognoscet amplius.
Usquequo deus improperabit
inimic⁹: irritet aduersari⁹
nomen tuum in finem?

Ut quid auertis faciem tuam ⁊ dexteram tuā: de medio sinu tuo in finem?

Deus aūt rex nr āte scla: operatus est salutē i medio terre.

Tu confirmasti i virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethiopum.

Tu dirupisti fontes ⁊ torrentes: tu siccasti fluuios ethan.

Tuus est dies et tua est nox: tu fabricat⁹ es auorā ⁊ solem

Tu fecisti oēs terminos terre estatem ⁊ ver tu plasmasti ea.

Memor esto huius inimicus improperauit dño: ⁊ popul⁹ insipiens incitauit nomē tuum.

Ne tradas bestijs aias confitētes tibi: ⁊ aias pauperū tuorum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamentū tuū: qr repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis fact⁹ confusus: pauper ⁊ inops laudabunt nomen tuum.

Exurge de⁹ iudica causā tuā: memor esto improperior⁹ tuor cor q̄ ab insipiēte sunt tota die.

Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorū qui te oderunt ascendit semp.

Gloria patri. ān Liberasti virgam hereditatis tue. ps.lxxiij.

Confitebimur tibi deus: confitebimur ⁊ inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus/ ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra ⁊ omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniq̄s nolite iniq̄ agere: ⁊ delinq̄ntib⁹ nolite exaltare cornu

Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.

Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a desertis montibus: quoniam deus iudex est.

Hunc humiliat ⁊ hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc i hoc/ verūtñ fex ei⁹ nō est exinanita: bibent omnes peccatores terre.

Ego autem annunciabo i seculum: cantabo deo iacob.

Et omnia cornua peccatorū confringam: et exaltabuntur cornua iusti. Psalmus.lxxv.

Notus in iudea deus: et israel magnū nomē eius

Et factus est in pace locus eius: ⁊ habitatio eius in sion

Ibi confregit potētias: arcūscutum/gladium/ ⁊ bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montib⁹ eternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiarum in manibus suis.

Ab increpatiōe tua de⁹ iacob dormitauerūt q̄ ascēderūt equos.

Interribilis es ⁊ q̄s resistet

tibi: ex tunc ira tua.
De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit.
Cum exurgeret i iudicio deꝰ: vt saluos faceret omnes mansuetos terre.
Quã cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquie cogitationis diem festum agent tibi.
Uouete & reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert spiritũ pncipiũ: terribili apud reges terre. Gloria. ãn. In ista el magnum nomẽ eius. ps. lxxvj.

Uoce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deum et intendit michi.
In die tribulationis mee deũ exquisiui manibus meis nocte cõtra eũ: & non sum deceptus.
Renuit cõsolari anima mea/ memoꝛ fui dei & delectatꝰ sum: & exercitatus sum & defecit spiritus meus.
Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatꝰ sũ & nõ sũ locutus
Cogitaui dies ãtiquos: & annos eternos in mente habui.
Et meditatus sum nocte cum coꝛde meo: & exercitabar & scopebam spiritum meum.
Numquid in eternum pꝛiciet deus: aut non apponet vt complacitioꝛ sit adhuc?
Aut i finẽ miam suã abscindet: a gnatione i generationẽ?
Aut obliuiscet misereri deꝰ: continebit i ira sua mias suas

Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memoꝛ fui operũ dñi: q̃ memoꝛ ero ab initio mirabilium
Et meditaboꝛ i oibꝰ (tuoꝛ. operibus tuis: & i adinuentionibus tuis exerceboꝛ.
Deus in sancto via tua: quis deꝰ magnꝰ sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia.
Notã fecisti i pꝛlis vtutẽ tuã redemisti i bꝛachio tuo populũ tuum filios iacob & ioseph.
Uiderunt te aque deus viderunt te aque & timuerũt: & turbati sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes.
Etenim sagitte tue transeũt: voꝛ tonitri tui in rota.
Illuxerũt coꝛuscationes tue oꝛbi terre: cõmota est & contremuit terra.
In mari via tua & semite tue in aquis multis: & vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues pꝛlꝫ tuũ i manu moysi & aarõ. p. lxxvij.

Attẽdite popule meꝰ legem meã: inclinate aurẽ vestram in verba oꝛis mei.
Aperiã i parabolis os meũ: loquar ꝓpositiones ab initio.
Quãta audiuimus et cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis.
Nõ sunt occultata a filiꝭs eorum: in generatione altera.
Narrantes laudẽ dñi & virtutes eiꝰ: & mirabilia eiꝰ q̃ fecit.

Et suscitauit testimoniū in iacob: & legē posuit in israel.

Quanta mandauit patribꝰ nr̄is nota facere ea filijs suis vt cognoscat gnatio altera.

Filij qui nascētur & exurgēt: enarrabunt filijs suis.

Vt ponant in deo spem suā: & nō obliuiscant operum dei / & mandata eius exquirant.

Ne fiant sicut patres eorꝝ: generatio prava & exasperans.

Generatio que nō direxit cor suum: & non est creditus cū deo spiritus eius.

Filij effrē intendentes & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum dei: et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum eius: et mirabilium eius que ostendit eis.

Coram pr̄ibꝰ eorꝝ fecit mirabilia in tra egypti: in cāpo thaneos

Interrupit mare et pduxit eos: & statuit aq̄s q̄si in vtre.

Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illumiatiōe ignis.

Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanq̄ flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare et: in iram concitauerūt excelsum in inaquoso.

Et tētauerūt deū in cordibus suis: vt peterēt escas aiabꝰ suis

Et male locuti sunt de deo: dixerunt / numq̄d poterit deus parare mensam in deserto?

Qui percussit petrā & fluxerūt aque: & torrētes inundauerūt.

Numq̄d & panē poterit dare: aut parare mēsaz populo suo?

Ideo audiuit dñs & distulit: & ignis accēsꝰ est in iacob: & ira ascendit in israel.

Qz nō crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.

Et mandauit nubibus desup & ianuas celi aperuit.

Et pluit illis mānа ad māducandū: & panē celi dedit eis.

Panē angelorꝝ māducauit hō cibaria misit eis in abūdātia.

Trāstulit austrum de celo: et induxit in virtute sua africum.

Et pluit sup eos sicut puluerem carnes: & sicut arenā maris volatilia pennata.

Et ceciderūt in medio castrorū eorꝝ: circa tabernacula eorum.

Et manducauerunt & saturati sunt nimis / & desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc esse eorum erant in ore ipsorꝝ: & ira dei ascēdit sup eos.

Et occidit pingues eorum: & electos israel impedinit.

In omnibus his peccauerūt adhūc: & non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorꝝ: & anni eorꝝ cū festinatiōe.

Cum occideret eos querebāt eum & reuertebantur: & diluculo

lo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: et deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors: et propitius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omem iram suam
Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quoties exacerbauerunt eum in deserto: in iram concitauerunt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt et tentauerunt deum: et sanctum israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thanes.
Et conuertit in sanguinem flumina eorum: et imbres eorum ne biberent.
Misit in eos cynomyiam et comedit eos: et ranam et disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste.
Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram et tribulationem: immissiones per angelos malos.
Viam fecit semite ire sue: et non pepercit a morte animabus eorum: et iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues populum suum: et perduxit eos tanquam gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe: et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare.
Et eduxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israel.
Et tentauerunt et exacerbauerunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt.
Et auerterunt se et non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum.
In ira zelauerunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.
Audiuit deus et sprenit: et ad nichilum redegit valde israel.
Et repulit tabernaculum silo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus.
Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: et pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et conclusit in gladio populum

suū: & hereditatē suā spreuit.
Iuuenes eoꝝ comedit ignis & virgines eoꝝ non sunt lamentate.
Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderunt: & vidue eoꝝ non plorabantur.
Et excitat⁹ ē tāq̄ dormiēs dns tanq̄ potēs crapulat⁹ a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculum ioseph & tribū effraim nō elegit.
Sed elegit tribum iuda: montem sion quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicornis sanctificium suum: i terra quā fundauit in secula.
Et elegit dauid seruum suū & sustulit eū de gregibus ouium: de post fetantes accepit eum.
Pascere iacob seruum suum: & israel hereditatem suam.
Et pauit eos in innocētia cordis sui: & intellectib⁹ manuū suarum deduxit eos.
Gloria patri. Tues deus q facis mirabilia. ps. lxxviij.
Deus venerunt gētes in hereditatē tuā: polluerūt templū sanctū tuū, posuerūt hierusalē i pomoꝝ custodiam.
Posuerunt mortalia seruorum tuorum esce volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre.
Effuderunt sanguinē eoꝝ tanq̄ aquā i circuitu hierusalē: & non erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobrium vicinis nris: sublannatio & illusio his q̄ i circuitu nō sunt.
Usquequo domine iraſceris in finem: accēdetur velut ignis zelus tuus?
Effunde iram tuā i gētes que te non nouerunt: & i regna que nomē tuum non inuocauerunt.
Quia comederunt iacob: & locum eius desolauerunt.
Ne memineris iniquitatū nostrarū antiquarū: cito anticipent nos misericordie tue quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui domine libera nos: & ppitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicāt i gētibus vbi est de⁹ eoꝝ: & innotescat i nationibus coram oculis nostris.
Ultio sanguinis seruoꝝ tuorū q̄ effusus est: introcat i conspectu tuo gemitus compeditoꝝ.
Secūdū magnitudinē brachij tui: posside filios mortificatos.
Et redde vicinis nostris (rū. septuplū i sinu eoꝝ: improperiū ipsoꝝ quod exprobrauerunt tibi domine.
Nos autem populus tuus & oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum.
In gnatiōe & gnationē annūciabimus laudē tuā. ps. lxxix.
Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem

Qui sedes sup cherubin manifestare: coꝝ effraim beniamin et manasse.

Excita potentiam tuam & veni: vt saluos faciasnos.

Deus conuerte nos: & ostẽde faciem tuam & salui erimus.

Dñe deꝰ virtutũ: quousq; irascaris sup oratiõnẽ serui tui:

Cibabis nos pane lachrymarũ: & potum dabis nobis in lachrymis in mensura.

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: & inimici nostri subsannauerunt nos.

Deus virtutũ conuerte nos: & ostẽde faciẽ tuã & salui erimꝰ

Vineã de egypto transtulisti: eiecisti gentes & plantasti eã.

Dux itineris fuisti in conspectu eius: & plantasti radices eiꝰ & impleuit terram.

Operuit montes vmbra eius: & arbusta eius cedros dei.

Extendit palmites suos vsq; ad mare: & vsq; ad flumen propagines eius.

Ut quid destruxisti maceriã eius: & vindemiant eã omnes q̃ pertergrediuntur viam:

Exterminauit eã aper de silua: & singularis ferꝰ depastꝰ est eã.

Deus virtutum conuertere respice de celo: & vide & visita vineam istam.

Et perfice eam quã plantauit dextera tua: & super filiũ hominis quẽ confirmasti tibi.

Incensa igni & suffossa: ab increpatione vultus tui pibunt.

Fiat mãnus tua sup virũ dextere tue: & super filium hominis quẽ confirmasti tibi.

Et nõ discedimꝰ a te viuificabis nos: & nomẽ tuũ inuocabimꝰ

Deus deus virtutũ conuerte nos: & ostẽde faciẽ tuam & salui erimꝰ. Alia. Propitius esto peccatis nostris. ℣. Laudabunt labia mea dñm cantauero tibi. ℟. Et aia mea quã redemisti. Ante laud. ℣. Fiat mia tua. In laudi. ãn. Tibi soli peccaui domine miserere mei. ℣. Miserere mei. ℣. lxxxix.

Domine refugium factꝰ es nobis: a generatione in generationem.

Priusq; mõtes fierẽt aut formaret terra & orbis: a seculo & vsq; in seculum tu es deus.

Ne auertas hoiez i humilitatẽ: & dixisti conuertimini filij hoim.

Quia mille ãni añ oculos tuos: tanq; dies hesterna q̃ pteriit.

Et custodia i nocte: cui nichilo habẽtur eorum anni erunt.

Mane sicut herba trãseat mane floreat & transeat: vespere decidat induret & arescat.

Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in cõspectu tuo: seculũ nostrũ i illuminatione vultus tui.

Quia omnes dies nostri defecerunt: & i ira tua defecimus.

Anni nostri sicut arena meditabuntur: dies annorũ nostrorum in ipsis septuaginta anni.

Si autẽ in potẽtatibus octo-

ginta anni: & amplius eorum labor et dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: & corripiemur.

Quis nouit potestatem ire tue: & pre timore tuo iram tuã dinumerare.

Dexteram tuam sic notã fac & eruditos corde in sapientia.

Conuertere dñe vsququo: & deprecabilis esto super seruos tuos

Repleti sumꝰ mane mia tua: & exultauimus & delectati sumus i oibus diebus nostris.

Letati sumus p dies quibꝰ nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.

Respice i seruos tuos & i opera tua: & dirige filios eorum.

Sit sit splendor dñi dei nostri super nos & opera manuũ nostrarũ dirige super nos: & opus manuũ nostrarũ dirige. Oña.

Dñe refugiũ factus es nobis.

In matutinis domine meditabor in te. Ps. Deꝰ deꝰ meus. cãt.

Cantatemꝰ dño/gliose eñ magnificatus est: equũ & ascensorem p̃iecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea dominus: & factꝰ est mihi i salutẽ.

Iste deus meus & glorificabo eũ: deꝰ pr̃is mei & exaltabo eũ.

Dñs quasi vir pugnator ops nomẽ eius: currꝰ pharaonis & exercitum eiꝰ p̃iecit in mare.

Electi principes eiꝰ submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerunt eos descenderunt i p̃fundum quasi lapis.

Dextera tua dñe magnificata est i fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicũ: & i multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.

Misisti irã tuã que deuorauit eos sicut stipulã: & in spũ furoris tui congregate sunt aque.

Stetit vnda fluens: cõgregate sunt abyssi i medio mari.

Dixit inimicus persequar & comprehẽdã: diuidã spolia iplebitur anima mea.

Euaginabo gladium meum: & interficiet eos manus mea.

Flauit spũs tuus et operuit eos mare: submersi sunt quasi plũbũ in aquis vehemẽtibus.

Quis similis tui in fortibus dñe/quis similis tui: magnificus i sanctitate: terribilis atq; laudabilis & faciẽs mirabilia.

Extendisti manum tuam: et deuorauit eos terra.

Dux fuisti i misericordia tua populo quem redemisti.

Et portasti eũ in fortitudine tua: ad habitaculũ sanctũ tuũ.

Ascenderunt populi et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistiim.

Tunc conturbati sunt principes edom robustos moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs habitatores chanaan.

Irruat sup eos formido & pauor: i magnitudine brachij tui.

Fiãt immobiles quasi lapis: donec pertrãseat populus tuus dñe/donec pertranseat p̃pu-

ius tuus iste quē possedisti.

Introduces eos & plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo/ quod operatus es domine.

Sanctuariū tuum dñe qđ firmauerunt manꝰ tue: dominus regnabit i eternum & vltra.

Ingressus est eñ eques pharao cum curribus & equitibus eius i mare: & reduxit sup eos dominus aquas maris.

Filij autem israel ambulauerūt p siccū: in medio eiꝰ. Glia. ān. In eternum dñs regnabit et vltra. ān. In sctis eiꝰ laudate deū.

℣s. Laud. ℟. Vigilate. ℣. Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ d. u. fec. agit dr ad laud. sequens hyꝰ.

Lux ecce surgit aurea/ pallēs fatiscat cecitas: que nosmet i preceps diu/ errore traxit deuio.

Nec lux serenū gerat/ puroſq; nos ꝓfitet sibi: nichil loquamur sub dolū/ voluamus obscurum

Sic tota discurrat (nichil. dies/ ne lingua mēdax nec manus/ oculi nec peccent lubrici/ nec nota corpus inquinet.

Spectator adsit desup/ q̄ nos diebus omnibus: actusq; nr̄os ꝓspicit/ a luce prima i vesperū.

℣. eo ꝓfi. ℟. Deo. ℣. In matutinis. ℟. Ecce iā. ℣. In matutinis. ān. In sanctitate seruitutis dño & liberabit nos ab inimicis nr̄is. ān. Dñs. ℣. Feria vj. ad mat. Dñs q̄ fecit nos ℟. Venite adoremus. ℣. Venite.

Dñe ne ira. vsq; ad. xl. qñ d. u. fec. agit dr ad mat. sequēs hyꝰ.

Ui trinitatis vnitas orbem potenter qui regis/ attende laudum cantica/ que excubantes psallimus.

Iā lectulo cōsurgimus/ noctis quieto tempore: vt flagitemus vulnerū/ a te medelā omnium.

Quo fraude q̄cq; demersum/ in noctibus tēliquimus: abstergat illud celsitus tue potestas glie

Ne corpus assit sordidū/ ne torpor insitet cordium: ne crimius ꝗtagio/ tepescat ardor spiritus

Ob hoc redemptor ꝗs/ nos reple tuo lumine: p quod dierum circulis/ nullis ruamus actibus,

Presta pater piissime. Per eiusdē hyꝰ. ℣. Nocte surgē.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.

Sumite psalmum & date tympanum: psalterium iocundum cum cithara.

Buccinate in neomenia tuba in insigni die solēnitatis vestre.

Quia preceptum i israel est: & iudicium deo iacob.

Testimonium in ioseph posuit illud cū exiret de terra egypti: linguā quā nō nouerat audiuit.

Auertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt.

In tribulatione inuocasti me & liberaui te: exaudiui te i abscondito tēpestatis: probaui te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus ⁊ contestaboꝛ te: israel si me audieris non erit in te deus recens: neq; adoꝛabis deum alienum.

Ego enim sum dñs deꝰ tuus q̄ eduxi te de terra egypti: dilata os tuum ⁊ implebo illud.

Et nō audiuit populꝰ meꝰ voce meā: ⁊ israel nō itēdit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria coꝛdis eoꝛum: ibunt i adinuentionibus suis.

Si populus meꝰ audisset me: israel si viꝝs meis ambulasset.

Poꝛro nichilo foꝛsitā inimicos eoꝝ humiliassem: ⁊ sup tribulātes eos misissem manū meā.

Inimici dñi mētiti sunt ei: ⁊ erit tēpus eoꝝ in secula.

Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos.

Deus (.xxxvj.

Stetit i synagoga deoꝝ: in medio autem deos dijudicat.

Usquequo iudicatis iniquitatem: ⁊ facies peccatoꝝ sumitis?

Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperem iustificate.

Eripite pauperem ⁊ egenum: de manu peccatoꝝ liberate.

Nescierūt neq; intellexerūt: i tenebꝛis ambulāt: mouebunt omnia fundamenta terre.

Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi omnes.

Vos autē sicut homines moꝛiemini: ⁊ sicut vnꝰ de principibus cadetis.

Surge deꝰ iudica terrā: qm̄ tu hereditabis i oībus gentibus. (.xxxvij.

Eꝛultate deo adiutoꝛi nꝛo. Ps. 82.

Deus qui similis erit tibi: ne taceas neq; compescaris deus.

Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt ⁊ q̄ oderūt te extulerūt caput.

Super populū tuū malignauerunt consilium: ⁊ cogitauerunt aduersus sanctos tuos.

Dixerūt venite ⁊ disperdamꝰ eos de gente: ⁊ non memoꝛetur nomen israel vltra.

Qm̄ cogitauerūt vnanimiter simul aduersus te testamētum dispoſuerūt: tabernacula idumeoꝝ ⁊ ismaelite.

Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amō ⁊ amalech: alienigene cum habitantibus tyꝛum.

Etēm assur venit cū illis: facti sunt i adiutoꝛium filijs loth.

Fac illis sicut madiā ⁊ sisare: sicut iabin in toꝛrente sison.

Disperierunt in endoꝛ: facti sunt vt stercus terre.

Pone principes eoꝝ sicut oꝛeb ⁊ zeb: ⁊ zebee ⁊ salmana.

Omnes principes eoꝝ qui dixerunt: hereditate possideamus sanctuarium dei.

Deus meꝰ pone illos vt rotā: ⁊ sicut stipulā ante faciē venti.

Sicut ignis q̄ zburit siluā: et sicut flāma cōburens montes.

Ita pleqris illos in tēpestate tua: ⁊ i ira tua turbabis eos.

Imple facies illoꝝ ignominiā: ⁊ querēt nomē tuum dñe.

Et rubescāt ⁊ cōturbēturi scl'z sēl: ⁊ zbundantur ⁊ pereant

Et cognoscant qz nomen tibi dñs: tu solus altissimus in omni terra. Psalmus lxxxvii.

Quam dilecta tabernacula tua dñe vtutū: concupiscit & deficit aia mea i atria dñi. Cor meū & caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim passer inuenit sibi domum & turtur nidum: vbi reponat pullos suos.

Altaria tua domine virtutū: rex meus & deus meus.

Beati q̄ habitant i domo tua dñe: i scla scloz laudabunt te.

Beatus vir cuius est auxiliū abs te: ascēsiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū in loco quem posuit.

Etenim benedictionē dabit legislatoz: ibūt de vtute i virtutē: videbitur deus deorum i sion.

Dñe deus vtutū exaudi oōnē meā: auribus percipe deus iacob.

Protector noster aspice deus: & respice in faciem christi tui.

Quia melioz est dies vna in atriis tuis: super milia.

Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̄ habitare i tabernaculis peccatorum.

Qz miam & veritatē diligit deus: gratiā & glām dabit dñs.

Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dñe virtutū: beatus homo q̄ sperat in te. Glia. Tu solus altissimus super omnē terrā. Psalmus lxxxvii.

Benedixisti domine terrā tuam: auertisti captiuitatem iacob.

Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti omnia peccata eoz.

Mitigasti omnē irā tuā: auertisti ab ira indignationis tue.

Conuerte nos deus salutaris nr: & auerte irā tuam a nobis.

Nunquid in eternū irascēris nobis: aut extēdes iram tuam a generatione i generationem.

Deus tu conuersus viuificabis nos: & plebs tua letabitur i te.

Ostēde nobis dñe miam tuā: & salutare tuum da nobis.

Audiā quid loquatur in me dñs deus: quoniā loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: & i eos qui conuertuntur ad coz.

Verūtamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.

Mia & veritas obuiauerūt sibi: iustitia & pax osculate sunt.

Veritas de terra orta est: & iustitia de celo prospexit.

Etenim dñs dabit benignitatē: & terra nra dabit fructū suum.

Iustitia ante eū ambulabit: & ponet i via gressus suos. Ps. 85

Inclina dñe aurē tuam & exaudi me: quoniā inops & pauper sum ego.

Custodi aiam meā / quoniā sanctus sum: saluū fac seruum tuū deus meus sperantē in te.

Miserere mei dñe quoniā ad te clamaui tota die letifica aiam serui tui: qm̄ ad te domine aiam meam leuaui.

Quã tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ multe mie oĩb⁹ inuocantib⁹ te.
Auribus percipe domine orationem meam: intẽde voci deprecationis mee.
In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.
Nõ est similis tui in dijs dñe: ⁊ non est secundum opera tua.
Oẽs gẽtes quascũq; fecisti venient/ ⁊ adorabunt coram te dñe: ⁊ glorificabunt nomen tuum.
Quã magnus es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me dñe i via tua ⁊ ingrediar i veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomẽ tuũ
Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomẽ tuum i eternum
Quia mia tua magna est super me: ⁊ eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerũt super me/ ⁊ synagoga potẽtium q̃sierũt animã meã: ⁊ non proposuerunt te i conspectu suo.
Et tu dñe deus miserator et misericors: patiẽs ⁊ multe misericordie ⁊ verax.
Respice i me ⁊ miserere mei: da imperiũ tuum puero tuo: ⁊ saluum fac filium ancille tue.
Fac mecũ sinũ i bono vt videant q̃ oderũt me ⁊ cõfundant: quõ tu dñe adiuuisti me/ ⁊ consolatus es me. Glia. Benedixisti dñe terram tuam. ps.84.

Fundamẽta eius i mõtibus sanctis: diligit dñs portas

tas sion super omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memor ero raab ⁊ babylonis scientium me.
Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ populus ethiopũ: hi fuerunt illic.
Nunquid sion dicet homo et homo natus est i ea: ⁊ ipse fundauit eam altissimus?
Dominus narrabit i scripturis populorum: ⁊ principũ horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantium omnium habitatio est in te. Psalm⁹. 87.

Domie de⁹ salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te.
Intret i conspectu tuo (rã tua oratio mea: inclina aurem tuã ad precem meam.
Quia repleta est malis aia mea: ⁊ vita mea inferno appropinquauit.
Estimat⁹ sum cũ descẽdẽtib⁹ i lacũ: factus sum sicut hõ sine adiutorio/ iter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris/ quor̃ non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerũt me i lacu inferiori: in tenebrosis ⁊ i vmbra mortis
Super me confirmatus est furor tuus: ⁊ omnes fluct⁹ tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.

oculi mei lāguerūt pre inopia.
Clamaui ad te dñe: tota die expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt & confitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro miam tuam: & veritatē tuam in perditionem.
Nunquid cognoscētur in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis?
Et ego ad te domine clamaui: & mane oō mea preueniet te.
Ut qd dñe repellis orationē meā: auertis faciē tuam a me?
Pauper sum ego & in laboribꝰ a iuuētute mea: exaltatus aūt humiliatus sum & cōturbatus
In me transierunt ire tue: & terrores tui cōturbauerūt me.
Circūdederunt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul.
Elongasti a me amicū & proximum: & notos meos a miseria.
Gloria patri. ān Fundamenta eiꝰ in montibꝰ sanctis, p. lxxxvii
Misericordias domini: in eternum cantabo.
In gnatiōe & gnationē: annūciabo veritatē tuam in ore meo.
Quōm dixisti in eternū mia edificabitur in celis: pparabitur veritas tua in eis.
Disposui testamētum electis meis: iurauī dauid seruo meo.
vsq; in eternū pparabo semē tuū.
Et edificabo in gnatione & generationē: sedem tuam.
Confitebūtur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatē tuā in ecclesia sanctorum.
Quōm qs in nubibus equabitur dño: similis erit dño in filijs dei.
Deus q̄ glorificatur in cōsilijs sctōrum: magnꝰ & terribilis super omnes q̄ in circuitu eius sunt.
Dñe deꝰ virtutū quis similis tibi: potēs es domine & veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris potāti maris: motū autē fluctuū eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratum superbū: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi & tua ē tra: orbē tre & plenitudinē eiꝰ tu fūdasti: aquilonē & mare tu creasti.
Thabor & hermon in noīe tuo exultabūt: tuum brachiū cum potentia.
Firmetur manꝰ tua & exaltetur dextera tua: iustitia & iudicium pparatio sedis tue.
Misericordia & veritas pcedēt faciē tuā: beatus populus qui scit iubilationem.
Dñe in lumīe vultꝰ tui ambulabūt: & in noīe tuo exultabunt tota die: & in iustitia tua exaltabuntur.
Quōm gloria virtutis (bunc eorum tu es: & in bñplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
Quōm dñi ē assumptio nostra: & sancti israel regis nostri.
Tunc locutus es in visione sanctis tuis: et dixisti posuisti adiutorium in potente: & exaltaui electum de plebe mea.
Inueni dauid seruum meū:

oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confirmabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos eius: & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocavit me pater meus es tu: deus meus & susceptor salutis mee.

Et ego primogenitum ponam illum excelsum prae regibus terre.

In eternum servabo illi misericordiam meam: & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen eius: & thronum eius sicut dies celi.

Si autem dereliquerint filii eius legem meam: & in judiciis meis non ambulaverint.

Si justitias meas profanaverint: & mandata mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea.

Neque profanabo testamentum meum: & que procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo si David mentiar: semen eius in eternum manebit.

Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: & sicut luna perfecta in

eternum / & testis in celo fidelis.

Tu vero repulisti & despexisti distulisti christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra sanctuarium eius.

Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum: letificasti omnes inimicos eius.

Avertisti adjutorium gladii eius: & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: & sedem eius in terra collisisti.

Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

Usquequo domine avertis in finem exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare que mea substantia nunquid enim vane constituisti omnes filios hominum.

Quis est homo qui vivet & non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi.

Ubi sunt misericordie tue antiche domine: sicut juravisti david in veritate tua

Memor esto domine opprobrii servorum tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui domine: quod exprobraverunt commutationem christi tui.

Benedictus dominus in eternum: fiat fiat

fiat ō. ad noc. iste ps. 89. Domine refugium. &c. fiat ō. ad noct. iste ps. 90. Qui habitat in adiu. &c.

Nō dr: ad noc. iste ps. 91. Bonū est cōfiteri dño & psal. Nō dr ad noc. iste p. 92. Dñs regn. decp. 92.

DEus ultionum dñs: deus ultionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terrā. redde retributionem superbis

Usquequo peccatores domine: usquequo peccatores gloriabūtur?

Effabūt & loquētur iniquitatē loquent oēs q̄ operant iustitiā?

Populū tuū dñe humiliauerūt: & hereditatē tuā vexauerunt.

Viduam & aduenā interfecerunt: & pupillos occiderunt.

Et dixerūt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob.

Intelligite insipiētes i populo: & stulti aliquādo sapite.

Qui plātauit aurē nō audiet aut q̄ finxit oculū nō considerat.

Qui corripit gentes non arguet: q̄ docet hominē scientiam.

Dominus scit cogitatiōes hominum: quoniam vane sunt.

Beat⁹ homo quē tu erudieris dñe: & de lege tua docueris eū.

Ut mitiges ei a diēb⁹ malis: donec fodiat peccatori fouea.

Q̄ nō repellet dñs plebē suā & hereditatē suā nō derelinq̄t.

Quoadusq̄ iustitia cōuertat in iudicium: et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget michi aduersus malignātes: aut q̄s stabit mecū aduersus operātes iniquitatē.

Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset i inferno anima mea.

Si dicebā mot⁹ est pes meus: mia tua dñe adiuuabat me.

Secūdm multitudinē dolorum meorū in corde meo: consolatiōes tue letificauerūt aiam meam.

Numq̄d adhereret tibi sedes iniq̄tatis: q̄ fingis laborē i p̄cepto?

Captabūt i aiam iusti: & sanguinē innocētē condēnabunt.

Et factus est mihi dñs i refugiū: & deus meus i adiutoriū spei mee.

Et reddet illis iniquitatē ipsorū: & i malitia eorū disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster.

Non dr adorietur iste ps. 94.

Venite exultem⁹ dño: iubilem⁹ deo salutari nō.

Preoccupem⁹ faciē ei⁹ in cōfessiōe: & i psalmis iubilem⁹ ei.

Q̄m deus magn⁹ dominus: & rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt.

Q̄m ipsius est mare & ipse fecit illud: & siccā manus eius formauerūt

Venite adorem⁹ & procidamus & plorem⁹ ante dñm qui fecit nos: q̄ ipse est deus noster.

Et nos populus pascue eius: & oues manus eius.

Hodie si vocē eius audieritis nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione: secundū diem tentationis in deserto.

Ubi tētauerūt me p̄res vestri probauerūt & viderūt opa mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: & dixi semper hi errant corde.

Et ipsi non cognouerunt vias meas: vt iurauī i ira mea/si introibūt i requiē meā. ān. Benedictus dñs in eternum. ps. xcv.

Cantate dño cāticū nouū: cātate dño omnis terra.

Cantate dño & benedicite nomini eius: annunciate de die i diem salutare eius.

Annūciate iter gētes gloriā ei⁹: i oib⁹ pplis mirabilia eius.

Q. m magn⁹ dñs & laudabilis nimis terribilis est super oēs

Q. m oēs dij gentiū (deos. demonia: dñs aut celos fecit.

Confessio & pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia & magnificētia i sanctificatiōe eius

Afferte dño patrie gētiū afferte dño gliaz & honorē: afferte dño gloriam nomini eius.

Tollite hostias & introite in atria eius: adorate dominū in atrio sancto eius.

Cōmoueatur a facie ei⁹ vniuersa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit.

Etenim correxit orbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letentur celi & exultet terra cōmoueatur mare & plenitudo eius: gaudebunt campi & omnia que in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbē terre i eqtate & pplos i veritate sua. p. xcvj.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.

Nubes et caligo in circuitu eius: iustitia et iudicium correctio sedis eius.

Ignis añ ipm pcedet: & inflāmabit i circuitu inimicos ei⁹.

Alluxerūt fulgura eius orbi terre: vidit & cōmota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi oīs terra

Annūciaueūt celi iustitiā ei⁹ & viderūt oēs pli gliam eius.

Confundātur omnes qui adorant sculptilia: & qui gloriant in simulachris suis.

Adorate eum omnes angeli eius: audiuit & letata est sion.

Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.

Quoniam tu dominꝰ altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es sup oēs deos

Qui diligitis dñm odite malū custodit dñs aias sctōr suorū. de manu pctōris liberabit eos.

Lux orta est iusto: et rectis corde letitia.

Letamini iusti i dño: & cōfitemini memorie sctificatiōis ei⁹.

Glia. ān. Cātate dño & benedicite nomi ei⁹. ℣. Intret oō mea i cōspectu tuo dñe. ℟. Incline auerem tuā ad pcē meā. Añ lau. ℣. Fiat mia tua dñe. In laud. ān. Spiritu principali confirma cor meū deus. ps. Miserere. ps. 142.

Domine exaudi oratiōnē meā/auribus

obsecrationē meā: in veritate tua exaudi me i tua iustitia
Et non intres in iudiciū cum seruo tuo: qz non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuēs.
Qz persecut⁹ est inimicus aiaz meā: humiliauit i terra vitā meā
Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi: & anxiat⁹ est sup me spiritus me⁹ / in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierū ātiquoz meditat⁹ sum i oib⁹ opib⁹ tuis: i factis manuū tuarū meditabar.
Expādi manꝰ meas ad te: aia mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
Nō auertas faciē tuā a me: & similis ero descēdētib⁹ i lacum.
Auditā fac mihi mane misericordiā tuā: qz i te speraui.
Notā fac mihi viā i qua ambulē: qz ad te leuaui aiaz meā.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi / doce me facere volūtatē tuā: qz deꝰ meꝰ es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me i terrā rectā: ppt nomē tuū dñe viuificabꝭ me i eqtate tua
Educes de tribulatione aiam meā: & i mia tua disperdes oēs inimicos meos.
Et perdes omnes q tribulant aiaz meā: qm ego seruus tuus sum. Aia .ām. In veritate tua exaudi me dñe. ā. Illumia dñe vultū tuū sup nos. ps. Deꝰ deꝰ. cā:

Abbas. 2. cho. 2.

Domine audiui auditionem tuam: & timui.
Domine opus tuū: in medio annoꝝ viuifica illud.
In medio annoꝝ notū facies cū iratꝰ fueris mie recordaberꝭ
Deus ab austro veniet: & sanctus de monte pharan.
Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua i manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciē eiꝰ ibit mors.
Egredietur diabolus ante pedes eiꝰ: stetit & mēsus est terrā
Aspexit & dissoluit gentes: & contriti sunt montes seculi.
Incuruati sunt colles mūdi: ab itineribus eternitatis eius
Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian.
Nunqd i fluminibus iratus es dñe: aut i fluminibus furor tuꝰ / vel i mari indignatio tua?
Qui ascēdes sup equos tuos: & quadrige tue saluatio.
Suscitās suscitabꝭ arcū tuū: iuramēta tribubus q locutꝰ es
Fluuios scindes terre / viderunt te & doluerunt montes: gurges aquarum transijt.
Dedit abyssus vocē suā: altitudo manus suas leuauit.
Sol & luna steterūt i habitaculo suo: i luce sagittarū tuarū ibūt i splēdore fulgurātis hastē
In fremitu conculcabis [tue. terrā i furore obstupefacies gētes
Egressus es i salutem populi tui: i salutē cum christo tuo.

Percussisti caput de domo impij denudasti fundamentum vsq; ad collum.

Maledixisti sceptris eius: capiti bellatoꝝ eius venientibus vt turbo ad dispergendum me.

Exultatio eoꝝ: sicut eius q̃ deuorat pauperē i abscondito.

Uiam fecisti i mari eqs tuis: in luto aquarum multarum.

Audiui ⁊ conturbatus est vē ter meus: a voce cōtremuerūt labia mea.

Ingrediatur putredo i ossib⁹ meis: ⁊ subter me scatcat.

Ut requiescam in die tribulationis: ⁊ ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim nō florebit: ⁊ nō erit germen in vineis.

Mētietur opus olive: ⁊ arua non afferent cibum.

Abscidet de ouili pecus: ⁊ nō erit armentū in presepibus.

Ego autem in domino gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo.

Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quasi ceruoꝝ.

Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentē.

Glia. ān. Dñe audiui auditū tuū ⁊ timui. ān. In tympano ⁊ choro i chordis ⁊ organo laudate deū. p̄. Lauḍ. cp̄. Vigilate. ā. Dñe ne i ira. vsq; ad xl. qñ de sexta feria agit: dz ad lauḍ. sequens hy⁹.

Eternaceli gla/ btā spes mortaliū: celsū tonantis vnice/ castiq; proles virginis.

Adverterā supernōtib⁹/ erus gat vt mens sobria: flagransq; in laudem dei/ grates rependat debitas.

Ortꝰ refulget luciferꝰ: sparsāq; lucē nūciat: cadit caligo noctiū lux sancta nos illuminet.

Manensq; nūis sensib⁹/ noctē repellat seculi: oiq; fece criminis/ purgata seruet pectora.

Quesita iā primū fides/ radicet altis sensib⁹: secūda spes cō gaudeat/ quo maior extet charitas. Deo pī. ḍ⁹. In matutinis. Per estatē. hy⁹ Ecce iā. ḍ. In matutis. ā. Per viscera mie dei nī: i qb⁹ visitauit nos oriēs ex alto. cāt Bñd⁹. ¶ Sabba. ad matutinum. Dñm deū nēm Venite adorem⁹. ps. Venite. Sequēs hy⁹ solū dz ad mat. in sabbato pximo ante dñ. primā. xl. qñ i pdicto sabbo. de fer. agitur. Hy⁹.

Summe dei clemētie/ mūdiq; factor machine: vn⁹ potētialr/ trinusq; plonaliter.

Nostros pi⁹ cū cāticis flet⁹ ⁊ igne suscipe: quo corde puro sordib⁹/ te pruamur largius.

Lumbos iecurq; mordidum/ adure igne cōgruo: accincti vt sint ppeti/ luxu remoto pcssimo

Ut qq; horas noctiū/ nūc ecinēdo rūpim⁹: donis btē patrie/ dirimur oēs affati. Deca pī. Per estatē hy⁹. Nocte sur. p. 97

Cantate domino cāticum nouum: quia. mirabilia fecit.

Saluauit sibi dex-

Notum fecit dominus salutare suum: in conspectu gētiū revelauit iustitiam suam.
Recordatus est misericordie sue: & veritatis sue domui israel
Viderūt omnes termini terre salutare dei nostri: iubilate deo omnis terra/ cantate et exultate & psallite.
Psallite dño i cithara i cithara & voce psalmi: i tubis ductilibus & voce tube cornee.
Iubilate i cōspectu regis dñi/ moueat mare & plenitudo eius: orbis terra & q̄ habitāt i eo.
Flumina plaudent manu simul mōtes exultabūt a cōspectu dñi: qm̄ venit iudicare terram.
Iudicabit orbē terra & i iustitia: & pl'os i equitate. ps. xcviij.
Dominus regnauit iracūtur populi: q̄ sedes sup cherubin moueatur terra.
Dominus in sion magnus: et excelsus sup omnes populos.
Confiteant nomini tuo magno/ qm̄ terribile & sctm̄ est: et honor regis iudicium diligit.
Tu paraſti directiones: iudiciū & iustitiam in iacob tu fecisti.
Exaltate dñm deum nostrū & adorate scabellum pedū eius. quoniam sanctum est.
Moyses & aaron in sacerdotibus eius: & samuel inter eos q̄ invocant nomen eius.
Invocabant dominum & ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia ei⁹: & preceptum quod dedit illis.
Domine deus noster tu exaudiebas eos/ deus tu propitius fuisti eis: & vlciscens in omnes adinuentiones eorum.
Exaltate dñm deum nostrū: & adorate i mōte sctō ei⁹: qm̄ sanctus dñs dn̄s nr̄. Glia. an. Quia mirabilia fecit dñs. ps. xcix.
Iubilate deo omnis terra seruite domino in letitia.
Introite in conspectu eius in exultatione.
Scitote qm̄ dñs ipse est deus: ipse fecit nos & nō ipsi nos.
Populus eius & oues pascue eius/ introite portas eius i cōfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius quoniā suauis est dominus/ in eternū misericordia eius: & vsq; i gnām tiōe & gnationē ditas ei⁹. p. c.
Misericordiā & iudicium cātabo tibi dñe: psallā & intelligam in via immaculata quando venies ad me.
Perābulabā i innocētia cordis mei: in medio domus mee.
Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes prevaricationes odiui.
Non adhesit mihi cor prauū: declinantem a me malignū nō cognoscebam.
Detrahētem secreto proximo suo: hunc persequebar.
Superbo oculo & insatiabili corde: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt

sedēt mecū:ambulātes i via i-
maculata hic mihi miſtrabat.
Non habitauit in medio do-
mus mee qui facit ſuperbiā: q̄
loquitur iniqua non direxit in
conſpectu oculorum meorum.
In matutino interfi bam
omnes peccatores terre:vt diſ-
perderē de ciuitate dñi oēs ope
rātes iniquitatē. Gloria.an.
Jubilate deo omnis terra.ſm.cj.
Domine exaudi oratio-
nem meam: et clamor
meus ad te veniat.
Non auertas faciem tuam a
me: i quacunq; die tribulor in-
clina ad me aurem tuam.
In quacunq; die inuocauero
te:velociter exaudi me.
Quia defecerunt ſicut fumus
dies mei: et oſſa mea ſicut cre-
mium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenū & aruit
cor meum:quia oblitus ſum co
medere panem meum.
A voce gemitus mei: adheſit
os meum carni mee.
Similis factus ſum pellicano
ſolitudinis: & factus ſum ſicut
nycticorax in domicilio.
Vigilaui: & factus ſum ſicut
paſſer ſolitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi
inimici mei:& qui laudabāt me
aduerſum me iurabant.
Quia cinerē tanq̄ panē mā-
ducabam:& potum meum cum
fletu miſcebam.
A facie ire indignatiōis tue:
quia elevans allisiſti me.
Dies mei ſicut vmbra decli-
nauerūt:& ego ſicut fenū arui.
Tu autem domine in eternū
permanes:& memoriale tuū in
generatione & generationem.
Tu exurgens domine miſere
beris ſion:q; tempus miſerēdi
eius:q; venit tempus.
Quoniam placuerūt ſeruis tuis la-
pides eius:& terre eius miſerebūt.
Et timebūt gentes nomē tuū
domine: et omnes reges terre
gloriam tuam.
Quia edificauit dominus ſiō:
& videbitur in gloria ſua.
Reſperit i oratione humiliū:
& non ſprevit precem eorum.
Scribantur hec in generatio
ne altera: & populus qui crea
bitur laudabit dominum.
Quia proſperit de excelſo ſcō
ſuo:dñs de celo i terrā aſpexit.
Vt audiret gemitus compedito-
rum: vt ſolueret filios interēptorū.
Vt annunciēt in ſion nomen
dñi: & laudē eius in hieruſalē.
In cōueniēdo populos i vnū:
& reges vt ſeruiant domino.
Reſpondit ei in via virtutis
ſue:paucitatem dierū meorum
nuncia mihi.
Ne reuoces me i dimidio die-
rū meorū: in generatione & ge-
nerationem anni tui.
Initio tu dñe terrā fundaſti:
& opera manuū tuarū ſunt celi
Ipſi peribunt tu autem per-
manes:& omnes ſicut veſtimē-
tum veteraſcent.
Et ſicut operimentum mutabis

cos ⁊ mutabuntur: tu autē idē
ipse es ⁊ anni tui non deficiēt.
Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabūt
⁊ semē eoꝝ in seculū dirigetur. ꝑ. cij.
Benedic anima mea dño:
⁊ omnia que intra me sūt
nomini sancto eius.
Benedic aīa mea dño: ⁊ noli
obliuiscī oēs retributiones eius.
Qui ꝓpitiatur omnib⁹ iniq-
tatibus tuis: qui sanat omnes
infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitā
tuā: qui coronat te in misericor-
dia ⁊ miserationibus.
Qui replet in bonis desideriū
tuū: renouabit vt aquile iuuē-
tus tua.
Faciēs mias dñs: ⁊ iudicium
omnib⁹ iniuriā patiētibus.
Notas fecit vias suas moysi:
filijs israel voluntates suas.
Miserator ⁊ misericors dñs:
lōganimis ⁊ multū misericors
Non in perpetuū irascetur:
neqꝫ in eternum cōminabitur.
Non secūdū peccata nostra fe
cit nobis: neqꝫ secōm iniquita-
tes nostras retribuet nobis.
Quoniā secundū altitudinē
celi a terra: corroborauit mia-
suam super timentes se.
Quātum distat ortus ab occi
dente: longe fecit a nobis iniq
tates nostras.
Quō miseretur pr̄ filiorꝫ miser
tus est dñs timētib⁹ se: qm̄ ipse
cognouit figmentum nostrum.
Recordatus est qm̄ pulus su-
mus: homo sicut fenū dies eius
tanq̄ flos agri sic efflorebit.
Quoniā spiritus pertrāsibit
in illo ⁊ non subsistet: ⁊ non co
gnoscet amplius locum suum.
Mia aūt dñi ab eterno: ⁊ vsqꝫ
in eternū super timētes eum.
Et iustitia illius in filios filio
rū: hisq̄ seruāt testamētū eius.
Et memores sunt mādatorū
ipsius: ad faciendum ea.
Dns in celo parauit sedē suā:
⁊ regnū ipsi⁹ oībus dñabitur.
Benedicite domino omnes an
geli eius potētes virtute facie
tes verbū illius: ad audiendam
vocem sermonum eius.
Benedicite dño oēs virtutes ei⁹:
ministri ei⁹ q̄ facit voluntatē ei⁹
Benedicite domio omnia ope-
ra eius: in omni loco domina-
tionis ei⁹: benedic anima mea
domino. Gloria pa. ān. Clamor
meus ad te veniat deus. ꝑ. cij.
Benedic anima mea dño:
domine deus me⁹ magni
ficatus es vehementer.
Confessionē ⁊ decorem induisti:
amict⁹ lumine sicut vestimēto.
Extēdens celū sicut pellē: qui
tegis aquis superiora eius.
Qui ponis nubē ascēsū tuū:
q̄ ambulas sup pennas vētor.
Qui facis āgelos tuos spūs:
⁊ ministros tuos ignē vrentē.
Qui fundasti terram sup sta
bilitatē suā: non inclinabitur
in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimētū amī
ctus ei⁹: sup mōtes stabūt aq̄.
Ab increpatiōe tua fugiēt: a

voce tonitrui tui formidabūt.
Alcēdūt mōtes & delcēdūt cā
pi: i locum quē fundasti eis.
Terminum posuisti quē non
transgrediētur: neq; conuertē-
tur operire terram.
Qui emittis fontes i conual-
libus: inter medium montium
pertransibunt aque.
Potabunt omnes bestie agri:
expectabūt onagri in siti sua.
Sup eas volucres celi habitabūt:
de medio petrarū dabunt voces
Rigans montes de superio-
ribus suis: de fructu operū tuoꝝ
satiabitur terra.
Producens fenum iumentis
& herbam seruituti hominum.
Ut educas panē de terra: et
vinū letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciē in oleo: et
panis cor hominis confirmet.
Saturabūtur ligna campi &
cedri libani quas plantauit:
illic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est eorū:
mōtes excelsi cervis: petra re-
fugium herinaciis.
Fecit lunam in tempora: sol
cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras & facta est
nox: in ipsa pertransibunt oēs
bestie silue.
Catuli leonū rugiētes: vt ra
piāt & querant a deo escā sibi.
Ortus est sol & congregati sunt:
& i cubilib⁹ suis collocabūtur.
Exibit homo ad op⁹ suū: & ad
operationē suā vsq; ad vesperā.
Quā magnificata sunt opa
tua dñe: oīa in sapiētia fecisti:
impleta est terra possessiōe tua
Hoc mare magnum & spacio-
sum manib⁹: illic reptilia quo-
rum non est numerus.
Animalia pusilla cum ma-
gnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quem formasti ad
illudēdum ei: oīa a te expectāt
vt des illis escam in tempore.
Dante te illis colligent: ape-
riente te manum tuam/ omnia
implebuntur bonitate.
Auertēte aūt te faciē turba-
bunt: auferes spiritū eor & de-
ficiēt/ & i puluerē suū reuertēt.
Emitte spm̄ tuū & creabunt:
& renouabis faciem terre.
Sit gloria dñi i seculū: leta-
bitur dominus i operibus suis.
Qui respicit trā & facit eā tre
mere: q̄ tāgit mōtes & fumigāt
Cantabo dño i vita mea: psal
lam deo meo q̄diu sum.
Jocundū sit ei eloquiū meū:
ego vero delectabor i domino.
Deficiant peccatores a terra:
& iniqui ita vt non sint: bene-
dic a ia mea domino. ps. cxiij.
Confitemini domino & in-
uocate nomē ei⁹ annun-
ciate inter gentes opera eius.
Cantate ei & psallite ei: nar-
rate omnia mirabilia ei⁹/ lau-
damini in nomine sancto eius.
Letetur cor querētium dñm
querite dominum et confirma-
mini: querite faciē eius semp.
Memētote mirabiliū ei⁹ q̄ fe-
cit: vltiones eius [illegible]

Semen abraham serui eius:
filij iacob electi eius.
Ipse dominus deus noster:in
vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculum testa
menti sui:verbi quod mandā-
uit in mille generationes.
Quod disposuit ad abraham:
et iuramenti sui ad isaac.
Et statuit illd iacob ī p̄ceptū
et israel ī testamentū eternū.
Dicēs tibi dabo terrā chana-
an:funiculū hereditat̄ vestre
Cū essent numero vrcui:pau
cissimi et incole eius.
Et ptrāsierunt de gēte in gē-
tē:et de regno ad pplm alterū.
Non reliquit hominem noce-
re eis:& corripuit p eis reges.
Nolite tāgere xp̄os meos:et ī
pphet̄ meis nolite malignari
Et vocauit famē sup terrā:et
oē firmamētū panis cōtriuit.
Misit ante eos virum: in ser-
vum venundatus est ioseph.
Humiliauerunt in compedi-
bus p̄des eius:ferrū ptransijt
aiaz ei9:donec veniret v̄bū ei9
Eloquiū dñi inflāmauit eū:
misit rex & soluit eū/princeps
populorum et dimisit eum.
Cōstituit eū dñm domus sue:
et p̄cipē oīs possessiōis sue.
Vt erudiret p̄cipes eius sī
cut semetipsum: et senes eius
p̄udentiam doceret.
Et intrauit israel ī egyptū:et
iacob accola fuit in terra chā.
Et auxit populum suū vehe-
menter:et firmauit eum super
inimicos eius.
Conuertit cor eorum vt odi-
rent populū eius:et dolum fa-
cerent in seruos eius.
Misit moysen seruum suum:
aaron quem elegit ipsum.
Posuit ī eis v̄ba signor suo-
rū:& p̄digior in terra cham.
Misit tenebras & obscurauit:
& nō exacerbauit sermōes suos
Conuertit aquas eorū in san
guinem:& occidit pisces eorū.
Et edidit terra eor ranas:in
penetralibus regum ipsorum.
Dixit & venit cynomyia & cy-
niphes:in oīb⁹ finibus eorū.
Posuit pluuias eor grādinē:
ignē cōburentē in terra ipsor
Et percussit vineas eor & fi-
culneas eorum:et contriuit li-
gnū finium eorum.
Dixit & venit locusta & bruc9:
cuius non erat numerus.
Et comedit omne fenum ī ter
ra eorum:et comedit omnē fru
ctum terre eorum.
Et percussit omne p̄imogeni
tum in terra eorum:p̄imitias
omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento &
auro:et non erat in tribubus
eorum infirmus.
Letata est egyptus in p̄fec-
tione eorum:quia incubuit ti-
mor eorum super eos.
Expādit nubē ī p̄tectionē eor
et ignē vt luceret eis p noctem
Petierunt et venit coturnix:
et pane celi saturauit eos.
Dirupit petram & fluxerunt

aque:abierunt i ſicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi ſancti ſui:quod habuit ad abraham puerum ſuum.

Et eduxit populū ſuū ī exultatiōe:& electos ſuos in letitia

Et dedit illis regiōes gētiū:& labores populor poſſederunt.

Ut cuſtodiant iuſtificatiōes ei9:& legē ei9 exq̄rāt. Glia. ñn. Benedic aia mea dño. ps.cv.

Confitemini domino qñ bonus:quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Quis loquetur potētias dñi: auditas faciet oēs laudes ei9?

Beati q̄ cuſtodiūt iudicium:& faciūt iuſtitiā in oñi tēpore.

Memento noſtri dñe in beneplacito populi tui:viſita nos ī ſalutari tuo.

Ad videdū ī bonitate elector tuor/ad letādū ī letitia gētis tue:vt laudet cū hereditate tua

Peccauimus cū patrib9 nīris: iniuſte egim9 iniq̄tatē fecim9.

Patres noſtri in egypto non intellexerūt mirabilia tua:nō fuerūt memores multitudinis miſericordie tue.

Et irritauerunt aſcēdētes in mare mare rubrum:& ſaluauit eos propter nomē ſuū vt notā faceret potentiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum & exſiccatum eſt:& deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

Et ſaluauit eos de manu odiē tiū:& redēit eos de manu īimici

Et operuit aqua tribulantes eos:vnus ex eis non remanſit.

Et crediderunt in verbis ei9: et laudauerunt laudem eius.

Cito fecerūt obliti ſūt operū ei9:& nō ſuſtinuerūt conſiliū ei9.

Et concupierunt concupiſcētiam in deſetro:et tentauerunt deum in inaquoſo.

Et dedit eis petitionē ipor:& miſit ſaturitatē in aīas cor.

Et irritauerūt moyſen in caſtris:aaron ſanctum domini.

Aperta eſt terra & deglutinit dathan:et operuit ſuper cōgregationem abiron.

Et exarſit ignis in ſynagoga cor:flāma cōbuſſit peccatores.

Et fecerunt vitulum in oreb: et adorauerunt ſculptile.

Et mutauerunt gloriam ſuā: in ſimilitudinem vituli comedentis fenum.

Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos / qui fecit magnalia in egypto:mirabilia in terra chā/ terribilia in mari rubro.

Et dixit vt diſperderet eos:ſi non moyſes electus ei9 ſtetiſſet in confractione in conſpectu ei9

Ut auerteret iram ei9 ne diſperderet eos:& pro nichilo habuerūt terram deſiderabilem.

Non crediderūt verbo ei9:& murmurauerūt i tabernaculis ſuis non exaudierūt vocē domini.

Et leuauit manū ſuā ſup eos vt proſterneret eos in deſerto.

Et vt deiceret ſemen eorum in nationibus:et diſperderet eos in regionibus

Et initiati sunt beelphegor:
& comederūt sacrificia mortuor.
Et irritauerunt eum in adin
uētionibus suis:& multiplica-
ta est in eis ruina.
Et stetit phinees & placauit:
et cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iusti-
tiā:in generatione et genera-
tionem vsq; in sempiternum.
Et irritauerunt eū ad aquas
contradictionis:et vexatus est
moyses propter eos: quia exa-
cerbauerunt spiritum eius.
Et distinxit in labijs suis:nō
dispserdiderunt gentes quas di
xit dominus illis.
Et cōmixti sunt inter gentes
et didicerunt opera eorum: et
seruierunt sculptilibus eorum
et factum est illis in scandalū.
Et immolauerūt filios suos:
et filias suas demonijs.
Et effuderunt sanguinē inno
centem/sanguinē filiorum suo
rū et filiarū suarū:quas sacri-
ficauerūt sculptilibus chanaā
Et interfecta est terra in san
guinibus& ꝓtaminata est i operi
bus eorū:et fornicati sunt in
adinuentionibus suis.
Et iratus est furore domin⁹
in populum suum:et abomina
tus est hereditatem suam
Et tradidit eos in manus gē-
tium:et dominati sunt eorum
qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimi-
ci eor:& hūiliati sunt sub ma-
nibus eor. Sepe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt
cum in consilio suo:& humilia-
ti sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularētur:&
audiuit oratiōnem eorum.
Et memor fuit testamēti sui:
et penituit eum secundū mul-
titudinem misericordie sue.
Et dedit eos in mias:in con-
spectu oim qui ceperant eos.
Saluos fac nos dñe de⁹ nr̄:et
congrega nos de nationibus.
Ut confiteamur nomini scto
tuo:et gloriemur in laude tua
Benedictus dñs deus israel a
seculo et vsq; in sc̄m: et dicet
omis populus fiat fiat. ps. cvi.
Confitemini dño qm̄ bo-
nus.qm̄ in sc̄m mia ei⁹.
Dicant q redēpti sunt a dño/
quos redemit de manu inimici:
de regionibus cōgregauit eos.
A solis ortus occasu:ab aqui
lone et mari.
Errauerunt in solitudine in
inaquoso:viam ciuitatis habi
taculi non inuenerunt.
Esurientes et sitiētes:anima
eorum in ipsis defecit.
Et clamauerūt ad dominum
cū tribularentur:et de necessi-
tatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos i viā rectā:vt
irēt in ciuitatem habitatiōis.
Confiteātur dño mie eius:et
mirabilia eius filijs hominum
Qz satiauit animā inanē:et
animā esurientē satiauit bonis.
Sedentes in tenebris et vm-
bra mortis:vinctos in mendi-

citate et ferro.

Q. ꝛ exacerbauerũt eloq̃a dei: et cõsiliũ altissimi irritauerũt

Et humiliatũ est in laboꝛib⁹ coꝛ eoꝛ:et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret.

Et clamauerũt ad dñm cum tribularentur:et de necessitatibus eoꝛum liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebꝛ ⁊ vmbꝛa moꝛtis:⁊ vincula eoꝛ dirupit

Confiteantur dño mie ei⁹:et mirabilia eius filijs hominum

Quia cõtriuit poꝛtas ereas: et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eoꝛum:propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est aĩa eoꝛum:et appꝛopinquauerunt vsq; ad poꝛtas moꝛtis.

Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur:et de necessitatibus eoꝛum liberauit eos.

Misit ỽbũ suũ ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de ꝛuinis eoꝛ

Cõfiteant dño mie ei⁹:⁊ mirabilia eius filijs hominum.

Et sacrificẽt sacrificium laudis:et annuncient opera ei⁹ in exultatione.

Qui descẽdunt mare in nauibus:facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera dñi:⁊ mirabilia eius in pꝛofundo.

Dixit⁊ stetit spiritus pꝛocelle: et exaltati sunt fluctus eius.

Ascendũt vsq; ad celos et descendũt vsq; ad abyssos:anima eoꝛum in malis tabescebat.

Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebꝛius:et omnis sapientia eoꝛum deuoꝛata est.

Et clamauerũt ad dominum cum tribularent:et de necessitatibus eoꝛum eduxit eos.

Et statuit pꝛocellam eius in aurã:⁊ siluerunt fluctus eius.

Et letati sunt quia siluerũt: et deduxit eos in poꝛtum voluntatis eoꝛum.

Cõfiteantur dño mie eius:⁊ mirabilia eius filijs hominũ.

Et exaltent eũ in ecclesia plebis:et in cathedꝛa seniop laudent eum.

Posuit flumina in desertũ:⁊ exitus aquarum in sitim.

Terrã fructiferã i salsuginẽ: a malitia inhabitantiũ in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum:et terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocauit illic esurientes et constituerunt ciuitatem habitationis.

Et seminauerũt agros ⁊ plãtauerunt vineas:⁊ fecerũt fructum natiuitatis.

Et benedixit eis⁊ multiplicati sunt nimis:et iumenta eoꝛ non minoꝛauit.

Et pauci facti sunt ⁊ vexati sũt a tribulatiõe malop⁊ dolop

Effusa est cõtẽtio super pꝛincipes:⁊ errare fecit eos i inuio et non in via.

Et adiuuit pauꝛẽ de ꝛopia:

Videbūt recti et letabunt: et
omis iniqtas opilabit os suum.
Quis sapiēs et custodiet hec:
et intelliget miās dñi? Glia.
Visita nos domine i salutari tuo.

Paratū cor meū [Ps. cviij.
deus paratū cor meū: cāta-
bo et psallam i gloria mea.
Exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo.
Cōfitebor tibi i populis dñe:
et psallam tibi in nationibus.
Quia magna est sup celos mia tua: et vsq ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus/et
super omnem terrā gloria tua
vt liberentur dilecti tui.
Salui fac dextera tua et exaudi me: deus locut⁹ est in scō suo.
Exultabo et diuidā sichimā: et
convallē tabernaculoz dimetiar
Meus est galaad et meus est
manasses: et effraim susceptio
capitis mei.
Iuda rex meus: moab lebes
spei mee.
In idumeam extendā calcia-
mentum meum: michi alienige
ne amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatē
munitā: quis deducet me vsq
in idumeam?
Nonne tu deus qui repulisti
nos: et non exibis deus in vir-
tutibus nostris?
Da nobis auxiliū de tribula
tione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: et
ipse ad nichilū deducet inimi-
cos nostros. Psalmus. cviij.

Deus laudē meam ne ta
cueris: quia os peccatoris
et os dolosi sup me apertū est.
Locuti sunt aduersū me lin-
gua dolosa: et sermonibus odij
circumdederunt me: et expugna
uerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerēt detra
hebant michi: ego aūt orabam
Et posuerūt aduersū me mala
pro bonis: et odiū pro dilectiōe mea
Constitue sup eū pctōrem: et
diabolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat cōdēna
tus: et oratio ei⁹ fiat in pctm̄.
Fiant dies eius pauci: et epi-
scopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: et
uxor eius vidua.
Nutantes transferantur filij
eius et mēdicent: et ejciantur de
habitantibus suis.
Scrutetur fenerator omnem
substantiam eius: et diripiant
alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit q̄
misereatur pupillis eius.
Fiant nati ei⁹ in interitū: in
gnatiōe vna deleat nomē eius.
In memoriā redeat iniquitas
patrū eius in conspectu dñi: et
pctm̄ matris eius non deleat.
Fiāt contra dñm sp/et dispereat
de terra memoria eoz: pro eo q̄
non est recordat⁹ facere miām.
Et persecutus est hominē lo-
rem et mēdicum: et compūctum
corde mortificare.
Et dilexit maledictionē et ve
niet ei: et noluit benedictionem

et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionē sicut vestimentum: et intrauit sicut aqua in interioza eius/et sicut oleum in ossibus meis.

Fiat ei sicut vestimentū quo operiť: et sicut zona qua semp precingitur.

Hoc opus eoz qui detrahunt michi apud dñm: ꝛ qui loquūť mala aduersus animam meā.

Et tu dñe fac mecū ꝓpter nomē tuū: qz suauis est mia tua.

Libera me qz egen⁹ ꝛ pauper ego sum: ꝛ coz meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbza cū declinat ablatus sū: ꝛ excuss⁹ sū sicut locuste

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: ꝛ caro mea immutata est ꝓpter oleum.

Et ego factus sum oppzobziū illis: viderunt me ꝛ mouerunt capita sua.

Adiuua me dñe deus me⁹: saluum me fac secdm miam tuam

Et sciēt qz manus tua hec: et tu domine fecisti eam.

Maledicent illi ꝛ tu bñdices: qui insurgūt in me ꝛfundent/ seruus autem tuus letabitur.

Induant qui detrahūt michi pudoze: ꝛ operiantur sicut diploide confusione sua.

Confitebor domino nimis in oze meo: ꝛ in medio multoz laudabo eum.

Qui astitit a dextris pauperis: vt saluā faceret a persequētibus animā meā.

Cōfitebor dño nimis i oze meo.

Dñe exaudi orationē meā. Et clamoz. Ante lauď. ō. Fiat mia tua dñe, In lau. ā. Benigne fac i bōa volūtate tua dñe ō. Miserē.

Bonum est confiteri domino: ꝛ psallere nomini tuo altissime. [ps. xci.

Ad annunciandū mane miaz tuā: ꝛ veritatē tuā per noctem

In decachozdo psalterio: cum cantico in citara.

Quia delectasti me domine i factura tua: ꝛ in operibus manuum tuarum exultabo.

Quā magnificata sunt opera tua dñe: nimis ꝓfunde facte sunt cogitationes tue.

Vir insipiens nō cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum: ꝛ apparuerint oēs qui operantur iniquitatē.

Ut intereāt i scm scli: tu aūt altissimus in eternū domine.

Qm ecce inimici tui dñe/ qm ecce inimici tui peribūt: ꝛ dispgētur oēs q̄ operātur iniq̄tatē

Et exaltabiť sicut vnicoznis coznu meū: et senectus mea in misericozdia vberi.

Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: ꝛ insurgētib⁹ i me malignantib⁹ audiet auris mea.

Iust⁹ vt palma flozebit: sicut cedzus libani multiplicabitur

Plantati in domo domini: in atrijs dom⁹ dei nr̄i flozebunt.

Adhuc multiplicabuntur in

Videbũt recti et letabunt: et
oĩs iniqtas opilabit os suum.
Quis sapiẽs et custodiet hec:
et intelliget mĩas dñi? Glia.
Visita nos domine i salutari tuo.

Parat ũ cor meũ [ō. cbu.
deus paratũ cor meũ: cãtabo et psallam i gloria mea.
Exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi i populis dñe:
et psallam tibi in nationibus.
Qz magna est sup celos mia tua: et vsq ad nubes veritas tua
Exaltare super celos deus/et super omnem terrã gloria tua
vt liberentur dilecti tui.
Salui fac dextera tua et exaudi me: deꝰ locutꝰ est in scõ suo.
Exultabo et diuidã sichimã: et conualle tabernaculoz dimetiar
Meus est galaad et meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei.
Juda rex meus: moab lebes spei mee.
In idumeam extendã calciamentum meum: michi alienige ne amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vsq in idumeam?
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non exibis deus in virtutibus nostris?
Da nobis auxiliũ de tribulatione: qz vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilũ deducet inimicos nostros. Psalmus. cxxxj

Deus laudẽ meam ne tacueris: qz os peccatoꝝ et os dolosi sup me apertũ est.
Locuti sunt aduersũ me lingua dolosa: et sermonibus odij circumdederunt me: et expugnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerẽt detrahebant michi: ego aũt orabam
Et posuerũt aduersũ me mala p bõis: et odiũ p dilectiõe mea
Constitue sup eũ pctõrem: et diabolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat cõdẽnatus: et oratio eiꝰ fiat in pctm.
Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua.
Nutantes transferantur filij eius et mẽdicent: et ejciantur de habitantibus suis.
Scrutetur fenerator omnem substantiam eius: et diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit q̃ misereatur pupillis eius.
Fiant nati eiꝰ in interitũ: in gnãtiõe vna deleat nomẽ eius.
In memoria redeat iniquitas pãtrũ eius in conspectu dñi: et pctm matris eius non deleat.
Fiãt contra dñm sp/et dispereat de terra memoria eoz: pro eo q̃ non est recordatꝰ facere miam.
Et persecutus est hominẽ inopem et mẽdicum: et compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionẽ et veniet ei: et noluit benedictionem

et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionē sicut vestimentum: et intrauit sicut aqua in interiora eius/ et sicut oleum in ossibus meis.

Fiat ei sicut vestimentū quo operiť: et sicut zona qua semp precingitur.

Hoc opus eorū qui detrahunt michi apud dñm: et qui loquūť mala aduersus animam meā.

Et tu dñe fac mecū ppter nomē tuū: qz suauis est mia tua.

Libera me qz egen⁹ et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbra cū declinat ablatus sū: et excuss⁹ sū sicut locuste

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobriū illis: viderunt me et mouerunt capita sua.

Adiuua me dñe deus me⁹: saluum me fac secōm miam tuam

Et sciēt qz manus tua hec: et tu domine fecisti eam.

Maledicent illi et tu bñdices: qui insurgūt in me confundent/ seruus autem tuus letabitur.

Induant qui detrahūt michi pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.

Confitebor domino nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum.

Qui astitit a dextris pauperis: vt saluā faceret a persequētibus animā meā.

Cōfitebor dño nimis i ore meo.

Dñe exaudi orationē meā. Et clamor. Ante laud. ℟. Fiat mia tua dñe. In lau. ā. Benigne fac i bōa volūtate tua dñe ℣. Miserē.

Bonum est confiteri domino: et psallere nomini tuo altissime. [Ps. xci.

Ad annunciandū mane miaz tuā: et veritatē tuā per noctem

In decachordo psalterio: cum cantico in citara.

Quia delectasti me domine i factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quā magnificata sunt opera tua dñe: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.

Vir insipiens nō cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum: et apparuerint oēs qui operantur iniquitatē.

Vt intereāt i scm scli: tu aūt altissimus in eternū domine.

Qm ecce inimici tui dñe/ qm ecce inimici tui peribūt: et dispgētur oēs q operātur iniqtatē

Et exaltabit sicut vnicornis cornu meū: et senectus mea in misericordia vberi.

Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: et insurgētib⁹ i me malignantib⁹ audiet auris mea.

Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur

Plantati in domo domini: in atriis dom⁹ dei nr̄i florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in

erunt vt annuncient.

Quoniam rectus dominꝰ deꝰ noster:et non est iniquitas in eo

Gloria.ãn. Bonũ est cõfiteri domino.ãn. Qui uát dñm oẽs fines terre.ps. Deus deꝰ. Cãticũ.

Deutc. cõ. 32. Audite celi q̃ loquor:audiat terra vba oris mei.

Q̃ cõrescat vt pluuia doctrina mea fluat vt ros eloquiũ meũ.

Quasi imber super herbã:et quasi stille sup gramina:quia nomen domini invocabo.

Date magnificentiã deo nr̃o: dei pfecta sunt opera/ꝫ omnes vie eius iudicia.

Deus fidelisꝫ absq; vlla iniq̃tate iustꝰ ꝫ rectꝰ:peccauerunt ei/ꝫ non filij eius in sordibus.

Generatio prava atq; peruersa:heccine reddis domino populo stulte et insipiens?

Nunqd nõ ipse est patꝰ tuꝰ q̃ possedit te:ꝫ fecit ꝫ creauit te.

Memento dierꝫ antiquorum: cogita generationes singulas

Interroga patrẽ tuum/et annunciabit tibi:maiores tuos ꝫ dicent tibi.

Quãdo dividebat altissimus gẽtes:qñ separabat filios adã.

Q̃ cõstituit terminos populorũ:iuxta numerũ filiorꝫ israel.

Pars aũt dñi ppl's eiꝰ:iacob funiculus hereditatis eius.

Inuenit eũ in terra deserta:in loco horroris et vaste solitudis.

Circũduxit eũ ꝫ docuit:ꝫ custodiuit quasi pupillã oculi sui.

Sicut aquila prouocans ad volãdum pullos suos:et super eos volitans.

Expandit alas suas et assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.

Dominus solus dux eiꝰ fuit: et nõ erat cũ eo deus alienus.

Q̃ cõstituit eũ sup excelsa terrã:vt comederet fructꝰ agrorꝫ.

Vt suggeret mel de petra:oleumq; de saxo durissimo.

Butyrum de armẽto:ꝫ lac de armẽtis cum adipe agnorum ꝫ arietum filiorum basan.

Et hircos cum medulla tritici:et sanguinem vue biberent meracissimum.

Incrassatus est dilectus ꝫ recalcitrauit:incrassatus impinguatus dilatatus.

Dereliquit deũ factorẽ suum: et recessit a deo salutari suo.

Prouocauerunt eum in dijs alienis:et in abominationibꝰ ad iracundiam concitauerũt.

Immolauerunt demonijs et non deo:dijs quos ignorabãt.

Noui recẽtesq; venerũt:quos non coluerunt patres eorum.

Deũ q̃ te genuit dereliq̃sti:ꝫ oblitus es dñi creatoris tui.

Vidit dñs et ad iracundiam concitatus est:quia prouocauerunt eum filij sui ꝫ filie.

Et ait/abscõdã faciẽ meã ab eis:ꝫ considerabo novissima eorꝫ

Generatio enim peruersa est: et infideles filij.

Ipsi me prouocauerunt in non deo:et irritauerũt

in vanitatibus suis.
Et ego vocabo eos in eo q̄ non est populus: et i gente stulta irritabo illos.
Ignis succensus est in furore meo: et ardebit vsq; ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terram cū germine suo: ⁊ montium fundamēta comburet.
Cōgregabo sup eos mala: et sagittas meas cōplebo in eis.
Cōsumentur fame ⁊ deuorabūt eos aues morsu amarissimo.
Dentes bestiarum immittā in eos: cum furore trahentium super terram atq; serpentium
Foris vastabit eos gladius: ⁊ intus pauor.
Iuuenem simul ac virginem: lactentem cum homine sene.
Et dixi/ vbi nam sunt: cessare faciā ex hoībus memoriā eor.
Sed propter iram inimicor. distuli: ne forte superbirent hostes eorum.
Et dicerēt manus nostra excelsa: et nō dñs fecit hec oīa.
Gens absq; consilio est et sine prudētia: vtinā saperēt ⁊ intelligerēt/ ac nouissima prouiderent.
Quomodo persequebat vnus mille: ⁊ duo fugarēt decē milia
Nōne ideo q̄ deus su⁹ vendidit eos: ⁊ dñs concluſit illos?
Nō em̄ est deus nr̄ vt dij eor: et inimici nostri sunt iudices.
De vinea sodomor. vinea eorū: et de suburbanis gomorre.
Uua eorum uua fellis: ⁊ botri amarissimi.
Fel draconum vinum eor: ⁊ venenū aspidum insanabile.
Nōne hec condita sunt apud me: ⁊ signata i thesauris meis
Mea est vltio ⁊ ego retribuā eis in tēpore: vt labat pes eor
Iurta est dies perditionis: et adesse festinant tempora.
Iudicabit dñs populū suum: et in seruis suis miserebitur.
Uidebit q̄ infirmata sit manus ei⁹: et clausi quoq; defecerunt/ reliduiq; consumpti sunt
Et dicēt/ vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam?
De quor. victimas comedebant adipes: ⁊ bibebant vinū libaminum.
Surgant et opitulent vobis: et in necessitate vos protegāt.
Uidete q̄ ego sim solus: ⁊ nō sit alius deus preter me.
Ego occidā ⁊ ego viuere faciā pcutiā ⁊ ego sanabo: ⁊ nō est q̄ de manu mea possit eruere.
Leuabo ad celū manū meaz: et dicam viuo ego in eternum.
Si acuero vt fulgur gladium meum: ⁊ arripuerint iudicium manus mee.
Reddā vltionē hostib⁹ meis: et his q̄ oderunt me retribuam
Inebriabo sagittas meas sāguine: et gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisor. ⁊ de captiuitate nudati inimicor. capit.
Laudate gētes pplm eius: q̄ sāguinē seruor. suor. vlciscet.

Et vindictã retribuet i hostes eoꝝ: & ppitius erit terre populi sui. Glia. ãn. Et iserus suus dñs miserebit. ã. In cymbalis bene sonãtib⁹ laudate dñm. ℣. Laud. ps. Vigilate. Sequẽs hy⁹ dz solũ ad lau. i sab. prio ãn. d. f. xl. qñ i pdic. sab. dr set. agẽ. hy⁹

AUroza iam spargit polum/ terris dies illabit: lucis resultat spiculum: discedat omne lubricum.

Ratasma noctis decidat: mẽtis reatus subruat: quicquid tenebris horridum/ nox attulit culpe cadat.

Ut mane illud vltimũ/ quod prestolamur cernui: in lucẽ nobis effluat/ dum hoc canore cõcrepat. O eo pri sit glia. Per eiatẽ. hy⁹. Ecce iã. d. In matutinis. ãn. In diã pacis dirige nos domine. cãt. Bñd⁹ Preces. ẽ. vtã. oõ. vt decet. ℣ In dominicis diebus ad vesp. ps. cix.



DIxit dominus domino meo: sede a dextris meis.

Donec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuoꝝ.

Virgã virtutis tue emittet dominus ex sion: dominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ.

Tecũ principiũ i die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferũ genui te.

Iurauit dñs & non penitebit eum: tu es sacerdos in eternũ secũdũ ordinem melchisedech.

Dominus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges.

Iudicabit i nationibus implebit ruinas: conquassabit capita in terra multoꝝ.

De torrẽte i via bibit: propter ea exaltabit caput. Glia pri. ãn. Sede a dextris meis dixit dominus domino meo. ps. cx.

COnfitebor tibi domine i toto corde meo: in consilio iustoꝝ & congregatione.

Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates ei⁹.

Confessio & magnificẽtia op⁹ eius: & iustitia eius manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suoꝝ misericors & miserator dñs: escã dedit timentibus se.

Memor erit in seculũ testamẽti sui: virtutem operum suoꝝ annunciabit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium: opera manuum eius veritas et iudicium.

Fidelia omnia mandata ei⁹ confirmata in seculum seculi: facta in veritate & equitate.

Redẽptionẽ misit dñs populo suo: mãdauit in eternum testamentum suum.

Sanctũ & terribile nomẽ ei⁹: initium sapientie timor dñi.

Intellect⁹ bonus omnib⁹ facientibus eũ: laudatio ei⁹ ma-

net i seculum scli. Gloria. ān.
Fidelia oia mandata eius: confirmata in seculum seculi. ps cxi.

Beatus vir q timet dñm: in mādat ei⁹ volet nimis
Potēs i terra erit semē eius. generatio rectoꝝ bñdicetur.
Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹: ⁊ iustitia ei⁹ manet i scl'm scli.
Exoꝝtū est i tenebꝛis lumen rectis misericoꝛs ⁊ miseratoꝛ ⁊ iustus.
Jocūd⁹ hō q miseret ⁊ cōmodat, disponit sermōes suos i iudicio: qꝛ i etnū non cōmouebit.
In mēoria eterna erit iust⁹: ab auditiōe mala nō timebit.
Paratū coꝛ ei⁹ sperare i dño, cōfirmatū ē coꝛ ei⁹: nō cōmouebit donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib⁹ iustitia eius manet in scl'm scli: coꝛnu ei⁹ exaltabit in gloria.
Pctoꝛ videbit ⁊ irascet, dētibus suis fremet ⁊ tabescet: desiderium pctoꝝ pibit. Gl'ia. ā. Jn mādatis ei⁹ volet nimis. ps.cxij.

Laudate pueri dñm: laudate nomen domini.
Sit nomen dñi benedictū: ex hoc nunc ⁊ vsqꝫ in seculum.
A solis oꝛtu vsqꝫ ad occasū: laudabile nomen domini.
Excelsus super oēs gētes dominus: ⁊ super celos gloria ei⁹.
Quis sicut dominus deus noster qui i altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra.
Suscitās a terra inopē: et de stercoꝛe erigens pauperem.
Ut collocet eū cū pꝛincipib⁹: cū pꝛincipibus populi sui.
Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filioꝝum letantē. Gloria pa. ān. Sit nomen dñi benedictū in secula. ps.cxiij.

In exitu isrl' de egypto: domꝰ iacob de pp'o barbaro
Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius.
Mare vidit ⁊ fugit: iordanis conuersus est retroꝛsum.
Mōtes exultauerunt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare quod fugisti: ⁊ tu iordanis quia conuersus es retroꝛsum.
Montes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium.
A facie domini mota ē terra: a facie dei iacob.
Qui cōuertit petrā in stagna aquarū: ⁊ rupē i fōtes aquaꝝ.
Non nobis dñe nō nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Sup mia tua ⁊ vitate tua: ne qñ dicāt gētes vbi est de⁹ eoꝝ.
Deus autē noster in celo: oia quecūqꝫ voluit fecit.
Simulachꝛa gētiū argentū ⁊ aurū: opera manuū hominū.
Os habent ⁊ nō loquētur: oculos habēt ⁊ non videbunt.
Aures habēt ⁊ non audient: nares habēt ⁊ nō odoꝛabunt.
Manꝰ habēt ⁊ nō palpabunt: pedes habēt ⁊ nō ambulabūt, non clamabunt in gutture suo
Similes illis fiāt qui faciunt ea: ⁊ oēs qui confidunt

Dom⁹ ilrael ſperauit in dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt.
Dom⁹ aaron ſperauit i dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt.
Qui timẽt dñz ſpauerẽt i dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt.
Dominus memoꝛ fuit noſtri: ⁊ benedixit nobis.
Benedixit domui ilrael: benedixit domui aaron.
Benedixit oib⁹ q̃ timẽt dñm: puſillis cum maioꝛibus.
Adiçiat dñs ſup vos: ſuper vos ⁊ ſuper filios veſtros.
Benedicti vos a domino: qui fecit celu.... ⁊ terram.
Celum celi domino: terrã autem dedit filijs hominum.
Nõ moꝛtui laudabũt te dñe: neq̃ oẽs q̃ deſcẽdũt in infernũ.
Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nunc et vſq̃ in ſeculũ. Gloꝛia ãn. Nos qui viuim⁹ b fiducimus dño. Cpz.

2 Theſ 3. Dominꝰ autẽ dirigat coꝛda ⁊ coꝛpoꝛa nr̃a: i charitate dei ⁊ patiẽtia xp̃i. Hoc qz dz ad veſ. i oibus dñ. ⁊ feſ. a dñe ne i ira, vſq̃ ad. lxx. ⁊ a Deꝰ oim, vſq̃ ad aduẽ: dñi: qñcunq̃ de tpali agitur. Dz etiã i feſ. a. lxx. vſq̃ ad. xl. qñ de feſ. agit: ⁊ ſiſ leq. hyꝰ dz ad veſ. i oibus dñicis a dñe ne i ira, vſq̃ ad xl. Et a Deus oim, vſq̃ ad aduẽ. tã in dñicis diebus q̃ in feriis qñ de tempoꝛali agitur. Hymn⁹.

Celeꝛ creatoꝛ optime/ lucẽ dierũ pꝛeclarã: pmoꝛdijs lucis ꝑne/ mũdũ parãs oꝛiginẽ.

Qui mane iunctũ veſpeꝛi diẽ vocari ꝓcipis: tetrũ chaos illabit/ audi pꝛeces cũ fletibus.
Ne mẽs grauata crimine vite ſit exul munere: dũ nil pꝛẽne cogitat/ ſeſeq̃ culpis illigat.
Cloꝛũ pulſet intimũ: vitale tollat pꝛemiũ: vitemus omne noxiũ/ purgemus oẽ peſſimũ.
Pꝛeſta pater pijſſime: patriq̃ cõpar vnice: cũ ſpũ paclito/ regnans per omne ſeculũ. Amẽ.

Vſq̃ ad purificationẽ dicitur.

Gloꝛia tibi dñe/ q̃ natus es. ℣. Dirigatur dñe ad te oꝛatio mea. ℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo. Alle ℣. dz ad veſ. i omnib⁹ dñ: eis diebus ⁊ feſ. a Domine ne in ira. vſq̃ ad xl. Et a Deus oim. vſq̃ ad aduẽ. do. qñ de tpali agit. Feria. ij. ad veſ. ꝑ. cruũ

Oleꝛi qñ exaudiet dominus: voce oꝛationis mee.
Quia inclinauit aurẽ ſuã mihi: ⁊ i diebus meis inuocabo.
Circũdederũt me doloꝛes moꝛtis: ⁊ picula iferni inuenerũt me. Tribulationẽ ⁊ doloꝛẽ inueni: ⁊ nomen dñi inuocaui.
O domine libera aiam meã misericoꝛs dominus ⁊ iuſtus ⁊ deus noſter miſeretur.
Cuſtodiens paruulos dñs: humiliatus ſum ⁊ liberauit me.
Cõuertere aia mea in requiẽ tuã: qz dominus benefecit tibi.
Quia eripuit aiam meã de moꝛte/ oculos meos a lachry-

mis:pedes meos a lapsu.
Placebo dño i regiõe viuoꝝ.
Gloria. ãn. Inclinauit dñs aurẽ suam michi. Psalmus. cxv.
Credidi ꝓpter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo:omnis homo mendax.
Quid retribuam dño:pro omnibus que retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddã coꝝã oĩ populo eius:pciosa in cõspectu dñi moꝛs sanctoꝝm eius.
O dñe qꝛ ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea/ tibi sacrificabo hostiam laudis:⁊ nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddã in conspectu oĩs populi eius:i atriis domus dñi in medio tui hierusalem. Gloria. ãn Credidi ꝓpter quod locutus sum. ps. cxv.
Laudate dñm oẽs gẽtes: laudate eũ oẽs populi.
Quõm confirmata est sup nos mia eius: ⁊ veritas domini manet in eternũ. Gloria. ãn. Laudate dñm omnes gẽtes. ps. cxx.
Ad dñm cum tribularer clamaui:⁊ exaudiuit me
Domine libera aiam meã a labijs iniqs:⁊ a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut qd apponatur tibi: ad linguã dolosam.
Sagitte potẽtis acute cũ carbonibus desolatoꝝijs.
Heu mihi qꝛ incolatus meus ꝓlõgatus est/ habitaui cũ habitãtibus cedar: multũ icola fuit aia mea.
Cũ his qui oderunt pacẽ eram pacificus:cũ loquebar illis impugnabãt me gratis. Gloria. ãn. Clamaui ⁊ exaudiuit me. ps. cxx.
Leuaui oculos meos i mõtes vñde veniet auxiliũ mihi
Auxilium meum a domino:qui fecit celum et terram.
Non det i cõmoti onẽ pedẽ tuũ: neqꝫ dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet:qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs protectio tua:super manũ dexterã tuam
Per diem sol nõ vret te:neqꝫ luna per noctem.
Dñs custodit te ab omni malo:custodiat aiam tuã dominus.
Dñs custodiat itroitũ tuũ et exitũ tuũ:ex hoc nũc ⁊ vsqꝫ i seculũ. Gloria. ãn. Auxiliũ meũ a dño. cp. Dñs aũt diri. ⁊ Dñe ne i ira. vsqꝫ ad. vi. qñ dc. iij. fe. agẽ: tũc ad vel. feꝛ. ij. dꝛ sequẽs. hymne.
Hymne celi ꝛditoꝛ/ q̃ mixta ne ꝛfunderẽt:aq fluenta diuidẽs/ celũ dedisti limitẽ.
Firmãs locũ celestib⁹ simulq terre riuulis: vt vnda flãmas tẽperet terre solũ ne dissipent.
Infunde nũc pyssime/ donum pcrẽnis gẽe:fraudis noue ne cãlibus/ nos erroꝛ atterat vetus.
Lucẽ fides lueniat/ sic lumis iubar ferat:hec vana cũcta terreat/ hãc falsa nulla ꝓmãt.
Vita pater ⁊ dirigatur

minc. Lucē crea tor. ℣. Dirigatur dñe. ℟. Magnificet te semper anima mea deus meus. ℣. Ant. Preces vrē oēo vt decet. Mēo. de. l. ma. ꝛc. nemo. vtē. ad matut. in ij ℟.

℣. Feria. iij ad vesp̄as. ℣. cxxj.

LEtatus sum in his q̄ dicta sunt michi: in domū dñi ibimus.

STantes erant pedes nr̄i: i atriis tuis hierusalē.

HIerusalē q̄ edificat vt cimtas: cui⁹ ptic̄patio ei⁹ i idipm.

ILluc enim ascenderūt trib⁹ trib⁹ domini: testimoniū israel ad confitendū nomini domini.

QUia illic sederunt sedes in iudicio: sedes sup̄ domū dauid.

ROgate q̄ ad pacē sunt hierusalē: ⁊ abūdātia diligentib⁹ te.

FIat pax i virtute tua: ⁊ abūdātia in turribus tuis.

PRopter fratres meos ⁊ p̄ximos meos: loq̄bar pacē de te.

PRopter domū dñi dei nr̄i: q̄sui bona tibi. Glia. ℣. In domū dñi letātes ibim⁹. ℣. ps. cxxij.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

ECce sicut oculi seruorum: in manibus dominorū suorum.

SIcut oculi ancille i manib⁹ dñe sue/ ita oculi nr̄i ad dñm deū nostrū: donec misereat nostri.

MIserere nostri domine miserere nostri: quia multū repleti sumus despectione.

QUia multū repleta est aīa nostra opp̄obrium abundanti bus ⁊ despectio superbis.

GLoria pa. ℣. Qui habitas i celis/ miserere nobis. ps. cxxij.

NIsi quia dominus erat in nobis dicat nunc israel: nisi quia dñs erat in nobis.

CUm exurgerēt hoies i nos: forte vivos deglutissent nos.

CUm irascerē furor eor̄ i nos forsitā aqua absorbuisset nos.

TOrrentē pertrāsiuit anima nostra/ forsitā pertransisset aīa nostra aquā intolerabilem.

BEnedictus dñs q̄ non dedit nos: in captionē dētibus eor̄.

ANima nr̄a sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

LAqueus contritus est: ⁊ nos liberati sumus.

ADiutoriū nr̄m in noīe dñi: q̄ fecit celū ⁊ terrā. Glia. ℣. Adiutoriū nr̄m in noīe dñi. ℣. ps. cxxij.

QUi confidūt i dño sicut mōs sion: nō cōmouebit in eternū q̄ habitat i hierusalē

MOntes in circuitu eius: ⁊ dominus i circuitu p̄pli sui: ex hoc nunc ⁊ vsq̄ in seculum.

QUia non relinquet dñs virgam peccatorum super sortem iustorum: vt nō extēdant iusti ad iniquitatem manus suas.

BEne fac dñe bōis ⁊ rectis corde

DEclinantes autem in obligationes adducet dñs cū operātib⁹ iniquitatē: pax sup̄ israel Glia. ℣. Bene fac domine bonis et rectis corde. ℣. Psalmus cxxv.

IN conuertendo dñs captiuitatem sion: facti sum⁹

ſicut conſolati.

Tunc repletū eſt gaudio os noſtrum:& lingua noſtra exultatione.

Tūc dicēt inter gētes:magnificauit dñs facere cum eis.

Magnificauit dominꝰ facere nobiſcū:facti ſumus letantes.

Conuertere dñe captiuitatem noſtrā: ſicut torrens i auſtro.

Qui ſeminat in lachrymis: i exultatione metent

Euntes ibant et flebant:mittentes ſemina ſua.

Venientesautē veniēt cū exultatione: portantes manipulos ſuos. Glia. ān. Facti ſumꝰ ſicut conſolati. Ipm. Dñs autē dirigat. Dñe ne in ira. vſq; ad quadragelimam. Hymnꝰ.

TElluris ingēs conditor/ mundi ſolū qui eruens: pulſis aque moleſtijs/terrā dediſti immobilem.

Vt germē aptū pferens:fulgoribus decora floribꝰ/fecūda fructu ſisteret/paſtūq; gratū redderet.

Mētis peruſte vulnera/mūda virorū gēa: vt facta fletu diluat:motuſq; prauos atterat.

Juſſis tuis obtemperet/nullis malis approximet:bonis repleri gaudeat/& mortis tactum neſciat. Pra pr. ō. Dirigatur dñe. Per eſtatē hyꝰ. Lucis creator. ō. Dirigatur. ān. Exultauit ſpiritus meus in domino deo ſalutari meo. Cāti. Magnificat. Preces ēt. vts. Dño vt decet. Feria.iiij.ad veſ. ps. exlvij.

NIſi dñs edificauerit domū: in vanū laborauerunt qui edificant eam.

Nisi dñs cuſtodierit ciuitatē fruſtra vigilat qui cuſtodit eā.

Vanū eſt vobis ante lucē ſurgere/ſurgite poſtq̄ ſederitis: q̄ manducatis panē doloris.

Cū dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas dñi filij: merces fructus ventris.

Sicut ſagitte in manu potētis:ita filij excuſſorum.

Beatus vir q̄ impleuit deſideriū ſuū ex ipſis.nō cōfundetur cū loquet inimicis ſuis i porta Gloria. ān. Beatusvir qui impleuit deſiderium ſuum. ps. cxxvij.

BEati omnes q̄ timēt dñm q̄ ambulant in vijs eius Labores manuū tuarum q̄ māducabis:btūſes& bñ tibi erit Uxor tua ſicutvitis abūdās: in lateribus domus tue.

Filij tui ſicut nouelle oliuarum:in circuitu menſe tue.

Ecce ſic benedicet homo qui timet dominum.

Benedicat tibi dominꝰ ex ſiō/ & videas bona hieruſalē:oibus diebus vite tue.

Et videas filios filiorū tuorū: pacē ſuper iſrael. ān. Beati oēs qui timent dominum. ps. cxxvij

SEpe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc iſrael.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea:etei nō potuerūt mihi.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

Dñs iustus cõcidet ceruices pcõr: cõfundãtur & cõuertant retrorsum oẽs q̃ oderunt sion.

Fiãt sicut fenũ tectorum: qđ priusq̃ euellatur exaruit.

De quo non impleuit manũ suam qui metet: & sinum suum qui manipulos colliget.

Et non dixerunt qui preteribãt/benedictio domini super vos: benedicimus vobis in nomine domini. ãn. Benedicamus vobis i nomine domini. p̃. cxxix.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes in vocẽ deprecationis mee.

Si iniquitates obseruaueris domine: domie quis sustinebit: Quia apud te ppiciatio est: & ppter legẽ tuã sustinui te dñe.

Sustinuit aia mea i ũbo ei9: sperauit anima mea i domino.

A custodia matutina vsq; ad noctẽ: speret israel in domino.

Quia apud dominũ mia: & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet israel: ex oĩb9 iniquitatib9 ei9. ãn. De profundis clamaui ad te dñe. p̃s. cxxx.

Domie nõ ẽ exaltatũ cor meũ: neq; elati sunt oculi mei. Neq; ãbulaui i magnis: neq; i mirabilib9 sup me. Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam.

Sicut ablactat9 est sup matrẽ suã: ita retributio in aia mea.

Speret israel in dño: ex hoc nũc & vsq; i sclm. ã. Speret israel in dño. c̃ & s. Dñs aũt dirigat. ℣ Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. Hyp9.

O Deli deus sanctissime/ q̃ lucidum centrũ poli candore pingis igneo/ augens decoro lumine.

Quarto die q̃ flãmeã solis rotam cõstituẽs: lune ministrãs ordini/ vagos recursus siderũ.

Ut noctibus vel lumini/ diei discretionis terminũ: primordijs et mẽsiũ: signũ daret notissimũ.

Illumina cor hoim/ absterge sordes mẽtiũ: resolue culpe vinculũ/ euerte moles criminum.

Ista p̃. ỹ. Dirigat. Per eãtẽ hyp9. Lucis creator. ỹ. Dirigat. ã. Respexisti humilitatẽ meã dñe deus meus. ã. Magt. Protes. vtã. Fer. v. ad vel. ps. cxxxj.

Memẽto dñe dauid: & oĩs mãsuetudis ei9.

Sicut iurauit dño votũ vouit deo iacob

Si introiero in tabernaculũ domus mee: si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnũ oculis meis & palpebris meis dormitationẽ

Et requiẽ temporibus meis donec inueniam locum domino tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuimus eam in effrata inuenimus eã i cãpis silue.

Introibimus in tabernaculũ eius: adorabimus in loco vbi

steterunt pedes eius.
Surge dñe in requiē tuā: tu ⁊ arca sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induātur iustitiam: ⁊ sancti tui exultent.
Propter dauid seruū tuum: non auertas faciē christi tui.
Iurauit dñs dauid veritatē ⁊ nō frustrabit eū: de fructu ventris tui ponā super sedē tuam.
Si custodierint filij tui testamentum meum: et testimonia mea hec que docebo eos.
Et filij eorū vsq; in seculū: sedebunt super sedem tuam.
Quoniā elegit dñs sion: elegit eam in habitationē sibi.
Hec requies mea i seculū seculi hic habitabo qm̄ elegi eam.
Viduā eius bñdicēs bñdicā: pauperes eius saturabo panib⁹.
Sacerdotes eius induā salutari: ⁊ sancti eius exultatiōe exultabūt.
Illuc p̄ducā cornu dauid paraui lucernā christo meo.
Inimicos eius induā confusione: sup ipm autē efflorebit sanctificatio mea. Gloria. ān. Et ois mālueturdis eius. ℣. exxxij.

Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū: habitare fratres i vnū.
Sicut vnguētū in capite: qđ descēdit i barbā barbā aaron.
Quod descēdit in oraīmēti eius: sicut ros hermon q̄ descendit in montem sion.
Qm̄ illic mādauit dñs bñdictionē: ⁊ vitā vsq; i sclz. Gloria. ān. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundum. Nō dicit ad vesp. ille ℣. exxxiij.

Ecce nunc benedicite dominū: omnes serui dñi.
Qui statis in domo domini: i in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras i sctā: ⁊ bñdicite dñm.
Bñdicat te dominus ex sion: q̄ fecit celū ⁊ terrā ℣. exxxiij.
Laudate nomen domini: laudate serui dominum.
Qui statis in domo domini: i atrijs domus dei nostri.
Laudate dñm qm̄ bonus dñs: psallite noī eius qm̄ suaue.
Qm̄ iacob elegit sibi dñs: israel in possessionem sibi.
Q̄z ego cognoui q̄ magn⁹ est dñs: ⁊ de⁹ nr̄ p̄ omnibus dijs.
Omnia quecūq; voluit dominus fecit: in celo ⁊ in terra/in mari ⁊ in omnibus abyssis.
Et ducens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit
Qui p̄ducit ventos de thesauris suis: q̄ percussit p̄mogenita egypti: ab hoiebusq; ad pec⁹.
Et misit signa ⁊ p̄digia i medio tui egypte: in pharaonē et in omnes seruos eius.
Qui percussit gētes multas: ⁊ occidit reges fortes.
Seō regē amorreoꝝ ⁊ og regē basan: ⁊ oia regna chanaan.
Et dedit terrā eoꝝ hereditatē hereditatē israel populo suo.
Domine nomen tuum i eternum: domine memoriale tuum in generatione ⁊ generationē.
Q̄z iudicabit dñs populū suum: ⁊ in seruis suis deprecabit.

Simulachra gentiū argētū ⁊ aurū: opera manuū hominum.
Os habent ⁊ non loquentur: oculos habent ⁊ nō videbunt.
Aures habēt ⁊ non audient: neq; eīm est spūs in ore ipsoꝝ.
Similes illis fiant qui faciūt ea: ⁊ oēs q̄ confidunt in eis.
Domus israel bñdicite dñm: domus aaron benedicite dñm.
Domus leui bñdicite dñm: q̄ timetis dñm benedicite dñm.
Bñdict⁹ dñs ex sion: qui habitat in hierlm. Glia. ān. Omnia q̄cūq; voluit dñs fecit. ℣. cxxxiv.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ i ēternū mia eius
Confitemini deo deorum.
Cōfitemini dño dnoꝝ nostrū.
Qui fecit mirabilia mag̃ sol⁹
Qui fecit celos in intellectu
Qui firmauit trā sup aquas
Qui fecit luminaria magna
Solem in potestatem diei.
Lunā ⁊ stellas i ptātē noctis
Qui percussit egyptum: cū primogenitis eorum.
Qui eduxit israel: de medio eorum.
In manu potenti: et brachio excelso.
Qui diuisit mare rubrum: in diuisiones.
Et eduxit israel p mediū ei⁹.
Et excussit pharaonem: ⁊ virtutem eius in mari rubro.
Qui traduxit populum suū: per desertum.
Qui percussit reges magnos
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem basan.
Et dedit terrā eoꝝ hereditatē
Hereditatē israel seruo suo.
Q̄ in humilitate nostra: memor fuit nostri.
Et redemit nos: ab inimicis nostris.
Qui dat escam omni carni.
Confitemini deo celi.
Cōfitemini dño dnoꝝ: qm̄ in ēternū misericordia ei⁹. Glia ān. Qm̄ in ēternū mia ei⁹. ℣. cxxxvi.

Super flumia babylonis illic sedimus et fleuim⁹: dum recordaremur tui sion.
In salicibus in medio ei⁹: suspendimus organa nostra.
Q̄ illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerūt nos verba cantionum.
Et q̄ abduxerunt nos: hymnū cantate nobis de canticis sīō.
Quomodo cantabimus canticū domini: in terra aliena?
Si oblit⁹ fuero tui hierusalē: obliuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucibus meis: si nō meminero tui.
Si nō ꝓposuero hierusalem: in principio letitie mee.
Memor esto domine filioꝝ edom: in die hierusalem.
Qui dicūt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentū in ea.
Filia babylōis misera: btūs qui retribuet tibi retributionē tuam quā retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petram.

Glia. ān. Hymnū cātate nobis de cāticis nō. cp. Dñs aūt dirig. ℟. Dñe ne i ira. vsq; ad.xl.hy⁹.

MAgne deꝰ potētie/q̄ ex aq̄s oztū genꝰ parti remittis gurgiti/parti leuas i aera. Dimersa lymphis imprimēs subuecta celis irrigās:vt stirpe vna pdita/diuersa rapiāt loca Largire cūctis seruulis/quos mūdat vnda sanguinis:nel cire lapsus criminū/nec ferre moztis tedium.

Ut culpa nullum deprimāt/ nullū leuet iactātia:elisa mēs ne pcidat/elata mēs ne cozruat Dzesta pē. ℣. Dirigat̄ do. Per eſtatē.hy⁹ Lucis creatoz. ℣. Dirigat̄ do. ān. Deposuit potētes sā tos persequētes:et exaltauit hūiles xp̄m cōfitētes. Cāt. Magt. Pzeces ꝑ. vtā. Et mēo. feꝛ. vt in seda feria ad matuti. patet.

℣. feꝛ. vj. ad vespe. ps. cxxxviij

COnfiteboz tibi dñe in toto coꝛde meo: quoniā audisti verba oꝛis mei.

In cōspectu angelozum psallaz tibi:adoꝛabo ad templum sanctum tuum et cōfiteboꝛ nomini tuo.

Super misericoꝛdia tua ⁊ veritate tua:qm̄ magnificasti super omne nomen sanctum tuū

In quacūq; die iuocauero te exaudi me:multiplicabis i anima mea virtutem.

Confiteātur tibi dñe omnes reges terre:quia audierūt oia verba oꝛis tui.

Et cāteṅt in vijs dñi:qm̄ magna est gloꝛia domini.

Q. m̄ excelsus dñs ⁊ hūilia respicit:⁊ alta a longe cognoscit

Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me:⁊ super iram inimicoꝝ meoꝝ extēdisti manum tuam: et saluum me fecit dextera tua.

Dñs retribuet pꝛo me domie mia tua i seculū:opera manuū tuarum ne despicias. Gloꝛia. ān. In cōspectu angeloꝝ psallam tibi deus meꝰ. Psalmꝰ.cxxxviij

DOmine pbasti me ⁊ cognouisti me:tu cognouisti sessionem meam ⁊ resurrectionem meam.

Intellexisti cogitatōes meas de longe:semitam meam et funiculum meum inuestigasti.

Et oēs vias meas pꝛeuidisti: qꝛ nō est sermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima ⁊ antiqua:tu foꝛmasti me⁊ posuisti sup me manū tuā

Mirabilis facta ē sciētia tua ex me:confoꝛtata est et nō potero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo:⁊ quo a facie tua fugiam?

Si ascēdero in celum tu illic es:si descēdero ad ifernū ades.

Si sumpsero pēnas meas diluculo:et habitauero in extremis maris.

Etēm illic manꝰ tua deducet me:⁊ tenebit me dextera tua.

Et dixi/forsitan tenebꝛe con-

eulcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

Q. Quia tenebre non obscurabunt a te: & nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita & lumen eius.

Q. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua & anima mea cognoscet nimis.

Non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terre.

Imperfectum meum viderunt oculi tui: & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos & super arenam multiplicabuntur: exurrexi & adhuc sum tecum.

Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipiat in vanitate ciuitates tuas.

Nonne qui oderunt te dñe oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi.

Proba me deus & scito cor meum: interroga me & cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via eterna.

Gloria patri. Dñe probasti me & cognouisti me. ps.cxxxix.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labijs eorum.

Custodi me domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi.

Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt michi.

Dixi domino deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee

Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti super caput meum in die belli

Non tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones in ignem deijcies eos: in miserijs non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet dñs iudicium inopis: & vindictam pauperum.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo. Gloria. Ant. A viro iniquo libera me dñe. ps.cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut

incensum in cõspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone dñe custodiã ori meo: & ostiũ circumstãtie labijs meis.

Non declines cor meũ in ẽba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis.

Cũ hoib⁹ operantib⁹ iniq̃tatẽ: & nõ cõicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in mia & increpabit me: oleũ autẽ peccatoris nõ impiguet caput meũ.

Quia adhuc & oratio mea i beneplacitis eorũ: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.

Audient ẽba mea qm potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sũt ossa nostra secus infernũ: q̃ ad te dñe dñe oculi mei/in te speraui nõ auferas animam meam.

Custodi me de laqueo quẽ statuerũt michi: & a scandalis operantium iniquitatem.

Cadẽt in retiaculo ei⁹ peccatores: singulariter sum ego donec trãseã. Gloria ãn. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. cxli.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum.

Effundo in conspectu ei⁹ orationẽ meã: & tribulationẽ meã ante ipsum pronuncio.

In deficiẽdo ex me spũs meus: & tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum michi.

Considerabã ad dexterã & videbã: & nõ erat q̃ cognosceret me.

Periit fuga a me: & nõ est qui requirat animam meam.

Clamaui ad te domie/dixi tu es spes mea: portio mea i terra viuentium.

Intẽde ad deprecationẽ meã: q̃ humiliatus sum nimis.

Libera me a plequẽtib⁹ me: q̃ confortati sunt super me.

Educ de custodia animã meã ad confitẽdum nomini tuo: me expectãt iusti donec retribuas michi. Gloria. ãn. Portio mea dominе sit i terra viuẽtiũ. cp̃. Dñs. aũt dixit. Sequẽs hy⁹ dr̃ solã ad vesp. fer. vj. p̃ria añ do. j. xl. qñ i pdi. fer. vj. agitur de fer. Hy⁹.

Qui psalmator hominis deus: qui cuncta sol⁹ ordinãs: humũ iubes producere/reptãtis & fere genus.

Qui magna rex corpa/dicto iubentis viuida: vt seruiãt per ordinẽ/subdẽs dedisti homini.

Repelle a seruis tuis/q̃cqd p imũditiã: aut moribus se suggerit/aut actibus se interserit.

Da gaudiorũ pmia/da gr̃az munera: dissolue litis vincula/astringe pacis federa. Pcessa pr̃. d. Dirigat̃ per eternitatẽ. hy⁹. Lucis creator. d⁹. Dirigat̃ dñe. ãn. Suscepit deus israel puerum suum sicut locutus est abraham & semini eius: et exaltauit humiles vsq̃ in seculum. Cõti. Magt. Preces fr̃. hr̃s. i. y. fe. ad mat. Nõ dr̃ ad vesp. iste ps. cxlij. Dñe

exaudi orationem meã auribꝰ pcipe. Hab. adue. ꝑ. exliij

Benedictus dñs deus meus qui docet manus meas ad ꝓliu: et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugiũ meum: suscepto meus ⁊ liberato meus.

Protector meus ⁊ in ipso speraui: qui subdit populum meũ sub me.

Dñe q̃d est hõ q̃ inotuisti ei: aut filꝰ hois q̃ reputas eum?

Hõ vanitati similis factꝰ est: dies eiꝰ sicut vmbra ꝑtercunt.

Dñe inclina celos tuos ⁊ descẽde: tãge mõtes ⁊ fumigabunt.

Fulgura corruscationẽ ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ conturbabis eos.

Emitte manũ tuã de alto eripe me ⁊ libera me de aq̃s mlt̃: ⁊ de manu filiorum alienorũ.

Quor os locutũ est vanitatẽ ⁊ dextera eor dextera iniq̃tat.

Deus canticũ nouum cantabo tibi: in ꝓsalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutẽ regib⁹: q̃ redemisti dauid seruũ tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutũ est vanitatem: ⁊ dextera eorũ dextera iniquitatis.

Quor filij sicut nouelle plãtationes: in iuuentute sua.

Filie eor ꝓpolite/ circũ ornamenta templi.

Promptuaria eor plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eor fetose abũdãtes in egressib⁹ suis: boues eor crasse

Dõ est ruina macerie neq̃ trãsitꝰ: neq̃ clamor i plateis eor.

Beatũ dixerũt populũ cui hec sunt: beatus populus cuiꝰ dominꝰ deus eiꝰ. Glia. Bñdictus dñs deus meus. ps. exliij.

Exaltabo te deꝰ meꝰ rex/ ⁊ benedicã nomi tuo in seculum: ⁊ in seculum seculi.

Per singulos dies benedicã tibi/ ⁊ laudabo nomẽ tuũ i seculũ: ⁊ in seculum seculi.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: et magnitudinis eiꝰ non est finis.

Generatio ⁊ generatio laudabit opera tua: ⁊ potentiã tuam ꝓnunciabunt.

Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribiliũ tuor dicent: ⁊ magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: ⁊ iustitia tua exultabunt.

Miserator ⁊ misericors dñs: patiens ⁊ multum misericors.

Suauis dñs vniuersis: ⁊ miserationes eiꝰ sup oia opa eius.

Confiteant tibi dñe oia opa tua: ⁊ sancti tui benedicent tibi.

Gloriam regni tui dicent: ⁊ potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filijs homi
num potẽtiam tuam: ⁊ gloziã
magnificentie regni tui.
Regnũ tuum regnum omniũ
seculozum ⁊ dñatio tua i omni
generatione ⁊ generationem.
Fidelis dñs i oib⁹ ẅbis suis:
⁊ sctũs i oibus operibus suis.
Sustinet dñs oẽs q̃ cozruunt:
⁊ erigit omnes elisos.
Oculi omniũ in te sperãt dñe:
⁊ tu das escam illozum i tem
poze oppoztuno.
Aperis tu manũ tuã: ⁊ iples
omne animal benedictione.
Iustus dñs i oibus vijs suis:
⁊ sanctus in oib⁹ opibus suis.
Pzope est dominus omnibus
inuocãtibus eũ: omnibus inuo
cantibus eum in veritate.
Voluntatem timẽtium se fa
ciet/ ⁊ deprecationẽ eozũ exau
diet: ⁊ saluos faciet eos.
Custodit dñs oẽs diligẽtes se:
⁊ omnes peccatozes disperdet.
Laudationem dñi loquet os
meũ: ⁊ benedicat omnis caro
nomini sancto ei⁹ i seculũ: et i
seculũ seculi. Glia pri. ãn In
eternũ ⁊ i seculũ seculi. ps. cxlv.
Lauda aia mea dñm/ lau
dabo dñm ivita mea: psal
lam deo meo q̃diu fuero.
Nolite confidere in pzincipi
bus: in filijs hominũ in quib⁹
non est salus.
Exibit spũs ei⁹ ⁊ reuertet in
terrã suam: i illa die peribunt
omnes cogitationes eozum.
Beat⁹ cui⁹ de⁹ iacob adiutoz
eius/ spes eius in domino deo
ipsius qui fecit celum ⁊ terrã:
mare ⁊ omnia que i eis sunt.
Qui custodit veritatẽ i secu
lũ/ facit iudiciũ iniuriã patiẽ
tibus: dat escam esurientibus.
Dominus soluit cõpeditos: do
minus illuminat cecos.
Dominus erigit elisos: domin⁹
diligit iustos.
Dominus custodit aduenas pu
pillũ ⁊ viduã suscipiet: ⁊ vias
peccatozum disperdet.
Regnabit dñs in secula deus
tuus sion: in generatione ⁊ ge
nerationẽ. Glia. ãn Laudabo
deũ meũ in vita mea. ps. cxlv.
Laudate dñm qñ bonus est:
psalmum deo nostro sit/ iocũ
da decoza q̃ laudatio.
Edificãs hierusalẽ dñs: disper
siones israelis congregabit.
Qui sanat contritos coze: ⁊
alligat contritiones eozum.
Qui numerat multitudinẽ
stellaz: ⁊ oib⁹ eis noia vocat.
Magn⁹ dñs nr ⁊ magna virt⁹
ei⁹: ⁊ sapiẽtie ei⁹ nõ ẽ numer⁹.
Suscipiens mansuetos dñs:
humiliãs autẽ peccatozes vsq̃
ad terram.
Pzecinite dño in confessiõe:
psallite deo nostro in cithara.
Qui operit celum nubibus:
⁊ parat terre pluuiam.
Qui pducit in mõtib⁹ fenũ:
⁊ herbam seruituti hominum.
Qui dat iumẽtis escã ipsoz:
⁊ pullis coruoz inuocãtib⁹ eũ.
Non in fortitudine equi vo

luntatē habebit: nec in tribꝰ sui beneplacitum erit ei.

Bñplacitū est dño sup timētes eū: ⁊ i eis q̄ sperāt sup mia eius. Gloria. ān Deo nostro iocunda sit laudatio. ps. cxlvij.

Laꝺa hierusalē dominū: lauda deum tuum sion.

Quñ cōfortauit seras portaꝝ tuarū: bñdixit filijs tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacē: ⁊ adipe frumēti satiat te.

Qui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerē spargit.

Mittit chrystallū suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit?

Emittet ꝺbūm suū ⁊ liq̄faciet ea: flabit spūs eiꝰ ⁊ fluēt aque.

Qui annūciat ꝺbūm suū iacob iustitias ⁊ iudicia sua israel.

Non fecit taliter oi nationi: ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis. Gl'ia. ān Laudahierl'z dñm. cp̄.

2. cor. 1. BEnedictus deus ⁊ pater dñi nostri ihesu xp̄i: pater miaꝝ ⁊ deus totius consolationis/qui consolatur nos i omni tribulatiōe nostra. Deo gr̄as. In hoc cp̄. ꝺr in sabba. ad vesp. a Dñe ne in ira, vsq̄ ad. lxx. et a Deus oim, vsq̄ ad aduē. dñi: qñ de do. agit. In hoc sequēs hyꝰ ꝺr ad vesp. in sab. a Dñe ne in ira, vsq̄ ad. xl. qñ de do. agitur. hyꝰ.

Deus creatoꝝ oīz/ polique rectoꝝ/vestiēs diē decoro lumine/noctem soporis gratia

Artus solutos vt q̄es reddāt laboꝝsolui: mēteq̄ tessas alleuet/luctusq̄ soluat anxios.

Grates p̄acto iā die/ ⁊ noctis exortu p̄ces: votis reos vt adiuues/hymnū canētes solui mus.

Ne cordis ima cōcināt/tenebroꝝ cauerna p̄crepet: te diligat castꝰ amoꝝ/te mens adoret sobria.

Ut cum profunda clauserit diē caligo noctium: fides tenebras nesciat/ ⁊ nox fidei luceat.

Dormire mētē ne sinas/ dormire culpas nouerit: castos fides refrigerans/ somni vapoꝝē temperet.

Exuta sēsu lubrico/ te cordis alta somniēt: ne hostis inuidi dolo/pauoꝝ quietos suscitet.

Qui hūsū rogemꝰ ⁊ patrē/ xp̄i patrisq̄ spm̄: vnū potēs p oia/ foue p̄cantes trinitas. Amē. ℣. Vespertina oratio ascendat ad te dñe. ℟. Et descendat super nos mia tua. Sequēs hy. ꝺr i sabbatis ad vesp. a Deus oim. vsq̄ ad aduē. qñ de do. agitur. hyꝰ.

Colle. comū. I

OLim btā trinitas/ ⁊ principalis vnitas: iā sol recedit igneꝰ/infunde lumē cordibꝰ

Te mane laudum carmine/te deprecemur vesperi: te nocta supplex gloria/ p cūcta laudet secula.

Deo p̄ri sit gl'ia/eiusq̄ soli filio cū spō paraclito/ ⁊ nunc et in perpetuū. Amē. ℣. Vesperina. Et dicitur ān. vt decet. Canti.

Luc. 1

MAgnificat aīa mea dñm. ⁊ exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enī ex hoc beatam me dicēt oēs gnationes.

Quia fecit michi magna qui potēs est: & sanctū nomē eius.

Et mia eius a pꝛogenie in pgenies timentibus eum.

Fecit potentiā i bꝛachio suo: dispsit supbos mēte coꝛdis sui.

Deposuit potētes de sede: et exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes.

Suscepit israel puerum suū: recoꝛdatus misericoꝛdie sue.

Sicut locut⁹ est ad pꝛes nꝛos: abꝛaham & semini ei⁹ in scḋa.

Glia. ℣ Ad cōpletoꝛiū dicto ꝑ nē. et Aue ma. incipiat sac̄.

Conuerte nos de⁹ salutaris nꝛ & Et auerte irā tuā a nobis.

Deus i adiutoꝛiū meū itēde.

Dñe ad adiuuandū. ℣. ps. iij.

Cōpletoꝛiū. I



Am inuocarē exaudiuit me deus iustitie mee: i tribulatiōe dilatasti mihi

Miserē mei: & exaudi oꝛationem meam.

Filij hominū vsqꝛquo graui coꝛde: vt q̄d diligitis vanitatē & queritis mendacium.

Et scitote q̄m mirificauit dñs sanctū suū: dominꝰ exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare que dicitis in coꝛdibus vestris: et in cubilibus vestris compūgimini.

Sacrificate sacrificiū iustitie & sperate in domino: multi dicunt/q̄s ostēdit nobis bona.

Signatū est super nos lumē vultꝰ tui domine: dedisti letitiam in coꝛde meo.

A fructu frumēti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: doꝛmiam & requiescam.

Quōm tu dñe singulariter i spe constituisti me. Glia. ps. xxx.

In te domine speraui non confundar in eternū: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto mihi in deum pꝛtectoꝛē: & in domum refugij vt saluum me facias.

Quōm foꝛtitudo mea & refugiū meū es tu: & ꝓpter nomen tuū deduces me & enutries me.

Educes me de laqueo quē absconderunt michi: quoniam tu es pꝛotectoꝛ meus.

In manus tuas cōmendo spiritum meum redemisti me dñe deus veritatis. Glioꝛia. ꝑ. ꝯ.

Qui habitat in adiutoꝛio altissimi: in pꝛotectione dei celi cōmoꝛabitur.

Dicet domino susceptoꝛ meꝰ es tu: & refugium meum deus meus sperabo in eum.

Quōm ipse liberauit me de laqueo venātiū: & a verbo aspero.

Scapulis suis obūbꝛabit tibi:ꝛ sub pēnis eius speꝛabis.
Scuto circūdabit te veritas eiꝰ:nō timebꝭ a tioꝛe nocturno
A sagitta volāte i die/a negocio perambulāte i tenebꝛis:ab incursu ꝛ demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille/et decē milia a dextris tuis:ad te autem non appꝛopinquabit.
Uerūtamē oculis tuis cōsideꝛabis:et retributionem peccatoꝛum videbis.
Quōm tu es dñe spes mea:altissimū posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malum:et flagellum non appꝛopinquabit tabernaculo tuo.
Quōm angelis suis mandauit de te:vt custodiant te in omnibus vijs tuis.
In manibꝰ poꝛtabūt te:ne foꝛte offendas adlapidē pedē tuū.
Super aspidem ꝛ basiliscum ambulabis:ꝛ conculcabis leonem ꝛ dꝛaconem.
Quoniā in me speꝛabit liberabo eum: ꝓtegā eū quoniam cognouit nomen meum.
Clamauit ad me ꝛ ego exaudiā eū/cū ipso sū in tribulatione:eripiā eū ꝛ glorificabo eū.
Lōgitudie dieꝝ replebo eū:ꝛ ōndā illi salutare meū. ps. xc.
Ecce nunc benedicite dominū:oēs seruꝝ dñi.
Qui statis in domo domini:i atꝝis domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sctā:ꝛ bñdicite dñm
Bñdicat te dñs ex siō:qꝛ fecit celū ꝛ terrā. Glia. ān. Miserere michi dñe ꝛ exaudi oꝛationē meā.
Hec ꝓdi. ā. dꝛ sup hos pos ꝓ toto aduē. ꝛ a crastino oct. epi. vsq; ad. xi. ꝛ a vi. i passi. vsq; ad cenā dñi:ꝛ a crastino scē trini. vsq; ad aduē. do. nisi i fes. ꝛ i oct. b. ma. ꝛ i festi reliqꝝ ꝛ oiꝝ sctoꝝ. cp.
Tu in nobis es domine:ꝛ nomen sctm tuū inuocatum est super nos: ne derelinquas nos dñe deus noster. Hyc. cp. dꝛ ad cōpl. ꝓ totū annū: nisi a cena do. vsq; ad oct. pasc. hyꝰ
Te lucis ātē terminum/ rerum creatoꝛ poscimꝰ: vt solita clementia/sis pꝛesul ad custodiam.
Pꝛocul recedāt somnia/ꝛ noctiū fantasmata/hostēq; nostrū cōpꝛime/ne polluātur coꝛpoꝛa
Pꝛesta pē ops/ꝓ iesū xpm dominū:qꝛ tecū in ꝑpetuū/regnat cū sctō spū. Amē. Custodi nos dñe. Ut pupillā octi subumbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege nos. Cāticū.
Nunc dimittis seruū tuū domine:secundum verbum tuum pace. Luce. ii.
Quia viderunt oculi mei:salutare tuum.
Quod parasti:ante faciē omnium populoꝝ.
Lumen ad reuelationē gentiū:et gloꝛiā plebis tue israel.
Gloꝛia. ān. Dem dñe visitare nos in pace: vt letemur coꝛam te coꝛde ꝓfecto. Kyꝛie eleyson. xc.
Sequunt pces. Hoc comple.

nō mutat i aduē. nisi i fel. dup. ifra aduē. qtigē. tūc eīn mutat hyp̄ solūmodo: ℣ ōz hyp̄. Salnator. Et nisi i cōme. btē mar. cū ifra aduē. cele. fue. tunc eīn in fine hymn. ōz Glia tibi dñe/q̄ natus. ℣ In vigil. natiuj. ad cōpleto. sup̄ psal. ān. Estote parati similes hominib̄ expectantibus dominū quādo reuertatur a nuptijs. ps Cū inuocarē. ℟. pi cōsueti. cp̄. Tu i nobis es. hyp̄.

Cōpletorium. 2

Saluator mūdi dñe/q̄ nos saluasti hodie: i hac nocte nos ptege/℣ salua omni tēpore A desto nunc ppitius/℣ parce supplicātib̄: tu dele nostra crimina/tu tenebras illumina. Ne mētē sōn̄ oppzimat/ nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petim̄ ꝛmaculet sozdib̄. De refozmator sensuū/ votis pzecamur cozdiū: vt puri castimentib̄/ surgam̄ a cubilibus. Deo pī sit glia/ eiusq̄ soli filio: cū spiritu paraclito: ℣ nunc ℣ i perpetuū. Amen. ℣. Custodi nos. Hic hyp̄ ōz ad ꝛpleto. quotidie vsq̄ ad octa. epi. ℣ i ipsis octa. ℣ i oibus fel. dupli. ab oc. epi. vsq̄ ad. j. do. xl. Et i oibus fel. dupli. a pēte. vsq̄ ad vigil. nati. do. Dicit etiā i vigi. pēte. ℣ per ipsū hebdo. sc̄z in. v. ℣ i. vj. fer̄. ℣ sabba. Et quotidie p oct. ℣ in octa. assumptio. ℣ natiui. btē marie ℣ dedicatio. ecclesie: siue de octa. sit seruitiū siue de aliquo sc̄to. ix. lec. Et per octa. cozpozis xpi: vbi fiunt cū regi. chozi. ān. Vigilate oēs ℣ orate: scitis enī quādo tēpus sit: vigilate ergo nescitis enī quādo dñs ueniet: sero an media nocte/ an gallī cātus an mane: ne cū venerit repēte: inueniat vos dormientes. Nūc di mittis.

Cōpletorium. 3

℣ In die natiui. ad cōpleto. sup̄ psal. ān. Natus est nobis hodie saluator q̄ est xp̄s dñs: in ciuitate dauid. ps. Cū inuocarē. cp̄. Tu in nobis. hyp̄. Saluator. ℣ Custodi. ān. Alla. Verbū caro factū est alla: ℣ habitauit in nobis alla alla. cā. Nūc dimittis. Preces ꝛc. vt̄s. Hoc ꝛple. nō mutat vsq̄ ad circūcisionē. ān. ℣o sup̄

Cōpletorium. 4

Nunc di. dicit vsq̄ ad vigi. epi. ℣ In die circūcisionis dñi ad cōplet. ān. Nato dño angelorum chori canebant dicentes: salus deo nostro sedenti super thronum ℣ agno. ps. Cū inuoca. cp̄. Tu i nobis. hyp̄. Saluator. ℣ Custodi nos. ān. Alla: verbū caro factum est. cā. Nunc dimittis. Preces ꝛc. q̄. ad ꝛplet. ptinēt ꝛpleant. Hoc cōpleto. nō mutat ad vigi. epi.

Cōpletorium. 5

℣ In vigi. epi. ad cōple. super ps ā. Lux de luce apparuisti xp̄e: cui magi munera obtulerūt alla al. al. ps. Cū inuoca. cp̄. Tu i nobis. hyp̄. Saluator. ℣. Custodi nos. ān. Alla. Oēs de saba venient alla: aurū ℣ thus deferentes alla alla. cāti. Nūc dimittis. Hoc ꝛplet. nō mutat p totam octa.

Cōpletorium. 6

℣ In crastino epi. ad cōple. ān. Miserere. ps. Cū inuoca. cp̄. Tu in

nobis. hyᵃ Te lucis. ℣ Custodi nos. ān Salua nos dñe vigilātes custodi nos dormiētes: vt vigilemus cū xpo: ⁊ requiescam⁹ in pace. cā. Nūc dimit. Preces sē. q̄ ad cōpleto. ptinēt expleant. Hoc cōpleto. dr a crastino octa. epi. vsq; ad. xl. Et a crastino sctē trinit. vsq; ad aduē. do. nīl i fest. dup. ⁊ p octa. visi. assumptiōis. ⁊ natiuitatē mar. ⁊ dedicatiōis ecclie: et nīl i cōmūo. btē ma. ℣ Dñica j. xl. ad cōple. sup pos ā Signatū est sup nos lumen vultus tui dñe dedisti letitiā i corde meo. ps Cū inuo. cp Tu in no. Cleric⁹. ℟. In pace. Chor⁹ requiescat. In id ipsum Dormiā ⁊ requiescā. Clericus ℣. Si dedero somnū oculis meis ⁊ palpebris meis dormitationē. Chor⁹ Dormiā ⁊ requiescā. Cleric⁹ Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spūi sancto. Chorus In pace. hyᵃ.

Cōpleto. 7.

Christe qui lux es ⁊ dies/ noctis tenebras detegis: lucisq; lumen crederis/ lumen beatum predicans.

Precamur sancte dñe/ defēde nos in hac nocte: sit nobis i te requies/ quietā noctē tribue.

Ne grauis somn⁹ irruat/ nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens/ nos tibi reos statuat.

Oculi somnū capiāt/ cor ad te semper vigilet: dextera tua protegat/ famulos qui te diligunt.

Defensor nr alpice/ illidiātes rēpme: guberna tuos famulos/ quos sanguine mercatus es.

Memēto nostri dñe/ in grauī isto corpore: q̄ es defensor anime/ adesto nobis domine.

Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cū spū paraclito/ ⁊ nunc ⁊ i perpetuū. Āmē. ℣ Custodi. ān Cū videris nudū operi eū: et carnē tuā ne despexeris: tunc erūpet quasi mane lumē tuū ⁊ gloria dñi colliget te. cā Nūc dimittis. Hec vbicta ā. vez Signatū est. et. ℟ In pace. et hyᵃ Christe q̄. dicāt quotidie ad cōple. vsq; ad pallio. do. de quocūq; sit seruit. ā. ℣o sup Nunc di. per. xv. dies. ℣ Dñica. iij. xl. ad cple. ā Signatū est. ps Cū inuoc. cp Tu in nob⁹. ℟. In pace. hyᵃ Te q̄. ℣ Custodi nos. cā Nunc dimit. ān Media vita in morte sum⁹: quē querim⁹ adiutorē nisi te dñe: q̄ iuste peccatis nr̄is iuste irasceris. Sctē deus. Sācte fortis. Sācte ⁊ misericors saluator: amare morti ne tradas nos. ℣ Ne proiicias nos in tēpore senectutis: cū defecerit virtus nostra ne derelinquas nos dñe. Sancte de⁹. ℣ Noli claud: re aures tuas ad pces nostras. Sctē fortis. ℣ Qui cognoscis occulta cordis parce peccatis nostris. Sācte et misericors saluator amare morti ne tradas nos. Hec ān ℣ sup cā Nunc di. per. xv. dies ℣. ℣o nō dñe: nisi i sab. ⁊ in dñicis ⁊ in festis. ix. lc. In fest. dup. ad vtrūq; spl. i superiori gradu dicant loco nec habitu mutato. ℣ Dñica i passiōe ad cōple. ā Miserere. p Cū inuo. cp Tu in to.

Cōple. to.

nobis. Clericus. Ꝛe. In manus tuas. Chor⁹ ꝓsequat. Dñe cõmẽdo spũ meũ. Clericꝰ. ℟. Redemisti me dñe deꝰ ꝟitatis. Chor⁹. Cõmẽdo. Nõ ꝟr Glia pẽi. Sed reincipiat clericꝰ. In manꝰ tu. hyꝰ.

Altor dei memẽto te fõl ⁊ lauachri/rorem subisse sanctũ: te chrismate innouatũ. Hac cum vocãte somno/castũ petis cubile: frõtem locũq; cordis/crucis figura signet.

Crux pellit omne crimẽ/fugit unt crucem tenebre: tali dicata ligno/mens fluctuare nescit.

Procul ꝓcul vagantum/ portenta somniorꝫ: ꝓcul ⁊ pernicaci ꝓstigiatorꝫ astu.

O tortuose serpens/qui mille p meandros: fraudesq; flexuosas/agitas quieta corda.

Discede: xps hic est/ xpus hic est luquesce. signũ qđ ipse nostri dãnat tuam cateruam.

Corpus licet fatiscẽs/ iaceat reclive paulum: christũ tamen sub ipso/meditatur sopore.

Gloria eterno patri/ ⁊ christo vero regi: paraclitoq; sancto/ ⁊ nunc ⁊ in eternum. Amen. ℣. Custodi nos. ℟. Nunc dimit. ãnO rex gloriose ſter sctõs tuos: q̃ semp es laudabilis: ⁊ tamẽ ineffabilis: tu in nobis es dñe: ⁊ nomen sanctũ tuũ invocatũ est sup nos: ne derelinquas nos deꝰ nr̃: vt in die iudicij nos collocare digneris. Inter sanctos et electos tuos Rex benedicte. ℣. Rex benedicte tuos per prosperа dirige seruos. Inter. Et ꝟr vsq; ad finem ãn. Alis ℣. Vt tergãt miseras pia ꝙ ieiunia culpas. Rex bñdicte. Alis ℣. Atq; colant pure: solẽnia mystica palche. Inter sanctos ⁊ electos tuos. Rex bñdicte. vsq; ad finẽ ã. Hoc cõpleto. dicit quotidie vsq; ad cenã dñi suprадicto modo: de quocũq; fit seruitiũ. Excepto q̃ in feꝛ. nõ dñr ℣. post cã. Nũc dimit. ¶ Feꝛ. v. in cena do. ad cõple cõple. i pmis inchoet ab executore officij ãn Xps factꝰ est. sine nota. pi. Cũ iuocarẽ. In te dñe speraui. Ecce nũc. Nũc dimit. sine Glia. post hos ꝟr tota ãn. Xps factus est ꝓ nobis obediens vsq; ad mortẽ mortẽ autẽ crucis. Deinde dicat sacerd̃. Dñs vobiscum. Et cũ spũ tuo. Dño.

Respice q̃s dñe sup hanc familiã tuam: ꝓ qua dñs nr̃ iesus nõ dubitauit manꝰ tradi nocentiũ: ⁊ crucis subire tormentũ. q̃terminet sic. Qui tecũvi. ℟. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Bñdicamus dño. Deo gr̃as. ¶ Feꝛ. vj. i die paraſceues cõple ad ꝓt. incipiat sacerdos ã. sine nota. Xps factus est. Et interim fiat genuflexio i cho. ã. ⁊c. ois fiãt ſicat in die cene sine Dñs vobiscũ. et sine Orem⁹. et post hos et ãn ꝟr Pr̃ nr̃. et Aue maria. et ps. Miserere. sine Glia. cũ ꝓfatione. Et finit cõple. sacerdo. dicẽte oratiõnẽ Respice q̃s dñe. sine Dñs vobiscũ. et sine Orem⁹. ⁊ sine Qui tecũ. ⁊ sine Bñdicam⁹. et sic cõpleat

Cõpleto. 12. ¶ Sabbato sctõ in vigi. pasc. pulsatis cãpanis duob⁹ signis duplr vel triplr incipiat sacerdos **De⁹ i adiutoziũ. Glia patri.** Et cetã moze solito sine **Conuerte nos.** ãn. incipiat i superiozi gradu. **Alla al. al. al.** ps. **Cũ iocare. In te. Ecce nũc. Nũc di.** Et dnr hꝫ ps pdicti sub una voce nullũ psal. exaltãdo: qđ etiã obseruet quotidie vsqz ad octa. pasc. ad cõplet. Finitis ps cum **Gloria.** tota ỏz ãn. Deinde ỏz **Dñs vo. et Oremus.** Oratio.

Spiritum nobis dñe tue charitatis ifunde: vt quos sacramẽtis paschalib⁹ satiasti: tua facias pietate concozdes. Per dñ. In vnitate eiusdẽ. cũ Dñsvo. et Bñdicamꝰ. sine al. ab executoze offi. cũ. Et sciẽdũ est qz hec oro ỏz quotidie ad cõpleto. vsqz ad octa. pasc. ¶ In

Cõpleto. 13. die pasc. ad cõple. **Deus i adiutoziũ.** ãn. ℟. pi sicut i sab. Repetita ã. post ps tm statim incipiat a cãtore **℟. Hec dies quã fecit dñs: exultemus ℟ letemur i ea.** sine pneumate. Deinde dicat sacer. ỏ. **In resurrectõe tua xpe. ℟. Celi ℟ terra letẽtur alla. Dñsvobiscũ.** ỏz. **Spiritũ nobis. cũ Dñsvo. et Bñdicamus dño.** sine alla. Hoc eodẽ modo dicit cõpleto. per totã hebdo. vsqz ad sabba.

Cõpleto. 14. ¶ Dñica i octa. pasc. ad cõplet. **Conuerte nos. Deus i adiutoziũ.** ãn. **Alla alla al. al. Cũ iocare. In te dñe. Qui habitat. Ecce nũc.** ps. **Tu in nobis.**

Iesu saluatoz seculi: dño pẽ patris altissimi/ lux lucis inuisibilis/ custos tuoz vigil. Tu fabzicatoz oim/ discretoz atqz temporũ: fessa laboze cozpoza: noctis quiete recrea. Ut dũ graui in cozpoze/ bzeui manem⁹ tẽpoze: sic caro nostra coziniat/ vt mens i xpo vigilet. Te deprecamur supplices/ vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere: tuo redẽptos sãguie. Quesum⁹ auctoz oim/ in hoc paschali gaudio: ab omni mozbis ipetu/ tuũ defende populũ. Glia tibi dñe/ qui surrexisti a mortuis: cũ patre ℟ sctõ spũ/ in sempiterna secula. Amẽ. ỏ. Custodi nos. ãn. Alla. Resurrexit dominꝰ alla: sicut dixit vobis alla al, cãti. Nũc dimittis. Preces ẽc. q̃ ad cõple. pertinẽt expleant. Hoc cõpleto. nõ mutat vsqz ad sabbatũ. dñi de quocũqz fit seruitio nisi qñ ỏz de sctã ma. tũc cũ ỏz in fine hymni. Quesum⁹ auctoz. cũ ỏ. Glia tibi dñe qui natus. Ita tñ qz ã. sup pos ỏz vsqz ad festũ sctẽ trinitatis. ¶ In vig. ascẽ. dñi ad cõpleto. super pos vt in octa. pasc. cp. **Tu i nobis.** ps. Cõpleto. 15.

Iesu nra redẽptio/ amoz ℟ desideriũ: ds⁹ creatoz oim/ homo in fine temporum. Que te vicit clementia: vt ferres nra crimia: crudelẽ moztẽ patiẽs/ vt nos a moze tolleres Inferni claustra penetrãs/ tuos captiuos redimẽs: victoz triumpho nobili/ ad dexterã pris

ꝛelldens.

Ipla te cogat pietas vt mala nostra ſupes: parcendo ⁊ voti ꝛpotes/nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto nr̄m gaudiū: q̄ es futur⁹ p̄miū: ſit nostra in te gloria/per cuncta ſemper ſecula.

Glia tibi dñe/ q̄ ſcādis ſupza ſidera:cū patre ⁊ ſancto ſpū/in ſempiterna ſecula.Amē. ℣.Custodi nos. ān. Alla.Alcēdēs xp̄s i altū alla captiuā duxit captiuitatē alla alla. cā. Nunc di. Hoc eodē modo ꝺz ꝛplet quotidie vſq; ad pēteco.de quocūq; ſit ſeru.niſi q̄n ꝺz te ꝛme.vtē ma.tūc ei poſt ℣.Tu eſto. ꝺz ℣Glia tibi dñe q̄ natus. ℂIn vigil. pēte.ad ꝛple ān Alla. iuu.vtſ i oct.pal. cp̄ Tu i nobis. hyp⁹ Saluator. ℣.Custodi nos. ān. Alla:ſpūs paracl⁹ alla:docebit vos oia al. al, cāt Nūc dimittis. ℣ces ⁊c. q̄ ad ꝛpl. ptinet expleāt. ℂIn die pēte. ād ꝛplet. ān. Alla. iuu. vtſ. ps. Cū inuocarē. cp̄ Tu i nobis. Hac die ⁊ tribus dieb⁹ ſeqn. p hymn. dicit ista ſequētia.

Alma chorus dñi nūc pāgat nomina lumni.

Oſſias/ſother/ emanuel/ ſabaoth/adonai/

Eſt vnigenitus/via/vita/manus/homo/vlon.

Principium/ primogenitus/ ſapientia/virtus/

Alpha/caput/finiſq; ſimul vocitatur/et oo/

Hons et origo boni/ paracletus/ac mediator/

Agnus/ouis/vitulus/ſerpēs/ aries/leo/vermis/

Os/verbum/ſplendor/ſol/gloria/lux/et imago/

Ianis/flos/vit̄/mōs/ ianua/ petra/ lapiſq;/

Angelus:⁊ ſponſus:paſtorq;: propheta:ſacerdos:

Athanatos: kyrios:theos: et panton:cratos:ius.

Saluificet nos.

Sit cui ſecla.

Per oia dorā.Amen. ℣.Custodi nos. Reliqs vo dieb⁹ ꝺz hyp⁹ Saluator mundi dñe. Alla: ſpūs paracl⁹. cāt Nūc di. ⁊c.

℣ Cōpleto,16.

ℂIn feſt.ſcē trin. ad ꝛple.ā. Miserere. p̄s Cū inuoca. cp̄ Tu in nobis. hyp⁹ Saluator. ℣.Custodi. ān. Lucē tuā dñe nobis concede:vt delitutis cordiū tenebris peruenire poſſimus ad lumē qui eſt xp̄s. cāt Nunc di. Hoc ꝛpl. ꝺz oīb⁹ dup. feſt. ab hac die vſq; ad aduē. dñi. Et ab oct. epi. vſq; ad. ſ. d. xl. niſi i feſt. ⁊ p octa. b. mar. ⁊ in feſt. reliqaꝝ ⁊ omniū ſctōꝝ. Dicet etiā i feſt. ⁊ i octa. dedica. eccliē de quocūq; ſit ſeruitutis:ſi extra aduē. ⁊. xl. ⁊ tēp⁹ paſ. eue. Et ſi p eſtatē ꝛtige. vl alias q̄n octa. cū regi. cho. hēe mterit:ſicut habet i codē feſto. ℣ Cōpleto,18.

ℂIn feſto reliquaꝝ ⁊ omniū ſctōꝝ. ad ꝛple. ſup pos ā. Sctōꝝ ꝑcibus cunctoꝝ redde ſalutē corporis ac aie xp̄e tuis famulis. ps. Cū inuoca. cp̄. Tu in no. hyp⁹ Saluator. ℣.Custodi. ān. Lucē tuā. cāt Nūc di. ℂIn purifica. ℣ Cōpleto,19.

℣ Cōpleto,20.

btē mak. adcōpleto. sup pos ā. Virgo verbo cōcepit/virgo puerpe
rit/virgo peperit regem omniū re
gum. ps. Cū inuoca. ch. Tu in
no. hy. Saluator. ō. Custodi. ā.
Cōple- Glozificam⁹. cāt. Nūc di. ¶ In
to.21. vsilta. ℟ allumpt. eiusd ad vpl.
sup pos ān. Sancta mariabirgo
intercede p toto mūdo: q̄ genuisti
regem orbis. ps. Cū inuoca. ch.
Tu in no. hy. Salua. ō. Custo
di nos. ān. Glozificam⁹. cā. Nūc
Cōple- di. ¶ In natt. eiusdē ad vpsal.
to.22. sup pos ān. Beata mater ℟ inmu
pta virgo gloziosa regina mundi:
intercede pro nob⁹ ad dominū.
ps. Cū iuo. ch. Tu i nobis. hy.
Saluator. ō. Custodi nos ān.
Glozificamus te dei genetrix: quia
ex te natus est christus: salua oēs
q̄ te glozificāt. cā. Nūc dimittis.

Kyrie eleiso. in. Xpe el. in.
Kyrie el. in. Pzeō. ā. Per
Glozificamus. dz in oib⁹ fes. ℟ p
octa. btē ma. Et i cuiusdē
p to. annū nisi in aduē. ℟ i an-
nūciatiōe ℟ i tpe pasc. ¶ Se-
quūtur pces. Pat nr. Aue ma
ria. ℟ t ne nos. Sz libera In
pace i id ipm. Dozmiā ℟ requi-
escā. ℟ redo. ℟ arnis resurrec-
tionem. Et vitā eternā amen.
Benedicamus pr̄em ℟ filiū cū
sco spū. Laudem⁹ ℟ superexal-
temus eū i secula. Benedict⁹ es
dne i firmamēto celi. Et lauda
bilis ℟ gliosus ℟ superexaltat⁹ i
secula. Benedicat ℟ custodiat
nos omnipotēs ℟ misericoz⁹ do
min⁹. Amē. ℟ cōfiteoz. Mise-
reatur. et Absolutionem. ℟ ad
pumā q̄ ad vpsc. p totū annū
q̄n Cōfiteoz. dicitur: ℟ dicitur
postilot bis audiat a choro: hoc
modo. Respiciēs ad altare. Cō
fiteoz deo: btē marie: oib⁹ scis.
Vertens se ad choz et vobis:
peccaui nimis cogitatiōe: locu
tione: ℟ opere: mea culpa. Re-
spiciēs ad altare. Pzecoz sāctā
mariā: oēs scos dei. Respiciēs
ad chozū. Et vos orate p me.
Chor⁹ rideat ad eū cōuersus.
Misereat. Postea pmo ad alta
re et cōuersus. Cōfiteoz. Deinde
ad sacerdotē conuersus vt pri⁹
sacerdos se habuit. Deinde di-
cat sacerdos ad choz. Miserea
tur vr̄i omps de⁹: ℟ dimittat vo
bis oia peccata vr̄a: liberet vos
ab omni malo: cōseruet ℟ cōfir
met i bono ℟ ad vitā perducat
eternā. Amen. Absolutionē
℟ remissionē oīm peccatoz̄
vestroz̄/spaciū vere penitētie/
emendationē vite/gratiā ℟ con
solationē sci spūs tribuat vo
bis ops ℟ misericoz⁹ dns. amē.
Deus tu cōuersus viuificabis
nos. Et plebs tua letabit i te.
Ostende nobis dne miam tuā
Et salutare tuū da nobis. Do
mine exaudi orōnē meā. Et
clamor meus ad te veniat. Dns
vobiscū. Et cū spū tuo. Oremus.
Inclina dne aurē tuā ad pces
nras. ℟ illumina oculos nros:
ne vnq̄ obdormiam⁹ in mortē:
ne dicat inimic⁹ noster: preua-
lui aduersus eū. Oīa q̄ fecisti
nob⁹ dne fac nob⁹ p nomē tuū:
sed tu dne qui bonus ℟ suauis
es: secundū multitudinē miaz
tuaz̄ respice nos. Et benedicat
nos deus deoz̄ in cui⁹ conspectu
stamus. Et ministret nob⁹ de
die in diē. Et det nob⁹ gr̄am ℟
misericordiā in oculis suis. Et
exaudiat nos in omni tpe. Et
habeamus quicquid petierimus
ab eo. Et ipse dirigat gressus
nros in viis suis. Et det nob⁹
cor vnū ad timendū nom̄ suū.
Et faciat nob⁹ omnia bona. Et
det nob⁹ pacē in diebus nris.
Et ipse sit adiutor noster. Et
protector noster. Et ipse pugnet
pro nob⁹. Et det nob⁹ victoriā
de inimicis nris. Et ipse sit
custos ℟ defensor noster. Et
ipse nos custodiat ab omni ma-
lo. Et ipse nos saluos faciat.
Et ipse nos ad vitā perducat
eternā. Amen. Dns det nob⁹
suā pacē. Et ipse nos saluos
faciat. Et ipse nos ad vitā per-
ducat eternā. Amen. Dns det
nob⁹ suā pacē. Et ipse nos ad
vitā perducat eternā. Amen.

cum spū tuo. Oꝛem⁹. Ne pcs
pdicte dñe supꝛadicta mō. p totū
ānū ad xpi. tā i fest. dup. q̄ sim.
etiā sine regi. cho. Et i feꝛ. nisi
a cena dñi vsq; ad octa. pas. ita
tamē q̄ in omnib⁹ se. p aduē. ℟
℣ Ne ne in ira. vsq; ad cenam
dñi: ℟ ℣ De⁹ oim. vsq; ad aduē.
dñi quādo de se. agitur: post v.
Fiat mia. ꝛc. statim sequatur.
Exaudi dñe vocem meam qua
clamaui ad te. Miserere mei ℟
exaudi me. Sequatur ps. Mi-
serere. totus ps vꝛ cū Glia. et
Sicut. sine nota. Et tunc oia
fiat i pstratio. ab inceptiōe. i.
Kyꝛie el. vsq; post qꝛ. et Cōfi-
te oꝛ. et Miserεatur. et ℣ bsolu
tionē. ita tamen q̄ immediate
post p. erigat se sacerd. sol⁹ sic
dicēdo. Exurge dñe adiuua nos
Et libera nos pꝛopter nomen
tuum. Domine deus virtutum
conuerte nos. Et ostende faciē
tuam. Dñe exaudi. Et clamoꝛ
Dñs vobiscū. Et cū. Oꝛemus.
Illumina quesumus dñe
deus tenebꝛas nostras: ℟
totius noctis insidias tu a no-
bis repelle pꝛopitius. ℣ Per do.
in vnitate. Dominus vobiscū.
Benedicamus dño. Nec oꝛatio
pdicta cū cp. ℟ ō Custodi nos. di
cantur ad xple. per totū annū:
nisi a cena dñi vsq; ad octa. pas.
¶ Omni die per annū post cō-
pleto. de die: ℟ post mat. de die:
pꝛeteꝛq̄ in dupli. festis: ℟ p oct.
coꝛpoꝛis xpi: ℟ visitatio. assum
ptiōis: ℟ nati. btē ma. ℟ dedica.
ecclesie: ℟ nominis iesu: ℟ i dis
animarū: ℟ in vigi. nati. dñi: et
ab illinc vsq; ad inceptionē hal.
Dñe ne in ira. Et a. iiij. feꝛ. ante
pascha vsq; ad inceptionē hist.
De⁹ oim. picit p pace ecclie cum
genuflexione sine nota iste ps.
Ad te leuaui oculos meos:
qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruoꝝ: i ma-
nibus dominoꝝ suoꝝ.
Sicut oculi ancille i manib⁹
dñe sue ita oculi nꝛi ad dñm deū
nostrū: donec misereatur nostri
Miserere nostri domine mise-
rere nostri: quia multum reple
ti sumus despectione
Quia multū repleta est aia
nꝛa: oppꝛobꝛiū abūdātibus et
despectio superbis. Glia. Finito
ps sequat Kyꝛie el. Xpe el. Ky-
rie el. Pat noster. Deīde dicat
sacer. executoꝝ officij in audien
tia sine nota. Et ne. Sed libe.
Exurge dñe adiuua nos. Et li
bera nos ppt nomē tuū. Dño
deus virtutū conuerte nos. Et
ostēde faciē tuā ℟ salui erim⁹.
Dñe exaudi. Et clamoꝛ. Dñs
vobiscū. Et cū spū tuo. Oēo.
Ecclesie tue domine pces
placatus admitte: vt de-
structis aduersitatibus ℟ erro
ribus vniuersis: secura tibi ser
uiat libertate: et pacem tuam
nostris cōcede tēpoꝛibus. Per
chꝛistū. His dictis surgat sacer
dos ℟ dēs cle. a pstratiōe oscu-
lantes formulas. ¶ Psalmi pe-
nitentiales. Contra iram. ps.



Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miserē mei dñe qñ infirmus sum: sana me dñe: qñ ꝯturbata sūt ossa mea

Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo?

Cōuertere dñe ⁊ eripe aiam meā: saluū me fac ꝓp̄t̄ miam

Qñ nō est in morte q̄ [tuā. memor sit tui: i inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectum meū: lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes q̄ operamini iniquitatē: qñ exaudiuit dominus vocem fletus mei

Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orōnē meā suscepit.

Erubescāt ⁊ ꝯturbēt vehemēter oēs inimici mei: conuertant ⁊ erubescāt valde velociter. Gloria pri. ¶ Contra superbiā. ps.

Beati quor remisse sunt iniquitates: ⁊ quor tecta sunt peccata.

Beatus vir cui nō imputauit dñs ptm̄: nec est i spū ei⁹ dol⁹.

Qñ tacui inueterauerūt ossa mea: dum clamarem tota die.

Qñ die ac nocte grauata est sup me manus tua: conuersus sum in erūna mea dū ꝯfigit spina

Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniustitiā meā nō abscōdi

Dixi cōfitebor aduersum me iniustitiā meā dño: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tempore opportuno

Verūtn̄ i diluuio aquar mltar: ad eū nō approximabunt.

Tu es refugiū meū a tribulatiōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circundātib⁹ me

Intellectū tibi dabo ⁊ īstruā te i via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus: quibus non est intellectus

In chamo ⁊ freno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella ptōris: sperāti aūt i dño mia circundabit.

Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gliamini oēs recti corde

Glia pa. ¶ Contra gulā. ps.

Domine ne i furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Qñ sagitte tue ifixe sūt mihi: ⁊ confirmasti sup me manū

Nō est sanitas i carne [tuā. mea: a facie ire tue non est pax ossib⁹ meis: a facie ptōr meor

Qñ iniquitates mee supergresse sunt caput meū: ⁊ sicut onus graue grauate sūt sup me.

Put rueꝝt ꝫ corrupte sūt cicatrices mee: a facie illpiētie mee

Miser factus sum ꝫ curuatꝰ sum vlqz in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Qm lumbi mei ipleti sunt illusionibꝰ: ꝫ nō est sanitas i carne mea.

Afflictꝰ sum ꝫ humiliatus sum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum: ꝫ gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum ꝛturbatū est: derelictꝫ me vtꝰ mea: ꝫ lumen oculoꝝ meoꝝ: ꝫ ipm nō est meum.

Amici mei ꝫ proximi mei: adversum me appropiquauerunt ꝫ steterunt.

Et qui iuxta me erant de longe steterunt: ꝫ vim faciebant q̄ querebant animā meam.

Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates: ꝫ dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanꝙ surdus non audiebam: ꝫ sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo nō audiens: ꝫ non habens in ore suo redargutiones.

Qm in te domine speraui: tu exaudies me domīe deꝰ meus.

Qz dixi nequando supergaudeāt michi inimici mei: ꝫ dum commouentur pedes mei super me magna locuti sunt.

Qm ego i flagella paratꝰ sum: ꝫ dolor meꝰ i ꝛspectu meo semp.

Qm iniqtatē meā annunciabo ꝫ cogitabo p peccato meo.

Inimici autē mei viuunt ꝫ cōfirmati sunt sup me: ꝫ mltiplicati sunt q̄ oderunt me iniq̄.

Qui retribuunt mala p bonis detrahebant michi: quoniā sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dñe deus meus: ne discesseris a me.

Intēde i adiutoꝛium meum: domine deus salutis mee. Gloria. ¶ Contra luxuriam. ps

Miserere mei deus secm magnā. ¶ Cōtra auaritiam. ps.

Domine exaudi oratonem meam: et clamoꝛ meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuam a me: in quacunqz die tribulor inclina ad me aurem tuam.

In quacunqz die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumꝰ dies mei: ꝫ ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fenum: et aruit coꝛ meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.

Similis factus sum pelicano solitudinis: ꝫ factus sum sicut nycticoꝛax in domicilio.

Vigilaui: et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: ꝫ q̄ laudabāt me aduersum me iurabant.

Quia cinerem tanꝙ panem manducabam: ꝫ potum meum

tum fletu miscebam.
A facie ire indignatiōis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut umbra declinauerūt: & ego sicut fenū arui.
Tu autem domine in eternū permanes: & memoriale tuū in generatione & generationem.
Tu exurgēs miserebēris sīō: quia tempus miserendi eius/ quia venit tempus.
Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terre eius miserebuntur.
Et timebūt gētes nomē tuum dñe: & oēs reges terre gliaz tuā
Quia edificauit dominus sion: & videbitur in gloria sua.
Respexit i orationē humiliū: et non sprevit precem eorum
Scribantur hec in generatione altera: & populus qui creabitur laudabit dominum.
Quoniam prospexit de excelso sctō suo dñs de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus compeditorū: vt solueret filios interēptorū.
Ut annūciēt in sion nomē domini: & laudē eius i hierusalē
In cōueniēdo populos in unū: & reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierum meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimio dierum meorum: in generatione & generationem anni tui.
Initio tu dñe terrā fundasti: & opa manuū tuarū sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem permanes: & omnes sicut vestimētum veterascent.
Et sicut operturiū mutabis eos & mutabuntur: tu autē idē ipse es: & anni tui nō deficient.
Filij seruorum tuorum habitabūt & semē eorum i seculū dirigetur.
Glia. ¶ Cōtra iniuriam. ps. De profundis cla. reqm vtā.
¶ Contra accidiam. Psalmus.
Domine exaudi orationē meā/ auribus percipe obsecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.
Et nō intres i iudiciū cū seruo tuo: quia nō iustificabit i conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus ē inimicus aiaz meā: humiliauit in terra vitā meā.
Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi/ & anxiatus est super me spiritus meus: me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum ātiquorum/ meditatus sum in oib⁹ operib⁹ tuis: in factis manuū tuarum meditabar
Expādi manus meas ad te: aia mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine defecit spiritus meus.
Non auertas faciē tuā a me: & similis ero descēdētib⁹ i lacū.
Auditā fac michi mane miam tuam: quia in te speraui.
Notā fac mihi viā i qua ambulē: quia ad te leuaui aiam meā
Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi doce me facere voluntatē tuā: quia deus meus es tu
Spūs tuus bonus deducet me i

terrã rectã: ppt nomẽ tuũ dñe
viuificabis me in eq̃tate tua
Educes de tribulatiõe animã
meam: & in mia tua dispderes
omnes inimicos meos.
Et perdes omnes q̃ tribulant
aiaz meã: qm̃ ego ser⁹ tu⁹ sum
Glia. ãn. Ne reminiscaris dñe
delicta nra vel parentũ nrõz: neq
vindictã sumas de pctis nris. Nõ
vr viteri⁹ qm̃ õr ĩ cho. Parce dñe
parce populo tuo quẽ redemisti p̃
cioso sanguie tuo: ne i eternũ ira-
scaris nobis: & ne des hereditatẽ
tuã i pditionẽ: ne i eternũ obliuisca-
ris nri. Notãdũ q̃ si fer. die
p totã. xl. õr letania sicut in. q̃.
fer. vsq; ad oratiõnẽ mart. Propi
ti⁹ esto. vsq; ad finẽ. Et qcqd la
cer. dicit de letania: chor⁹ idẽ re
petat plene & itegre vsq; ad p-
lationẽ. Et pacẽ nobis dones.
Tũc rñdeat cho. Te rogamus
audi nos. tũ: & sic de singul vsq;
ad Fili dei te rogam⁹ audi nos.
Tũc rñdeat cho. idẽ: & sic de sin
gulis vsq; ad Kyrie el. Xpe el.
kyrie el. Feria scda letania
Kyrie eleisõ. Xpe eleisõ
Kyrie audi nos Pater de celis deus: Miserere nobis
Fili redemptor mundi deus: Miserere nobis.
Spũs scte dei: Miserere nob;
Sancta trinitas vnus deus: Miserere nobis.
Sancta maria: Ora p nobis
Sancta dei genitrix ora p n.
Sancta vgo vginũ: ora p no.
Sancte michael: ora p nobis
Sãcte gabriel: ora p nobis
Scte raphael: ora p nobis
Omnes sancti angeli & archã
geli dei. Orate p nobis
Omnes sancti beatorũ spirituũ ordines. Orate pro nobis.
Sancte ioannes baptista: or
Omnes sancti patriarche et
pphete. Orate p nobis.
Sancte petre: ora p nobis.
Sãcte paule: ora p nobis
Sancte andrea: ora p nobis.
Sancte ioannes: ora p nobis
Sancte iacobe: ora p no.
Sancte thoma: ora p nobis
Sancte philippe: ora p nobis
Sãcte iacobe: ora p nobis
Sãcte mathee: ora p no.
Sãcte bartholomee ora p no.
Sãcte simon: ora p nobis
Sãcte thadee: ora p nobis
Sãcte mathia: ora p nobis
Sãcte barnaba: ora p nob.
Sancte marce: ora p nobis
Sãcte luca: ora p nobis
Oẽs scti apostoli & euangeliste Orate p nobis.
Omnes sancti discipuli dñi & innocentes Orate p nobis.
Lucusq; õr i singulis letanijs.
Feria. q. in quadragesima.
Sancte stephane: ora p nob;
Sancte line: ora p nobis
Sancte clete: ora p nobis
Sãcte clemens: ora p nobis.
Sãcte fabiane: ora p nobis
Sãcte sebastiane: ora p nob.
Sancte cosma: ora p nobis
Sancte damiane: ora p nob.
Sancte prime: ora p nobis

Sâncte feliciane: oza p nobis
Sancte dionysi cũ socijs tuis
Oza pro nobis.
Sctẽ victor cũ so. tuis: oza p ñ
Sẽs scti martyres. orate p ñ.
Sancte siluester: oza p nobis
Sancte leo oza pro nobis
Sancte hieronyme: oza p no.
Sctẽ augustine: oza p nobis
Sancte isidore: oza pro nobis
Sancte iuliane: oza pro nobis
Sancte gildarde: oza p nobis
Sancte medarde: oza p nobis
Sancte albine: oza pro nobis
Sancte eusebi: oza pro nobis
Sancte swithune: oza p nob.
Sancte birine: oza pro nobis.
Oẽs scti confessores orate p no.
Omnes sancti monachi & ere
mite Orate pro nobis.
Sctã maria magdalene: oza.
Sctã maria egyptiaca. oza.
Sancta margareta: oza p no.
Sctã scholastica: oza p nobis
Sctã petronilla: oza p nobis.
Sctã genouefa: oza p nobis.
Sancta praxedis: oza p nob.
Sctã sotheris: oza pro nobis.
Sancta prisca: oza pro nobis
Sancta tecla: oza pro nobis.
Sancta affra: oza pro nobis.
Sancta editha: oza pro nobis
Oẽs sctẽ virgines. orate p ñ.
Omnes scti Orate pro nobis
Propitius esto. parce nob dñe.
Ab oi malo. Libera nos dñe
Ab insidijs diaboli. lib. nos do.
Ab damnatiõe ppetua. li. nos do.
Ab imminentibus pctõz nostroz periculis. Libera nos do.
Ab infestatiõib⁹ demonũ. lib.
A spiritu fornicationis. lib.
Ab appetitu ianis glie. lib.
Ab omni immunditia mẽtis
et corporis. libera nos domine.
Ab ira & odio & oi mala volũ-
tate. libera nos domine.
Ab imũdis cogitationibus. l.
A cecitate cordis. libera ñ. do.
A fulgure & tẽpestate libera.
A subitanea et iprouisa mor
te. Libera nos domine.
Per mysterium sancte incar-
nationis tue. Libera nos dñe.
Per natiuitatẽ tuam. libera
Per sãctã circũcisionẽ tuã. l.
Per baptismũ tuũ. lib. nos d.
Per ieiuniũ tuũ. libera nos.
Per crucẽ & passionẽ tuã. lib.
Per pretiosam mortẽ tuã. l.
Per gloriosam resurrectionẽ
tuam. Libera nos domine.
Per admirabilem ascensionẽ
tuam. Libera nos domine.
Per grãz scti spũs paclti. li.
In hora mortis: succurre no-
bis domine.
In die iudicij. Libera nos dñe
Pctõres: te rogam⁹ audi nos.
Ut pacẽ nobis dones. te rog.
Ut mia & pietas tua nos cu-
stodiat. te rogamus audi nos.
Ut ecclesiam tuã regere & de-
fensare digneris. te rogamus.
Ut domũ aplicũ et oẽs grad⁹
eccleste in sancta religione cõ-
seruare digneris. te rogamus.
Ut eposs & abbatesnros i sctã
religiõe conseruare digneris. te.
Ut regi nro & principib⁹ no-

stris pacē ⁊ verā cōcordiā atq victoriā donare digneris. te.
Ut congregatōes oīz sctōz tuo seruitio ⁊seruare digneris. te.
Ut cunctū populū christianū pciosō sanguine tuo redēptū conseruare digneris. te roga.
Ut oībus bñfactorib⁹ nostris sempiterna bona retribuas. te
Ut aias nr̄as ⁊ parentū nr̄oz ab eterna dānatiōe eripias. te
Ut fructus terre dare ⁊ ꝛseruare digneris. te rogamus.
Ut oculos misericordie tue super nos reducere digneris. te.
Ut obsequium seruitutis nostre rationabile facias. te rog.
Ut mētes nostras ad celestia desideria erigas. te rogamus.
Ut miserias pauperum ⁊ captiuorum intueri ⁊ releuare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut oīb⁹ fidelib⁹ defunctis requiem eternam dones. te rog.
Ut nos exaudire digneris. te
Fili dei. te rogam⁹ audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Kyrie el'. Xpe el'. Kyrie el'. Pater nr̄. Et ne nos. Sed lib.
Ostende nobis dñe misericordiā tuā. Et salutare tuū da nobis.
Fiat veniat super nos misericordia tua domine. Salutare tuum secundum eloquiū tuū.
Peccauimus cū patribus nostris. Iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Ne nō secūdum pcta nostra facias nobis neq scōm iniquitates nr̄as retribuas nobis.
Oremus p omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticiam: ⁊ sancti tui exultēt.
Pro fratrib⁹ ⁊ sororib⁹ nr̄is. Saluos fac seruos tuos ⁊ ācillas tuas: de⁹ meus sperantes i te.
Pro cūcto populo christiano. Saluū fac pplm tuū dñe ⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos et extolle illos vsq in eternum.
Ne fiat pax in virtute tua. Et abūdātia in turribus tuis
Nume famulor famularūq tuar̄ respice cōt i pace. Amen.
Ne exaudi oratiōnē meam. Et clamor meus ad te veniat.
Ns vobiscū. Et cū. Oremus.

DEus cui pprium est miserere semp et parcere suscipe deprecationē nostram: vt quos delictor catena constringit: miseratio tue pietatis absoluat. Per christum dñm nostrum. Amen. Oremus.

OMnps sempiterne de⁹ q facis mirabilia magna solus: prētende sup famulos tuos pontifices ⁊ super cunctas cōgregatiōes illis cōmissas spiritū gre salutaris: ⁊ vt i veritate tibi placeāt: ppetuū eis rorē tue bñdictiōis infunde. Oto.

DEus q charitatis dona per gratiā scti spiritus tuor cordibus fidelium infun-

dis: da famulis et famulabus tuis fratribus ⁊ sororibus nostris: pro quibus tuam deprecamur clemētiā/ salutē mentis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligant: ⁊ q̄ tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Oro.

DEus aquo sancta desiderria recta consilia ⁊ iusta sunt opera: da seruis tuis illā quam mundus dare non potest pacē: vt ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: ⁊ hostiū sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Oro.

INeffabilem misericordiā tuam nobis quesum⁹ dñe clemēter ostēde: vt simul nos ⁊ a peccatis omnibus eruas: ⁊ a penis quas pro his meremur benignus eripias. Oratio.

FIdelium deus omnium conditor ⁊ redēptor/ animabus oim fideliū defunctor: remissionē cunctor tribue peccator: vt indulgētiā quā semp optauerunt/ pijs supplicationibus consequantur. Oratio.

PAcetate tua quesum⁹ dñe nostrorum soluevincula omniū delictor: ⁊ intercedente bēā ⁊ gloriosa semp virgine dei genitrice maria cū omnib⁹ sanctis: nos famulos tuos ⁊ omnem populū catholicū in omni sanctitate custodi: omnesq; consanguinitate ac familiaritate vel confessione nobis iunctos/ seu omnes christianos a vitijs purga: virtutibus illustra: pacem ⁊ salutem nobis tribue: hostes visibiles ⁊ inuisibiles remoue: pestem repelle: inimicis nostris charitatē largire: ⁊ omnibus fidelibus viuis ac defunctis/ in terra viuentium vitam ⁊ requiem eternā concede. Per eundē xp̄m dñm nostrū. Amen.

Feria tertia in quadragesima ordo martyrum ⁊c.

Sancte thoma: ora p nobis.
Sācte stēe: ora pro nobis
Sctē corneli: ora pro nobis
Sācte cyprianē: ora p nobis.
Sctē ioannes: ora p nobis.
Sancte paule: ora pnobis
Sancte marcelline: ora p no.
Sancte petre: ora pro nobis.
Sancte vite: ora p nobis
Sācte modeste: ora p nobis
Sācte adriane: ora p nobis
Sc̄te nigasi cū socys tuis or.
Sctē eustachi cū so. tuis. or.
Oēs scī martyres. Orate p.
Sācte gregori: ora p nobis
Sācte augustine: ora p nobis
Sācte ambrosi: ora p nobis
Sācte remigi: ora p nobis
Sācte donatiane: ora p nobis
Sācte eligi: ora p nobis
Sācte audomare: ora p nob.
Sācte sulpiti: ora p nobis
Sācte paterne: ora p nobis.
Sācte patrici: ora p nob.
Sācte diōstane: ora p nobis
Sācte grimbalde: ora p nobis
Omnes scī confessores. Orate pro nobis.
Omnes sancti monachi ⁊ eremite. Orate p nobis.

Sãcta felicitas:ora p nobis.
Sãcta perpetua:ora p no.
Sãcta columba: ora p nobis
Sãcta chriſtina:ora p nobis
Sãcta eulalia:ora p nobis
Sãcta eufemia: ora p nobis.
Sãcta eugenia: ora p nobis
Sãcta gertrudis: ora p nob.
Sãcta ragẽfledis: ora p nob.
Sancta batildis:ora p nobis.
Sãcta anaſtaſia: ora p nob.
Sancta etheldreda:ora p no.
Oẽs ſctæ vgines.Orate p no.
Omnes ſancti. Orate p no.
Propitius eſto:parce nob, ẽx.
℣ Feria.iiij in quadrageſima.
Sancte laurenti. ora pro no.
Sancte tyburti: ora p nobis
Sctẽ valeriane: ora p nobis
Sancte prothe: ora pro nobis
Sãcte hyacinthe: ora pro no.
Sancte abdon:ora p nobis
Sancte ſennes: ora p nobis.
Sancte timothee:ora pro no.
Sãcte apollinaris: ora p no.
Sancte ſaturnine: ora p no.
Sãcte maurici cũ ſo.tuis.or
Sancte gereon cũ ſo.tuis.or
Oẽs ſcti martyres.orate p ñ.
Sancte hilari:ora p nobis
Sancte martine:ora pro nob.
Sancte brici:ora p nobis
Sãcte amande.ora pro nobis
Sancte bedaſte: ora p nobis
Sãcte germane: ora p nobis
Sctẽ anſberte: ora p nobis.
Sctẽ wlfrãne:ora p nobis.
Sancte arnulphe:ora p nob,
Sãcte ſiluine: ora pro nobis.
Sancte taurine: ora pro no.
Sãcte cuthberte: ora pro no.
Oẽs ſcti ꝓfeſſores:orate p no.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite Orate pro nobis.
Sãcta agatha:ora pro nobis.
Sancta ſuſanna: ora pro no.
Sancta brigida: ora p nobis
Sancta barbara:ora p nob,
Sancta marina:ora pro no.
Sctã martina:ora p nobis
Sctã felicula:ora p nobis
Sancta iulita:ora pro nobis
Sancta ſapientia: ora p no.
Sancta fides:ora p nobis.
Sancta ſpes:ora pro nobis
Sancta charitas:ora p no.
Oẽs ſctæ virgines. orate p ñ.
Omnes ſcti Orate pro nobis
Propitius eſto:pce nob. ẽx. vtã
℣ Feria qnta in quadrageſima
Sancte vincenti: ora p nob.
Sancte geruaſi: ora p nobis
Sancte prothaſi:ora p nobis
Sancte timothee: ora p nob.
Sancte ſymphoriane: or
Sancte feliciſſime:ora p no:
Sancte agapite:ora p nobis
Sancte albane: ora p nobis.
Sãcte gorgoni: ora p nobis.
Sãcte achillee: ora p nobis.
Sãcte hippolite cũ ſo.tu. or
Sctẽ luciane cũ ſo.tu.ora.p.
Oẽs ſcti martyres: ora.p no.
Sãcte nicolae:ora p nobis.
Sancte audoene: ora pro no.
Sancte romane: ora pro nob.
Sancte laude: ora pro nobis
Sancte machute: ora pro no.
Sancte ſamplon:ora p nobis
Sancte placide:ora pro nob.

Sancte columbane: ora p no.
Sctē anthoni ora p nobis
Sancte machari: ora p no.
Sancte richarde: ora p no.
Sancte et helwolde: ora p no.
Omnes sancti cōfessores. Orate p.
Omnes sancti monachi & eremite. Orate p nobis.
Sancta cecilia: ora p nobis.
Sancta fides: ora p nobis
Sancta austreberta: ora p no.
Sancta emerentiana: ora p.
Sancta potentiana: ora p no.
Sancta oportuna: ora p no.
Sancta sophia: ora p nobis
Sancta iuliana: ora p nobis
Sancta beatrix: ora p nobis
Sancta crescentia: ora p nob.
Sancta walburgis: ora p no.
Sancta ermenildis: ora p no.
Omnes sctē virgines: orate p.
Omnes sancti: orate p nobis
Propitius esto: parce no. dñe. exaudi.
Feria. vi. in quadragesima.
Sancte quintine: ora p nobis
Sancte christofore: ora p no.
Sancte lāberte: ora p nobis
Sancte georgi: ora p nobis.
Sancte marcelle: ora p nobis
Sancte theodore: ora p nobis
Sancte valētine ora p nobis
Sancte grisogone: ora p no.
Sancte felix: ora p nobis
Sancte adaucte: ora p nobis.
Sancte bonifaci cū so. tuis. or.
Sctē kyliane cum so. tuis. or.
Omnes sancti martyres: Orate p.
Sctē benedicte: ora p nobis
Sctē maure: ora p nobis.
Sctē maiole: ora p nobis.
Sancte egidi: ora p nobis
Sctē wandregisille or.
Sancte wolmare: ora p nobis
Sancte philiberte: ora p nobis
Sancte bertine: ora p nobis
Sancte winnoce: ora p nobis.
Sancte iudoce: ora p nobis
Sancte petroce: ora p nobis
Sancte botulphe: ora p nobis
Omnes sancti confessores. Ora te pro nobis.
Omnes sancti monachi & eremite. Orate p nobis
Sancta lucia: ora p nobis
Sancta katherina: ora p no.
Sancta sabina: ora p nobis
Sancta iustina: ora p nobis
Sancta eufraxia: ora p nobis
Sancta fausta: ora p nobis.
Sancta monegundis or.
Sancta aldegundis: ora p no.
Sancta radegundis: ora p no.
Sancta pientia: ora p nobis
Sancta benigna: ora p nobis
Sancta walburgis: ora p no.
Omnes sancte virgines. Ora te p nobis
Omnes sancti. Orate p no.
Propitius esto: parce no. exaudi.
Sabbato in quadragesima
Sancte calixte: ora p no.
Sancte urbane: ora p nobis
Sancte magne: ora p nobis
Sancte menna: ora p nobis
Sancte ruphe: ora p nobis.
Sancte valeri: ora p nobis
Sancte pcesse: ora p nobis
Sancte martiniane: ora p no.
Sancte marce: ora p nobis.
Sancte marcelliane ora p no.

Sancte gozdiane cum socijs tuis. Ora pro nobis.
Sancte pācratij cū socijs tuis. Ora pro nobis.
Omnes sancti martyres. Ora te pro nobis.
Sancte aldelme: ora p nobis.
Sancte aniane: ora p nobis.
Sancte eunuci: ora pro nobis.
Sancte basili: ora pro nobis.
Sancte maurili: ora p nobis.
Sancte germane: ora p nob.
Sancte auberte: ora p nob.
Sancte māmerte: ora p nob.
Sancte wilbrorde: ora p nob.
Sancte leonarde: ora p nob.
Sancte athanasi: ora p nobis
Sancte oswalde: ora p nobis
Omnes sancti cōfessores. Ora te pro nobis.
Omnes sancti monachi et eremite. Orate pro nobis.
Sancta agnes: ora pro nobis.
Sancta benedicta: ora p nob.
Sancta martha: ora p nobis.
Sancta helena: ora pro nobis.
Sancta eupraxia: ora p nob.
Sancta candida: ora p nobis.
Sancta basilissa: ora p nobis
Sancta balbina: ora p nobis.
Sancta brigida: ora p nobis.
Sancta victoria: ora p nobis.
Sancta corona: ora p nobis.
Sancta scxburgis: ora p no.
Omnes sancte virgines. Orate pro nobis.
Omnes sancti: orate p nobis.
Propitius esto: parce no: ℟ē.

¶ Finit Psalterium scōm vsum Sar.



¶ In vigilijs mortuorum ad vesp. ān. Placebo dño in regione viuorum. ps Dilexi. Vltimus ℣. huius ps lez Placebo. nō psallat: sed statim loco ā. cātetur scōm vsum sar. ā Heu me q incolatus meus prolongatus est. ℣. Ad dñm cum tribu. ān. Dñs custodit te ab oī malo: custodiat aiam tuā dñs. ps Leuaui. ān. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe qs sustinebit? ps. De profundis. ān. Opera manū tuar dñe ne despicias. ℣ Confitebor. ℣. A porta inferi. ℟ Erue. ān Audiui vocē de celo dicētē: beati mortui qui i dño moriuntur. cā. Magt. Kyrie el. Christe el. Kyrie eleison. Pater noster. ℣ Aue maria Deinde sine pnūciatione Et ne nos. dicat ℣ Lauda aīa mea. Finito ℣ dicat executor offi. ℣. Requiē. ℟. Et lux. A porta inferi. Credo videre bona dñi. Dñs vo. Et cū spū. ℣ Oro corpe plenti cuiuscūq fue. vt ista or tā ad Placebo. ℣ ad Dirige. oratio maior.

¶ Deus cui pprium est misereri semp ⁊ pcere: te supplices depcamur pro aīa famuli tui vel famule tue quā hodie de hoc sclo migrare iussisti: vt nō tradas eā in manꝰ inimici: nec obliuiscaris in finē: ⁊ iubeas illā ab angelis sctis suscipi: atq ad regionē viuor pduci: vt q i

te sperauit & credidit/sctōꝝ tuo
rū mereat societate letari. ꝙ dō.
℣ In die tricēsimi ꝑ quocūq
fuer. dicitur ista or ad ꝑplacebo.

DEus cui ꝓpriū est misereri
semp & parcere: ꝓpitiare aīe famuli tui vel famule tue: & oia eius pcā dimitte: vt mortis vinculis absolutus vel absoluta/trāslre mereat ad vitam. In anniuersa. de quocūq fuerit dr ista or ad ꝑplacebo.

DEus indulgentiarū dñe: da aīe famuli tui vel famule tue: cui⁹ anniuersariū de positiōis diē cōmēorā⁹: refrigerij sedē: quietis vbitudinē: luminis claritatem. ℣ Pro epis defunctis dr ista or ad ꝑplacebo.

DEus qui inter ap̄licos sacerdotes famulos tuos pontificali fecisti dignitate cēseri: ꝓsta qs vt quor vicē ad hostā gerebant in terris: eorū perpetuo consortio letentur in celis. ℣ Pro fratribus et sororibus dicitur ista or ad ꝑplacebo. or.

DEus venie largitor & humane salutis auctor/ qs clementiā tuā: vt nostrarū congregationum fratres & sorores qui ex hoc seculo translerūt: intercedēte vgine & bto michaele archāgelo cū oibus sctis: ad ꝑpetue beatitudinis ꝓsortiū puenire cōcedas.

Oratio generalis ad ꝑplacebo.

HAbeliū de⁹ oim vitor et redēptor: aiab⁹ oim fideliū defunctor remissionē cūcta rū tribue pcatōr: vt indulgentiā quā semp optauerunt: pijs supplicatiōib⁹ cōsequant. Qui cū deo patre & spū sctō viuis et regnas deus ꝙ oia. Nō dicat Dñs vobiscū. nec Requiescāt in pace. qñ immediate sequitur Dirige. Ad matu. ā. Dirige dñe de⁹ me⁹ i conspectu tuo vīa meā. ℣. Verba. ān Cōuertere dñe & eripe aiam meā: qñ nō ē i morte q̄ mēor tui. ℟s. Dñe ne i furo. ā. Nequā rapiat vt leo aiaz meā: dū nō ē q̄ redimat neq; q̄ saluū faciat. ℣. De⁹ de⁹. ō. A porta iferi. ℟. Erue dñe aiaz eor. ꝑt nr. Et ne. Nō dicat Jube. l. j.

QUare mihi dñe: nihil em sunt dies mei. Quid ē hō q̄ magnificas eū: aut q̄d apponis erga eū cor tuum? Visitas eū diluculo: & subito ꝓbas illū. Usq; q̄ non parcis mihi: nec dimittis me vt glutiā salituā meā? Peccaui. Quid faciā tibi o custos hoim? Quare posuisti me ctrariū tibi: & factus sum michimetipsi grauis? Cur non tollis pctū meū: & q̄re nō aufers iniqtatē meā? Ecce nūc in puluere dormio: et si mane me q̄sieris/ nō subsistā. Nō dicat Tu autē. ℟. Credo q redēptor me⁹ viuit et in nouissimo die de tra surrecturus sum Et i carne mea videbo deū saluatorē meū. ℣. Quē visurus sum ego ipse & nō alius: & oculi mei cōspecturi sunt. Et in carne. Lectō. ā.

Job. 7.

Job. 7.

DEdet aiaz meā vite mee: dimittā aduersū me eloquiū meū. Loquar i amaritudi

ne aīe mee: dicā deo. Noli me cō dēnare. Indica mihi cur me ita iudices. Nūqd bonū tibi videt si calumnieris et oppzimas me op⁹ manuū tuaꝝ: ⁊ cōsiliū ipio rū adiuues? Nūqd ocli carnei tibi sunt: aut sicut videt hō ⁊ tu vides? Nunqd sicut dies hois dies tui: et anni tui sicut humana sunt tpa? Vt q̄ras iniq̄tatē meā ⁊ pc̄m meum scruteris et scias q̄ nichil ipiū fecerim: cū sit nēo q̄ de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarum resuscitasti a monumēto fetidū/tu eis dñe dona requiē: ⁊ locū indulgētie. ℣. Qui dēturꝰ es iudicare viuos ⁊ mortuos et seculum p ignem. Tu. Lectō. iij.

MAnus tue fecerunt me ⁊ plasmauerūt me totū in circuitu: ⁊ sic repēte pzecipitas me? Memēto q̄so q̄ sicut lutū feceris me: ⁊ i puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti? Pelle ⁊ carnib⁹ vestisti me: ossibus ⁊ neruis ꝓpegisti me. Vitā et miam tribuisti mihi: ⁊ visitatio tua custodiuit spm meū. ℟. Dñe q̄n veneris iudicare trā: vbi me absc̄ōdā a vultuire tue? Q̄ peccaui nimis i vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco ⁊ ante te erubesco: dū veneris iudicare noli me ꝑdēnare. Q̄s. ¶ Sciēdū est q̄ q̄n corpus adest plēs/cuiuscūq; fuer. ⁊ in annuersa. eboz tm: repetat. iij vj. ⁊. ij. ℟. In. ij. noc. ā. In loco pascue ibi me collocauit. ℣. Dñs regit. ān. Delicta iuuētutis mee ⁊ ignozantias meas ne memineris dñe. ℣. Ad te dñe le. ā. Credo videre bona dñi in tra viuentiū. ℣. Dñs illu. ℣. In mēozia ctna erit iustus. ℟. Ab auditiōe. Lectō. iiij.

QVātas habeo iniq̄tates et pcā: scelera mea atq; delicta ostēde mihi. Cur faciem tuā absconditꝰ: ⁊ arbitraris me inimicū tuū? Cōtra foliū quod vēto rapit ostēdis potētiā tuā: et stipulā siccā perseqūris. Scribis em̄ ꝑtra me amaritudies: ⁊ cōsumere me vis pcis adolescētie mee. Posuisti in neruo pedē meū et obseruasti oēs semitas meas: ⁊ vestigia pedū meoꝝ cōsiderasti. Qui quasi putredo cōsumendus sum: ⁊ quasi vestimētū q̄d comedit a tinea. ℟. Heu mihi dñe q̄ peccaui nimis in vita mea: q̄d faciam miser? vbi fugiā nisi ad te deꝰ meꝰ miserere mei Dū veneris i nouissimo die. ℣. Aia mea turbata est valde: sed tu dñe succurre ei. Dum veneris. Lec. v. Iob. 13.

HOmo natus de muliere: breui viuēs tpe: repletur multis miseriis. Qui quasi flos egredit et cōterit et fugit velut vmbza: ⁊ nūq̄ i eodē statu pmanet. Et dignū ducis sup huiusce modi apire oculos tuos: et adducere eū tecū i iudiciū? Quis potest facere mūdū de immūdo cōceptū semine? Nōne tu q̄ solus es? Dzeues dies hois sunt: numerꝰ mensiū eiꝰ apud te est. Cōstituisti terminos eiꝰ: q̄ ꝑteriri nō poterunt. Recede ergo Iob. 14.

paululū ab eo: vt quiescat donec optata veniat: & sicut mercenarij dies ei⁹. ℟. Ne recorderis peccata mea dñe. Dū veneris iudicare sec̄z per ignē. ℣. Dirige dñe deus meus in conspectu tuo viā meam. Dñs. l. vj.

Iob. 14. QVis michi hoc tribuat/ vt in inferno protegas me et abscōdas me donec pertranseat furor tuus: & constituas mihi tps in quo recorderis mei? Putas ne mortuus hō rursum viuat. Cūctis diebus quibus nūc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me & ego rñdebo tibi. Operi manuū tuarū porriges dexterā. Tu quidē gressus meos dinumeraſti: sed parce peccatis meis. ℟. Dñe ne actū meū noli me iudicare: nihil dignū in cōspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatē tuā vt tu deus deleas iniquitatē meā. ℣. Amplius lauā me dñe ab iniustitia mea & a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. Ideo. In. iij. noc. ān. Cōplacerat tibi dñe vt eripias me: ad adiuuandū me respice. ps. Expectās. ā. Sana dñe aiam meā qz peccaui tibi. ℣. Vtinā qui itel. ā. Sitiuit aia mea ad deū fontē viuū: quando veniam & apparebo ante faciē dei? ℣. Quēadmodū. ℣. Requiē eternā. Et lux. Lec. vij.

Iob. 17 SPiritus meus attenuabit dies mei breuiabuntur: & solū mihi superest sepulchrū. Nō peccaui: et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me dñe & pone me iuxta te: & cuiuis manus pugnet cōtra me. Dies mei trāſierūt: cogitationes mee dissipate sunt: torquentes cor meū. Noctē verterūt in diē: & rursum post tenebras spero lucē. Si sustinuero infernus domus mea est: & in tenebris stravi lectulū meū. Putredini dixi Pr̄ mei es: mr̄ mea & soror mea vermib⁹. Vbi est ergo nūc p̄stolatio mea: & patiētia mea? Tu es dñe deus meus. ℟. Percūte me quotidie et nō penitēte timor mortis p̄sternebat me. Qz in inferno nulla est redēptio miserere mei deus & salua me. ℣. Deus in nōie tuo saluū me fac et in virtute tua libera me. Qz. l. viij.

Iob. 19. PElli mee cōsumptis carnibus/ adhesit os meū: et derelicta sunt tātūmodo labia circa dētes meos. Miseremini mei miseremini mei/ saltē vos amici mei: qz manus dei tetigit me. Quare psequimini me sicut deus: et carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribant sermones mei? Quis mihi det vt exarentur in libro stilo ferreo: & plūbi lamina: vel celte sculpant in silice? Scio enim q redēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrecturus sum: & rursum circūdabor pelle mea: et in carne mea videbo deū saluatorē meū. Quē visurus sum ego ipe & oculi mei conspecturi sūt & nō alius. Reposita est hec spes mea: in sinu meo. ℟. Requiē eternā dona eis dñe. Et lux pperua luceat eis. ℣. Qui lazarū resuscitasti a monumento fetidum: tu eis domine

vana requiem. Et. Lectio nona.

Iob. 10. QUare de vulua eduxisti me? Qui vtinā exspirā ssem: ne oculus me videret. Fuissem quasi nō essem: de vtero trāslatus ad tumulū. Nūquid nō paucitas dierū meorū finiet breui? Dimitte ergo me vt plāgā paululū dolorē meū: āteq; vadā/ et nō reuertar ad terrā tenebrosam et opertā mortis caligine. Terrā miseriē et tenebrarū: vbi umbra mortis et nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte etna in die illa tremēda. Quū celi mouendi sunt et terra. Dū veneris iudicare seculū p ignē. ℣. Dies illa dies ire: calamitatis et miserie: dies magna et amara valde. Quū celi mouēdi sunt et terra. ℟. Quid ergo miserrimus quid dicā vel quid faciā: dū nil boni p̄ferā nisi tātū iudicēs? Dū. ℣. Hāc te xp̄e petimus miserere nōs: q̄ venisti redimere perditos: noli dānare redēptos. Dū. Deinde repet. ℟. Libera. quū p totū annū obtinet: quicūq; ōr hoc R. Libera. In oi. iij. et. vj. kal. p annū qui fuit migt. mort. cū ix. ℔. et iij. sñi: tūc erit iū. ℟. Libera me dñe de vijs inferni. Qui portas ereas cōfregisti: et vectes ferreos dirupisti eis lumē vt viderēt te: q̄ erāt in penis tenebrarū. ℣. Clamāces et dicētes aduenisti redēptor mūdi. Qui. Non repetat hoc ℟. Ante l. ℣. Requiescant in pace. In laudō. ān. Exultabunt dño ossa humiliata. ℔. Miserere. ā. Exaudi dñe orationē meā ad te omis caro veniet. ℔. Te decet. ān. Me suscepit dextera tua dñe. ℔. Deus deus. ān. A porta inferi erue dñe animā meam. cāti. Ego dixi. ān. Omis spūs laudet dominū. ℔. Laudate. ℣. Requiē. ā. Ego sum resurrectio et vita q̄ credit in me etiā si mortuus fuerit viuet: et omis q̄ viuit et credit in me nō morietur in etnū. cā. Kyrie. kyrie el. Xp̄e el. kyrie el. Pr̄ nr̄. Sine pulsu. Et ne. Deinde dicatur ℔. Exaltabo. Quo sūm. dicat Requiem. ℣. A porta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. In terra viuentiū. Dñs vob. Et cū. Orem⁹.

Pro corpore pñti ad l. ōr hec or. Deus cui. maior. In ānuer. v. dñe orationes. Deus cui. minor. In vigilia tali⁹. v. dñe orationes.

OMnipotens sempiterne deus cui omne genū flectit spūs mie supplicat propitiare aie famuli tui vel famule tue: vt q̄ vel q̄ de hac vita in tui nois confessiōe decessit: sortē tuorū nūero facias aggregari.

Pro epis defunct⁹ ad lau. or.

DEus cui⁹ mie nō ē numerus: suscipe p aiab⁹ famulorū tuor pontificū pcessorū nostrar: et lucis eius letitieq; regionē in sanctorū tuor societate concede. Pro fratribus et sororibus ad laudes. Oratio.

INclina dñe aurē tuam ad pces nr̄as q̄bus mias tuas supplices deprecamur: vt aias famulor famularūq; tuar quas de hoc seculo migrare tulisti: in pacis ac lucis regiōe cōstitutas/ et sanctor tuor iubeas esse cōsor

tes. Per christum. Oremus.

¶ Deide dicat dñs p familii arti bus ptati ad placitū: qbꝰ dictis sequat oratio gñalis i audiētia.

Animab⁹ qs dñe oīm fidelīū defūctoꝝ oratio pficiat supplicātū: vt eas et a pec catis oibus exuas / et tue redēptionis facias esse participes. Qui cū deo pre et spū sctō. &c.

¶ Explicūt vigilie mortuoꝝ.



¶ In natali vni⁹ aplī siue vnius euāgeliste: vel plimoꝝ aplōꝝ paschalis tpis: vsq ad octa. pasc. vsq ad pēteco. In parte hyemali ad ōmas vel. super ps. ant.



Ios ppetua lucebit sanctis tuis: et eternitas tēpoꝝ alla. Minor. ps. ket. cp. ad vtrasq vel. et ad matu. et ad alias hor. dñr ppa ll habeātur: sinautē dicūtur de cōi aplōꝝ reliqui tpis. Ve. Candidi facti sunt nazarei eius alla: splendorē deo deruntur alla. Et sicut lac coagulati sunt. Alla alla. ℣. In oēm terram exiuit son⁹ eoꝝ: et i fines orbis terre verba eoꝝ. Et ll. Glia. Alla. Hyp⁹.

Tristes erant apostoli / de nece sui domini: quē pena mortis crudeli / serui damnarant impij.

Quelum⁹ auctor oīm / in hora paschali gaudio: ab omni mortis impetu / tuū defende pplm.

Gloria tibi dñe / q surrexisti a mortuis: cū patre et sancto spū in sempiterna secula. Amen.

Per octa. ascensio. dñi: et deinceps vsq ad penteco. dicuntur hi duo ℣. in fine istius hymni.

Tu es nēm gaudiū / q es futurus ōmiū: sit nostra in te gloria / per cuncta semper secula.

Glia tibi dñe / q scandis supra sidera: cū patre et sctō spū / i sempiterna secula. Amē. ℣. Gaudē sunt discipuli. ℟. Viso dño alla. ān. Filie hierlm venite et videte martyrē cū corona qua coronauit eā dñs in die solennitatis et letitie: alla alla. Cū magt. Sciēdū ē q hec ā. Filie hierlm et Filie hierusalem. dñr in pasc. tpe: tam in fest. vni⁹ mar. q plurimoꝝ mar. et tā in fest. vni⁹ confes. q plurimoꝝ pontificū fest. et ip cū his verbis, Filie hierlm venite et videte martyrē, qz hoc dictū martyrem, ptinet ad pōm passum. Dño ppa vel de cōi reliqui tpis. Cōplet. pasc. non mutat. Ad mat. inuit. Exultent in dño sancti. Alleluia. ℣. Vers. Hyp⁹ Tristes erāt. hec sola ān. sup ps. ℣. Tristicia vestra alla vertetur in gaudiū alla. Tres ps. dñr scdm ordinē nocte. de cōi aplōꝝ reliqui tpis: et hoc per tpus pasc. vsq nō incipiendo a. ps. noc. in qualibet hebd. sed dicātur ps. scdm ordi. noctis hebdo. lequē. Eodēmodo fiat de mart. et de ceteris sctis in pducto tpe

contingẽtibus. ℣ Gauiſi ſunt diſcipuli. ℟ Virtute magna reddebant apoſtoli. Teſtimoniũ reſurrectiõis ieſu xp̃i dñi nr̃i: alla all. ℣ Repleti quidẽ ſpũſcto loq̃bãtur cũ fiducia. Teſtimo. ℟ Iſti ſũt agni nouelli: q̃ annũciauerũt alla. ℣ Modo bemerunt ad kontes: repleti ſunt claritate: alla alla. ℣ In cõſpectu agni amicti ſtolis alb̃is: ⁊ palme in manib⁹ eoꝛ. Modo. ℟ Cãdidi facti ſunt. vt ℣ ad veſ. ℣ Vox leticie et exultationis. ℟ In tabernaculis iuſtoꝛum alleluia. ℣ In lau. ãn.

SAncti tui dñe floꝛebũt ſicut liliũ alla: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erũt ante te alla. ℣ Dñs regn. ãn. Sci ⁊ iuſti i dño gaudete alla vos elegit de⁹ in hereditatẽ ſibi all. ℣ Jubilate. ãn. In belamento clamãt ſci tui dñe: alla all. all. ℣ De⁹ de⁹. ãn. Spirit⁹ ⁊ aie iuſtoꝛũ hymnũ dicite deo nr̃o: alla alla Cãt. Vbi. ãn. In celeſtibus regnis ſanctoꝛũ eſt habitatio alla: ⁊ in eternum requies eoꝛum alleluia ℣ Laudate. Capitulũ vt ã. hy⁹.

QLaro paſchali gaudio: ſol mũdo nitet radio: cũ xp̃z iam apli/ viſu cernũt coꝛpoꝛeo.

Olenſa ſibi vulnera i xp̃i carne fulgida: reſurrexiſſe dominũ hoc fatentur publica.

Per xp̃e clemẽtiſſime / tu coꝛda nr̃a poſſide: vt tibi laudes debitas / reddamus omni tẽpoꝛe.

Oꝛemus auctoꝛem. Gl̃ia tibi dñe q̃ ſurrexiſti. Per octa. aſcẽ. w. ⁊ deceps vſq; ad pente. dñe hi ℣ Tu eſto nr̃z gaudiũ. Gl̃ia tibi dñe q̃ ſcãdiſti. ℣ Gaudete iuſti in dño. ℟ Rectos decet collaudatio alla. ã Lux ꝑpetua lucebit ſctis tuis dñe alla; et exultatio tẽpoꝛ: alla alla alla. maioꝛ. cãti. Vbi. oꝛ vt ℣ ad ⁊ ã Sci tui dñe. ℣ De⁹ i noie. Ad. ij. ã Sci er in. ℣ Legẽ po. ch. vtſ. ℟ Triſtitia veſtra alla alla. ℣ Vertet i gaudiũ. Alla alla. Gl̃ia patri. Triſtitia. ℣ Pꝛeciola. Ad. vj. ã In belamẽto. ℣ Dereliqt. ch. vtſ. ℟ Pꝛeciola in ſpectu dñi alla alla. ℣ Moꝛs ſctoꝛũ ei⁹ alla alla. Gl̃ia pꝛeciola. ℣ Gaudete iuſti. Ad. ix ã In celeſtib⁹ re. ℣ Mirabilia. ch. vtſ. ℟ Gaudete iuſti in dño. Alla alla. ℣ Rectos decet collaudatio. Alla alla. ℣ Vox leticie. Ad q. deſperas. ãn Sancti tui dñe. ℣ Dixit dñs ⁊ ceteꝛa ꝑ de apoſtol⁹ reliq; tꝑis. ch. vtſ. Si tue. vſq; feſ. tũc dicatur ℟ Cãdidi. Sinaũt nullũ ℟ dicetur. hy⁹. Claro paſchali. ℣ Gaudete iuſti. ⁊ Lux perpetua. minoꝛ. can. Magſt. Oꝛationes vt in hiſto. feſt. nota eſt. ℣ In natali vni⁹ mar. ſiue vni⁹ ꝓfeſ. ab oc. paſc. vſq; ad pẽte. i feſ. cũ regi. cho. Ad. ſ. veſ. ſup ℣ ã Lux perpe. minoꝛ. ꝑ feſ. ch. ad vtraſq; vſ. et ad alias hoꝛ. dicant ꝓpꝛia ſi habeantur: ſinautẽ de cõi reli. tempoꝛis. ℟ Filie hieruſalem bonite et videte martyꝛem cum coꝛona qua coꝛonauit eum dominꝰ. In die ſolennitatis ⁊ leticie. Alleluia. ℣ Qñ confortauit ſeras poꝛtaꝝ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te.

Jn.Glia.Alla.hymn.ad vel.z ad mat.de cõi reli.tẽ.ꝟ.Triſtitia, ãn.Filie hie.vt ſ.cã.Magt.Ad mat.Jnuit.Exultẽt i do.ꝟ.Ueſp. hyꝰ de cõi reli.tpis ſup pos ãn. Triſtitia.Tres pt dñr ꝟ cõi rel. tpis ꝟz ozdi.noc.ꝟ.Pulcra es i eccleſpectu dñi.Re.Mons ſtõꝝ eiꝰ. Al.Qñ vo ꝟz pfa ã.ſup ꝟ.ad mat.ſcz i ẽmẽo.tũc ꝟz ꝟ.Triſtitia.Re.Vtiꝰ bis q̃ metuit dñz al. Jn mãdatis eiꝰ cupit nimis.Alla al.al.ꝟ.Potẽs i tra erit ſemẽ eiꝰ: gnatio rectoꝝ bñdicẽt.Jn.Re Pulcra i ſpectu dñi.Mons ſtõꝝ eiꝰ: al.ꝟ.Jnſpectu ois ppli eiꝰ.Mons Re.Filie hie.vt ſ.ad vel.ꝟ.Vox letitie z exultatiõis.Re.Jn tabernaculis iuſtoꝝ:al.Jn l.ãn.Sciti tui.z cete ãe q̃ lequũt.vt ſ.cp. z hyꝰ.vt ſ dic.ẽ.ꝟ Gaudete in.ã. Lux ppe.maioꝝ cãti Bñ.Ad.ſ. z ad alias hoc.ãn.Re.z ꝟ.vt ſ de apo.dicant.Ad.q.vel.ã.Sciti tui.pt kel.cp.vt ſ.dixi.Qi duk kel.ſue.tũc ꝟz Re Filie hie.ſinati tẽ nalliꝰ Re.ꝟz hyꝰ de cõi reli.tẽ po.ꝟ.Gaudete in.ãn.Lux perpe. maioꝝ cãti.Magt.oꝝ vt ſ.¶ Et no.q qñ ã.Lux ppe.maioꝝ ꝟz ad vel.ſup pos tũc ad mẽo.alicuiꝰ ſtũ ſcz vniꝰ mar.vel z kel.ꝟz Lux perpe.maioꝝ.¶ Jn nata.vnius mar.ſine vniꝰ z.paſc.tpis:ſine reg.cho.Ad.ſ.vel.ſine Alla.Et pt tẽ.cp.z hyñ.reli.tẽ.ꝟ.Triſtitia.ã.Filie hie.cã.Magt.Ad mat.Jnuita.ẽ.vt ſ.vſq ad l. dñr.Jn l.hec ſola ã.Sciti tui do. ſus.Dñs reg.ꝟ.Gaudete in.ãn. Lux ppe.minoꝝ.cãti Bñ.z. vt ſ.Ad.ſ.z ad al.hoc.oia ſãt vt ſ de apo.cũ cp.de cõi reli.tẽ. vt ibi no.eſt.¶ In nata.plurimar.ſine pli.z.ſine reg.cho.ab oct.paſc.vſq ad pẽte.Ad.ſ.vel. ãn.Alla.pt ſer.cp.z hyñ.de cõi reli.tẽp.ꝟ.Triſtitia.ã.Filie hie. cãti Magt.Ad matu.inuitat. Exultent in do.ꝟ.Veſp.hyꝰ de cõi reli.tẽp.ſuper pos ã.Triſtitia. Tres pt dicant de cõi reli.tẽp. ſcõm ozdi.noc.ꝟ.Pulcra in cõſpectu dñi.Re.Triſtitia vra alla. Conuertet in gaudiũ alla alla.ꝟ. Modus añt gaudebit:vos añt contriſtabimini:ſed triſtitia vra.Conuer.Re Pulcra. vt ſi cõi vniꝰ mar.paſc.tẽp.Re.Lux ppetua lucebit ſctis tuis dñe.Et eternitas tõ pozñ.alla alla.ꝟ.Vox letitie z exultationis in tabernaculis iuſtoꝝ. Et.Gloria.Alla.ꝟ Vox letitie. Jn lau.hec ſola ã.Sãcti tui.ꝟ.Dñs reg.cp.z hyꝰ de cõi reli.tẽpo.ꝟ. Gaudete in.ãn.Lux ppe.minoꝝ. canti.Bñdictꝰ.Ad.ſ.z ad alias hoc.oia ſãt vt ſ dictũ eſt.¶ Finit cõmune ſctõꝝ tpe paſchali.

¶ Jn natali vniꝰ apli:ſine plurimoꝝñ apl'oꝝ per totũ annũ extra tps paſc.Ad.ſ.vel.ãn.Eſto te foꝝtes in bello z pugnate cũ antiquo ſerpẽte:z accipietis regnum eternum alleluia.Quãdo ſit ſeſtũ de cõi vniꝰ apli poſt.lxx. tũc i ſine iſti ãe/loco Alla, dicatur Iheꝛ dicit dñs.Jn aliis vero ãis/loco Alla. dicatur illud verbum Jn eternum, pt kel. Cpm.

Eph. 2

IAm non estis hospites ⁊ aduene: ſz estis ciues sanctoꝝ et domestici dei: superedificati sup fundamētū apostoloꝝ et pphetarū. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et ſſi columbe ad fenestras suas? ℣. Cādidiores nive/ nitidiores lacte/ rubicūdiores ebore antiq. Et. Gloria. Et. hyp⁹.

Annue xpe seculoꝝ dñe nobis per huius. Dñ sit mētio pluriumoꝝ aplorū: tunc dicetur. nobis per horum tibi chara merita: vt que te coram graviter deliquim⁹/ huius solluantur gloriosis precibus.

Salua redēptor plasma tuum nobile/ signatū sctō vultus tui lumine: nec lacerari sinas fraude demonū/ propter quos mortis exoluisti pretium.

Vole captiuos esse tuos seruulos: absolue reos cōpeditos erige: ⁊ qs cruor redemisti pro rex bone tecū fac gaudere pretio.

Sit tibi iesu benedicte dñe/ gloria virtus honor ⁊ imperiū: una cū patre sctōq; paraclyto/ cū qbus regnas de⁹ ante scla. Amē.

℣. In oēm terrā exiuit sonus. ān. Vti eritis cū vos oderint homines et cum separauerint vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen vestrum tanq; malū propter filiū hois. gaudete ⁊ exultate: ecce enī merces vestra multa est in celo. cāt. Magt. Dño. de vigil. vz ſi pprium hēat. Dimitte vz oño de die. Et ſi necesse fuerit q; precio fieri debeat de festo alicui⁹ apostoli: ⁊ non habeatur pprium oño de vigil. tunc dicet ad pces. ista am.

Quesum⁹ opis de⁹: vt nra deuotio q̄ natalitia beati N. apli tui antecedit patrocinia intercessiōis ei⁹ accumulet Per. Ad mat. Inuit Regē apostoloꝝ dñm Venite adorem⁹. ps. Venite exul. hyp⁹ Annue xpe. In. i. noc. ān. In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. ps Celi enarrāt. ān. Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos. ps. Benedicā. ān. Constitues eos principes sup oēm terrā: memores erunt nois tui dñe. ℣ Eructauit. ℟. In oēm terrā. ℣ Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū dixit dñs. Estote ergo prudentes sicut serpentes ⁊ simplices sicut columbe. ℟. Dū lucē habetis credite in lucē: vt filij lucis sitis dicit dñs. Estote. ℣ Tollite iugum meū super vos dicit dñs: ⁊ discite q; mitis sum ⁊ humilis corde. Jugum enī meū suaue est ⁊ on⁹ meū leue. ℟. Et inuenietis requiē animabus vestris. Jugum. ℣ Dū steteritis ante reges et pñides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini Dabit enī vobis in illa hora quid loquamini. ℟ Non enim vos estis q̄ loquimini: sed spūs patris vestri qui loquit in vobis. Dabit. Glo. Dabit. In. ij. noc. ān. Principes populoꝝ cōgregati sunt cum deo abrahā. ps. Dēs. gentes. ℣. Dedisti hereditatē timētibus nomen tuū dñe. ps. Exaudi deus

dēcatiōnē. ān. Annūciauerunt opera dei: & facta eius intellexerūt. ℣. Exaudi deus oōnē. ℟. Cōfitines. ℣. Vidi cōiunctos binos hās bētes splendidas vestes: & angelus dīlocut⁹ est ad me dicēs. Isti sūt viri sancti facti amici dei. ℣. Vidi angelū dei volantē per medīū celi: voce magna clamātem & dicentē. Isti. ℟. Isti sunt triūphatores et amici dei q̄ cōtemnētes iussa prīcipū: meruerūt ḡmia eterna. Modo coronātur et accipiunt palmā. ℣. Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione & lauerūt stolas suas in sanguine agni. Modo eo. ℟. Fuerunt sine querela ante dīm et ab inuicem nō sunt separati. Calicem dīi biberūt. Et amici dei facti sūt ℣. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia: ideo coronātur & accipiūt palmā. Calicem. Gloria. Et. In. tō. noct. ān. Exsultabunt ossa iusti alla. Infra. lxx. in hac ān. p̄cedēte et in alia sequen. loco alla. dicet in eternū. ℣. Cōfitebimur. ān. Lux ora est iusto alla: rectis corde letitia alla. ℣. Dīs regē. exul. ān. Custodiebant testimonia eius & p̄cepta eius alla. Post. lxx. sine ullo loco alla. dicētū dedit illi. ℣. Dīs regna. iraſc. ℟. Homis homo. ℣. Isti viri in carne plā tauerūt ecclesiam sanguine suo: nō sunt de terris corpora eorū separata. Quorū merita sunt in celis anime sanctorū coequales. ℣. Sāncti per fidē vicerūt regna/ operati sunt iustitiā/ adepti sunt repromissiones. Quorum merita. ℟. Isti viri sancti quos elegit dīs in charitate nō ficta: & dedit illis gloriā sempiternā. Quorū doctrina fulget ecclesia. Vt sole luna. ℣. In omnem terrā exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eorū. Quorum doctrina. ℟. Chues apostolorum et domestici dei aduenerūt hodie. Portantes facem & illuminātes patriam dare pacē gentibus. Et liberare populū dīi. ℣. Audite p̄ces supplicum: vite eterne poscētes p̄mia: qui fertis in dextris manipulos iustitie: quiq̄ gaudentes aduenistis hodie. Portantes facem. Gloria patri. Et liberare. ℣. Dedisti hereditatē. ℟. Timentibus nomē tuū dīe. In lau. ān.

Hoc est p̄ceptum meum: vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. ℣. Dīs regna. ān. Maiorem charitatem nemo habet: vt animā suam ponat quis pro amicis suis. ℣. Jubilate. ān. Vos amici mei estis/ si feceritis que p̄cipio vobis dicit dominus. ℣. Deus deus meus. ān. Beati mūdo corde: quoniā ipsi deum videbunt. cū. Benedicite. ān. In patientia vestra possidebitis animas vestras. ℣. Laudate. cū. Jam nō. ℟.

Exultet celum laudibus/ resultet tra gaudijs: apostolorum gloria/ sacra canunt solennia.

Vos secli iusti iudices/ et vera mūdi lumina: votis p̄camur cordiū/ audite p̄ces supplicū.

Qui celi verbo clauditis/ se-

rasqz eius soluitis: nos a peccatis qbus/ soluite iussu ꝗsumꝰ.
Quorũ precepto subdit/ salus ꝫ languor olim: sanate egros moribus/ nos reddẽtes virtutibꝰ.
Ut cum iudex aduenerit/ chꝛistus i fine seculi: nos sempiterni gaudij/ faciat esse compotes.
Deo patri sit gloria/ eiusqz soli filio: cũ spũ paraclito/ ꝫ nunc et in perpetuũ. Amẽ. ℟. Annunciauerũt opa dei. ℣. Et facta eius intellexerũt. ān. Tradent enim vos in cõsilijs: ꝫ in synagogis suis flagellabũt vos: ꝫ ante reges ꝫ pũces ducemini ꝓpter me in testimoniũ illis et gentibus. Cantic. Bñdꝰ. Dño de die dicat si ꝓpria hẽat: sinautẽ ꝺz ista dño de cœl. Dño.

Exaudi dñe ppłm tuũ cuz electi apłi tui M. patrocinio supplicantẽ: vt tuo semper auxilio munitꝰ/ secura tibi possit devotione seruire. Per dñm nr̃m. Ad.j. ān. Hoc est ꝓceptũ. ℣. Deus in no. Ad.tij. ān. Maiorẽ. ps. Legem pone. Ep. Jam non estis. ℣. In oẽm terrã exiuit sonus eorũ. ℟. Et i fines orbis terre verba eorũ. Exiuit. Glia. In oẽm. ℟. Cõstitues. oco vtꝫ. Ad.vj. ān. Vos amici. ps. Dekerit. Cplm.

Act.5. Per manus apłoꝝ fiebãt signa ꝫ ꝓdigia multa i plebe: ꝫ magnificabat eos populus. ℣. Constitues eos principes Sup oẽm terrã. ℟. Memores erunt nois tui dñe. Super. Glozia Constitues. ℟ꝰ. Nimis honorati sunt. Oco vtꝫ. Ad.ix. ān. In patientia. ps. Mirabilia. Cplm.

Act.5. Ibant apłi gaudẽtes a cõspectu cõsilij: quꝫ dignisunt habiti ꝓ nomine iesu cõtumeliam pati. ℣. Nimis honorati sunt Amici tui deꝰ. ℟. Nimis confortatus est principatꝰ eoꝝ. Amici Glia. Nimis. ℟. Annũciauerunt. Ad.vj. vel. ān. Iurauit dñs et non penitebit eũ tu es sacerdos in eternum. ps. Dixit dñs. ān. Colloquet eũ dñs cũ principibꝰ populi sui. ℣. Laudate pueri dñm. ān. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. ℣. Credidi. ān. Euntes ibant ꝫ flebant mittentes semina sua ps. In cõuertendo. ān. Confortatꝰ est principatus eoꝝ: ꝫ honorati sunt amici tui deus. ps. Dñe ꝓbasti. Epm. Jam nõ estis. Si vnꝰ fel. fuerunt tũe ꝺz ℟. Clues apłoꝝ sinautẽ nullũ ℣. ꝺz hꝫ. Exultet. ℟. Annũciauerũt. ān. In regeneratiõe cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis ꝫ vos iudicantes duodecim tribꝰ israel dicit dñs. cõ Mgt. oco vtꝫ. ℭ In natalis vni matꝰ. extra ℣s paschale. ℭ Nota q̃ cõiter ꝓ tota ãnũ fest. ix. le. sup postꝝ. ꝺz ān Iste sanctus. mã in fest. s. albani mar. qñ trãslatꝰ. s. edwardꝰ cõ. ix. le. celebrat i cadẽ hebd. ꝫ. s. edwardi regis ꝫ mar. qñ fes. s. clementis in eadẽ hebd. etig. Ad vesp. sup ps. fest. ān Iste sanctus ꝓ lege dei sua certauit vsqz ad mortem: ꝫ a verbis impiorum nõ timuit: fundatꝰ enim erat supra firmam petram. Ol.

alia. ℣n. Beatus vir q̄ sustinet tentationē: q̄m cū probatus fuerit accipiet coronā vite: quā repromisit deus diligentibus se. ℟e. Due due due dicant alterna vicib⁹ p hebd̄. sup pos. in fest. tr. lc. vnus mar. tā q̄m duo. ℣. Beatus vir. sup pos tūc dicetur istud sequens Cap.

Mat. 7 ISte sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortē: ⁊ a verbis iniquorū nō timuit: fundatus enim erat supra firmā petrā. Ad vtraq; vel. ⁊ ad mat. ⁊ ad. in. Ille q̄m duo. sup pos: tunc dicetur cap. sequens.

Jaco. 1 BEatus vir qui sustinet tentationem: quoniā cū probatus fuerit accipiet coronam vite: quā repromisit deus diligentibus se. Vel aliud. Epm.

Eccli. 14 BEatus vir qui in sapientia morabit: ⁊ qui in iustitia meditabit: ⁊ in sensu cogitabit circūspectionē dei. Ad vtraq; vel. ⁊ ad. in. ⁊ ad mat. Et i fest. in lc. sine regi. cho. nūs ℣ vt ℟. ad. ſ. vel. In fest. ir. lc. ad. ſ. vel. vt ℟. ¶ De vno mr. decollato. ℟e. Perceptur⁹ iam. ¶ De vno mart. nō decollato. ℟e. Beatus vir qui sustinet. ℣y⁹.

MArtyr dei qui vnicū patris sequendo filium: victis triumphans hostibus/ victor⁹ scandens celestibus.

℣. Qui p̄catus munere/ nostrum reatum diluit: arcens mali contagium/ vite remouens tedium.

℣. Soluta sunt iam vincula/ tui sacrati corporis: nos solue vinclis seculi/ amore filii dei.

Deo patri. ℣. Gloria et honore coronasti eum dñe. ℣n. Hic est vere martyr q̄ pro xp̄i nomine sanguinem suū fudit: qui minas iudicū non timuit: nec terrene dignitatis gloriam quesiuit: sed ad celestia regna feliciter peruenit, cōt. Magt. Oco.

ADesto dñe supplicationibus nr̄is: ⁊ intercessione beati ℣. martyris tui ppetuā nobis misericordiā tuam benignus impende. Per. Alia oco.

PResta q̄s ops deus: vt qui beati ℣. martyris tui natalitia colimus intercessione eius in tui nois amore roborem⁹. Per dn. Dñ duo fest. vni⁹ mar. in vna hebd̄. simul cōtingunt: tūc vt ad mēo. ℣ alio fest. cū ista ℣n. Ille cognouit. ℣re ad. ℣. vel. ℣. Posuisti, oz vt vcet. Ad mat. in fest. ir. lc. ⁊ in. ℣ hūt dup. in mt. Inuit. Justus florebit in domo dñi plātatus, Gaudeam⁹ ⁊ exultemus in eius sacra solēnitate. ℣s. Ven. Simil. inui. in fest. in lc. ℣ hūt inuit. simy. Inuit. Regem martyrū dñm Venite adoremus. ℣s. Venite. hy⁹. Martyr dei. ℣n. ſ. noc. ā. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ℣. Beatus vir. ℣n. Predicans preceptū dñi: cōstitutus est in monte sanctō eius. ℣s. Quare fremu. ℣n. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. ℣s. Dñe quid multi. ℣. Gloria ⁊ honore. ℟ec. ſ.

QUi sanctorū merita religiosa charitate miras:

quiq; iustoꝝ gloziã frequenti laude colloquit: eoꝝ moꝛes lan ctos atq; iustitiã imitet. Quoniã quẽ delectat sancti alicuius meritũ: delectare debet par circa cultũ dei obsequiũ. ℟. Iste sãctus ꝓ lege dei sui certauit vsq; ad mortẽ: ⁊ a verbis impioꝝ non timuit. Fundat⁹ enĩ erat supra firmam petram. ℣. Munimine regio sepius: nullatenus ab aduersarijs est superatus. Fundat⁹. Lectio. ij. Quare etiã imitari dz ꝯ laudat: aut laudat nõ debet/ ꝯ imitari detrectat. Vt q̃ alium laudat/ laudabilem se reddat: et q̃ sanctoꝝ merita admirat/ mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. ℟. Just⁹ germinabit sicut liliũ. Et flozebit in eternũ añ dñm. ℣. Plãtat⁹ in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nr̃i. Et flozebit. Lectio. iij. Si ꝓpterea fratres iustos ꝯdelesq; diligim⁹/ q̃ in ipsis iustitiã fidemq; suscipimus: possumus quoq; nos esse qõ sunt: si faciam⁹ ipi qõ faciũt. Neq; enĩ nobis difficille est qõ ab ipsis geritur imitari: cũ sine ꝓcedẽti exẽplo ab anticis talia gesta aspicimus: vt nõ ipsi alioꝝ emuli redderẽtur: sed emulãdo studijs seipsos nobis ꝓberent exemplũ: vt nos dñi ex ipis ⁊ ex nobis alijs ꝓficiunt: sic in suis semper in ecclesia laudet. ℟. Iste cognouit iustitiã ⁊ vidit mirabilia magna: et exozauit altissimũ. Et inuẽtus est in numero sanctoꝝ. ℣. Iste est qui cõtempsit vitã mũdi ⁊ puenit ad celestia regna. Et. Glia. Et. In q̃. noc. ãn. Filij hoim scitote quia dñs sanctũ suũ mirificauit. ℣. Cũ inuo. ãn. Sauo bone voluntatis tue coronasti eũ dñe. ℣. Verba. ãn. In vniuersa terra gloria et honoze coronasti eũ. ℣. Dñe dñs nr̃. ℣. Posuisti dñe. ¶ Et notandũ est qõ qñ dñr. ℟. de. q̃. noc. cõis histo. in festo. iij. lc. vni⁹ martyr. tunc nõ dicetur ante lec. ℣. Posuisti dñe. sed ℣. Glia et ho. ⁊ hoc ꝓpt nouã ã. q̃ est ãn. vltima. lc. vij.

AB ozigine mundi: innocens abel occidit. Enoch deo placens trãslat⁹ est. Just⁹ noe inuenit. Abzahã fidelis ꝓbatur. Moyses mansuetus dinoscitur. Jesus castus. Dauid lenis. Helias accept⁹. Daniel sãctus. Tres pueri victoꝝ reduntur. Apostoli xp̃i discipuli credentiũ magistri habent. ℟. Desiderijs aie eius tribuisti ei dñe. ℟. 4. Et voluntate labioꝝ eius nõ fraudasti eũ. ℣. Cũ preuenisti eũ in benedictionib⁹ dulcedinis posuisti i capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate la. Lectio. v. De quib⁹ eruditi confessoꝝ fortissime pugnant: martyres ꝓfecti triumphãt: ⁊ xp̃iani semper exercitũ diaboli deo armati debellãt. In iustis ⁊ sctis semper pares virtutes existũt: dissimiles pugne: ⁊ gloriose victorie. Unde xp̃iane delicatus es miles: si putas te sine pugna vincere: sine certamine triumi-

℣.5. phare. ℟. Dñe p̃uenisti eum in benedictionib⁹ dulcedinis. ℣. Posuisti in capite eius⁹ coronã de lapide pretioso. ℟. Vitã petijt a te: et tribuisti ei dñe. ℣. Posuisti. Lectio vij.

Exerce vires: fortitudie dimica: atrociter in prelio insta: cõcerta: cõlidera pactum: cõditionem attende: militiã nosce. Pactum quod spopõdisti/ conditionem qua accessisti/ militiã cui nomẽ dedisti. Hoc eñ pacto ḋs miraris: cuncti pugnarũt. Hac conditione vniuersi vicerunt. Hac militia triumpharũt ℟.

℣.6. Glia & honore coronasti eũ dñe: et constituisti eũ super opera manuũ tuarũ. Oia. subiecisti sub pedibus eius. ℟. Oñs elevata est magnificẽtia tua sup celos deus. Oia. Glia. Oia. In tũ. noc. ãn. Iust⁹ dñs & iusticias dilexit: equitatẽ vidit vultus ei⁹ ℣s. In dño 2ũ. ãn. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mõte scõ tuo ℣s. Dñe ḋs ha. ãn. ℣. Posuisti dñe sup caput ei⁹ coronã de lapide ꝑciosa ℣s. Dñe in virtute. ℟. Iust⁹ vt palma florebit. Mõ viteri⁹ dicit quotiẽscunq; dicit: nisi ad hozã nonã post ꝑsecutionẽ. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Euange. scdm ioan.

Cℓ.12. In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Amẽ amẽ dico vobis. Nisi granũ frumẽti cadens in terra mozt⁹ fuerit: ipsum solum manet. Et reliq. Omel. vti angu. epi. lc. vj. Se dicebat dñs granũ mozti ficandũ & multiplicãdũ. Mozti ficãdum in infidelitate iudeorum: et multiplicandũ in fidelitate oim populoz. Jam vero exhoztans ad passionis sue sectanda vestigia: Qui amat (inquit) aiam suam: perdet eam. Quod duob⁹ modis põt intelligi. Qui amat perdet eã: id est si amas perdis. Si cupis vitaz tenere in xpo: noli mozte timere ꝓ xpo. ℟. Corona aurea sup caput eius: exprimitur signo sanctitatis. Glia honoris et opus fortitudinis. ℟. Cibauit illũ pane vite et intellectus: & aqua sapientie salutaris potauit illum. Glia. Lec. vij.

℣.7.

Item alio modo. Qui amat aiam suã pdet eam. Noli amare ne perdas: noli amare ihac vita: ne perdas in eterna vita Sequit. Et qui odit aiam suã in hoc mundo: in vitã eternam custodit eam. Ergo quod supza dictũ est: qui amat subintelligitur in hoc mũdo: ipse itaq; perdet ℟. Stola iocunditatis induit eum dominus. Et coronã pulchritudinis posuit sup caput eius. ℟. Induit eũ dñs lozica fidei: & ornauit eum. Et coronam Lectio. ix.

℣.8.

Qui autẽ odit aiam suã i hoc mundo: vtiq; in vitam eternaz ipse custodit eã. Magna & mira sententia: quẽadmodũ sit hominis in aiam suã amoz vt pereat: odium ne pereat. Si male amaueris: tunc odisti. Si bene oderis: tũc amasti. Felices qui oderũt custodiẽdo: ne pdãt amãdo. Sed vide ne tibi subzepat

vt te ipsum velis interimere: sic intelligēdo qđ debes odisse i hoc mūdo aiam tuā. ¶ De vno mar. decolla. ℟. Perceptur⁹ iam vir sanctus pro labore requiē: constans in confessione xp̄iane fidei. Subdit collū velut agnus mansuetus gladio. ℣. Corpore dissolui gaudens: et cū deo viuere. Subdit. Gloria. Subdit. Hoc ℟. Perceptur⁹. dicet in fest. de marty. decolla. ad. j. vesp. ix. lc. et ad mat. erit ix. ℟. Et etiā in fest. iij. lec. ad mat. erit. iij. ℟. qñ dicet de. iij. noc. tñ. ¶ De vno mar. nō decolla. ℟. Beatus vir qđ sustinet tentationē: qñ cū probat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Quā repromisit deus diligētib⁹ se. ℣. Hic accipiet benedictionē a dño: et miam. Quā. Gloria. Quā re. Aliud euāg. secōm. lucā.

℣.9. ℣.7. ℣.8. cp.14

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis venit ad me et non odit patrē suum: et matrem suam: et vxorē: et filios: et fratres: et sorores: ad huc autem et animam suam: nō potest meus esse discipulus. Et rel. Omelia bti gre. ... lc. 7.

Si consideremus fratres charissimi q̄ et quāta sunt q̄ nobis promittuntur in celis: videbimur cūcta alia que habentur in terris. Terrena nanq; substantia superne felicitati comparata: pōdus est/ nō substantiā. Tēporalis vita eterne vite p̄parata: mors est. Potius dicēda q̄ vita. lc. viij.

Ipse em̄ quotidianus detrimentor: ptiōis qđ est aliud q̄ qđā prolixitas mortis? Que autē lingua dicere: vel quis intellectus capere sufficit illa supne felicitati q̄ta sunt gaudia? Angelorū choris interesse: cū beatissimis spiritibus glorie conditoris assistere: p̄sentē dei vultum cernere: incircumscriptum lumen videre: nullo metu mortis affici: incorruptionis perpetue munere letari. Lectio. ix.

Sed ad hec audita inardescit: animus: iāq; illic cupit assistere: vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad p̄mia peruenire non potest: nisi per magnos labores. Unde et paulus egregi⁹ predicator dicit. Non coronabitur: nisi qui legitime certauerit. Delectet ergo mentem magnitudo premiorum: sed nō deterreat certamē laboris. Aliud euangelium. Secōm matheum.

cp.16

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si q̄s vult post me venire/ abneget semet ipsum: et tollat crucem suam et sequat me. Et rel. Omel. de diuersis tractatibus. Lectio. vij.

Quia dominus at redemptor noster nou⁹ homo venit in mūdum nona p̄cepta edidit mūdo. Vite em̄ nostre veteri invitus enutrite cōtrarietatem opposuit nouitatis sue. Lectio. viij.

Quid em̄ vet⁹/ qđ carnalis hō noverat: nisi sua retinere: aliena rapere si posset: recipisceret si nō posset? Sed celestis medicus singulis q̄busq; vitijs obuians:

tis abhibet medicamēta. lc. ir.

Sicut arte medicie calida frigidis frigida calidis curāt: ita dñs nr cōtraria oppolyit medicamenta pctis. Vt lubzicis cōtinentiā: tenacibus largitatē: iracundis mālnetudinē: elatis pzeciperet humilitatē. Ant lau. ℣. Oza pro nobis beata ℟. Iste ℣. dicit dñs ante laud in fest. vnius mar. ir. lc. Dñe duo sunt tres lc. tunc dz ℣. Posuisti dñe. vel. ℣. Just⁹ vt pal. In lau ān. Qui me cōfessus fuerit cora hominib⁹ cōfitebor ⁊ ego eū cora patre meo. ps. Dñs regē. ān Qui sequit me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite dicit dñs. ℣. Jubilate. ān. Si qs michi ministrauerit: honorificabit eum pater meus q est in celis dicit dñs. ℣. De⁹ de⁹. ℟. Qui mihi ministrat me sequat: ⁊ vbi sū ego illic erit ⁊ minister me⁹. cāt. Bñd⁹. ān. Volo pat vt vbi ego sum illic sit ⁊ minister me⁹. ℣ Laud. cp. vt ō dictū est. hy⁹

Ueus tuozum militum / gloza ⁊ cozona hmiñ: laudes cānētes martyzis/ absolue nexu criminis.

Hic nēpe mūdi gaudia/ ⁊ blā dimēta noxia: caduca rite deputans/ peruenit ad celestia.

Penas cucurrit foztiter/ ⁊ sustulit viriliter: pro te effundēs sanguinē/ eterna dona possidet.

Ob hoc pcatu supplici/ te poscimus pijssime: in hoc triumpho martyꝛi/ dimitte noxā crimis.

Sit xpe rex pijssime/ tibi pa-

triq; glia: cū spō paracl̄yto/ in sempiterna secla. Ant. ℣. Just⁹ germinabit sicut lilium. ℟. Et florebit ān. Nisi granū frumenti cadens in terrā moztuū fuerit: ipsum solum manet. cāt. Bñd⁹. Alia ān Qui vult venire post me (dicit dñs) abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suā ⁊ sequat me. cāt. Bñd⁹. Hec pdicte due ãe dñr alternis dictibus p hebd. i sest. vni⁹ mar. tam in. ℣. ir. lc. sup eā. Bñd⁹. vel ad mēo. eiusdē scti: ita tñ q semp imp̄mis dicat ān. Nisi granum. Oro vt⁹. Ad. i. ān. Qui me confessus. ℣. De⁹ in no. Ad. in. ān. Qui sequit me. ℣. Legē po. cp̄z. vt⁹. ℟. Glia ⁊ honore Cozonasti eū dñe. ℣. Et ⁊stituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. Cozo. Glia. Glia et ho. ℣. Posuisti d. oz vt⁹. Ad. vi. ān Si qs michi. ℣. Defecit. Cp̄.

Iste cognouit iustitiā et vidit mirabilia magna: ⁊ eozauit altissimū: et inuentꝰ est i numero scōꝝ. ℟. Posuisti dñe Sup caput eius. ℣. Cozonam de lapide pretioso. Super. Gloza. posuisti. ℣. Just⁹ vt pal. Ad. ir. ān. Volo pt. ps. Mirabilia te. Cp̄. Eccl. 45.

Stola iocunditat̄ indut eū dñs: ⁊ cozonā pulchritudinis posuit sup caput eius. ℟. Justus vt palma florebit. In domo dñi. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabit. In. Glia. Just⁹. ℣. Just⁹ ger. Ad. i: vel. ān. Qui me cōfessus. pt. ker. cp̄m vt ō. hy⁹. De⁹ tuozū militū. ℣. Just⁹ ger. ān. Hic vir despiciens mundū et Eccl. 45.

terrena triūphās: diuitias celo cō
didit oze manu. cāti. Magt. oō
vt⁹. Alia ān. Iste cognouit iusti-
tiā ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊ exo
rauit altissimū: ⁊ inuentus est in
numero sanctoꝝ. cāti. Magt.
Ne pōtifex ãe dñm alternis vici-
bus per hebdo. i tel. ꝑ. lec. vnĩ⁹
marty. sup cāti. Magt. ad. ij.
vesp. vel ad mēo. eiusdē. Item
alia cō. vnĩ⁹ marty. ⁊ dicuntur
cum cō. suprascriptis alternis
vicibus per hebdo. ad vesp. ⁊ ad
matu. ⁊ ad. iij. ⁊ ad. ij. vel. cōm.

Eccli. 14. Beat⁹ vir q̄ i sapiētia mo-
rabit: ⁊ q̄ i iustitia medi
tabitur: et in sensu cogitabit
circūspectionē dei. Ad. vj. Cōm

Eccli. 15. Q Ibabit illum pane vite
⁊ intellect⁹: ⁊ aqua sapiē
tie salutar⁹ potabit illū. Ad. ix.

Eccli. 15. Et firmabit in illo ⁊ cō.
nō flectetur: ⁊ cōtinebit
illū ⁊ nō cōfundet: ⁊ exaltabit
illū apud primos suos: ⁊ aperiet
eterno hereditabit illū dñs deꝰ
noster. ℂ In natali vnĩ⁹ mart.
⁊ pōtifi. tota cantet hystoria. vnĩ⁹
mar. nō pōti. vt⁹. cū cō. subscri
ptis ⁊ cū oratione subnot. Ad
vtraq; vel. ⁊ ad mat. ⁊ ad. ȝ. cō.

Hebr. 5. Omnis pōtifex ex hoibus
assumpt⁹: p hoib⁹ ꝓstituit
in his q̄ sunt ad deū: vt offerat
dona ⁊ sacrificia p̄ peccatis. Dño.

Deus q̄ sanctā nobis hu-
ius diei letitiā p cōme-
moratiōe bti martyris tui N.
atq; pontificis fecisti: adesto fa
milie tue p̄cib⁹: ⁊ da vt cui⁹ho
die festa celebrām⁹/ ei⁹ meris ⁊
intercessiōib⁹ adiuuemur. Per.

Ad matu. vnĩ⁹ marty. ⁊ pōti. ℓ. j

Debemus p̄sare fratres
charissimi q̄ō continuis
sanctis apostolis dicit: ⁊ p apo
stolos nob⁹. Vos estis sal terre.
Si ergo sal sum⁹: cōdire men-
tes fideliū debem⁹. Vide ergo q̄
pastores estis: pensare q; anī-
malia dei pascit: de q̄b⁹ p̄fecto
aialib⁹ deo p psalmista dicitur.
Vialia tua habitabūt i ea. ℓ. ij.

Et sepe videm⁹ q̄ brutis aīa-
libus petra salis ponitur: vt
eandē salis petrā lābere debeāt
⁊ melioꝝri. Quasi ergo inter
bruta aialia: petra salis debet
esse sacerdos in populis. ℓc. iij.

Curare sacerdoti necesse est q̄
singulis dicat/ vnūquēq; qualī
ter admoneat: vt q̄sq; sacerdo-
ti iungitur: quasi ex salis tactu
eterne vite sapore ꝺdiat. ℓ. iiij.

Si eīm terre nō sumus: si
corda audiētiū nō cōdi-
mus. Mō p̄fecto cōdimētū ille
veraciter p̄rio ip̄e oit: q̄ p̄dica-
tiōis v̄ba nō subtrahit. Quid
aūt aīas hoim: nisi cibū dei di-
ceri: q̄ ad hoc sunt ꝺdite vt i ei⁹
corp⁹ trahant: id ē vt i eterne
ecclie augmētum tendāt. ℓc. ij.

Si ergo cib⁹ dei ē p̄lis: ꝺdimē-
tū cibi sacerdotes esse debuer̄t
Sed q; dū nos ab orationis ⁊
eruditiōis sc̄ē vsu cessam⁹: sal
infatuatū est: cōdire non valet
cibū dei. Atq; idcirco ab auctō-
re nō sumitur: q; exigēte culpa

tate nra minime cõditur. L.vj.
Pensemus ergo q̃ vnq̃ p lingua nram cõuersi: q̃ de puerso suo ope nra increpatõe correpti penitẽtiã egerunt: q̃s luxuriã ex nra eruditione deseruit: q̃s auaritiã: q̃s superbiã declinaput. Hoc euag. legat i fes. cum libet exultari: siue marty. siue

cap.19 IN illo [tpo. S. lucã xpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolã hãc. Hõ quã nobilis abijt i regionẽ lõginquã accipe sibi regnũ & reuerti. Etty. Dñi. ex omelia. de. bede. pi. l. ca Homo nobilis/ille est cui ecce supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui venienti hierosolymã concinebant. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine dñi. Sec. viij.
Longinqua regio/ eccl̃ia est ex gẽtib⁹ de qua eidẽ nobili hoi q̃ loquit. Ego aũt constitui⁹ sum rex ab eo: dñi a pre. Postula a me dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã & possessionẽ tuã tmios tre D ec. videlicet hereditas c.ij. & possessio: bifaria ratiõe regio lõginqua nuncupat: vel q̃ a finibus terre clamat ad dñm: vel q̃ lõge est a peccatorib⁹ salus. Et cum deus sit vbiq̃ presens: longe tamen ab eor sensu qui idola colunt/ verus deus abest. Sed qui erant lõge: facti sunt prope in sanguine xpi. Ad. iij. p. Omnis ponti. Ad. vj. Cõm.

Heb.5. NEmo sumit sibi honorẽ: sed qui vocat a deo tãq̃ aaron sicut scriptum est: tu es sacerdos in eternum secundũ ordinẽ melchisedech. Ad. ix. cp.

IN ecclesijs altissimi aperiet os suũ: & i oi spectu dñi ut. illi⁹ gliabit: i medio pli eraltabit: & i plenitudie sancta admirabitur. Ecclꝰ 14. In natalitas plimor marty. extra tps pasc. ad. j. ves. sup p.ã Sci p fidẽ vicerũt regna: operati sũt iustitiã adepti sunt repmissiões. pi fes. cp.

REddet deus mercedem laboꝝ sanctorum suorũ et deducet eos in via mirabili, Sap. x. Vngn circuitu. Hymnus.

SAnctor meritis inclytã gaudia/ pangamus socij gestaq̃ fortia: nam gliscit animus promere cantibus victor genus optimum.
Hi sunt quos retinẽs mund⁹ inhorruit/ ipm nã sterili flore p aridã sperauere penit⁹: tegq̃ secuti sunt rex xpe bone celitus.
Hi pro te furias atq̃ ferocia/ calcarũt hominũ seuaq̃ verbera: cessit h:s lacerans fortiter vngula: nec carpsit penetralia.
Cedunt gladijs more bidẽtiũ nõ murmur resonat nec querimonia: sed corde tacito mens bene conscia/ cõseruat patientiam.
O. ne vox q̃ poterit lingua referre/ q̃ tu martyrib⁹ munera pparas: rubri nã fluuio sanguine laureis ditãt bene fulgidis
Te summa deitas vnaq̃ poscimus/ vt culpas abluas/ noxia subtrahas/ des pacẽ famulis:

nos quoq; gloriã p cuncta tibi
secula. Amen. ℣ Letamini. ãn.
Gaudẽt i celis aie scꝫ q̃ xpi ve-
stigia sunt secuti: ⁊ qz p ei⁹ amoꝛe
sanguinẽ suũ fuderũt: ideo cũ xpo
regnabũt i eternũ. cãti. Magt.
Alia ã Isti sunt sci q̃ p dei amo
re minas hoim cõtẽpserũt: sancti
martyres i regnũ eternũ exultãt
cũ angelis: o q̃ pciosa est moꝛs sã
ctoꝝ q̃ assidue assistãtante dñm ⁊
ab inuicẽ non sunt separati. cãti.
Magt. He diue piedicte ac dñr
alternis vicib⁹ p hebdo. in fest.
plurimoꝝ martyꝝ tã. iij. ℣. ix. l.
sup cã. Magt. vel ad mẽo. eo-
rũdẽ scꝫ: ita tñ q̃ i ꝓmis dica
tur ã Gaudẽt i celis. ℣ In na-
tali plimoꝝ mar. nõ ꝓti. oõo.

OMnꝑs sempiterne de⁹ da
nob; scꝫ martyꝝ tuoꝝ
N. et N. ita digne meritavene
rari: quaten⁹ ⁊ ab inflãtib⁹ libe
remur piculis/ ⁊ digni efficia-
mur gaudijs sempiternis. p ꝺ̃.
℣ In nata. plu. mꝝ ⁊ ꝓti. oꝝ.

OMnꝑs sempiterne de⁹ q̃ i
scꝫ martyꝝ tuoꝝ atq;
põtificũ N. ⁊ N. coꝛdib⁹ flãmã
tue dilectiõis accẽdisti: da mẽti
bus nr̃is eãdẽ fidei charitati sq;
ardutẽ: vt quoꝝ gaudem⁹ triũ-
phis pticiam⁹ exẽplis. Per. ad
mat. iuit. i fest. ix. lc. in. Inuit.
Adoꝛem⁹ regẽ magnũ dñm. Qui i
sanctis suis tẽp est mirabilis.
ꝑs Venite. ℣ Ite in fest. ix. lc. et
in fest. v;. lc. qñ habet iuit. dup.
Inuit. Mirabilẽ deũ i sãctis suis
Venite adoꝛem⁹ collaudãtes. ꝑs.
Venite. ℣ In fest. iij. lc. quãdo
iuuit. est simp. Inuita. Regem
martyꝝ dñm Venite adoꝛem⁹. ꝑ.
Venite. hy⁹ Sanctoꝝ meritis.
In. j. noc. ã Sec⁹ deꝛsus aqua
rũ plãtauit vineã uultoꝝ: sed i lege
dñi fuit voluntas eoꝝ. ꝑs Beatus
vir. ãn Tãq; aurũ i fornace pba
uit electos dñs: ⁊ quasi holocausta
accepit illos i eternũ. ꝑs Quare
fre. ã Si coꝛã hoib⁹ tormẽta palli
sunt: spes electoꝝ est imoꝛtalis in
etnũ. ꝓ In dño xpi. ℣ Letami.

PSalm⁹ q̃ cãtat dño: l. j.
videt scis martyꝛib⁹ con
uenire. Sed si mẽbꝛa xpi sum⁹
sicut esse debemus: ad oẽs nos
pertinere intelligam⁹. Qui se
minant i lachꝛymis in gaudio
metent. Euntes ibãt ⁊ flebant
mittẽtes semina sua. Venientes
autẽ venĩt cũ exultatiõe: poꝛ
tãtes manipulos suos. ℟ Ab- ℟. l.
sterget de⁹ omnẽ lachꝛymã ab ocu
lis scꝫ: ⁊ iã nõ erit amplius neq;
luct⁹ neq; clamoꝛ: sz nec vll⁹ dolor.
Quia ꝓꝛa trãsierũt. ℣ Nõ esuriẽt
neq; sitiẽt ampli⁹: ⁊ nõ cadet sup
illos sol: neq; vllus est⁹. Quia. l. ij.
Quo ẽtes ⁊ vnde venientes?
Qui seminãtes in lachꝛymis?
Que sunt semina? Qui manipuli?
Eũtes i moꝛtẽ: venientes
a moꝛte. Eũtes nascẽdo: venien-
tes resurgẽdo. Seminãtes opa
bona: metẽtes mercedẽ eternã.
℟ Viri sci gꝛiosum sanguinem ℟. 2.
fuderunt p dño: cum mererẽt xpm in
vita sua: imitati sunt eũ in moꝛte
sua. Et ideo coꝛonas triumphi⁹

meruerũt. ℣. Donus spiritus et
bna fides erat i eis. Et ideo. ℟. iij.

Semina ergo nostra sunt:
quicquid boni fecerim⁹. Manu
puli: qõ i fine recipiemus. Si
ergo bona semina sũt bona opa
ra: quare cũ lachrymis: cum hi
larẽ datorem diligat deus? ℟.
℟.3. Tradiderũt corpa sua ppter deũ
ad suppticia. Et meruerũt habere
coronas perpetuas. ℣. Isti sunt q̃
venerunt ex magna tribulatione:
& lauerunt stolas suas in sanguine
agni. Et, Glia. Et, ¶ In nata.
quorũlibet fratrũ mar. de quo-
cũq; noc. dicit hoc sequens ℟.
qõ semp erit. ij. ℟ Hec est vera
fraternitas q̃ nũq; potuit violari
certamine: q̃ effuso sanguine secu
ti sunt dominũ. Cõtẽnentes aulã
regiã: pmeruerũt ad regna cele-
stia. ℣. Ecce q̃ bonũ & q̃ iocundũ:
habitare fratres i vnũ. Cõ. Glia.
℣. Et hec sunt fel. i qb⁹ pdi-
ctũ ℟. semp dicet: scz sanctoꝝ
marci & marcelliani: sanctoꝝ
gervasij & pthasij: sanctoꝝ se-
ptẽ fratrũ: sctõꝝ cosme & dami
ani: sctõꝝ crispini & crispiniãi.
In ij. noc. ã Dabo sanctis meis
locum nominatũ in regno patris
mei dicit dñs. ℣. Dñe q̃s ha. ãn.
Sanctis qui in terra sunt ei⁹ mi-
rificauit oẽs voluntates meas iter
illos. ℣. Cõserua. ãn. Sancti q̃
sperãt i dño habebũt fortitudinẽ:
assumẽt pẽnas vt aquile: volabũt
& nõ deficiẽt. ℣. Dñi est terra.

Exulet tuus i pspe. ℟. iij.

He ptimũ videte charissi

mi quomodo mãxime ad bea-
tos martyres verba illa perti-
neant. Nulli enĩ tm impende-
runt: ẽtm ipsi q̃ seipsos impẽdi
runt sicut dicit paulus aplus.
Et ipse impẽdar p alios vr̃os.
℟. Sancti tui dne mirabile cõse ℟.4.
cuti sunt iter seruientes ẽceptis
tuis vt inuenirent̃ illi esi. In aqs
validis terra apparuit arida: & in
mari rubro via sine impedimento.
℣. Victricem manũ tuã laudave-
runt patrẽ: & decantauerũt dne no
men sanctũ tuũ. In aquis. ℟. v.

Impẽderũt enĩ seipsos p̃fitẽdo
xpm: & implendo in ei⁹ adiuto-
rio q̃ dictũ est. Ad nẽlam ma-
gnã sedisti: scito q̃m talia opor
tet te ẽparare. Que est mensa
magna: nisi vnum corpus xpi
accipim⁹ & sanguinẽ? ℟. Ver- ℟.5.
bera carnificũ nõ timuerũt sancti
dei moventes p xpi noie. Vt he-
redes fierẽt in domo dñi. ℣. Im-
mania enĩ p xpo i suis corporib⁹
pertulerunt cormenta. Vt. ℟. vj.

Quid est/ scito q̃m talia opor
tet te pzeparare: nisi quod bea-
tus ioannes expõit. Sicut xps
p nobis animã suã posuit: sic
& nos debem⁹ p fratrib⁹ aiam
ponere. ℟. O venerãda martyꝝ ℟.6.
gloriosa certamina: q̃ in suis corpo
ribus p xpo imania pertulerunt
cormẽta. Et ideo pcipere meruẽ-
runt immarcesibilẽ eternę glie co
ronam. ℣. Despecta nãq; presen-
tis vite luce: cõcẽptoq; suoꝝ corpo
rũ cruciatu: sequentẽ mundũ dei
p amore dicerunt. Et. Glia, Et.

In.iñ.noe. ān Justi autē in ppe-
tuū viuēt: ⁊ apud dñm est merces
eoꝝ. ps. Exultate. ān. Tradide
runt corpora sua ꝓpter deum ad
supplicia: vt hereditatem herent in do
mo dñi. ps. Benedicā. ān. Ecce
merces sanctoꝝ copiosa est apud
deū: ipsi vero mortui sunt ꝓpter ⁊
viuent in eternū. ps. Deus vene
runt. ℟. Justoꝝ. Sequitur lectio.

cap. 6. IN illo tpe. Descendens ie-
sus de mōte: stetit in loco
cāpestri ⁊ turba discipulorum
eius: ⁊ multitudo copiosa ple-
bis / ab omni iudea ⁊ hierusalē
⁊ maritima: ⁊ tyri ⁊ sidonis: q̄
venerāt vt audirēt eū et sāna-
rent a languoribꝰ suis. Et rel.
Ser. ex com. ve. be. pbi. l. vij.
Turbe que de longe ad audiē-
dū veniūt: descendētis in cāpum
dñi curant attactu. Discipuli:
qꝝ i minoribus iam sunt insti-
tuti: in mōtis cacumine ad ma
iora ꝓmouentur. Ex quibꝰ etiā
eliguntur: q̄ eū trāsfiguratum
secreto in mōte speculent. ℟.
℟.7. ꝓpter testamentū dñi ⁊ leges
paternas: sancti dei perstiterunt
in amore fraternitatis. Qꝝ vnus
semp fuit spiritꝰ in eis: ⁊ vna fides
℣. Fuerūt sine q̄rela ātē dñm: ⁊ ab
inuicē nō sūt se pati. Quia. l. vij.
Unus ꝓ cūctis sublimiorꝝ
sapiētie fonte debriandꝰ: magi-
stri recumbit i pectore. Raroꝝ
vspiā inuenies vel turbas ad
altiora dñm seq̄: vel quēpiā de-
bilē i monte curari: sed extincta
sebre libidinū: accēsaq̄ sapien
tie luce pedetētim vnūquenq̄
ad culmen subire virtutū. ℟.
Sancti mei q̄ i isto seculo certamē ℟.8.
habuistis. Mercedem laboꝝ ego
reddam vobis. ℣. Venite benedi-
cti patris mei. Mercedem. Sequ. sc.
Et ipse eleuatis oculis i discī
pulos suos dixit. Vti pauperes:
qꝝ vestrū est regnū dei. Et si ge
neraliter omnibꝰ loquit: specia
lius tamen oculos saluatoꝝ in
discipulos leuat: vt his q̄ ꝓba
ītēta coꝝdis aure ꝓcipiūt: latiꝰ
sapoꝝis intimi lumen aperia-
tur. ℟. In circuitu tuo domine ℟.9.
lumē est / q̄ nūq̄ deficiet. Obi cō-
stituisti lucidissimas mansiones.
Ibi requiescunt sanctoꝝ aie. ℣.
Lux ppetua lucebit sctis tuis dñe
et eternitas tēpoꝝ. Obi. Gloria.
Ibi. ℣. Justi aūt in ppetuū viuēt.
℟. Et apud dñm. In laudibꝰ ā.
IUstoꝝ autē aie i manu dei
sunt: ⁊ non tanget illos toꝝ-
mentū malitie. ps. Dñs regē. ān.
Cū palma ad regna peruenerunt
sancti: coronas decoris meruerūt
de manu dñi. ps. Jubilate. ān.
Coꝝpora sanctoꝝ in pace sepulta
sunt: ⁊ viuent nomina coꝝ in eter
num. ps. Deus deus meꝰ. ān.
Martyres dñi dñm benedicite in
eternū. cā. Bñd. ān. Exultabūt
sancti in gloria: letabuntur in cu-
bilibus suis. ps. Laudate. Cpm
Reddet deus ꝛc. Hymnus.

EXgliose martyꝝ / coro
na ꝑtentiū: q̄ respuētes
terrena / perducis ad celestia.
Aurē benignā ptinꝰ / appe-

nostris vocibus: trophea sacra pangimus/ ignosce quod deliquimus.

Tu vincis i martyrib⁹/ parce dō cōfessorib⁹: tu vince nostra crimina/ donādo indulgentiā.

Deo patri sit glia/ eiusq; soli filio: cū spū paraclito: & nunc & in perpetuū. Amē. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. ℟. Et gloriosus. ān. Isti sūt cū regnū celoꝝ q̄ cōtēpserūt vitā mundi et peruenerunt ad p̄mia regni: & lauerunt stolas suas in sanguine agni. cā. Hūd⁹. Alia ān. Lauerūt stolas suas & candidas cas fecerunt in sanguine agni. cā. Hūd⁹.

Hec p̄dicte due āe dicant alternis vicibus p hebdo. in festi plurimoꝝ marty. tā. in. ℣. ix. l. sup cāti. Hūd⁹. vel ad mēo. cōmūdē sctōꝝ: ita q̄ semp tanq̄ nis ōz ān. Isti sūt. oro vtā. Ad. j. ān. Justi aut̄ ps. Deꝰ in nomie. Ad tertiā ān. Cū palma. ℣. Regē pone. cp. Reddet deꝰ. ℟. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et. Alia. Leta. ℣. Exultent iusti. Oro vtā. Ad. vj. ā. Corpora sanctorum. ps. Defecit i salu. Cp.

Ad. x. Anxit illos per mare rubrum: & transuexit illos per aquā nimiā: inimicos autem illoꝝ demersit i mare: & ab altitudie iferoꝝ eduxit eos. ℣. Exultēt iusti in cōspectu dei. ℟. Et delectentur in leticia. Ipha. Exultent. ℣. Justorum aie. Oro vtā. Ad. ix. ān. Exultabunt.

ps. Mirabilia testimonia. Cp.

Sap. 10

Iusti tulerūt spolia impiorū: & decantauerūt domine nomen sanctū tuū: & victricē manū tuā laudauerunt pariter domine deꝰ noster. ℟. Justoꝝ aie in manu dei sunt. ℣. Et non tanget illos tormentum malitie. Justo, Gloria, Justo. ℣. Mirabilis. Oro vtā. Ad vesp. ān. Justoꝝ aut̄. ps. cū. Reddet deꝰ. hy. Rex glo. ℣. Mirabil. In. Absterget deꝰ omnē lachrymā ab oculis sanctorum: et iam non erit amplius neq; luctus neq; clamor: neq; ultra erit vllus dolor: qm̄ p̄ma trāierunt. cā. Magt. Oro vtā. Item sequuntur alia cp. primo. marc. & dicātur cū cp. supascriptis alternis vicib⁹ p hebdo. nisi q̄n ppria ℟. vel ppria lau. habeantur. Ad vespe. & ad matu. et ad tertiam dicatur Capim.

Heb. 11

Sancti per fidem vicerūt regna: operati sunt iusticiam: adepti sunt repromissiones in christo. Ad tertiā Capm

Sap. 10

Sancti iudibria & verbera expti: insup & vincula & carceres: lapidati sunt: secti sunt: tētati sunt: in occisiōe gladij mortui sunt. Ad. ix. Capm.

Sap. 10

Circuierunt i melotis in pellibus caprinis/ egentes: angustiati: afflicti: quibus dignus non erat mundus. Item alia cp. plurimoꝝ mar. Quādo ix. lc. vel. iij. habent cū ppa hys. ad vtraq; vel. & ad mat. & ad. iij. had. ij. vespe, dicat istud capm.

Sap.3 Iustoꝝ aie in manu dei sunt ⁊ tãget illos tormentum malitie: visi sunt oculis insipientium mori: illi aũt sunt in pace. Ad lectam. Cõm.

Sap.3 Si coꝝã hoib⁹ tormẽta pal li sũt: spes aũt illoꝝ imortalitate plena ẽ. Ad.ix.cõ.vtã.

Sap.3 In paucis verati ſ multa bene disponem: qm̃ de⁹ tẽtauit illos: ⁊ inuẽit illos dignos se. c. vtã. ¶ In na. vm⁹ fec. ⁊ põtifi extra tps pas. ad vel. ãn. Iustũ deduxit dñs per vias rectas: ⁊ ostẽdit illi regnum dei: ⁊ dedit illi scientiam sanctoꝝ: honestauit illum in laboribus ⁊ cõplcuit labores illius. maior. pi fer. Capitu.

Ecclꝰ. 44. Ecce sacerdos magnus q̃ in diebꝰ suis placuit deo ⁊ inuentus est iustus: ⁊ in tpe iracũdie factꝰ est reconciliatio. Mñ. ix. lc. vl'. iij. cũ ppa hil. vel cũ pplis lau. hñt: ⁊ etiã i oibus fes. vni⁹ fec. ⁊ põ. i tpe pas. etigẽtibꝰ: tũc ad vtraſq; vel. ⁊ ad mat. ⁊ ad iij. ducat hoc cp. Ecce sacer. sup. adictã. Et ad vj. cp. Benedictionẽ. Ad.ix.cõ. Cognouit eũ. In omnibus vero alis fes. tã. q. cõ. ix. lc. vnius cõfes. ⁊ pontifi. dicit ad pmas vesp. tantũ. Ve. omnes christi. Hymn⁹

Iste cõfessor domini sacratus/ festa plebs cuius celebrat per orbem: hodie letꝰ meruit secreta scãdere celi. Qui pius prudens humilis pudicus sobrius castus fuit et quietus/ vita dum plens vegetauit eius corporis artus.

Hoc sacerdotis cuius tumulũ frequenter mẽbra lãguentũ modo sanitati: quolibet morbo fuerit grauata: restituuntur.

Unde nunc nõ chorꝰ in honore/ ipsi⁹ hymnũ canit hũc libenter vt pius ei⁹ meriti/ iuuemur/ oẽ p eum. Sit salꝰ illi deus atq; virtꝰ/ q̃ supra celi residẽs cacumẽ: totiꝰ mundi machinã gubernat/ trinus ⁊ vnus. Amen. ℣. Amauit. ℟. Confessor domini N. aſſistentem plebẽ coroborꝛa sancta intercessiõe: vt qui bitiorũ pondere premimur/ beatitudinis tue gꝛia sublevemur: et te duce eterna premia cõsequamur. cã. Magt. cõa.

Omnipsempitne deꝰ: q̃ nos obti N. pontificis tui atq; põtifi cis hodierna festiuitate letificas: tuã supplices exorꝛam⁹ clemẽtiã: vt cuius solẽnia denotis officijs veneramur: eius pijs suffragijs eterne vite remedia ꝛsequamur. Per. Alia cõ.

Deus cui⁹ ops deꝰ: vt bti N. pontificis tui atq; põtifi cis venerãda solẽnitas: ⁊ devotionẽ nobis augeat ⁊ salutẽ. p. Cũ duo fes. vni⁹ fec. ⁊ pontifi. simul occurrerit: tũc fiat mẽo. de alio fes. cũ hac cã. Similabo eum viro sapiẽti: q̃ edificauit domũ suã supra petrã. ℣. Iustũ deduxit dñs. Mẽo. vt dece. Admirabilis in fes. ix. lc. vl'. iij. q̃ habẽt tres. Inuita. Vnũ deum in trinitate fideliter adoremus. Cuius fide ornauit sanctus pontifex. N. Ve-

nite. In fest. m. le. quādo i mut. est in pl. Iniuta. Regē cōfessoꝝ dñm. Venite adoremꝰ. ps. Venite. hymꝰ. Iste confessoꝛ. In. j. noc. ān. Beatꝰ vir qui in lege dñi meditabit: voluntas eiꝰ permanet die ac nocte/ & oīa quecūq; faciet semper psperabūtur. ps. Beatꝰ vir. ān. Beatꝰ iste sanctus qui cōstitus est i dño: ꝓdicauit ꝓceptū domini: cōstituꝰ est in monte sancto eiꝰ. ps. Quare fremuerūt. ān. Tu es gloria mea tu es susceptoꝛ meꝰ dñe: tu exaltas caput meum & exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Dñe dd mul. ℣. Amauit eū. l. j.

Dominicꝰ sermo quē debemus oēs non solū studiose verū etiā sapienter audire: cui nos opoꝛtet humiliter ac delectabiliter obedire: moderatiōis suebbiq; tenēs tēperiē: vt nec ouibꝰ deſint pabula/ nec pastoꝛibꝰ alimenta: quedā specialiter solis ꝓcepit nobis: quedam vero generaliter nobis & vobis. Ym. Euge serue bone et fidelis: qꝛ in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā. Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinq; talēta tradidisti michi: ecce alia quinq; superlucratus sum. Intra. lc. q. Vobis nāq; id est seruis quos ille paterfamilias rerū omniū dñs ad het in magna domo sua cōstituit: vbi populo eius verbum gratie ministremꝰ: specialiter inuigilare sancte ꝓdicationis officiū: generaliter vero & nobis & vobis salutaris indicii obedientia mandatoꝛū. Ym. Ecce sacerdos magnꝰ: qui in diebꝰ suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illum dominꝰ crescere in plebē suā. ℣. Benedictionē omniū gentium dedit illi: & testamentum suum cōfirmauit super caput eiꝰ. Ideo iureiurando fe. Lectio iij.

In his denuo mandatis tāq; ditissimis ferculis: sic celestiū deliciarum copia spiritualis erubescat: vt in verbo dei abūdet quod perfectꝰ comedat: abūdet etiā quod parvulus lugat. Ibi est simul & lacteus potus quo teneꝛa fidelium nutriat infantia: & solidus cibus quo robusta perfectoꝝ iuuentus spiritualia sancte virtutis accipiat incremēta. Ym. Iurauit dominꝰ & nō penitebit eum. Tu es sacerdos in eternū. Secundū oꝛdinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu. Gloꝛia. Secūdū. In. q. noc. an. Inuocantē exaudiuit dominꝰ sanctum suū: dñs exaudiuit eum & cōstituit eū in pace. ps. Cū inuocarem. ān. Letētur omnes qui sperāt in te dñe: qm̄ tu benedixisti iusto: scuto bone voluntatis tue coꝛonasti eum. ps. Verba mea. ān. Dñe dominꝰ noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra: qꝛ gloria & honoꝛe coꝛonasti sanctū tuū & constituisti eū super opera manuū tuarum. ps. Ym. ℣. Justum deduxit dominꝰ p vias rectas. l. iij.

Ibi ꝓcꝛsus ad salutē cōsulitur vniuersis: quos

dñs saluare dignat. Ibi est qđ omni etati cõgruat: ibi est qđ omni pfessioni cõueniat. Ibi audiuim⁹ pcepta q̃ faciamus: ibi cognoscimus pmia que speramus. Ibi est iussio q̃ nos p literã doceat: ⁊ instruat ad scientiã. Ibi pmissio q̃ per gratiã trahat ⁊ perducat ad gloziam.

℟. Posui adiutoziũ super potẽtẽ et exaltaui electum de plebe mea. ℣. Manus enim mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruũ meum: oleo scto meo unxi eum. Manus enim.

Seruoꝝ igitur quos populo suo ꝓposuit: dñs specialiter volẽs officiũ demõstrare: ait qđ i euãgelio sepe audiuim⁹. Quis putas est fidelis dispensatoꝛ ⁊ prudẽs: quẽ cõstituit dñs supza familiã suam: vt det illi in tempoze tritici mensuram? Beat⁹ ille seruus: quẽ cum venerit dñus inuenerit sic facientem.

℟. Magnificauit eum in conspectu regum. Et dedit illi cozonam glozie. ℣. Statuit illi testamentũ sempiternũ. Et dedit illi. Lec. vi.

Quis est iste dominꝰ fratres? Ꝑps sine dubio: qui suis discipulis ait. Vos vocatis me magister ⁊ dñe: ⁊ bene dicitis. Sũ etenim. Que est etiã huⁱ⁹ dñi familia? Nimirum illa est/quã ipse dñs de manu inimici redemit: ⁊ dño suo mãcipauit. Hec autẽ familia sancta est ecclesia que per oꝛbẽ terrarum copiosa fertilitate diffunditur: ⁊ redẽptã se pꝛecioso chꝛisti sanguie gloziatur.

℟. Sancte ñ. chꝛisti confessoꝛ: audi rogãtes seruulos. Et impetratã celit⁹ tu defer indulgentiã. ℣. O sancte ñ. adus aureũ dñi nꝛe xti: seruoꝝ gemit⁹ solita suscipe clementia. Et. Gꝛia. Tu.

℟. Domine ille sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iustitiam: reqescet in monte sancto tuo. ℣. Dñe quis habitat. ℣. Vitam petijt a te ⁊ tribuisti ei dñe gloziã ⁊ magnũ decoꝛem imposuisti super eũ: posuisti in capite eius cozonam de lapide pꝛecioso. ℣. Dñe in virtute. ℣. Hic accipiet benedictionẽ a domino/et misericoꝛdiã a deo salutari suo: quia hec est generatio querentium dominũ. ℣. Domini est terra. ℣. Iustus ut palma florebit. Sicut cedrus. ℣. Mat.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolã hanc. Homo qdã peregre pficiscẽs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et rel. cap. 25

Vmet. beati gregorij. ℣. vi.

Lectio sancti euãgelij fratres charissimi/ solicite cõsiderare nos admonet: ne nos q̃ plus ceteris in hoc mũdo accepisse aliquid cernimur: ab auctoꝛe unũ di grauiꝰ inde iudicemur. Cum enim augent dona: rationes etiã crescunt honoꝛ. Cato igit̃ humilioꝛ atoꝛ ad seruiẽdũ deo promptioꝛ q̃to se obligatioꝛẽ esse cõspicit in reddẽda ratione. ℣. Iste est q̃ ante deũ magnas virtutes opa

℟. 2.

℟. 4.

℟. 5.

℟. 6.

℟. 7.

tus est: & eis terra doctrine eius resp̃ta est. Ipse intercedat p̃ peccatis omniũ populorum. Iste est q̃ cõtẽpsit bona mundi & peruenit ad celestia regna. Ipse [illegible]

℣. Ecce hõ q̃ peregre p̃fectus est/ seruos suos vocat: eisq; ad negociũ talẽta partit. Post multũ tẽpus ꝓnit reuertit: bene operãtes p̃ appositato lucro remunerat: seruũ vero a bono opere torpẽtem/ dãnat.

℟. Quis itaq; iste homo est q̃ peregre p̃fectus est: nisi redẽptor nr̃ q̃ in eã carne quam assumpserat abiit i celũ. Iste hõ ab adolescẽtia sua partim meruit infirmos curare, Dedit illi dñs claritatem magnã: cecos illuminare: & demones effugare. ℣. Ecce homo fine ꝛ̃cia ver⁹ dei cultor: abstinens se ab omni opere malo: & permanens in innocentia sua. Dedit. ℟. Carnis eñ loc⁹ ꝓpri⁹ terra ẽ h̃ quasi ad peregrinandũ ducit dñs p̃ redẽptorẽ nr̃m i celo collocatur. Sed homo iste peregre p̃fectus/ seruis suis bona sua tradidit: q; fidelib⁹ suis spũalia bona cõcessit. Et vni dedit q̃nq; talenta: alij autẽ duo: alij vero vnũ. Quoniã eñ sunt corporis sensus: videlicet visus auditus/ gustus/ odorat⁹/ & tact⁹. Quinq; igit talẽtis/ donũ q̃nq; sensuũ: id est exterior⁹ scientia exprimit. Duo ob⁹ vero: intellectus & opatio designat. Vnius autẽ talẽti noie: tñmodo intellect⁹ designat. ℣. Miles xp̃i gloriose N. sanctissime, Tuo pio interuẽtu. Culpas nr̃as abluat. ℟. Vt celestis regni sedẽ balcam⁹ scãdere. Tuo. Gla. Cui. ℣. Oꝛa p̃ nob⁹ bt̃e N. Iste ℟. Dꝛ semp an lau. intel. ix. lc. vnã. Confessꝰ. In fest. ℣. ij. lc. dicatur ℣. Iustũ deduxit. ℟. Justus ut pal. In laud. ℣. Ecce sacerdos magn⁹ q̃ i diebus suis placuit deo & inuẽtus ẽ iust⁹. ℟. Dñs regnauit. Nõ est inuẽtus similis illi q̃ conseruaret legẽ excelsi. ℣. Jubilate deo. Fidelis seruus & prudẽs quẽ cõstituit dñs sup̃a familiã suam. ℟. Deus deus meus. ℣. Beat⁹ ille seruus quẽ cum venerit dñs & pulsauerit ianuã: & inuenerit eũ vigilantẽ. ℟. Vñ. ℣. Serue bone & fidelis intra i gaudium dñi tui. ℟. Laudate.

℟. Enedictionẽ omniũ gentiũ dedit illi dñs: & testamẽtũ suũ confirmauit sup̃ caput ei⁹. Qñ vult. ix. vel. vij. lc. eũ cõi hil. vni⁹ cõfes. & ponit. et extra tps pasc. tũc dicat ad lau. & ad vij. & ad. ij. vel hoc cp. Vñdictio. Ecclesiastes xliiij. ℟. Esu redẽptor omniũ/ q̃ppes coꝛona p̃fulsit: in hac die clemẽti⁹: nr̃is fauetovocib⁹ tui sacri qua nominis/ excelsor almus claruit: cui⁹ celebrat annua/ deuota plebs solẽnia. ℣. Qui rite mundi gaudia hui⁹ caduca respuẽs: cũ angelis celestibus/ letus potitur p̃mijs. ℟. Unus benigne annue nobis sequi vestigia: hui⁹ precatu seruulus/ dimitte nocẽ criminis. ℣. Sit xp̃e rex piissime/ tibi pa-

Ecclesiastes 44.

trici gloria: cũ spiritu paracli-
to/in sempiterna sec̃la. Amẽ. ℣.
Justus ger. ãn. Euge serue bone &
fidelis: q̃ sup̃ pauca fuisti fidelis
supra multa te constituã dicit do-
min⁹. cũ Bñd⁹. oõ vtŝ. ¶ Si
duo fest. vni⁹ cõfesso. & põtiñ. sil'
cõti. tunc fiat mẽo. de alio fest.
cũ hac ãn. Iste est qui ante deũ.
reqre hanc ñ ad. ij. vel. vni⁹ con
fesso. & põtt. ℣. Justus vt palma.
Oõ vtŝ. Ad. j. ãn. Ecce sacerd̃.
ps. Dⁿs in noĩe. Ad. iij. ãn. Non
est inuentus. ps. Legẽ pone. cp.
Bñdictionẽ. ℟. Amauit eũ dñs.
Et ornauit eũ. ℣. Stola glorie in-
duit eũ. Et orna. Gloria. Amauit.
℣. Justũ dedu. oõ vtŝ. Ad. vj. ãn.
Fidelis seruus. ps. Defecit. cp̃m

Eccli. 44. Cognouit eum dñs in be
nedictionibus suis: & seruauit illi mĩam suã: & inuenit
gratiam coram oculis domini.
℟. Justum deduxit dñs p̃er vias
rectas. ℣. Et edidit illi regnũ dei.
P̃er vias. Gloria. Justum deduxit.
℣. Justus vt palma florebit. oõ
vtŝ. ad nonã ãn. Serue bone et
fidelis. ps. Mirabilia. Cap̃m.

Eccli. 44. Magnificauit eum in con
spectu regũ: & dedit illi
coronã glorie. ℟. Justus vt pal-
ma florebit. In domo domini. ℣.
Sicut cedr⁹ libani multiplicabi
tur. In domo domini. Gloria. Ju-
stus vt palma. ℣. Justus germina
bit. oõ vtŝ. Ad. ij. vel. ãn. Ecce
sacerdos. p̃i fer. cp̃ Benedictio-
nem. Si dup̃. fest. fuer. ℣. ℟.
Sancte N. xp̃i & fessor. Si nauẽ
nullũ ℟. dicat. hy⁹ Jesu redem-
ptor. ℣. Justus ger. ãn. Iste est qui
ante deũ magnas virtutes opat⁹
est: & eius terra doctrina ei⁹ reple-
ta est: ipse intercedat p̃ nobis om
populo. ãn. Magt. Oõ vtŝ.
Ite alie fr. vni⁹ cõfe. & põ. fr.

Seruus igit̃ q̃ geminata
talẽta retulit/a dño lau
datur/atq; ad eternã remunerati-
onẽ perducit: cũ ei voce domi-
nica dicitur. Euge serue bone
& fidelis: q̃ super pauca fuisti
fidelis: supra multa te cõstituã:
intra in gaudium dñi tui. lc. ij.

Pauca q̃ppe fratres sũt bona
ea p̃sentis vite: q̃ tũlibet eẽ mul
ta videant: in cõparatione re-
tributiõis eterne. Sed tũc fide
lis seruus supra multa cõstitui
tur: q̃n deuicta oi corruptionis
molestia: de eternis gaudijs in
illa celesti sede gloriatur. lc. iij.

Tunc enim ad dñi sui gaudiũ
perfecte intromittitur: quando
in illa etẽrna patria assumpt⁹
atq; angelor̃ cetibus admixt⁹:
sic interius gaudet de munere:
vt non sit quod iam exteri⁹ do-
leat de corruptione. lc. iiij.

Seruus q̃ operari de talẽ
to noluit: cũ verbis excu
sationis ad dñm redit: dicens.
Dñe: scio q̃ homo durus es: me
tis vbi non seminasti: & cõgre-
gas vbi non sparsisti: & timens
abij & abscondi talẽtũ tuum in
terra: ecce habes q̃ tuum ẽ. No-
tandum vero q̃ inutilis seru⁹
dñm durũ vocat: cui th̃ ad lucr̃

deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrū talentum expendere: qui hoc solum timere debuerat: vt hoc sine lucro ad dominum reportaret. Le. v.

Sunt aūt plerīq; intra sāctā ecclesiam quorū ille seruꝰ imaginem tenet: qui meliorīs vite vias aggredi metuunt: ⁊ tamē iacere in sui corporis ignauia nō ptimescūt. Cum eīm ptōres se ꝙsiderāt: sctitat' vias arripere trepidāt: ⁊ remanere in iniq̄tatib⁹ suis non formidant. Le. vi.

Sed q̄ idcirco melioris habit⁹ vias: et rectioris vite apprehendere arcē nolunt/ q̄ infirmos se esse conspiciunt: quasi ⁊ peccatores se fatentur et dīm repellūt: eūq; in quo sanctificari debuerant refugiūt: ⁊ velut i perturbatione positi cōsiliū nō habent dum moriūt: ⁊ vitam timent. Unde ⁊ huic seruo protinus respondet. Serue male et piger sciebas q̄ meto vbi non semino: ⁊ cōgrego vbi nō spargo. Oportuit ergo te dare pecuniam meam nūmulariis: vt et ego veniēs recepissem vtiq; qđ meū ē cū vsura. Euā. Le. Dñica mat.

In illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis. Vigilate: quia nescitis qua hora dominus vester vēturꝰ sit. Et rel'.

Dñica. venerabr. bede pbri. l. vij.

Hac similitudine ostendit dominus aduentū suū semper debere esse suspectū. Paterfamilias eīm animꝰ noster est: q̄ corpus ⁊ oīa officia corporis more pīsa mulias regit ⁊ ptinet. Fur aūt mors ē inopinate aduenīēs. l. 8.

Fur igit domū perfodit: cum mors repente et subito repentinum transitū parat. Paterfamilias vero si sciret aduētū furis/ vtiq; vigilaret: ⁊ nō sineret perfodi domum suam: q̄si animus noster sedulo diē mortis inspiceret: sine dubio a torpore suo per omnia vigilaret. Le. 9.

Seruus autē fidelis ⁊ prudēs intelligit chorus apl'orū: ⁊ imitatorū eorum. Recte ordo apostolorū seruus fidelis ⁊ prudēs dr. Fidelis eīm est: q̄ fideliter ⁊ deuote substantiā dīni sui dispēsat. Prudēs est: q̄ in distribuēdo capacitatem singulorum discernit. ¶ In natal. vnius cōfessoris ⁊ abbatis ad vesp. super ps. ā. Amauit eum dīns ⁊ ornauit eū stola glie induit eū: et ad portas padisi coronauit eū. pi le. cp.

Iust⁹ cor suū tradet ad diligēdū diluculo ad dīm q̄ fecit illū: ⁊ i respectu altissimi deprecabit. ℟. Dir israelita. hyp. Iste cōfessor. ℣. Amauit. ān. Stimulabo eū viro sapienti: q̄ edificauit domū suā supra petram. Cā. Mag. oro ō pprietate. Admat. de fest. ix. lec. vel. iij. qñ iuxt. est dup. Inuit. Iust⁹ florebit in domo dñi plātatus. Gaudeamus et exultemus in eius sacra solemnitate. ps. Venite. In fest. iij. le. qñ iuxt. est simp. Inuit. Regem cōfessorum. ps. Venite. hyp. Iste

Eccli. 26.

cõfessor. In. ſ. noc. ℣ in sequẽt. noc. ãe pi ℣ ỽ. de cõi vnĩ cõfes. ℣ pont. Lect. legant de ꝓphetate. ℟. ſ. Euge serue bone, qre in cõi vnĩ cõfesso. ℣ pont. ℟. ij. Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternũ ante dñm. ỽ. Plantatus in domo dñi: in atriis domus dei nostri. Et. ℟. iij. Vir israelita gaude coheres christi. Intercede ꝓ nobis. ỽ. Vt ꝓtectiõ tuis a deo beniã speremus/ deuoti ad te confugimus Ant. In. q. noc. ã. Inuocãtem. ℘. Cum inuocarem et cet. ãe cũ suis pis. ỽ Iustũ deduxit. ℟. iiij Magnificauit. quere in cõi vnĩ cõf. ℣ pont. ℟. v. Amauit eũ dñs ℣ ornauit eũ: stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eum. ỽ Induit eum dñs lorica fidei: et ornauit eum. Et. ℟. vj. Sancte N. xpi cõfes. qre in cõi vnĩ confes. ℣ pont. In. iij. noc. ã. Dñe ille san. ℘ Dñe quis habi. ỽ. Iustus vt palma. ℟. vij Iste est q̃ ante. ℟. viij. Iste homo. ℟. ix. Miles xpi glorioſe. quere hec. iij. ℟. in cõi vnius cõfes. ℣ pontifi. ỽ Iustus vt palma. Secundum lucam.

℣. ij. IN illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernã ℣ in abscõdito ponit: neq; sub modio sz sup cãdelabrũ: vt q̃ ingrediũt lumẽ videant. Et rel. Dñs. ve. be. ꝑ. l. 7. De se ipso dñs hoc loquitur: ostendẽs (℣ si supradixerat nullum generationi neq; nisi signum ione prophete dandum) nequaq; tamen lucis sue claritatem fidelibus occultandam. ℟. Iste est qui ante deum. Ic. 8. Ipse quippe lucernã accẽdit: q̃ tectã humane nature flãma siue diuinitatis impleuit. Quã profecto lucernam ne credentibus abscondere: nec modio supponere/ hoc est sub mensura legis includere: vel intra vnĩ iudee gentis terminos voluit cohibere. Sed super cãdelabrum (inquit) vt q̃ ingrediunt lumẽ videant. ℟. Iste homo. Lcto. ix. Cãdelabrũ ecclesiã dicit: cui lucernã supposuit: q; i nostris frontib⁹ fidẽ siue incarnationis affixit: vt qui ecclesiam ingredi fideliter voluerint: lumẽ veritatis palã queãt intueri. Qua sententia iudeor quoq; proceres ꝓdẽnat: q̃ signa q̃rẽtes exteri⁹/ apertã lucis ianuã noluerunt intrare credendo. ℟. Miles xpi glorioſe N. In festo. ix. lec. ỽ. Ora ꝓnobis. In fest. iij. lec. ỽ. Iustũ dedu. vel ỽ Iustus vt palma florebit. In laudib⁹. ã. Iustum deduxit dñs per vias rectas: ℣ ostendit illi regnũ dei. ℘ Dñs regna. ã. Non est inuẽtus. ℘. Iubilate. ãn Fidelis seru⁹. ℘ Deus deus. ã. Beatus ille. cant Benedicite. ãn Serue bone. ℘ Laudate. Reqre has. iij. ãs i laud. in cõi vnĩ cõfesso. ℣ pontifi. ep. Iustus cor suum. hy⁹. Iesu redemptor. ỽ Iust⁹ ger. ã Euge serue. cãti Benedict⁹. oõ vt ỽ. Ad. ſ. ã. Iustũ dedu. ℘ Deꝰ in nomine. Ad. iij. ãn Non est inuen. ℘ Le

gem pone. cū Iust⁹ coꝛ suū. Ꝛ. ꝛ. ad oēs hoꝛ. dñr vtꝰ in cōi vni⁹ ꝓfes. ꝛ pōti. Ad. vj. ān. Fidelis seruus. ps. Defecit. Capl'm.

Eccli. 39. SI enim magnus dñs voluerit/spiritu intelligentie replebit illum: et ipse tanq̄ imbꝛes mittet eloquia sapiētie sue: ꝛ i oꝛone ꝓfitebit dño. Ad ir. ā. Seruebone. p. Mirabi. cp.

Eccli. 39. DOminus diriget cōsiliū eius ꝛ disciplinā: ꝛ in lege testamenti sui gloꝛiabitur. Ad vel. ā. Justā dedu. munoꝛ. pi fer. cp. Justus coꝛ suum. hyᵐ. Jesu redē. ꝛ. Justᵘ ger. ℣. Jste est q̄ nō vīt. cā. Magt. oꝛ. vtꝰ. Jtē alia epla de quocūq; cōfes. Cō.

sap. 10 IUstum deduxit dominᵘ p vias rectas: et ostēdit illi regnū dei: et dedit illi scientiā sanctoꝛum: honestauit illum in laboꝛibus: ꝛ cōpleuit laboꝛes illius. Ad sexta. Capl'm vbi s.

sap. 10 QUi fodiuit eum dominᵘ ab inimicis: ꝛ a seductoꝛibus tutauit illū: ꝛ certamen foꝛte dedit illi vt vinceret: ꝛ sciret quoniam omniū potentioꝛ est sapientia. Ad nonam. Cp̄m.

sap. 10 SApiētia venditum iustū nō dereliquit: sed a peccatoꝛib⁹ liberauit eū. S. marcū.

cap. 13 IN illo t. Di. ie. di. su. Videte vigilate ꝛ oꝛate: nescitis enī quando tēpᵘ sit. Et rel. Dmet. venere. vbe pbi. ſc. vij.

VIgilare et oꝛare et cautos existere discipulos suos dominᵘ monuit: sed tamē eis iudicij vltimi tps ostēdere noluit: qꝛ magis illis ꝓfuit hoc nescire q̄ scire. Ut semper suspecti: semperq; parati vigilarent. ſ. viij.

UNde siquidem vigilat: q̄ vanis mundi gaudijs doꝛmit: et ꝓceptis diuinis exercubat. Utiliter enim oꝛat q̄ talem se exhibet: vt percipere valeat quod in oꝛationibus postulat. ſc. ir.

NEscitis enī qñ tps sit. Acsi diceret. Sicut ignoꝛastis diem introitᵘ vestri in mundum: ita ignoꝛatis ꝛ diē exitᵘ vī de mūdo. ℣. Oꝛa ꝓ nobis N. S. math.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Vos estis sal terre: q̄ si sal euanuerit in quo salietur? Et rel. Dñ. excepta de diuersis tractati. ſc. vij.

DIxerat dominus discipulos suos ꝓ sui nominis ꝓfessione psecutionē passuros. Et vt eos ꝓsolaret/subiunxit dicens, Vos estis sal terre. Acsi diceret, Illi ꝓsequent̄ vos: ſz nolite timere: qꝛ sal terre vos eritis. ſ. 8.

PEr sal autem celestis sapientia designatur. Sal autem per aquā ꝛ ardoꝛem solis et flatū venti: ex altera natura cōmutat̄ in alteram. Sicq; apostoli et apostolici viri per aquā baptismatis ꝛ ardoꝛē fidei et per flatū vēti: id est donū spūs sancti: ex terrena generatiōe i spiritualē sunt commutati. ſc. ix.

SAlis natura hec est/ humoꝛes exsiccat/ ſetoꝛē aufert/ vermes ꝓcreare non sinit. Jta et

celeſtis ſapientia carnaliũ cogitationũ ꝛ delectationũ humores exſiccat: male conuerſationis fetorem aufert: libidinoſe cogitationis vermes procreare non ſinit. Illum vermẽ extinguit de quo eſaias ait: vermis eorum non morietur: ꝛ ignis eorum nõ extinguetur. ¶ In natali plurimoꝝ cõfeſſ. ad veſp.

Sancti per fidẽ, vi feꝛ. ¶ Cõm

Heb. 7 PLures facti ſunt ſacerdotes ſecũm legẽ: idcireo q̃ morte prohiberentur manere: ieſus autẽ eo q̃ maneat in eternum ſempiternũ habet ſacerdotiũ. Juſti in perpetuũ viuent: ꝛ apud dñm eſt merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ. Apud altiſſimum. ℣. Ideo accipiẽt regnũ decoris: ꝛ diadema ſpecieí de manu dñi. Et. Gloria laus ꝛ honoꝝ decus ꝛ potẽs et iubilatio: patri ac nato ꝛ ſpiritui ſancto. Apud. hyꝑ. Sanctoꝝ meriti. Hi ſunt quos. Te ſumma deitas. ℣. Letamini. an. Fulgebunt iuſti ſtãq̃ ſcintille i arũdineto diſcurrẽt: iudicabũt nationes: ꝛ regnabũt i eternũ. ca. Magt. oꝛd.

BEatoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ N. et N. nos dñe tuere ꝓtectos: vt quoꝝ feſtiuitatẽ annua deuotiõe recolim9: eoꝝ intercelſione ab oĩbus aduerſitatibus eruamur. ℣. Alia oꝛo.

DEus qui nos ſanctoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ N. et N. cõfeſſionibus glorioſis circũdas ꝛ protegis: da nobis eoꝝ imitatione proficere: ꝛ intercelſione gaudere. Per. Admir. Trut. Mirabilẽ deũ in ſanctis ſuis laudate adoremus collaudantes. ps. Venite. Intr. ſi. vero. iq. l. tuit. Regẽ confeſſo. ps. Venite. hyꝑ. Sanctoꝝ meri. Hi ſunt quos. Te ſumma. In. i. noc. a Secus decurſus aquaꝝ/ plãtauit vineam iuſtoꝝ/ ſedi lege dñi fuit voluntas eoꝝ. ps. Beatꝰ vir. ℣ Aurum i fornace ꝓbauit electos dñs: ꝛ quaſi holocauſta accepit illos in eternũ. ps. Quare fre. ℣. Filij hominũ ſcitote q̃ dñs ſanctos ſuos mirificauit. ps. Cũ iuo. Letami. i.

BEati ſũt ſerui illi: quos cum venerit dñs inuenerit vigilantes. Vigilat: qui ad aſpectum veri luminis mentis oculos apertos tenet. Vigilat: qui ſeruat operando q̃d credit. Vigilat: qui a ſe torporis ꝛ negligẽtie tenebras repellit. Hic eũ paulꝰ dicit. Euigilate iuſti: ꝛ nolite peccare. Ab. Abſterget deꝰ omnẽ lachrymã ab oculis ſanctoꝝ: ꝛ iam nõ erit amplius neq̃ luctꝰ/ neq̃ clamoꝝ: ſed nec vllus dolor. Quoniã priora tranſierunt. ℣. Non eſurient neq̃ ſitient amplius: et non cadet ſuper illos ſol: neq̃ vllus eſtus. Quoniã priora. ic. u.

HInc rurſꝰ ait. Hoꝛa eſt iam nos de de ſõno ſurgere. Sed veniẽs dñs q̃d ſeruis vigilãtibus exhibebit audiamꝰ. Amen dico vobis q̃ pẽciget ſe: ꝛ faciet illos diſcũbere: ꝛ trãſiẽs miniſtrabit illis. Pẽciget ſe: id eſt ad retributionẽ ꝑparabit. Faciet illos

dilcūbere:id eſt in eterna q̄ete refoueri. Dilcūbere q̄ppe nō eſt i eterno regno q̄lcere. ℟. Exultabūt ſcti i gl̄ia. Letabunt i cubilib⁹ ſuis. ℣. Epulent ſ exultēt in cōſpectu dei. Letabūtur, ſc. ut.

Unde rurſus dñs dicit. Uenient ſ recūbēt cū abr̄āhā iſaac ſ iacob. Trālies aūt dñs mutat: q̄ lucis ſue illuſtratione nos ſatiat. Trāſit reuerto domini: eſt cū de iudicio ad regnū redit. Uel certe nobis dñs poſt iudiciū trāſit: q̄ ab humanitatis forma in diuinitatis ſue cō ℟.3. templationē nos eleuat. ℟. Juſti in perpetuū, vtſ ad .j. vel. In .ij. noc. āp. Letentur omnes q̄ ſperāt in te dñe: q̄m tu benedixiſti iuſtis: ſcuto bone voluntatis coronaſti eos. ℣. Uerba. ān. Dabo ſctis meis locum nominatū in regno patris mei dicit dñs. ℣. Dñe q̄s ha. an. Scis q̄ in terra ſunt ei⁹ mirificauit oēs voluntates meas in illos ℣. Cōſerua. ℣. Exultēt iuſti. ℣.4.

Et trāſire eius: eſt i clari tatis ſue ſpeculationem nos ducere: cū eū quē in humanitate in iudicio cernim⁹: etiā in diuinitate poſt iudicium videamus. Ad iudiciū q̄ppe veniens in forma ſerui omnib⁹ apparet: q̄ ſcriptū eſt: videbunt eū in quē tranſlixerūt. Sed reprobis in ſupplicium coruunt: iuſti ad claritatis eius gloriā pertrahuntur ſicut ſcriptū eſt. Tollatur impi⁹: ne videat gloriam dei. ℟.4. Letamini iuſti et exultate i domino. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cantate ei canticū nouū: bene pſallite ei i voce exultatione. Et gloriamini. ſc. v.

Sed quid ſi ſerui i prima vigilia negligētes exiſtūt: Prima vigilia: puerue etatis cuſtodia eſt. Sed neq̄ ſic deſperandū: ſ a bono opere ceſſandū eſt. Dñs longanimitatis ſue patiētiam inſinuās dñs ſubdit. Et ſi venerit in ſcḋa vigilia: ſ ſi in tertia vigilia venerit ſ ita inuenerit: beati ſūt ſerui illi. ℟. ℟.5. Sanctitas dñe mirabile cōſecuti ſunt iter ſeruātes p̄ceptis tuis: ut inuenirent illeſi. In aquis balidis/ terra apparuit arida: etiā mari rubro via ſine impedimēto. ℣. Dextrice manū tuam laudauerūt pariter: et decantauerunt domine nomen ſanctū tuū. In aq̄s. ſc. vj.

Prima q̄ppe vigilia primeuū ceptus eſt: in pueritia. Secūda adoleſcentia vel iuuētus. Tertia autē ſenectus accipit. Qui ergo vigilare noluerit i prima vigilia: cuſtodiat vel ſecundā. Ut qui cōuerti a primitatib⁹ ſuis in pueritia neglexerit: ad vias vite ſaltē in tēpore iuuentutis euigilet. Et q̄ vigilare i ſecūda vigilia noluerit: tertie vigilie remedia non amittat. ℟. ℟.6. In circuitu tuo dñe lumen eſt quod nunq̄ deficiet. Ubi conſtituiſti luciduſſimas manſiones. Ibi requieſcūt ſanctoꝝ anime. ℣. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis dñe ⁊ eternitas tēporꝝ. Ubi, &c. Ibi.

In.ij.nocte.An. Sancti q̃ sperãt i dño habebũt fortitudinẽ: assumẽt pẽnas vt aq̃le: volabũt ꝛ nõ deficient. ℣s. Dñi est ter.An. Justi aũt in ꝑpetũ viuent: ꝛ apud dñm est merces eoꝝ. ℣s. Exultate iusti. An. O q̃ gloriosũ est regnũ i quo cum xp̃o gaudent oẽs sancti/ amicti stolis albis sequuntur agnũ quocũq; ierit. ℣s. Quã dile. ℣. Justoꝝ aiãe. Secũdum lucam.

cap.2 In illo tẽpore. Dixit dñs discipulis suis: Sint lũbi vẽri ꝑcincti: ꝛ lucerne ardẽtes i manib⁹ vestris. Et rel.

℣.5. Hõlia sci gregorij ... sc. vij.

Sancti euãgelij fratres charissimi aperte est lectio recitata: sed ne aliquib⁹ ipsa eius pulcritudo alta fortasse videatur/ eã sub breuitate transcurrim⁹ quatenus eius expositio ita ne sciẽtibus fiat cognita: vt tamẽ scientib⁹ nõ sit onerosa. Quod viris luxuria i lũbis sit/ femineus in vmbilico: testatur dñs q̃ de diabolo ad beatũ iob loquit dicẽs. Virtus eius i lũbis eius ꝛ fortitudo eius i vmbilico vẽtris eius. A principali igit̃ sexu lũborũ nomine luxuria designat: cum dñs dicit. Sint lũbi vẽi ꝑcincti.

℣.7. ℟. Sacerdotes eius induãt iustitiã. Et sancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc ꝑducã cornu dauid: paraui lucernã xp̃o meo. Et. l. vij

Lumbos eñ ꝑcingimus: cum carnis luxuriã p̃tinẽtiã coartamus. Quãto minus est mala nõ agere: nisi etiã q̃libz studeat ꝑ bonis operib⁹ iludare: ꝑ quos in⁹ additur: Et lucerne ardentes i manib⁹ vẽtis. Lucernas quippe ardentes i manib⁹ tenem⁹: cum p̃ bona p̃xim⁹ nr̃is lucis exẽpla mõstram⁹. De quib⁹ ꝑfecto operibus dñs dicit. Luceat lux vestra coram hominib⁹: vt videant opera vestra bona: ꝛ glorificent patrẽ vestrũ qui in celis est. ℟. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt. Et viuent nomina eorum in eternum. ℣. Sapientiã sanctorum narrabunt: omnes populi: ꝛ laudẽ eoꝝ ꝓnunciat omnis ecclesia sanctorum. Et. Lectio. ir.

℣.8.

Duo aũt sunt q̃ iubent: ꝛ lũbos restringere: ꝛ lucernas tenere. Vt ꝛ mũditia sit castitati in corpore: ꝛ lumẽ veritatis i operatione. Redemptori etenim nr̃o vnum sine altero placere nequaq̃ potest. Castitas ergo non magna est sine bono opere: nec opus bonũ est aliquod: sine castitate. Sed si vtrũq; agitur: restat vt quisquis ille est: spe ad supernã patriã tendat. ℟.

℣.9.

Sint lumbi vestri ꝑcincti: ꝛ lucerne ardentes in manib⁹ vestris. Et vos similes hominib⁹ expectãtib⁹ dñm suum. Quãdo reuertat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo: q̃ nescitis qua hora dñs vester vẽturus sit. Et. Hlia. Oñ. ℣. Justi. In l. ãn.

Justoꝝ aũt aiãe in manu dei sunt: ꝛ non tãget illos tormẽtum malitie. ℣s. Dñs regnauit. ãn. Cũ palmis ad regna peruenerunt sancti: coronas de ꝑ manu dñi. ℣s. Jubilate. ãn.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: & viuent noia eorum in eternum. ℣. Deus deus meus. ān. Sacerdotes dei benedicite dño: serui dñi hymnum dicite deo in eternum. cāt. Benedictus. ān. Exultabunt sancti i gloria: lesabuntur in cubilibus suis. ps. Laudate. cp. Plures facti sunt. hy. Rex glorie mar. Cet. hy. Ds sicut i cet plimorum martyrum. ad. Mirabilis deus in sctis. ān. Sint lumbi vri precincti & lucerne ardentes in manibus vris: & vos similes hominib⁹ expectantib⁹ dominum suum quando reuertat a nuptijs. cā. Benedictus. or. vt. Ad. j. ā. Justorum aute aie. ps. Dei i noie. ad. iij. ā. Cum palma. ps. Lege p. cp. Plures facti sunt. Ry. et ℣. de cet plurimorum mar. ad omnes hor. dicatur. Ad. vj. ān. Corpora. ps. Defecit. Cpm.

Sancti et iusti in domino gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. ad. ix. ān. Exultabunt sancti. ps. Mirabi. cp. Johi. 3

Justi aut i ppetuum viuent: & apud dominum est merces eorum: & cogitatio eorum apud altissimum. ad. ij. vel. an. Justorum aute. pisel. cp. Plures facti sunt. ℣. Mirabilis deus. ān. Sanctum est verum lumen & admirabile ministrans lucem his q permanserunt in agone certaminis: recipient a xpo splendorem sempiternum: in quo assidue felices erunt. cā. Magt. Or. vt. ad. j. vel. ℣. In natali vnius vgis & marty. ad. j. vel. ā. Iste est virgo prudens que venientem sponso aptauit lampades suas: et introiuit cum dño ad nuptias. Hi le. sap. 5.

Domine deus meus exaltasti sup terram habitationem meam: & p mortem defluenti de peccata mea. Regnum mundi. cp. Eccli. vltimo. Ry. 9.

Virginis ples opitergi matris/ virgo que gessit peperitq virgo: virginis festum canimus tropheum/ accipe votum. hyp.

Hec tua virgo duplici beata sorte/ dum gestit fragile domare corporis serum/ domuit cruentum corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis seua penarum genera pauescens: sanguine fuso meruit secreta scandere celi.

Huius obtentu deus alme nostris parcito culpis/ vitia remittens: qui tibi puri resonemus almum pectoris hymnum.

Gloria patri genitoq pli: et tibi cōpar vtriusq semp spiritus alme deus vnus omni tempore seculi. Amen. ℣. Diffusa est gratia in labijs eius. Ry. Propterea benedixit. ān. Simile est regnum celorum sagene misse i mare: et ex omni genere piscium cōgreganti: quam cum impleta esset adducentes & sedentes: elegerunt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. Sancti. Magt. Dño.

Indulgentiam nobis domine beata N. virgo et martyr imploret: que tibi grata semper extitit: & merito castitatis: & tue professione virtutis. Per dñm. Alia oratio.

Gaudi nos de⁹ salutaris nostr: vt sicut de btē ℳ. ṽginis tue ⁊ martyris festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotionis eruditamur affectu. ℘er ṽ. Ad mat. i fel. ix. lc. tm. Jnuit. xp̄m venerātes deū: adorem⁹ regē regū. Qui i celis ℳ. palmā hodie dedit eternā. ℣. Venite. Jn fel. ix. lc. vel. iij. qñ est inuit. dup. Jnuita. Agnū sponsum virginū Venite adorem⁹ dñm ielum xp̄m. ℘s Veñ. Jn fel. iij. l. qñ est iui. simpl. inuit Regē virginū dñm Venite adoremus, ℘s Veñ. hy⁹. Virgis ples. Jn. j. noc. ā. Ante thor hui⁹ ṽgis: frequētate nobis dulcia cātica drachmatis. ℣. Dñe do. nr̄. ā. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea iter filias. ℘s Celi enar. an. Fauus distillans labia tua sp̄sa: ⁊ odor vestimentorum tuorū sicut odor thuris. ℘s Domini est terra. ℣. Diffusa est.

Quoniā hodie natalis est ṽgis: cōgruū aliquid de ṽginib⁹ est loquēdū. Immaculat⁹ em̄ dñs/ imaculatā sibi famulā etiā i hoc pleno colluuionū fragilitat̄ humane corpe posīt am: misericorditer cōsecrauit. Natalis est virgis: integritatē sequamur. Natalis est sctē ℳ. Miranē viri: nō desperāt ṽgines. Non autē ideo laudabilis ṽginitas: qz ⁊ i martyrib⁹ reperit: sed qz ipsa martyres facit. ℟. Diffusa est grā in labijs tuis. ℣. ℘propterea bñdixit te deus in eternum. ℣. Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatem. ℘propterea. Lctō. ij.

Quis em̄ humano eam possit ingenio ꝓprehēdere: quā nec natura suis inclusit legibus? Nec ṽgo e celo accersiuit: qō imitarer i terris. Nec immerito vinē di sibi vlum q̄siuit e celo: q̄ spōsum sibi inuenit i celo. Quāq̄ ego laudationē nō suscepi ṽginitatis: sed exprellionē: ad rem tamen pertinere arbitror: vt q̄ sit ei patria: quis auctor appareat. ℟. ℘propter veritatē ⁊ mānsuetudinem et iustitiā. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide: ⁊ inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū: ⁊ domū patris tui. Et deducet te. Lec. iij.

℘rius vbi sit patria diffiniamus. Si em̄ ibi est patria vbi genitale domicilīū: i celo ꝓfecto est patria castitatis. Itaq̄ hic aduena: ibi icola ē. Quid aūt ē castitas virginalis: nisi expers cōtagiōis integritas? Atq̄ ei⁹ auctorē quē possum⁹ estimare: nisi imaculatū dei filiū: cui⁹ caro nō vidit corruptionē: diuitas nō est expta ꝓtagionē? Videte ergo q̄ta ṽginitat̄ merita sint ℘ps añ ṽginē: xp̄s ex ṽgie. ℟. Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatē: ℟.3. ꝓptea Vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie. ℣. ℘propter veritatē ⁊ mānsuetudinē et iustitiam, Vnxit. Gl̄ia, Vnxit. Jn. v. noc. ān. Specie tua et pulchritudine tua: intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ℘s Eructauit. an. Adiuuabit eā deus vultu suo: deus in medio eius non cōmoue-

bitut. ℣. Deus noster refugiū. ān. Unguētū effusum nomē tuū: ideo adolescētule dilexerunt te nimis. ps. Fundamēta .ō⁹. Specie tua ⁊ pulchritudine tua .l.iij.

QHristus virginū spōsus ante virginē fuit: ⁊ idem est natus de virgine. A patre q̄dē nat⁹ ante secula: sed ex ṽgine renatus ob secula. Illud nature sue: hoc nr̄e utilitatis est. Illud erat sēp: hoc voluit. Spectate ⁊ aliud virginitatis meritum. Christ⁹ virginis spōsus ⁊ (si dici potest) xp̄s virginee castitatis. Virginitas eñ christi non virginitatis est christus.

℣.4. ℟. Hec est virgo sapiēs quā dñs vigilantē inuenit: que acceptis lāpadib⁹ sumpsit secū oleū. Et venit̄ te dño: introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna margarita dedit omnia sua ⁊ xp̄o aut̄ eā. Et .l.v. Virgo est que nupsit: virgoq̄ nos sub utero: portauit. Virgo que genuit: virgo que ꝓprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descēdam⁹ ad filias. De virginibus (inquit sanct⁹ apostolus) ꝓceptū dñi nō habeo. Si doctor gentium nō habuit: habere q̄s potuit. Et ꝓceptū quidē nō habuit: sed habuit exēplū. Nō eñ potest imperari virginitas: sed optari. Sancta mater ecclesia immaculata est coitu: sed fecūda partu. Virgo est in castitate mater est in ꝑle. ℟. de vna

℣.5. virgi. ⁊ mar. ℟. Veni spōsa xp̄i: accipe corōnā quā tibi dominꝰ ꝓparauit: ꝓ cui⁹ amore sanguinē tuū fudisti. Et cū angelis in paradisū introibis. ℣. Veni electa mea ⁊ ponam te i thronū meū: q̄ cōcupiuit rex speciē tuam. Et. Aliud ℟. de vna ṽgi. nō mar. ℟. Induit me dñs vestimēto salutis: ⁊ indumento letitie circūdedit me. Et tanq̄ sponsam decorauit me corona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margaritas: ⁊ circundedit me ℣nātib⁹ atq̄ coruscantib⁹ gēmis.

Parturit nos ṽgo [Et .l. vj. non viro plena: sed spū. Parit nos virgo nō cū dolore mēbrorū: sed cū gaudijs angelorum. Nutrit nos virgo: nō corporis lacte: ⁊ apl'i: quo ifirmā adhuc crescētis populi lactauit etatē Virginitas dei domū est: munparētis: sacerdotij castitatis. Virgo matris ecclie hostia est: cuius quotidiano sacrificio vis diuina placatur. Virgo est ecclesia quā studuit apl's virginē castā assignare xp̄o. Virgo est filia sion: virgo est ciuitas illa hierusalē q̄ i celo est: in qua nichil intrat cōmune atq̄ immūdum. ℟. Audi filia et vide: et inclina aurē tuā ⁊ obliuiscere popu- ℟.6. lū tuū et domū patris tui. Et cōcupiscet rex speciē tuā. Quōm ipse ē dñs deus tuus. ℣. Induet te dñs vestimento salutis: et indumento letitie circundabit te. Et concupi. Gloria. Quomiā. In .iij. noc. ān. Hec est que nescinit thorū in delicto: habebit fructum in respectiōe animaꝝ sanctaꝝ. ℣. Cātate .l. ā.

Nigra sum ⁊ formosa filia hierusalē: ideo dilexit me rex et introduxit me in cubiculum suū. ℣. Dñs regnauit. ān. O q̃ pulchra est casta generatio cum claritate. ℣. Cantate. ℣. Adiuuabit eā de⁹.

cap.13 In illo tpe. ℣. matthei. Dixit ie. discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro: quē qui inuenit homo abscōdit: ⁊ pre gaudio illi⁹ vadit: ⁊ vēdit vniuersa q̃ habet/ ⁊ emit agrum illum. Et reliqua.

Omel. beati greg[illegible] ie. vs.

Regnū celoꝝ fratres charissimi idcirco terrenis reb⁹ simile dicit: vt ex his q̃ anim⁹ nouit/ surgat ad incognita q̃ non nouit: quate⁹ exēplo visibiliū/ se ad inuisibilia rapiat: ⁊ p ea q̃ vsu didicit quasi cōfricatus incalescat: vt p hoc quod sit notū diligere: discat ⁊ icognita amare. ℟. Veni electa mea et ponam te in thronū meū. Qꝝ concupiuit rex speciē tuā. ℣. Audi filia et vide: et inclina aurē tuā. Qꝝ cō. l. vij.

℟.7

℟.6

Ecce eīm regnū celoꝝ thesauro abscōdito in agro cōparat: quē qui inuenit homo abscondit: ⁊ pre gaudio illius vadit: ⁊ vendit vniuersa que habet: et emit agrū illū. Qua in re hoc quoq; notandū est q⁹ inuentus thesaurus abscōditur vt seruetur: qꝝ studiū celestis desiderij a malignis spiritibus custodire non sufficit: q̃ hoc ab humanis laudib⁹ nō abscōdit. ℟. Pulchra

℟.8

facie: sed pulchrior fide: btā es/ bgo respuēs mundū. Letaberis cum angelis: intercede pro omnib⁹ nobis. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. Letaberis cum. Lctō. ix.

℟.9

In pleni etēm vita/ quasi in via sumus: qua ad patriam pergim⁹. Maligni autē spirit⁹ iter nostrū quasi quidā latrūculi obsident. Deprędari ergo desiderāt: qui thesaurum publice in via portāt. Hoc aūt dico/ nō vt primi opera nostra nō videant: cū scriptū sit. Videant opera vestra bona: ⁊ glorificēt patrē vestrū q̃ in celis est. Sed vt p hoc quod agimus: laudes exterius nō queram⁹. Sic autē sit op⁹ i publico: quatenus itētio maneat i occulto: vt ⁊ de bono opere primis exemplum p̄beamus: ⁊ tamē per intētionē qua soli deo placere querimus: semp optemus secretū. ℟. Regnum mundi et omnē ornatū seculi contēpsi ꝓpter amorē domini mei ihesu xp̄i. Quē vidi: quē amaui: quē credidi: quem dilexi. ℣. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. Quē. Glia. Quē cre. In fest. ix. lec. dicatur iste ℣. ān ℣. Qꝝ p nobis beata M. Infest. bo. iij. le. dicat ℣. Specie tua. vel ℣. Adiuuabit. In. l. ān.

Hec est virgo sapiēs: quā dñs vigilātē inuenit. ps. Dñs reg. ān. Hec est virgo sapiens: et vna de numero prudētū. ps. Jubilate. ān. Hec est virgo sancta atq; gloriosa: qꝝ dñs omniū dilexit eā. ps.

Deus de⁹ me⁹. ān. Bñdico te pat dñi mei ielu xp̃i: qz p filiū tuū tentationis ignis extinctus est. cāti. Bñd. ān. Veni sponsa xp̃i: accipe coronā quā tibi dñs ꝓparauit i eternum. ꝑs. Lau. cp̃. Dñe de⁹. hy⁹.

IEsu corona virginū/ quē mr̃ illa recipit q̃ sola vgo peperit/ hec vota clemēs accipe.

Q. ui pascis inter lilia/ septē choreis vginū: spōsas decorās gloria/ sponsisq; reddens premia.

Q. uocūq; pgis vgines sequunt atq; laudib⁹ post te canētes currūt/ hymnisq; dulces plonāt.

Te deprecamur largius/ nēis adauge sensibus nescire prius omnia corruptionis vulnera.

Deo patri sit gloria/ eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito/ et nunc et in perpetuū. Amen. ỹ. Adducentur regi virgines post eā. ℟. Proxime eius afferentur. ān. Veniente sponso prudens virgo preparata introiuit cū eo ad nuptias. cāti. Bñd⁹ ex. vtā. Ad. i. ān. Hec est virgo. ꝑs. Deus i nomine. Ad. iij. ā. Hec est virgo. Legem pone. cp̃. Domine de⁹. ℟. Diffusa est gratia In labijs tuis. ỹ. Propterea bñdixit te de⁹ in eternū. In. Glia. Diffusa est. ỹ. Specie tua. ex. vtā. Ad. vj. ā. Hec est virgo. ꝑs. Defecit. Cpz.

Ecclī. vltimo

LAudabo nomen tuū alli due: et collaudabo illud i confessione: et exaudita est ora tio mea. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ỹ. Intēde prospere procede et regna. Et. Glia. Specie tua. ỹ. Adiuuabit eam. Ad nona ān. Veni sponsa. ꝑs. Mirabilia. cp̃.

Ecclī. vltimo

LIberasti me de perditione/ et eripuisti me de tēpore iniquo: propterea cōfitebor et laudē dicā nomini tuo dñe de⁹ me⁹. ℟. Adiuuabit eam De⁹ vultu suo. ỹ. Deus in medio eius non cōmouebitur. De⁹. Glia. Adiuua. ỹ. Adducentur regi virgines. Ad ij. vel. ān. Hec est virgo sapiens. hy⁹ fer. cp̃. Dñe de⁹ meus. hy⁹. Jesu corona virginū. ỹ. Adducentur regi virgines. ān. Simile est regnū celorū homini negotiatori querentis bonas margaritas: inuenta vna pretiosa margarita/ dedit omnia sua et comparauit eā. Magt. oco vtā. Item alia cp̃. vni⁹ vgi. et marty. et dicant cū cp̃. subscriptis alternis vicibus per hebdom̃. Ita tamen q̃ imprimis dicat cp̃. Dñe deus. nisi in fes. sctē agnetis/ agathe/ et katherine. In his fest. dicat cp̃. Cōfitebor tibi. Ad vtraq; vel. et ad matu. et ad. iij. Cpm.

Ecclī. vltimo

QOnfitebor tibi dñe rex et collaudabo te deū salutatorem meū: cōfitebor nomini tuo qm̃ adiutor et protector factus es michi: et liberasti corpus meū a ꝑditione. Ad. vj. cp̃.

bbl. ỹ.

LAudabit vsq; ad mortē anima mea dominū: et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Ad. ix. cp̃z. Liberasti me de ꝑdi. Ex natali vni⁹ vg. nō mar. ad vtraq; vel. etiā ad matu. et ad. iij. Cp̃z.

2.co.10 Qui gloziatur in dño glo
rietur: nō enim q̄ seip̄m
cōmendat ille pz̄obatus est: sed
quē deus cōmendat hys. Virgi
nis ꝑles. Huiꝰ obtentu. Glo:
ria.ꝟ. Diffusa est gratia i labijs
tuis. R. Propterea. Simile est
regnū celoz̄ sagene. cāt. Magt.

Omnipotēs sempi- Dō.
terne deus auctoz̄ virtu-
tis ⁊ amatoz̄ virginitatis: da
nobis quesumus sancte N. vir
ginis tue tibi placitis meritis
cōmēdari: cuius vita merito ca
stitatis tibi cōplacuit. Per dō.
Cetera cia ad vtraq̄ vel. ⁊ ad
matu. ⁊ ad alias hoē. vtꝫ i hi.
vniꝰ ⁊̄gi. ⁊ mart. cū illa oīone.
Dōs sempiterne deus. Ad ma-
tuti. Inuit. vtꝫ hyꝑ. Virginis
proles. Huius obtentu. Glia.
ac. vtꝫ. ix. lctō. fiant. Lectio. ſ.

Simile est regnum celoz̄
decem virginibus que
accipientes lāpades suas: exie
runt obuiam sponso et sponse
dicit dñs. Iste quinq̄ ⁊ quinq̄
virgines: omnes omnino sunt
aie christianoz̄. Sed vt dica-
mus vobis quod deo inspirāte
sentimꝰ: nō qualescūq̄ aie/sed
tales anime q̄ habent catholi-
cam fidē/⁊ habere videnť bona
opera in ecclesia dei. Et tamen
ex ipsis qui nq̄ sunt pzudentes
⁊ quinq̄ fatue. Lectio secunda.

Quare ergo appellate sunt
quiq̄: ⁊ quare ⁊̄gines: pzi⁹ vi-
deamus/et deide cetera cōsi de-
rem⁹. Dis aia in cozpze ideo
q̄nario nūero cēsetur: qz q̄nq̄
sensibus vtitur. Nihil est enim
quo sentimꝰ ex cozpze nisi ia-
nua q̄ncupertita: aut videndo:
aut audiendo: aut odoz̄ando:
aut gustādo: aut tangēdo. Ter.

Qui ergo se abstinet ab illici
to visu: ab illicito auditu: ab il
licito odoz̄atu: ab illicito gustu
ab illicito tactu: ꝓpt̄ istā inte-
gritatē ⁊̄ginis nomen accepit.
Si bonum est abstinere ab illi-
citis sentiendi motibus: et ideo
vnaquaq̄ aia chzistiana ⁊̄gis
nomen habet: quare quiq̄ ad-
mittuntur: ⁊ quiq̄ repellūtur?
Parum est qz virgines sūt: et
lampades habent. Lectio tercia.

Virgines ꝓpter abstinen
tiam ab illicitis sensib⁹
lampades habentes pzopter
opera bona: de quibus operib⁹
dominus dicit. Luceant opa ve
stra coz̄ā hoib⁹: vt videāt bona
facta vestra: et glozificent pa-
trem vestrum qui in celis est.
Item discipulis dicit domin⁹.
Sint lūbi vestri accincti: et lu
cerne ardentes. In lumbis ac-
cinctis: virginitas/in lucernis
ardētibus: opera bona. Lect. v.

Dō solet dici virginitas vtiq̄
in coniugatis. Tamen etiam
ibi est fidei virginitas: que ex-
hibet pudicitiā coniugalē. Nā
vt nouerit sanctitas vestra nō
impoztune scdm animam ⁊ se-
cūdū integritatē fidei (q̄ etiam
fide ab illicitis abstinet: ⁊ bona
opa sūt) vnūquēq̄ vl̄ vnāquāq̄

ānimā virginē dici. Tota eccle
sia que constat ex virginibus
& pueris et maritatis feminis
et vroratis viris: vno nomine
virgo est appellata. Vnde hoc
ꝓbamus? Apostolū audi dicētē
non solis sanctimonialib⁹/ sed
vniuersali ꝓfus ecclesie. De-
spōsaui vos vni viro viginem
castam exhibere christo.

Et q̄ huius virginitatis cor-
ruptor diabolus cauendus est:
timme ipse apostol⁹ eñ dixisset.
Despōsaui vos vni viro vir-
ginē castā exhibere christo: ad-
iunxit & ait. Timeo autem ne
sicut serpēs euā seduxit i ver-
sutia sua: sic & vestri sensus cor
rumpantur a castitate que est
in christo. In corpore virginita
tem pauci habent: in corde oēs
habere debent.

cap. 25 In illo tēpore. Dixit ihs⁹
discipulis suis parabolā
hanc. Simile est regnū celorū
decē virginib⁹: que accipientes
lāpades suas/ exierūt obuiam
spōso & spōse. Et rel.

Sepe vos fratres charissimi
ammoneo ꝓtaua opera fugere:
mūdi hui⁹ inquinamenta de ui
tare. Sed hodierna sancti euā
gelij lectione cōpellor vobis di
cere: vt & bona que agitis cum
magna cautela timeatis: ne p
hoc quod a vobis rectum geri-
tur: fauor aut humana gratia req̄
eatur: ne appetitus laudis sur
repat: & quod foris ostēdit int⁹
ab eterna mercede vacuetur.
Ecce enim redēptoris voce de-
cem virgines: & omnes dicunt
virgines sed tamen intra beatitu
dinis ianuam non omnes rece
pte sunt: q̄ earum quedam dū
de virginitate sua gloriā foris
expetunt: in vasis suis oleum
habere noluerunt.

Dignius quer endum nobis est
q̄d sit celorum regnū: aut cur
decē virginibus comparetur: q̄
etiā ꝓrudētes virgines & q̄ fa-
tue dicūtur. Dum eñ regnum
celorū constat q̄ reprobor um
nullus ingreditur: etiā fatuis
virginib⁹ cur simile esse perhi
betur? Sed sciendū est q̄ sepe
in sacro eloquio regnū celorū
ꝓsentis tēporis ecclesia dicit:
de quo alio i loco dom⁹ dicit.
Mittet fili⁹ hominis angelos
suos: & colligēt de regno ei⁹ oia
scandala. Neq̄ enim in illo re
gno beatitudis i quo par sum-
ma est inueniri scandala pote-
runt: que colligantur. Et vnde
rursum dicitur. Qui ergo sol-
uerit vnū de mādatis illis mi-
nimis & docuerit sic hoīes: mi-
nim⁹ vocabit i regno celorū: q̄
autē fecerit & docuerit: hic ma
gn⁹ vocabit i regno celor.

Mādatū soluit & docet quādo
hoc q̄sq̄ voce ꝓdicat quod viuē
do nō implet. Sed ad regnum
eterne beatitudinis peruenire
nō valet: q̄ non vult opere iple
re quod docet. Quomodo ergo
in eo minimus vocabitur: q̄ ad

hoc nullo modo intrare permittetur. Quid itaq; p hanc sentētiā nisi pñs ecclesia celoꝝ regnū dicit? In qua doctoꝝ q̄ mādatū soluerit minimꝰ vocabit: qz cuius vita despicitur: restat vt & eiꝰ ꝓdicatio cōtēnatur. ℟. Ora p nobis beata N. In lau. ℣. Hec est virgo sapiēs quā dñs vigilantē invenit. ℟s. Dñs regn. ā. Hec est virgo sapiēs et vna. ℟c. ℟. Jubilate. ā. Hec est virgo sa. ℟. Deus deꝰ. ān. Bñdico te pater. cā. Bñdicite. ā. Veni spōsa xpi. ℟s. Laudate. ℟p. Qui gloriat. hyꝰ. Jesu corona virginum. ℟. Adducētur regi virgines post eā. ℣. Proxime eiꝰ. ān. Veni te spō sa. cā. Bñdictꝰ. oꝝ vt s. Ad. j. ā. Hec est virgo sa. ℟s. Deꝰ in no. ꝛo. iq. ā. Hec est virgo sa. et vna. ℟s. Legē pone. ℟p. Qui gliat. ℣. Diffusa ē grā. ℟. Propterea. ℟ꝰ. Specie tua. Ōro vt̄s in cōi vnius virginis & marty. ad omnes horas dicitur. Ad tertā ā. Hec est virgo. ℟s. Defecit. ℟pm.

2.co.1 Æmuloꝝ enī vos dei emulatione: despondi enī vos vni viro virginem castam exhibere christo. Ad. ix. ān. Veni spōsa. ℟s. Mirabilia. Capitulum.

sap.7 Sapientia vincit malitiā attingit ergo a fine vsq; ad finē fortiter: & disponit oia suauiter. ℣. ℟. et ōro vt sup. ¶ In natali plurimarū ꝛgi. ad vesp. āe. & ꝑi feriales. ℟pm.

sap.4 O qꝫ pulchra est casta generatio cū claritate: imortalis est enim memoria illius quoniam & apud deum nota est & apud homines. hyꝰ. Jesu corona. ℟. Adducētur regi. Sic est regnū celoꝝ sage. ā. Magt. Ōro plimaꝝ ꝛgi. & mar. Ōro.

DEus q̄ humanū genus vt ad cōfessionē tui nominis ꝓvocares: etiā i seru fragili victoriā martyrū cōtulisti: ꝑsta q̄s vt ecclesia tua hoc exēplo cōmonita/ nec pati ꝓtemetuat: & celestis ꝑmij gloriā ꝛcupiscat. Per. Item alia ōro plurimaꝝ ꝛgi. nō mar. Ōro.

OMnꝑs sempiterne deus q̄ nos idoneos nō esse ꝓpendis ad maiestatē tuam (sicut dignū est) eroꝛādum: hac sanctas ꝛgines tuas N. et N. p nris interuenire peccatis: quaꝝ meritis nobis indulgentiā largiaris. Per Ad matu. Invit. Regem virginū dñm. Venite adoremus ℟s. Venite. hyꝰ. Jesu corona virginū. Sup ℟s hec sola ān. O qꝫ pulchra est casta generatio cum claritate. ℟. Dñe dñs noster. Et ōēs ꝑi vnius virginis & marty. ℣. Adducētur. ℟c. j.

INterrogatus dñs a discipulis de ꝯsummatione seculi: inter multa q̄ locutꝰ est/ parabolā quoq; dixit de decem virginibꝰ bonoꝝ & maloꝝ discretionē significātibus: quarū q̄nq; admittunt/ & q̄nq; excludūtur. Videntur itaq; michi q̄nq; ꝛgines significare q̄ncupertitam cōtinentiā a carnis

℟.1. illecebris. ℟. Audiui vocē de celo dicentem: venite omnes virgines sapientissime, Oleum recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit. Oleū.

Continendus est cū animi appetitus a voluptate oculorū: a voluptate auriū: ⁊ a voluptate olfaciēdi/ gustādi/ siue tangendi. Sed q̄ illa ⁊tinētia partim cōparā deo fit vt illi placeatur in interiori gaudio conscientie: partim comparā hominib⁹ tātū vt gloria humana capiat: quinq; dicūtur sapiētes ⁊ q̄nq; stulte. Utreq; tamē virgines/ quia vtraq; cōtinētia est: q̄uis diuerso comite gaudeat.

℟.2. Feliciter virgines vincunt mundum. Que post victoriā vinci non nouerunt. ℣. Beate de prelio redeūt et hostes victrices moriendo deuincunt. Que post victoriā

Lampades autē que manib⁹ portantur: opera sunt q̄ secundū istam continentiā fiunt. Dictum est enim. Luceant opera vestra coram hominib⁹. Omnes vero acceperūt lāpades suas: ⁊ venerunt obuiā sponso ⁊ spōse. Intelligēdū est ergo christi nomine censeri: de quibus agit Non enim possunt qui christiani non sunt: sponso christo venire obuiam.

℟.3. Innumerabilis virginum chorus sp̄reta liberorum p̄propagine. Dum sponso q̄ in celis est perenni mente Actu ⁊ habitu applicari maluit. ℣. Ecce flozentē mūdum despectu mentis calcauit. Dum. Gloria. Actu. ℣. Media nocte clamor factus est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiā ei.

In lau. hec sola ān. Virgines sancte dei orate p nobis/ vt celestē vitā per vos accipere meream⁹. ℣. Dñs regnauit. et cetera ut cōsueti. cp. O q̄ pulchra. hy⁹. Rex gloriose marty. ceus hy⁹ dicat p oīa sicut in cōi inf. plurimor⁹ marty. ℣. Mirabilis de⁹ in sanctis. ā. Simile est regnū celor⁹ decē virginib⁹: que accipientes lāpades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse. cāti. Vñd⁹. oō vtā. Ad p̄ma ā. Virgines sce. ps. Deus in nomine. Ad. iij. ān. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit exite obuiam ei. ps. Legem pone. cp. O q̄ pulchra. ℟. Adducētur regi virgines post eā. ℣. Proxime eius afferentur tibi. Post eam. Gloria. Adducent ℣. Media nocte clamor factus est. Oō vtā. Ad. i. ān. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadib⁹. ps. Defecit. cp. Emulor enim vos. ℟. Media nocte Clamor factus est. ℣. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Clamor. Gloria. Media nocte. ℣. Prudentes virgines. Oō vtā Ad nonā ān. Tunc surrexerunt omnes virgines ille: ⁊ ornauerūt lampades suas. ps. Mirabilia. cp. Sapientia vincit malitiā. ℟. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis. Cū lampadibus. ℣. Et exierunt obuiam

sponso ꝫ spōse. Cum lā. Glia. Pzu dentes. ℟. Adducentur regi. Dō vtē. In natali vnius matrone nō lcōm Sanc. Ad.j. vel. super psal. feriales ān. Simile est regnum celozum sagene. Capitulū

Prov. vltimo

Mulierē fortē quis inueniet? Procul et de vltimis finibus pzecium eius: confidit in ea coz viri sui: ꝫ spolijs non indigebit. Huius obtētu. Gloria. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. ān. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est: quesiui ꝫ nō inuenī illum: vocaui ꝫ nō respōdit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis: percusserunt me: ꝫ vulneraucrūt me: tulerunt pallīū meum custodes murozum: filie hierusalē nunciate dilecto qz amoze langueo. cā. Magt. Dō

Deoim creatoz ꝫ rectoz q hodiernā diē i vtē M. festiuitate nobis exultabilē fecisti: pzesta quesumus vt ipius apud te interuenientibus meritis/ab omnib⁹ mereamur absolui peccatis. Per dō. ad matutī. Inuita. Christū bene rātes deum adozemus regē regū. Qui in celis M. palmā hodie dedit eternam. ℣. Venite. ℟. Huius obtentu. Gloria pri. In ōmo noc. ān. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra oculi tui colūbarum. ℣. Domine dīs nr. ān. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. ℣. Celi enarrāt. ān. Fauus distillās labia tua spōsa: ꝫ odoz vestimentozum tuozum sicut odoz thuris. ℣. Dñi est terra. ℟. Diffusa est gra in labijs tuis. Lectiones vt in festis can.

℟. Diffusa est gra in labijs tuis ℟.1.
℟. Propterberitatē ℟. Dilexisti ℟.2.
iustitiā. In ḡ.noc.ā. Emissiones ℟.3.
tue paradisus malozū punicozū cū pomozū fructibus. ℣. Eructauit coz. ān. Fons hozтozum: puteus aquarū viuentium: que fluūt impetu de libano. ℣. Deus noster refugium. ān. Veniat dilect⁹ meus in hozтū suum vt comedat fructum pomozum suozum. ℣. Fundamenta. ℟. Specie tua ꝫ pulchritudine tua. ℟. Ista est speciosa inter filias hierusalē: sicut vt dixit eam plenam charitate et dilectione. In cubilibus ꝫ in hozтis aromatū. ℟. Ista est que ascendit de deserto: deliciis affluens. In cubilibus. ℟. Veni electa. ℟.m. ℟.7
Audi filia. In ḡ.noc.ān. Veni ℟.6.
in hozтū meum soz mea sponsa: messui myzrhā mcā cum aromatibus meis. ℣. Cantate. ān. Comedi fauū cū melle meo: bibi vinū meū cū lacte meo. ℟. Dñs regē. ex. ā. Talis ē dilect⁹ me⁹ ꝫ ipe ē amic⁹ me⁹ filie hierusalē. ℣. Cātate. ℟. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℟. Induit me dñs. ℟. Accinxit ℟.5.
beata M. fortitudine lumbos suos ꝫ roborauit brachium suū. Ideoq lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ℟. Gustauit ꝫ vidit quia bona est negociatio sapientie dei. Ideoq. ℟. Regnum mundi. ℟.9.
℟. Oza pro nobis. In laudi. ān. Unguentum effusum nomē tuū

sdeo adolescẽtule dilexerunt te nimis. ℟. Dñs regnauit ān. Leua eius sub capite meo: et dextera eiꝰ amplexabitur me. ℣. Jubilate. ān. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorẽ suauitatis. ℣. Deꝰ deus meꝰ. ān. Jam enim hyems trāsijt: imber abijt et recessit. cā. Benedicite. ān. Sicut malũ inter ligna siluarũ: sic amica mea inter filias. ℣. Laudate. cℏ. Mulierẽ fortẽ. hyꝑ. Ad sacrũ cuiꝰ. Unde nũc nolier. Sit salus illi. ℟. Elegit eã deus. ān. Simile est regnum celoꝝ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta una pciosa margarita dedit oĩa sua: et cõparauit. eã. cā. Benedictꝰ. vel ān. Aia mea liquefacta est. oõ vtã. Ad. j. ān. Unguentum effusum. ℣. Deꝰ in noie. Ad. iij. ān. Leua eius. ℣. Legẽ pone. cℏ. Mulierẽ fortẽ. Ad. ij. bespe. Uias & ℟. vtã vmꝰ ℣ori. & mar. ginis. Ad. vj. ā. Dũ esset. ℟. Defecit. cℏ

ℛ Ecinxit fortitudine lũbos suos: et roborauit brachiũ suũ: gustauit et vidit quoniã bona est negociatio eiꝰ non extinguetur i nocte lucerna eius. Ad nonã ān. Sicut malum. ℣. Mirabilia testi. Cℏ

Mulier timens deum ipa laudabit: date ei de fructu manuũ suaꝝ: & laudent eã in portis opera eius. oõ vtã. ad. j. vel. Ad. ij. vel. ā Unguẽtũ. ℟. Si fuer. cℏ. Mulierẽ fortẽ. hyꝑ. Ad sacrũ cuiꝰ. ℟. Adducẽtur. ān. Laus tibi xpe redẽptor pijssime: q̃ tantã sancte M. dedisti aloriã: vt te sponsum amãs tuum membrũ ficeret / eius clemens vos pcatu per euũ conserua. cã. Magt. vel ān Descẽdi i hortũ. oꝝ vtã.

℣ Explicit cõe sctõꝝ & sctãꝝ.

℣ Trãslatio sancti cedde semper celebratur dñica prorima ante festũ ascensiõis dñi: & fiat seruatiũ hoc modo. Ad. j. vel. ā. Germanorũ. ℟. Si fuer. cℏ. Ecce sacerdos. ℣. O pastor absq; pia. hyꝑ. Ille cõfessoꝝ. ℟. Tristicia. ān. Sis pno. cã. Magt. Oõ.

Deus qui nobis trãslationẽ beati cedde cõfessoris atq; pontificis celebrare cõcedis: te supplices exoramꝰ: vt eius meritis et precibus a vitijs ad virtutes: & a carcere trãsferamur ad regnum. Per. Memo. de sancto si habeatur sub silẽtio: nisi duplex festũ fuerit: deinde de dñica. Ad matutinũ. In qua biget, Deinde dicũtur. iij. āe cum. iij. ℟is primi noc. Lectio. s. euãge. ℣. Joãnẽ.

In illo tpe. Dixit ieſus discipulis suis. Ego sum vitis vera: & pat meꝰ agricola est. Et reſ. Omel. sancti aug. epi.

De sctõ euãgelio ꝓsenti tpe cõsonãtẽ similitudinẽ audistis q̃ operãtur in vinea. Est enim modo tẽpus vindemie tẽporalis / est autẽ & spiritualis vindemie: vbi deꝰ gaudet ad fructũ vines suę. Colimus eñ deum: & colit nos deus. Sed non sic deũ colimꝰ vt nos eũ meliorem

faciam⁹. Colim⁹ em̃ eũ adorando: nõ arãdo. Ille aũt colit nos tãq̃ gricola agrũ. Quod ergo ille nos colit/meliores nos reddit: qz ꝛ agricola agrum colẽdo facit meliorẽ: ꝛ ipsum fructũ i nobis querit: vt eũ colamus. Cultura ipsius est i nos: q nõ cessat verbo suo extirpare mala semina de cordibus nostris. Aperire cor nostrum tanq̃ aratro sermonis/plantare semina ꝓceptor/expectare fructũ pietatis. Cũ em̃ culturã acceperimus in cor nostrum vt eũ bene colamus: non existimus ingrati agricole nostro: sed fructum reddimus quo gaudeat. Et fructus noster non illũ ditiorẽ facit: sed nos beatiores. ℟ Hunc quẽ magnum. lc. ij. de ꝓpriet.

Obiit autẽ sanctus cedda ãno sexcentesimo septuagesimo ab incarnatione dñi: sexto die nonarũ martiarũ. Et sepult⁹ est primo quidẽ iuxta ecclesiã sctẽ marie: sed postmodũ constructa ibidẽ ecclesia beatissimi apostolorũ principis petri/ in eadem sunt ei⁹ ossa translata. In quo vtroq; loco ad indicium virtutis illius solẽt celebria sanitatũ miracula fieri. Denicq; nup freneticus q̃dã dũ ꝑ cuncta errando discurreret: deuenit ibi vespere nesciẽtib⁹ siue non curãtib⁹ loci custodib⁹ ꝛ ibi tota nocte reꝑescẽs: mane sanato sẽsu egressus: mirãtibus ꝛ gaudẽtibus cunctis q̃d ibi sanitatis domino largiente consequeret ostenditur. ℟ Hic legati. Lec. ij.

Est autem locus eiusdẽ sepulchri tumba lignea in modũ domũcule facta coopertus: habẽtis foramen in pariete: ꝑ q̃d solent hi q̃ causa deuotiõis illuc aduenient manũ suã immittere: ac partẽ pulueris inde assumere: quã cũ i aquis miserint: atq; has infirmãtibus iumẽtis siue hominibus gustandas dederint: mox infirmitatis ablata molestia: cupite solpitatis gaudia reuehũt. ℟ Pie pastor. ablq; ꝑsa. ℣ Ora pro nobis. ℟ In laudi. ãn. Claustri clausus. ꝛ cetere ãe cp̃. vtꝫ. hy⁹ Jesu redẽptor. ℣ Gaudete in. ãn. ℟ Pie iesu. Requiem eꝫa in sel. sancti cedde. cãt. ℣ Benedictus. oõ vtꝫ. ℟ Deo. de do. ꝛ dereliqre. sub silẽ. Ad. j. ꝛ ad alias horas ãn. ꝛ cp̃. sicut i alio sel. cũ ℟ de cõi pastoꝝ: ꝛ oõ. Deus q̃ no. Ad. ij. vel. ãn. Claustri. hi se. cp̃. vtꝫ. ℟ Pie pastor. hy⁹ Jesu redemptor. ℣ Gaudete in. ãn. Sis ꝑ nobis. cõ. Magt. oõ. Deꝰ q̃ nobis. vtꝫ.

In eme. sctẽ etheldrede virginis nõ mar. elien. dioce. oõ.

Deus q̃ eximie castitatis ꝓriuilegio sanctissimã virginem etheldredam multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis vt sicut eius commemoratio nobis cũ agitur in terris/ita per eius interuentũ nostri mẽoria apud te semper habeatur i celis. ℟ Per dominũ.

Ceteraūi⁹ ẽgi.nõ marty. l.i.

IN pñtis vite fluctuãtis
seculi naufragio ꝫ stituti
ad tui portũ pꝛesidꝫ confugim⁹
virgo pꝛissima atq; celeberria
etheldꝛeda: vt tue circa nos pie
tatis sentiamus viscera: qui de
tua iugiter gratulamur pñtia.
Respice igitur pia mater ꝫ do
mina pio intuitu ſ; ad exiguũ
deuotũ nostri famulatus obse
quium. Et quos pꝛemit huma
ne fragilitatis immẽsitas: tue
virginitatis que ſponſo virgi
nũ placuit releuet ac ſustẽtet
veneranda ſublimitas. Credi
mus eñ atq; confidimus te ab
eodẽ ſpõſo tuo qui ſpeciem tuã
cõcupiuit/quicquid petieris i
petrare: quam in thalamo re
gis eterni collocatam cũ virgi
num choꝛis de palma virgini
tatis certum eſt exultare.

Succurre domina/ ſuccurre
mater misericoꝛdissima ethel
dꝛeda nostre miserie. Suffra
gꝫis pꝛecũ tuarum ſcelerum no
ſtroꝛũ maculas absterge: tibiq;
famulãtes tales effice: vt tue
integritati pure valeãt deſer
uire. Ꝯregi tuo tuę ſolicitudi
nis atq; ꝓtectionis ſemp assit
custodia: vt ſicut tui ſacratiſſi
mi coꝛpoꝛis incoꝛruptione iu
giter gaudemus atq; pꝛesentia
lic ꝫ de tua ſubuentiõe gaudea
mus assidua. Pꝛotege itaq; ma
ter filios/domina ſeruos: vt q̃
ſe tue memoꝛie ac veneratiõi
pñtentur obnoxios: tue largi
tatis et pietatis beneficiã ſele
gratulentur adeptos. Lcõ.iij.

RESPICE benigniſſima virgo
etheldꝛeda ad nostras ãgustias
quas nostris meritꝫ ſustinem⁹:
ꝫ p tue ſanctitatis merita ꝫ ĩ
tercessiones: ꝫ irã iudicis pla
ca quã offendim⁹: ꝫ veniã ipe
tra quã nõ meruim⁹. Tuis pci
bus ad miam inclina iustitiã
districti ſed iusti examinis: q;
agni q̃ ſponſus eſt virginũ ve
ſtigia quocũq; ierit virgo ſeq;
ris. Rẽplenta q̃s ſuperne cle
mentie gemitus nostros atq;
ſuſpiria: vt diuine miseratio
nis p te ſuſcipiamus incremẽ
ta: quo tecũ in eternũ gaudere
mereamur. Te petente/ vlo lar
giẽte: q̃ te integritatis coꝛona
uit gloꝛia: p cuncta ſeculoꝛum
ſecula. Amen. Cetã de cõi vni⁹
virgi. nõ marty. ¶ In cõmẽo
ratiõe ſcti thome mar. Ad veſ.
ãp. Ite ſalut⁹. cp. Mis põtifex.
hy. Martyꝛ dei. ℣. Gꝛia ꝫ ho.
ãm. Valdoꝛ eius. ca. Magt. om.

DEus p cui⁹ eccleſia glo
riosus pontifex thomas
gladijs impioꝛũ occubuit: pſta
quesum⁹ vt oẽs q̃ eius implo
rant auxilium: petitionis ſue
ſalutarem ꝫsequantur effectũ.
p do. Dño. de alicuio ſancto ſi
habeatur. Ad matu. Inuitat.
Adest thome martyꝛis memoꝛia,
Virga mater iubilet eccleſia. ps.
Venite. hy. Martyꝛ dei. ãn.
Sũmo ſacerdotio. ps. Dñs dixit.
et cetera ut ſupꝛa. Et ſciendũ de natali

dñe: et translationis eius hic sunt notata. ℣. Glia et honore coro. ℟.

DOmiete cum patrib⁹ suis in senectute bona felicis memorie theobaldo archiepiscopo: thomas cãtuariẽsis archidiaconus in archiepm et primatẽ totius angliẽ in nomine sce trinitatis solenniter eligitur: et postmodum cõsecratur. Ineratq; pijs mẽtibus spes firma et fiducia in domino q; dẽ cõsecratus utriusq; hois habitu mutato/ moꝛib⁹ melioratus plꝺeret. Ꝺꝛobatissimũ siquidem tenebatur sedem illã sedẽ sanctoꝛũ esse/ sanctũ recipere aut sãctũ facere vel citiꝰ et facile indignũ abijcere. Quod et in beato thoma martyꝛe ipletum est. ℟.1. Tu autẽ. ℣. Studens illud⁹ thome simplicio: thoma geꝛ dãnat exilio. Tota simul erit cogaatio. ℣. In tẽpoꝛe paschali. ℟. Ordo/ secꝰ/ etas/ cõditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota simul. ℣.

Ꝺꝛomotus ergo electus dei pontifex/ sacreq; unctionis sãctificatione delibutꝰ: euelligio rẽ sacramẽti est adeptus: et multiplici sci spiritus gẽa repletus: ambulãs in nouitate vite nouus homo mutatꝰ est in virũ alterũ: cuius omnia in melius conuersa sunt. In tãta autem gẽa sacrauit sui pꝛesulatꝰ pꝛimoꝛdia: ut induꝰ sed clanculo monachali schemate: monachi adimpleret opus et meritũ. ℟.2. Thomas manũ mittit ad foꝛtia: apprehendit gladium: et percussit dãna: sperniit oppꝛobꝛia. Nulla thomam frangit iniuria. ℣. In tpe pasc Alla. Clamat cũctis thome constantia omne solũ e foꝛti pꝛia. Nulla thomam. ℣.

Hoc exẽplo baptiste cũ tãtia zelũ iustitie pfecte acceperat i coꝛde: parificari ei quoq; studuit i peste pnie. Reiecta nãq; lindone q̃ hactenꝰ dũ mollia regũ blãdirer ut sueuerat: cilicio aspeꝛrimo sup nudã uestie bat. Addidit etiã femoꝛalia cilicina: ut arctiꝰ carnẽ moꝛtificaret et spiritũ uiuificaret. Hec aũt fecit et alia spualis uite exercitia sumpturus alijs uestibus (paucis admodum exceptis) oculis et noticie hoꝛũ crimebat q; non ab hoie sed a deo gloꝛiã querebat. ℣. Jacet granũ oppressum palea iustus tectus pꝛauoꝛũ ℟.3. framea. Celum domo cõmutans lutea. ℣. In tẽpoꝛe pasc. Alla. ℟. Cadit cultoꝛ uitis i uinea: dux incautus/ cuꝛtus in area. Celum. Glia. Celi. ℣. Ora pro nob⁹ beate thoma.

Quicũq; uult, ñ erit Te iure laudare. ℣. Amẽ i tpe pasc. ℟. Ꝺñs dñabꝰ. ℣. Ꝺñs uobiscum. ℟. Et cum spu tuo. ℣. Sequentia sci euangelij secundum Lucam. ℟. Gloria tibi dñe. ℣. Cum uenisset ihesus in partes cesaree philippi. ℟. Laus tibi xpe. ℣. Ꝺixit ihesus discipulis suis. ℟. Qui uult post me uenire. ℣. Credo in unum deum. ℟. Patrem omnipotentem. ℣. Et ihesum xpm filium dei. ℟. Et in spm scm. ℣. Ꝺñm et uiuificantem. ℟. Qui ex patre filioq; pceꝺit. ℣. Qui cum patre et filio simul adoꝛatur et conglꝛificatur. ℟. Qui locutus est pꝛophetis. ℣. Et unam sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam. ℟. Confiteoꝛ unum baptisma in remissionem peccatoꝛum. ℣. Et expecto ꝛesuꝛrectionem moꝛtuoꝛum. ℟. Et uitam uenturi seculi. ℣. Amen. ℟. Ꝺñs uobiscum. ℣. Et cum spu tuo. ℟. Oremus. ℣. Ꝺeus qui nos beati thome martyꝛis tui. ℟. Quesumus auctoꝛ oiz/ i hoc pasc. gaudio et Glia tibi dñe q̃ surrexisti ℣. Tristicia uꝛa, ã ꝓcuꝛatoꝛ cel⁹, et uniuꝛsa cũ ak.

cãdi Magt. oõ. Deus p cui⁹. Cõplet. de tpe lenõ mutat. Ad matu. Aiunt. Adest theotne et fi. ei⁹ cũ. Alia ẽs. Uenite pp⁹. Martyr dei. Sup ẽos ẽ hec so la ã. Summo sacerdotio. ẽ ma tur. Al pi. Btus vir. Quare fremuerũt. Dñe q̃d multi. ẽ. Tributus ẽra. ẽ. Dixit dñs dño meo. Ad. in. ẽ. Dñe quotidie clamaui. ẽ. Repone nos. Dicit. Et nõ dicũtur alia pi. nec alia ãn. nec alius ẽ. lt. ẽ. Ne. licet pri⁹ ãpte lãu. ẽ. Dor lonitie. In lau. hec sola fit. Gr̃am tradi. ẽ finit tur cũ. Alia. ẽ. Dñs regna. cõ. Dis potuit. hyp. Deꝰ tpoꝝ multiũ. In fine. Quesumus auctor omn. et. Gloria tibi dñe q̃ surrexisti. ẽ. Gaude. ẽ. Opẽ nobis. ẽ. Oratio. ẽ. Alia. ẽ. Dñs. Dño⁹. Dño⁹. Adi. ẽ ad alt. horas oia fiant sicut supradictũ est: ꝑter ly. ẽ. ẽ. ab. iij. vsq; xij. que cantãde cõi vnius martyr. sicut pdictũ est. tpoꝝ: ita tamẽ q̃ omnes ãc sup pmã ẽ alias hꝝ ãmõtur: cũ Alia. Quotidie per totũ annũ dicãtur vesp. et matu. de sctã maria i choro vel extra. ℣. Uespere y aduẽtũ de sctã maria vsq; ad vigil. nata. dñi. ã. Prophete pdicauerũt nasci saluatorem de virgine maria. ꝑ. Letatus. Ad te leuaui. ℣. Nil⁹ q̃. Qui confidunt. In cõuertẽdo In fer. iij. quãdo ista pdicti ꝑ ad vel. de die dicuntur: tunc ad vel. de sctã maria dicantur ista ꝑ vez. Dixit dñs. Confitebor. Beatus vir. De profundis. Memento. quod obseruet i oi fer. iã. p totũ annũ: q̃n fit de sancta maria q̃uẽo in cõuentu. Capm

ECce virgo ꝯcipiet ẽ pariet filiũ: ẽ vocabitur nomen eius emanuel: but yzum ẽ mel comedet: vt sciat reꝓbare malũ ẽ eligere bonum. hyp⁹. Ave maris stella. ẽ. Diffusa est gra. In. Ne timeas maria inuenisti gratiã apud dñm: ecce ꝯcipies ẽ paries filiũ alia. cã Magt. oõ.

ORacionem nos famulos tuos q̃sumus dñe deꝰ ppetua mentis ẽ corꝓis salute gaudere: ẽ gloriosa beate marie semper virginis intercessione a ꝓsenti liberari tristitia ẽ eterna perfrui letitia. q̃ tercia petur sic. per xpm dñm nostrũ Amen. Non ẽ. Dñs vobiscũ. nec Bñdicam⁹ sz statim dicit memo. de sctõ spiritu ãn. Veni sancte spiritus⁹. ẽ. Emitte spm̃ tuũ. oõs Deus q̃ corda. Deinde fiat memo. de s. in cuius honore dedicata ẽ eccl̃ia: vt i pbẽdat; vl̃ alqs eccl̃ijs parochialib⁹ Et postea fiat mẽo. de reliq̃is ãn. Corpora sanctor. ẽ. Uti q̃ habitãti. oõ.

RAcionem q̃sumus dñe nobis famulis tuis per sanctorũ tuorũ quorũ reliquie in hac ꝯtinẽtur eccl̃ia meritis gl̃iosa: vt eor pia intercessione ab oĩb⁹ semp ꝓtegamur aduersis. Per xpm. Alia oõ ad mã.

RElꝯa q̃s ops deus: vt sanctor tuor quor reliquis

in hac continent ecclesia/nos p tegant merita:quatenꝰ eozum pzecibus trāquilla pace in tua laude letemur. Per. Memo. de oibus sctis per annē. cū illa ān. Ecce dñs veniet et oēs sancti eius cū eo:et erit in die illa lux magna alleluia. ℣. Ecce apparebit dominꝰ super nubem candidam. ℟. Et cū eo sanctozum milia. Oratio.

OMnium scientias nostras q̄s dñe villtādo purifica: vt veniens iesus xp̄us filius tuus dñs noster cū oibus sanctis: paratā sibi in nobis inueniat mā sionē. Qui tecū. Memo. de pace. ā. Da pacem. ℣. Dñe fiat pax. Oō. Deꝰ a quo. que terminet sic. Per dñm nostrū iesum xp̄z filiū tuū. cum Dñs vobiscum. et Benedicamus. Alia oratio subiequens ad matu. ꝺz tantū Oō.

DEus auctoz pacis ⁊ amatoz quē nosse viuere cui seruire regnare est: protege ab oibꝰ impugnatiōibꝰ supplices tuos: vt qui in defensiōe tua cōfidimus: nullius hostilitatis arma timeamus. Per dñm nr̄m. Dñs vobiscū. Benedicamus dño. ℣. Ad cōple. de sctā maria per aduē. ān. Beata es maria q̄ credidisti: perficiētur in te que dicta sunt tibi a dño alleluia. ℣. Usq; quo. Judica. Sepe expu. Dñe non est. ch. Sicut cynna. hyꝰ. Virgo singularis. Uitam pzesta. Sit laus. ℣. Elegit. ān. Ecce ancilla dñi fiat mihi scōm verbum tuum. hs. Nunc dimittis. Oō.

Gratiā tuā. que terminet sic Per eūdem dñm nostrū iesum xp̄m filiū tuū. Dñs vobiscū. Benedicamus dño. Ad matu. de sctā maria per totū annum. qñ non fit plenū seruī. de ea. Inuitat. Aue maria gratia plena Dñs tecū hs. Venite. hyꝰ. Quem terra. ℣. Dñica ⁊ fer. ij. ān Benedicta tu in mulieribus et benedict̄ fructus ventris tui. ℣. Dñe dñs noster. Celi enarrāt. Dñi est ter. ℣. Specie tua. ℣. Feria. iij. ān. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede ⁊ regna. ℣. Eructauit. Deus noster re. Fūdamēta. ℣. Diffusa. ℣. Fer. iij. ān. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti i vniuerso mundo. ℣. Cātate. ſ. Dñs regnauit exul. Cantate. ij. ℣. Specie tua. ℣. Fer. v. vj. et sab. qñ non fit pie. seruī. de sctā maria. idem ordo ārum et psal. et ℣. seruet q̄ in precedē. fer. re. ſ.

EGredietur virga de radice ielle: et flos de radice eius ascēdet. Et requiescet sup eū spūs dñi: spūs sapiētie ⁊ intellectus: spūs cōsilij et fortitudinis: spūs scientie et pietatis: et replebit eū spūs timoris dñi. Hec dicit. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatam ioseph nuncians eiverbum: et expauescit virgo de lumine: ne timeas maria: inuenisti gratiā apud dñm: ecce cōcipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei dominus deus sedem dauid pa-

tris eius:et regnabit in domo ia-
cob in eternum. Et vocabitur. lc. ij
Nō scōm visionē oculoꝝ iudi
cabit: neq; scōm auditū auriū
arguet: sed iudicabit i iustitia
pauperes:ꝛ arguet in eq̄tate pro
mānsuetis terre. Et percutiet ter
rā vga oris sui:ꝛ spū labioꝝ
suoꝝ interficiet impiū. Et erit
iustitia cingulū lūboꝝ eius: et
fides cinctoꝝū renū eius. Hec
2 dicit. Ave maria gratia plena
dūs tecū, Spiritussanctus superue-
niet in te: et virtus altissimi obū-
brabit tibi:quod enī ex te nascetur
sanctū vocabitur filiꝰ dei. ℟. Quō
fiet istud qm̄ virūnon cognosco? ꝛ
rūdēs angelꝰ dixit et. Spūs. lc. iij.
Locutus est dns ad achaz di-
cēs. Pete tibi signū a dño deo
tuo in profundū inferni:siue in
excelsum supra. Et dixit achaz.
Nō petam: ꝛ nō tentabo dnm.
Et dixit. Audite ergo domus
dauid. Nūquid parū vobis est
molestos esse hominibꝰ:qz mo-
lesti estis et deo meo? Propter
hoc dabit dns ipse vobis signū.
Ecce virgo concipiet et pariet
filiū:et vocabitur nomen eius
emanuel:Butyrū et mel come
det vt sciat reprobare malum/
3 et eligere bonū. Hec di. Ave. Su
scipe verbū virgo maria quod tibi
a dño per angelum translatum
est:concipies per aurē deum/ pa-
ries et hominē. Vt benedicta dica-
ris inter oēs mulieres. ℟. Paries
quidē filium: sed virginitatis nō
patieris detrimentum: efficieris
grauida:et eris mater semper inta
cta. Vt. Gloria. Vt. Non dicatur
cā. Te deū. p totū aduē. Ān l. ℟.
Stā dei ge. In lau. hec sola ān.
Prophete predicauerūt nasci sal
uatorē de virgine maria. ℣. Dns
regnā. ꝛ ceteri ps cōsueti. cpm.
Ecce virgo conci. hyꝰ. O glorio
sa fe. ℟. Elegit eam ān. Spiritus
sanctus in te descēdet maria:ne ti-
meas habēs intero filiū dei alta.
tāti. Bñdꝰ, oēo. Cōcede nos. q̄
sic terminetur Per xpm dnm
no. sicut ad vel. supra dictū est.
Et fiat mēo. de stō spū:ꝛ de stō
eccle:ꝛ ō reliqis:ꝛ de oibꝰ stis:
et de pace vt supra ad vel. Ad. ſ.
ꝛ ad oēs alias hor. p totū annū
qm̄ nō fit plenū seruū. de stā ma
ria dicat hic hyꝰ Memēto salu
tis. Maria plena gratie. Glia
tibi do. ān. Prophete predica. ps.
Deus in nomie. Laudate dnm
oēs gentes. Cōfitemini. Cpm.
Egredietur virga de radice iesse. Esa. xi
se:ꝛ flos de radice eius ascē
det:ꝛ requiescet sup eū spūs dni.
℟. Ave maria. ℣. Diffusa. Oēo.
Deus q̄ de vtē marie virgi
nis vtero verbū tuū angelo narrāte carnē suscipere voluis-
ti: p̄sta supplicibꝰ tuis vt q̄ vere
eā dei genitricem credimꝰ: eius
apud te intercessionibꝰ adiuue
mur. Per eūdē xpm dnm nrm.
Benedicamꝰ domino. Ad. iij. ā.
Missus est gabriel angelus ad ma
riā virginem desponsatā ioseph.
ps. Ad dnm cū tribula. Leuaui
oculos. Letatus sum. Capl'm.

Esa. 11 NOn secundum visionem oculorum iudicabit: neq; secum auditum auribus arguet: sz iudicabit in iustitia pauperes: et arguet in equitate p̄ mansuetis terre. ℟. Diffusa est gra. ℣. Specie tua or. Deus qui. Ad. vs. ā. Angelus dñi nunciauit marie et concepit de spū sancto alleluia. hi. Ad te leuaui. Nisi q; dñs. Qui cōfidunt. ch.

Esa. 11 ET percutiet terrā virga oris sui: et spū labioꝝ suoꝝ interficiet impiū: et erit iustitia cingulū lūboꝝ eius: et fides cinctoriū renū eiꝰ. ℟. Spes tua et pulchritudine tua. ℣. Adiunabit eam. Oō. Deus qui. Ad. ir. ān. Ave maria gratia plena dñs tecū bñdicta tu in mulieribus alla. hi. In quer. Nisi do. Bti oēs. chm.

Esa. 7 LOcutus est dñs ad achaz dicens: pete tibi signum a dño deo tuo in p̄fundū inferni siue in excelsū supra: et dixit achaz: non petā et non tentabo dñm. ℟. Adiunabit eam. ℣. Elegit eam. Hic ordo de vespe. et matu. sancte marie seruet per totū aduē. nisi qñ fit plenū seruitiū de ea. Per totū annū dicantur vesp. et matu. de sctā mar. in cōuentu: nisi in dupl. fest. et nisi in vigi. nati. dñi: vsq; ad octa. scti stepha. et nisi in vigi. epi. et nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche. et nisi in hebdo. pentecost. Quādo fit plenū seruit. de. s. maria p totū aduē. Ad vesp. sup psal. fest. ān. Prophete predicaue. ch. Ecce virgo cōcipiet. hy. Ave maris stella. ℣. Egredietur virga. ān. Ne timeas. cāt. Magn. or. Deꝰ q̄ de. Deo. de aduē. Cōpl. de aduē. nō mutat nisi q; i fine hym. or. Gl'ia tibi dñe q̄ natus. Ad matu. inuita. In honore dñs. Venite. hy. Ave terra. ān. Benedicta tu. ps. Dñe dñs nr. et cetere se. cū suis ps vsq; ad. ir. ām q̄ erit. Rorate celi desup et nubes pluant iustum: aperiat terra et germinet saluatorē. Quere has as. cū suis ps inter. i seruit. b. marie ab oct. epi. vsq; ad purificā. ℣. Egredietur virga. Lctō. s.

MIssus est gabriel angelꝰ a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginem desponsatā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid et nomen virginis maria. Ad mariā ergo virginē gabriel mittit: qui dei fortitudo noiatur. Illū quippe nunciare veniebat: q̄ ad debellā das aereas potestates humilis apparere dignatꝰ est. De quo p psalmistā or. Dñs fortis et potēs: dñs potēs i plio. Et rursus. Dñs virtutū ipse est rex glorie. ℟. Missus est gabriel. Lectio. ij.

POr dei ergo fortitudinē nunciandus erat: qui virtutū dñs fortis et potēs in plio cōtra potestates aereas ad bella veniebat. Multas ob causas non de simplici virgine sed de desponsata voluit dominus nasci. Prio videlicet vt per generationem ioseph cuius maria cognata erat: marie quoq; nascerē ori-

go. Neq; eñ mos est scripture: genealogiã feminarum texere. Nã et de vtroq; itelligi potest: qđ dr de womo dđ. ℟. Aue mar.

2. Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: malẽs aliquos de ortu suo ꝯ dr pudore dubitare parentum: Simul et virginibus impudicis occasionẽ tollens/ne matrem quoq; saluatoris dicerent kallis suspitionibus inkamatã. Tertio vt in egyptũ iens et inde rediens haberet viri solatiũ: qui integerrime virginitat custos pariter ac testis existeret. Quarto ne partus eius diabolo pateret: et ne eum quasi de virgine natum cognosceret: et forsitan quasi ceteris hominib⁹ eminẽtiorẽ morti tradere timeret. ℟.

3 Suscipe ver. Non repetatur. iij. ℟. incomme. beate marie: nec etiã de fest. loci qđ per totũ aduen. et q. lxx. vsq; ad. xl. obseruatur. ℣. Ora pro nobis. In laud. ãn. Prophete predicaue. ps Dñs regna. cp̃m Ecce virgo. hy⁹ O gloriosa fe. ℣. Elegit. ãn. Spũs letus. canti Bñd. or. De⁹ qui de beate. M eo. de aduen. Ad. j. ãn. Prophete predica. p̃i De⁹ in nole. Beati immaculati. Retribue. ãn. Te iure. symb. Qui cũq; ℟. Jesu christe. ℣⁹. Qui de virgine. Ad. iij. ãn. Missus est. ps Legẽ pone. cp̃. Ecce virgo. ℟. Difficila. ℣. Specie tua. or. Deus qui de beate. Ad. vj. ãn. Angelus dñi. ps. Dereit. cp̃m. Egredies virga. ℟. Specie tua. ℣. Adiuua bit. Ad nonã. ãn. Aue maria. ps. Mirabilia. cp̃. Non scom. ℟. Adiuuabit. ℣. Elegit. or. vtã. Hic ordo de matu. et vesp. de. s. maria in fest. et qñ fit plen. seruii. de ea seruetur vsq; ad vigi. nati. dñi. ℣. Hic incipiãt mat. de. s. mat. a nati. vsq; ad purifi. Inuita. Aue maria. ps. Venite. Hy⁹.

Alte parentis viscera/celestis intrat gratia: venter puelle baiulat secreta q̃ nõ nouerat.

Domus pudici pectoris/templum repente fit dei: intacta nesciens virũ verbo cõcepit filiũ.

Gloria tibi dñe qui nat⁹. Deo. et ceteris fest. per hebdo. ãe. p̃i. et ℣. vt supra nota est. lec. j.

Sancta maria virgo virginũ mater et filia regis regũ oim/tuũ nobis impẽde solatiũ/vt celestis regni p̃ te mereatur habere p̃mium: et cũ electis dei regnare i perpetuũ. ℟. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. ℣. Bñdicta tu in mulieribus et bñdictus fructus vẽtris tui. Or. Lec. ij.

1

Sancta maria piarũ pũsima intercede p̃o nobis sanctarum sanctissima: vt per te virgo nostra sumat p̃ecamina: qui p̃o nobis et te natus regnat sup̃r ethera: vt tua charitate nostra deleantur peccamina. ℟. Beata es maria que dñm portasti cre-

2

tozē mundi. Genuisti qui te fecit ⁊ in eternū permanes virgo. ℣. Aue maria gīa plena dñs tecū. Ge. l. iij

Sancta dei genitrix q̄ digne meruisti cōcipere quē tot⁹ oz-bis nequiuit ꝓphēdere tuo pio iteruētu culpas nostras ablue: vt pennis ledē glie per te redē pti valeam⁹ scandere: vbi manes cū filio sine tpe. ℟. Te laudant angeli sancta dei genitrix: q̄ virum non cognouisti et dñm in tuo vtero baiulasti: concepisti per auream dñm nostrū. Vt benedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Ipsū genuisti et in pzesepe posuisti quē adozat multitudo angelozum. Vt. Gloria, Vt. cāti. Te deū. Sciendū est q̄ quelibet dicūtur matutinū de sctā maria. ℣. Te deum. nisi aduē. dñi. ⁊ a. ixx. vsq; ad pasch. ℣. Sctā dei ge. In lau. ā. O admirabile. ℣. Dñs reg. ꝓm.

Maria virgo semper letare que meruisti chzistum pozzare celi et terre q̄ditozē: q̄ de tuo vtero pzotulisti mundi salvatozem. Hymnus.

Fixa est puerpera quez gabziel pzedixerat: quē matris aluo gestiens/clausus ioannes senserat.

Gaudet chozus celestium/⁊ angeli canunt deo: palamq; fit pastozib⁹/pastoz creatoz oim.

Glia tibi dñe/q̄ nat⁹. ℣. Elegit eā. ān. Btūs venter qui te pozzauit chziste: et beata vbera q̄ te lacta uerunt dñmq; saluatozē mūdi alta canti. Dñō⁹. oz. Cōcede nos. Mēo. de sancto spū: et de festo loci. ⁊ de reliquijs et de oib⁹ sanctis. ān. Exultabūt sancti in gl̄ia: letabunt in cubilibus suis. ℣. Mirabilis deus. oz. Omniū sctōz. Deinde fiat mēo. de pace. Ad. i. hy⁹. Memēto salutis. ān. O admirabile. ps. Deus in noie. Cp.

Adtitū 2

Apparuit gratia dei saluatozis nostri oībus hominibus erudiens nos vt abnegantes impietatē et seculazia desideria: sobzie/et iuste/et pie/ viuamus in hoc seculo. ℟. Aue maria. ℣. Sāta dei genitrix. oz.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecūda hūano generi p̄mia p̄stitisti tribue q̄s: vt ipsam p nobis intercedere sentiamus/p quā meruimus auctozē vite suscipere dñm nostrū iesum xp̄m filiū tuū. Amen. Benedicam⁹ dño. Deo gratias. Hoc modo debet hec oō terminari ad oēs horas preter q̄. ad. ix. que tunc debet sic terminari dñm nostrū iesum chzistū filiū tuū: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus: per oia secula seculoz. Amē. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Benedicamus dño. Ad. iij. ā. Oñ natus. Cp̄m.

Adtitū 3

Apparuit benignitas et hūanitas saluatozis nr̄i dei: nō ex opib⁹ iustitie q̄ fecim⁹ nos: sed s̄m suā miaz saluos nos fecit. ℟. Sctā dei g. ℣. Post ptū. Ad. vj. ān. Rubū. cū. Te laudant angeli sancta

dei genitrix q̄ virū nō cognouisti:et dñm in tuo vtero baiulasti. ℟. Post partū. ℣. Speciosa. Ad.ix.ān. Germinauit radix. cp̄.

VIrgo verbo cōcepit/ vgo permansit/ virgo peperit regē oim regū. ℟. Speciosa facta es. ℣. Dignare. Ad vesperas. ān. Post partū. ps. Letatus. In ij. tamē fer. dicuntur ℣. Dixit dñs. Confitebor. Beat⁹ vir qui ti. De pfundis. Memēto do. ch.

BEata es maria que dñm portasti creatorem mūdi: genuisti q̄ tefecit et i eternū permanes vgo. hyp⁹. Enixa ē. Gaudet chor⁹. Glia tibi do. ℣. Diffusa est. ān. Nescieus mater virgo virum peperit sine dolore saluatorem scz̄or:ipm regē angelorū sola virgo lactabat vbere de celo pleno. canti. Magt. oro. Concede nos. Memoria vt su-ad mat. subnotatū est:ita tamē q̄ de oib⁹ sctis fiat mēo. cum hac ān. Sancti dei oēs. ℣. Letamini. Infirmitatem. Ad cōple. ān. Compleri sunt dies marie vt pareret filium suum primogenitū. ps. Usq̄quo. cpm. Sicut cinnamomū. hyp⁹ Virgo singularis. ℣. Elegit eā. ān. Ecce cōpleta sunt oia q̄ dicta sunt per angelum de virgine maria. cā. Nūc di. oro. Concede q̄s misericors deus. Et dicatur ad cōple. beate virgis p totū annū extra aduē. et tps pasc. ¶ Quando vero fit plenum seruit. de sctā maria: ab octa. epi. vsq̄ ad purifica. beate marie. Ad vesp. ān. Post partū. hi kel. ch. Beata es maria. Non ℣. ℟. hyp⁹ Enixa est. ℣. Sancta dei ge. ān. Nescieus mater. canti. Magt. oro. De⁹ q̄ salutis. Nec de aliquo sācto fl habeatur flat tm̄. Nulla eni flat mēo. de oib⁹ sctis. Ad cōple. oia flant sicut in dñicis hui⁹ tps cū hac. ā. Glorificam⁹ te. cāti. Nunc di. Preces ad cōple. scz̄ more solito est. Ad matut. Inuitato In honore beatissime marie virginis Jubilemus domino. ps. Venite. hyp⁹ Laste parētis. In noc. ān Benedicta tu in mulieribus:et benedict⁹ fructus ventris tui. ps. Dñe dñs noster. ān. Sicut myrrha electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ps Celi enarrant. ān Speciosa facta es et suauis: in deliciis tuis sancta dei genitrix. ℣. Domini est terra. ān Specie tua & pulchritudine tua:intende prospere procede et regna. ps. Eructauit. ān. Adiuuabit eam deus vultu suo:deꝰ in medio eius non cōmouebitur. ps De⁹ noster refugiū. ān Sicut letantiū oim nostrum habitatio est in te sancta dei genitrix. ps. Fundamenta. ān. Gaude maria virgo:cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ps. Cāte. i. ān. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutem contra hostes tuos. ps. Dominꝰ regnauit exultet terra. ān Post partum virgo inuiolata permansisti dei genitrix intercede pro nobis. ps Cantate. q. ℣. Sancta dei genitrix.

Lectio pma.

PArturiente maria natus est nobis dei filius: vt germane carnis nostre cōceptione ꝓductus/creato a se hoi et pietatē paternā et fraternū largiretur affectū. Et natus sane ab intacta est femina: vt eū hominē testaret̄ partꝰ hūanꝰ: et deū ꝓbaret eterna virginitas. Nā sicut nō poterat nisi caro de carne nasci: ita nō poterat dei caro de femineo vtero nisi sine generāte ꝓdire. Propter qđ ait angelus btissime marie. Spūssanctus supueniet in te: et virtꝰ altissimi obumbrabit tibi. Et qđ nascetur ex te sanctū: vocabit̄ filius dei. ℟. Stā et imacu. lc.ij.

Spiritus (inquit) sanctus supueniet in te. Idcirco tibi frater virtutē spūssancti angelicꝰ sermo ꝓtexit: ne coniecturis carnalis disputationis hebetatus/ celeste tibi ipse mysteriū terrena argumentatione cōfundas. An nō putas eū nouū puerū in aluo virginis potuisse fozmare qui cū ꝓmū conderet hominē/ nec semē patris nec viscera materna q̄siuit? Dic itaq; q̄ennq; es supne dispēsationis arbiter et discussoz: q̄ tibi videtur virtꝰ eminētioz aut vartū dedisse virgini: aut ꝓfectū hoiez creasse de terra? ꝑmꝰ eni hō: vt ait apl'us de terra terrenꝰ: secūs hō de celis celestis. ℟. Stā es maria. lc.iij.

Si contra naturā esse cōtēdis qđ in mysterio redēptionis nr̄e sine viro puella asserit̄ cepisse cuius queso nature est qđ in parēte generis nostri caro sine carne fozmata est? Que est ista ratio/immo q̄ ceca contentio: vt non credatur deus posse facere hoiem de femina/ quē creditur fecisse de puluere? Si oipotentis o homo tali in negocio esse perspicis volūtatem: de ope cur retrectas? Dia eni (sicut legit̄) quecūq; voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra. Et si solicitus pscruteris: ꝓter hunc legitimū humane conceptionis vsum: tres valde mirabiles nascēdi species operatā reperies trinitatē. Et ꝓma siquidē est qđ adā figuratus est ex limo. Secūda q̄ mulier fozmata est ex masculo Tertia que est celestis: q̄ xp̄s ꝓcessit ex virgine. ℟. Te laudant, ℣. Ora ꝓ nobis. In laud. hec sola. ān. O admirabile cōmerciū. cp̄. Apparuit benignitas. hyꝰ. Enixa est puerpera. ℣. Elegit eam. ān. Beatus venter, cāti. Benedictꝰ. oō. Deꝰ q̄ salutis. Mēo. vt ℣. si aliquod fest. habeat. Ad ꝓmā. ān. O admirabile. p̄s. Deus in nomine. Uti immaculati. Retribue. ān. Te iure. sym. Quicūq; vult. ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui de virgine. Ad. ix. ana. Quando natus. ps. Legem pone. cp̄. Apparuit benignitas. ℟. Stā dei genitrix. ℣. Post ptū. oō. Deus q̄ salu. Ad. vt. ān. Rubum quem. ps. Defecit. cp̄m. Te laudant. ℟. Post partū. ℣. Speciosa facta es. Ad. ix. ān. Germinauit. ps. Mirabilia. cp̄m. Vir

go verbo exordit. ℣. Speciosa facta. ℟. Elegit eã. Oño vt supra. ¶Post pur. vo vsq; ad aduẽtũ dñi: qñ non fit plenũ seruit. de sancta maria/hoc modo dicãtur matuti. de ea. Inuita. Aue maria. hs. Veni. hyp. Quẽ terra. Ãs. pi. ℟. ℟. sicut supra notati sunt. lc. j. Sãcta maria virgo. ℣. Sctã ℟ immaculata. lc. ij. Sãcta maria piarum. ℣. Beata es maria. lec. iij. Sctã dei genitrix. ℣. Felix nãq;. ℟. Ora pro pplo. ℟ ore in fine lic quicũq; celebrant tuã cõmemoratione. Quia ex te. Gloria. Quia ex te. cãti. Te deũ. ℟. Sctã dei genitrix. In lau. ãn. O admirabile. ℟. Dñs regnauit. ℟ ceteri pi. consuett. ch. Maria virgo. hyp. O gloriosa femina. ℟. Elegit. ℣. habitare facit. ãn. O gloriosa genitrix virgo. Cãti. Benedictus. oño. Cõcede nos. q̃ terminet sic. ¶Per xpm dñm nr̃m. Amen. fine Dñs vobiscũ. et fine Benedicam⁹ dño. In fine mẽo. de. l. spũ: ℟ de fest. loci: ℟ de reliquijs: ℟ de oib⁹ sanctis: et de pace sicut ante. Ita tñ q; in tpe paschal. fiat mẽo. de oib⁹ sanctis: tã ad vel. q̃ ad matu. sicut in. ij. fer. post octa. pasch. notatum est. Mñ vo sit aliqua mẽo. talis ad seruit. de die: vel sit plenũ seruit. tũc nõ fiet mẽo. i seruitio de sancta maria. Ad. j. ãn. O admirabile. hi. Deus in nomie. Laudate dñm. Cõfitemini. ij. ch. In oibus requiẽ. ℣. Aue maria. ℟. Sancta dei ge. oño. Concede nos. que terminet sic ad oẽm noc. ꝓterq; ad ix. ¶Per xpm dñm nr̃m. Amẽ. ℟. Benedicam⁹ dño. ℣. Deo gras. Ad ix. vero: ta sonat ℟ w. no. ie. xpm fi. tuũ qui tecũ vi. ℟ reg̃. i vni. spi. s. de⁹. p oia se. le. Amẽ. Dñs vob. Et cũ. Bñdicamus dño. Deo g̃. Ad ij ãn. Oñ mar⁹. hs. Ad dñm cũ tri. ch. Ab initio. ℣. Sctã dei gent. ℟. ¶Post partũ. Ad vj. ãn. Rubũ quẽ. hs. Ad te leuaui. ch. Et sic in sion. ℣. ¶Post partũ. ℟. Speciosa. Ad ix. ãn. Germinauit. ℟. In conuertendo. ch. Et radicatui. ℣. Speciosa facta. ℟. Digna re me. Ad vesp. ãn. ¶Post partũ. ℟. Letatus. Dixit in fest. ij. ℟. Dixit dñs. ℟ ceteri ꝺt cõsuett. ch. Btã es ma. hyp. Aue mar⁹ stella. ℟. Diffusa. ãn. Sancta maria succurre. can. Magt. oro. Cõcede nos. Et finit sicut ad matu. Mẽo. sicut supra dictũ est. Ad cpie. ã. Cũ iocunditate. hs. Usquequo. ch. Sicut cinamo. hyp. Virgo singularis. Vitã phta. Sit laus. ℟. Elegit eã. ãn. Glorificam⁹ te. cant. Nũc dimittis. oño. Cõcede q̃s misericors de⁹. sed in tpe pasc. vsq; ad vigi. ascen. ac etiã p aduen. ꝺt oño. Gratiam tuã ¶Mñ vero sit plenũ seruit. de sancta maria a pur. btẽ marie vsq; ad aduen. dñi extra tẽpus paschal. hoc modo fiat seruit. ad vesp. super hos. ãn. Post partum. ℟. fest. Cpm. Beata es maria. Non dicat ℣. hyp. Aue maris stel. ℟. Sctã dei genitrix. ãn. San

cta maria luc. cāMagt. oz Cō
cede. Meo. fiat de aliq̄ sctō si ha
beat tm. Cōpl. tpale nō mutat
nisi q in fine hy. dicet. Glia ti
bi dñe: qui nat⁹. sup cā Nūc di.
oz ān Glorificam⁹ te. Ad matu.
Amutat In honore btissime ma
rie virginis Jubilemus domino.
ps. Uenite. hy⁹ Quē terra pō.
In. j. noc. ān Benedicta tu i mu
lieribus: et bñdictus fruct⁹ vētris
tui. ps. Dñe dñs noster. ā Sicut
myrrha electa odorem dedisti sua
uitatis sancta dei genitrix. h. Celi
enarrant. ān Speciosa facta es
et suauis: in delitijs tuis sancta dei
genitrix. ps. Dñi est terra. ān.
Specie tua et pulchritudine tua:
intende prospere procede & regna.
ps. Eructauit. ān. Adiuuabit eā
deus vultu suo: deus in medio ei⁹
non zmouebit. ps. Deus noster
refu. ān. Sicut letantiū oīum no
strū habitatio est in te sancta dei
genitrix. ps. Fūdamēta. ān Gau
de maria virgo cūctas hereses so
la interemisti in vniuerso mundo.
ps. Cātate. j. ā. Dignare me lau
dare te virgo sacrata: da mihi vir
tutē contra hostes tuos. ps. Dñs
regē. exul. ā. Post partū virgo in
uiolata pmānsisti: dei genitrix inter
cede pro nobis. ps. Cātate. q. hy⁹.
Sancta dei genitrix. Lectio p.

Legē. I O Alma virgo maria tanto
cūctis angelorū spiritib⁹
oīmq̄ electorū aīabus in cōspe
ctu filij tui dñi nostri iesu chri
sti es gloriosior: & to ab ipso fie
ri meruisti beatior. Oblecram⁹
ergo lachrymosis sulspirijs: vt
nunc ad gemitū nostri meroꝝ
aurē inclines magnifice pieta
tis. Nos quidē pro innumera
bilib⁹ delictis infernale supplici
ū meruimus vbi nullatenus
penitentie dat locus. Qm̄ fidē
aliquādo dño nostro iesu chri
sto promisimus: sed malevivēdo
hactenus mentiti sumus. Ic. ij.
Surge ergo btā virgo miseri
corditer acturs pro nobis. Sur
ge & amplectere miam redēpto
ris. Da pces p nobis quos cer
nis ante oculos conditoris. Te
cos corditū oculos terge: atq̄ se
mitas iustitie ostēde. Oriando
a nobis vitia subtrahe: atq̄ sā
cta plantaria virtutū nobis in
sere. Impetra cursum quo con
sequit supnū brauiū. Sic cer
tamen ocōnum obtine in celis:
vt deleas quicqd deliquim⁹ in
terris. Nō em̄ est aliqd i nobis
tā prauum qđ orādo (si tibi pla
cet) abolere non possis. Ic. iij.
O sacratissima virgo/nos qui
hoc credimus q virgo & mater
dei sis credēdo sentiamus q p
nobis deprecaris et iusta petē
tiū vota impetrata assequaris
Et q credimus te peperisse deū
et hoiem: gaudeamus per te no
bis aduenisse salutē. Et q fa
temur te oibus hominibus esse
meliorē: gaudeamus per te pce
pisse felicitatē. Et quotiēscūq̄
ad nos processerit diuina miserā
tio: tua ne inflemur assit tuitio
Et si procellerit tribulatio vel

hoza tẽtatiõis ne labamur pñs
lit tua sancta oõ nobis. Hic cõ
pone nr̃as ꝓces vt nobis nosti
esse opus: quo serui filij tui dñi
dei nostri effici mereamur: lar-
giente eodẽ domino nostro iesu
chzisto: qui cũ patre ⁊ spũ san-
cto viuit et regnat deus in scla
sclorz. Amen. Et sep cãtet. R̃.
Sctã et imaculata. R̃. Btã es ma-
ria. ℣. Felix nãqz es. ¶ Itẽ alie
lec. de sctã maria ꝑ estatẽ. lec. j.

legẽ. 2 ADiuua nos btã dei geni-
trix virgo maria: tẽpluz
dei viui: aula regis etni: sacra-
rium spũs sancti. Tu virga de
radice iesse: tu cedzus in libano
tu rosa purpurea in hierico: tu
cypzessus in monte sion: q̃ sin-
gulari pziuilegio sicut nescis i
hominib⁹ cõparẽ: ita nihilomi-
nus et angelicã superas digni-
tatem. Cui nouoꝛ inaudito mi
raculo datũ est: vt verbũ quod
deus ante secula genuit fieret
filius tu⁹: ⁊ hõ quẽ tu in fine se-
culoꝛ genuisti: ver⁹ atqz perfe-
ctus esset filius dei. Gemina q̃
dẽ natura: sed vna persona de⁹
et homo/ vnus emanuel. lec. ij.
Gaudi nosgloziosa puerpa/ i
qua sola reperit fecunda virgi-
nitas: q̃ sic ex intemeratis vise
eribus filiũ ꝓtulisti: vt illibate
pudicitie integritas cresceret:
non libido virginalis clausule
ignaculũ violaret. Tibi spiri
tus sanctus dñ cõcipes obum
bzauit: non vt ipse (qõ absit)
in sacratissimo vtero tuo fieret
pzo semine sobolis: sed potius
vbus est virtute ac potẽtia crea
tozis. De te summus pontifex
noster sui cozpozis hostiã sum-
psit: quod in ara crucis ꝓ toti⁹
mũdi salute sacrificiũ obtulit.
Tulax oziens nazareth: tu glo
ria hierusalez: tu letitia israel:
tu decus mũdi: tu nobilitas po
puli chzistiani. Lectio tertia.
Oregina mũdi: scala celi: thzo
nus dei: tanua paradisi: audi
pzeces pauperũ: et ne despicias
gemitus miserozum. Inkeran
tur a te vota nostra atqz suspi-
ria conspectu redemptozis: vt
que nostris excluduntur meri-
tis/ per te locũ apud aures ob-
tineant diuine pietatis. Dele
peccata/ relaxa facinoza/ erige
lapsos/ solue cõpeditos. Per te
succidantur vepzes et germi-
na vitiozum: pzebeantur flo-
res ⁊ oznamenta virtutũ. Pla
ca pzecibus iudicẽ/ quẽ singula
ri puerperio genuisti saluator-
rem: vt qui per te factus est par
ticeps hũanitatis nostre/ per te
quoqz nos consoztes efficiat di-
uinitatis sue. ¶ Item alie le-
ctiones de sancta maria. lec. j.

Legẽ. 4

Legẽ. 3

OBeata maria quis tibi di
gne valeat iura gratiaꝛ
et laudũ pzeconia impendere: q̃
singulari tuo assensu mundo
succurristi perdito? Quas tibi
laudes fragilitas humani gene
ris persoluat: que tuo solo com
mercio recuperandi vitã aditũ in
uenit? Accipe itaqz qualecunqz

exiles/qualcunq; meritis tuis impares gratiarum actiones: & cum susceperis vota: culpas nostras orando excusa. Lec.ij.

Admitte sancta dei genitrix ꝓces nr̄as intra sacrariū tue exauditiōis: & repositas nobis antidotū reconciliatiōis. Sit per te exculabile/ qđ ꝓ te ingerimus: sit impetrabile/ qđ fida mente poscimus. Accipe quod offerimus: redona quod rogamus: excusa quod timemus. Lectio.iij.

Sancta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu. Sentiāt oēs tuū leuamē quicūq; celebrāt tuam memorationē. Assiste paratis votis postcētiū: et repēde oibus nobis optatū effectū. Sit tibi studiū assidue orare pro populo dei: q̄ meruisti benedicta preciū proferre mundi iesum xp̄m dn̄m nr̄m. Qui cū deo patre/et spū sc̄o viuit & regnat de⁹ per oia sc̄la sc̄lorū amen. Tu autē.

¶ Itē alie lc. de sc̄ā maria. l. j.

legē. 4

Sacrosanctā venerabilis dei genitricis marie memoriam: cōgrue diuinis laudibus catholica frequētat ecclesia: q̄ eius sine intermissione salutari indiget auxilio. Nam reuerentia q̄ matri defertur: illi etiā qui eā talē fecit vt virgo & mater esset exhibetur. Ideo ergo totis desideriis totisq; precōnijs eius inclitam⁹ laudib⁹: vt & matrē sentiam⁹ nobis pijssimam/filiumq; eius iudicem serenissimū. Hec est ꝺgo q̄ antiquū diabolice seditōis chirographū aboleuit/totiq; seculo subuenit: et celeste regnum patefecit: dum per spiritum sanctum dei filium concepit. Lectio.v.

Operepreciū quippe est vt intentis celebretur laudib⁹ in terris: cui officiosissime angeli famulantur in celis. Nā si eā ille precipuus gabriel humiliter salutauit in terris: quātomagis super celos exaltatam & (vt ita dicam) in throno dei collocatā: nunc cum sanctis oibus honorat laudibus dignissimis? Hec est sola cui nulla ꝺgo potest cōparari: q; tāta est vt ꝑta sit nō possit enarrari. Hanc sancti expectabāt patriarche. Hanc sc̄ti precinebant prophete: oēsq; ds spūsanctus attigerat optabāt videre. Tu autem. Lectio.vj.

Hec tanta tāq; sancta & regia virgo/ digno exigit venerari preconio: cuius constat mund⁹ saluatus suffragio. Hec inquā ē fenestra celi: aurora solis eterni: ianua paradisi: et vera arca propitiatorij. Hec est ergo domina regū: decus mulierū: gēma virginū: lux seculorum: cōgratulatio angelorum: consolatio miserorum: et refugiū pcatorū: oimq; reparatio credentiū. Quicquid digit boni mūd⁹ habet: ab illa habet ex qua salutis nostre initiū manat. Hec

nobis suis semp subuenire dignetur veneratoribus: atq; pie sacris precibus a vitijs purget omnibus: seq; cõsiderare & collaudare donet in celestibus.

¶ Itẽ alie lec. de. s. maria. sc. s.

Lege. 5 ¶ Oquamur fratres aliqd in laudibus sacratissime virginis marie. Sed quid nos tantilli: qd actione pusilli: quid in eius laudibus referemus: cũ etiã si oia nostrum mẽbra verterent in linguas: eam laudare sufficeret nullus? Lectio scõa.

Altior eñ celo est de qua loq̃nitimur: abysso profundior cui laudes dicere conamur. Deum eñ quẽ ois creatura nõ capit: ipa immaculato utero clausus gestauit. Hec est enim que sola meruit mater et sponsa christi vocari. Hec prime matris damna resoluit. Hec homini perdito redẽptionẽ adduxit. Lectõ. iij.

Mater eñ generis nostri penã intulit mũdo: genitrix dñi nostri iesu xpi salutẽ edidit mũdo Auctrix pcti eua: auctrix meriti maria. Eua occidẽdo obfuit: maria viuificando profuit. Illa percussit: ista sanauit. Hec eñ mirabili atq; inestimabili modo: oium rerum & suum pepe rit saluatorem. ¶ Item alie lectiones de sãcta maria. Lectõ. j.

Lege. 6 ¶ Beata & venerabilis virgo maria mater dñi nostri ielu scõm carnem ex semine abrahe/orta ex tribu iuda. Virga de radice iesse; clara ex stirpe dauid. Filia hierusalem/ stella maris/ancilla dei/regina gẽtiũ/dña regũ/spõsa dñi/mater xpi/ cõditoris tẽplũ/ spirit9 sancti sacrariũ. Velut colũba speciosa/pulchra vt luna/electa vt sol/signaculum fidei/reparatio vie/introitus vite/ianua celi/decus mulierũ/caput virginũ/hort9 cõclusus/fons signat9/ puteus aquarũ viuẽtium. Lc. ij.

Multiplicatur vt cedrus libani: florens vt palma: velut oliua fructifera in domo dñi. Virgo sãcta: virgo prudens & vna ex numero prudentũ: virgo pulcherrima: virgo pudica. Corpore decora: aio fulgida: fide perspicua: mente preclara: amore virginitatis deuota: ad obediẽdum parata in ministerio sibi credito cauta: in plecutione pacifica: in passione xpi mẽte cõpassa. A prophetis dei predicata: ab archãgelo salutata: a spiritu sancto fecũdata atq; ab eo dẽ obũbrata. Seminis virilis ignara: ple filij fecũda. Virgo innupta ex filio leta: fide concipiens: gaudio pariens. Virgo ante partum: virgo in partu et virgo post partum. Lectio. iij.

Auctor mortis diabolus: per cuius inuidiã mors introiuit i orbẽ terrarũ: omne gen9 hominũ in primo parente veneno nequitie sue potauit: & quasi arbor rẽ in radice anteq̃ ples ppagi nis pderet/ vitiauit. Inde ẽ ergo q̃ radix vitiata/ qtidie inde

flñter krõdet: krondelq ei⁹ in-
drlñter ꝙ moꝛtẽ marcescunt.
Et sepe contingit ꝙ aurũ ful-
gẽs reperiatur in luto: ⁊ ex pũ
gẽte spina pulchꝛe rubens oꝛia
tur et rosa. Hoc eñ operãte p-
uidentia diuina ex radice vitia
ta sine vitio ꝓdẽt virga: q̃ itel-
ligit btãissima ẽgo maria atte-
stãte esaia ꝓpheta: q̃ dixit. Exi
et virga de radice iesse: ⁊ flos de
radice eius ascẽdet. Hui⁹ enim
gloziose virginis (id est sctẽ ma
rie) figurã tenuit ẽga illa q̃ in
ministerio aaron sacerdotis iu
bente dño a sancto moyse in ta
bernaculo posita atq; alta die
sola kronduit: nuteseq; pꝛotulit.
Qꝛ ꝓculdubio sola ẽgo maria
fuit q̃ dñm peperit: et post par
tũ virgo ꝑmansit. ℟. Oꝛa ꝓnobis. In laud. hec sola. ãn. O ad
mirabile. ℣. Dñs regẽ. ch. Ab ini-
tio. hy⁹. O gliosa femina. ℟⁹. Elegit. ãn. O gliosa genitrix. cã.
Bñõ⁹. oꝛ. Cõcede nos ka. Mẽo
ria de aliq̃ sctõ si hẽat. Ad. j. ãn.
O admirabile. ℣. De⁹ in no. ãn.
Te iure. symb. Quicũq;. ℣. Je-
suxꝛe. ℟. Qui de ẽgie. ꝓces quc
ad. j. ꝑtinẽt expleant. Ad. tũ. ã.
Oñ nat⁹. ℣s. Legẽ po. ch. Ab ini
tio. ℟. Sctã dei ge. ℣. Post par-
tũ. oꝛ. Cõcede nos. Ad vi. ã. Ru
bũ quẽ. ℟. Dekecit. ch. Et sic i si.
℟. Post partũ. ℟. Speciosa facta
es. Cõcede nos. Ad ix. ãn. Ger-
minauit. ℟. Mirabil'. ch. Et ra-
dica. ℟. Speciosa. ℟. Elegit eã.
oꝛ. Cõcede nos. ¶ In pascha.

tpe q̃n flt ple. seruꝛ. de sctã ma-
ria ad vesp. sup ꝓs. ãn. Post par
tum. et finiatur cũ alta. ℣i. sec.
cp. Beata es ma. hy⁹. Aue ma-
ris stel. ℟. Sctã dei ge. ã. Sancta
maria suc. et finiat cũ alta. can.
Mgt. oꝛ. Concede nos. Mẽo.
fiat de aliquo sctõ si hãbeat: et
postea de resur. sicut i aliis fes.
cũ regi. cho. Cõple. de tpali non
mutat: nisi q; in fine hym. dicet
Quesum⁹ auc. ⁊ Glia tibi dñe
q̃ nat⁹. Ad matu. Inuit. In hono
re. et finiatur cũ alta. ℣. Veni.
hy⁹. Quẽ terra. Et ꝯ hec sola
ãn. sup ℣. ã. Benedicta tu. et finis
tur cũ alta. ℣i. Dñe dñs nr. Ce-
li eñ. Dñi est terra. ℟. Sctã dei
genitrix. Hi ꝓdicti ꝓ. cũ ꝓdic. ã.
⁊ ℟. dicuntur quotiensc̃q; fit
plenũ seruitiũ de sancta maria
vsq; ad pente. et non alij ꝓ. nec
alia ãn. nec alius ℟⁹. Lectio. j.

Stabant iuxta crucẽ ie-
su mater ei⁹ ⁊ soꝛoꝛ ma-
tris eius: maria cleophe/ ⁊ ma-
ria magdalene. Cũ vidisset er-
go iesus matrẽ ⁊ discipulũ stãtẽ
quẽ diligebat: dixit matri sue.
Mulier/ecce fili⁹ tuus. Deinde
dixit discipulo. Ecce mat tua.
Et ex illa hoꝛa accepit eam di-
scipulus in suã. ℟. Sctã ⁊ ima-
culata. et finiat cũ alta. Lectio. ij.

Hec nimirum est illa hoꝛa de
qua iesus aquã conuersurus in
vinũ: dixerat mẽi. Quid mihi
et tibi est mulier? Nondum ve
nit hoꝛa mea. Hanc itaq; hoꝛã
ꝓdixerat que tunc nondũ ve-

nerat:in qua deberet agnoscere mozitur⁹/de qua fuerat mozitaliter nat⁹. Tũcergo diuia factur⁹ nõ diuinitaĩ sed infirmitatis matrẽ belut icognitã reꝑhẽdebat. Nũc añt hũana iã patiens:ex q̃ fuerat fact⁹ hõ affectu ꝛ mẽdabat hũano. Tũcdoq̃ mariã creauerat:innotescebat virtute. Nũcdo qõ maria peperat pẽdebat in cruce. ℟. Beata es maria.et sintaĩ cũ alĩa alĩ.sc.iñ.

Mozalis igiĩ illuiaĩ loc⁹. Facit qõ faciendũ ammonet:ꝛ exẽplo suo suos instruxit p̃ceptoz bonus/vt a filiꝭ pꝭs impẽdaĩ cura parentibus:tanq̃ lignum illud vbi erãt fira mẽbza mozitis/etiam cathedza fieret magistri docẽtis. Ex hac doctrina sana didicerat paulus apls qõ docebat qñ dicebat. Si q̃s autem suis et maxime domesticis nõ pzouidet: fidẽ negat et est infideli deterioz. Quid añt tam cuiq̃ domesticũ q̃ parẽtes filiꝭ aut parentib⁹ filiꝭ. Hui⁹ itaq̃ saluberrimi p̃cepti/ipse magister sctõz de seipso ꝛstituebat exemplũ:qñ nõ vt famule de⁹ quam creauerat ꝛ regebat:sedvt mĩi hõ de q̃ nat⁹ fuerat ꝛ quã relinq̃bat alteꝛ p se q̃dãmõ filiũ p̃uidebat. ℟. Felix nãq̃.et sintaĩ cũ alĩa.ℏs. Te deũ.ỽ.Oꝛa p no. In lau.hec sola.ã. O admira.ỽ. Dñs regẽ.cp. Ab initio.hyᵖ.O gloziosa fe.ỽ. Elegit.ã.O gliosa genꝭ.cãti. Bñdꝰ.oco. Cõcede nos.Mẽo.vtꝭ.dictũ est ad vel. Ad.ſ.ad oꝰ alias hoc.ola flãt sicut a puri.vsq̃ ad aduẽ. qñ desctã ma. sit plenũ seruit. ita tñ q̃ oẽs ãe ℟.ꝛ ỽ.ad oẽs hoc.sinãtur cũ alĩa.ꝛ i fine oim. hyᵖ. dicãt.ỽ.Quesumꝰ auctoꝛ oĩs. ꝛ Gloꝛia tibi dñe/q̃ nat⁹ ꝛ sit memo.de resurre.vt ỽ.dictũ est

¶ Finis seruitũ beate marie.

¶ In commemoratione sancti cedde epĩscopi. Ad vesperas ãn.

GErmanoꝛũ q̃tuoꝛ bn⁹ est beatus cedda:quoꝛ quilibet erat consecratus.hi.feria.cpm. Ecce sacerdos.hyᵖ. Iste confessoꝛ. ỽ. Amauit eũ dñs et oznauit. ãn. Sis pio nobis sancte cedda rogamus ad dñm:vt nos regat ꝛ perducat ad celi palatium:vbi tecũ ꝛ cũ sctis simꝰ in ꝑpetuũ. cãti. Mỹgt.

DEus qui sanctoꝛ. Oro. tuoꝛũ meritis ecclesiam toto oꝛbe diffusam decoꝛasti: pꝭsta quesumus vt intercessione beatissimi cedde epĩscopi/i soꝛte iustoꝛ tua opitulante pietate soꝛtiamur. Per do. Ad mat. Inuit. In quabiget iugiter mẽoꝛia sancti cedde. Jubilet ecclia. ℏs. Venite.hyᵖ. Iste confessoꝛ. ãn. Mundi calcans gloziã cedda decliuauit coꝛpoꝛis lasciuiã / dum sese claustrauit. ℏs. Beatus vir. ãn. Jugo se suppositit christi quem dilexit:qui tenendã docuit viam quã direxit. ℏs. Quare fremuerũt. ãn. Quem enim vite sanctitas vt hꝛ se monstrauit: ebozaci ciuitas archipzesulauit. ℏs. Dñe quid.

An. Postes agni sanguine templi tunc linuit/crucis memor domini carnem dū punxit. Ps. Cum invocarem. An. Pugnans contra bitia palmam acquisiuit: armis mi dam ferreis carnem dum vestiuit. Ps. Verba mea auribus. An. Qui sic fontem frigidum orans in troiuit / et non corpus calido balneo nutriuit. Ps. Dñe dominus noster. Ab habenis mortui mortis excitantur: furiosi vinculis confractis sanātur. Ps. Dñe quis habita. An. Et curati languidi dū congratulantur: sine a languoribus stati liberantur. P. Dñe in virtute tua. An. Aque mixti pulueris tumbe cum potantur: bibentes a variis morbis expurgantur. Ps. Domini est terra. Ō. Amauit cum dominus. Lectio prima.

In temporibus igitur oswi notā himbrorum regis: vir domini cedda in lindisfernē si insula in loco qui dr lestingay: in monasterio sancte marie monachicam vitam iuxta sanctorum patrum institutionem agebat. Postro tuba dei famulo de hoc mundo ad celestia regna sublato: egfrid oswi regis filius misit wilfridum virum eximie eruditionis ac religionis ad regē galliarum: qui eum sibi suisq consecrari faceret episcopum. Re. Hunc quem magnum reddit auctoritas: cedda parvum facit humilitas. Cui nīq deest benignitas. Ō. Non attollit illum prosperitas: neq frāgit que uis aduersitas. Cui nunq Lectio. ij. Cum adhuc wilfridus in trāsmarinis partibus demorare tur: rex oswi misit sanctam cedda virum sancti modestum moribus: qui eboracensis ecclesie ordinaretur episcopus. Verum ille sanctam perueniens inuenit archiepiscopū deus dedit iam migrasse de seculo. Unde diuertit ad prouinciā occidē talium saxonum: ubi erat wyne eps: et ab illo est vir prelat⁹ cōsecratus antistes. Nō erat tūc vllus excepto illo wyne in tota britannia canonice ordinatus episcopus. Re. Hic legati beebo 2
peruenerat: sedem sedi cui prefuerat. Claustrum petit et non remurmurat. Ō. Sed indignum fore dixerat: tanta cura quam pretenuerat. Claustrum petit. Lectio. iij. Consecrat⁹ igitur in epm cedda: unarimā mor cepit ecclesiastice vitati curā impendere: humilitati/cōtinētie/lectioni/ opera dare: oppida: rura: casas: vicos: castella propter euāgelizādū / nō equitādo sed apostolorū more pedibus incedendo peragrare. Veniens postea wilfridus britanniā/ iam episcopus factus: et ad ecclesiam unde ordinandus discesserat redūt. Re. De quo deus ita disposuit meritorum quod iure prefuit. Gregi re 3
gens hunc sicut decuit. Ō. Orans nocte de die docuit: per quem christi nomē innotuit. Gregi re. Gloria patri, Gregi regēs. In laudi. An.

Claustri clausus carcere/cedda monachat: vt diuinis liberet datus his dnak. ℣. Dñs reg. ℟. Ecce sacer. hyp. Jesu redẽp. ℣. Just⁹ germi. ān. Prelul pie tuꝰ cedda/ora deꝰ pro nobis: ne pctis aggrauati/ tradamur supplicijs: sed pfruamur i celis premiꝰ gaudijs. cãti. Bñdꝰ. oco vt ℣. Ad ꝓ mã ān. Claustri. Ad. iij. ān. Cuiꝰ fama claruit q̃ pontificat: lucerna q̃ latuit ne plꝰ absc̃dat. ch̃. Ecce sacerdos. Ad. vj. ān. Pastor pauit populum pabulo doctrine: reddens receptaculum regule diuine. C̃pm. Benedictionem. Ad nonam. ān. Deuiantes moribus suos informauit: persistentes actibus sacris excitauit. Capitulum. Cognouit eum. ℟.

℣ In dedicatione ecclesie. Ad prĩmas vesper. super psalmos. ker. ān. O q̃ metuendus est locus iste: vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tẽpore paschali finiat sic alleluia. In tempore natiuitatis dicitur ān Terrum principium. cum ceteris ãis. ⁊ hijs sequentibus. Cap̃m.

Apoc. 21

VIdi ciuitatem sanctam hierusalez nouã descendẽtẽ de celo a deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo. ℟. Terribilis est locus iste: non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Vere etenim dñs est in loco isto et ego nesciebã. In tempore paschali. Alla. ℣. Cuiꝰ euigilasset iacob quasi de graui somno ait. Vere etenim. Gloria. Vere etenim dñs. hymnus.

VRbs beata hierusalem dicta pacis visio/que cõstruitur in celis vivis ex lapidibus: ⁊ angelis coronata/ vt spõsata comite.

Noua veniens e celo nuptiali thalamo/ preparata vt sponsata copuletur dño: plateꝫ muri eius/ ex auro purissimo.

Porte nitent margaritis adytis patentibus/ et virtute meritorum illuc introducitur: q̃squis pro christi nomine/ hic in mundo premitur.

Tunsionibus pressuris expoliti lapides/ suisq; aptantur locis per manus artificis: disponuntur permansuri/ sacris edificijs.

Gloria ⁊ honor deo vsq; quo altissimo/ vna patri filioq; inclito paraclyto: cui laus est ⁊ potestas per eterna secula. Amẽ. ℣. Domũ tuã dñe decet sãctitudo. ℟. In longitudine dierũ. ān. Sãctificauit dñs tabernaculũ suum: hec est domꝰ dñi in qua invocetur nomẽ eius: de qua scriptũ est: erit nomen meũ ibi dicit dñs. In paschate. Alla. cã. Magt. Oco.

DEus qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui cõsecrationis reparas diẽ: ⁊ sacris semper mysterijs repꝛesentas incolumes/ exaudi preces populi tui: ⁊ prestabi q̃sq; hoc tẽplũ bñficia petiturꝰ ingredi/ cuncta se ipetrasse

letetur. Per. ℣. Ad cpleto. oīa
flant sicus in fes. trī. ⁊ ita dicit
cpl. quotidie p octa. ⁊ in oct. qñ
per estatē hoc fes. cōtige. vel ab
oc. epi. vsq; ad xl. siue de dedica.
flat ferus. siue de aliquo fes. ix.
lc. Ad matu. inuit. Filie sion cur-
rite: assunt enī celebria matris bēe
solēnia. Jubilemus igitur deo nō
bnanimes: q̄ sibi eā gratuita ele-
git clemētia. In tpe pasc. Alla.
ps. Uesī. hyr. Urbs beata hie-
rusalē. In. j. noc. ān. Tollite por-
tas pncipes vestras ⁊ eleuamini
porte eternales. In tpe pascha.
Alla. ps Dñi est terra. ān. Vi-
dit iacob scalā: summitas eius ce-
los tangebat ⁊ descēdentes ange
los: et dixit/vere locus iste sanct⁹
est. In tēpore pascha Alla. ps.
Deus nē reticān Cū euigilasset
iacob de sōno ait/vere loc⁹ iste san
ctus est. In tpe pasc Alla. ps.
Magn⁹ dñs. ℣. Domū tuā. lc. j

QUotiēscūq; fratres cha-
rissimi altaris vel tēpli
festiuitatē colimus: si fideliter
⁊ diligēter attendimus: ⁊ pie
⁊ iuste viuimus: quicquid in tē
plis manu factis agitur: totū
in nobis spirituali edificatiōe
cōpletur. Non enī mētitus est
ille q̄ dixit. Tēplū enī dei sāctū
est: quod estis vos. Et iterum.
Nescitis q; corpora vēa: tēplū
sunt spūssancti? Quib⁹ meritis
nisi p gratiā dei meruim⁹ fieri
tēplum dei? ℣. In dedicatione
templi decantabat populus lau-
dē, Et in ore eor duricis resonabat
sonus. In tpe pasc Alla. ℣. Ob-
tulerunt sacrificiū super altare do
mini: et ceciderūt i facies suas et
adorauerunt deū. Et in ore. lc. ij.
Quātū enim possum⁹ cū ipsi⁹
aditorio laborem⁹: ne de⁹ no-
ster in templo suo hoc est in no-
bismetipsis inueniat quod ocu
los sue maiestat offēdat. Sed
habitaculū cordis nostri euac-
uēt vitijs: ⁊ virtutib⁹ repleat.
Claudatur diabolo: ⁊ aperiat
xpō. Et ita labor em⁹: vt nobis
bonor operū clauibus ianuam
regni celestis aperire possim⁹.
Sicut enī malis operib⁹ quasi
quibusdā seris ac vectibus vite
nobis ianua claudit: ita absq;
dubio bonis operibus aperit.
℟. Fundata est domus dñi super ℟. 2.
bertice montiū: ⁊ exaltata est sup
oēs colles et veniēt ad eū oēs gen
tes. Et dicēt: glia tibi dñe. In tpe
pasc Alla. ℣. Veniētes autē ve-
niēt cū exultatione: portantes ma
nipulos suos. Et dicent. Lctō. iq.
Et ideo frēs charissimi vnus-
quisq; cōsideret cōscientiā suā:
⁊ quādo aliquo crimine se vul-
neratū esse cognouerit: pr̄ius
oratiōib⁹/ieiunijs: vel eleemo-
synis studeat mūdare conscie-
tiā suā: ⁊ sic eucharistiā pr̄esu-
mat accipere. Si enim cogno-
scens reatū suū ipe se a diuino
altari subduxerit: cito ad idul-
gētiā diuine mie pueniet: q; si-
cut q̄ se exaltat hūiliabit: ita
econtrario q̄ se hūiliat exalta-
bit. Qui em̄ sicut dixi agnos-

℟. 1.

cẽs reatũ suũ ipe se humiliter ab altari eodẽ ꝑ emẽdatiõe re mouere voluerit: eterno illo et celesti cõuiuio cõicari penitus non timebit. ℟. Mane surgens iacob/erigebat lapidẽ i titulũ. Fũ dens oleũ desuper:votũ vouit dño Vere locꝰ iste sanctꝰ est: ⁊ ego ne scieba. In tpe pasc. Alla alla. ℣. Vidit iacob scalã: summitas eius celos tãgebat:⁊ descendẽtes ange los:⁊ dixit, Vere. Ollia. Vere. In q̃ noc. ãn Nõ est hic aliud nisi do mus dei ⁊ porta celi. In tpore pasc Alla ꝑ. Quã dile. ã. Erexit iacob lapidẽ in titulũ fundẽs oleũ delup. In tpe pasc Alla. ℣. Be nedixisti. ãn. Erit mihi dñs i deũ ⁊ lapis iste vocabitur domus dei. In tpe pasc Alla. ꝑ. Fundamẽ ta. ℣. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur. Lectio. iiij.

ROgo vos fratres:diligẽ ter attendite. Si ad mẽ sam cutulcũq; potẽtis hois ne mo ꝑsumit cum vestib⁹ scissis ⁊ inq̃natꝫ accedere: q̃tomagis a cõuiuio regis eterni (id est ab altari dñi) debet se vnusquisq; mudi vel odij veneno ꝓcussus aut tracũdie furore replet⁹ cũ reuerẽtia ⁊ hũilitate subtrahe re ꝓpter illud quod scriptũ est. Vade ꝑius recõciliari frẽ tuo:⁊ tũc veniens offeres munꝰ tuũ. Et itez. Quõ huc intrasti: nõ ℟. hñs vestẽ nuptialẽ. ℟. Benedic dñe domũ istã quã edificauimus nomi tuo:beneꝑitũ in locum istũ. Exaudi ꝓces in excelso solio glorie tue, In tpe pasc Alla. ℣. Dñe si con uersus fuerit populus tuus ⁊ ora uerit ad sanctuariũ tuũ. Ex. l. v. Hoc cũ habet textꝰ euãgelice lectiõis q̃ q̃dã fecit nuptias fi lio suo:⁊ intrauit vt videret si mul recũbẽtes. Videns autem hoiez nõ habẽtẽ vestẽ nuptialẽ: dixit ministris. Ligate illi manꝰ ⁊ pedes:⁊ ꝓicite eũ i tenebras exteriores: ibi erit fletꝰ ⁊ stri dor dẽtiũ. Ecce qualẽ sententiã merebit audire/q̃ ad conuiuiũ nu ptiale (id est ad altare dñi) aut ebriosus:aut adulter: aut odiũ in corde retinens ꝑsumit acce dere. ℟. O q̃ metuẽdus est locꝰ ℟. ste:vere nõ est hic aliud nisi domꝰ dei:⁊ porta celi. In tpe pasc. Al. ℣. Mane surgens iacob botũ vo uit dño:⁊ dixit. Non est hõ. vt. Mucrtat hoc deꝰ a nobis fra tres charissimi:⁊ accedat vt ma la ista aut nũq̃ velimꝰ admitte te:aut si admissa fuerit sine vl la mora penitẽtia vel pace stu deamꝰ sanare:⁊ largioribꝰ elee mosynis festinemꝰ abluere: ne forte si cũ ptõrũ vulneribꝰ ãte tribunal eterni iudicis veneri mꝰ:ab illa etna ecclia ⁊ ab illa celesti hierꝰchia ꝑpetua excõicatio ne separemur. Hec ergo cogitã tes frẽs kñi tã casti ⁊ tã sobꝫ ⁊ tã pacifici ad illud altare stu deamꝰ accedere: vt ab illo etno altari non mereamur excludi. Qui eñ illud ad altare casto corꝑe ⁊ mũdo corde cũ secu ra cõscientia venerit: ad illud

℟.6. d

cap.19 I noi pul Sc Q hon deũ gib tra nus tẽpt tam ℟.7. asce

altare quod in celis est/ felici trãsmigratiõe peruenient: ꝑtã-
te dño nostro iesu xꝓo: q̃ cũ patre ⁊ spũ sancto viuit ⁊ regnat
℟.6. deꝰ ꝑ oia sc̃l̃oꝝ. Amẽ. ℟. Beati qui habitant in domo tua dñe, In
scula seculoꝝ laudabunt te. In tpe pal. Alla al'a. ℣. Non prinabis bonis eos qui ambulãt i innocentia dñe bitutum: beati oẽs qui sperant inte. In secu. Glia. In se. In .iij. noct. ãn. Qui habitat in adiutorio altissimi in ꝓtectiõe dei celi cõmorabitur. In tpe pasc. Alla. ps. Nisi dñs ãn. Domũ istam ꝓtege dñe: ⁊ angeli tui custodiant muros eius. In tpe pal. Alla. ℣. Cantate. ãn. Fũdata est domꝰ dñi super bticẽ montium: et exaltata est super colles alleluya. Et sic sẽp finiat hec ã. cũ Alla. nisi a. lxx. vsq; ad pasc. ꝓ. Dñs regẽ. exul. ℣. Hec est domꝰ dñi firmiter edificata. ℟. Dñi fũdata est supra firmã petrã. Tres vltime lc. legãt i capis sericis. ℣. Iu.

cap.19. IN illo t. Egressꝰ iesꝰ pãbulabat i hierico. Et ecce vir noie zacheus: ⁊ hic erat ꝑnceps publicanoꝝ ⁊ ipe diues. Et ꝙ. Ser. ex Amé. be. bede ꝓbr̃i. l'. vq

QUe impossibilia sunt apud homines: possibilia sunt apud deũ. Ecce eñ camelus deposita gibbi sarcina per foramẽ acus transit: hoc est diues ⁊ publicanus relicto onere diuitiarũ/ cõtẽpto cẽsu fraudiũ: angustã pz tam ⁊ arctã viã q̃ ducit ad vitã
℟.7. ascendit. ℟. Oramꝰ in loco isto dimitte dñe peccata populi tui: et ostende eis viam bonã per quam ambulẽt. Et da gloriã nomini tuo In tẽpore paschali. Alla. ℣. Dñe exaudi orationẽ meam: ⁊ clamor meus ad te veniat. Et da lc. vñ.

O. tui mira deuotione fidei ad vidẽdũ saluatorẽ quod natura mirꝰ habuerat: ascensu supplet arboris. Atq; ideo iuste quãuis ipe rogare nõ audeat: bñdictionem dñi susceptionis quã deprecabat accepit. Mystice autẽ zacheus q̃ interpretatur iustificatus: credẽtem ex gentibꝰ populum significat. Qui quanto curis secularibꝰ occupatior: tãto flagitijs deprimẽtibus erat factus humilior. Sed ablutus est: sed sanctificatus: sed iustificatus in nomie dñi nostri iesu xꝓi ⁊ in spiritu dei nostri. ℟.
℟.8. Lapides ꝓciosi omnes muri tui. Et turres hierusalẽ gẽmis edificabuntur. In tpe pascha. Alla. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmã petrã. Et turres hierusa. ir.

QUo pulꝰ ergo gentilis intrantem hierico saluatorem videre querebat: sed ꝓpe turba nõ poterat: q̃ gratie fidei quã mũdo saluator attulit participare cupiebat: sed inolita vitiorũ consuetudo/ ne ad votum ꝓueniret obliterat. Eadem nãq; turba noxie ꝓsuetudinis q̃ supra cecũ clamantẽ ne lumen peteret increpabat: etiam sulpicientẽ publicanũ ne iesum videret tar-

dabat. Sed sicut cecus turbarum voces clamando deuicit: ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculū altiora petendo trāscēdat/terrena relinquat arboꝛē crucis ascendat. ℟. Dominus mea domus oꝛationis vocabitur dicit dñs. In ea oīs q̄ petit accipit/et q̄ querit inuenit/ꝛ pulsāti aperiet. In tpe pasc Alra. ℣. Domū tuā dñe decet sanctitudo in longitudinē dieꝛ. In ea ois. Glia. In ea. ℣ Domus mea. ℟ Domꝰ oꝛationis vocabitur. In latin. ān. Domū tuā dñe decet sanctitudo in longitudinem dieꝛū. In tēpoꝛe pascha Alra. ps. Dñs regn. ā. Domus mea domus oꝛationis vocabitur. In tpe pasc. Alra. ps. Jubilate. ān. Her est domus dñi firmiter edificata: bene fūdata est super firmā petrā. In tpe pasc. Alra. ps Deus deꝰ meꝰ. ā Bene fundata est domus domini supꝛa firmā petrā. In tpe pascha Alra cātt. Bñb. ān. Lapides pꝛecioli omnes muri tui: et turres hieruſalem gēmis edificabuntur. In tpe pasc. Alra. ps. Laudate. ℣ pm.

1.co.3. ℣ Nulquilꝗ autē videat quid superedificet: fundamentum enim aliud nemo potest ponere: p̄ter id quod posꝛtū est: quod est chꝛistꝰ ihesus. hyꝰ

℟ Ngulare fundamētū lapis xp̄s missus est/ q̄ cōpage parietū in vtroꝗ nectit: quē sion sancta suscepit i quo credens permanet.

℣ Is illa deo grata ꝛ dilecta ciuitas/ plena modulis in laude ꝛ canoꝛe iubilo: trinū deū vnū quoꝗ/cum fauoꝛe pꝛedicat.

℟ Hoc in tēplo summe deus exoratus aduenī: ꝛ clemēti vonitate pꝛecū vota suscipe: largā benedictionē hic infunde iugiter.

℣ Hic pmereātur omnes petita acq̄rere/ ꝛ adepta possidere cū sanctis pereniter: paradisum introire translati in requiem.

℣ Glia ꝛ honoꝛ deo. ℣ Beati qui hābitāt in domo tuā dñe. ℟ In secula seculoꝛū laudabunt te. ān. Zachee festinans descende: q̄ hodie in domo tua opoꝛtet me manere: at ille festinans descendit: ꝛ excepit illum gaudens in domū suā hodie huic domui salus a deo fctā est alra. cātt. Bñdictus. Oꝛatio

℣ Eus qui ecclesiā tuam spōsam vocare dignatus es: dt q̄ habebat gratiā pꝛ fidei deuotionē, haberet etiam ex nomine dignitatē: da vt ois hec plebs tuo nomini seruiens huius vocabuli cōsoꝛtio digna inueniat. Qui vivis ꝛ regnas cū deo pē. Her oō dicit ad oēs hoꝛ. pter ad. q̄. vel. Ad pꝛimā ā. Domū tuā. ps. Deus i nomine. ān Gꝛatias. lyn Quicūq̄ vult ℟ Jesu xp̄e. cū alra. ℣ Qui sedes. ℣ Si hoc fer. infra. lxx. vsq̄ ad pasc cōtigerit: dicit ℟ Jesu xp̄e. una alra sicut i do. illiꝰ tēpoꝛis. Ad. iij. ān Domꝰ mea. p. Legē po. cp̄ ℣ Nulquilꝗ aūt. ℟ Domū tuā dñe decet sanctitudo, Alra al. ℣ In longitudinē dic-

eſt ℣. Domus mea. oco. Deus q̄ eccleſiā tuā. Hec oco vq; ad oēs hoſ. vſq; ad veſpe. Ad ſextā ā. Hec eſt domus ꝑa. Defecit ꝑ.

epo.21. ECce tabernaculū dei cū hominibus ⁊ habitauit cum eis: ⁊ ipſi popul⁹ ei⁹ erūt: ⁊ ipſe deus cū eis erit eoꝝ deus. ℟. Dom⁹ mea alia ar. ℣. Dom⁹ oꝛationis vocabitur. ℣. Beati qui habitāt. Ad. lxx. vſq; ad paſc. hoc modo dicet iſtud ℟. Dom⁹ mea dicit dñs. ℣. Domus oꝛationis vocabitur. Dicit dñs. Gꝛia. Domus mea. ℣. Beati qui habitāt. Oco. De⁹ qui eccleſiā. Ad. ix. ān. Lapides pꝛecioſi. ꝑa. Mirabilia Caplm.

1.Cor.3 VNuſquiſq; autē ꝓpꝛiā mercedē accipiet ſcōm ſuū laboꝛem: dei eīm adiutoꝛes ſum⁹: dei agricultura eſtis: dei edificatio eſtis. ℟. Beati q̄ habitant in domo tua dñe. alia alia. ℣. In ſecula ſeculoꝝ laudabūt te. ℣. Hec eſt domus dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata eſt ſupꝛa firmā petrā. Ad. ij. vel. ā. Domū tuā ꝑi. Credidi. Letat⁹ ſum. Niſi dn̄s edificā. Laudate dñm qm̄ bon⁹ eſt. Lauda hieruſalē. cp̄.

Matth. vltimo HEc eſt dom⁹ dñi firmiter edificata: bene fundata eſt ſupꝛa firmā petrā. ℟. Domus mea. ℣. Angulare fundamentū. ℣. Beati q̄ ha. ān. Ecce tabernaculū dei cū hominib⁹ et ſpiritus dei habitat in nobis: templū enim dei ſanctū eſt quod eſtis vos: pꝛo cuius amoꝛe celebꝛatis hodie gaudia templi tēpoꝛe feſti. In tē poꝛe paſc. alia. cā. Magt. oco. Deus q̄ nobis p lingu. Et ſic fiat ſeruꝰ. quotidie de dedicatione per octo dies cū regi. choꝛi/ ⁊ etiā i do. niſi feſ. ix. lec. interr currat vel. iij. l. cū regi. cho. ſcz ſi ab octa. paſc. vſq; ad aſcē. do. vel a feſto ſancte trinita. vſq; ad aduē. dñi hoc feſ. cōtigerit: vel etiā ab oct. epi. vſq; ad. lxx. Quotidie etiā p oct. ad matu. Inuita. hym. āe ⁊ pſ. ſicut in. ſ. die. ℣. ⁊ ℟. ſecundū diē noct. dicūtur: ⁊ vna ſola ān ſup lau. Et quotidie infra octa. ad veſ. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hoꝛ. dicit iſta oco. De⁹ q̄ eccleſiā tuā ſpō. Si vero infra aduē. vel infra lxx. vſq; ad caput ieiu. hoc feſ. cōtige. octa. erunt ſine regimi. cho. vſq; ad octa. diē: tunc enim fiant. ix. l'c. ⁊ inuit. tripl'. niſi i do. cōtige. Et ſi aliquod feſ. iij. l'c. vel octa. ſanctoꝝ infra has octa. cōtige. to. fiat ſeruꝰ. de feſ. vel de octa. ⁊ tm̄ mēo. de dedica. Do. vero que tūc infra octa. vel in octa. cuene. totū fiat ſeruꝰ. de ipſa do. ⁊ tm̄ mēo. de dedica. Cū autē a circūciſione dñi vſq; ad octa. epi. vel a. iij. feꝝ. in capite ieiuñ vſq; ad quartā feꝝ. ante paſc. vel a vigil. aſcēſio. do. vſq; ad vig. pēteco. hoc feſ. koꝛte ſtr. nihil fiat de feſ. infra oc. nec etiā i oct. niſi tm̄ mēo. Si eīm a vig. natiuita. do. vſq; ad circūciſio. dñi: vel a quarta feꝝ. pꝛoxima ante paſc. vſq; ad octa. paſc. vel a vigil. pente. ⁊ abhinc vſq; ad

fel. sancte trinit. eccl. semp differatur vbi cõtineri possit celebrari: vel post oct. epiphã. vel post octa. pasc. vel post primam dñi. post fel. sancte trinit. Si vero fel. in dñi. prima aduen. dñi: vel in quarta feꝛ. i capite ieiu. vel in dñi. palmaꝝ. vel in octa. pas. vel in fel. s. trinit. vel in fel. de cor. xpi forte cõtt. differat in crastin. & erunt vel. de dedica. Similiter fiat si in die aste dñi eccl. sed & tunc nihil fiat de dedica. infra octa. vsq; ad oc. die nisi tñ mẽo. Si vero hoc fel. dedica. ecclie a fel. ste trin. vsq; ad aduẽ. dñi i dñi. forte sti. & i ipsa dñi. histo. inchoãda fuer. q̃ non fue. duratura nisi p vnã hebdoñ. tm: tunc ibi inchoetur histo. cũ mẽo. tũ: & hoc pquatim: & totũ seru. fiat de dedica. & in tribus feꝛ. p hebdo. tota cãtet histo. cũ Ry. feꝛ. & i illis tribus feꝛ. fiat pmo mẽo. de dedicat. & deinde de cruce. & de ste mar. & de sancto loci: & de ommib⁹ sanctis: & expolitio euãge. de dñi. eo anno omnino pmittat. Ita tamẽ q; si aliquod fel. trin. &c. i illis tribus feꝛ. & tige. illo anno omnino pmittat. Tamẽ oc. dedica. ecclie erunt in sequẽtibus diebus cum regi. cho. nisi q pdicta causam impediatur vsq; ad octa. die: & tunc erũt. ix. lc. cũ inuit. tripli. nisi duꝑ. fel. impediat: vel alia histo. q̃ non potest cantari in alia dñi. nec i feꝛ. & non fus. duratura. ¶ Item quãtus alia fel. & per hoc idem tẽpus hoc fel. & tige. & dñi. infra octa. forte aliqua histo. ichoãda fuerit q̃ nõ sit duratura nisi p vnã hebdo. & i fel. post octa. nõ possit cãtari: tũc i ipsa dñi. tota cãtetur histo. cũ mẽo. de dedi. Similiter de fel. loci: vbi octa. habẽtur cum regi. cho. In tpe vero pasc. hoc modo fiat seru. dedi. Ad vtrasq; vel. & ad lau. & ad hoꝛ. omnia fiãt vt pdic. est. Cõpleto pasc. tẽporis nõ mutat. Ad matu. tres pme ãe cum suis pris ỹ. & Ry. de. j. noct. dñr cũ expolitiõe euãge. **Egressus iesus prãbulabat hieri.** ¶ De cũcta die infra oct. ãe pi. ỹ. & Ry. de scdo noc. ¶ Tertia die infra oct. ãe pi ỹ. & Ry. de. iij. noctur. ¶ Quarta die infra octa. ãe pi ỹ. & Ry. de. j. noc. & sic fiet p ceteros dies infra oct. Ita tamẽ q; in dñi. infra octa. legãtur l'c. de expolitiõe euãge. **Dis q̃ venit ad me.** ãe pi ỹ. & Ry. scdm ordinẽ noc. dicãtur. ¶ In octa. vero ãe pi ỹ. & Ry. sicut in prima die dñr cũ euãge. **Facta sunt ence.** Per estatẽ vero lcꝛ a **De⁹ oim.** vsq; ad aduẽ. dñi. & ab octa. epi. vsq; ad. lxx. quotidie infra. oct. dñr ỹ. & Ry. scdm ordinẽ noc. et vna sola. ãn. ad laud. ỹr. ¶ Ite sequẽtes ãe dicãtur p octa. dedi. super cãt. **Whỹ.** et **Magt.** vel ad mẽo. dedic. cũ de aliquo ste. fiat seru. ãn. **Benedic dñe domũ istam: quã edificaui nomini tuo: be**

nientiũ i loco isto exaudi preces in

excelso solio glorie tue. In tpore
2 pas. Alla. ān. Mane surgēs iacob/ erigebat lapidē in titulū: fundens oleum desuper votū vouit dño: vere locus iste sanctus est: et ego nes
3 sciebā. In tpe pasc alla. ān. Benedictus es i tēplo sancto glie tue: quod edificatū est ad laudē et gloriā nois tui dñe. In tpe pas. alla.
4 ān. Fūdamētū aliud nemo potest ponere: pter illud dnīcq quod positum est a xpo. In tpe pasc Alla.
5 ān. Vere aula accipiet a deo gratiā benedictionis: et miam a xpo dño.
6 In tpe pasc Alla. ān. In dedicatione hui⁹ templi laudate deū ois militia celoꝝ: et ois terra laudet nomē dñi: qz exaltatū est nomen illius soli⁹. In tpe pasc Alla. ā.
7 Fundamēta templi hui⁹ sapiētia sua fundauit de⁹: in quo tonitruum celi collandāt angeli: subzuant bē ti et fluant flumina: nō possunt ea mouere vncq: fundata enim sunt supza petrā. In tpe pasc Alla. ā.
8 Exurgat deus ad nostrā famulat⁹ obsequiū: et in loco sancto ei⁹ fiat benedictionis augmentū. In tē
9 poze pasc alla. ān. Qui regis israel intende super domū istam: q deducis velut ouem ioseph auge i ea benedictionem tuam: qui sedes super cherubin exaudi preces supplicum in ea tibi confitentiū. In
10 tpe pasc alla. ān. Benedic domine domū istam quā edificaui nomini tuo: vt sint oculi tui apti super eā die ac nocte. In tpe pasc alla.
11 Oznauerunt faciem templi corōnis aureis et dedicauerunt altare domino alla. Nulla fiat p totā octa. mēo. qz chor⁹ regit: vbi p esiatē sez ℟ Deus oim, vsqz ad aduē. dñi: vel in tēpore paschē. vel ab octa. epi. vsqz ad. lxx. cōtige. nisi aliqd fes. cū regi. cho. intervenerit. Tūc i tpe nati. do. vsqz ad purifica. fiat solē. mēo. de. f. mat. et ab oct. pasc. vsqz ad ascensio. do. fiat solē. mēo. de resurrectio. ād oēs hoc. āe cp. Ve. et ℟. cū octone sicut i die. ād vesp. ān. Domū tuā. ps. Credidi. et ceteri ps. vtq. ad. q. ves. et dñe pre totā oct. qñ de dedica. fit seruitcp Ver est dom⁹. hy⁹ Angulare fundamētū, ℣ Sti q habitāt. Sic ordo seruatur quotidie intra oc. ad ves. nisi i do. sez ad. j. ves. tm. Sequētes &c. deseruiūt octa. p totas octa. nisi i do. et in octa. tm. Secunda die. &c. j.

Memoriā hui⁹ sancte ecclesie cōsecrationis festiuitatē solēnē/ nisibus totis/ mente deuota: puroq cozde domini saluatoris atq sanctoꝝ exempla sequētes cōdigne dilectissimi fratres celebrem⁹. Pulsemus ergo affectu pio/ cozde deuoto supplicādo/ miam dñi: vt clementie sue nobis tribuat felicitatē/ et indulgētie remissionē: atq regni celestis introitū pādat: vt in celesti tēplo ei⁹ superna ac eterna ecclesia gloriosio sitōq etnal'r potiamur. Maioꝝ aūt glia et veneratiōe in nouo testamēto: et in isto nomine solēnia dedicationū no-

uarū eccl'iaꝝ sunt veneranda: q̄ veteris testamēti obseruatio et legis p̄ceptio instituerit. Quoniā sicut maior redēptio xp̄i sanguine postea in populo fctā est christiano: ita ꝛ maior ꝛ multo amplior veneratio dedicationū ꝛ consecrationū eccl'iaꝝ (in q̄b⁹ q̄tidie ipsi⁹ corp⁹ domini nr̄i Jesu chr̄i ꝛ sāguis immolat⁹ a fidelibus sumit) i chr̄i refectiōe p̄parāda est: ꝛ a fidelib⁹ amplectenda. Lec. tertia.

Igit̄ sanctū est fratres ac deo placitū: vt dedicationē huius eccl'ie p̄cipua veneremur deuotione. Recte ergo festiuitates et cōsecratiōes sanctaꝝ eccl'iarū venerabiliter colunt: qui filios sancte dei ecclesie se esse cognoscūt. Tu ¶ Tertia die. lec. j.

Hec est enī mater oīm credētiū: q̄ natos regenerat ad vitā. Idcirco charissimi sūmopere oēs q̄ x̄piano noie cēsētur/ ꝛ filij dei vocātur: opꝫ sacrationes nouaꝝ eccl'iaꝝ solēnit ꝛ decēt celebrare/ studiosissimeq; venerari: et totis nisib⁹ i eis dñi auxilium implorare. lc. q.

Non enī dubiū est dñm oipotē tē! tēplis manu fctis habitare ꝛ corda eoꝝ q̄ ad ea cōueniūt ꝛ eorū dedicationes venerabilit colūt/ spritualiter inuisere: atq; cūctos inibi dēpcantes adiuuare: ꝛ eoꝝ necessitatib⁹ subueni re. Attēdere opoꝫtet fra- tres vnūquēq; fidelem/ quanta sit cōsecratio dedicationis ecclesie: ꝛ quanta oratio in ea ab epiſcopo siue a ceteris sacerdotibus et ministris exhibetur: et qualiter ex ministerio cōsecratiōis/ ꝛ ex intentiōe orationis corda fidelium accendantur: atq; omnes diligentissime templi consecrationis festa venerentur. ¶ Quarta die. Lctō. j.

Lexis enim poplitibus: a summo pōtifice ꝛ a ceteris sacerdotibus ꝛ dei ministris/ summa cum deuotione dicitur letania. Deinde reliquę orationes: sicut ordo eccl'esiasticus docet. Imploratur enī de⁹ a suis sacerdotibus ꝛ reliquis ministris in consecratione eccl'esie noue: vt omniū inibi aduentiētium p̄ces a domino exaudiantur: anxietatesq; omnium ibi oratium relaxētur: ꝛ peccata deprecantibus remittantur. ¶ Tamē si nullus dies dñic⁹ infra octa. dedicatiōis eue. tūc quarta die infra octa. legat exp̄ euāgelij de dñica infra octa. l. q.

Postulat etiā a dño in consecratione eccl'ie/ vt egritudines ibidē sanētur: vota suscipiant: iuste deliderata impetrentur: postulata concedantur: perpetua literq; cuncti ad eam confugiētes ꝛ i ea orātes a dño ab oib⁹ malis liberent: a dño conseruētur: siue a malis omnibus illesi misericorditer liberentur. l. ij.

Cetera quoq; q̄ in serie p̄cum dedicationis ꝛ consecrationis eccl'ie continētur: eiūdē dēpcati

tum continēt modum. Multi ergo sancti qui modo in celis inter cateruas sanctoꝝ gloziātur: dei tēpla in presenti eccl'ia consecrauerunt. Quoꝝ edificia vna cum consecrationib⁹ eoꝝ adhuc manēt: ⁊ quoꝝ parietes hactenus consistere vidētur. ¶ Quinta die. Lctō. j.

Dubium est fratres quoꝝ pces a deo exaudiri/ ⁊ eoꝝ impetrata adimpleri: quoꝝ aie sunt in celis animab⁹ sctōꝝ coequales. Si enī viuētes i carne eccl'ias plātauerūt ⁊ cōstruxerūt: atq; ea q̄ in dedicationib⁹ eaꝝ sctis p̄cibus impetrare: vt certū est meruerunt: quanto magis modo cum dño regnātes ⁊ eoꝝ postulata ⁊ ipetrata suis meritis in eos redundant: q̄ ad eadē tēpla devote deprecaturi aduenientes: ⁊ eoꝝ dedicationes festiue venerantes conueniunt: seu venerabiliter celebrantes colūt. Lcō. ij

Sicut enim p̄fati sancti sicut cuncti scti patres ex his factis retributionē perpetuā percepe runt/ ⁊ eternā gloziam adipisci meruerunt: sic ⁊ modo oēs eoꝝ vestigia imitantes p̄mia eterna domino annuēte adipisci indubitanter merētur. Lectio. iij.

Oonem⁹ ergo vos fratres charissimi ne ista i vanū assumat: nec cessare quoquomodo p̄mittatis. Mñ si dedicatiōes nouarū eccl'iaꝝ venerabil'r colitis ⁊ eaꝝ solēnia studiosissime celebratis: ea q̄ ipsi sancti sacerdotes in ipsis dedicationib⁹ eccl'iarū p̄ vobis ⁊ p cūctis inibi orantibus petierūt: dño auxiliante misericorditer impetrare gaudebitis. ¶ Sexta die. l. j.

Sic enī dñs ⁊ magister noster iesus xp̄s ad festum dedicationis tēpli venire dignatus est: q̄tomagis nos ad festiuitates dedicationū eccl'iarū venire debem⁹: ⁊ eas solēniter p̄ut poterimus ⁊ dñs dederit celebrare debem⁹. Audist; nāq; fratres charissimi ex lectione euangelica: qz facta sunt encenia hierosolymis: ⁊ hyemserat Et ambulabat iesus i tēplo: in porticu salomonis. Lectio. ij.

Encenia autē vocabantur solēnitates sancti tēpli cōsecrationis ⁊ dedicationis: ⁊ que dei populus ex patrū traditione ⁊ ex antiqua cōsuetudine per singulos annos celebrare consueuit. Quoꝝ exēpla hodierna die nos imitātes: iuxta chr̄istiani orb:s morē annuā eccl'ie nostre dedicationis diem: diuinis laudib⁹ ⁊ vigilijs: siue ceteris bonis studijs ⁊ orationib⁹ agere studemus solēnem. Lctō. iij.

Ambulare dñs nr̄ iesus xp̄s voluit i tēplo. i quo caro ⁊ sanguis brutoꝝ aialiū offerebat. Multomagis eccl'iā ⁊ domū ad orandū ⁊ diuina sacramēta i ea offerēda: siue domū ꝑsecratā vbi carnis ipsi⁹ atq; sanguinis celebrātur sacramēta inui

lere delectabitur. Si dies do. infra octa. contige. totũ seruitiũ fiat de dedicatio. hoc modo. Ad. j. vel. super pos. ãn. Domũ tuã. ps. Credidi. et ceteri vt sequẽ. vtã nota. est. cp. Vidi ciuitatẽ. non dicat. Ỹ. hyc. Vrbs beata. ỹ Domũ tuã. ℟ Sãctificauit. cã Magt. or. Deꝰ q̃ eccle. Ỹõ. de tri. ℟ de trinit. ℟ pcessio ante crucẽ sine noua bñ. ichoã. sue. sine nõ: nisi qñ aliquã dominõ opeꝛtet dicere. In introitu cho. de sctã mar. Ad matu. tota cãtet hic sicut i pꝛima die cũ istis lectionib⁹ sequẽ. Lectio. j.

Natalẽ huiꝰ tẽpli die fratres dilectissimi xp̃o ꝓpitio cũ exultatione ℟ gaudio celebꝛamus. Et merito solẽnitatẽ matris ecclesie chꝛistiani populi colunt: per quã se spũaliter renatos esse cognoscũt. l. ij.

Nam qui per pꝛimã natiuitatem vasa ire dei fuimus: p secundã natiuitatẽ vasa mie fieri meruimus. Pꝛima eñ natiuitas nos perduxit ad moꝛtem secda reuocauit ad vitam. l. iij.

Oẽs nos fres charissimi ante baptismũ phana diaboli fuimꝰ post baptismũ tẽpla xp̃i eẽ meruimꝰ. Et si de salute nr̃a attẽtius cogitemꝰ: tẽplũ dei ℟ verũ viuũ nos eẽ cognoscemꝰ. lc. 4.

Non solũ in manu factis habitat deꝰ: nec in domo de lignis ℟ lapidibus facta: sed pcipue in anima ad imaginem dei manu ipsius artificis conbita. Ait enim apostolꝰ. Tẽplũ dei sanctũ est: qđ estis vos. lc. v.

Templa ista deo de lignis et lapidibus fabꝛicãtur: vt ibi tẽpla dei viuentia cõgregentur: acsi ad tẽplũ dei ꝙueniãt. Vnꝰ chꝛistianꝰ vnum templum dei est. Et multi chꝛistiani multa templa dei sunt. Lectio sexta.

Et iã fres videte q̃ pulchꝛ est tẽplũ: qđ edificat de templis. Et quõ multa mẽbꝛa faciunt vnũ coꝛpꝰ: sic multa tẽpla faciunt vnum tẽplũ. Sexta.

In illo tpe. Dixit ieꝰ discipulis. Quis q̃ venit ad me: ℟ audit sermones meos ℟ facit eos: ostẽdã vobis cui similis ẽ. Similis ẽ hoi edificãti domũ. Et ỹ. Dnel. de pbet. lc. vij.

Homo hic edificãs ipe est mediatoꝛ dei ℟ hoim: hõ xp̃s ihesus. Qui dilectam sibi domũ sanctã videlicet ecclesiam: in qua ꝑpetuo maneret: edificare et cõsecrare dignatus est. Octo. vij.

Qui fodit i altũ ℟ posuit fundamẽtum supꝛa petrã: qꝛ in coꝛde suoꝛũ fidelium quicqđ terrene intẽtionis inuenit/ fundit⁹ extirpare studuit: quatenꝰ eiectis pꝛisce consuetudinis ruderibus ℟ cogitationibus superfluis/ stabilẽ i eis ipse ℟ inconcussã mãsionẽ possit hẽre. l. ix.

Ipse enim est petra sup quã hmõi domus fundamẽta locauit. Sicut i domo edificãda nil petre cui fundamẽtũ imponit̃ antefertur: ita sancta eccl̃ia pe

trā suā videlicet xp̄m/ imo habet i corde recōditā: neq; aliq̄d fidei illius ac dilectioni p̄ponit adeo vt pro hac etiā morte pati nō dubitet. ad lau. vna sola ān. Ad. j. & ad alias hor̄. oia fiāt sicut infra octa. Ad. ij. vesp. oia fiāt sicut i p̄ma die: preter Ps. cū ocone Deus qui ecclesiam.

¶ In octa. dedicatiōis. Ad. j. vesp. sup p̄os. ā O p̄ metuēdus. p̄i fec. cp. Ps. & cet̄a oia sicut in p̄ma die: ad p̄mas vesp. cum hac gr̄atiōe Deus q̄ nobis p singulos. Ad mat. & ad laud. omnia fiāt sicut in p̄ma die. Lctō p̄ma

QOngruū videtur fratres solēnitati quā colim⁹ de edificatione tēpli aliqua cōmemorare: & q̄ decēter ornat⁹ illi⁹ ecclie significationi cōueniat indagare. Narrat ergo scriptura: q; salomon rex p̄ceperat vt lapides tollerēt p̄ciosos i fūdamētū tēpli: & quadrarēt eos. l. ij

Lapides grandes & p̄cioſi q̄ i fundamēto locati sunt & totum onus tēpli sibi superpositū portant: eximios sancte ecclesie doctores insinuant. Grandes nimirū excellēt ia meritoꝝ p̄ciosos claritate signorū. Qui ab ipso dominoverbum audiētes: totā crescentis ecclie fabricam sua p̄dicatione genuerūt. l. iij.

Fundamētū in sacra scriptura x̄ps appellat. In quo lapides grandes p̄cioſi (qui templū omne gestarēt sunt) positi: q; p ipsum ad p̄paganda tot⁹ orbe ecclesiam & p̄rius patriarche: & pphete: & postmodū sunt apostoli instructi. Qui quo arctiꝰ eius amori inherebāt: eo fortiꝰ sectatores suos in edificatione celesti sustentabant. Si festū ij. lec. hūs p̄prias lec. hac die cue. fiāt de ipso med. lec. fe. iiij.

QVos videlicet lapides rex quadrari precepit: vt magistros ecclesie cōpositos moribus & immobiles animo esse debere signaret. Sicut em quadratum quocūq; vertitur stat: ita perfectoꝝ vita nullis tētationum impulsibus a sua stabilitate deici nouit. Lctō. v

Erat autē p̄dictum tēplū de marmore pario (q̄ ē lapis albꝰ) extructū: vt cādore ecclesiastice castitatis exprimeret. Habebat vero sexaginta cubitos i longitudine/ & viginti i latitudine/ & triginta in altitudine. Lec. vj.

Longitudo tēpli fidē sancte ecclie designat: p quā longanimiter prauoꝝ aduersa tolerat. Latitudo charitatē: qua intꝰ p viscera pietatis spaciat. Altitudo spem: qua p̄pter bona q̄ p charitatē operatur: celestis vite p̄mia expectat. Deo gr̄as. Amē.

IN illo tēpore. Facta sunt cap. 10
encenia hierosolymis: & hyems erat: & ambulabat ies⁹ in templo i porticu salomōis? Et r̄. Dmel. bti greg. l. vij.

Encenia vocabant solēnia dedicationis tēpli: q̄ pplus dei ex antiqua patrum traditiōe per

annos singulos celebrare sue
uerat. Quor vestigia nos ho
die iuxta morē xpiani orbis se
quētes/āntuā dedicatiōis eccle
sie nre dē diuinis laudib⁹ z vi
gilijs studuimus agere solēnē.
Et hanc ergo nos festi- L. viij.
uitatē eo maiori deuotione ce
lebrare oportet: quo eam redē
ptori esse gratissimam cognoui
mus. Adeo vt templum ipse
ingredi/z sermonē facere popu
lo/ac diuinitatis sue sacramē
ta pandere dignatus est. Ic. ix.
Si ergo ambulare voluit dns
in tēplo in quo caro z sanguis
bzutoz aialiū offerebat: mul
to magis oīonis nostrā domū
vbi carnis ipsi⁹ z sanguinis sa
cramēta celebrāt visitare gau
debit. Si perambulare nō de
sperit dns i porticu: in quo rex
quondā mortalis ac terrenus
q̄uis potētissim⁹ stare solebat
q̄to magis penetralia cordiū
nostroz inuisere atq; illustra
re desiderat: si tamen porticū
esse salomōis: hoc est si ea timo
rē qđ est initiū sapiētie habere
perspexerit. Ad. j. z ad ali. hor.
oia fiāt sicut ifra oct. Ad. ij. vel.
oia fiāt sicut i die ptēr Re. qđ
nō dicet cū hac oīone. Deus q
ecclesiā. Qn fit seruit. de aliquo
sctō p octa. fiat solē. mēo. de oc.
cū hoc. tā adue. q̄ ad mat. ō.
Sti q̄ ha. siue du. fest. fit siue nō.

¶ Sequuntur benedictiones
¶ Quotiē secuz fiunt. ix. l'c. p
to. armū dicant iste sex bñdi
ctiōes ad matu. ptez in festis
btē marie: z oim sctoz: z i fest.
iij. l'c. sine expōne. uōe euāg. siue
cho. regat siue nā: z i oct. z ifra
octa. et in feris pōse. typis scōm
ordinem noctur. ¶ In vltimo
noctur. dicunt iste bñdictiōes.

Benedictiō perpetua: be
nedicat nos pater eter⁹
deus dei filius: nos benedice
re z adiuuare dignetur.
Spiritus sancti gratia: illu
minet cordā z corpora nostra.
¶ In secuō noc. bñdictiōes.
Omnipotēs domin⁹: sua gra
tia nos benedicat.
Christus perpetue: det nobis
gaudia vite.
Intus z exterius: purget nos
spiritus almus.
¶ In. iij noc. Sectū marcū.
Euangelicis armis: munias
nos conditor orbis.
¶ Secundum Matheum.
Euangelica lectio: sit nobis
salus z protectio.
¶ Secundum Lucam.
Per euangelica dicta: deleā
tur nostra delicta
¶ Secundum Joannem
Verbis euangelij: repleat nos
dogmate celi.
¶ Quando exp̄sitio non ha
betur: tunc dicitur ad septimā
lectionem ista benedictio.
Creator omnium rerum: be
nedicat nos hic z in euum.
¶ Ad octauā lectionem semp
dicit ista benedictio: nisi i festo

beate marie: ⁊ oim sanctorum.

Diuinum auxilium maneat semper nobiscum.

¶ Quando vero dicitur expositio euāgelij ad primā lectionē tūc sit ista bñdictio secūda.

Diuinum auxilium. ⁊c̄.

¶ In festis vero sanctorū sit ista nona benedictio.

Ad societatē ciuiū superno⁹ perducat nos rex angelo⁹. Et semp̄ dr rex angelo⁹. q̄ncunq; dr lectiōū vbiz ecclie Sax. nisi in fes. btē ma. Simil'r in festis ij. lectionū cū expositione euāgelij sit ista tertia benedictio.

Ad societatem ciuium. ⁊c̄.

¶ Quādo vero fient nouē le. de tēpozali per totū annū nisi a fes. sancte trinit. vsq; ad aduē. dñi: sit ista nona bñdictio.

In vnitate sci ſpūs: bñdicat nos pater ⁊ filius. ¶ Dicet et in festo corpozis xp̄i: ⁊ in octa. eiusdem: ⁊ in exaltatione sctē crucis: ⁊ in dedica. ecclie: et in bñcis ikm octa. ⁊ i ort. eiusdē.

¶ Quando vero fient .iij. lect. de tēpozali cū expositione euāgelij tunc sit ista bñdictio. iij.

In vnitate sancti spirit⁹ ⁊c̄.

¶ A fes. āo sctē trinit. vsq; ad aduē. do. dñicis dieb⁹ quādo de do. agit: sit ista nona bñdictio.

In charitate perfecta: cōfirmet nos trinitas sancta.

¶ In oīb⁹ festis p̄ annū extra tps̄ pasche: ⁊ q̄n expositio non habet/ dicāt ille bñdictiōes tres

Deus misereatur nostri: et det nobis pacem.

Virtus christi: habitet in cozdibus nostris.

De celo missus: doceat nos spiritus almus. ¶ In fes. omniū sanctorum dicūtur bñdictiōes prout in eodē festo ante le. eiusdem sunt notate. ¶ In fest. ⁊ in q̄mēo. beate marie dicant ille bñdic. ¶ In .i. noct.

Alma virgo virginum: intercedat pro nobis ad dominm.

Christus marie filius: sit nobis clemens ⁊ propitius.

Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

¶ Tres predicte benedictiōes in cōmēo. beate marie nō variant p̄ totū annū. ¶ In .ij. noc.

Sancte marie merita: nos ducant ad regna celestia.

Que peperit christum: pro nobis postulet ipsum.

Stella maria maris: succurre pijssima nobis. ¶ In .z. noc.

Per marie merita: prosit nobis lectio euangelica.

Diuina solatia: nobis impetret virgo maria.

Ad societātē ciuiū supnozū: perducat nos regina celozum.

¶ Item alie benedictiones de sancta maria infra octauas.

Pura/ pudica/ pia: miseris miserere maria.

Virgo parens natum: fac nobis propitiatum.

Vos pcibus matris: saluet sapiētia patris. ¶ Secunda die.

Virgo deo digna: precantib⁹

esto benigna.

Intercede pia: p nob ꝰ ḡo maria. Que peperit fiozē: det nobis fiozis odozē. ¶ Feria die.

Conserua famulos virgo maria tuos.

Sancte marie pzecibus: benedicat nos pater ⁊ filius.

Filius virginis marie: det nobis gaudia vite. Amen.

¶ In quotidianis matutinis vite marie dicāt he bñdictiões.

Alma virgo virginū intercede pzo nobis ad dominum.

Intercede pia: pzo nobis ḡo maria.

Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix. Amen.

Pzincipale duplex. Nota.

¶ Festum diuidit i festū duplex: ⁊ i festū simplex. ¶ Festum duplex diuidit. In pzincipale duplex. In maꝰ duplex. In minus duplex. In inferiꝰ duplex. ¶ Pzincipale duplex est: scz dies natalis dñi: dies epiphanie dies pasche: dies ascēsionis: dies pentecostes: dies assumptiõis: festū loci: festū dedicatiõis. ¶ Et nota q si pzincipale duplex i vna die euenerit ⁊ i die sequēti maius duplex de quo fieri debeat seruitium vel econuerso: tūc vltimū festum habebit vtraq; vesperas: nisi in pzimo sab. aduētus dñi: in sab. passiõis: in sabbato ramispalmaꝝ: vel in. 4. fer. ante pascha euenerit. Iste ꝓdicte dñice: ⁊ cena dñi semper habebunt suas pzimas vesp. de quocūq; fiat serui. in die pzecedēti: ⁊ tātū solēnis memoria de festis in his diebus cōtingētibus. ¶ Et nota q in his festis: scz pzincipalibus ⁊ maiozibus. 7. 8. ⁊ 9. lectiones in cappis sericis legantur: tamē i die oim sanctoꝝ. iij. pzime lec. in cappis sericis legantur. Etiam in his festis thurificanda sunt altaria per ecclesiam: scz i singulis noctur. scz ad. 2. 5. ⁊ 8. lectio. Thurificetur altare pzincipale ab aliquo sacerdote in cappa serica: chozꝰ quoq; ab vno solo puero incensetur: sed in tempoze paschali nō incensetur altare/neq; chozus ad lec. ¶ Maiꝰ duplex est: scilicet dies purificationis: festum sancte trinitatis: festum corpozis christi: festum visitationis: festum reliquiarum: festum nominis Jesu: festum natiuitatis beate Marie: festum omniū sanctoꝝ. ¶ Et nota q si maius duplex in vna die euenerit ⁊ minus dup. in die sequenti/vel ecōuerso: maius habebit vtraq; vesp. nisi impediat vtē. Etiā si minus dupl. vel inferiꝰ duplex inter duo maioza duplicia eueñ. tunc minus duplex vel inferius dup. carebit vtriq; vesp. ¶ Minus duplex est festū sancti stephani: festum sancti ioānis apli: festū sanctoꝝ innocētiū: festū sancti thome marty. dies circūcisiõis: festū annūciationis beate marie: fe. 2. 3. 4. hebdomadarū pasche ⁊ pēte. dñica in octa. pasc. inuentio sancte crucis: na

Maius duplex

Minus duplex

tinitas sancti ioānis baptiste: festum apostolorū petri ⁊ pauli: trāslatio sancti thome: trāsfiguratio ⁊ exaltatio sancte crucis: cōceptio beate marie. ¶ Et nota q̄ si minꝰ dupl'. in vna die eue. ⁊ in die sequē. inferiꝰ dupl'. vel ecōuerso: vltimum festum habebit vtraslꝫ vel. nisi impediatur vtꝫ. ¶ Inferiꝰ dupl'. est: cꝫ festū sancti andree: thome apostoli. mathie apostoli: gregorij [illegible] doctoris: ambrosij episcopi ⁊ doctoris: georgij mart'. marci euangeliste: apostolorum philippi ⁊ iacobi: augustini anglorum apostoli: iacobi apostoli: bartholomei apostoli: augustini episcopi ⁊ doctoris: mathei apostoli: michaelis archangeli: hieronymi pb̄ri ⁊ doct. trāsla. sancti edwardi: luce euangeliste: apostolorū simonis ⁊ iude. Festū sancti georgij scd̄m cōstitutio. puin. est maiꝰ dupl'. Et consulo vt ita seruetur licet cōsuetudo hoc nō habeat. ¶ Et nota q̄ memo. de dupl'. festis semper erunt solē. ¶ Festū simplex diuiditur in Inuitatorium triplex. ¶ Inuitatorium duplex. ¶ Inuitatorium simplex. ¶ Inuitato. triplex vel de sanctis vel de octa. ¶ De sanctis sunt scīꝫ festum sancti nicolai: conuersio pauli: cathedra petri: ioānis ante portā latinā: translatio sancti edmundi: barnabe apostoli: cōme. scti pauli: marie magdalene: anne matris marie: ad vincula sancti petri: scī laurentij: decollatio sancti ioannis baptiste: michaelis in monte tumba: martini episcopi ⁊ confessoris: edmundi archiepiscopi. ¶ Et nota q̄ si in aliquo sab. ℣ Dñe ne ira. vsq ad passionē: vel ab octa. pasc. vsq ad aduētum dñi: vel a secūda dñica aduētꝰ dñi vsq ad festū natiuitatis aliquod festū simplex. ix. vel triū lec. cum regimine chori euenerit: vel. in sabbato erunt de do. ⁊ memo. de festo: nisi tale festū fuerit quod in. 6. feria p̄cedē. suas p̄imas vesperas habere non poterit: ⁊ nisi octa. epi. vel alie octa. cū regimine chori in sabbato contigerint. Etiā si duplex festū in sabba. contige. ⁊ festū simplex. ix. vel triū lec. cū regimine cho. in. 2. fer̄. sequenti: ⁊ aliud festū dupl'. in. iij. fer̄. p̄ima sequēte: tunc in dñica vesp̄re erunt de festo. ix. vel. iij. lec. cū regimine chori: et sic dñica carebit vtrisqꝫ vespe. Et sic nota q̄ oēs sunt dñice ⁊ nō alia fes. q̄ omnino carēt vtrisqꝫ vel. nisi quando festum simplex. ix. vel. iij. lec. cū regimi. chori inter duo festa duplicia euenerit. ¶ Et nota q̄ mēo. de istis fes. simplicibus inuita. iij. habētibꝰ in p̄incipalibus ⁊ maioribus festis erunt sub silētio: etiā in minoribus ad p̄imas vel. sed ad. 2. vel. in minoribꝰ ⁊ i inferioribus ad vtrasqꝫ vel. erunt solēnes. ¶ De octa. vel qñ dies infra octa. sunt cū regimine chori: vel quādo dies octa. tantū est cum regimine chori.

Inferiꝰ duplex

Nota.

Festū simplex diuidit

De sanctis,

Nota.

Nota,

De oct.

Qñ di= ¶ Quãndo dies infra octa. sunt cũ regimine choꝛi: vt sunt iste es ifra octa. scꝫ epiphanie: ascensiõ. coꝛpꝰ chꝛisti: visitationis: nomis ocť. sũt ihesu: assumptionis: natiuitatis marie: dedicationis ecclesie si cũ reg. extra aduentũ ℣. lxx. euenerit et festum loci si habet octa. ¶ Et t, Nota nota qꝫ iste octa. semper habebunt secundas vel. ℣ tñ memo. de festo: de dñica vel de cõme. in crastino contingẽ. nisi dupl'. festũ in octa. vel in crastino octa. foꝛte contigerit: vel tale festum. ix. vel trium lc. cum regimine choꝛi. si infra tempus pasche euenerit quod suas. 2. vel. habere nõ poterit: tunc vel. erunt de festo: ℣ solẽnis mẽo. de octa. Do. tamen in hoc casu vtrisqꝫ carebit vesp. vt talis octa. dies vtrasqꝫ habeat. In ipsa tamen octa. die: de fes. trium lec. fient medie lec. si ꝓꝓrie habeantur. In do. vero infra Nota. octa. nunqꝫ fient: quando de octa. sit seruꝰ. ¶ Et nota qꝫ mẽo. de Qñ di= istis octa. semper erunt solẽ. de quocũqꝫ fit seruꝰ. ¶ Quando tñ es tñ ẽ dies octa. est cum regi. cho. vt sunt octa. scꝫ apostoloꝛum petri et cũ rc, c. pauli: nisi festum loci fuerit dedicationis ecclesie si infra aduẽ. vel. lxx. euenerit. ¶ Et nota qꝫ memo. de istis octa. in ꝓncipalibus ℣ maioꝛibus festis ad vtrasqꝫ vel. erunt sub silentio etiam in minoꝛibus ad. 1. vel. sed ad. 2. vel. in minoꝛibus ℣ in inferioꝛi Inuit. bus ad vtrasqꝫ vel. erunt solẽnes. ¶ Inuita. duplex vel cum re cũ rc. c. gimine choꝛi vel sine regimine choꝛi. ¶ Cum regimine choꝛi vl' De scis de sanctis: vel de diebus infra octa. cũ regimi. choꝛi: vel de cõme. Nota. vel de dñicis. ¶ De sanctis nota qꝫ hoc generaliter per totũ annum obseruetur qꝫ quodlibet festũ. ix. vel. iij. lect. cum regimine choꝛi ad minus habeat vnas vel. nisi quãdo inter duo festa euenerit: habebit etiã. 2. vesp. nisi impediatur per aliud festum cum regimine cho. per do. vel per cõme. Et si non poterit habere. 2. vel. habeat tamẽ mẽo. nisi ad. 1. vel. in die circũcisionis: qꝛ ibi nõ fiat aliqua mẽo. de. l. silue. Et mẽo. de istis festis fiãt vt supꝛa de De dic= festis inuita. ℣. habentibus. ¶ De diebus infra octa. cum regi. bꝰ ifra choꝛi: nota. Quodcũqꝫ festũ. ix. vel triũ lec. cum regi. cho. infra octa. cũ octa. ante. 7. diẽ euene. totũ seruꝰ. erit de fes. ℣ habebit vtrasqꝫ rc. cho. vel. etiã in sab. ℣ in dñica: ℣ solẽnis memo. de octa. ad vtrasqꝫ vel. Nota. ad matu. ℣ ad missam. ¶ Et nota qꝫ memo. de istis octa. semper erunt solẽnes de quocũqꝫ fit seruꝰ. licet festũ loci: vel festũ dedica De cõ= tionis infra octa euc. ¶ De cõme. nota qꝫ si fiat seruꝰ. de aliqua mẽoꝛa= cõme. in crastino alicuius sancti. ix. vel. iij. lec. cum regi. cho. vel tiõibꝰ. alicuius do. vespere erunt de cõme. ℣ tantũ memo. de fes. vel de Nota. do. nisi tale festũ: vel do. fuerit quod suas. 1. vel. habere nõ poterit: tunc fiet tantũ mẽo. de cõme. Sciẽdum est etiam qꝫ singulis

hebdo.per aduen.nisi in.3.hebdo.Similiter ab octa.epi.vsq; ad 4.fer̃.in capite ieiunij:z a do.in albis vsq; ad festũ penteco.et a festo trinitatis vsq; ad aduen.dñi fiat serui.de cõmemo.si tot dies vacauerint in quibus cõmemo.possunt fieri:z si tantũ due fer̃.vacauerint fiat serui.de fest.loci:z de cõmemoza.beate marie:si autẽ tantũ vna feria vacauerit.tunc fiat de cõmemoratiõe beate marie.Impeditur autẽ serui.de cõmemo.per fest.ix.z.3. lec.cum regi.cho.per octa.cũ regi.per.2.z.4.fer̃.rogationum: per ppria Reia et propias lauð.sanctoz per ieiunia.4.tpm:p vigi.sanctoz quãuis de tẽpozali fuerit:z fiat serui.de sancta maria in sab.nisi impediat vtš.Cũ autẽ in sab.propter p̃dicta impedimenta plenũ serui.de beata maria fieri non poterit:tunc in aliqua alia fer̃.ipsius hebdo.vbi conuenientius possit celebzari celebzetur.Regula.xj.miliũ virginum patet in die earundem.

¶ Etiam nota q; si aliquod festum cũ regimine chozi in aliqua hebdo.celebzetur:z in crastino plenũ seruitiũ de sancta maria fieri debeat:tunc in ipso festo fiant vespe de sta maria: nisi duplex festũ fuerit:vel festũ cum regimine chozi:vnde suas.1.vel. habere non poterit:et nisi in octa.cum regimine chozi:tunc eñ fiat memoria de sancta maria solenniter:z semper cum hac ãn. Sub tuam protectionem.Per aduentum vero cum hoc ỹ. Egredietur virga.Oratio.Deus qui de beate.Ab octa.epi.vsq; ad purifica.cum hoc ỹ.Sancta dei genitrix.Oratio.Deus qui salutis. In alio tempoze anni ỹ.Sancta dei.Oratio.Concede nos. In cõmemo.nulla fiat memoria de cruce: nec de omnibus sanctis. sed de festo:vel octa.sine regimine chozi si contigerit.Tamen p aduentum fiat memoria de aduentu:sed non de omnibus sanctis.In tempoze paschali mẽoria.de resurrectione:sed non de cruce:nec de omnibus sanctis. Nota

¶ Sciendũ est etiã q; nulla commemoratio habebit.2.vespe.nec memo.in loco.2.vesperarum. Nota

¶ Etiam nota q; in festis beate marie et in octa.eiusdem nulla fiat memo.de cõmemoza.eiusdem in crastino contingenti.similiter fiat de alijs cõmemoza. Nota.

¶ Et nota q; memorie de 2memo. semper erunt solennes. Nota.

¶ Notandũ est etiã q; ad missas de commemoratio.infra.lxx.dicitur sequentia et non tractus. Et quãdo sequẽtia vel tractus immediate sequitur gradale:tunc nõ repetatur gradale.Etiã in tpe pas.ad matu.de cõmemoza.dicitur vna sola ãn.super tres primos pos.licet tres ppzie ãe habeant. Nota.

¶ De dñicis vel priuilegiatis vel non. ¶ De dñicis vel principaliter priuilegiatis:vel magis priuilegiatis vel min9 priuile- De dñicis pri-

cipalit̃ pull.

giatis vel inferius pꝛiuilegiatis. De pꝛincipaliter pꝛiuilegiatis nota q̃ dominice pꝛincipaliter pꝛiuilegiate ſunt. Dominica pꝛima aduentus dnmini. Dominica paſſionis et Dñica in ramiſ palmarum. ¶ Quodcunq; feſtum licet pꝛincipale duplex fuerit in his dñicis euenerit: feſtū debet differri in craſtinū/vel vlteriꝰ ſi neceſſe fuerit: et iſte dominice ſemper habebūt. i. veſ. ſed. 2. de ſpere poſſunt eſſe de feſto duplici infra paſſionem: vel de feſto ſimplici. ix. lec. vel de cōmemoꝛatio. infra aduentum. Et memo. de iſtis dñicis ſemper erunt ſolennes. ¶ De magis pꝛiuilegiatis nota q̃ dominice magis pꝛiuilegiate ſunt. Dñica ſecunda/ tertia ⁊ quarta aduentus domini: ⁊ oēs dominice a. lxx. vſq; ad dñicam paſſionis. Iſte dñice ſunt ſic pꝛiuilegiate: q̃ ſi minꝰ duplex vel inferius duplex in his dñicis euene. feſtū debet differri: ſed ſi pꝛincipale duplex vel maius duplex in his dñicis euene. ſeruitiū eſt de feſto: ⁊ hiſtoꝛia cantetur in tertia feria p̄ hebdo. ¶ Etiam nota q̃ quodcūq; feſtū in. xl. celebꝛandū cōtigerit: nihil de ꝑple. xl. mutandū eſt: niſi q̃ in feſto ānunciationis dicitur in fine hy. Gloꝛia tibi domine. ſi extra paſſionem euenerit. Et memoꝛie de iſtis dominicis ſemper erunt ſolennes. ¶ De minus pꝛiuilegiatis nota: q̃ dominice minus pꝛiuilegiate ſunt ille dominice in quibus inchoande ſunt hiſto. ſcz pꝛima dominica in qua inchoāda eſt hiſto. Domine ne in ira. que dominica eſt ſic pꝛiuilegiata: q̃ ſi feſtum ſimplex. ix. lec. in illa do. euenerit: et tempus bꝛeue fuerit ſcilicet continens vnam dominicā tantū infra octā. epi. ⁊. lxx feſtum. ix. lectio. debet differri. Tamen ſi tempus pꝛolixum fuerit inter dominicam in qua inchoanda eſt hiſto. ⁊. lxx. feſtum. ix. lec. in eadem dominica in qua contigerit celebꝛetur. Dominica etiam minus pꝛiuilegiata eſt dominica pꝛoꝛima ante aſcenſio. dñi: de qua poſtea. Similiter oēs iſte dominice ſunt minꝰ pꝛiuilegiate: ſcz a Deus omnium. vſq; ad aduentum domini: in quibus inchoāde ſunt hiſto. Quod ſi feſtū ſimplex. ix. lec. in ipſis dñicis euene. feſtum debet differri in craſtinum: niſi ad vincula ſancti petri: vel decollatio ſancti ioannis baptiſte. vel tale feſtum. ix. lectio. quod in craſtino ſequitur aliud feſtum. ix. lecti. ⁊ niſi ſint octa. cum regimine choꝛi. Si vero feſtum. ix. lectio. ⁊ inchoatio hiſto. in aliqua dominica infra octa. cum regimine choꝛi concurrant: ſeruitium erit de feſto. ix. lec. et memo. de octa. de dñica: et de trinitate cum ceteris que pertinent. Cum itaq; ob aliquā pꝛedictarū cauſarum aliqua hiſtoꝛia in ſua dominica inchoari non poterit: tunc per hebdomadam ſi ferie vacauerint inchoetur: ita

De dñis magis magis pꝛiuilegiatis.

Nota.

De do. minus pꝛiuilegiatis.

q̄ memo. non omitantur. Si vero nulla feria vacauerit: ℣ hist̄o. duratura fuerit plusquam per vnam hebdoma. tunc differatur vsq̄ in p̄xim̄am dominicam: vel do. sequentē: verūtamen si nō fuerit duratura nisi per vnā dominicam tantū: tunc ex necessitate in medijs ferijs per hebdomadam tota cantetur hist̄oria. ℣ ex positio euangel. et R̄. fer̄. eo anno non dicuntur: p̄ter vnū solum. R̄. fer̄. quod legitur i vltima fer̄. loco. ix. R̄. ita q̄ si aliq̄ festum. 3. lectio. ibidem reperiatur: nihil fiat de festo: nisi memo. ad vesp. et ad matu. de de sancta maria. ¶ Et nota q̄ in omnib⁹ sabbatis per estatem: scilicet a Deus omnium. vsq̄ ad aduentum dñi fiat p̄cess. ante crucē nisi duplex festum fuerit: et nisi aliqua dñica debeat differri ppter plurit̄atē tp̄is. tunc nulla fiat p̄cess. tamen in exaltatione sancte crucis fiat p̄cess. ante crucez si in dñica contige. licet duplex festū fuerit. et memo. de istis dñicis in duplici. festis erūt sub silētio: in alijs vero festis erunt solennes mēo. Et quotiens in sabbato ad vesp. per p̄dictū tp̄s dicitur memo. de dñica. Similiter fiat memo. de trinitate: etiā in festo omniū sc̄ōr̄: si in sab. vel in do. euene. Itē sall̄ libri nullā habēt memo. de trinitate in festo oim sanctor̄. ¶ De inferius p̄riuilegiats nota q̄ do. inferius p̄riuilegiate sunt omnes alie medie do. in quibus hist̄o. non sunt inchoande: scilicet dominice inter p̄mā hist̄o. Dñe ne in ira. vsq̄ ad. lxx. si euene. et omnes medie do. a Deus omniū. vsq̄ ad aduentū dñi. Et nota q̄ memo. de istis do. in festis dup̄. erunt sub silentio. In alijs vero festis erūt solennes. ¶ Etiam nota q̄ omnes do. ab octa. pasche vsq̄ ad p̄ri. do. ante ascensio. dñi sunt inferius p̄riuilegiate: q̄ si festū. 3. lect. cū regimine choꝛi in ipsis euene. festū nō debet differri: tamē mēo. de istis dñicis semp erūt solēnes. ¶ Etiā nota q̄ si in do. prima ante ascen. dñi simplex fest. cū regimine choꝛi euene. differat in 2. fer̄. vel in. 3. si. 2. fer̄. nō vacaue. a festo cū regimie choꝛi. Tamē si fest. dup̄. in p̄rima do. ante ascens. dñi. euene. non differatur. ¶ Et nota q̄ in omnib⁹ sabba. ab oct. pas. vsq̄ ad ascen. dñi. fiat p̄cessio ante crucē: cū hac. ā. X̄ps resurgens. de quocūq̄ fit seruitiū: nisi in die inuentionis sancte crucis si in sab. vel in do. eueñ. ℣ nō fiat aliqua alia memo. de resurrectione in sabba. q̄ ā. X̄ps resurgens. cum. ℣. Dicant nunc. ¶ Etiam nota q̄ quando fit seruitium de aliquo sancto in do. ab octa. pasche vsq̄ ad ascen. dñi. Sine scō̄m Alia. ad missam erit vnū de illis. ix. que intitulantur post octa. pasche. ℣ non de do. ¶ Sine regimine choꝛi. vel de sanctis: vel de octa. ¶ De sanctis vel de nō coniunctis vel de coniunctis.

Nota.

Falli libri.

De do. inferiꝰ p̄riuilegiatis.

Sine regi. choꝛi. de sctis

De sanctis nō ꝯiūctis

¶ De non coniunctis nota q̄ de festis .3. lec. sine regimine chori infra octa. cū regimine chori contingentibus fiat tm̄ memo. nisi sint festa .ix. lec. cōiuncta: tunc eā fiant medie lec. si ꝓprie habeātur: alias autē tm̄ memo. de festo coniuncto: ⁊ memo. de istis festis inferioribus erunt sub silentio in principalib⁹ maioribus ⁊ minoribus nihil fiat.

De coniunctis

¶ De cōiūctis vel duplicib⁹ vel simplicibus.

De duplicib⁹.

¶ De festis coniunctis vel festis duplicibus nota q̄ memor. de istis festis coniunctis semper erunt solen. nisi quando huiusmodi duplicia in dñicis celebrantur: tunc memorie de sanctis coniūctis erunt sub silentio: cū memo. de do. et de trinitate. Tamen in exaltatione sancte crucis fiat memo. de marty. solenniter quacūq̄ die eueniat. Etiā nota q̄ si festū .ix. lec. ꝓpter inchoationē histo. differatur in crastinū: ⁊ eidem festo festū .3. lec. coniunctū fuerit: tunc festū cōiunctū non debet differri: sed in ipsa do. fiat de eo memo. ad vesp. ad matu. et ad missam: et medie lect. si ꝓprie habeantur: nisi tota histo. cantanda fuerit. In medijs vero dñicis quando de do. agitur de fest. .3. lec. semper erūt medie lec. siue ꝓprie habeantur/ siue non: nisi Rx. de .2. noc. cantanda fuer. ibi dē.

De simplicib⁹.

¶ De simplicibus nota q̄ memo. de istis festis .3. lec. simplicibus festis .ix. lec. coniunctis in principalibus ⁊ maioribus erūt sub silentio in minoribus et inferioribus erunt solennes. Tamen si festum exaltationis sancte crucis in dñica contigerit: tūc ad .2. vesp. fiat memo. de sancto nichomede sub silentio cum mēo. do.

De oct. cū re. c. Inuit. simpl. de sctis

¶ De octa. no. q̄ memoria de istis octa. sine regimine chori/ inferioribus erunt sub silentio: in maioribus et minoribus nihil fiat.

¶ Inuitato. simplex vel de sanctis vel de fer.

¶ De sanctis vel sine noctur. vel cum noctur.

¶ De sanctis sine nocturno nota q̄ memoria de istis festis in inferioribus erunt sub silētio: in maioribus et minoribus nihil fiat.

De sanctis si me noc.

¶ De sanctis cū noctur. nota q̄ quando fit seruitiū de aliquo sancto trium lec. infra .lxx. vsq̄ ad caput ieiunij fiat cū noctur. ⁊ nulla mēo. de fer. A. 4. vo

De sanctis cuj noctur de fer. de fer. princi. priuil.

fer. a capite ieiunij vsq̄ in crasti. octa. pasc. de hmōi festis .3. lec. fiat tm̄ memo. ad vesp. et ad matu. de sancta maria: que precedet memoriā de sancto spiritu.

¶ De feriis vel principaliter priuilegiatis: vel magis priuilegiatis: vel minus priuilegiatis: vel inferius priuilegiatis.

¶ De fer. principaliter priuilegiatis nota q̄ iste ferie sunt principaliter priuilegiate: scz feria .4. in capite ieiunij: feria .5. .6. ⁊ sabbatum ante pasc. et sabba. ante penteco. Quodcunq̄ vero festum in his fer. euenerit: debet differri: licet festum loci fuerit/ scz si simplex festum fuerit: omnino omitta

tur: nisi in capite ieiunij: tunc enim debet differri in crastinum. vel feŕ.6.aut sabba. ¶ De feŕ.magis pziuil.nota q feŕ. magis pziuilegiate sunt oēs feŕ.a do.passionis vsq; ad cenam dñi. Iste ferie sunt sic pziuilegiate q si festum simplex.ix. lec. in his feŕ. eueneŕ: nihil fiat de festo: si vero duplex festum/habebit seruitiū cum Neuma.et Iesu christe.et cum Gloria patri. ¶ De ferijs minus pziuilegiatis. nota q feŕ.minus pziuilegiate sunt oēs feŕ.in tertia hebdo.aduentꝰ dñi.omnes feŕ.a capite ieiunij vsq; ad do.passionis.ꝛ feŕ.2.ꝛ.4.rogationum. Iste ferie sunt sic pziuilegiate q nihil fiat de cōmemoratio. neq; de festis.3. lect. nisi tantū memo.ad vesp.et ad matu.de sancta maria. ¶ De ferijs inferius pziuilegia. nota q ferie inferius pziuilegiate sūt omnes alie ferie per aduentum. Iste ferie sunt sic pziuilegiate: et oēs alie feŕ. precedentes q fiat solennis memo. de feŕ. de quocunq; fit seruitiū. Tamen iste ferie inferius pziuilegiate nō excludūt cōmemora. ¶ Nota de quocunq; fiet seruitium infra aduentū fiat solennis memoria de sancta maria: nisi quando plenum seruitium fit de ea. Similiter fiat a festo circuncisionis vsq; ad festum purificationis. Etiam ab octa. pasche vsq; ad vigiliā ascēsionis: fiat solennis memoria de resurrectione: de quocūq; fit seruitium nisi in inuentione sancte crucis.

de magꝫ pziuil

de minꝰ pziuil

De inferius pziuleg.

A 1 A 16.13.5.2.
2 A 18.15.10.7.
3 A 12.9.4.1.
4 A 17.14.11.6.3
5 A 19.8.

B 1 B 16.13.5.2.
2 B 18.10.7.4.15.
3 B 17.12.9.1.
4 B 14.11.6.3.
5 B 9.8.

C 1 C 16.13.10.5.2.
2 C 18.15.7.4.
3 C 17.12.9.1.6.
4 C 16.19.11.3.
5 C 8.

D 1 D 16.
2 D 13.10.5.2.
3 D 18.15.12.7.4.
4 D 17.9.6.1.
5 D 19.11.8.3.14.

1 E 16.5. E
2 E 18.13.2.10.
3 E 15.12.7.4.1.
4 E 17.14.9.6.
5 E 19.8.3.11.

1 F 16.5. F
2 F 18.13.2.10.
3 F 15.12.7.4.1.
4 F 14.9.6.3.17.
5 F 19.11.8.

1 G 16.13.5. G
2 G 18.10.7.2.
3 G 15.12.9.4.
4 G 17.14.6.3.
5 G 19.11.8.

Explicit tabula.

¶ Volens cõfiteri dicat sacerdoti. Benedicite pater. Sacer. Dominꝰ sit in corde tuo & in labijs tuis ad cõfitendum omnia peccata tua. In nomine patris et filij. &c. ¶ Hic dicat pcã sua: quibus dictis dicat sacer. Miserea tur tui oipotens deꝰ. &c. Indulgẽtiam & absoꝫ. &c. Meritũ passionis dñi nri iesu chri: suffragia sancte matris ecclie: bona que feceris & que per dei gratiam facies sint tibi in remissionem peccatorũ tuorũ. Jnfligat penitentiã dicẽs Et p pnia speciali dices hoc & hoc vel facies hoc & hoc. ¶ Tunc absoluat dicẽ. Dñs nr iesus xps q̃ est summꝰ põtifex per suã pfissimã miam te absoluat. Et ego auctoritate mihi cõcessa absoluo te primo a sentẽtia minoꝝ excõmunicationis si indigeas. Deinde absoluo te ab omnibus peccatis tuis. In nomine patris & fi. &c. ¶ Sacerdos volẽs accedere ad altare induat se sacris vestibꝰ di.

VEni creator spũs/mẽtes tuorꝫ visita: imple supna gratia: que tu creasti pectora. Qui paraclytus diceris/donũ dei altissimi: fons vive ignis charitas: et spiritalis vnctio. Tu septiformis mũere/dextre dei tu digitꝰ: tu rite pmissum patris/sermõne ditãs guttura. Accẽde lumẽ sensibꝰ/ infunde amorẽ cordibꝰ: infirma nri corporis/virtute firmans perpeti. Hostẽ repellas lõgius/pacẽq̃ dones protinus: ductore sic te previo/vitemus omne noxiũ. Per te sciamꝰ da patrẽ/noscamus atq̃ filiũ: te vtriusq̃ spiritum/credamus omni tempore. Sit laus pri cũ filio/sancto simul paraclito: nobisq̃ mittat filius charisma sancti spiritus Amen. ℣. Emitte spiritum tuum et creabuntur. ℟. Et renouabis faciem terre. Oratio. DEus cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur et quẽ nullũ latet secretũ: purifica per infusionẽ sancti spiritꝰ cogitationes cordis nostri: vt te perfecte diligere et digne laudare mereamur. p xpm. Deinde sequntur ãn. Introibo ad altare dei. ps. Judica me deus & discerne. totꝰ psal. cum Gloria. Deinde dicitur. ãn. Introibo ad altare dei ad deum qui letificat iuuentutem meã. kyrie el'. Christe elei. kyrie el'. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Cõfitemini dño qm̃ bonꝰ. Qm̃ in seculum mia eiꝰ. ¶ Cõfiteor deo: bte marie: oibꝰ scis/ & vobis: qꝛ peccaui nimis cogitatione: locutiõe/ & opere: mea culpa: pcor sanctã mariã oes scos dei et vos orate p me. Ministri respõdeant. Miserea tur vestri ops deꝰ & dimittat vobis oia pcã vestra: liberet vos ab omni malo: conseruet & cõfirmet in bono et ad vitã perducat eternã. Sacerdos. Amen. et postea di. Confiteor. quo dicto dicat sa. Miserea tur

vtis. Deide dicat sacer. Absolutionē ⁊ remissionē oīm pcōrū vestrorū: spatiū vere penitētie et emendationē vite: gratiā et consolationē sci spūs tribuat vobis oēps et misericors dñs. Ministri respondeant. Amen. Sacerdos. Absolutionē. Deide dicat sacerdos. ℣. Adiutoriū nostrū in nomine domini. Qui fecit. Sit nomē dñi. Ex hoc nūc et vsq; in seculum. Oremus.

Aufer a nobis dñe q̄s oēs iniq̄tates nr̄as: vt ad sc̄a sanctorum puris mētib⁹ mereamur itroire. Per chyst̄m. Tūc se erigat sacer. ⁊ osculet altare ⁊ hoc in medio: ⁊ flectet se in facie sua ita dicens. In noie p̄tis et filij et spūssancti. Amen. Deide incipiat officiū vsq; Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicim⁹ te. Adorāmus te. Glorificam⁹ te. Gratias agim⁹ tibi propt̄ magnā gloriā tuā. Dñe de⁹ rex celestis: deus pater oēps. Dñe fili vnigenite iesu x̄pe. Spūs ⁊ alme ypphanorū paraclite. Dñe de⁹ agnus dei filius patris. Qui genitus marie virginis mētis. Qui tollis pcā mundi: miserere nobis. Qui tollis pcā mundi suscipe deprecationē nostrā. Ad marie gloriā. Qui sedes ad dexterā patris: miserere nobis. Quoniā tu solus sanctus. Mariam sanctificans. Tu solus dominus. Mariam gubernans. Tu sol⁹ altissim⁹. Mariā coronās. Iesu christe. Cū sc̄o spiritu in gloria dei patris. Amen.

Credo in vnū deū. Patrē omnipotētē factorē celi ⁊ terre: visibiliū oīm ⁊ invisibiliū. Et in vnū dñm iesum x̄pm filiū dei vnigenitū. Et ex p̄re natū ante oīa scl̄a. Deū de deo lumē de lumie/ deū verū de deo vero. Genitū nō factū/ ⁊ subst̄ātialē p̄ri: p quē oīa facta sunt. Qui ppter nos hoies: ⁊ ppter nr̄am salutem descēdit de celis. Et incarnat⁹ est de spū sancto ex maria v̄gine: ⁊ hō factus est. Crucifixus etiam p nobis sub pōtio pilato: passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secūdū scripturas. Et ascendit in celum: sedet ad dexterā patris. Et iterū v̄turus est cū gloria iudicare vivos ⁊ mortuos. Cuius regni non erit finis. Et in spiritū sanctū dñm ⁊ vivificantē. Qui ex patre filioq; pcedit. Qui cū patre ⁊ filio simul adoratur et conglorificatur. Qui locutus est per prophetas. Et vnam sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam. Confiteor vnum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorū. Et vitam venturi seculi. Amē. Deinde sequetur. Dominus vobiscū. et Oremus. Deinde dicit Offr. Ipse vero accipiens calicē: diligēter ponat in loco suo debito sup medium altaris: ⁊ ibi

nato parū p̄ eleuet calicē & tractꝫ manu offerēs sacrificium dño: dicendo hāc orationē. Oratio.

SUscipe scā trinitas hāc oblationez quā ego indignus peccator offero in honore tuo/ beate marie/ & oim sanctorum/ pro peccatis & offensionibus meis pro salute viuorū & requie oim fideliū defunctorū. In nomine patris. &c. Acceptū sit omnipotenti deo hoc sacrificium nouum. Dicta orōne reponat calicē & cooperiat cū corporalibus: ponatꝫ panē sup corporalia decēter ante calicē vinū & aquā continentē: & osculet patenaz & reponat eā a dextris sup altare sub corporalibus parū cooperiendo. His ita pactis eat sacerdos ad dextrū cornu altaris: & abluat manus di. Mūda me domine ab omni inquinamento mētis & corporis: vt possim mundus implere opus sanctum domini. Ablutis manib⁹: sacerdos reuertat se ad altare ad diuinū officiū exequendum: Deinde reuertat se/ & stans ante altare īclinatoꝫ capite & corpore tactis mānib⁹ dicat orōnē.

IN spiritu humilitatis et in animo cōtrito suscipiamur domine a te: & sic fiat sacrificium nostrū in conspectu tuo vt a te suscipiatur hodie: & placeat tibi domine deus. Et erigens se deosculetur altare a dextris sacrificij: & dans bñdictionem vltra sacrificiū: postea lauet se di. In nomine patris. &c. Deinde ōtat se sacer. ad populū & tacita voce dicat Orate fratres & sorores p me: vt meū pariterꝫ vestrū acceptū sit domino deo sacrificium. Rñdeo clerici priuatim. Spūs sancti gratia illuminet cor tuum & labia tua: et accipiat dñs digne hoc sacrificium laudis de manibus tuis pro peccatis & offensionibus nostris. In missis vero pro defunctis post ablutionem manuū sacerdotis: statim incipiat sacerdos iunctis manib⁹ i medio altarꝫ quers⁹ ad altar. di.

HOstias & preces tibi dñe offerimus. Et chorus cantando rñdeat. Tu suscipe pro aiabus illis quarum hodie memoriā agimus: fac eas dñe de morte trāsire ad vitam. Et interim dicat sacerdos. In spū humilitatis. Deinde statim dicat comuersus ad populum tacita voce. Orate fratres et sorores p fidelibus defunctis. Respōdeo clerici cantādo. Requiem eternam dona eis dñe: & lux perpetua luceat eis. Quā olim abrahe promisisti et semini ei⁹. ¶ Notandū q̄ in oib⁹ missis p corpore presenti & in anniuersa. cuiuscūq; fuerint in trigintalib⁹ dicit: HOstias & pces. cū ỹ. Requiē eternā. et Quam olim. In oibus vero alijs missis p defunctis non dicitur: nec in die aiarū. Et reuersus ad altare sacerdos secretas orationes dicat iux-

ta numerū et ordinē antedicta rum ante epistolā ita incipiēs. Oremus. Quibus finitis dicat sacerdos aperta voce. Per omnia secula seculorū. manib⁹ non leuatis donec dr Surlum corda. ¶ De trinitate ꝓfatio.

ETerne deus: qui cū vnigenito filio tuo ⁊ spiritu sancto vnus es deus: vnus es dominus. Non i vnius singularitate persone: sed in vnius trinitate substantie. Quod enim de tua gloria reuelante te credimus: hoc de filio tuo/hoc de spū sancto sine differētia discretionis sentimus. vt in confessione vere sempiterneq deitatis: ⁊ i personis proprietas: et in essentia vnitas: et in maiestate adoretur equalitas. Quā laudant angeli atq archangeli: cherubin quoq ac seraphin: qui non cessant clamare vna voce dicentes. ¶ De sctō spiritu ꝓfatio.

ETerne deus. Per xp̄m dn̄m nostrū. Qui ascendens super oēs celos sedensq ad dexteram tuam: promissum spiritū sanctū hodierna die in filios adoptionis effudit. Qua propter profusis gaudijs totus in orbe terrarū mundus exultat. Sed et superne virtutes atq angelice potestates hymnū glorie tue concinunt sine fine dicentes. Sanctus. Sanctus. Sanctus. ¶ De sancta cruce.

ETerne deus. Pfatio. Qui salutē humani generis in ligno crucis constituisti: vt vnde mors oriebatur: ido vita resurgeret. Et qui in ligno vicerat: in ligno quoq vinceretur. Per christum dominū nostrum. Per quem maiestatem tuā laudant angeli/ adorant dominationes tremūt potestates. Celi celorumq virtutes ac beata seraphin: socia exultatione concelebrant. Cū quibus ⁊ nostras voces vt admitti iubeas deprecamur: supplici confessione dicentes. ¶ De sctā maria.

ETerne deus. Pfatio. Et te in conceptione. Et te in annunciatione. Et te in assumptione. Et te in natiuitate. Et te in visitatione. Et te in veneratione beate et gloriose semperq virginis marie exultantibus animis laudare benedicere et predicare. Que ⁊ vnigenitum tuum sancti spiritus obumbratione concepit: ⁊ virginitatis gloria permanente huic mundo lumen eternū effudit iesum christum dominū nostrum. Per quem maiesta. vtš ¶ De apostolis Pfatio.

ETerne deus. Et te domine suppliciter exorare: vt gregem tuum pastor eterne non deseras: sed per beatos apostolos tuos continua protectione custodias. Vt eisdem rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidē contulisti preesse pastores. Et ideo cum angelis et archangelis cum thronis

et dominationibus. Cũq; omni militia celestis exercitꝰ hymnum glorie tue canimus sine fine dicentes. Prefatio cõmunis

PEr omnia secula seculorum. Amen. Dominꝰ vobiscum. Et cũ spiritu tuo. Hic eleuet sacerdos manus dicens.

Sursum corda. Habemus ad dñm. Gratias agamus domino deo nro. Dignũ & iustũ est.

VEre dignum et iustum est equum et salutare: nos tibi semper et vbiq; gratias agere domine sancte pater omnipotens eterne deus. Per christum dominũ nostrũ. Per quem maiestatẽ tuam laudant angeli/adorant dominationes tremunt potestates. Celi celorumq; virtutes ac beata seraphin &c. Sanctus sanctus sanctus. Item in alijs prefationibus Et ideo. vsq; Sanctꝰ sanctus sanctus dominus deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra gloria tua osanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine domini osanna in excelsis.

Quando vltimo fit seruitium de sancta maria ante aduentũ; et ante septuagesimã: & in octa. visitationis/assumptiõis/& nativitatis beate marie: tunc dicitur hoc modo. Benedictus marie filius qui venit in nomine dñi. &c. Deinde confestim manibus iunctis et oculis eleuatis incipiat Te igit cle. corpe inclinato donec dixerit Ac petimꝰ.



TE igitur clementissime pater per iesum christũ filiũ tuũ dñm nostrũ supplices rogamus. corpore inclinato donec dicat ac petimus. Hic erigens sacerdos osculetur altare a dextris sacrificũ: dicens

vti accepta habeas et benedicas.

Hic faciat sacerdos tres cruces sup calicem dicendo. Hec ✝ dona. Hec ✝ munera. Hec ✝ sancta sacrificia illibata. Factis lignaculis super calicem eleuet manus suas ita dicens.

IN primis que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica: quam pacificare: custodire: adunare: et regere digneris toto orbe terrarũ vna cũ famulo tuo [illegible] nostro. N. & antistite nostro N. id est proprio episcopo tantum et rege nostro N. Et dicuntur nominatim.

Sequatur et omnibus ortho-
doxis atq; catholice et aplice fi
dei cultoribꝰ. Hic oret ꝑ vivis.

Memẽto dñe famulorum
famularumq; tuarum,
N. et N. In qua oratione oꝛdo de
bet attendi ꝓpter oꝛdinẽ cha
ritat. Quinquies oꝛet sacerdꝰ.
Primo ꝓ seipso. Secundo ꝑ
patre et matre carnali et spiri-
tuali: et ꝓ alijs parentibus.
Tertio ꝓ amicis specialibus
parrochianis et alijs. Quarto
ꝓ oibus astantibus. Quinto
ꝓ oi populo xpiano: et potest
hic facer. omnes suos amicos
deo cõmendare. Consulo tamẽ
vt nullus ibidem nimis immo-
retur: tum ꝓpter coꝛdis di-
stractionem: tum ꝓpter im-
missiones que possunt fieri per
angelos malos: tamẽ ꝓpt alia
pericula. Et oim circumastãtiũ:
quoꝝ tibi fides cognita est ⁊ no
ta deuotio: ꝓ quibꝰ tibi offeri
mus vel qui tibi offerunt hoc
sacrificium laudis ꝓ se suisq;
oibus: ꝓ redẽptione aiarum
suarũ: ꝓ spe salutis et incolu
mitatis sue / tibiq; reddunt vo-
ta sua eterno deo vivo et vero.

Communicãtes ⁊ memo
riam venerantes. In ꝓ
mis gloriose semꝑq; virginis.
Inclitẽ ãdo parumper dicat. ma-
rie genitricis dei et dñi nostri
iesu xpi. Sed et beatoꝝ aposto
lorum ac martyrũ tuoꝝ. Petri
Pauli Andree Jacobi Joãnis
Thome Jacobi Philippi Bar
tholomei Mathei Simonis et
Thadei. Lini / Cleti / Clemen-
tis / Sixti / Cornelij / Cypriani /
Laurentij / Chrisogoni / Joan-
nis / et Pauli / Cosme / et Da-
miani. Et oim sanctorum tuo-
rũ. Quoꝝ meritis precibusq;
concedas: vt in oibus ꝓtectio
nis tue muniamur auxilio. ꝑ
eundẽ xpm dñm nostrũ. Amen
Hic respiciat sacerdos hostiam
cũ magna veneratione dicens.

Hanc igitur oblationẽ ser
uitutis nre: sed et cuncte
familie tue qs dñe vt placat⁹ ac
cipias: diesq; nostros in tua pa
ce disponas: atq; ab eterna dã-
natiõe nos eripi: ⁊ i electoꝝ tuo
rũ tubeas grege numerari. Per
xpm dñm nrm. Amẽ. Hic iterũ
respiciat hostiam dicẽs.

Quam oblationẽ tu deus
omꝑs in oibus qs. Hic faciat
tres cruces super utrumq; cum
dicat. be ✠ nedictam: ascri-
✠ ptã: ra ✠ tam: rationabilẽ:
acceptabilemq; facere digneris:
vt nobis. Hic faciat crucem su
per panẽ dicẽs coꝛ ✠ pus Hic
super calicẽ et san ✠ guis Jun-
ctisq; manibus dicens fiat dile
ctissimi filij tui domini nostri ie
su xpi. Hic erigat sacerdꝰ. ma-
nus et coniungat: et postea ter
gat digitos ⁊ eleuet hostiã dicẽs

Qui ꝓdie ꝙ pateret: ac-
cepit panẽ in sanctas ac
venerabiles manus suas: ⁊ ele
uatis oculis in celũ. Hic eleuet
oculos suos ad te deum patrem

sunum omnipotentē. Hic inclinet se: et postea eleuet paululū dicēs. tibi gratias agens: be✠nedixit: fregit. Hic tangat hostiam dicens. deditq; discipulis suis dicens. Accipite et manducate ex hoc oēs. Hoc est enī corpus meum. Et debent ista verba proferri cum vno spiritu: et sub vna prolatione: nulla pausatione interposita. Post hec verba inclinet se sacerdos ad hostiam: et postea eleuet eā supra frontem: vt possit a populo videri: & reuerenter illam reponat ante calicem in modū crucis per eandem facte. Et tunc discooperiat calicem: et tenēat inter manus suas nō distingēdo pollicem ab indice: nisi dū facit bñdictiones tantū: ita dicēs.

Simili modo postea q̄ cenatū est: accipiēs et hunc preclarum calicē in sanctas ac venerabiles manus suas: itē tibi. Hic inclinet se dicens. gr̄as agens be✠nedixit: deditq; discipulis suis dicens. Accipite et bibite ex hoc oēs. Hic eleuet sacerdos paūper calicē ita dicēs. Hic est enim calix sanguinis mei: noui et eterni testamenti; mysterium fidei: qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Hic eleuet calicem vsq; ad pectus vel vltra caput dicens. Hec quotienscūq; feceritis in mei memoriam facietis. Hic reponat calicē et tricet digitos suos vltra calicē pter micas: & cooperiat calicē: deide eleuet brachia sua i modū crucis iūctis digitis vsq; ad hec ẽba de tuis donis.

Unde et memores domine nos tui serui: sed et plebs tua sancta eiusdem christi filij tui domini nostri tā bēate passionis: necnon et ab inferis resurrectionis: sed et in celos gloriose ascensionis: offerimus preclare maiestati tue de tuis donis ac datis. Hic quinq; cruces fiant scilicet tres prime cruces super hostiam et calicē dicendo Hostiam pu✠ram: hostiam san✠ctam: hostiā immacu✠latā. Quarta sup panem tm̄ dicēdo. pa✠nē sanctū vite eterne. Quita super calicē dicēdo ca✠licē salutis p̄petue.

Supra que propitio ac sereno vultu respicere dignaris: et accepta habere sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel: et sacrificium patriarche nostri abrahe: et quod tibi obtulit sūmus sacerdos tuus melchisedech/ sanctum sacrificium immaculatam hostiam. Hic sacerdos corpore inclinato: & cancellatis manibus dicat. Supplices te rogamus. vsq; ad hec verba. ex hac altaris participatione. et tunc erigat se deosculans altare a dextris sacrificij: et faciat signum crucis super hostiā et calicem et in facie sua cū dicit omni benedictione celesti.

Supplices te rogamus oi potens de⁹: iube hec perferri per manus sancti angeli tui in sublime altare tuū in cōspectu diuine maiestatis tue: vt quotquot. Hic erigens se osculetur altare a dextris sacrificij dicens ex hac altaris participatione sacrosanctū filij tui. Hic faciat signum crucis super hostiam dicens corp ✠ pus: deinde super calicē dicens & san ✠ guinem sumpserimus: omni. Hic signet se in faciem dicens. benedictione celesti et gratia repleant. Per eūdē xpm dn̄m. Amen. Hic orat pro mortuis.

Memento etiam domine animarū famulorum famularūq; tuarū N. et N. Qui nos precesserūt cum signo fidei et dormiūt in somno pacis. Ipsis dñe & omnibus in christo quiescentibus locum refrigerij lucis et pacis vt indulgeas deprecamur. Per eundē christū dn̄m nostrum. Amen. Hic percutiat pectus suum semel dicens.

Nobis quoq; peccatorib⁹ famulis tuis de multitudine miserationū tuarū sperantibus partem aliquam et societatem donare digneris cū tuis sanctis apostolis et martyrib⁹: cum Joanne/ Stephano/ Mathia/ Barnaba/ Ignatio Alexandro/ Marcellino/ Petro/ Felicitate/ Perpetua/ Agatha/ Lucia/ Agnete/ Cecilia/ Anastasia Et cum omnib⁹ sanctis tuis, Intra quorum nos consortiū non estimator meriti: sed venie quesum⁹ largitor admitte. Per christum dn̄m nostrū. Hic dicitur Amen. Per quē hec oīa dñe semper bona creas. Hic ter signet calicem dicens sanct ✠ ificas: viui ✠ ficas: bene ✠ dicis: et prestas nobis. Hic discooperiat calicem & faciat signaculū crucis cū hostia quinquies: primo vltra calicē ex vtraq; parte illius calicis: scdō calici equale tertio infra calicē: quarto sicut prima: quinto ante calicē per ip ✠ sum: et cum ip ✠ so: et in ip ✠ so est tibi deo patri omnipo ✠ tenti in vnitate spiritus ✠ sancti: omnis honor et gloria. Hic cooperiat sacerdos calicem et teneat manus suas super altare vsq; dū dicitur Pater noster. ita dicens.

Per omnia secula seculorū Amen. Oremus. Preceptis salutaribus moniti et diuina institutione formati audemus dicere. Hic accipiat diaconus patenam: eamq; a dextris sacerdotis et sertento brachio in altū vsq; Da ppitius. discoptā teneat. hic eleuet sacer. man⁹ dicens. Pater noster qui es in celis sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuū. Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nr̄is,

Et ne nos inducas in tẽtationẽ. Chorus dicat. Sed libera nos a malo. sacerd. priuatim. Amẽ.

LIbera nos qs dñe ab oibus malis preteritis pzentibus z futuris: z intercedẽte btã z gloziosa semperq; virgine dei genitrice maria: z beatis apostolis tuis petro z paulo atq; andrea cũ ommib⁹ sanctis. Hic comittat diaco. pate. sacer. osculãs manũ eius: et sacer. osculetur pate. postea ponat ad sinistrũ oculũ: deinde ad dextrũ: postea faciat crucem cũ patena vltra caput et tũc reponat eã in locũ suũ dicens.

DA propitius pacẽ in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti/et a peccato simus semper liberi/z ab omni perturbatiõe securi. Hic discooperiat calicem et sumat corp⁹ cũ inclinatione trãsponens in concauitate calicis retinendo inter pollices et indices: z frangat i tres partes: prima fractio dũ dz. Per eũdẽ dñm nr̃m ihesũ xp̃m filiũ tuũ. secunda fractio. Qui tecũ vi. z reg. in vnitate spiritus sancti deus. Hic teneat duas fracturas in sinistra manu et tertiã fracturã in dextera manu in summitate calicis: ita dicat aperta voce. Per oia secula seculoz̃. Chorus respõdeat. Amen. Hic faciat tres cruces intra calicem cum tertia parte hostie dicẽdo. Pax domini ✠ sit semper ✠ vobiscũ. Chor⁹. Et cũ spũ tuo. Ad Agn⁹ dei. dicendi accedant diaco. z subdiaco. ad sacer. vterq; a dextris: diacon⁹ ppior: subdiac. remotior. et dicãt puati. Agn⁹ dei q̃ tollis peccata mũdi: miserere nobis. Agnus dei q̃ tollis pcã mundi: miserere nobis. Agn⁹ dei qui tollis pcã mũdi: dona nobz pacem. In missis p defunctis dicitur hoc modo. Agn⁹ dei q̃ tollis pcã mundi: dona eis requiem cũ hac additione in tertia repetitione sempiternam. Hic cruce signando deponat dictã tertiã partẽ hostie in sacramentũ sanguinis: sic dicendo.

HEc sacro ✠ sancta cõmixtio corpis et sanguis dñi nr̃i ihesu xp̃i fiat mihi oibusq; sumentibus salus mẽtis z corpozis: z ad vitã eternã pmerendã z capessendã pparatio salutaris. Per eundẽ dñm. no. Amen. Anteq̃ pax det dicat sacerdos.

DOmine sãcte pater oms eterne deus: da mihi hoc sacrosanctũ corpus z sanguinẽ filij tui dñi nr̃i ihesu xp̃i ita digne sumere: vt merear p hoc remissionẽ oim pcõr̃ meoz accipere: z tuo sctõ spũ repleri: z pacẽ tuã hẽre: q; tu es de⁹ solus: et pter te non est alius: cuius regnum et imperiũ gloziosum sine fine pmanet in scla seloz̃. Amen. Hic osculetur sacerdos corpozalia in dextera parte et summitatem calicis: et postea diaco. dicens. Pax tibi z eccle-

ſle dei. Ad illo. Et cum ſpũ tuo. Diaco. a dextris ſacer. ab eo pacẽ recipiat: & ſubdia. porrigat. Deinde ad gradũ chori. ipſe diaco. pacẽ portet rectoribus chori et ipſi pacẽ chori portẽt vterq; ſue parti incipiens a maioribꝰ In feſto vero & feꝝ. qñ chorus non regitur: par a diaco. choro apponatur per duos extremos de ſecunda forma. cetera ſicut prius. Poſt pacem datam dicat ſacer. oratione ſequentẽ. priuatim anteq̃ ſe cõmunicet tenẽdo hoſtiã duabus manibꝰ.

DEus pater fons et origo totius bonitatis: qui dulcius mia vnigenitũ tuũ p nobis ad infima mũdi deſcendere et carnem ſumere voluiſti: quẽ ego indignus hic in manibus meis teneo. Hic inclinet ſe ſacerdos ad hoſtiã dicens. Te adoro: te glorifico: te tota mẽtis ac cordis intentione laudo: et pcor vt nos famulos tuos non deſeras: ſed petã nãa dimittas: quatenus tibi ſoli vino ac vero deo puro corde et caſto corpore ſeruire valeamus. Per eundem chriſtum dñm noſtrum. Amen.

DOmine ieſu chẽe fili dei viui: qui ex voluntate patris cooperante ſpũ ſancto per mortẽ tuã mũdũ viuificaſti: libera me queſo per hoc ſacroſanctum corpus et hunc ſanguinẽ tuum a cunctis iniquitatibus meis et ab vniuerſis malis: et fac me tuis ſemper obedire mãdatis/et a te nunq̃ in perpetuũ ſeparari permittas ſaluator mũdi. Qui cum deo patre & eodem ſpiritu ſcõ viuis & regnas deꝰ. Per oia ſecula ſeculoꝝ. Amen.

COrporis & ſanguinis tui dñe ieſu xpe ſacramẽtum qđ (licet indignꝰ) accipio: nõ ſit mihi iudicio & cõdẽnationi: ſed tua proſit pietate corporis mei et aie ſaluti. Amen. Ad corpus dicat cũ humiliatione anteq̃ recipiat. Aue in eternũ ſanctiſſima caro xpi mihi ante oia et ſuper omnia ſumma dulcedo. Corpus dñi nri ieſu chriſti: ſit mihi peccatori via & vita. In nomine ✠ patris et filij & ſpũs ſancti. Amen. Hic ſumet corpus cruce prius facta cum ipſo corpore ante os. Deinde ad ſanguinẽ cum magna deuotiõe dicat. Aue i eternum celeſtis potus mihi ante omnia & ſuper omnia ſumma dulcedo. Corpꝰ et ſanguis dñi noſtri ieſu chriſti: proſit mihi peccatori ad remediũ ſempiternũ inuitã eternã. Amẽ. In noie ✠ patris &c. Hic ſumat ſãguinẽ: q ſũpto inclinet ſe ſacer. & di. oratione.

GRatias tibi ago dñe ſancte pater oms eterne deꝰ: qui me refeciſti de ſacratiſſimo corpore & ſanguine filij tui dñi nri ieſu xpi: & precor vt hoc ſacramentũ ſalutis noſtre qđ ſũpſi indignꝰ peccator: nõ veniat mihi ad iudicium/neq̃ ad condemnationẽ pro meritis meis:

sed ad profectum corpis mei et
aie salutē in vitā eternā. Amē.
Qua dicta erat sacerdos ad dex-
tram corni altaris cū calice in
ter manus/digitis adhuc iun-
ctis sicut prius/et accedat sub-
diaco. ⁊ effundat in calicē vinū
⁊ ablueret sacer. manus suas
ne aliqua reliquie corporis ⁊ sā
guinis remaneant in digitis vel
in calice. ¶Cum vero aliquis
sacer. debet bis celebrare i vno
die: tunc ad primam missaz nō
debet percipere ablutionem vi
nam: sed ponere in sacrario vel
in vase mundo vsqz in finem al
terius misse: ⁊ tūc sumat vtra-
qz ablutio. Post primam ablu
tionem dicitur hec oratio.

QUod ore sumpsimus do
mine pura mente capia
mus: et de munere temporali
fiat nobis remedium sempiter
num. Hic lauet digitos in con-
cauitate calicis cū vino infuso
a subdia. quo hausto sequit or.

HEc nos cōio dñe purget
a crimine: et celestis re-
medij faciat esse cōsortes. Post
perceptionē ablutionū/ponat
sacerd. calicē sup patenā: vt si
quid remaneat stillet: ⁊ postea
iclinātō se dr. Adorem⁹ crucis
signaculū: p quod salutis sum-
pīmus sacramētum. Deide la
uet man⁹: diaco. interi corpora
lia ꝑplicet. Ablutis manibus ⁊
redeunte sacerdote ad dextrum
cornu altaris: diacon⁹ calicem
porrigat ori sacer. si qd infuso
rus in eo remāserit resumēdū.
Postea vero dicat cū suis minis
teris cōione. Deinde sctō signo
crucis in facie vertat se sacer.
ad populū: eleuatisqz aliquātu-
lā brachijs ⁊ iūctis manib⁹ dis-
cat. Dñs vobiscū ⁊ iterū reuer
tēs se ad altare dicat. Oremus.
Deide dicat postcōiones iuxta
numerū et ordinē antedictarū
orationū ante epistolā. Finita
vltia postcō. factoqz signo crucis
in frōte: iterū vertat se sacer. ad
populū. ⁊ dicat Dñs vobiscum.
Deide diaco. Bñdicamus dño.
Alio vero tpe dr Ite missa est.
Quotiēscūqz aūt dr Ite missa
est. sp dr ad ppm quiescētēm. Et cū
dici debeat Bñdicam⁹ dño vel
Requiescāt i pace conuertēs se ad
altare dr Bñdicam⁹ dño. His
dictis sacerd. inclinato corpore
tactisqz mānib⁹ tacita voce coram
altari i medio dicat hāc oronē.

PLaceat tibi sancta trini-
tas obsequium seruitus
mee: ⁊ presta vt hoc sacrificiuz
quod oculis tue maiestatis indi
gnus obtuli/tibi sit acceptabi-
le: mihiqz et omnibus pro qui-
bus illud obtuli: sit te miseran-
te propitiabile. Qui viuis ⁊ re
gnas deus. Per omnia secula
seculorum. Amen. Qua finita:
erigat se sacerdos signans se in
facie sua dicēs. In nomie pīis.
⁊ c. Et sic inclinatione facta eo
ordine quo prius accesserūt ad
altare in principio misse: sic in
duti cū cerofera. ⁊ ceteri mini-

stris redeant. Et statim post Deo gra. incipiat in choro hora nona quãdo post missam ꝺz. Sacer. ꝺoi redeũdo dicat euãgeliũ. In ꝓncipio. Cum vero sacerdos exuerit casulã ⁊ alia indumenta sacerdotalia dicat hos subscriptos cũ ã. Triũ puerorum. cãti. Bñdicite sacerdotes dñm. vsq; ad finẽ cã. ps. Laudate dominũ in sanctis eius. tot⁹ ps. Nunc dimittis ler. Glia pa. et Sicut erat. Deinde ꝺz tota ã. Trium puerorũ cãtemus hymnũ quẽ cantabant in camino ignis: benedicentes dñm. Kyrie eleisõ. Christe el. kyrie el. Pater nr̃. Et ne nos. Bñdicam⁹ patrẽ ⁊ filiũ cum sancto spũ. Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eum in secula Benedictus es dñe i firmamẽto celi. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. Bñdicat ⁊ custodiat nos trinitas sancta. Amẽ. Non intres i iudiciũ cũ seruo tuo dñe. Quia non iustificabit in cõspectu tuo omnis viuens Dñe de⁹ virtutũ conuerte nos. Et ostẽde faciem tuam ⁊ salui erimus. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio.

DEus q̃ trib⁹ pueris mitigasti flãmas ignis: cõcede ꝓpitius vt nos famulos tuos nõ exurat flãma vitior̃.

URe igne sancti spũs oris. renes nr̃os ⁊ cor nr̃z dñe vt tibi casto corpore seruiam⁹: ⁊ mũdo corde placeam⁹. Dẽo. Say.

ACtiones nostras q̃s dñe aspirãdo p̃ueni/ ⁊ adiuuando ꝓsequere: vt cuncta nostra opatio ⁊ a te semp̃ incipiat/ ⁊ per te cepta finiatur. Et finiant he tres orationes sic. Per christum dñm nostrum. Amẽ. ¶ In 2mẽo. sctẽ trinit. Oratiõ.

GEnedicta sit sancta trinitas/ atq; indiuisa vnitas: confitebimur ei: q̃ fecit nobiscũ misericordiã suã. In tpe pasc. Alia ak. ps. Bñdicamus patrẽ ⁊ filiũ cũ sancto spiritu. Dẽo

OMnipotens sempiterne de⁹: q̃ dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere ⁊ in potentia maiestatis adorare vnitatem quesumus vt eiusdem fidei firmitate/ ab omnib⁹ semper muniamur aduersis. Qui vi. ⁊ reg. deus. Ad roma. cap. xi

OAltitudo diuitiarũ sapiẽtie ⁊ scientie dei: q̃ incõprehensibilia sunt iudicia ei⁹: ⁊ inuestigabiles vie ei⁹. Quis enim cognouit sensum domini Aut quis cõsiliarius eius est? Aut quis ꝓior dedit illi: ⁊ retribuet ei? Qm̃ ex ipo ⁊ ꝑ ipm ⁊ in ipso sunt oia: ⁊ ipsi glia in scla scloꝝ. Amẽ. Ad corinthios. cap. xiij

FRatres. Gratia dñi nostri iesu xpi ⁊ charitas dei ⁊ cõmunicatio sancti spũs: sit semp̃ cũ omnib⁹ vobis. In xpo iesu dño nr̃o. Ga. Bñdicti es dñe q̃ intuens abyssos: ⁊ sedes

super cherubin. ℣. Benedicite deū celi: qꝝ fecit nobiscū misericordiā suam. Alla. ℣. Benedictus es dñe deus patrū nostrorū: & laudabilis in secula. Alla. ℣. Laudate pueri dominū: laudate nomen domini. Sit nomē dñi benedictum: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum. Sequē.

BEnedicta sit sancta trinitas: deitas eterna coequalis gloria. Deus genitor natꝰ genitus cum sacro pneumate: permanēs super omne qđ certat. Quibus est vna semper voluntas & a se discrepans hec nūq̄ triplicata persona. Nam est deitas vna: nō in tres deos diuisa/quod fides fatetur a christo orthodoxe dedita. Hec nāq̄ pellit delicta/patriā reddit serenā cui dulcē iubilāt agmina symphoniā celica. Alti throni vestigia: imitātur stolis candidata. Operiūturq̄ binas quas captant post secli discrimina. Et nosquos illustrat gratia supa: demus nostra debita. Quatenꝰ caterua nobis celica maneat. post funera socia: vltimoq̄ peracto discrimine petimus altis pfrui mox pallatijs. Quo perspicua lux flagrat accensa cōstāti flāma que deus est: vilio nostra & salus eterna. Angelorū que illustrat fortit pectora: vt i xpo coloo sua defigant lumina. Hec nāq̄ est illa lītis flagrans quatūc lītient aie sanctor & corpa. Cū finalit data ppetua bonis p eis a iudice pmia. S. ioānē.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Cū venerit paraclitꝰ/quē ego mittā vobis a patre spm veritatis qui a patre pcedit: ille testimoniū phibebit de me. Et vos testimoniū perhibebitis: qꝝ ab initio mecū estis. Hec locutꝰ sum vobis: vt nō scādalizemini. Ab sq̄ synagogis facient vos. Sed venit hora: vt oīs qui interficit vos: arbitretur obsequiū se prestare deo. Et hec facient vobis: quia non nouerunt patrem neq̄ me. Sed hec locutꝰ sum vobis: vt cum venerit hora eorum/reminiscamini quia ego dixi vobis. Ofto. Benedictꝰ deus pater: vnigenitusq̄ dei filius/sanctus quoq̄ spūs: qꝝ fecit nobiscum miam suā. In tpe paschā. Alla. Secreta.

SAnctifica q̄s dñe deꝰ trinitas sancta p tui sancti nominis inuocationem huius oblationis hostiā: & cooperāte spū sctō: pce eam nosmetipsos tibi pfice mumꝰ eternū. Quivi. In vnita. eiusdem. Prefatio. Qui cum vnigenito. Cōio. Benedicimus deum celi: & cora oibꝰ viuentibus cōfitebimur ei qꝝ fecit nobiscum misericordiam suam. In tpe pasc. Alla ar. Postcōio.

PRoficiat nobis ad salutē corporis & anime domine deus huius sacramenti susceptio/& sempiterne sancte trinitatis eiusdēq̄ indiuidue vnitatis cōfessio. In qua vi. & re. dꝰ. In cōmemo. sancti spiritꝰ.

SPiritus dñi replevit orbē terrarum alla: ⁊ hoc quod cōtinet oia sciētiam habet vocis. alleluya alla alla. ps Exurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

DEus qui corda fidelium sancti spiritꝰ illustratione docuisti: da nobis in eodem spū recta sapere: ⁊ de eiꝰ semper cōsolatione gaudere. Per. In vnitate eiusdē. Lectio actuū apo. cap. 8. IN diebus illis. Cū audissent apostoli qui erāt hierosolymis: qz recepisset samaria verbum dei: miserunt ad eos petrum ⁊ ioānē. Qui cum venissent orauerunt pro ipsis: vt acciperēt spm̄ sanctū. Nōdū enim i quēq; illoz̄ venerat: sed baptizati tantū erant in nomine domini iesu. Tunc imponebant mānus super illos: ⁊ accipiebant spiritū sanctum. Gr. Beata gens cuiꝰ est dñs deꝰ eoz̄: populus quē elegit in hereditatē sibi. ℣. Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris eiꝰ omnis virtꝰ eoz̄. Alla. ℣. Veni sancte spiritus reple tuoz̄um corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. In tempore paschali. j. Alla. ℣. Emitte spiritum. ℣ Alleluia, ℣. Veni sancte spūs. vt s. Sequētia

SAncti spiritꝰ assit nobis gratia. Que corda nēa sibi faciat habitacula. Expulsis inde cūctis vitijs spiritalibus. Spiritus alme illustratoz̄ omniū. Horridas nostre mētis purga tenebras. Amatoz̄ sctē sensatoz̄um semper cogitatuū Infunde vnctionē tuā clemens nostris sensibus. Tu purificatoz̄ omniū flagitioz̄ū spiritus. Purifica nostri oculū interioris hominis. Vt videri supzsmus genitoz̄ possit a nobis. Mundi coz̄dis quē soli cernere pñt ocli. Prophetas tu iispira sti: vt pconia xpi p totū mūdū beherent. Quando machinā p verbū suū fecit deus celi terre mariū. Tu super aquas fotur̄ eas numē tuū expandisti spūs. Tu aiab̄ viuificandis aquas fecūdas. Tū aspirando das spiritales esse homines. Tu diuisum p linguas mundū ⁊ ritus adunasti dñe. Idolatras ad cultū rei reuocas magistroz̄ optime. Ergo nos supplicātes tibi exaudi ppitiꝰ sācte spūs. Sine quo omnes pces casse creditur et indigne dei auribus. Tu qui omniū scl'oz̄ sctōs. Tui nomis docuisti instructu amplectendo spūs. Ipe hodie apostolos xpi donās munere insolito ⁊ cūctis inaudito seculis: hunc diē gloriosum fecisti. Scōm ioānem. IN illo tē. Dixit ieꝰ discipulis suis. Si qs diligit me sermonē meū seruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eū veniemus: ⁊ mansionē apud eū faciemus. Qui nō diligit me: sermones meos nō seruat. Et cp. 14

sermonem quē audistis non est meus: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis: apud vos manēs. Paraclitus autē spiritus sanct⁹ / quē mittet pater i nomine meo: ille vos docebit omnia: & suggeret vobis omnia quecūq; dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meā do vobis. Non quomodo mundus dat: ego do vobis. Nō turbetur cor vestrum: neq; formidet. Audistis q; ego dixi vobis: vado & venio ad vos. Si diligeretis me / gauderetis vtiq; q; vado ad patrem: q; pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusq; fiat: vt cum factum fuerit credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius & in me nō habet quicq;. Sed vt cognoscat mundus q; diligo patrem et sicut mandatum dedit michi pater: sic facio. Offr. Confirma hoc deꝰ quod operatus es i nobis a tēplo tuo quod est in hierlm: tibi offerent reges mūera alla. Secre.

Munera q̄sumus dñe oblata sanctifica: & corda nostra sancti spiritus illustratione emunda. Per dñm. Jnvnitate eiusdem. Prefatio. Qui ascendens. Nō dicitur in hac pfa. Hodierna die. nisi in hebd. pētecō. tm. Cōmunio. Factus est repente de celo sonꝰ aduenientis spūs behemētis: vbi erant sedētes alla: & repleti sunt omnes spiritu sancto loquentes magnalia dei: alleluya alla. Postcōio.

Sancti spiritus domine corda nra mundet infusio: & sui roris intima aspersiōe fecundet. Per dñm. Jn vni. eiusdē. Missa de cruce. Officium.

Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu xpi in quo est salus vita & resurrectio nostra: per quē salvati & liberati sumus. Jn tpe paschali alla alla. ps. Deus misereatur nostri et benedicat nobis illuminet vultum suum sup nos: et misereatur nostri. Non dicit Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui vnigeniti filij tui dñi nostri iesu xpi pciosо sanguine vivifice crucis vexillū sanctificare voluisti: cōcede q̄s eos qui eiusdem sancte cruc' gaudēt honore: tuo quoq; vbiq; ptectione gaudere. Per eundem. Epla. Ad philippēn.

Fratres. Christus factꝰ est pro nobis obediens vsq; ad mortem: mortem autē crucis. Propter quod et deus exaltauit illum: & donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt i nomine iesu omne genu flectatur celestiū terrestriū & infernoꝝ. Et omnis lingua confiteatur: q; dñs noster iesus christus i gloria est dei patris. Gr. Christꝰ factus est pro nobis obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℣. Propter quod & deꝰ exaltauit illū et dedit illi nomen quod

est super omne nomen. Alia. Dulce lignū dulces clauos: dulcia ferens pondera: que sola tuisti digna sustinere regem celoꝝ ⁊ dñm. In tpe pasc. scōm Alia. Nos mē gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. Sequentia.

SAlue crux sctā arboꝝ digna. Cuius robur pciosum mūdi fert talētum. Ut hostis p lignū victoꝝ ligno reuinceret. Quodq; exoꝝtus moꝝtis pꝛimis erat terrigenis paradiso ꝓpulsis. Causa etiā vite foret cūctis xpi moꝛte vere viuificādis. Hoꝛrificū tu es semper lignū inimicis crux sctā ceuis. Quā moꝛs pauet: infernusq; timet: q̄ xpo suos reconsignas. Cui laus sit i euū. S. matthei cp. 20. IN illo tēpoꝛe. Ascendens iesus hierosolymā: assumpsit duodecim discipulos suos secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolymā: et filius hominis tradetur pꝛincipibus sacerdotum ⁊ scribis: ⁊ condēnabunt eum moꝛte. Et tradēt eū gentibus ad illudendum: ⁊ flagellandum: ⁊ crucifigendū. Et tertia die resurget. Offa. Pꝛotege domine plebē tuā per signum sancte crucis ab omnibus insidijs inimicoꝝ omniū: vt tibi gratam exhibeamus seruitutē ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum. In tpe paschā. Alia. Secreta.

HEc oblatio que sumus domine ab omnib⁹ nos purget offensis: que in ara crucis immolata etiām totius mundi tulit offensas. Per dominum. Pꝛefatio. Qui salutem. Cōio. Per lignum serui facti sumus: et per sanctā crucem liberati sumus fructus arboꝝis seduxit nos: filius dei redemit nos alia. et sīl dicitur cum alia. quādocūq; dicit: nisi ifra. lxx. vsq; ad pas. Postcōio.

HEsto nobis domine deꝰ noster: ⁊ quos sancte crucis letari facis honoꝛe: eius quoq; perpetuis defende subsidijs. Per dominum. Officium misse de quinq; vulneribus dñi nostri iesu christi. Officiū.

HUmiliauit semetipsum dñs noster iesus christus vsq; ad moꝛtem: moꝛtē autē crucis: propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi nomē quod est super omne nomē. ps. Misericoꝛdias domini in eternum cātabo. et dicitur Gloꝛia in excelsis. nisi per aduē. et a. lxx. vsq; ad pascha. Oratio.

DOmine iesu christe fili dei viui: q̄ de celo ad terram de sinu patris descēdisti: ⁊ in ligno crucis quinq; plagas sustinuisti ⁊ sanguinem tuum ꝓciosum in remissionē peccatorum nostroꝝum effudisti: te humiliter deꝓecamur vt in die iudicij ad dexterā tuā statuti: a te audire mereamur. Venite benedicti in regno patris mei. Qui cū eodē patre in vni. spiritus sancti viuis ⁊ regnas deꝰ

Per dias. Lectō sacha. pphete.

cp. 12. Hec dicit dñs de⁹. Effūdā de spiritu meo sup domū dauid: ⁊ sup habitatores hieru salē spūm gratie et miserationis. Et aspicient i eū quē cōfixerūt: ⁊ plāgēt eū plāctu quasi super vnigenitū: ⁊ dolebūt sup eū vt doleri solet i morte primogeniti. In die illa erit plāctus magnus in hierusalē: ⁊ dicetur ei. Que sunt iste plage in medio manuū tuaꝝ? Et dicet eis. His plagatus sum i domo corū qui me diligebāt. Framea suscitare super pastorē meū: ⁊ sup virū cohērētē michi dicit dñs exercituū. Percutiā pastorē: ⁊ dispergētur oues gregis. Dicit dñs exercituū. Gr. Imperiū expectauit cor meum ⁊ miseriam: et sustinui q̄ simul contristaretur et non fuit: consolantē me quesiui et non inueni. ℣. Et dederūt in escā meā fel: ⁊ in siti mea potauerunt me aceto. Alla. ℣. Auc rex noster iesu christe: qui solus nostros errores ⁊ reatus miseratus pertulisti: patri obediēs ducis ad crucē: vt agn⁹ mansuet⁹ ad occisionem: tibi gloria osanna: tibi summe laudis et honestatis corona. Sequētia.

Quenam cū discipulis pce celebrasti: ⁊ morte aplis pālā nūciasti: ⁊ auctorē sceleris iudā demōstrasti: ⁊ egress⁹ ptin⁹ hortulū intrasti. Tunc pcidēs dñs humo se pstrauit: ⁊ trāsferri calicē a se postulauit: sed patris arbitrio illud cō mēdauit: mox ⁊ ecce sanguinis sudor emanauit. Judas post hoc osculum ori dedit xpi: ad q̄d (inq̄t dñs) amice veneisti? munq̄d tradis osculo quē iamvēdidisti assistētes ptin⁹ irruūt ministri. Nox insomnis itaq̄ tota ducebat: nulla pr̄sus requies iesu prestabatur: magistrorū impia plebs iniuriatur: alapis ⁊ colaphis innocēs mactatur. Dum iesum eripere pilatus conatur iudeorū furia magis inflāmat: ⁊ plebis vox intonat vt crucifīgatur. Traditur militibus vinciis arctatur: vndiq̄ verberibus corpus cruētatur: caput regis glie spinis coronat: postq̄ fleris genib⁹ quisquis irritat. Ecce caro tenera pij saluatoris: ad colūnam nequiter coartatur lōris: sic flagellis ceditur impij tortoris: q̄ emanant riuuli rubei cruoris. Post perv̄bis medium iesus pcedebat: ⁊ crucis patibulum humeris ferebat ad fores ⁊ ostia populus fluebat: ei⁹q̄ confusio omnib⁹ patebat. Ad pudoris cumulū iesu denudaris: ⁊ vento cū frigore nudus spoliaris: innocens cum impijs i cruce dānaris: ⁊ quasi dux sceleris in medio locaris. Tenuis ligno br̄achijs manus conclauātur: corporis membra singula clauis tractabāt: nerui vene simili modo laniant: pedū plante etiā ferro cōclauantur. Fundunt riuos sanguinis mēbra saluatoris: pperet huc aīa

tristis peccatoris: hauriat vt quippiã sacrati liquoris: quo frequẽter liniat vulnera doloris. Loquẽs ielus postea sitio dicebat: ⁊ acetũ ꝓtinꝰ felle cõmiscebat: ac infusum spongia ori porrigebat: quod degustãs paululũ sumere nolebat. Mi ielu mirifice q̃d est quod aiebas: tu de siti cõquerẽs de cruce sillebas nunq̃d hãc doloribꝰ magis sentiebas: sed salutẽ potius nr̃am sitiebas. Vocem ꝓmẽs vltimã patrẽ inuocasti: spũmq; manibꝰ eius cõmẽdasti: ⁊ clamore valido tandẽ expirasti: ⁊ salutẽ omnium ita cõsummasti. Nũc ego superbio tu humiliaris: ego culpas perpetro tu pena grauaris: ego pomũ mordeo/ tu felle potaris: ego peto mollia tu dure tractaris. Demũ cuius valeat mens vel lingua fari: q̃tũ virgo creditur intus cruciari: dum cõcernit mortui latꝰ vulnerari: atq; nati viscerea lãcea rimari? Corpus cuiꝰ mortuũ iã nil sentiebat: sed militis lãcea pectus conscindebat: quã fixã i latere filij videbat: vnde aqua sanguine mixta effluebat. Ad hũc ergo ꝓpera fontẽ redẽptoris: vt fluẽtis quippiã haurias dulcoris: atq; vite lauacrum ꝑcium cruoris: quo tui curatio ꝓfluat languoris. Tractus.

IVdica me deꝰ ⁊ discerne causam meã de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti: ⁊ quare tristis incedo/ dum affligit me inimicus? Quia etes enim iniqui insurrexerunt aduersum me: et mentita est iniquitas sibi.

Supra dorsũ meũ fabricauerũt pctõres: plõgauerũt iniq̃tatẽ suã

Ipsi vero considerauerunt ⁊ inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meã miserunt sortem.

Foderunt manꝰ meas et pedes meos: ⁊ dinumerauerũt oia ossa mea: et dolorẽ sup dolorẽ vulneribus meis addiderunt. S. Ioãnẽ.

In illo tpe. Prescies ielꝰ q̃ iã oia cõsummata erãt de ipso: vt cõsummaret scriptura dixit. Sitio. Vas ergo erat positũ aceto plenũ. Illi autem spõgiã plenã aceto hyssopo circũponẽtes: obtulerũt ori eius. Et cũ accepisset ielus acetum: dixit. Cõsummatũ est. Et inclinato capite tradidit spũm. Iudei ergo qm̃ parasceue erat: vt nõ remanerẽt in cruce corpora sabbato (erat em̃ magnus dies ille sabbati) rogauerũt pilatũ vt frangerẽtur eor crura: ⁊ tollerent. Venerũt ergo milites: ⁊ primi quidẽ fregerũt crura: ⁊ alteriꝰ q̃ crucifixus est cum eo. Ad ielum autẽ cũ venissent/ vt viderũt eũ iã mortuũ: nõ fregerũt eiꝰ crura. Sed vnꝰ militũ lãcea latꝰ eiꝰ aperuit: ⁊ cõtinuo exiuit sanguis ⁊ aqua. Et q̃ vidit testimoniũ phibuit: ⁊ verũ est cap. 19

testimoniū eius. Off. Insurrexerunt in me testes iniqui: et ab̄ mēdacium quesierūt me interficere: et nō pepercerūt in faciem meā spuere: et lāceis sius vulnera: cerūt me: et conculcata sunt omnia ossa mea. Secreta.

DOmine ihesu christe qui pro mundi redemptione crucis lignum ascendisti: vt vniuersus mūdus qui in tenebris erat illuminaretur: illā quesumus lucem in animas nostras et corpora infunde/ per quā ad eternam lucē peruenire mereamur. Qui cum patre et spiritu sancto vi. Prefatio. Qui sa.

Cōio. Foderunt manus meas et pedes meos: et dinumerauerunt omnia ossa mea. Postcōmunio.

DOmine ihesu xpe q̄ hora diei sexta pro redēptiōe mundi crucis patibulum ascēdisti: et sanguinē tuū p̄ciosum in remissionē pcōr nrōr fudisti: te humiliter deprecamur vt per tue passionis et vulnerum tuor merita/ post obitū nostrū paradisi ianuā gaudēter mereamur introire. Qui cū deo patre et spūsctō vi. ¶ Missa quotidiana de btā māria virgine.

SAlue sancta parens enixa puerpera regē q̄ celū terrāq; regit in secula seculor. In tēpore paschali Alla. ℣. Benedicta tu i mulieribus: et benedictus fructus ventris tui. Oratio.

AOncede nos famulos tuos quesumus domine deus perpetuā mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a p̄senti liberari tristitia et eterna perfrui letitia. Per dñm. Ldō libri sapiētie.

AB initio et ante secula creata sum: et vsq; ad futurum seculū non desinam: et in habitatione sancta coram ipo ministraui. Et sic i sion firmata sum: et in ciuitate sanctificata similiter requieui: et in hierusalē potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illi9: et in plenitudine sanctorū detētio mea. ℣. Benedicta et venerabilis es virgo maria: que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℟. Virgo dei genitrix quē totus nō capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. Sciendū est q̄ si in tpe pasc. fiat de festo annūciatio. btē marie i capel. erit primū Alla. ℟. Per te dei genitrix. et sco Alla. ℟. Aue maria. Item i die assumptio. btē marie vo. infra octa. et i oc. die Alla. ℟. Hodie maria virgo. in cho. et in capel. Et per oct. Alla ℟ Assumpta est. in cho. et i capel. Item in nati. btē ma. vo. infra oct. et i oc. die alla. ℟. Natiuitas gloriose. in cho. et i capel. Et per octa alla. ℟. Per te dei genitrix. in cho. et i capel. ¶ Sciē dum est q̄ a purifica. vsq; ad. lxx. et A De9 oim. vsq; ad aduētum dñi quādo fit plenū seruitiū de sancta ma.

Eccli. 24.

quãcũqꝫ ſit. contige. ſemꝑ dicit ſequens All'a. ℣. Salue virgo mater dei templũ ſancti ſpiritus: que ſola vocari digne meruiſti regina celoꝝ et dña, nili ī tpe paſcha. tunc eñ ſemper erit pꝛimũ Al'. ℣. ℘er te dei genitrix nobis eſt vita perdita data: que de celo ſuſcepiſti pꝛem: et mundo genuiſti ſalvatoꝛem. et ſcõm All'a, quãdo fit plenũ ſeruitiũ de reſurre. ſicut in alio feſto cum regi. cho. dicit ſequẽ. ad placitum. Jn capel. autẽ. ſ. All'a. ℣. ℘er te dei genitrix. ℣. ſ. All'a diuerſimode dicit ꝑ totã hebdo. videlicet die dñica. All'a. ℣. Obtine ſacris pꝛecib⁹ pia dei genitrix venĩã delictoꝝ tuis ſupplicibus. ¶ Feria. ij. All'a. ℣. ℘oſt partum virgo inviolata permanſiſti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. ¶ Feria. iij. All'a. ℣ Ora ꝓ nobis pia virgo maria: vnde xp̃s natus eſt pꝛo nobis peccatoꝝibus ora. ¶ Feria. iiij. All'a. ℣ Virtutes celi te venerãtur virgo maria: tuũ vnigenitum contẽplantes ad dexteram dei patris in poteſtate ⁊ maieſtate magna. ¶ Fer. v. Al'. ℣. Veni electa mea et ponam te in thꝛonũ meum: quia cõcupiuit rex ſpeciem tuam. ¶ Feria. vj. all'a. ℣. Salue virgo. ¶ Sabba all'a. ℣ Virga ieſſe floꝛuit: virgo deum et hominẽ genuit pacem de⁹ reddidit: in ſe reconciliãs ima ſummis. Jſtã. vij. All'a, dicũtur in capella btẽ marie a purificatio. vſq; ad aduẽ. dñi ꝓterq; a. lxx. vſq; ad paſcha nill ꝙ extra tempus paſc. ī loco illius All'a. ℣. ℘oſt partum. dicit All'a. ℣ ℘er te dei genitrix, vtã. et exceptis ꝓnominatis. Similiter ī tpe paſc. quando celebꝛat miſſa de ſcã maria ſine nota: vel poſt miſſã fit mẽoꝛia tũc pꝛimũ all'a. erit. ℣. ℘er te dei genitrix. et ſecũdũ All'a ℣ ℘oſt partum. Jn hebdo. paſc. etiam dicitur gꝛa. Benedicta ⁊ venerabilis ad miſſam quotidianã de. ſ. maꝛ. vſq; ad lab. ⁊ nõ in ipſo lab. Sequẽtia ℣ ꝑ totũ ãnũ ad placitũ. Sequn.

℘Oſt partũ virgo maria.
Dei genitrix ſecũda gratia donãtis plena. Aue terrarũ domina: alma celoꝝ regina. Tibi ethera omniſq; ſanctoꝝ turma depꝛomat ſymphoniam. Tellus flumina atq; vliuarum nemoꝛa reſultẽt voce ſua. Salue parẽs inclyta felix puerpera. ℘er te lux ⁊ veritas mũdo eſt edita. Tu ieſum papilla lactaſti ſacra: extans virgo feta mater intacta. Vnde noſtris cia faue votis domina/ chꝛiſtũ interpellans pꝛo ſalute humana. ℘er te mater aboleri filiorum flagitem⁹ crimina. ℘oſq; omnes introduci: ſempiterna paradiſi gaudia. Quo pꝛenis vite ꝑfruamur gloꝛia. Sequc.

Aue maria gratia plena
Dñs tecũ virgo ſerena.
Benedicta tu in mulieꝛib⁹. Que peperiſti pacẽ hominib⁹: ⁊ angelis gloꝛiã. Et benedict⁹ fructus vẽtris tui. Qui coheredes

vt essemus sui: nos fecit p gratiam. Per hoc autē aue: mūdo tam suaue: contra carnis iura. Genuisti plē: nouū stella solē noua genitura. Tu pui ꝛ magni leonis et agni: saluatoris christi templū extitisti: sed ꝺ̄go ītacta. Tu flos ꝛ ros: panis ꝛ pastoris virginum regina: rosa sine spina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iustitie. Tu mater es misericordie. Theophilum refor̄mās gratie. De lacu fecis ꝛ miserie. Ergo mar̄ stella/ ꝺ̄bi dei cella ꝛ solis aurora. Paradisi porta per quā lux est orta: natum tuū ora. Nos abluat a peccatis: ꝛ in regno claritatis: quo lux lucet sedula. Collocet per secula. Amen. Segn.

Letabundus exultet fidelis chorus alla. Regē regū intacte p̄fudit torus: res miranda. Angelus consilij/ natus est de virgine sol de stella. Sol occasum nesciens: stella semp rutilans semper clara. Sicut sydus radium profert virgo filium/ pariformа. Neq̄ sydus radio neq̄ mat filio fit corrupta. Cedrus alta libani/ conformatur hysopo valle nostra. Verbū ens altissimi corporari passum est/ carne supta. Esaias cecinit: synagoga meminit: nūq̄ tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibus credat vel gentilibus: sibillinis versibus hec predicta. Inkel: ꝛ propera. Crede vel vetera. Cur dānaberis ges misera? Quē docet litera. Natum considera. Ipsum genuit puerpera. Alia sequentia.

Hec clara die turma: festiua da preconia. Mariā ꝑpetādo symphonia nectarea. Mundi domina que es sola castissima: virginum regina. Salutis causa vite porta: atq̄ celi referta gratia. Nā ad illam 'sic nūcia olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena per secula. Mulierū pia agmina intra semp b̄ndicta. Virgo ꝛ grauida mater intacta ple gl̄iosa. Cui cōtra maria hec reddit famina. In me quō tua iam fiēt nuncia? Viri noui nullā certe copulā. Ex quo atq̄ nata sum incorrupta. Diue missus ita reddit affata. Flatu sacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo terre nati per eorōdia. Intra tui uteri claustra portās q̄ gubernat eterna Omnia q̄ dat tēpora pacifica. Alia sequentia.

Ale mundi spes maria: aue mil̄: aue pia: aue plena gratia. Aue virgo singularis: que p rubū designaris non passum incendia. Aue rosa speciosa: aue ieesse virgula. Cuius fructus nostri luctus relaxauit vincula. Aue cuius uiscera cōtra carnis federa ediderunt filiū. Aue carēs simili: mūdo diu flebili reparasti gaudium. Aue ꝺ̄ginū lucerna: p quā fulsit lux superna: his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua nasci: ꝛ de

enius lacte pasci rex celoꝝ voluit. Aue gēma celi luminariū Aue sancti spiritꝰ sacrariū. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ laudabilis hec est virginitas? In qua p spm̄ fctā paraclitū fulsit fecūditas. O q̄ lctā/q̄ serena/q̄ benigna/ q̄ amena esse virgo creditur. Per quā seruitꝰ finitur: porta celi aperitur: ⁊ libertas redditꝰ. O castitatis lilium: tuum pzecare filium qui salus est humilium. Ne nos pro nostro vitio: inflebili iudicio subiiciat supplicio. Sed nos tua sancta pce: mundans a peccati fece/ colloceet in lucis domo. Amen dicat omnis homo. Alia sequentia.

HOdierne lux diei celebris in matris dei agit memoria. Decantemus in hac die: semper virginis marie laudes et pzeconia. Omnis homo omni hora ipsam ora: ⁊ implora eiꝰ patrocinia. Psalle psallenisu toto cordis oris voce voto: aue plena gratia. Aue domina celoꝝ: inexpertaviri toꝝ: parens paris nescia. Fecundata sine viro: genuisti more miro genitorē filia. Florens horrtus austro flante: porta clausa post et ante: via viris inuia. Fusa celi rore tellus: fulsum gedeonis vellus: deitatis pluuia. Salue splendor firmamenti: tu caliginose mēti desuper irradia. Placa mare maris stella: ne inuoluat nos procella et tēpestas obuia. Secūdū lucam.

IN illo tempore. Loquēte ihesu ad turbas: ext ollens vocem quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter q̄ te portauit: et vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimo. Beati qui audiunt verbum dei: et custodiunt illud. Aliud in tēpore paschali. Secundū ioannem. cap. xx.

IN illo tpe. Stabāt iuxta crucem ihesu mater eius ⁊ soror matris eius: maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cum vidisset ergo ihesus matrē ⁊ discipulū stantem quē diligebat: dixit matri sue. Mulier/ ecce filius tuus. Deinde dixit discipulo. Ecce mat tua. Et ex illa hora: accepit eam discipulus in suā. Offū. Felix nanq̄ es sacra virgo maria ⁊ omni laude dignissima: q̄ ex te ortus est sol iustitie christus deus noster, alla. Et finiatur cū alla, nūcūq̄ dr extra lxx. vsq̄ ad pasc. et nisi in vigilia assumptionis tm̄. Secreta. cap. xix. cap. xx.

TUa dne propitiatione ⁊ beate marie semper virginis intercessione/ ad perpetuam atq̄ psentē hec oblatio nobis pficiat prosperitatem ⁊ pacē. Per. Pfatio. Et te in veneratione. Cōio. Blā viscera marie virginis q̄ portauerūt eterni patris filiū. In tpe pasc. cōio Vera fides genuit purgauit crimina mundi: et tibi virginitas inuiolata manet alla alla. Postcōio.

SUmpti dne salutis nē subsidijs: da q̄s eius patroci-

tis nos ubiq; protegi: in cuius veneratione hec tue obtulim⁹ maiestati. Per dominum.

Missa pro defunctis.

REquiem eternam dona eis domine: & lux perpetua luceat eis. ps. Te decet hymnus deus in sion: et tibi reddetur votū in hierusalē: exaudi orationē meā ad te omnis caro veniet. Nota q; ad quālibet missam que pro corpore presenti celebra. cuiuscūq; fuerit: nisi fuerit pro rege vel regina vel alio magno dño quinq; dicūtur orationes. Pria oro. Dēs sempiterne de⁹ miam tuā supplices deprecamur vt aiam famuli. ij. oro. Deus q̄ inter apostolicos. iij. oro. Deus venie largitor. iiij. oro. Dēs & miseri cors de⁹ pnica. v. oro. Fideliū. Infra triginta quinq; dicūtur ores. s. Deus cui proprium. minor: & cetere ores vt s pro corpore plenti. Ite in. xiij. die omnes or. dicūtur: vt infra trigin. In omnib⁹ anniuer. quinq; dicūtur or. s. Deus indulgen. cetere vt s. p corpore plenti. Si missa p corpore plenti vel in anniuer. cuiuscūq; fue. ifra trigin. celebret: prima oro pro corpore plenti: vel anniuer. iij. pro trigi. oro. De⁹ cui ppriū. minor. iij. De⁹ q̄ inter apostoli. Deus venie largitor. v. Fideliū. Quādocūq; corpus est presens & i anniuer. episcopor & decanor ecclesie posit̄ execu tor officiū in inceptione mis. altare thurifica. diacon⁹ cū thuribulo. accedat & corp⁹ illud in feretro vel in tūba tuc̄ set. Similiter ante euāg. dū tract⁹ cant̄ incēsato pri⁹ altari: & tertio posit̄ facer. sacrificiū ante lotionem loco suo dispositū thurifi. idem diaco. thurificet sicut prius: nō circūeundo corpus i feretro vel tūba: sed ex utraq; parte vtraq; vice incipiendo a capite semp cū thurifica. Nunq̄ eā thurificat corpus ad Placebo. vel ad Dirige. sicūm usum sar: sed ad missam semp nisi fuerit corp⁹ regis / epi / comitis / vel baronis Quotidie ante diem sepulture pro corpore presenti cuiuscūq; fuerit dicitur ista Oratio.

DEus cui proprium est misereri semper & parcere: te supplices deprecamur p anima famuli tui quā hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimici: nec obliviscaris in finem: sed iubeas illā ab angelis sanctis suscipi: atq; ad regionē viuorum perduci: vt que in te speravit & credidit: sanctorū tuor mereatur societate letari. Per dominū nr̄m ihesum. Pro corpore presenti & in anniuer. & trigin. episcopor: & in die animarū tuā. Epistola. Ad thessalon.

FRatres. Nolumus vos ignorare de dormientibus vt non contristemini: sicut & ceteri qui spem non habent. 1. thes. 4.

Si enim credim⁹ q ihesus mortuus est et resurrexit: ita et deus eos qui dormierūt per iesum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus ī verbo domini: quia nos qui viuimus/qui reliqui sumus: in aduentu domini non preuenietimus eos qui dormierunt. Quoniā ipse dominꝰ in iussu: ⁊ in voce archangeli: ⁊ in tuba dei: descendet de celo: ⁊ mortui qui in christo sunt resurgēt primi. Deinde nos qui viuimus qui derelinquimur: simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam christo in aera: et sic semper cum domino erimus. Itaq; consolamini inuicem: in verbis istis. In anniuersa. ⁊ trigin. aliorum quorūlibet. Lectio libri machabeorum.

IN diebus illis. Vir fortissimus iudas collatione factā duodecim milia drachmas argenti misit hierosolymam / offerri eā ibi pro peccatis mortuorum: iuste ⁊ religiose de resurrectione cogitans. Nisi eī eos qui ceciderant resurrecturos speraret: superfluum videretur ⁊ vanum orare pro mortuis. Et quia considerabat q hi qui cum pietate dormitionē acceperant: optimā haberent repositā gratiam. Sāncta ergo et salubris est cogitatio p defunctis exorare: vt a peccatis soluant. Hec duo sequentes epistole legātur per totū annum ad nullam quotidianā pro defunctis aliernis dieb⁹ p hebd̄.

Lectio libri apocalypsis bēati ioannis apostoli. cp. 14.

IN diebus illis. Audiui vocem de celo dicētem mihi. Scribe: beati mortui qui in domino moriuntur. Amodo iam dicit spirit⁹: vt requiescāt a laboribus suis. Opera eī illorū sequūtur illos. Ad corinthios.

FRātres. Christus resurrexit a mortuis primitie dormiētium: quoniā quidē per hominem mors: ⁊ per hominē resurrectio mortuorū. Et sicut in adā omnes moriuntur: ita ⁊ in christo omnes viuificabunt. Vnusquisq; autē ī suo ordine. In omnib⁹ missis p defunctis epis semper d̄r Gr. Si ambulē in medio umbre mortis: non timebo mala quoniā tu mecū es dñe. ℣. Virga tua ⁊ baculus tuus ipsa me consolata sunt. Et idē grad̄. Semper incipiat ⁊ suus ℣. pcantet a trib⁹ clericis de q. forma habitu nō mutato ad caput defuncti si adest: sinautē ad gradū chori. In oibus alijs missis p defunctis dicit grad̄. Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Anime eorum in bonis demorentur: ⁊ semen eorū hereditet terrā, ita q idē grad̄. incipiatur ⁊ suus ℣. percātet a tribus clericis de q. forma habitu non mutato quandocūq; corpus adest ad caput defuncti tātum: sinautē ad gradū chori ⁊ in die anniuersarij in pulpito.

Alias illud idē gra **Requiē eter.** et tuus ℣. **Aie coꝛ.** quotiēscūq; cantātur in anniuer. & trigin. & in missis feria. pro defunctis post eoꝝ inceptionē a toto choro interim sedente absq; neuma in fine percātentur. Quando cōq; corpus adest i omnibus mis. pro defunctis dicat̄ tract⁹. **Sicut ceruꝰ.** ibidem vbi grad. a quatuoꝛ clericis de superioꝛi gradu habitu non mutato nequaq; vt in alijs tractibus alternatim sedentibus sed interim continue stantibus ad caput coꝛporis quod p̄sens fuerit: vel episcopi defūcti si adest: simulq; ad gradū chori quousq; finierint ipsum tractū: ita q; omnes isti q̄tuoꝛ clerici simul p̄mū ℣. incipiant: quē duo ex parte chori principalis prosequātur. Sequēs ℣. ab alijs duobus ex altera parte cātetur: et sic alternis vicibus singuli ℣. totus trac. ab illis quatuoꝛ dicātur choro simul interim sedēte: ita quidē vt oēs simul ipsum tractum terminent. Tractus.

Sicut ceruꝰ desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. ℣ Sitiuit anima mea ad deū viuū: quando veniā & apparebo ante faciē dei mei. ℣ Fuerūt mihi lachrymē mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi per singulos dies vbi est deꝰ tuus?

In anniuer. & trigin. & i oibus alijs mis. p defunctis ꝺ sequēs tractus a toto choro alternatim

simul interi sedente cū cātu in gradali sup hoc notato: missa in die aiaꝝ tm tunc em ꝺ cū eodē cantu quo in dñica. Ixx. a quatuoꝛ clericis de superioꝛi gradu: habitu non mutato ad gradū chori supradicto mō seq; quo tract **Sicut ceruꝰ.** Tract⁹.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes: in oratiōnem serui tui.

Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: & ꝓpter legem tuā sustinui te dñe.

Pro coꝛpoꝛe p̄senti et in omnibus anniuersa. et triginta. episcopoꝝ: et in die animarum similiter, in dñicis et. ij. feris quando dicitur nulla ferialiter in capella vel alibi dicitur hoc euangelium. Scōm iohannem.

In illo tpe. Dixit martha ad iesum. Dñe si fuisses hic: frater meus nō fuisset moꝛtuus. Sed & nunc scio quia q̄cūq; poposceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio quia resurget in resurrectione: in nouissimo die. Dicit eis iesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me: etiam si moꝛtuus fuerit viuet: et omnis qui viuit et credit in me: non moꝛietur in eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiq; domine, Ego credidi quia tu es

xps filius dei vivi: qui in hunc mundum venisti. Oñs. Domine ihesu christe rex glorie: libera animas omnium fidelium defunctorum de manu inferni: et de profundo lacu. Libera eas de ore leonis: ne absorbeat eas tartarus ne cadant in obscura tenebrarum loca: sed signifer sanctus michael representet eas in lucem sanctam. Quam olim abrahe promisisti et semini eius. ℣. Fiat q̄ṡ corpus adsit i omnibus anniuer. et trigintalibus post ablutionem manuum incipiat sacerdos iunctis manibus in medio altaris hoc modo. Hostias et preces tibi domine offerimus. Chor⁹ Tu suscipe pro animab⁹ istis quarum hodie memoriam agimus: fac eas domine de morte transire ad vitam. Sacerdos priuatim dicat In spiritu humilitatis. more solito. Deinde dicat similiter priuatim. Orate fr atres et sorores pro fidelibus defunctis. Et chorus respondeat cantando ℟. Requiem eternam dona eis domine: ℣ lux perpetua luceat eis. Quam olim abrahe promisisti et semini eius. In omnibus ℟o aliis missis p defunctis que festialiter dicūtur: nec quando vltimo ante pasc. expletur officiū mortuor: nec i die animar ℟z. In die animar tm Oñs. O pie deus: qui primū hominē ad eternā gloriā reuocasti: pastor bone q̄ ouē perditā pio humero ad ouile reportasti: iuste iudex dum veneris iudicare libera de morte animas eorum quos redemisti: ne tradas bestijs animas confitētes tibi: ne derelinquas eas in finem. Ante die sepulture. Secreta.

SUscipe quesum⁹ dñe misericors pater oblationem quā tibi offerimus pro anima famuli tui ℣. quam hodie de carnali corruptione liberasti: ℣ concede vt ab omnib⁹ humane cōditionis excessibus his remedijs expiet: ℣ i requie sempiterna diem resurrectionis p̄sto letur. Per. In omnib⁹ missis p corpore pleni: ℣ i omnib⁹ anniuer. ℣ triginta. ℣ i die aiar: et quādo vltimo fit seru. mortu. ante pasc. ℟z hec cōio.

Pro quor memoria corpus xp̄i sumit: dona eis dñe requiē sempiternā. ℣. Et lux perpetua luceat eis. Pro quor memoria sanguis xp̄i sumitur: dona eis dñe requiem sempiternam. In ōbus alijs mul. p defunctis ℟z hec cōio. Lux eterna luceat eis dñe: cū sanctis tuis i eternū quia pius es. Ante die sepul. posco.

PReesta q̄s oñs de⁹: vt ánimam famuli tui ab angelis lucis susceptā: i preparata habitacula deduci faciasb⁹ p̄ōr. Per. ℣. Fiat q̄ṡ anniuer. Similiter cum sacerdote canonici, vel custosq̄ alteri⁹ dicant oñes q̄ in anniuersa. ep̄or. Epla. Mirtoztillim⁹ iudas. ℟. Requiem eternā. ℣. Aie eorū. A toto cho. ℟z Tract⁹ De profundis, similiter a toto choro cantetur. Euāge. ℟o

prout supra in te. premotatur.

¶ Nota etiã q̃ quando dicit missis mort. ferialiter gradua. per cãtorẽ inchoetur: ⁊ a toto cho. interim sedẽte cum suo ꝺ. absq; neuma prãtetur: humilit ⁊ tract⁹. Deprofundis cũ cantu abbreuiato. Et sciendũ est q̃ hec missa que ferialiter in cp. dicit pro fidelib⁹ defunctis: generaliter habet dici etiã ante pasc. quando cõplet officium mort. ac etiam in die anniuẽ. ¶ In dis sepultu. cuiuscunq; corpus sit dicitur Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: misericordiã tuam supplices deprecamur: vt animam famuli tui cuius corpori debitũ sepulture officiũ persoluimus: in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari: vt cũ dies agnitionis tue aduenerit: inter sanctos ⁊ electos tuos: eũ resuscitari ꝓcipias. ꝑ. Secre.

SUscipe dñe ꝓ anima famuli tui hostiam quã tibi deo patri obtulisti ꝓ nobis benigne. Et quia causa hominũ descendisti de celis: te rogante sanctorum tuorum mereat adiungi consortijs. Per te saluator mundi. Qui viuis. Postcõio.

PResta q̃s dñe vt aia famuli tui: cui hodie officia humanitatis exhibemus: his sacrificijs expiata/ saluationis tue ꝑpetuo munere gratuletꝰ. Per dñ. ¶ In die trigi. or

DEus cui ꝑpriũ est misereri semper ⁊ pãrcere: propitiare anime famuli tui/ ⁊ oĩa eius peccata dimitte: vt mortis vinculis absolutus/ trãsire mereat ad vitã. Per dñ. Secreta.

INtuere q̃s omnipotens eterne deus: ⁊ placatus suscipe dignare hoc sacrificium quod tibi offerim⁹ pro aia famuli tui: ⁊ cõcede illi pacẽ ꝑpetuã ⁊ requiẽ sempiternã. ꝑ. Postcõio.

PRosit q̃s dñe anime famuli tui diuini celebratio sacramenti: vt eius in quo sperauit ⁊ credidit: eternũ capiat te miserante cõsortiũ. ꝑ dñ. ¶ In anniuersarijs. Oro.

DEus indulgentiarũ dñe: da anime famuli tui (cuius anniuersariũ depositionis diem cõmemoramus) refrigerij sedem: quietis beatitudinem: luminis claritatẽ. ꝑ. Secreta.

PRopitiare dñe supplicationibus nostris pro aia famuli tui cuius hodie annua dies agitur: pro qua tibi offerimus sacrificium laudis: vt eã sanctorum tuorum cõsortio sociare digneris. Per. Postcõio

PResta quesumus dñe: vt aia famuli tui: cuius anniuersarium depositionis diẽ recolimus: his purgata sacrificijs indulgentiam pariter ⁊ requiem capiat sempiternam. ꝑ dñ. ¶ Pro episcopis. Oratio.

DEus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos põtificali fecisti dignita-

te cenſeri preſta ꝗs vt quozū vi
cem ad hozam gerebant in ter-
ris:eozū perpetuo cōſoztio letē
tur in celis. Per. Secreta.

Oferim⁹ tibi dñe oblatio
nē ſeruitutis p aiab⁹ fa-
mulozꝫ tuozꝫ pōtificū:ſupplicā-
tes vt cum pzeſulibus apoſtoli-
ce dignitatis quozum ſunt exe-
cuti officium/habere mereātur
ſempiterne beatitudinis poz-
tionem. Per. Postcommunio.

Proficiat dñe ꝗs anima-
bus famulozū tuozū pon
tificū/diuini celebratio myſte-
rij:vt quos in terris poſſitos hu
tus muneris diſpēſatozes eſſe
feciſti:inter electos antiſtites
eos iubeas cōmumerari. Per.
Pro fratrib⁹ & ſozozib⁹ oiz.

Deus venie largitoz & hu
mane ſalutis auctoz: ꝗs
clemētiam tuam vt noſtraꝫ cō
gregationū fratres et ſozozes q̄
ex hoc ſeculo tranſierunt inter
cedente beata maria ſempꝫ vir-
gine et beato michaele archan
gelo cū oibus ſanctis ad perpe
tue beatitudinis conſoztiū pue
nire concedas. Per. Secreta.

Deus cuius mīe tue non
eſt numerus: ſuſcipe p-
pitius pzeces humilitatis nr̄e/
et aiabus fratrū & ſozoꝫ nr̄aꝫ
cōgregationū: quibus tui nois
dediſti confeſſionē:p hec ſacramē
ta ſalutis nr̄e cūctoꝫ remiſſio-
nē tribue pcōꝫ. p. Postcōio.

Preſta ꝗs omhs̄ miſeri-
coꝛs deus: vt anime fra-
tꝛū & ſoꝛoꝛū nr̄aꝛū cōgregatio
nū p ꝗb⁹ hoc ſacrificiū laudis
tue obtulimus maieſtati:p hu-
ius ſacramēti virtutē a pcīs oī
bus expiate/lucis ppetue te mi
ſerāte recipiāt bīitudinē. Per.
Pro benefactoꝛib⁹. Oco.

Omn̄ꝑs et miſericoꝛs de⁹
vnica ſalus moꝛtaliū: te
ſupplices exoꝛam⁹ p aiabus fa
mulozū famularūꝫ tuarū pa-
rentū & bñfactoꝛ nr̄oꝛ:vt inter-
ueniēte btā dei genitrice maria
cū oibus ſanctis tuis:pcōꝛ eis
largiri digneris indulgētiam:&
in nouiſſimo die beate reſurrec-
tiōis letitiā.p eundē. Secreta.

Sanctifica ꝗs dñe hec fide-
liū oim vitalia ſacramē-
ta & pſta vt p ea interueniente
btā dei genitrice maria cū oib⁹
ſāctis tuis:hoc ipm̄ pficiat aia
bus famuloꝛ famularūꝫ tua-
rū parentū & benefactoꝛ nr̄oꝛ
ab oibus vitīs expiate/pabulo
vite reficiāt eterne.p eū. Postcō.

Vuificet nos ꝗs dñe salu
tare quo paſti ſumus ſa
cramentū:& interueniente btā
dei genitrice maria cū oib⁹ ſan
ctis tuis cōcede hoc ipm̄ pfici-
at aiabus famulozū famula-
rūꝫ tuarū/parentū et benefa-
ctoꝛum noſtroꝛū: ad pmerendā
ppitiatiōis tue gr̄am/ & pcipiē
dam future reſurrectiōis glo-
riā ſempiternā. p eūd. Pro
oibus fidelibus defunctis. oco.

Fidelium de⁹ oim cōditoꝛ et
redēptoꝛ:aiab⁹ oim fide-

lis dñe omnium remissionē cūcto
rū tribue peccatoꝝ: vt indulgē
tiam quā semp optauerūt/ pijs
supplicationibus cōsequātur.
Qui cum deo patre et spiritu
sancto viuis et reg. Secreta.

HOstias q̄s dñe quas tibi
offero pro animabus omniū fi-
delium defunctoꝝ oblatum/ ppi-
tiatus intende: vt quibus fidei
xpiane meritū contulisti/ dones
et premium. Per. Postcōio.

ANimabus q̄s dñe oim fi-
delium defunctoꝝ oratio
proficiat supplicantium: vt eas
et a peccatis oibꝰ exuas: et tue
redēptionis facias esse particip-
pes. Qui cum deo patre in vni.

Cantus apostoli officium.

MIhi autē nimis
honorati sunt a-
mici tui deus: ni
mis confortatus
est principat⁹ eo
rū. In tpe pasc.
Alla. ℣. Dñe probasti me et cogno-
uisti me: tu cognouisti sessionem
meam et resurrectionē meā. Dēo.

GAudi dñe plʒ tuū eū sā
cti apli tui Protectio sup
plicantē: vt tuo sp auxilio mu-
nit⁹: secura tibi possit deuotio
ne seruire. Per ℣. Ad ephesios.

Cap. 2

FRatres. Iā nō estis ho-
spites et aduene: sed estis
ciues sanctorū et domestici dei: su-
peredificati sup fundamētum
apłoꝝ et pphetarū/ ipso sūmo
angulari lapide xpo iesu. In
quo ois edificatio extructa: cre-
scit i tēplū sanctū i dño. In quo et
vos coedificamini in habernacu-
lū dei: in spū sancto. ℣. Nimis
honorati sunt amici tui deus:
nimis cōfortatus est principat⁹ eoꝝ.
℟. Dinumerabo eos et sup arenā
multiplicabuntur. Sequentia.

CLare sanctoꝝ senat⁹ apłoꝝ
princeps orbis terraꝝ re
ctoꝝq̄ regnoꝝq̄. Ecclesiarū mo-
res et vitā moderare. Que p do
ctrinā tuam fideles sunt vbiq̄.
Antiochus et rom⁹ cōcedūt tibi
petre regni solū. Tyrānidē tu
paule alexādrinā inuasisti gre-
ciā. Ethiopes horridos matthes
agnelli vellere. Qui maculas
nesciat aliquas vestisti cādido.
Thoma/ bartholomee/ Joānes
philippe simō. Jacobiq̄ pari-
les andrea thadee dei. Bellato-
res inclyti. En vos orbēs et occi
dens. Imo teres mundi circu-
lus. De patres habere gaudēt
et expectāt iudices. Et idcirco
mundus omnis laudes vobis
et honorē debitum supplex
impendit. Infra. lxx. Tractus.

BEatus vir qui timet dñm:
in mādatis eius cupit nimis
℣. Potēs in terra erit semē eius: ge
neratio rectoꝝ benedicet. ℣. Glo
ria et diuitie in domo eius, et iustitia eius
manet in seculum seculi. Secūm ioānē.

In illo tpe. Dixit te. di. su. Ca.

HEc mādo vobis: vt dili-
gatis inuicem. Si mund⁹ vos
odit: scitote q̄ me priorē vobis
odio habuit. Si de mūdo fuisse
tis: mundus q̄d suū erat dilige-

ret. Qz vero de mũdo nõ estis: sed ego elegi vos de mundo: ꝓpterea odit vos mũdus. Memẽ tote sermonis mei quẽ ego dixi vobis: nõ est seruus maioz dño suo. Si me persecuti sũt: & vos persequẽtur. Si sermonẽ meũ seruauerũt: & vestrũ seruabũt. Sed hec oia facient vobis/ꝓpter nomẽ meũ: qz nesciũt eum q̃ misit me. Si non venissem & locutus fuissem eis: pctm̃ nõ haberẽt. Nũc aũt excusationẽ nõ habẽt de pctõ suo. Qui me odit et patrẽ meũ odit. Si opera nõ fecissem in eis q̃ nemo alius fecit: pctm̃ nõ haberẽt. Nũc autẽ et viderunt: et oderũt me & patrem meum. Sed vt adimplea tur sermo qui in lege eoz scriptus est: quia odio habuerunt me gratis. Offz. In omnẽ terrã exiuit sonus eozũ: et in fines orbis terre verba eozum. In tempoze paschali. Alla. Secreta.

BEati apli tui N. dñe solennia recẽlentes: qs vt eius auxilio tuo bñficia capiamus: ꝓpter quo tibi hostias laudis offerimus. Per. Prefatio. Et te dñe. Cõio. Vos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicãtes duodecim tribus israel dicit dñs. In tẽpoze pascha. alla alla. Postcõ.

TVere nos misericoz deꝰ per hec sancta que sumpsimꝰ: et beati apostoli tui N. cuiꝰ natalitia celebramus/ semper guberna ꝓtelldõs. Per.

℣ In natali vniꝰ mar. Offm.

EXaltabitur iustus in dño & sperabit in eo: & laudabũtur oẽs recti corde. In tpe paschali alla alla. ps. Exaudi deus orationem meã cum deprecoz: a timoze inimici eripe animam meam. Oratio.

ADesto dñe supplicatõibꝰ nr̃is: & intercessiõe bti N. martyris tui ppetuã nobis miam benignꝰ ipende. p. Lec. lib. sapie.

BEatꝰ vir q̃ in sapiẽtia morabit: & q̃ in iustitia meditabitur: et in sensu cogitabit circũspectionẽ dei. Cibauit illũ pane vite et intellectꝰ: et aqua sapiẽtie salutaris potabit illũ. Et firmabit in illo & nõ flectet: et cõtinebit illũ & nõ confundet: & exaltabit illum apũd ꝓximos suos. Et nomine eterno hereditabit illũ: dñs deus nr̃. Gz. Posuisti domine super caput eius coronam de lapide pretioso. ℣. Desiderium anime eius tribuisti ei: & voluntate labioꝝ eius nõ fraudasti eum. Alleluia. ℣. Posuisti domine super caput eius coronam de lapide pretioso. Sequentia.

ORganicis cãnamus modulis nunc N. solennia. Omnigenis dño vocibꝰ: reddẽtes odas debitas. Qui in suis sctis mirabilis nimis: multiplici virtutum floze eosdem decorat ac mirifice adoznat. Nã et in ipsis quasi in quibusdã musicis instrumentis: digito ꝓpzio

Ecclꝰ. 14. et 15

fides agitat fides ytutū sonoras/has numerose ꝓcurrēs singulas. ℣ermiscet singulis diatesseron melliſluam melodiā. Quā generat virtutū mē illa. Que alīs decēter cōpolita reddit suauem symphoniā. Qua sine cuncta. ℣iunt dissona. Nec non friuola. Qua cū oīa. ℣iunt consona. Necnō vtilia. Qua in ſti bene. Mozātur rite. ℣etentes excelſa poli sidera. Alacres decantāt nouā cāticā in citharā chzeicis. Quozum agentes festa consoztia mereamur ī celesti patria. Tractus.

Dilexiſti iniquitatē et odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis. ℣. Myrrha gutta et gaſſia a vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo regina. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo in nutibus eius. ℣. Audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliuiſcere populum tuum et domum patris tui. ℣. Et concupiſcet rex decorem tuum quoniam ipſe est dominus deus tuus et adorabunt eum filie tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis. ℣. Omnis gloria eius filie regis ab intus in fimbriis aureis circumamicta varietatibus adducentur regi virgines post eam proximę eius adducentur tibi in leticia et exultatione adducentur in templum regis. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii constitues eos principes super omnem terram. ℣. Memores erunt nominis tui domine in omni memoria generationis et generationis. ℣. Propterea confitebuntur tibi populi in eternum et in seculum seculi. ℣. Alleluia alleluia. Secreta.

Placentia munera dñe hīs placerena pietate intuere: vt sancti spūs perfundantur benedictione: quatenꝰ illā validius in nostris cozdibus dilectionē infundant/per quā sanctꝰ N. martyz tuus oīa cozpozis tozmenta deuicit. ℣er in vnitate eiusdē. Cōio. Qui vult venire post me abneget semetipsum: et tollat crucem suā et sequatur me. Poſtcōio.

Quos refecisti dñe celesti mysterio/ab omnibꝰ hīs ꝓpitiatus absolue delictis: vt intercedēte beato N. martyze tuo/diuino munere purificatis mentibus perfruamur. ℣er ō.

Missa pturi. martyꝝ. Offm.

Intret ī cōspectu tuo dñe gemitus cōpeditozū: redde vicinis nr̄is septuplū ī sinu eozū vindica sanguinē sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus est. ℣. Deꝰ venerūt gētes in hereditatē tuam polluerunt tēplū scm̄ tuū: posuerūt hierm̄ in pomoꝝ custodiā. Ofto.

Omnipotens sempiterne deꝰ: da nobis sanctozū martyzū tuozū N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ab instātibus liberemur periculis: et digni efficiamur gaudijs sempiternis. ℣er. Ad Hebzeos.

Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiā adepti sunt repzomissiones. Obturauerunt oza leonū: extinxe

cap. 12

cap. 11

runt impetū ignis: effugarunt aciem gladij: conualuerunt de infirmitate ꝓtes facti sunt in bello. Castra verterunt exterorum: acceperūt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij vero distenti sunt non suscipiētes redemptionem: vt melioꝛē inuenirēt resurrectionē. Alij vero ludibꝛia et verbera experti insuper et vincula et carceres. Lapidati sunt: secti sunt: tentati sunt: in occisione gladij mortui sunt. Circuierunt/in melotis: & in pellibus capꝛinis. Egētes/angustiati/afflicti: quib⁹ dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes/et in mōtibus et speluncis: et in cauernis terre. Et hi omnes testimonio fidei pꝛobati inuenti sunt. In chꝛisto ielu dño nostro. Gꝛ. Gloꝛiosus deus in sanctis suis mirabilis in maiestate faciens pꝛodigia. ℣. Dextera manꝰ tua dñe gloꝛificata est in virtute tua: dꝛextera manus tua cōfregit inimicū alla. ℣. Sci tui dñe bñdicēt tē: gꝛiam regni tui dicent Alla. Sequentia

ECce pulchꝛa canoꝛū resonet voce alla. Intimans requiē ciuib⁹ inclitū. Celica nimiū angeloꝛū rutilant agmia. Sancte sancte sancte: chꝛisto ouanter pꝛoclamantia. Sublimi in cathedꝛa apostoloꝛū sede fulgida lampada tribus et linguas indicātia. Omnia vt sꝛcoꝛa reputarūt tumida: ꝓpter hoc emicant velut stella firma-

mēti clara. Stolis cādidis martyꝛum colla. Hi sunt milites q̄ mundi pꝛeliauerunt bella. Coꝛonis albis coꝛonanter sancti. Quicōfitentes crediderūt iuste vel fide sectantes. Respuerunt vana. Modo habent celestia regna. In qua triumphant dicētes optima. Hiue decātāt psallētes carmina. Arte laudiflua Voce dulcisona. Regi chꝛisto submittentes colla. Multa recitaris laude spirituū. Atq̄ inbilaris in chꝛo virginū. Alla. Dulcimoda. Te decantant pudicū agmina. Laus tibi sit xp̄e semper per oia. Qui opitularis cantantes talia. Ecce pulchꝛa. Alla. Et nos pl̄i pꝛoclamemus vna. Da nobis eterna regna floꝛida. Vbi cantemus oēs

Alleluia. Scōm Lucam.

IN illo tpe. Eleuatꝰ ielus oculis in discipꝛos dicebat. Bti pauperes: quia vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cū vos oderint homines: & cū separauerint vos & exꝛobꝛauerint: et ciecerint nomē vestrū ꝓpter filiū hominis. Gaudete in illa die et exultate ecce enim merces vꝝa multa est i celo. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem et foꝛtitudinem plebi sue benedictus deus alleluia. Secreta.

SUscipe q̄s dñe munera pl̄i tui ꝓ festiuitate san-

ctoꝝ martyꝝm tuoꝝ ℳ. et ℳ. et syncero coꝛde nos fac coꝛum natalitijs interesse. ℘er. Cōto. Gaudete iusti in domino alleluia: rectos decet collaudatio alleluia.

Sacramentoꝝ | Postcōto tuoꝝū dñe participatiōe letantes suppliciter exoꝛamus vt quoꝝū merita celebꝛare cōdonas: coꝛū nos facias imitari constantiam. ℘er dominum.

¶ De quocūq; cōfessore. Ostū.

Os iusti meditabitur sapientiā: et lingua eius loquetur iudiciū: lex dei eius i coꝛde ipsius. ℣. Noli emulari in malignātibus: neq; zelaueris faciētes iniquitatē. Glia. oꝛ.

Adesto dñe pꝛecibus nꝛis quas in sancti ℳ. cōfessoꝛis tui solēnitate deferimus: vt qui nostre iustitie fiduciam nō habemus: eius qui tibi placuit meritis et pꝛecib⁹ adiuuemur. ℘ dñm. Epla. Letō iust⁹ sapiētie.

Cap. 10

Illū deduxit dñs p vias rectas: et ostēdit illi regnū dei: et dedit illi scientiā sanctoꝝū. Honestauit illū in laboꝝib⁹: et pleuit laboꝛes illi⁹. In fraude circūuenientiū illi astitit: et honestum fecit illum. Custodiuit illū ab inimicis: et a seductoꝛibus tutauit illum. Et certamē foꝛte dedit illi vt vinceret: et sciret qm̄ oīm potentioꝛ est sapiētia. Hec venditum iustum non dereliquit: sed a peccatoꝛibus liberauit eū. Descenditq; cum illo in foueā: et in vinculis nō dereliquit illū donec afferret illi sceptrum regni: et potentiā aduersus eos qui eū depꝛimebāt. Et mēdaces ostendit qui maculauerunt illū: et dedit illi claritatem eternam: dñs de⁹ nr̄. Gr̄. Os iusti meditabit sapiētiā: et lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei eius in coꝛde ipsi⁹ et nō supplātabunt gressus eius alla. ℣. Posui adiutoꝛiū sup potentē: et exaltaui electū de plebe mea. Sequentia.

Adest nobis dies alma: et magno gaudio plēa. In qua sancta eccl̄ia grata cōgaudet. Hodie celestis letat turma: que gloꝛiam cantat in excelsis voce dulcisona cum symphonia. Hodie polꝛum sancta agmina: collaudant regem deū nostrum natū ex virgine sancta maria. Aue inclyte ꝓsul xp̄i ℳ. flos pulcherrime. Tu vestigia xp̄i secutus es fide deuota. Eterni regis adept⁹ es regna. Jā gratularis in domo supna possidēs sedes almas. Te postulamus et poscimus vna. Adiuuent tua sancta suffragia fragilem vitā nostram. O beate. O sancte ℳ. Laus tibi in gloꝛia ℳ. beate. O sancte ℳ. pꝛo nobis supplica. Vt vna mereamur sancta celoꝝum templa. Possidere leti: cernentes alma gaudia que sunt plena. Sit tꝛo laus honoꝛ et iubilatio casta. Qui regnat per omnia seculo-

rum secula. Amen dicant oia.

Desiderium Tractus.

Anime eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam preuenisti eum in benedictione dulcedinis. ℣. Posuisti super caput eius coronam de lapide pretioso. Sancti.

Luc. 12 In illo tempore Dixit Iesus discipulis suis. Videte vigilate et orate. Nescitis enim quando tempus sit. Sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam: et dedit seruis suis potestatem cuiusq; operis: et ianitori precepit vt vigilet. Vigilate ergo. Nescitis enim quando dominus domus veniat: sero an media nocte: an galli cantu: an mane. Ne cum venerit repente: inueniat vos dormientes. Quod autem vobis dico: omnibus dico vigilate. Offerto Desiderium anime eius tribuisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. In tpe paschali alia.

Suscipe dñe Secreta.

sacrificium placationis et laudis: quod nos intercedente beato N. confessore tuo perducat ad veniam et in perpetuam gratiam constituat actionem. Per. Communio. Fidelis seruus et prudens quem constituit dominus super familiam suam vt det illis in tempore tritici mensuram. In tempore paschali. Alleluia alia. Postcommunio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt cuius festiuitate votiua sunt sacramenta: eius salutaria nobis intercessione reddantur. Per dñm.

Missa de sancto rocho. Officium

Gongratulamini omnes in domino diem beati rochi cōmemorantes: in cuius commemoratione letatur ecclesia plebs exultat et angeli dulcia dant melodia dicentes gloria tibi dñe: qui talē virū in cōfessorem elegisti. ℣. Beati immaculati in via: q̄ ābulāt in lege dñi. Oro.

Deus qui es gloriosus in gloria sanctor: et cūctis ad eorum patrocinia confugientibus tue petitionis salutarem pietas affectum: concede plebi tue vt intercedente beato rocho confessore tuo que in eius celebritate se deuota exhibet: lāguore epidimie quam in suo corpore pro tui nominis gloria passus est sit libera: et tuo nomini semp sit deuota. Per.

Epistola ad timotheum. 2. Thi. 2

Charissime. Memor esto iesum christum surrexisse a mortuis ex semie dauid sm euangeliū meum in quo laboro vsq; ad vincula: quasi male operans: sed verbū dei nō est alligatū. Ideo oia sustineo ppter electos: vt et ipsi salutē cōsequant̄ q̄ est cū xpo iesu in glia celesti. Tu aūt assecut⁹ es meā doctrinam/ institutionē/ ppositum/

fidē/longanimitatē/dilectionē/ patiētiā/ plecutiões/ passiões. Qualia mihi facta sunt antiochie/iconio/listris: quales plecutiones sustinui: & ex oib⁹ me eripuit dñs. Et oēs q̄ pie volūt viuere in xp̄o ihesu: plecutionē patiūtur. ℣. Tibi pio sancto rocho honor sit et gl̄ia: et deprecantes apud celestē numen tuis p̄cibus a morbo epidimie saluos nos red de. ℟. Fac q̄s dē confessor christi/ vt apud deū p̄ces nostre nō sint vane: et nobis aeris tēperiē concede: vt in fine tecū in celis congratulemur. Alla. ℣. O beate confessor rochе: ꝟ magna apud deū sunt merita tua: quib⁹ credimus nos a morbo epidimie posse liberari: et aeris tēperiē cōcedi. Alla. Suāge. Vigilate q̄ nescitis qua hora. In cōl. Osp. Te beatū rochū xp̄i cōfessorē exoratū facimus: et p̄ces ad te patrē nostrū dirigimus: vt tua intercessione a languoribus epidimie saluemur: et aeris tēperie potiamur. Pfatio. Eterne deus. Qui imminentē iniquitatis interitū/ sola mia reuocasti: quibus vt p̄pugnator exilleres cum orationis penitentia p̄stitisti. Et huic populo tuo ante cōspectū gloriе tue p̄strato orādi tribue puritatē: quē desiderat p̄sta liberationis effectū: vt quos vnigeniti tui p̄cioso sanguie redemisti/ nō patiaris mia tua mortalitatis interire supplicio. ℣. Per chm dñm nr̄m. Secreta. Āsperce nobis dñe & flagella ire tue q̄ pcā nr̄a meruēt p̄cibus et meritis btissimi confessoris tui rochi: a nobis misericorditer auerte. ℣. Per do. Cōio. O ꝟ magnificū est nomē tuū bē roche: qui tuis intercessionib⁹ multitudinē languentiū nosti sanare: et nomē tuū gloriosum p̄uenerantibus oib⁹ te p̄sentiā exhibere: beni et salua nos a morbo epidimie: et aeris tēperiē nobis p̄cede. Post. Presta quesumus omnipotens deus: vt qui celestia sacramenta percepimus/ intercedente beato rocho confessore tuo: per hec contra oia aduersa muniamur: et ab omni morbo et peste ac a subitanea morte liberemur. ℣. Per. ¶ In natali vnius virginis & martyr. Offū.



Oquebar de testimoniis tuis in conspectu regum & non confundebar: et meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. ℣. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

Eaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate N. virginis et martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. p dñm. Lectio libri sapie. Eccl. 15

Dñe deus meus exaltasti super terram habitationem meā: & pro morte defluenti deprecata fuī. Inuocauit dñm patrē dñi mei: vt nō derelinquat me in die tribulationis mee: et in tpe super

borum sine admixtione. Laudabo nomen tuū assidue: ⁊ collaudabo illud in confessione: ⁊ exaudita est oratio mea. Liberasti me de perditione: et eripuisti me de tpe iniquo. Propterea confitebor ⁊ laudē dicā nomini tuo: dñe deus meus. ℣. Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatē. ℟. Propterea unxit te deus deꝰ tuus oleo letitie. Alleluia. ℣. Emulor enim vos dei emulatione: despondi vos uni viro virginem castam: exhibere christo. Sequentia.

VIrginis venerāde de numero sapientū: festa colimus socij. Filie matris superni regis sacrosctē marie. Quā sibi in sororem dei adoptauit filius. Hec corpus suum domuit freno ieiunij. Et luxuriam secuit ense agonie. Hec contra cunctos hostis dimicauit impetus. Et hostē cruentū freta xpi dextra strauerat. Hec sponsum ab aula sese inuisentez alacris. Corde iocundo secuta/ eius est ingressa thalamū. Cuncta dulcibꝰ plena delicijs. Ppo miserias nostras suggerito: nobis cōsolationem precando. Tractus.

DIffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem ⁊ iustitiā: et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuam: quia concupiuit rex speciē tuā. Sequentia matthei.

IN illo tempore. Dixit ie- Cp. 13
sus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum thesauro abscōdito in agro: quē qui inuenit homo abscondit/ et pre gaudio illius vadit: ⁊ vēdit vniuersa que habet et emit agrum illum. Iterum simile est regnū celorū homini negociatori q̄renti bonas margaritas. Inuēta aūt una p̄ciosa margarita: abiit et vendidit omnia que habuit et emit eā. Iterum simile est regnum celorum sagene misse in mare: ⁊ ex omni genere piscium cōgregāti. Quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes: elegerunt bonos in vasa: malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatiōe seculi. Exibunt angeli: ⁊ separabunt malos de medio iustorū. Et mittēt eos in caminū ignis ibi erit fletus et stridor dentiū. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei. Etiam. Ait illis. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum: similis est homini patrifamilias qui profert de thesauro suo noua ⁊ vetera. Offe.

Filie regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Secr.

HOstias dñe q̄s tibi offerimus propitius respice: ⁊ intercedente beata ℳ. virgine tua et martyre/ vincula peccatorū nostrorū absolue. p. Coio.

Diffusa est gra in labijs tuis propterea benedixit te deꝰ in eternū. In tpe pasche. Alla. Postcōio.

Placeat tibi ꝙs mibicoꝛs deꝰ nōe seruitutis obsecta: vt mysteria sacrosctā q̄ sumpsimus/intercedente btā M. ꝺgie tuaꝛ martyꝛe & tuā gratiā nobis cōciliēt: et eterne felicitatis gaudium subministrent. Per.

¶ Missa de nōie ihesu. Introit.

In nōe ihesu omne genu flectatur celestiuꝫ terrestriū et infernoꝝ rum/& omnis lingua confiteatur quia dñs noster iesus chzistus in glozia est dei patris. ℣. Laudate dominum quia bonus dominus: psallite nomini eius quoniam suauis est. Oro.

Deus qui gloziossimuꝫ nomen domini nostri ihesu chzisti vnigeniti filij tui lecti fidelibus tuis summe suauitatis affectu amabile: et maligni spiritibus tremendum atq̄ terribile: concede propitius vt omnes qui hoc nomen iesu deuote veneꝛantuꝛ in terris: sancte consolationis dulcedinē in psenti percipiant: et in futuro gaudiū exultatiōis interminabilis iubilatiōis obtineant. Per eūdē. Lectio actuū apłoꝝ. cap. 4.

In diebus illis. Petrus impletus spiritu sancto dixit. Principes populi et seniozes audite. Si nos hodie diiudicamur in beneficio hominis infirmi in quo iste saluus factus est. Notum sit omnibus vobis et omni plebi israel/quia in nomine domini nostri iesu chzisti nazareni quem vos crucifixistis: quē deus suscitauit a mozтuis; in hoc ipse astat coꝛā vobis sanus. Hic est lapis qui repzobatus est a vobis edificantibus: hic factus est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Nec est aliud nomē sub celo datū hominibus: in quo oporteat nos saluos fieri. Gr. Constituit deus pater ad dexteram suam iesum chzistum in celestibus supra omnem potestatem et pzincipatū potestatem et virtutem et dominationem: et omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo: sed etiam in futuro: et omnia subiecit sub pedibus eius. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloziam nominis tui domine libera nos: et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Alleluia. Dulce coꝛdi nomen iesu: melos aurī mei in cla: coꝛ conuertit in iubilum: et fugat mundi fibilum. Sequentia.

Dulcis iesus nazarenus/ iudeoꝛum rex amenus: pius pulcher/ floꝛidus. Pro salute sue gentis/ subit mozтem cum tozmentis/ factus pallens lividus. Dulce nomen et cognomē hoc transcendens est pzenomē: omnibus nominibus. Mulcet reos sanat eos/ fouet reos munit eos: seruat ab insultibus. Huius regis sub vexillo/ statu

degis in tranquillo/ hostes tui fugiunt. Nomen eius meditatum belli fugat apparatum: hostes victi fugiũt. Hoc est nomen recolendũ/ qđ sic semp est tremendũ: malignis spiritib⁹. Hoc est nomen salutare/ et solamen singulare: quod succurrit tristibus. Hoc nos decet honorare/ arca cordis inserare cogitare peramare amore sed heroico. Ignatius hoc docuit: hoc et passus insonuit: cor eius scissum patuit/ inscriptum iesu celico. Ut quid maiora cupimus ꝫ qꝫ iesus sit intimus: q̃ est preamãtissimus: et q̃rit nos amare: Amat feruẽtissime: amat cõstãtissime: amat benignissime: & suos vult iuuare: Nomẽ suũ fecit tale: vt sit cunctis cordiale/ capitale/ principale/ dilectũ et intimis. Hoc hñt nature iura vt amantem tota cura reamemus/ placitura pstãtes et animis. Jesu nomẽ oẽ bonũ tenet/ dulcem facit sonũ: promeretur regni thronum/ auditum letificat. In hoc lucet splendor pris/ in hoc patet decor matris/ i hoc fulget honor fratri/ hoc fratres magnificat. Caput iesu cor/ mẽs man⁹/ pes & corpus vigor sanus: sanguis christi et humanus parantur hoibus. Hec torquentur passa dura/ his iesura & natura repanꝫ pia cura: purgatis criminibus. Ergo si quis velit scire/ quare nomẽ iesu mire/ facit bonos cõcupire sui ihe rentiam. Jesus pulcher in decore/ summus bonus in valore mitis lenis in dulcore/ pron⁹ ad clemẽtiã. Jesus est rex generosus/ iesus forma speciosus: iesus lingua gratiosus/ & mirandus opere. Jesus fortis animosus/ iesus pugil vigorosꝰ: iesus donis copiosus/ & gaudet tribuere. Jesus pie visceroſus/ iesus ductor luminosus/ iesus est delicioſus/ et sapit dulcissime. Jesus fama glorioſus/ iesus cunctis fructuoſus/ iesus totus virtuoſus: fouet suos optime. Sũmus potẽs in vigore/ summus celsus in honore: summus gratus in amore/ omnem lautem continet. Inscendo summe sapit/ ambiendo cuncta capit/ diligendo corda rapit/ et illata detinet. Eia nomen nobis gratum/ dulcis iesus appellatum: sit in corde sic firmatum/ vt nõ possit erui. Hoc reatum peccatorum tollat/ prestet iubilorũ odas/ vita beatorum donet nobis perfrui. Tractus.

Dulce nomen iesu christi fert omen ferens tristi: iocũ dans mentem iubilo. ℣. Tollit luctum affert fructum: et obductum et seductum purgat cor a nubilo. ℣. Nominatum inuocatũ: honoratum predicatũ: semper sonat dulciter. ℣. Tam peccatum ꝫ reatum: q̃donatũ expurgatum: reddit mulcens leniter. ℣⁹. Hostes ferit mores serit/ mala terit/ grates gerit/ plenum est preſidii. ℣. Nos defen

dit nos accendit: nos intēdit ⁊ extendit hoc nomen in gaudiū.

Euangelium scōm matthēū.

Cap. I

IN illo tempore. Angelus dñi apparuit i somnis ioseph dicens. Joseph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritu sancto est. Pariet autem filiū: ⁊ vocabis nomē eius ihesū. Ipse enī saluū faciet populū suum a peccatis eoꝝ. Hoc autē totum factū est vt adimpleretur quod dictū est a dño per prophetam dicentē. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filiū: ⁊ vocabitur nomē eius emanuel: quod interpretatur nobiscū deus. Credo. Offr. In nomine meo demonia eicient: linguis loquentur nouis: serpentes tollēt: et si mortiferum quid biberint nō eis nocebit: super egros manus imponent: et bene habebunt. Alleluia. Secreta.

IN veneratione nominis dilectissimi filij tui dñi nostri ihesu christi: tibi deus pater miam. deuotis mentibus hostias immolamus: suppliciter deprecantes vt earū virtute cunctis egētibus prestetur auxilium: et in eodem nomine delectantes salutarē sui proposito consequantur affectū. Per eundē. Prefa. Quia per incarnati. Cōm. Vincenti dabo manna absconditū: et dabo illi calculū candidū: et in calculo nomē nouū scriptū quod nemo scit nisi qui accipit. Postcōio.

SAcrosctā mysteria q̄ sumpsimus dñe ad honorem nominis cōplacentissimi filij tui dñi nostri ihesu christi deuotis preconijs recolentes: q̄s vt incrementa spiritualis exultationis accumulent: ⁊ affectū nr̄m ad hoc salutiferū nomen nobis iugiter imprimendū accendāt: et ad tubilationem tubilandum in ihesu saluatore nostro dulcissimo tota mentis intentione promoueant. Per eundem dñm.

℣ Per totas octauas dicatur missa predicta quando de octa. fit seruitium: sed sine. Credo. Sequen. per octa. Jesus pulcher in deco. ℣ Mis. p febrib⁹

IUstus es dñe et rectū iudicium tuū: fac cū seruo tuo scōm miam tuam. ℣. Beati immacu.

OMnipotens sempiterne deus: qui per sanctos apostolos et martyres tuos diuersa sanitatum dona largiri dignatus es: da q̄s: vt presentē famulum tuū N. qui a febrū vexatione fatigatur per: intercessionem sancti sigismundi regis et martyris tui: tua medicina erigat ad salutem et ad sanitatem pristinam clemēter reuocare dignet. Per do. Lectio libri sapiētie

QUi timet dñm nihil trepidabit et non pauebit: q̄m ipse est spes eius. Timētis dñm btā est aīa eius. Ad quem respicit: et ipse exoratus eius. Oculi dñi sup timētes eū: ꝑte-

ctoz mentiū: firmamētū vtutis. Tegmen ardoris et vmbraculum meridiani. Deprecatio offensionis: et adiutoriū casus. Exaltans animā et illuminās oculos: dans sanitatem et vitā et benedictionem. Gr. Miserere mihi dñe qm infirmus sum sana me domine. ℣. Conturbata sūt omnia ossa mea: et aia mea turbata est valde. Alla. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocē meā. Sctm matthēū.

Cap. 8. In illo tpe. Cum venisset dñs ihesus in domū petri: vidit socrum eius iacentem et febricitantē. Et tetigit manū eius: et dimisit eam febris. Et surrexit et ministrabat eis. Vespere autem facto: obtulerunt ei multos demonia habentes. Et eiciebat spiritus verbo: et oēs male habentes curauit. Vt adimpleretur quod dictum est per ysaiam prophetam dicentē. Ipse infirmitates nās accepit et egrotationes portauit. Offa. Domine conuertere et eripe aiam meam: saluum me fac propter misericordiam tuā. Secreta.

Offerimus tibi dñe munera sancta in nomine electi tui sigilmūdi regis et martyris tui: vt a presenti egroto m. febrium ardores repelli iubeas: et exinde tuo semper in omnibus muniatur auxilio. Per. Cōio. Amen dico vobis / quicquid orantes petitis credite quod accipietis et fiet vobis. Postcommunio.

Omps sempiterne deus qui dedisti fidelibus tuis obtinere oia q̄ iuste precātur: suscipe propitius preces nās: quas p famulo tuo m. in honore bti sigismundi regis et martyris tui detulerim⁹: et qđ p eo devotis mētib⁹ obtulerim⁹: celeri indulgētia prosequi mereamur. Per dñm.

Alia. p pestilētia eiu. Offa.

Recordare dñe testamēti tui et dic angelo percutienti: cessat iam manus tua: vt non desoletur terra: et ne perdas omnem aiam viuam. In tpe pascha. Alla. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Oratio.

Deus qui non vis mortē sed penitentiā desideras pcōr pplm tuū qs ad te cōuerte propitius: vt dū tibi devotus extiterit: iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per dñm. Lc. lib. reg.

In diebus illis. Immisit dñs pestilentiam suam in israel de mane vsq ad tempus constitutum: et mortui sunt ex populo a dan vsq bersabee septuaginta milia virorū. Cūq extendisset manum suā angelus domini super hierusalē: vt disperderet eā: misertus est dominus super afflictionē: et ait angelo percutienti populum. Sufficit. Nunc contine manū tuam. Erat autem angelus domini iuxta aream areuna iebu

2. reg. 24.

dit nos accendit: nos intrōdit ⁊ extendit hoc nomen in gaudiū.

Euangelium scōm matthēū.

Cap. 1 IN illo tempore. Angelus dñi apparuit i somnis ioseph dicens. Ioseph fili dauid: noli timere accipere mariā coniugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritu sancto est. Pariet autem filiū: ⁊ vocabis nomē eius ihesū. Ipse enī saluū faciet populū suum a peccatis eorū. Hoc autē totum factū est vt adimpleretur quod dictū est a dño per prophetam dicentē. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filiū: ⁊ vocabitur nomē eius emanuel: quod interpretatur nobiscū deus. Credo. Offertorium. In nomine meo demonia eicient: linguis loquentur nouis: serpentes tollēt: et si mortiferum quid biberint nō eis nocebit: super egros manus imponent: et bene habebunt. Alleluia. Secreta.

IN veneratione nominis dilectissimi filij tui dñi nostri ihesu christi/ tibi deus pater miam deuotis mentibus hostias immolamus: suppliciter deprecantes vt earū virtute cunctis egētibus prestetur auxilium: et in eodem nomine delectantes salutarē sui propositi consequantur affectū. Per eundē. Prefa. Quia per incarnati. Cōmunio Vincenti dabo manna absconditū/ et dabo illi calculū candidū: et in calculo nomē nouū scriptū quod nemo scit nisi qui accipit. Postcōio.

SAcrosctā mysteria q̄ sumpsimus dñe ad honorem nominis cōplacentissimi filij tui dñi nostri ihesu christi deuotis preconijs recolentes: hōs vt incrementa spiritualis exultationis accumulent: ⁊ affectū nr̄m ad hoc salutiferū nomen nobis iugiter impūmendū accendāt: et ad iubilationem iubilandū in ihesu saluatore nostro dulcissimo tota mentis intentione pro moueant. Per eundem dñm.

¶ Per totas octauas dicatur missa predicta quando de octa. fit seruitium: sed sine. Credo. Sequen. per octa. Iesus pulcher in dero. ¶ Mis. p febrib.

IUstus es dñe et rectū iudicium tuū: fac cū seruo tuo scōm miam tuam. ℣. Beati immacu.

OMnipotens sempiterne deus: qui per sanctos apostolos et martyres tuos diuersis sanitatum dona largiri dignatus es: da hōs: vt presentē famulum tuū N. qui a febrū vexatione fatigatur per: intercessionem sancti sigismundi regis et martyris tui: tua medicina erigat ad salutem et ad sanitatem pristinam clemēter reuocare dignet. Per dō. Lectio libri sapiētie.

QUi timet dñm nihil trepidabit et non pauebit: qm̄ ipse est spes eius. Timētis dñm btā est aīa eius. Ad quem respicit: et ipse fortitudo eius. Oculi dñi sup timētes eū: ꝑte-

ctoz mentiū: firmamētū vtutis. Tegmen ardoris et vmbraculum meridiani. Deprecatio oī lensionis: ⁊ adiutoriū cāus. Exaltans animā et illuminās oculos: dans sanitatem et vitā et benedictionem. Gr. Miserere mihi dñe qm infirmus sum sana me domine. ℣. Conturbata sūt omnia ossa mea: et aīa mea turbata est valde. Alla. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocē meā. Scōm matthēū.

Cap. 8 In illo tpe. Cum veniſſet dñs ihesus in domū petri: vidit socrum eius iacentem et febricitantē. Et tetigit manū eius: et dimisit eam febris. Et surrexit ⁊ ministrabat eis. Vespere autem facto: obtulerunt ei multos demonia habentes. Et eiciebat spiritus verbo: et oēs male habentes curauit. Vt adimpleretur quod dictum est per esaiam prophetam dicentē. Ipse infirmitates nās accepit ⁊ egrotationes portauit. Offa. Domine conuertere et eripe aīam meam: saluum me fac propter misericordiam tuā. Secreta.

Offerimus tibi dñe munera sancta in nomine electi tui sigismūdi regis ⁊ martyris tui: vt a presenti egroto N. febrium ardores repelli iubeas: ⁊ exinde tuo semper in omnibus muniatur auxilio. Per. Cōio. Amen dico vobis / quicquid orantes petitis credite quod accipietis et fiet vobis. Postcommunio.

OMnipotens sempiterne deus qui dedisti fidelibus tuis obtinere oia q̄ iuste precātur: suscipe propitius hoc nās: quas p famulo tuo N. in honore beati sigismundi regis ⁊ martyris tui deferim⁹: ⁊ qō p eo deuotis mētib⁹ oblecram⁹: celeri indulgētia p̄sequi mereamur. Per dñm.

Mis. p pestilētia eiu. Offi.



Recordare dñe testamēti tui ⁊ dic angelo percutienti: cessat iam manus tua: vt non desoletur terra: et ne perdas omnem aīam viuam. In tpe pascha. Alla. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Oratio.

Deus qui non vis mortē sed penitentiā delideras pcōr pplm tuū q̄s ad te cōuerte propitius: vt dū tibi deuotus extiterit: iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per dñm. Lect. lib. reg.

In diebus illis. Immisit dñs pestilentiam suam in israel de mane vsq; ad tempus constitutum: et mortui sunt ex populo a dan vsq; berſabee septuaginta milia virorū. Cūq; extendisset manum suā angelus domini super hierusalē: vt disperderet eā: misertus est dominus super afflictionē: et ait angelo percutienti populum. Sufficit. Nunc contine manū tuam. Erat autem angelus domini iuxta aream arcuna iebu

2. reg. 24. a

sci. Dixit dauid ad dominū cū vidisset angelum cedentem populum. Ego sum qui peccaui & iniquè egi: isti qui oues sunt qd fecerūt? Vertatur obsecro manus tua contra me et contra domum patris mei. Venit autez gad propheta domini ad dauid in die illa: et dixit ei. Ascende & cōstitue altare domino in area arauna iebusei. Et ascendit dauid iuxta sermonem gad: quem preceperat ei dominus. ℣. Misit dominus manum suā et sanauit eos, et eripuit eos de interitu eorum. ℟. Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum. Alleluia. ℣. Saluabo populum meū in medio israel: et ero eis in deum in veritate et iustitia.

Sequentia.

Iubilemus pia mente: voce corde concinente: trinitatem collaudantes. Patrem prolemq; precemur: sāctū pneuma veneremur: laudis melos concrepantes. Omnes vna proclamemus, deum summum implorem⁹: misereri quod dignetur. Cor grauatur mens lāgue scit iam mens meret et plange scit: pestis morsum dum veretur. Furia furit ledit pestis / morbus vrit nulla mestis spes salutis reddit. Mare fluit mixtum felle: iā tempestas iam procelle: plebs vbiq; premitur. Si pro malis trascaris tēpus est vt reuertaris: pie iesu miserere. Leo lustrans oues queritil nil pascis ouis perit: bone pastor nos tuere. Terra mare firmamenta: queq; parent clemēta tuo facta numine. Mare nouit te calcantem: dum te sentit ambulantem facto fertur flumine. Cuncta stant te iubente: non mouentur sed repente redeunt pacifica. Toto nisu tota cura tua laudet te factura: virtus et almifica. Auras nobis mitte leras. pestem procul pie pelle: transfer nos ad vite metes: ne nos turbent tot procelle. Olim culpa nos ligati respirantes credimus: corde mesto flagellati tibi soli credimus Lex antiqua transgressores/cōuersos eripuit: tue legis illusores pie dum corripuit. Joab abner persequentem/ et hunc armis insequentem: prece data venia. Joab vitam cōsecutus/ nocte viam transit tutus per mōtis cacumina. Dauid i prophetico/ vita datur terruino/ pro delicto graui. Terrā fugit facin⁹ dum fatetur vocibus: inquiens peccaui. Ezechias reddit fletū/ et peccatum est deletum: statim vt penituit. Mitis hester pie mentis pro salute sue gentis: assuerum adijt. Hinc fit salus mardocheo: crux seruatur amon reo: quia fulspēsus perijt. Virtus iudith de supernis/ diua dum illumiat: caput aufert holofernis/ et captiuos liberat. Mater ergo summi regis tibi natus christus ver⁹: nos signa

Cap.

uit vmbra legis/hester tuus as
suerus. Virgo natum interce-
de/vt afflictos liberet: saluet
hos a pestis cede/quos pie redi
meret. Virgo mater maris stel
la/fons horrorum verbi cella:
ne nos pestis aut procella/pec-
catores obruãt. Eia mater ter
ge fletum/tempestatis tolle fre
tum/cor mestorum redde letũ/
iam preces subueniãt. Proles
parcit si per oras/mater ergo
rumpe moras:posce tuum filiũ
Aura feda rumpens pestis/si-
mul cadant confer mestis salu-
tis auxilium. Nostros tuus ip
se natus/tollat penas et reat9:
nobis prestans consolamẽ. Ve-
rum regni sempiterni: vbi ci-
ues sunt superni/personemus
omnes. Amen. Scõm Lucam:

cap.4. IN illo tempore. Surgẽs
Iesus de synagoga: intro-
iit in domũ symonis. Socrus
autem symonis tenebatur ma-
gnis febribus:et rogauerunt il
lum pro ea. Et stans super illã
imperauit febri/et dimisit illã.
Et cõtinuo surgens ministra-
bat illis. Cum autem sol occi-
disset: oẽs qui habebãt infirmos
variis languoribus: ducebant
illos ad eũ. At ille singulis ma-
nus imponẽs:curabat eos. Exi
bant autem demonia a multis
clamantia et dicentia quia tu
es filius dei. Et increpans non
sinebat ea loqui: quia sciebãt
ipsum esse christum. Facta aũt
die egressus ibat in desertum
locum: et turbe requirebant
eum. Et venerunt vsq; ad ie-
sum: et detinebant illũ ne dis-
cederet ab illis. Quibus ille ait.
Quia et alijs ciuitatibus opor
tet me euangelizare regnũ dei:
quia ideo missus sum. Et erat
predicãs in synagogis galilee.
Offertorium. Stetit pontifex in
ter mortuos et viuos: habens thu
ribulum in manu sua aureum: et
offerens incensũ sacrificium placa
uit iram domini:et cessauit plaga
a domo. In tempore paschali.
Alleluia. Secreta.

SAbueniat nobis domi-
ne quesumus sacrificij presen-
tis operatio:que nos et ab erro
ribus vniuersis potenter absol
uat:et a totius eripiat perditio
nis incursu. Per. Cõio. Mulitu
do languentium et qui vexabantur
a spiritibus immundis veniebant
ad eum: quia virtus de illo exibat
et sanabat omnes. Postcõio.

EXaudi nos deus salutaris
noster:et intercedẽte btã
dei genitrice semperq; virgine
maria populum tuum ab iracũ
die tue horroribus liberũ: & mi
sericordie tue/tua fac largitate
securum. Per dñm nostrũ

Finis.



Incipit p̄ma de sanctis tēpore estiuali

Sācti dunstani epi & cōfessoris, extra tēpus paschale nonē lectiones fiant. Oratio.

Deus q̄ btm̄ dunstanum pōtificē tuum ad regna trāstulisti celestia: da nobis p gliosa ei⁹ merita ad gaudia trā sire perēnia. Per. Eodē die fiat mēo. de sctā potentiana v̄gie. ad primas vel. & ad mat. ān. Simile est r̄g. Diffusa est. Oratio.

Oncede nobis q̄s ops de⁹ sctē potentiane virginis tue & exultare meritis: et bñficio⁹ ei⁹ attolli suffragijs. Per. Si hoc fes. vel sctī aldelmi/vel sctī edmūdi/vel sancti barnabe apli añ pēthe. eueñ. fiāt. iij. lc. cū regimie choꝛi. Cetera oia fiāt de cōi sctoꝝ pasc. tpis. Si vero post pēte. eue. fiāt. ix. lc. & cetera oia fiūt de cōi relīq tpis. Lec. j.

Beat⁹ dūstan⁹ talib⁹ parē tib⁹ oꝛt⁹ claruit: q̄les seculo exēptos iter choꝛos cōspicere mereret ageloꝝ. Hat⁹ v̄o puer dūstan⁹ i sctē trinitatis nomine baptizat: et postmodum lr̄arū studijs tradit⁹ est. Lec. ij.

Cumq; iā in dei seruitio adoleuisset: voꝛboꝛnēsis archiepo aldelmo patruo scz suo eccessit: i cuius moꝛib⁹ cū eidē archiepiscopo vplacuisset: regi athelstano ab eodē est p̄sentat⁹: & cuz omni affectu cōmēdatus lc. iij.

Btus v̄o dūstan⁹ tpe edmūdi regis filij athelstani monachus & abbas glastonie effect⁹ monachoꝝ ibi scholā p̄m⁹ instituit: et ita v̄bo & ope collaboꝛauit. Et sicut de cereo p̄gnāti genitricis ei⁹: ceteroꝝ p totā eccl̄iam cerei fuerāt accēsi: ita p eū ex hoc loco noꝛma religiōis mōastice toto āgloꝝ diffusa est oꝛbi. l. 4.

Cumq; p̄fato regi nat⁹ eēt filij⁹/q̄ i baptismate dict⁹ est edgar⁹: btus dūstan⁹ diuis intēdēs audiuit psallētiū vocē. Pax angloꝝ eccl̄ie: nati nūc pueri & nti dūstani tpe. Quod postea rex p̄bauit euēt⁹. lc. v.

Quodā tpe p̄nte sctō dūstano trabs maxima in culmē eccl̄ie erecta ruere cepit mult̄ minās interitū. Quā dūstan⁹ dextera manu signū crucis faciēs releuat. Hūc etiā quadā nocte oꝛātē diabolus i vīl effigie aggredit: & cābucā cui vir dei initebatur de manibus ei⁹ dētib⁹ suis auferre conabat. Sed vir dei imperterrit⁹ cābucā leuat: & horrendū mōstrū cedēdo insequit. Et dū psallebat. Exurgat de⁹ & dissipent inimici ei⁹: ilꝛa me fantasma euanuit. Lectio. vj.

Edgarus in regni solio sublimatus/regnū in pace gubernauit: & dūstanū abbatē fecit epz wigoꝛnie⁹sem. Adauctoꝛ ei lōdoniēsis eccl̄ie p̄sulatu: gemi

no clarnit inſignit⁹ pontificio. Poſt hec vo archiepus wigornen ſis oim conſenſu effect⁹ eſt. Hiceti bt̄us dunſtanus ſpm̄ ſanctū in ſpecie colūbe bis vide re meruit: & angelos dei modu lantes & dicētes. Kyrie eleiſon. Xpe el. Kyrie el'. in laudē trini tatis audiuit: atq; citharā ſuaz parieti adherētem ag̃elicis ma nib⁹ reſonare antiphonā. Gau dent in celis anime ſcōz: ſolus veraciter intellexit. Hinit ita q; bt̄us dunſtan⁹ ſeptē regū tē poꝛib⁹: dieq; vocatiōis ſue imi nente: eccleſiam ſibi p̄miſſaz deo p̄mēdauit. Et ſūpto ſacramēto coꝛpis dñi: inter vba oꝛationis ſpm̄ in man⁹ creatoꝛis reddi dit: & in pace reſoluit. Tres vl time lc. de expōne euāge. Hō q̄ dā pegre. Cetera oia de cōi vni⁹ cōfeſſ. & pontt. Quāi aldelmi epi & cōfeſſ. ir. lc. fiant. Oꝛatio

DEus q̄ hodierna die ſcām pōtificē tuuz aldelmū ad eterna ſublimaſti gaudia: ei⁹ ꝗs meritis illuc nos tuas perducat mia. p. Eodē die mēo. de ſancto vrbano .p. & mar. ad primas vel. in paſ. tpe: cū hac ān. Iuſt⁹ petua. maioꝛ ꝛ. Gaudete iuſti in dño. Alio tpe anni ā. Hic eſt ꝛe martyꝛ. ꝛ. Glia & honoꝛe. Oco.

DA ꝗs oꝑs de⁹: vt qui bti vrbani martyꝛis tui at q; pōtificis natalicia colimus: ei⁹ apō te itercelliōib⁹ adiuue

(mur. Per. ad matu. l. ſ.

BEatiſſim⁹ aldelm⁹ ſplen didiſſimo angloꝝ gñe oꝛiūdus ataus etiā regib⁹ eſt edit⁹. Di q̄dē pē ei⁹ noie bētē: vir deo de uot⁹ & i ſcīs rebus ſtrēnuus: pue regis erat german⁹. Hic ergo bētē natalīū dignitate & moꝛū nobilitate parē ſibi ſoꝛtit⁹ eſt vroꝛē: de qua hāc deo acceptiſſi mā adept⁹ eſt plē. Cui nō occio ſe vt credim⁹: nec ſine iſtictu di uino aldelm⁹ nomē ſpoſuit. Al delm eñ anglice: latine vet⁹ ga lea iterꝓtat: q; galea ſalutis caput ꝓtect⁹: optimā de hoſte i celum reuexit victoꝛiam. lc. ñ.

HIc vo tradit⁹ ē liberalib⁹ ſtu dīs inſoꝛmād⁹: vbi adeo i vꝛtui exſoꝛuit: vt doctoꝛib⁹ quos gre cos & latinos habuit / nō ſolum eq̄parād⁹: ſz ēt ꝓferend⁹ eſtima ret. Mirabātur doctoꝛes tā doci le ingeniū: tā memoꝛē aim. l. ñ.

QUū igit̄ creſcēs etas adoleſcē tiā excluderet: i meldunēſi eccle ſia ꝓmo monach⁹: deinde pb̄r & abbas effect⁹ eſt. Xpe exercitūs ſpū alib⁹ grauit ſiudabat: ſubie ctoſq; ad eandē koꝛmā verbo et exēplo iuitabat: denig; oia ope ei⁹ ichoabat charitas: & ꝓſūma bat hūilitas. Di hoc feſtū poſt pēte. eueñ. tūc fiāt medie lec. de ſ. vrbāo: ſinaūt tm̄ mēo. lc. iij.

BEat⁹ vrban⁹ epſ natiōe roman⁹ ex nobili plapia oꝛt⁹ fuit. Hic bti petri apli octo decim⁹ vicarius fuit: imediate poſt martyꝛiū bti calixti ſedit in ꝓnpatu ānis octo: mēſib⁹ vn decim: dieb⁹ vo duodecim. lc. v.

Beatus vrban⁹ tāte dignitat⁹ fastigio sublimat⁹ multis cala mitatib⁹ et tribulatiōib⁹ hui⁹ mūdi: pro xpi noie affectus est. Nullis vlus est pperis: cū aduersa oia ob xpi portabat amore. Hic etiā fecit vasa plurima sacrata sacris altaribus apta: mysterium quoq; sacrum soler ti industria sanxiuit. Lcō. vj. Deniq; sua ꝓdicatione plurimos ad fidē xpi cōuertit: ꝫ valerianū btē cecilie spōsum: ꝫ fratrē ei⁹ tyburtiū cū multis alijs ad martyriū palmā icitauit. Tā dē ipe decollat⁹ ē: ꝫ sepult⁹ i via appia. Cui⁹ corp⁹ post mltos annos: vna cū ossibus bti tyburtij martyr i gallias trāslatū: ātiq; siodoro rec ōditū ē. Tresvlt. l. ō l. aldel. sine exp̄ōe euāgelij. l. vij

Hāma igit bti aldelmi roma penetrāte: eū sergius papa vltis ad se vocauit: et eū venīētē honorifice recepit quē dns cū miraclis glificauit. Dū em ꝙdā die i eccl'ia latanēsi missaz celebraret: calulā retro se porrexit rat⁹ alicui tradere ministro rū. Quā deficiēte ministro radi⁹ solaris per fenestrā irrūpēs diu in mēoriā sci sustinuit. l'c. viij. Q̄ btigit etiā rome vt puer ex interesta mēe icertoq; pīe edit⁹ fama papā lederet. Dō itelligēs aldelmus puerū vigilij diez natū ꝑcepit exhiberi. Cui btūs aldelmus ꝑcepit vt faterer si sergi⁹ papa iceste reus hēret. Rñdit ut fans ipm sine crimine esse. l. ix

Q̄ dq; btūs aldelm⁹ bñdictiōe papē recepta: ad pp̄a reuersus in cenobio suo eccliā scē dei genitricis ꝓstrueret: trabs vna breuior alijs ē iuēta. Cōtristatus ḃo sc̄us ob lignoz penuriā solus deū orās ꝓsternit: et facta oratiōe trabs mox elongata reperit. Post hec eps factus est. Et post annos quatuor completos exuit hoiem terrenū: deduct⁹ ad paradisum manib⁹ angeloz. Hic ad cenobiū delatus: ibidē cū digna honorificētia est tumulatus. Mēo. de. l. vrbano ad matu. i tpe pas. ā. Lux ppetua minor ō. Tristitia. Alio tpe ān. Nil granū. l⁹. Posuisti w. Cōo. btōr. Cetera oia ad vtraq; vel. et ad mat. ꝫ ad alias ho. ō cōiū⁹ ꝓcel. ꝫ pōti. Si hoc fest. i oct. alcē. dñi ꝫtig. nihil de eo fiet eo anno

Scti aug. epi ꝫ ꝓfess. angloz apli. duplex. ix. l. cp̄. Ecce sacerdos magnus.



De⁹ qui btm augustinū pontificē primū doctorē populo cōcessisti āgloz: eius iter uētu nobis tribue veniā ptōrū: ꝫ cū ipo celestium gaudia primoz. Per. Mēoria de scō aldelmo. Lec. j.

Beat⁹ gregoriꝰ romane sedis aplicus: anno quarto sui pontificatus: misit seruū dei augustinū ꝫ alios plures cū eo monachos timentes deum:

predicare verbū dei gēti anglo rū. Qui applicuerūt in quadā insula cūtie noie tenet vos. lc. ij. Rex vero hoc audiens / iussit eos in eadē insula manere: et eis necessaria missi rari donec videret eos. Post aliquot dies rex ad insulā venīes iussit augustinū et socios suos ad se venire. l. iij. Tūc illi diuīa stute pditi veniebāt p vexillo crucē ferentes argenteā: et imaginē dñi salua toris nri i tabula depictā. Letania salq cātātes p sua simul q eo rū ppt qs q ad quos venerant salute etna deo supplicabāt. l. 4.

Quoq beat⁹ augustinus verbū vite regi q suis pdicaret: rndit rex dicēs. Pulchra qdē sūt verba q promissa q asseritis qz nova sūt q incerta: nō possumus i his assensū tribuere. l. v. Verū qz de longe huc pegrini venistis: et ea q vera q optima creditis nobis cū cōicare desideratis: benigne vos recipim⁹: vobis necessaria mistrātes. Nec p hibem⁹ qn oēs quos poteritis: deo vestro socios. Deditq eis rex mansionē in ciuitate dorobornēsi / in qua vigilijs et orationib⁹ inseruiētes verbū vite quotidie predicabant. Lect. vj. Vidēs aūt rex mūdissimā vitā q miracla q tōr: credēs baptizatus est. Sed et oīs ppls respuens gentilitatis errorē: ad deū q uersus est. Post hec augustin⁹ ab epo arelatēsi iussu pape / archiepus āgloq ordinat⁹ est

Ordinauitq btūs augustinus duos epos mellitū / et iustū: ad predicādū vbū dei. Quibusq rite pacti obtēptis dei septio kal. iunij: q in eccla apl̄oq petri et pauli iussu q expēsis reg⁹ ethelberti q structa / honorifice sepultus est. Tu. Tres vltiq lc. de expositōe euāge. Hō qdā pegre. Cetera oia de cōi vni⁹ cōfesso. et pōti. illi⁹ tpis. Si hoc fest. i vig. ascē. dñi euene. ibi celebretur. Vespe vero fiāt de ascē. q solēmēo. de sctō augu. Si aūt i die ascē. do. eue. differat i crastinū: et ad ij. vesp. de asceñ. fiat solenmēor. de sctō augu. Si hoc fest. infra ebd. pēt. eue. differat vsq post fest. sctē trini. vt in sab. post pente. notat. Si sancti germani epi q 2 fest. iij. lc. fiant sine regi. chori. Dño q cet. de cōi vni⁹ 2 fest. et pōti. cū his trib⁹ lec. Lctō. j. Bat⁹ igit germanus parisiorū pontifex / territorij augustudunēsis indigena: pre eleutherio: mre do eusebia pro creat⁹ fuit. Cui⁹ genitrix p eo q hūc post alteq intra breue spaciū cōcepisset i vtero: mota pudore muliebri: cupiebat añ partū infantē extinguere. Lctō. ij. Accepta igit potiōe: vt abortiuū p̄iceret: dū nocere sic non posset: incubabat sup ventrē: vt pondere suffocaret: quem veneno ledere non valebat. Sed ad sancti preconium multa stupēda fiebant miracula. Lctō. iij. Erat nāq i elemosynis dādis

largus: nudos pauperes vestie
bat: ⁊ quicq̃d habere potuit: in
opib⁹ charitat̃ exp̃debat. tãdẽ
ẋo dic̃ trãsit⁹ sui ita ꝓcxit: ac-
cersito notario scribere iubet:
ãnto kal. iunij: quo die btũs cõ
fessoꝛ migrauit ad celũ. Cetera
de cõi vni⁹ ẓfes. ⁊ põti. ¶ Sce
petronille ẋgi. nõ mar. Oratio

21 Maij 9. DEus q̃ beate petronille ẋgis tue aiaz i celestib⁹ collocasti: fac nos ei⁹ interuẽtu a pcõꝛ nr̃oꝛ nexib⁹ solui: ⁊ ab omni semp aduersitate defendi Per do. Tres lectiões fiãt. lc. i. MArcell⁹ discipul⁹ bti petri apli scripsit. Nereo ⁊ achilleo fratrib⁹ et ẓdiscipulis eternã i xpo salutẽ. Petronillã bene nostis volũtate petri apli paliticã esse factã. Nã cũ apud eũ plurimi discipuli eius resideremur: dixit ei titus. Cũ vniuersi infirmi a te sanent: quare petronillã paralyticã iacere p̃mittis? Respõdit ei petr⁹. Sic expedit ei. Tu autẽ. Lectio. ij. SEd ne crederet q̃ non posset eã sanare dixit ei. Surge petronilla ⁊ ministra nobis. Que cõtinuo surrexit sana. Ministerioꝛ ẓpleto/iussu petri iuit ad lectũ. Et vbi i dei timoꝛe cepit esse perfecta: nõ solũ ipsa sanata est: sed etiã plurib⁹ eius ꝓcibus recuperauit sanitatẽ. l. iij. Et qz speciosa erat: venit ad eã flacc⁹ comes cũ militibus vt eã sibi in vxoꝛẽ acciperet. Cui ipsa ait. Si vxoꝛem me habere

vis: fac matronas honestas et virgines ad me venire: vt possit tres dies venã ad domũ tuam. Tũc sctã ẋgo illud triduũ ieiunijs ⁊ oõnib⁹ occupauit: ⁊ tertio die a sctõ nicomede sacramẽtum coꝛpis chr̃i accepit. Et sic reclinãs se in lecto/emisit spm̃. Cetã de cõi vni⁹ ẋg. nõ marty. ¶ Sctõ nicomedis marty. oꝛ. DEus q̃ nos bti nicomedis martyꝛis tui meritis ⁊ intercessiõe letificas: ẓcede ꝓpitio⁹: vt cui⁹ bñficia poscimus dono tue gr̃e ẓsequamur. Per. Tres lc. cum inuita. (simplici fiant ⁊c. de cõi vni⁹ mar. ¶ Sãctoꝛ marcellini ⁊ petri thr. oꝛ. DEus q̃ nos annua sctõꝛ martyꝛ tuoꝛ marcellini et petri solẽnitate letificas: ꝓsta q̃s: vt quoꝛ gaudem⁹ meritis ꝓuocemur exẽplis. Per. Tres lec. fiãt. iuita. sim. Lec. j. ROme marcellin⁹ ⁊ petr⁹ exoꝛcista i custodia tenebãtur sub diocletiano imperatoꝛe ⁊ iudice sereno. Custos ẋo carceris habuit quãdã filiam: q̃ a demonio vexabat: que ꝓcibus sancti petri sanata est. Lctõ. ij. Videns hoc arthemi⁹ pr̃ puelle cũ vxoꝛe sua et filia et multis alijs: baptizat⁹ est a marcellino pbr̃o. Audiẽs hoc iudex serenus iussit marcellinuz pugnis cedi et nudum atq̃ vinctum super vitri fragmenta sterni: et lumen ei negari. Lectio tertia. Deinde iussit pedes petri ab

eo ſeparatim cippo conſtringi. ℣Poſt hec ꝺo vilſati ab angelo ducti in ſiluã nigrã: q̃ nũc i honoꝛe ſanctoꝝ ſilua candida nũcupat: pariter decollati ſũt. Et q̃ eos decollauit vidit aias eoꝝ ab angelis deferri: ⁊ penitentiã agẽs baptizat⁹ eſt. Cetera de cõi pluꝝ mart. ℣ Oõꝝ vulcati ſocioꝝq; ei⁹ mar. Oõo.

h. Junii

OMnꝭ ſempit̃ne de⁹: q̃ btõ bonifacio ⁊ ſocijs ei⁹ palmã martyꝛij contuliſti: põſta nobis ꝗs eoꝝ meritis indulgẽtiã: q̃ eis largiri dignat⁹ es coꝛonã ℣Per. Tres l. Jnui. diũ. ⁊ ceta fiãt de cõi pl'ioꝝ ãnꝝ. ℣ Oõꝝ gildardi ⁊ medar. epoꝝ. Oõo

8. Jn.

DEus q̃ nobis ſãctã hui⁹ diei ſolẽnitatẽ: i honoꝛe ſanctoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ atq; põtificum medardi ⁊ gildardi cõſecraſti: adeſto familie tue ꝓcibus: ⁊ dona vt quoꝝ feſta celebꝛamus: coꝛum merito ⁊ auxilio ſubleuemur. ℣Per dominũ. Tres lc. fiãt. Jnuit. ſimꝫ. lc. j.

BEatiſſimi medardi antiſtitis ſolẽnitatẽ q̃ ꝓ vniuerſuꝝ oꝛbẽ virtutum meritis ꝓpalat: nequiuim⁹ oino ſub ſilẽtio ꝓterire: q̃uis nõ valeam⁹ verbis cũcta perſtringere. ℣Pater ꝺo hui⁹ de gñe frãcoꝝ fuit: mater vero romana. Tu. lc. ſi.

HIc moꝛũ maturitate ꝓcellẽs ꝓfecti claruit: vt apud vꝛbis põtificẽ cõuerſatione ꝓcipuus habeꝛetur: apud cũctos mẽtis puꝛitate ſyncerus. Hunc ſe letitie vbertate extulit: nũq; meroꝝ aut ire feruoꝝ mentis puritatẽ mutauit: ſemꝑ tolerãs i aduerſis: mitis in ꝓſperis. Lectio. iij.

DEfuncto rothomagenſi epo: oĩm votis dignus meritis inſignia ſacerdotij devotus excoluit. In quibus aliquot annis degens membꝛoꝝ cõpage diſſoluta matura longanimitate deſſus: requiẽ deꝑcatus emiſit ſpiritum. Cetera de cõi pluꝛimoꝝ confeſſoꝝ. ℣ Tranſlaciõi edumũdi epi. ix. lectio. Oõo.

9. Jn.

DEus q̃ nos beati edmũdi cõfeſſoꝛis tui atq; pontificis trãſlationẽ celebꝛare concedis: te ſuppliciter exoꝛamus: vt eius meritis ⁊ ꝓcib⁹ a vitijs ad virtutes: ⁊ a carcere tranſferamur ad regnũ. ℣Per. Eodẽ die ad. j. veſpe. ⁊ ad matut. fiat mẽo. de mar. ꝓmo ⁊ feliciano. In tꝑe vero paſcha. ad ꝓmas veſp. cũ hac ãn. Lux ꝑpe. maioꝝ. ℣ ꝓciosa eſt. Alio vero tẽpoꝛe anni ãn. Gaudent in ce. vel ãn. Iſti ſunt ſancti. ℣. Letamini. oõo.

FAc nos ꝗs dñe ſanctoꝝ martyꝛ tuoꝝ ꝓmi ⁊ feliciani ſemꝑ feſta ſectari: quoꝝ ſuffragijs ꝓtectiõis tue dona ſentiamus. ℣Per. Ad matut. ix. ꝓme lc. de cõi vnius cõfeſſo. ⁊ põti. fiãt. Re. vero i ꝓmo ⁊. iij. noct. de cõi vni⁹ ꝑfeſſo. pontifi. In paſchali ꝺo tꝑe. iij. lc. de cõi vni⁹ ꝑfeſ. ⁊ põti. legant. Extra tꝑs aũt paſc. q̃n fiunt. ix. lc. tũc fiãt. iij. mediꝛ lc. de mar. lc. iij.

GLoziosissimi martyres ꝑmus ⁊ felician⁹ apud iulianū qō xpiani essent accusati iussi sunt in carcerē trudi: vbi ab angelo ꝓsolabant. Post hec iussi sunt duci a militibus ad phanū herculis: et si sacrificare nollent virgis cesi traderentur ꝓsidi ciuitatis occidēdi. lc.v.

Tunc ꝑses iussit eos ad āphiteatrū duci: ⁊ duos leones igētes ad eos dimitti: q̄ impetu currētes: ad pedes eor voluere se ceperūt: illr ⁊ vsi fecerūt. l.vj.

Hec vidētes qui aderāt: pene mille ⁊ q̄ngēti viri crediderūt in xp̄m. Quo viso: iussu ꝑsidis decollati sūt. Quor corpa a xpianis rapta: sepulta sūt ad arcus cumētaneos: ab vrbe roma miliario quartodecio. Tres vitie lc. de expōe euā Hō q̄dā pegre. Mēo. de mar. itpe pas. ān. Lux perpe. minor ñ. Ilior est ei. Alio do tpe ān. Pxe ciola cstpel ā. Laserunt stolas. Hy. Mirabilis deus. Dño vtS. Et cetera oia advtras q̄ vesp. et ad matu. ⁊ ad alias horas de cōi vni⁹ apl̄i. ex.

GEcclesiā tuā q̄s dñe beati barnabe apl̄i tui ꝓmēdet oratio: ⁊ p ea iteruētor existat quā devotas ⁊ passiōe illustrat p. ex. lc. fiant. inuita. tripler. lc. j.

BEatus barnabas q̄ et ioseph: cyprius genere: tertio post passionē dñi anno: cū paulo apl̄o ad aplatū vocante spū sancto electus est. Qui cū esset apud iconiū cum paulo apl̄o: apparuit ei p visum dñs iesus xp̄s / dicēs. Cōstās esto barnaba credendo: qm̄ p sctā devotione q̄ reliqsti gñationē tuā p nole meo: ꝑmia recipies etna. lc.ij.

Qūq̄ de iconio ptrāssissent antiochiā: angelica visio p noctē facta est bto paulo apl̄o / dicēs. Celeriter ppa hierl̄m: q̄r cōes tui valde pstolant aduētū tuū. Dō cū beato barnabe retulisset: ait bat⁹ barnabas. Q̄r volūtati dei cōtradicere nō expedit: fiat volūtas dei. Lectio.iij.

Obsecro igit te vt orez p me ad dñz: vt decertatio mea acceptabilis sit in ꝓspectu suo. Nūc cū ꝓpo cyprū: faciē tuā ꝓch⁹ dolor vltra corpalē nō vidisur⁹. l.4.

TUnc ꝓcidit barnabas ad pedes pauli flēs amare: cui⁹ dolori paulus cōpatiēs ait. Noli frater flere: mysterio illud agit. Positis autē genib⁹ orantes: ⁊ oscula sibi dātes adinuicem valefecerunt. Lect.v.

Barnabas vero ascendēs nauē / descendit laodiciā decertans vt ꝓgeret cyprū. Cū aūt cyprū peuenisset: iuenit ibi tymonē et aristionē suos dei. Tymon aūt vrebat febrib⁹. Cui cū man⁹ imposuisset bt⁹ barnabas ⁊ sacrū euāgeliū p inuocationē saluatoris dñi nr̄i ꝓdicasset: statim febris fugata est: ⁊ a deo corroboratus apl̄m secutus est. Lect.vj.

Multatis igit ⁊ in fide ꝓfecta

tis parētibus suis btūs barnabas exiuit a cypro: inde paphū trālltur⁹. Sed obuiās ei malignus iudeus nole barieu: quē btūs paul⁹ ad tps visu ꝑpauit: malitia mot⁹ ꝓhibuit eū ne introiret paphū. Pzoinde apl'us reuerſ⁹ itroiuit salaminā. l. viij.

INuenitqz apl's in salamis synagogā iudeoꝝ: & igressus cepit hoztari ad fidē: et peruāgeliū mathei/xpi grāz introduxit. Dō vidēs barieu seditio ne fctā ꝑphēdi fecit apl'z. Et q̄rebāt illū tradere ꝓcōsuli ciuitat/ affligentes illū multis supplicijs & varijs cruciatib⁹. lc. viij.

Sed veriti nimiū ne de manibus coꝝ eriperet: ligātes funē in collo eius/nocturno tpe dilaceratum a synagoga in hyppodzomum pertraxerūt. Post hec aūt circūdātes illū/igne crudeliter cremauerunt. Sicqz btūs apl's migrauit ad chzistū. l. ix.

Impij aūt iudei nō satiati de nece apli/zelo cōcitati tulerunt coꝛp⁹ ei⁹ in locello plūbeo recludētes: & in mare ꝑcipitare disponebāt. Sz iohānes discipul⁹ ei⁹ nocturno tpe illō collocauit in cripta: q̄ oli erat habitatio iebuseoꝝ: ttio idus iunij vbi diu latuit. Sz tpe gelasij ꝑp. eodē apl'o reuelāte/coꝛp⁹ ei⁹ iuenire permisit. Ceta de cōi vni⁹ apli.

¶ Sāctoꝝ Basilidis/Cirini/Nabozis & Nazarij marty. ov

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ/ basilidis/cirini/nabor/ et nazarij: q̄s dīe natalicia voti ua resplendeant: et qō illis contulit excellētia sempiterna: fructib⁹ nr̄e deuotiōis accrescat. ꝑ. Tres lec. fiant Junii. duꝑ. l. j.

BEatus nazari⁹ a sctō clemēte instruct⁹ & baptizatus est. Quē auolin⁹ sub rabie psecutiōis: q̄ ꝑ neronē excitata est: diu maceratū & afflictū i carcere cū btō puero celso: quē ips nutrierat: gladio feriri iussit. Quoꝝ coꝛpoza xpiani curati ecclesie/kalendis augusti sepelierunt soꝛas poztā: q̄ dicit romana in ꝓpꝛijs oztis. Lec. ij.

Btūs ambꝛosius tpe honoꝛij et arcadij imperatoꝝ/eos dño reuelāte reperit. Patefacto aūt sepulchꝛo in quo coꝛp⁹ scti nazarij iacebat: qui quando passus fuerat vsq; tūc tēpoꝛis ignoꝛabat. Videbāt sanguinē martyris ita recētē q̄ ꝑsentes aderāt: ac si eodē die fuisset effus⁹. l. iij.

Caput etiā eius qō ab impijs fuerat abscisſuꝛ: ita integrū atq; incoꝛruptū cū capillis capitis et barba repererunt: vt videretur eodē tpe quo leuabatur locatū atq; cōpolitū in sepulchꝛo fuisse martyꝛizatū. Quo leuato sctūs ep̄s pergēs ad celsum in eodem oꝛto sepultum/vtroſq; trālstulit ad basilicā apl'oꝝ que est in roma. Inuēti aūt & trālslati sunt ꝓpidie idus iunij: festiuitas vero eoꝝ agitur quinto kalendas augusti de martyꝛio. Ceta de cōi plurimoꝝ martyꝝ

Sancti Basilij epi. Oratio.

DEus qui beatũ basilij confessorẽ tuũ doctorem precipuũ catholiceq; fidei pdicatorẽ eligere dignatus es: prestã qs: vt ipso pro nobis intercedente/a peccatorũ nostrorum mereamur exui malis: et tibi dñe synceris mentibus seruire. Per. Tres lc. cũ inuit. simplicit. et cetera fiãt de cõi vni⁹ cfes. et pontifi. Sanctorũ viti et modesti atq; crescẽtis marty. Oro

QUoncede qs ops deus: vt sanctorũ martyrũ tuorũ viti et modesti atq; crescentie: quorum celebramus victorias participemus et premijs. Per. Tres lec. fiãt ut supra. duj. Lec. j.

BEatus vitus in puerili etate matur⁹: primo a patre suo sacrilego: vt a cultura dei discederet tẽtat⁹ est. Deinde a valeriano iudice catenis cesus: in cõfessione xpi permãsit. Cuiq; pater eius affligere eum penis meditaret: iussu ãgeli nauem ascendit: et comitantibus secũ modesto atq; crescentia nutritoribus ad tanagritorũ territorium deuenit. Lectio scda.

UBi filiã diocletiani a demõio liberatã: oratiõe curatã multis donis pmissis culturã dñs ipẽdere iubet. Et cũ sacrificare cõtẽneret: cum modesto et crescẽtia miss⁹ ẽ i carcerẽ: inde i ollã resina repletã & pice & plũbo lc. tij. Et egressis illis illesis dimissus est eis leo ferocissimus: qui mox ad pedes eorũ mãsuet⁹ cecidit. Videns autem sacrilegus impator ctõs dei immobiles: multitudinẽq; ppli ad christum conuersam: fecit eos i catasta extẽtos torqri: donec spm exhalarent. Quorũ corpora florentia femina in loco q̃ dicit⁹ martin⁹ sepeliuit. Cetera de cõi plimorũ marty. Trãslatio sancti richardi epi & cfessoris. ir. lec. or.

DEus q̃ nos translationẽ btissimi richardi cfessoris tui atq; pontificis solenniter celebrare cõcedis: tribue nobis qs ei⁹ meritis et precibus a mũdi huius trãsitu miseria: et ad gaudia peruenire celestia. Per. Eodẽ die ad pmas vesp. et ad matu. fiat mẽo. de marty. cirico & iulita matre eius. Oro.

GAudi nos dñe deus nr/ cũ sanctor tuorũ cirici & iulite mrtis ei⁹ tibi patrocinio supplicãtiũ: vt quor celebram⁹ triumphũ: possimus retinere cõstantiã. Per. Ad mat. iij. pme lc. de cõi vni⁹ cfesso. & pont. & tres me die lec. de martyrib⁹. Lectio. iij.

HActa plecutiõe xpianor sub alexãdro ipatore in partib⁹ orientalib⁹ plesalexander matronã quãdã noie iulita: cũ filio suo cirico sibi ꝓsentari iussit. Qui ait. Sacrifica dñs aũ ad tormẽta ducaris. Que respõdit. Nec dñs tuis immolo: nec tormẽta tua expauesco. v. Inkas vo ciric⁹ primo blãdimẽtis demulcet: deinde minis exa-

sperat. Sed ipse blandiēte eq̄ vt minātē derides: vehemēter celus ē. Et ille erect⁹ i celū oculis ⁊ puris manib⁹ expāsis: bñdicebat nomē saluatoris. Preses iussit calcē cū aceto et sinapi i os ei⁹ mitti. Deide parit clauis xpi in carcerem exulsis oculis missi sūt vbi circa q̄dringētos viros iulita ad fidē xpi conuertit. Sc. vj.

Tūc pses iussit eos oēs capite plecti: ⁊ iulitā cū filio suo cirico excoriatam in ligno ereo assari. Post hec liguas eor⁹ fecit abscidi: ⁊ ad vltimū capita eor⁹ iussit amputari. Taliq̄ martyrio aie sctōrū sociate sunt choris āgelorū. Tres vlti. Sc. de exp̄one euāgel. Hō q̄dā pegre. Et cet̄a de cōi vnius cōfessō. et pontifi.

¶ Sanctorū marci et marcelliani fratrū et martyrū. Dēo.

Presta q̄s oīps deus: vt qui sctōrū martyrū tuor⁹ marci et marcelliani natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus eor⁹ intercessionib⁹ liberemur. Per. Jnuita. dup̄. Lec. j.

Sancti martyres xpi marcellian⁹ ⁊ marcus dū idolis sacrificare q̄nerēt: victi in carcere positi sūt. Qui dū i fidei cōfessiōe xpi perdurarēt, capitalem iussi sūt subire sentētiā: ea lex cōditiōe: vt si sacrificijs q̄senterēt: parētib⁹ / cōiugib⁹ / filijs / et facultatibus redderentur. Ł. ij.

Parētes ēo sctōr⁹ i petrat⁹ trigita dierū iducijs / suaserūt eis vt sacrificarēt. Dz cū renuisset

ambo ad stipitē ligati sūt. Deide pedib⁹ clauis trāsfixi / in xpi confessione stabāt securi. Ł. iij.

Dicebat eis pfect⁹. Tādiu stabitis pedib⁹ fixis: donec dijs sacrificetis. Qui rñderūt. Vtinā nos tādiu sic eē p̄mittas: q̄diu hui⁹ corp̄is tegimur idumētis. Tunc psallebāt inter se / dicentes. Ecce q̄bonū ⁊ q̄iocūdū hs habitare fratres i vnū. Cūq̄ trāsisset vna dies ⁊ vna nox: pseuerātes in psalmis iussi sunt vbi stabāt lāceis p latera trāsuerberari: sicq̄ ad syderea regna migrauerūt. Sepulti sunt aūt in via appia ab vrbe miliario secūdo: q̄ vocatur ad arenas. Ic. Hec est vera fraternitas. Et cet̄a de cōi plior⁹ mar. ¶ Sctōr⁹ gerualij ⁊ nabalis fratrū mar. dēo

Deus q̄ nos ānua sctōrū martyrū tuor⁹ gerualij ⁊ pthalij solennitate letificas: cede p̄piti⁹ vt q̄r⁹ gaudem⁹ meritis accēdamur exēplis. p. Tres Sc. sūt. Ad mat. Jnuit. dup̄. Ł. j.

Sanctorū gerualij ⁊ pthalij p̄ vitalis ⁊ mat̄ valeria dicti sūt. Cūq̄ ab intestato scī vitalis pēis sui p̄timonia successissent: oīa pauperib⁹ erogātes / seipsos in vno cenaculo incluserūt p decēniū ieuunijs ⁊ oratiōib⁹ vacātes. Quos vndecimo āno astachi⁹ comes iussit dijs sacrificare: ne expeditio sua inaniter celebraretur. Ł. ij.

Gerualis dixit. Victoriā a deo omnipotēti requirere debes: nō a

simulacri surdis ⁊ mutis. Irat⁹ comes iussit eũ fustib⁹ cedi: donec spũ exhalaret. Quo mox tuo dixit ꝓthasio: miser et tu viuere stude. Cui ꝓthasius. Quis est miser: ego q te nõ timeo: vl tu q mettimẽ ꝓbas? l. iij. Audiens hoc comes iussit eũ fustibus cedi: ⁊ dixit. Miser et iupbe: quare ita vis pire sicut ꝓbasti germanũ tuũ perisse? Et ait ꝓthasius. Tibi non irascor: qm̃ cecos oculos cordis tui attẽdo. Irat⁹ comes iussit eũ capite plecti. Talicz martyrio dictor migrauit ad rẽz. Quorũ corpora a quodã philippo eorũ amico i sarcophago lapideo sepulta/ postmodũ nutu diuino p btm̃ ambrosiũ mediolanensem epm̃ ad basilicã ambrosij sunt translata. Tu. ℟. Hec est vera fraternitas. Et cetera de cõi plurimor̃ marty. ℣ Trãsla. sancti edwardi regis ⁊ martyris. or.

DEus eterni triũphator imperij familiã tuã ꝓpitius respice translationẽ celebrãtẽ regis edwardi: ⁊ p̃sta vt sicut illum munere glorificare dignaris celesti: ita nos ei⁹ obtẽtu eterne felicitati facias dignãter ascribi. p. ℣ Ad mat. ix. l'c. de alio festo fiãt mll fratres fuerint in. xl. tunc fiãt hic. iij. l'c. de cõi vnius marty. ⁊ c. cũ inuit. duplex. Cũ hec transla. cũ. ix. l'c. hic celebrãt: tunc dicatur ad ꝓmas. de. sup̃ pos ãn. Iste scts. Cap. ℟ Ets vir qui in sa. ℣. Beatus vir q̃ suffert. Et tũc i festo sancti albani i eadẽ edõ. ꝓtinge. vr ad ꝓmas vel. sup pos ãn. Beatus vir ch. Iste scts. Cũ hec trãsl. sancti edwardi cũ. ix. lec. celebrãt: tunc dicant lec. sequẽ. l. j.

SAnctus edwardus in regni solio sublimat⁹: a rege regũ dño in omni via iusticie ⁊ veritatis dirigebat. Cui⁹ auxilio fretus/ magno ingenio animi et summa humilitate in dies crescebat. Nã nouiter adepto honore/ mox pristine ꝓbitati suarum hec incremẽta virtutum accumulabat. l. cõ. ij. Iuuenũ videlicet ⁊ minus sapientũ gestia postponere/ dñstani archiꝓsulis monita mẽte salubriter itẽdere/ ⁊ scdm ei⁹ cõsiliũ ⁊ aliorũ religiosorũ spectabiliũq; virorũ sua iudicia i omnibus exercere studuit. Tunc erat in ãglia pacis tranquillitas magnaq; rerũ opulentia. l. iij. Sed toti⁹ bonitatis inimicus diabol⁹ nouercã eius nole akrith/ i odiũ ipi⁹ excitauit. Que zelo inuidie succẽsa/ pumptuosa versutia cogitare cepit qualit virũ dei a regno extirparet: vt filius eius etheldredus i regno substitueretur. l. ec. iij. Quibus dã igitur consilia rijs ꝓpositum suum indicauit: orãs ⁊ obtestãs vt ei assensum ꝓberẽt: ⁊ quo ordine id fieret cogitarẽt. Qui ptin⁹ oẽs in nece regis mitissimi consenserũt: et quõ id ꝓficerẽt meditabãt: ꝯsti-

mato venerabili viro i regno: cū iā tribus annis ⁊ octo mensibus sceptro hereditario potiretur: quadā die venandi gratia in siluam accessit: iuxta villam que dicit warhā: que admodum grandis tunc habebatur. Ic.v.

Desiderās vero fratrē suū videre ad domū nouerce que iuncta erat: assumptis paucis profectus est. Et ecce subito in medio vie spacio hominibus suis ludentium more huc illucq dispersis: rex ablq vllo comite p mānsit. Tunc rex doli ignarus/ ad domum nouerce sue neminem verēs tēdit. Qui cum appropinquaret nūciatum est regine ipsissime regē edwardum illuc solum aduenire. Actō.vj.

Illa igit ad explēda sue nequitie desideria adipisse tēpus idoneū gaudēs/ mox ei obuiā procedit: eumq blande ⁊ amicabiliter ad hospitium inuitat. Qui renuit: ⁊ fratrē suū se velle videre denunciat. Tūc impiissima regina potū afferri iussit: vt dū rex potum gustaret: ipsa quod cogitabat ipleret. Interi vnus qui scelere maior erat ficta dilectione: pacis ei osculū offerebat: vt omnē suspitionem auferens / eum facilius suffocaret. Quod ⁊ factū est. Nā cū rex potū a pincerna suscepisset et ori suo posuisset: is qui ei osculum intulerat ex aduerso insiliens/ cultello mox eius viscera trāsfixit. Sicq charus dei de eq ca dens/ spiritū exhalauit. Tres vltimi lect. de expositiōe euāge.

Si quis venit. Cetera de cōmuni mart. ¶ Sctī albani ptomar. ad.j. vel. Re. ꝓceptuis. Sup magt ā. O ptomartyr anglor/ miles regis anglor: o albane flos martyrū/ velut rosa bellitū: funde preces ad dīm/ pro salute fidelium. Cāticū. Magt. Dr.

DEus qui hunc diē bti albani martyrio consecrasti: tribue q̄sumus vt cuius annuo gratulamur officio: ei⁹ continuo foueamur auxilio. Per. Ad matut. ix. lect. Lectio pma.

ANno dīce incarnatiōis ducentesimo octogesimo sexto diocletiano in oriente/ et maximiano i occidēte vastātib⁹ eccl̄ias dei: ā brītānia passus est beat⁹ alban⁹. De q̄ pbē fortunatus in laude virginū cū beator martyrum/ qui de toto orbe ad dīm venerant: mentionē faceret ait. Albanum egregium secunda brītānia profert. Lec.ij.

Qui videlicet albanus adhuc pagan⁹ cū pūdorū p̄ncipū māndata aduersus xp̄ianos seuirēt: clericū quēdā plecutores fugiētē/ hospitio recepit. Et cū eum oratiōib⁹ ac vigilijs/ die noctuq studere cōspiceret: mox diuia gr̄a replet⁹ exēplū fidei ac pietatis illi⁹ cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris xp̄ian⁹ ex corde itegro factus est. Ic.iij.

Post hec puenit ad aures nephandi p̄ncipis/ confessorem

christi apud albanū latere. Vñ statim iussit milites eū diligenter inquirere. Quibus ch̄ ad tuguriū albani puenissent: albanus p hospite ac magistro suo in veste hospitis scilicet caracalla vitro se exhibuit. Lectio iiij.

Ductusq; productus est ad iudicē: ea hora qua aris astabat et demonijs hostias offerebat. Qui cū vidisset q; albanus vitro se p hospite suo obtulisset: mox ira succēsus/iussit eū duci ad simulachrum dicēs: quia sacrilegum celare potius q̄ militibus reddere maluisti: quecūq; illi debebātur supplicia tu soluere habes: si a cultu nr̄e religionis discedere tētas. Le. v.

Sanct⁹ alban⁹ accinct⁹ armis militie spūalis palā se iussis illius parere nolle p̄nunciabat. Cūq; iussus sacrificare dixisset sacrificia ista q̄ demonijs offertis vobis nō possunt auxiliari: sed vos q̄ ea offertis iferni penas pro mercede accipietis: iudex iussit eū grauissime torqueri. Le. vj.

Cum igitur tormētis a cultu xp̄iane religionis reuocari nō posset: iussus est capite plecti. Qui cū duceret ad locum martyrij: peruenit ad flumē loco vicinū: cuius pōtē ita occupabat multitudo ppli ad obsequium martyris veniēt: vt citra vesperam vix transire posset. Le. vij.

Sanct⁹ igit albanus / cui ardēs inerat deuotio mētis ad martyriū accedēs: ad torrentem sicco pede trāsiuit. Qd videns carnifex q̄ eū erat persecutus: pjecto ense ad pedes ei⁹ cecidit desiderās vt cū eo pateret. Le. viij.

Cum ergo deo dign⁹ albanus in monte cōsisteret in quo nunc redolescit: in articulo sue passionis a deo aquā sibi dari postulauit. Statimq; aīa pedes eius fons perēnis ero[illegible] est: vt oēs agnoscerent etiā torrētē beato martyri obsequiū detuliss[illegible]. Le. ix.

Passus est aūt btūs albanus die decimo halēdas iulij / iuxta ciuitatē verolanū: q̄ nūc a gēte anglorum werlamaceſter: siue walingaceſter appellat. Sed qui eū percussit: gaudere super mortuū non est permissus. Nā oculi ei⁹ vna cū capite martyris: in terrā ceciderūt. Decollatus est etiā ibi miles ille: q̄ nutu dei corrept⁹ sanctū dei ferire recusauit. In quo q̄dem loco rede[illegible]te tēpor̄ xp̄ianor̄ serenitate/ecclia mirādi op⁹ est constructa. In q̄ videlicet loco vsq; ad hanc die curatio infirmor̄/ et frequentiū operatio virtutū celebrari non defuit. Re. Perceperunt, ꝛc. de cōi vnius martyris.

Sctē etheldrede vg. nō mar.

Sciēdū ē q; hoc fest. sp dicat cū. iij. le. ꝛ cū noc. vbicūq; extra w. vel oct. corp⁹ xp̄i cueñ. Dr.

Deus qui nos btē etheldrede virginis tue āniuersolemnitate letificas: concede p pitius vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradia-

nitur exemplis. Per. Lctō ꝓma.

IN ālo tpe. Accepit rex egfrigus contigē nōie ethel
dredā filiā regis oxētaitū āgliorū: quā ante illū ꝓceps austra
liū gerwiorū habuit vxorem.
Quo defuncto data est regi ꝑfa
to: cui⁹ xl̄ꝓtiocū duodecī ānis
vteret: ꝓpetuabꝫ ꝓmānsit. Ā.

Rex vo ꝓmulit nūtrādo: q̄ se
asserebat cē celle vginitat; ei⁹
terras ⁊ pecunias si regine pos
set suadere ei⁹ vti connubio. q̄
sciebat q̄ nullū plus eo dilexit.
Sed cū btā vgo ⁊timnis ꝓhib⁹
vir a rege ipetrasset vt icti cu
ris relictis regi xp̄o deseruiret:
ipsa mox itrauit monasterium
ebbe abbatisse amice regis eg
fridi/accepto velamine sctimo
nialis habit⁹. Post annū vero
apō ely abbatissa ē effecta: vbi
vginū deo deuotarū mē vgo et
exēplis eē cepit ⁊ monitis. I.ij.

Hec etiā pannis lineis tātum
vtēs/calidasq; balneas ⁊pzeuit:
raro pluſq; semel in die cōedit.
Grauata tādē mazille tumoze/
et doloze colli: post annos septē
ex quo abbatisse suscepat offi
cū/reddidit deo spm̄: cui succes
sit sexburga soroz eius. Cumq;
sexdecī ānis fuisset sepulta: coz
pus ei⁹ oino icoꝛruptū intra ec
clesiā est translatū: vbi vsq; ho
die in magna veneratione ha
bet. ℟. Regnū mūdi. Ād. Cp̄.

Qui gliat. cē. decōi vni⁹ vgis
nō mar. In vigil. scti ioānis
baptiste. Ād. j. vel. ā. Descendit
angel⁹ dñi ad zachariā dicēs: acci
pe puerū i ſcientiā tua: ⁊ habebit
nomē ioānes baptista. ꝑ. tēt. cp̄.

QUi⁹q̄ te xoꝛmarē in vte
ro noui te: et ātēq; exires
de vulua sanctificaui te: et ꝓ
phetam in gētibus dedi te. ℣.
Inter natos mulierum. Hymnus

UT queāt laxis resonare
fibris/mira gestoꝛum fa
muli tuoꝛum: solue polluti la
bij reatum/sancte ioannes.

Nāci⁹ celso veniēs olympo/te
patri magnum xoꝛe nasciturū:
nomen et vite seriem gerende/
oꝛdine ꝓmit.

Ille ꝓmissi dubius superni/
perdidit ꝓmpte modulos loq̄
le: sed reꝺoꝛmasti genitus per
empte oꝛgana vocis.

Ventris obtruso pollitus cu
bili/senseras regē thalamo ma
nentē: hinc parēs nati meritis
vteroꝫ abdita pandit.

Laudib⁹ ciues celebrant supe
ri/te de⁹ simplex pariq; trine:
supplices ⁊ nos venīā ꝓcamur/
parce redēptis. Amē. ℣. Fuit hō
missus a deo. ℟. Cui nomen erat
ioānes. Ingressō zacharie tēplū
dñi/apparuit ei āgelus stās a dex
tris altaris incēsi. Cāti. Mgt. oꝛ.

QUesta q̄s oīps deus vt fa
milia tua per viam salu
tis incedat: ⁊ beati ioānis ꝓce
cursoꝛis xp̄i hoꝛtamēta sectan
do/ad eā q̄ ꝓdirit secura pue
niat dñs nr̄m ihesū xp̄s filiū tuū.
Qui te. Ōi hoc fer. ifra oct. coꝛ
poꝛis xp̄i. vel trini. eueñ. nulla

flat mēo. dz oc. nisi fiāt cū regi. chozi: tūc fiat mēo. de oc. ⁊ tunc eat ꝓcel. ad altare scī ioannis cū cereo. ⁊ thuri. ⁊ puero libz deferēte sine cruce. cātādo. ℟. Tu puer. ℣. cū suo ỽ. Dū ỽ. canit thurificet sac. altare. Deide dicat sacer. ỽ. Glia ⁊ hono. Dño.



Sancti ioannis baptiste et martyris tui domine q̄s veneranda festiuitas: salutarē auxiliū nob; ꝓcuret effectū. ℣. In rede. de sc̄a mar. Ad cōplē. oia fiāt sīl in fest. s. trin. Ad mat. Inuit. Regē ꝑcursoris dñi Venite adozem⁹. ℣s. Venite hy⁹

Antra deserti teneris sub annis/ciuiuz turmas fugiens petisti: ne leui saltē maculare vitam famine posses.

Dzebuit hirtum tegimen camelus/ arctubus sacris strophium bibentes: cui latex hausti/ sociata pastum mella locustis.

Ceteri tm̄ cecinere vatū/ cozde plago iubar affuturz: tu q̄dē mūdi sceł⁹ auferētē/ ydice ꝓdis

Nō fuit vasti ꝓcuū p orbis/ sanctioz q̄sq̄ genit⁹ ioāne: q̄ ne phas scelꝰ meruit lauantē tingere lymphis.

Laudibus ci. In. s. noc. ā ꝓximusq̄ te fezmarc̄ i vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vē tre sanctificaui te. ℣. Vtūs vir. ān. Ad oia q̄ mitā te (dicit dñs) ibis: ne timeas: ⁊ q̄ mādauero tibi loq̄ris ad eos. ℣s. Quare fremuerunt. ān. Ne timeas a facie eoz: quia ego tecum sum dicit dominꝰ ℣s. Dñe quid mul. ỽ. Gloria et honore. ℟. Et cōstituisti. Lec. s.

Natalē scī ioānis fres chaꝛissimi celebzam⁹ diē: qō nulli vnq̄ sctoz legimus fuisse concessum. Solꝰ em̄ dñi ⁊ bti ioānis dies natiuitatis in vniuerso mūdo celebzat ⁊ colitur. Illū em̄ sterilis peperit: illum ỽgo cōcepit. In elizabeth sterilitas vincit: in btā maria cōceptionis cōsuetudo mutat. Elizabeth virū cognoscendo filiū genuit: maria angelo credidit et concepit. ℟. Fuit hō missus a deo: cui nomen ioānes erat: hic venit vt testimoniū perhiberet de lumine. Et parc dño plebē ꝓfectā. ỽ. Erat ioānes i deserto predicās baptismum penitētie. Et parc. lc. q̄.

Magnus igit ioānes: cui magnitudis saluatoz testimoniuz ꝓhibet dicēs. Nō surrexit inter natos mulierū maioz ioāne baptī. Ꝓcellit cūctz: eminet vniuersis. Antecedit ꝓphetas: supgredit pīarchas. Et quisquis de muliere nat⁹ est: inferioz est ioāne. ℟. Gabziel archangelus apparuit zacharie: dicens. Nascetur tibi filius: nomen eius ioānes vocabit. Et multi in natiuitate eiꝰ gaudebūt. ỽ. Erit em̄ magnꝰ coz dño: vinū ⁊ sicerā nō bibet. Vt. l. z.

Dicit forte alīquis: Si inter natos mulierū nemo maior Iohanne est: Iohannes maior est Saluatore/absit. Iōānes eñ natus est mulieris: ps aūt virginis: ille corruptibilib⁹ sīnib⁹ effus⁹ est: iste ipollute vulue flore pro genitus. ℟. Tu puer ꝓpheta altissimi vocab⁹: ꝓcedes ante faciē dñi. Parare vias ei⁹. ℣. Ad dandā scientiā salutis plebi eius: in remissionē pcōrū eor. Para. Glia. Para. In. ij. noc. ā. Posuit dñs manū suā et tetigit os meū: et prophetā in gētibus dedit me dñs. ℣. Cū invocarē. ā. Ecce dedi verba mea in ore tuo: et ce cōstitui te sup gentes et regna. ps. Verba. ān. Dñs ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recordatus est nominis mei. ps Domine dñs noster. ℣. Posuisti dñe super caput eius. ℟. Coronam de lapide pretioso. l. iij.

Remissus est eñ Iohannes velut vox ante verbū: lucerna ante solē: preco ante iudicē: seruus ante dñm: amicus aūt spōsum. Nisi eñ dñs & saluator noster ꝙ est verū lumē ꝓcessus vtūq; Iohannē veluti lucernā ꝓmitteret: claritatē eius totus mūdus sustinere nō posset. Tu. ℟. Iohannes vocabit nomē ei⁹: vinū & ceream nō bibet. Et multi i natiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣. Ipe ꝓcedit ante dñm i spū & virtute helie. Et. l. v.

Qui emittit ergo Iohānes sicut nuncius ante ꝓcipē: sicut dicit dñs per ꝓphetā. Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuā: qui ꝓparabit viā tuā ante te. Hic etiā Iohannes cūctis mortalibus antefert: dicēte dño. Nō surrexit inter natos mulierum maior Iohāne baptista. ℟. Ipse precibit ante illum in spū et virtute helie. Vt convertat corda patrum in filios et incredulos ad prudentiā iustorū parare dño plebē perfectā. ℣. Erit eñ magn⁹ coram dño: et spū sancto replebitur. Vt Lec. vj.

Quā pulchre dicit. Inter natos mulierū Iohāne nō ē maior: qz ille oībus modis maior erat Iohanne: q̄ natus est de virgine. Nos ergo fratres illius adiuti suffragijs: mūdemus nos ab oī inquinamēto carnis et spirit⁹: quatenꝰ sicut de illi⁹ hodie natiuitate gaudem⁹: ita de nāa resurrectiōe gaudere mereamur. ℟. Elizabeth zacharie magnū virū genuit Iohannē baptistā præcursorē dñi. Qui viā dño ꝓparauit i eremo. ℣. Fuit hō missus a deo: cui nomen erat Iohānes. Qui viā. Gloria. Qui. In. ij. noct. ān. Posuit os meū dñs quasi gladium acutū: sub umbra manꝰ sue protexit me. ps. In dño confido. ān. Formās me ex vtero seruū sibi dñs in lucē gentiū: vt sim salus ab extremis terre. ps Dñe q̄s habi. ān Reges videbunt et consurgent ꝓcipes: & adorabunt dñm deū tuū qui elegit te. ps. Bonum est confiteri. ℣. Iustus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus libani. Secundū lucā

In illo tpe. Elizabeth ipletū est tēpus pariēdi: & pe- Ca. i.

perit illi. Et audierūt vicini ⁊ cognati ei⁹: qz magnificauit dominus misericordiā suā cū illa: et cōgratulabātur ei. Et relīq. Omel. venera. bede pbi. l. c. bō.

Precursoris dñi natiuitas sicut sacra lectiōis euāgelice pro dit hystoria: multa miraculoꝝ sublimitate refulget: qz nūquā decebat vt ille quo maior inter natos mulierū nemo surrexit: maioze pze ceteris sctis in ipso mox ortu vtutū tubare clarescet. ℟. Inuocabāt pri ei⁹ quē vellet vocari eū: ⁊ postulans pugillarem scripsit dicens. Joannes est nomen eius. ℣. Apertum est os zacharie: et prophetauit dicens. Joan. l. viij

7

Enes vero ac diu illecundi parētes/ dono nobilissime plis exultāt. Ipsi pri quem incredulitas mutū reddiderat: ad salutādū noue pconē gre os et lingua reserat. Nec solū facultas deū bñdicēdi restituit: sz ⁊ eo etiā pphetādi vtus auget Tu. ℟. Precursor dñi venit: de q̄ ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierū ioanne baptista. ℣. Hic est cui propheta et plusq̄ propheta: de quo idē ait. Nullus. l. ix.

8

Vide merito sctā pozbē eccliā: q̄ tot beatoꝝ martyrū victorias/ q̄ ingressum regni celestis meruere frequētat: huius solūmō natiuitatē post domini etiā natalis diē celebrare consuenit. Q̄ nullaten⁹ sine euāgelica auctoritate in cōsuetudinē venisse credēdū ē. Dixit et angelus. Joānes vocabitur. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioāne baptista. Qui bis dño pparauit. In eremo. ℣. Fuit homo missus a deo: cui nomen ioannes erat. Qui. Glia. In. ℣. Fuit hō missus a deo. ℟. Cui. In l. ā.

9

Elizabeth zacharie magnū virū genuit ioannē baptistā pcursorē dñi. ps. Dñs regn. ā. Innuebāt pri ei⁹ quē vellet vocari eū: et scripsit dicēs ioannes est nomē ei⁹. ps. Jubilate. ān. Joānes vocabit nomē ei⁹: et in natiuitate ei⁹ multi gaudebūt. ps. Deus deus. ān. Joānes est nomē ei⁹: vinū ⁊ sicerā nō bibet: ⁊ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. ps. Bñdicite. ān Iste puer magn⁹ coram dño: nam et man⁹ ei⁹ cū ipo est. ℣. Laud. Ch.

Audite insule ⁊ attē dite populi de longe: dñs abbtero vocauit me: de vētre matris mee recordat⁹ est nois mei. hy⁹. r.

Ecla. 49.

Optimis felix meritis celsi/ nesciens labē nitei pudoris/ prepotens martyr eremiq̄ cultor/ maxime batum.

Serta terdenis alios coronāt/ aucta cremētis duplicata quosdam: trina centeno cumulata fructu te sacer ornant.

Dunc potens nostri meritis opimis pectoris duros lapides repelle: asperum planās iter: et reflexos dirige calles.

Ut pius mundi satoꝝ ⁊ redemptor/ mentibus pulsa luuione puris: rite dignetur beniēs sacratos ponere gressus.

Laudibus ci. ℟. Justus germi. Deinde incipiatur ā sup. Benedictus. ab aliquo de suptiori gradu: ⁊ percāterur a choro vsq; ad hoc vōs benedict⁹. añ intonet cāti. ā. Aptū est os zacharie et pphetauit dicens: bñdictus deus israel. Cāti. Bñdict⁹. Ōro.

OEs q̄ pñtē diē honorabilē nobis i vti ioānis nātiuitate fecisti: da populis tuis spūaliū gr̄am gaudioꝝ: ⁊ oiz fideliū mētes dirige i viā salutis etne. Per ō. Ad. j. ān. Elizabeth ꝓs. De⁹ in no. ān. Glas. Symb. Quicūq;. Si hoc fel. ifra octauū. ⁊ tigerit tunc dicat̄ super Quicūq;. ā. O btā et bñdicta. Ad ij. ān. Jmuebāt. ꝓs. Legē pone. Cp̄. Audite insu. ℟. ⁊ ℣. de cōi vn⁹ mar. ad oēs hoc. dicūt. Ad vj. ān. Joānes. ꝓs. Dixecit. Cp̄.

Elaye. 49. HEc dicit dñs formās me ex vtero seruū sibi: dedi te in lucē gentiū: vt sis salus mea vsq; ad extremū terre. Ad. ir. Jste puer. ꝓs. Mirabilia. Cp̄m.

Elaye. 49. REges videbūt ⁊ surgēt ꝑncipes: ⁊ adorabūt dñm deū tuū: et sctm israel q̄ elegit te. Ad. q. vel. ān. Elizabeth. ꝑi ferē. cp̄. Audite i. ℟. Tu puer. hy⁹. Ut queāt la. ℣. Fuit hō. ān. Factū est in die octauo: venerūt circūcidere puerū: ⁊ vocabāt eū nomine patris sui zachariā: ⁊ respōdēs mater eius dixit: nequaq; sed vocabit̄ ioannes. cā. Ygtaōr. De⁹ q̄ pñtē. Quotidie p oc. qñ fit seruꝰ. de vtō io. Ad mat. Jnuit. hy⁹. āe. ꝑi. ⁊ ℣. sicut i die. ℣. ⁊ ℟. sedēs orbi. noc. dñr. ita cū. ℟. Postq̄ te kos. erit. ij. etiā i. v. ifra oct. in. q. noc. qñ medius fuit de sancto ioanne. Secūda die. ℣. Gratia ⁊ honore. Lcō ꝓma.

HEstiuitatē pñtē fratres charissimi venerādi ioānis baptiste gemina natiuitas consecrauit: qui idcirco in hoc seculo superna pietate direct⁹ est: vt nō solū ipse pphetali scientia sublimaret: sed vt oīm pphetaꝝ p eū pconia firmarent̄ ℟. Fuit homo missus. Lectio. q. Dec merito illū ꝑcipuo veneramur honore: q̄ spūali gratia ob hoc redēptorē mūdi nouissimus pphetauit: vt eū primus ostēderet. ℟. Gabriel. Lcō. iij. Veniēte dño ad baptismū sicut refert euāgeliū: btūs ioannes baptista hmōi prupit i vocem. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pcta mūdi. ℟. Postq̄ te formare i vtō nouū te. Et ad hoc exiues de vētre sctificauī te. Et pphetā in gētibus dedi te. ℣. Ad oīa q̄ mittā te ibis: ⁊ q̄ mādauero tibi loq̄re. ad eos Et añ. Elia. Et pphetā cā. Te deū. ℣. Fuit hō. In lau. hec sola ā. Elizabeth. ꝑ. Dñs reg̃ cp̄. Audite isule. hy⁹. O nimis felix. ℣. Just⁹ ger. Hic sequntes āe dicant̄ ifra oc. advel. ⁊ ad mat. super cāti. Ygt⁹. Bñdō⁹ vel ad mēo. de. l. ioā. cū de aliq̄ sctō fit seruꝰ cū repetitiōe earūdē: ⁊ sp cū hoc ℣. Fuit hō. Deide dicant mēo. eluete: qñ oc. sunt sine re-

1 ginīe cho. ℟. Inter natos mulier-
nō surrexit maior ioāne baptista.
2 ℣. Tu puer ꝓpheta altissimi voca-
beris: ꝓibis ante dñm parare vias ei⁹.
3 ān. Puer q̄ nat⁹ ē nobis plusq̄ ꝓ-
pheta est: hic ē enī de q̄ saluator ait:
inter natos mulier-nō surrexit ma
ior ioāne baptista. ℟. Ex utero le-
nectutē ⁊ sterilis ioānes nat⁹ est h-
4 cursor dñi. ℣. Pro eo q̄ nō credidi-
5 sti ꝙbis meis eris tacēs: ⁊ nō pote
ris loq̄ usq̄ in die natiuitatis ei⁹.
Et tunc semp dicit ad mēo. hic
ℏ. Fuit hō etc. am ad vesp. ℣ ad ma
tut. cū hac ōne. De⁹ q̄ ꝑlen-
tē. Deinde stat mēo. de cruce/de
scā maria/⁊ de oīb⁹ scis. q̄ oc.
sunt sine regie chori. Ad. j. ān.
Elizabeth. ℏ. De⁹ i no. Ad. iij. et
ad alias horē. ā. ch. ℟. ⁊ ℏ. cum
ōratione: sicut i. ꝑma die dicā-
tur. ℭ Sctōrū ioannis ⁊ pauli
mar. Ad vesp. ān ⁊ ꝑi ker. ℭ pm.
Eccli. 44. HI sunt viri mie: quor⁹ iu
stitie obliuionē nō acce-
perūt cū semine eorū ꝑmanēt
bona: hereditas sancta nepotes
eorū. ℣. Sanctorū meritis.
ℏ. Letamini in dño. ān. Illi sunt
due olive et duo cādelabra lucentia
ante dñm: habent potestatē claude
re celum nubibus ⁊ operire portas
eius: quia lingue eorum claues ecli
facte sunt. alia. cāt. Mgt. Oto.

QUesumus oipotēs de⁹:
vt nos geminata letitia
hodierne festiuitatis excipiat:
que de beator⁹ ioannis ⁊ pauli
glorificatione ꝓcedit: quos ea-
dē fides ⁊ passio vere fecit esse
germanos. Per. Memo. de san
cto ioanne. ān. Tu puer. ℏ. Fuit
homo. Oz. Deus q̄ ꝓsentem.
Deinde dñr mēo. saluete. Ad cō
plet. ola ſāt sicut in dñicis sim
plicib⁹ pascatē. Ad mat. Invi.
Mirabilē deū. ℣s. Venite. Hym.
Sctōrū meritis. ān ⁊ ꝑi de cōf
ssorū mar. ℏ. Letamini in dño.
Tres le. ſāt sine regt. cho. le. ſ.

MYssimo iuliano cesa-
re ꝑatore facto: puenit
ad eū q̄ paul⁹ et ioānes oi die
xp̄ianos reciperēt in domibus
suis. Quos euenit corā se: dicēs
eos sibi adherere debere. Qui
dixerūt. Qz dereliq̄sti religio-
nē virtutib⁹ plenā: ⁊ secut⁹ es
oēm iniq̄tatē: a te discessim⁹: et
a societate ꝑtis tui nosmetip
sos abstraxim⁹. Tu. ℟. Paul⁹ I
et ioānes dixerūt ad iulianū: nos
vnū deū colim⁹. Qui fecit celū ⁊ ter
rā. ℏ. Nō tibi ꝓponim⁹ ꝓsonā q̄lis
cunq̄: deū tibi ꝓponim⁹. Qui. le. ij.

DIxit iulianus. Si cō
temptus fuero a vobis:
necesse mihi erit agere vt con-
tēni nō possim. Paulus ⁊ ioan
nes dixerūt. Nō ꝓponim⁹ tibi
ꝓsonā qualēcunq̄: deū tibi ꝓpo
nim⁹. Cōtēnimusq̄ tuas ami-
citias: ne inimicitias eterni dei
incurram⁹. ℟. Beati martyres 2
xp̄i ioannes ⁊ paulus dixerūt iu-
liano: nobis aūt ali⁹ nō est nisi vn⁹
de⁹. Pat⁹ ⁊ fili⁹ ⁊ spūs scūs. ℏ. Vn⁹
spūs ⁊ vna fides erat i eis. Pat. ℣.

DIxit ergo iulian⁹ tyran-
nus q̄ eos si sacrificare

nollent: decollaret. Qui ait. Si
si sacrificaueritis ābo: vos iter
ficiā. Jussitq; foueā fieri intra
domū eoꝝ: et cū eos decollari
fecisset statim in eam reposuit
eos: qñ nullu cesaris missi fuis-
3 sent in exiliū. ℟. ꝓaul⁹ ⁊ ioan-
nes dixerūt ad terentianū: si tuus
dñs est iulian⁹, habeto pacē cū il-
lo. Nobis nō est alius nisi dñs ie-
sus xp̄s. ℣. Semel cū a facie dei
proiect⁹ vult ⁊ alios secū in interi-
tū deuenire. Habeto. Gl̄a. Nobis.
℣. Juste ait in perpe. In lau. ān.
Paulus ⁊ ioānes dixerunt iu
liano: nos⁹ bonū deū colim⁹/
qui fecit celū et terrā. ℣. Dñs ℟.
ān. ꝓaulus ⁊ ioānes dixerunt ad
terentianū: si tuus est dñs iulian⁹:
habeto pacē cū illo: nobis alius nō
est nisi dñs ihesus xp̄s. ℣. Jubila
te. ān. Joannes ⁊ paulus cogno-
scentes tyrannidē iuliani: faculta-
tes suas pauperibus erogare cepe-
runt. ℣. Deꝰ deꝰ meus. ān. Sci
spūs et aie inuocū hymnum dicite
deo in eternū. Cāti. Vsq; ā. Joā
nes ⁊ paul⁹ dixerūt ad gallicanū/
fac votū deo celi: et eris victoꝝ me
lius ꝙ futuri. ℣. Laud. Cap. Hi
sunt viri. hy⁹. Rex glriose mar-
tyrū. ℣. Mirabilis deꝰ. ān. Beati
martyres xp̄i ioānes ⁊ paulus di-
xerūt iuliano: nobis aliꝰ nō est
nisi vnus deꝰ pater et filiꝰ et spūs
scūs, alla. oꝝ. Quesumus oīps
deus. Mēoī. de. s. ioanne bapti-
sta. ān. Puer q. ℣. Fuit homo. oꝝ
Deus qui plentē. Deinde dñr
mēo. ꝑlucte. Ad. j. ā. ꝓaulus et
ioannes. ℣. Deꝰ in nōie. ā. Glo
ria tibi trinitas. Symb. Quicūq;. Ad. iij. ā ꝓaulus. ℣. Legem
pone. Cp̄. Hi sunt viri. ℟. ⁊ ℣.
de cōi plurimoꝝ marty. ad oēs
horas dicant. Ad. vj. ā. Joānes
⁊ paulus. ℣. Dilexit. Cap̄m.

Qꝛoꝛa sc̄ōꝝ in pace se- Eccl.
pulta sunt: ⁊ viuent nōia 44.
eoꝝ in eternū. Ad. ix. ā Joānes
et paulus. ℣. Mirabilia. Cp̄m.

Sapiētiā sc̄ōꝝ narrabūt Eccl.
oēs ppli: ⁊ laudē eoꝝ p- 44.
nūciat ois eccl̄ia sc̄ōꝝ. Si hoc
fest. i sab. ꝙtigerit: totū fiat fut-
tiū de festo: et fer. vj. p̄cedente
fiat ꝙmēo. b. marie: nisi qñ hoc
fest. infra oct. coꝛpis xp̄i vbi cū
regie choꝛi celebꝛant eueñ. Si
vo hoc festū sc̄ōꝝ ioānis ⁊ pau
li in dñica vel infra oct. coꝛpoꝛis
xp̄i vbi celebꝛant cū regimine
choꝛi eue. hoc mō fiat seruitiū.
Ad. j. vesp. sup hos ā Sci ꝙ fidē,
hi. fer. cp̄. Hi sunt viri. ℟. ꝓau
lus ⁊ ioānes dixerūt. hy⁹ Sc̄ōꝝ
meritis. ℣. Letamini in dño. ān.
Isti sunt. Oꝝ. Quesumus oīps.
Mēo. ℣. s. ioā. bapt. ā. Tu puer.
Deide fiat mēo. de do. ⁊ de tri.
et p̄cess. añ crucē. Ad mat. ix. l.
fiāt. iij. p̄me le. cū trib⁹ p̄zimis
℟ijs. de. j. noct. hilt. cōis pluri-
moꝝ marty. ⁊. iij. medie le. de. s.
ioāne bapt. cū ℣. ⁊ ℟. de. j. noc.
ita tñ ꝙ ℟. ꝓtulq; te koꝛ, erit
vj. Sed si hoc fest. infra octa. coꝛ-
poꝛis xp̄i vbi dicte oct. cū regie
choꝛi celebꝛāt eue. tūc medie l.
erūt de ipis oct, coꝛpis xp̄i. et de

octa. s. ioānis fiet tñ mēo. Alti me do lc. legantur de ꝓpetate sctōꝝ ioānis ⁊ pauli: q̄ habētur cū Reḡs ⁊ ỽ. supꝛascriptꝫ ⁊ lau. etiā cū hoc ỽ. añ lc. in. iij. nock. sc̄z Justoꝝ ale. ⁊ cū ā. Te iure. super Quicūq. Ad. ij. vel. Si do. fuerit supꝑpos ā. ꝓaulus ⁊ ioannes di. h. Dixit do. ⁊ csti p̄i dñi ca. Cp̄. Hi sūt vih ꝙ. Rex glio se mar. ỽ. Quia abi lis de ā. Abster get de cāt. Mgt oꝝ. Quesum ops. Mēo. de. s. ioāne. ā. Ex dte ro. ỽ. Fuit hō oꝝ vtꝫ. Dei de fiat mēo. de do. ¶ Dñica q̄ infra oc. s. ioānis bapt. varie ꝙtige. si a festo vacauerit fiāt med. lec. de sctō ioāne bapt. Unaut̄ fiat de eo tñ mēo. nisi i die apl̄oꝝ pe tri ⁊ pauli: nam tunc nulla fiat mēo. Cū i die sctōꝝ ioannis ⁊ pauli: si dñica fuerit: fiāt de die lec. de. s. ioāne: vt supꝛa dictū ē.

¶ Quarta die infra oct. Lctō. j.

Beat⁹ ioānes baptista cu ius nunc festiuitate leta mur: celestia mūdo gaudia steri li ab vtero hodie nat⁹ iuerit. Hic ⁊nascitur dñz ꝓphetal⁹ spūs il luminatiōe ꝓuidit: ⁊ natū ꝓut legio gr̄e singulaꝝ ostēdit. lc. ij. Denicz elizabeth illa vet⁹ mu lier ⁊ noua mater: q̄ ante partū suū de futuri filij letabatur offi cio. Veniente aut̄ ad se beata maria: in ipso salutationis oc cursu ait. Ecce vt vox salutatio nis tue facta ē i auribꝰ meis: exl̄ tauit i gaudio infās ivtero meo. Vere hic btissim⁹ oim parun lozū: qui itra viscera adhuc ma terna cōclusus/ adesse saluatoꝛē mundi q̄z necdū sermone pote rat/ ꝓphetali spiritu reuelabat. Et certa vtꝫ notatū est. ¶ Sā cti leonis ꝑpꝛe confessio. Oꝛ.

Deus q̄ beatū leonē pōtti cē sanctoꝝ tuoꝝ meri tis coequasti: cōcede ꝓpitius vt qui cōmemoꝛationis ei⁹ festa p colimus: vite quoq; imitemur exēpla. Per. Mēo. de sctō ioan ne ā. Inter na. ỽ. Fuit hō. oꝛ vtꝫ Ad mat. iij. lec. cū nock. vbicūq; extra dñicā vel octa. coꝛpis xp̄i cueñ. oīa fiant de fest. vsq; ad nullam: q̄ erit de vigilia. Lec. j.

Leo iunioꝛ natione sicu lus/ exꝛ p̄e paulo: sedit ꝓ patus cathedꝛa menslbus decē: dieb⁹ vero decē et septē. Hic leo fuit vir eloquēti ssimus: ⁊ in di uinis scripturis sufficienter in structus. Suscepit sextā synoꝺū intra regni palatiū constāti ni magnitūc viuentis. In qua cōdēnati sunt heretici: q̄ dixer̄t vnā tñ esse voluntatem et ope rationem in chꝛisto. Lectio. ij. Huius vtꝫ tēpoꝛib⁹ resti tuta est ecclesia rauenne sub oꝛ dinatiōe sedis ap̄lice: vt a defun cto archiep̄o/ qui electus fuerat iuꝛta antiquā consuetudinē ve niat romam consecrād⁹. Ł. iij. Hic etiam fecit constitutū: qđ in archiuo eccl'ie romane cōti netur: vt q̄ oꝛdinād⁹ fuerit ar chiep̄s: nullam consuetudinem ꝓꝛo vsu pallij/ aut diuersis eccle

ste officijs pfoluere debeat. Hic sepult⁹ ē ad btm petrū aplz: sub die q̄rto kalēdas iulij. Deo. de s. ioā. ā. Tu puer. ō. Fuit hō. btā. Cetera oia ad vesp. & ad mat. & ad hor. ō cōtra⁹ pf. & pōt. dñr.

℣ In vigil. aplor petri & pauli ad vesp. sup p̄. ān. Quē dicunt hoies esse filiū hois: dixit iesus discipulis suis: respōdēs petr⁹ dixit. tu es xp̄s filius dei viui: et ego dico tibi q̄ tu es petr⁹ & sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. pi fer. Cp.

Actuū. 12. PEtrus q̄dē seruabat i carcere: oratio aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclia ad deū pro eo. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deū: vidit manifeste angelū dei dicētē sibi. Cornelii mitte & accersi simonē qui cognoiat petrus. Hic dicet tibi q̄d te oporteat facere. ō. Cū oraret cornelius nondum in chzisto renat⁹: apparuit ei angelus dicens. Cornelii mitte. Gloria. Hic dicet. Hym.

AUrea luce & decore roseo
Lux lucis oē pfudisti sclm:
decorās celos inclyto martyrio
hac sacra die q̄ dat reis veniam
Iamtor celi doctor orbis pariter: iudices secli ēa mūdi luia:
p crucē alit/alter ense triūphās
vite senatū laureati possident.
Iā bone pastor petre clemens accipe vota p̄cātū: & ptī vincula resolue tibi potestate tradita: q̄ cūcti celū ōbo claudis aperis.
Doctor egregie paule mores instrue & nēte polū nos trāsferre satage: vnec pfectū largiat ple

ni⁹: euacuato q̄ ex pte gerim⁹.
O iuue bine pietatis vnice fīde devotos: spe robustos marie: cōte repletos charitat̄ gemīe: post morte carnis impetrate viuere.
Sit trinitati sempiterna glia honor potestas atq; iubilatio i vnitate cui manet ipium: ex tūc et modo peterna secula. ō. Tu es petr⁹. ān. Bēūs petr⁹ aplūs vidit sibi xp̄m occurrere adorans eū et ait: dñe quo vadis? venio romā iterū crucifigi. cāti. Nūgt.



DEus q̄ nos btōrū aplorū tuor petri et pauli gliosa nativitia p̄venire concedis: tribue q̄sumus eorum nos semp & bñficijs p̄veniri & orationibus adiuuari. Per dñm. Nulla penitus mēo. de. s. ioāne ad has vesp. nec ad mat. nec ad. q̄. vesp. nisi octa. sunt cū regimīe chori. Ad ple. oia fiāt sicut in fest. sctē trinita. Ad matu. Invitatoriū. Xp̄m regē regū adorem⁹ dñm. Qui martyrio crucis btm gl̄ificauit petrū aplm. ps. Venite. Hym. Aurea luce. In. s. noc. ā. In plateis ponebāt infirmi i lectulis: vt veniēte petro saltē vmbra illi⁹ obūbraret quē p illor: & liberarent ab infirmitatibus suis. ps. Celi enā. ā. Ait petr⁹ p̄cipib⁹ sacerdotū: iesum quē vos

interemiſt ſuſpẽdẽtes i ligno: hũc de⁹ ſuſcitauit ⁊ pncipẽ ac ſaluato-rem exaltauit ad dãdã penitẽtiã i remiſſionẽ ptõrũ. ℣. Bñdicam. ãn. Petrus apoſtolus dixit para-lytico/enea ſanet te dñs ieſus xp̃s: ſurge et ſterne tibi: qui cõtinuo ſur-rexit: et oñes qui videbant cõuerſi ſunt ad dominũ. ℣. Eructauit. ℟. In omnẽ. ℣. Et in ti. Lect. j.

OMniũ q̃dẽ ſolẽnitatũ ſãcta⁊ dilectiſſimi tot⁹ mũdus eſt particeps: ⁊ vnius fidei pietas exigit vt q̃cquid p vniuerſo⁊ ſalute geſtũ recolit: cõtibus vbiq⁊ gaudijs celebret. Merũtñ hodierna feſtiuitas: pter illã reuerentiã quã toto orbe terrarũ pmeruit: ſpeciali ⁊ ppria romane vrbis exultatione veneranda eſt. Vt tibi pcipuo⁊ apoſtolo⁊ gl̃ificat⁹ ẽ exitus: ibi in die martyrij eo⁊ũ ſit letitie pncipatus. ℣. Simõ petre antecꝫ de naui vocarem te noui te: ⁊ ſup plebẽ meã pncipẽ te conſtitui. Et claues regni celorũ tradidi tibi. ℟. Quodcũq⁊ ligaueris ſuper terrã: erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcũq⁊ ſolueris ſup terram: erit ſolutum ⁊ in celis. Et cla. Lec. ij.

Iſti ſunt viri p q̃s tibi euãgelij xp̃i roma reſplenduit. Et q̃ eras magiſtra erroris: facta es diſcipula veritatis. Iſti ſũt patres tui verique paſtores: q̃ te regnis celeſtib⁹ ſerẽdã mlto ampli⁹ multoq⁊ felici⁹ ꝙdiderũt: ꝙ illi q̃⁊ ſtudio pma meniũ tuo⁊ fũdamẽta locata ſunt. ℣. Ego pro te rogaui petre. Vt nõ deficiat fides tua. Et tu aliquãdo cõuerſus cõfirma fratres tuos. ℟. Simon ecce ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticum: ego autẽ rogaui pro te. Vt non. Lectio. iij.

Iſti ſunt q̃ te roma ad hãc gloriã puexerũt: vt gẽs ſcta/ppls elect⁹/ciuitas ſacerdotalis ⁊ regia: p ſacrã bti petri ſedẽ caput orbis effecta/latius pręsideres religiõe diuina ꝙ dñationẽ terrena. ℣. Si diligis me ſimon petre paſce oues meas: dñe tu noſti q̃ amo te. Et aiam meã pono p te ℟. Si oportuerit me mori tecũ: nõ te negabo. Et. Gl̃ia. Et. In. q. noc ã. Factũ eſt vt q̃dã diſcipula noie thabita plena opib⁹ bõis ⁊ elemoſynis inſirmata moreret miſerũt aũt diſcipli ad petrũ rogãtes ne pigeret⁊ venire vſq⁊ ad nos. ℣. Oẽs gẽtes. ã. Aduenẽte petro circũderũt illũ oẽs vidue flẽtes ⁊ oñdẽtes tunicas ⁊ veſtes q̃s faciebat illis dorcas. ℣. Exaudi de⁹ depcationẽ meã. ã. Ponẽs petr⁹ genua ſua orauit: ⁊ conuerſ⁹ ad corp⁹ dixit. thabita ſurge: at illa aperuit oculos: et viſo petro reſedit/dãſq⁊ illi manũ erexit eã: ⁊ ſanis ac viduis aſſignauit viuã. ℣. Exaudi de⁹ ora. ℟. Cõſtitues eos pncipes. Le. iij.

QUam duodeci apli p ſpm ſcm oi⁊ locutiõe ligua⁊ imbuẽdũ euãgelio mũdũ: diſtributis ſibi tra⁊ ptib⁹ ſuſcepiſſent: btiſſim⁹ petr⁹ pnceps apoſtolo⁊ ad arcẽ romani deſtinat⁊ iperij: vt lux vitat⁊ q̃ oi⁊ gẽtiũ

renelabat salutē: efficaci⁹ se ab ipso capite per totū mundi corpus effunderet. ℟. Tu es petr⁹: et sup hāc petrā edificabo eccliā meā: et porte inferi non ualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. ℣. Quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatū & in celis: et quodcūq; solueris sup terrā erit solutum & in celis. Et tibi. Lec. v.

Adhanc igit̄ vrbē tu beatissime petre apl̄e venire non metuis: et consorte gl̄ie tue paulo apl̄o aliarū adhuc ecclesiarū ordinationib⁹ occupato: illuā istā fremētiū bestiarū & turbulentissime profunditatis oceanum/ cōstātior & ch̄ sup mare ambulans gradereris ingrederis. ℟. Tu es pastor ouiū p̄aceps apl̄orū/ tibi tradidit de⁹ oia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorū. ℣. Tibi ei a dño collata est ptās ligādi atq; soluēdi. Et. l. 6

Dec etiā mūdi dominā romā petre times: q̄ in caiphe domo vocē sacerdotis ancille expaueras. Vincebat ergo materiam formidinis vis amor. Nec estimabas terrori cedēdū: dū horū saluti cōsuleres: quos suscepas dirigēdos. Augebāt quoq; fiduciā tuā tot signa miraculorū: tot dona atq; experimēta vtutū. Quo etiā vtūs coapl̄s tuus et spiritualis magister gentiū paulus occurrens eodē tibi sociatus est animo. Vos autē et electione pares et laborū similes: & finis fecit equales. ℟. Pe

tre amas me? tu scis dñe q̄ amo te. ℣. Pasce oues meas. ℣. Simō iohannis diligis me plus his? & tu scis dñe q̄ amo te. ℣. Pasce. Gl̄ia. ℣. Pasce. In. tij. noc. ā. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deū/ vidit manifeste angelum dei dicētē sibi: cornueli mitte et accersū simonē: qui cognominat̄ petr⁹ hic dicet tibi q̄d te oporteat facere. ps. Confitebimur. ān. Aperiēs petrus os suum dixit: in veritate cōperi q̄m non est personarū acceptor de⁹: sed in omni gēte qui timet deū et operat̄ iustitiā acceptus est illi. ps. Dñs regn. exul. ān. Adhuc loquēte petro cecidit spūs scūs sup omes qui audiebāt verbū & erāt loquētes linguis & magnificātes deū: tūc petr⁹ iussit eos baptizari in noīe dñi iesu chr̄i sti. ps. Dñs regn. tralcā. ℣. Nimis honorati sunt. Sedm math.

In illo tpe. Venit ies⁹ in partes cesaree philippi: & interrogabat discipulos suos/ dicens: quē dicunt hoīes esse filium homis? Et reliq̄. Omelia exce. ex cōmenta. orige. sc. vij. Ca. 16.

Interrogabat iesus discipulos suos/ dicēs. Quē eum dicūt hoīes esse: vt ex apl̄orū responsionib⁹ nos discam⁹ diuersas opiniones tūc apud iudeos fuisse de xp̄o. Vnde sequitur. Illi autē dixerūt: alij iohannē baptistam: alij aūt heliā: alij vo hieremiā/ aut vnū ex pphetis. ℟. Quem dicūt hoīes esse filiū hoīs/ dixit iesus discipulis suis: et tū dēs petr⁹ dixit: tu es xp̄s filius dei viui. Et ego 7

dico tibi: qz tu es petrus ⁊ sup hãc petrã edificabo ecclesiã meam. ℟. Beatus es simon bariona: quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sz pater meus qui est in celis. Et. l. vij. Vide ppt diuersas opiniões iudeoꝝ de xpo: q̃ caulaqdã eoꝝ dicebãt eũ ioãnẽ baptistã videlz estimationẽ secuti herodis dicẽtis ad pueros suos. Hic est ioãnes baptista ipe surrexit a mozt tuis: ideo virtutes operãtur in illo. Alij aũt heliã eũ dicebant/ videlicet estimãtes qꝝ aut secũdã natiuitatẽ accepisset: aut ex eo tpe viuẽs in tpe apparuit illo. ℣. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aquas. Et extẽdẽs manũ appzehẽdit eũ: et dixit ihesus: modice fidei quare dubitasti? ℟. Cũqz videret vẽtũ validũ timuit: et cũ cepisset mergi clamauit dicẽs dñe saluũ me fac. Et extẽ. Lec. ix.

Quidã christũ hieremiã esse putabant: ppter illa q̃ ad hieremiã iam dixerat deus: ecce costitui te hodie sup gẽtes et super reges edificare ⁊ demoliri: pdere et reedificare ⁊ circũplãtare Quidã eũ vnũ ex pphetis esse putabãt: ppter illa q̃ locutꝰ est deus ad pphetas: non tamẽ in ipsis erãt cõpleta. Sed petrus ex reuelatione dei pẽis dixit eũ esse filiũ dei viui. ℣. Quodcũqz ligaueris sup terrã: erit ligatum et in celis. Et quodcũqz solueris sup terrã: erit solutũ ⁊ in celis. ℟. Tu es (inquit petrus) xps filius dei viui: respondens dñs ait: et ego dico tibi qz tu es petrus: ⁊ sup hanc petram edificabo ecclesiã meam. Et. Gloria. Erit. ℟. Tu es petrus. ℣. Et super hanc petram. In lau. ã.

Petrus ⁊ ioãnes ascẽdebãt in tẽplum ad horã oratiõis nonã. ps. Dñs regẽ. ãn. Argentũ ⁊ aurum nõ est michi: qd̃ aũt habeo hoc tibi do. ps. Jubilate. ãn. Dixit angelus ad petrũ: circumda tibi vestimẽtũ tuũ et sequere me. ps. Deus deus. ãn. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis dñe qz amo te. Cãti. Benedicite. ãn. Tu es petrus et sup hanc petrã edificabo ecclesiã meã. ps. Laud. Cp Petrus quidem. hy. Exultet celũ. ℟. Annunciauerũt. ãn. Quodcũqz ligaueris super terrã erit ligatũ et in celis: et quodcunqz solueris super terram erit solutũ et in celis: dixit dñs simoni petro. Canti Benedic. Oco.

Deus q̃ hodiernã diẽ apostoloꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio consecrasti: da ecclie tue eoꝝ in oĩb⁹ seq̃ preceptũ: per quos religionis sumpsit exordiũ. Per. Ad. i. ã. Petrus et ioannes. p. Deus i noie. ãn. Gratias tibi. Symbo. Quicũqz vult. Ad. ij. ãn Argentũ. p. Legẽ pone. Cp. Petrus qdẽ. ℣. ⁊ ℟. de cõi aplorum ad oĩes hoc. dicant. Ad. vj. ãn. Dixit angelus. ps Defecit. Cap.

9 Angelus dñi astitit ⁊ lumẽ refulsit i habitaculo carceris: percussoqz latere petri excitauit eũ dicens: surge velociter: et cõtinuo ceciderunt catene de manibus eius. Ad. ix. ãn. Actũ. xii.

Tu es petrus. ℣. Mirabilis. cp̃.

Actus. 12. Exiẽs petrus sequebat ãgelũ: et nesciebat q̃ verũ est qđ fiebat p ãgelum: estimabat aũt se visũ videre. Ad. ij. vel. ã. Iurauit dñs. ℣. Dixit dñs. ℟. Sede ãe cũ suis pis de cõi aplorũ: et dñr quotidie p oct. qñ fit sermo de aplis. Ep̃. Jã non estis. ℟. Qui sunt isti. Hyp̃. Iurea luce. Hic hyp̃ dr singulis diebp̃ p oct. tã ad vel. q̃ ad mat. qñ dr seruitiũ de aplis. ℣. In dẽm terrã. ãn. Gliosi pncipes terre quõ in vita sua dilexerũt sc: ita et in morte non sunt separati. cãti Magt. Dño. Deꝰ q̃ hod. Et fiãt vel. de vtriq; aplis vez loco secũdaꝝ vel speraꝝ de sctõ petro: ℟ loco pmarũ vel spaꝝ de sctõ paulo: de quo fit plenũ seruitiũ i. crastino. Cõpletorium sicut post pmas vel. huꝰ fel. notatũ ẽ. ℣ In cõmẽor. sctī pauli apli ad mat. iuit. Laudemus ieiunũ xp̃m In passiõe aposto li pauli. ps. Venite. hyp̃. Doctor egregie. ℣. Annue xp̃e. In pmo noc. ã. Qui opatꝰ est petro in aplatũ/opatꝰ est ℟ michi inter gẽtes: et cognouerũt gratiã q̃ data est michi a xpo dño. ps. Celi enarant. Finito psal. statim dr ℣. Qui me segregauit. Deinde dr tota ã. pdicta: qđ p totũ annũ obseruet qñ ℣. post ãs habet ℣. Qui me segregauit ab vtero matris mee: ℟ vocauit me p gratiã suã. ã. Scio cui credidi: ℟ certus sum q̃ potẽs est depositũ meũ seruare in illũ diẽ iustꝰ iudex. ps. Bñdicã. ℣. De reliquo re posita est mihi corona iustitie. ãn. Mihi viuere xp̃s est ℟ mori lucrũ: gliari me oportet in cruce dñi nr̃i ihesu xp̃i. ps. Fructa. ãn. Per quẽ mihi mũdꝰ crucifixꝰ ẽ: ℟ ego mũdo. ℣. In oẽz trã exiuit sonꝰ eor. l. j.

Considerem⁹ frẽs charissimi quãtis aplm suũ dñs paulũ extulit honorib⁹. Ad tps illũ excauit: ℟ illiꝰ excatõe totiꝰ mũdi illuiationẽ fecit. In paradisum illũ rapuit/i celũ ttiũ subleuauit: ineffabilis arcani fecit eũ pticipẽ/taliũq; mysteriorũ sciũ q̃ nulli hoi fas fuit ꝓfiteri ℣. Qui opatꝰ est petro in aplatũ opatꝰ est ℟ mihi iter gẽtes. Et cognouerũt gratiã dei q̃ data est mihi ℣. Gra dei i me vacua nõ fuit: sed gra eiꝰ sp in me manet. Et. l. ij.

Paulꝰ in tra gradiẽs sic agebat i cũctis q̃ll ãgelor societate frueret. Et passibili adhuc corpore colligatꝰ illorũ pfectione gaudebat. Nã ℟ tãq; pẽnatꝰ totũ docẽdo orbẽ puolauit. Et q̃ll tã icorporeꝰ: corpis labores periculaq; ꝓtẽpsit. Et q̃ll tã celũ pos sidẽs: cũcta ꝓsꝰ trena desperit Tãq; vo cũ ipis iã incorporeis virtutib⁹ degeret: ita iugi mẽtis intẽtiõe vigilauit. ℟. Scio cui credidi: ℟ certꝰ sum q̃ potẽs ẽ depositũ meũ seruare. In illũ diẽ iustꝰ iudex. ℣. Reposita ẽ mihi corõa iustitie: quã reddet mihi dñs. In. l. iij.

Angelis sepe diuersaꝝ gẽtiũ cura ꝓmissa est. Sed nullꝰ eorũ ita ppr̃m sibi creditũ gubernauit: vt paulꝰ vniuersũ orbẽ. Mi

chaeli gēs z missa ē iudeoz: pau
lo vo terre ꝫ maris ac vniuersi
3 orbis habitatio. ℟. Bonū certa
mē certaui: cursū cōsumaui: fidem
seruaui. Ideoq; reposita ē mihi co-
rona iustitie. ℣. Gēa dei sū id qō
sū: ꝫ gēa eius in me vacua non fuit.
Ideoq; Glia. Ideoq; In.ij.noct.
ān. Bonū certamē certaui: cursum
cōsumaui: fidē seruaui. ps. Dñes
gē. ℣. De ceto reposita ē mihi coro
na iustitie. ān. Tu es vas electiōis
sctē paule p dicatoz veritatis in vni-
uerso mūdo. ps. Exaudi de⁹ dep
ca. ℣. Per quē oēs gētes cognoue-
rūt gratiā dei. ā. Magn⁹ sctūs pau
lus vas electiōis: ve digne ē glifi-
cād⁹ ꝫ meruit thzonū duodecimū
pollidere. ps. Exaudi de⁹ oza. ℣.
In regnatiōe cū sederit filⁱ hois i
sede maiestat⁹ sue. ℣. Cōsti. Ic.iij.

Beat⁹ paul⁹ apls magē a
deo z Xpo institut⁹ gētiū: ipse p
tector erat bellātiū: ipe sedulus
miſter egrotoz. Nec i spūalib⁹
solū tā egregiū z seruabat ducē
sed i carnalib⁹ q̄q; plurima soli-
citudinis ac pudētie sue docu-
mēta pstabat. ℟. Reposita ē mi-
hi corona iustitie quā reddet mihi
dñs i illa die Just⁹ iudex. ℣. Scio
cui credidi: ꝫ cert⁹ sū q; potens est
depositū meū seruare. Justus. l.v.
Sicut eñ ferrū in igne missū
totū ignis efficit: sic paul⁹ cha-
ritate succēsus tot⁹ fact⁹ ē cha-
ritas. Qui quasi cōis toti⁹ mū-
di esset pt: ita oim nō mō carna
les parētes: sed etiā spūales pie
tate supabat: pecunias et vba/
corp⁹ ꝫ animā p illis ipēdens.
Tu. ℟. Gēa dei sum id qō sū. Et
gēa eius in me vacua non fuit: sed
semp in me manet. ℣. Qui opatus
est petro in apostolatū: opatus est
et michi inter gentes. Et. Lec.vj.
Q. z ergo paul⁹ de charitate fa
ct⁹: imo tot⁹ fact⁹ est charitas:
ideo charitatē plenitudinē legⁱ
vocabat: ꝫ vinculū pfectionis:
oimq; matrē bonoz: initiū finē
q; vtutū: ideoq; dicebat. Finis
pcepti est charitas. Tu. ℟. Mi
hi viuere xps ē: et mori lucrū. Glo
riari me oportet in cruce dñi mei
ielu xpi. ℣. Per quē mihi mūdus
crucifix⁹ est: et ego mūdo. Gliari.
Glia pri. Glia. In.ij.noc.ā. Ter
virgis cesus sum: semel lapidatus
sum: ter naufragiū passus sum: in
nocte ac die in pfundō maris fui. ā. Re-
posita est mihi corona iustitie: quā
reddet mihi dñs i illa die iustus iu
dex. ps. Dñs regē. ertul. ℣. Coope-
rante gēa spūsancti. ān. Ne magni-
tudo reuelationū extollat me: datⁿ
est mihi stimulus carnis angelus
sathane qui me colaphizet: p̄pter
quod ter dñm rogauit vt auferretur
a me: et dixit mihi dñs sufficit tibi
paule gratia mea. ps. Dñs regnā.
ira. ℣. Nā virtus i infirmitate pfi-
citur. ℣. Nimis hono. S.math.

In illo tēpoze. Dixit simō Ca.19.
petrus ad ieſu. Ecce nos
reliquimus oia: ꝫ secuti sumus
te: qd ergo erit nobis? Et reliq.
Omel. bti hieron. pbri. Ic.vij.
Cū dñs ꝫ saluatoz nr̄ diuites

difficile regnũ celoꝝ intrare diceret: discipuli eiꝰ fiducialiter rñderũt dicẽtes. Ecce nos reliquimus oia: & secuti sumus te.
7 Quid ergo erit nobis? ℣. Damasci ꝓpositus gẽtis arethe regis voluit me cõprehendere. A fratribus p murũ sum missus i sporta: & sic euasi manus eius in noie dñi. ℟. Deus et pater dñi mei ihesu xpi scit q̃ nõ mẽtior. A fratrib⁹. ℣. Vidi

GRãdis enim erat fiducia illoꝝ q̃ quãꝫ diuites non fuerãt: sed victũ manu et arte querebãt: tñ cõfidẽter dicebant se reliquisse oia: addẽdo & secuti sumus te. Omnia em̃ deseruerãt: qui cũcta q̃ ab alijs desiderari poterãt: etiã desiderare postposuerãt. Non em̃ hoc solũ ad perfectionem sufficit si q̃s diuitias hui⁹ mundi ꝛtẽpserit: nisi post ꝛtẽptas diuitias saluatorẽ sequat: id est nisi relictis malis
8 faciat bona. ℣. Tu es vas electionis scte paule aple ꝓdicator veritatis in vniuerso mũdo. Per quẽ oẽs gentes cognouerunt gratiam dei. ℟. Intercede pro nobis ad dominum qui te elegit. Per. Lec. ix.

HAcilus em̃ sacculus relinquit q̃ volũtas. Multi em̃ diuitias relinquẽtes dñm non sequũtur: q̃ ait. Non veni facere voluntatẽ meã: sed eius qui misit me. Jesus autẽ dixit eis. Amẽ dico vobis q̃ vos qui secuti estis me: in regnatiõe cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue sedebitis & vos super sedes duodecim/iudicãtes duodecim trib⁹ israel. ℣. Scte pau- 9
le aple ꝓdicator veritatis: & doctor gentiũ. Intercede p nobis ad deũ qui te elegit. ℟. Vt digni efficiamur gratia dei. Intercede. Gloria. Inter. ℟. Vediti here. In lau. ã.

Ego plãtaui: apollo rigauit: deus aũt incrementum dedit. alla. ps. Dñs regẽ. ℟. Vnusq̃sq̃ em̃ ꝓpriã mercedẽ accipiet secũdũ suũ laborẽ ãn. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xpi. ps. Jubilate. ℟. Quãdo aũt infirmor: tũc fortior sum & potens. ãn. Gratia dei in me vacua nõ fuit: sed gra eius semp i me manet. ps. Deus deus. ℟. Gratia dei sum id qõ sum. ãn. Damasci ꝓpositus gẽtis arethe regis voluit me cõprehẽdere: a fratribus p murũ missus sum i sporta: & sic euasi manus eiꝰ in noie dñi. Cãti. Vñ dicite. ℟. Deus & pr̃ dñi mei ihesu xpi scit q̃ nõ mẽtior. ãn. Sancte paule aple ꝓdicator veritatis & doctor gẽtiũ/intercede p nobis ad dñm qui te elegit. ps. Laudate. ℟. Vt digni efficiamur gratia dei. Cap. Gal.

NOtũ facio vobis euãgelium q̃ euãgelizatũ est a me: q̃ non est secũdũ hominẽ. Neq̃ em̃ ab hoie accepi illud: neq̃ didici: sed p reuelationem dñi nostri ihesu christi. hy⁹. Exultet celũ. ℟. Annũciauerũt. ã. Ego enim iam deliboꝝ & tẽpus mee resolutiõis instat: bonũ certamẽ certaui: cursum cõsummaui: fidẽ seruaui: superest mihi corona iustitie:

qui reddet michi dominus in illa die iustus iudex. Cāti Bñdc. ozē.

DEus q̄ multitudinē gentiū bti pauli apli tui p̄dicatiōe docuisti: da nobis (q̄s) vt cuius natalitia colim⁹: eius apud te patrocinia sentiamus. Per dñm. Mēo. de. s. petro ān. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis dñe quia amo te. ℟. Tu es petrus. ℣. Et super hanc petrā edificabo ecclesiam meam. Dō.

DEus q̄ btō petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis aias ligandi atq̄ soluēdi pōtificiū tradidisti: concede q̄s vt intercessiōis eius auxilio: a pcōr̄ nostror̄ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Mēo. de sctō ioāne baptista. ān. Inter natos. ℟. Fuit homo. ozē. De⁹ q̄ p̄sentē. Ad. s. ℣. Ego planaui. ℟. De⁹ in nōe. Et dicāt ur oēs āe. sup hoc. sine ℟. Ad tiū ān. Libenter. ps. Legem pone. Capm. Notū vobis. ℣. & ℟. de cōi vnius apostoli ad oēs hoc dicātur. Ad. vs. ān Gratia dei. ps. Dekecit. Cp.

Gal. 5. MIchi autē viuere xp̄s ē: et mori lucrū: gl̄iari me oportet i cruce dñi nostri iesu xp̄i: per quē michi mundus crucifix⁹ est: & ego mūdo. Ad. ir. ān Sancte paule. ℟. Mirabilia. cp.

2. Tim. 4. BOnum certamē certaui: cursum cōsummaui: fidē seruaui: de reliquo reposita est michi corona iustitie quā reddet michi dñs in illa die: iustus iudex. Ad vesp. ān. Juranit, ps. Dixit dñs. et cetere āe cū suis p̄s. de cōi apl̄or̄ cp. Jā nō estis hyc. Aurea luce. ℟. In oēm. ān. In regnatiōe. cāti. Magt. Oz. Deus q̄ hodier. Et suscitet de vtrisq̄ aplis dicātur vel. mēo. de sctō ioā. ā. Ingressio. ℟. Fuit homo. Oz. Deus q̄ p̄ze. Si ista cōmēo. in sab. ctig. vel. in ipso sab. de vo. sequente erunt ℟ sol. mēo. de aplis cū ā. ℟. & oz. p̄dictis. Dein fiat mēo. de octa. scti ioānis bapt. vtš. & postea de trinitate & p̄cess. ante crucē fiat more solito. In octa. scti ioānis bapt. Ad matu. hyc ān. et p̄s sicut in. i. die. ℟. Gloria &. Lec. s.

POst illū sacrosctm dñi nri natalē diē nulli⁹ hois legimus natiuitatē celebrari: nisi solū bti ioannis baptiste. In alijs sctis & electi dei nomin⁹ illū diē coli: q̄ illos post cōsummationē labor̄ & deuictum triūphatūq̄ mūdū i ppetuas etnitates pñs vita ptulit. ℣. Fuit homo. lc. q̄

IN alijs sctis cōsummata vltima diei merita celebrātur. In hoc etiā p̄ma dies et ipsa hois initia p̄o hac absq̄ dubio causa cōsecrant: q̄ p hūc dñs aduentum suū: ne subito insperatum hoies non agnoscerent: voluit esse testatum. ℣. Joānes. lc. i.

IOānes figura fuit veteris testamēti: & i se formā ptulit legis. Et ideo ioānes p̄nūciat salutarē: sicut lex gratiā p̄cucurrit. Nō aūt nōdū natus de secreto materni vtera p̄ophetauit: et

erps lucis effect⁹ ẽ testis ꝟitat⁹: hoc ẽ itelligẽdũ/ꝙ latẽs sub ve lamie ⁊ carne lre ⁊ redẽptorem mũdo spũ ꝓdicauit: ⁊ nob⁹ dñm nr̃m de qđã legis vto ꝓcreauit. Ergo iudei errauerũt a vẽtre: id est a lege q̃ rp̃o erat gũida: ⁊ ab vtero locuti sũt falsa. ℟. Inter natos. cãt. Te d̃. ℣. Fuit hõ. In lau. her so. ã. Elizabeth. ℣. Dñs reg̃. Cp̃. Judite isu. hy⁹. O nimis fe. ℣. Just⁹ ger. ã. Factũ ẽ in die octa. Recte hãc ã. i. ſ. die ad q̃. vel. sup cãt. Mg̃t. ou. De⁹ q̃ ꝑsentẽ. Mẽo. de aplis ã. ꝓcerus apls ⁊ paul⁹ doctor gẽtiũ: ipi nos docuerũt legẽ tuã dñe. ℣. Annũciauerũt ou. De⁹ q̃ hod̃. Deide mẽo. dicãt ꝙlue. Ad. j. ã. Elizabeth. hs De⁹ i noie. ã. Ecce tibi tri. Hym. Quicũq; vult. Ad al. hoc. oĩa fiãt sicut i die. Hi oct. s. ioã. i dñ. getiget. fiat tot ũ sui. d̃ dñ. ⁊ meũ. fc. de. s. ioã. nisi tota hyl. facẽ. cã tãdactic tm̃ mẽo. de oct. ⁊ tantũ mẽo. de aplis. ℣. Deleãtes ãe dicãt ad vel. ⁊ ad mat. sup cãt. Mg̃t. ⁊ Bñd⁹. q̃ de aplis fit ſerm. vel ad mẽo. eoz̃dẽ: cũ de aliq̃ ſcto fit ſerm. cũ repetitione eorũdẽ ã. ꝓcer⁹ apls. vtũ. ãn. O petre pastor sũme: et paule doctor magne: nos ꝙho pia ꝑce purgatos q̃ũgite. ã. Glioſ ꝑn. ꝙre hãc ã. i. ſ. die ad. ij. vel. sup cã. Mg̃t. ãn Vtũ erit. ãn. Tradẽt enim vos. ꝙre has duas ãs i cõi aplor. ℣. Misitatio. b. ma. celebret in ecclia Sanct. i. cr. alt. post oc. s. ioã. hoy. Ad. j. vel. ã. Elisabeth fili⁹ martã

ꝙcipiuit: de ſcto ſpũ ꝓphetab⁹ i matrẽ itroiuit. ℣. Dixit do. ãn. Lilia q̃allitũ fragrãs i odore: iter ornat nocturnũ ferẽs celi flore. ℣. Laudate pue. ã. ꝓ Paradis⁹ celicũ fructũ affe erebat grauide/q̃ pueꝝ gaudio reple bat. hs. Letat⁹. ãn. Lucernã veri lumis dñs accẽdit: q̃ drachmã nostrã pditã saluãs app̃hẽdit. ℣. Misi do. ã. Cõforta me filios simul ⁊ beracẽ tot⁹ hierlm: ponens fines pacẽ. hs. Lauda hierusalẽ. Cap.

EGo me pulchre dilectiõis ⁊ timor⁹ ⁊ agnitõis ⁊ ſcẽ spei: i me ois gr̃a vie ⁊ vitat⁹: i me ois spes vite ⁊ vtutis. d̃. g̃. ℟. Exultat ifans gaudijs in spũ helie: cui⁹ me mirabilis fit cõpos ꝓphetie. Celi manat delicijs ireoi tus marie. ℣. Prop̃t arcã dñi bñdixit domui deus zacharie. Celi ma. Ecclia. Gloria ꝑri. Celi ma. Hy⁹. Estũ mẽis gl̃iose plebs ſcã celebret/pietat⁹ viscerose gratiã exposcat: quã cognata copiose/senſit hic elizabeth. Hecũdate senectutis sterilem aggreditur/q̃ diuine iã vtutis me clã efficit: gtulat cũ salutis ꝙlore alloq̃t. Vox nõ loquẽs exultauit ad vbi pñtiã: ⁊ elizabeth expauit/mẽis excellentiã: bñdictãq; clamauit fruct⁹ affluẽtiã. Unde mihi q̃ſ̃ putet hoc (ait) ꝓlagiũ: vt deuote me saluet mr̃ reg⁹ oiz: vẽtr⁹ mei fructũ mutet i nouũ tripudiũ? Virgo sic dũ ꝙmẽdat/cãticũ letitie psallẽs pure gl̃iat i auctorẽ gr̃e: q̃ vtã ꝓdicat i oi ꝓgenie. Tri-

Ecc. 24.

2. Jul.

ne deꝰ cūcte pie regnās etnalr/ pce ōgis marie nos ꝙlerua iugiter: vt post finē hui⁹ vie/ viuamus pennit. Amē. ℟. Diffusa ē. ℣. ꝓpter ea. ℟. In psalmo decachordo psallit ōgo regia: dñm magnificādo q̄ fecit magnalia: pellēs porētes de sede diuia iustitia: suos hūles exaltāsse mia. cā. Mg̃. ov



Deꝰ q̄ lacratissimā ōginē mariaz vnigeniti tui matrē mutue cōsolatiōis gr̄a beatā eliza bethvisitare fecisti: ꝙcede ꝓpitius nob⁹ famulis tuis: vt ex ei⁹ visitatiōib⁹ assidue ꝙsolemur: et a cūct⁹ aduersitatib⁹ tuo munimine ꝓtegamur. ꝑ. Sol stat mēo. ℟. Sicut sponsa ꝙcessit marti. nec laudiētia nec sub silē. neq̄ etiā de ot. apo. nisi fue. cū regie cho. tūc eā de apo. stat sol. mēo. ad vtrasq̄ vel. ℣. ad mat. Ad ꝙpl. ā. Stā mat. ꝑ. Cū iuoca. ℣. hꝰ. Salua. ā. Gr̄ificam⁹ ℣. cā. Nūc di. Ad mat. iunc. Reginā celi gr̄ie deuote collaudem⁹. Quat rē mie We mite adorem⁹. ꝑ. Vesi. hꝰ

Mundi salꝰ affutura ōgo mē inclyta/ gestu simplex/ mēte pura/ specie ꝓfulgida: cū celesti genitura/ ꝓcessit in publica. Caput ꝙcūtes draconis/ rubꝰ qui nō vr̄t/ aarō virga/ gedeonis vellus/ q̄ perfunditur/ hec perfecta salomonis/ q̄ btā dicit, Genitrix emanuelis ōga ie sse flozuit/ hostiū ezechielis quod viro non patuit: mons quo lapis danielis statuā cōminuit. Sic in mūdo ꝓter mozē notū fecit dñs: calbis mater cōditozē circūdat viscerib⁹: terra gignit saluatozē/ nubibus pluēti bus. Virgo chara charitat⁹ feruēs desiderio/ caste ꝙsāguinitat⁹ fauet ministerio: gaudēs hui⁹ nouitatis sancto puerperio.

Felix dom⁹ zacharie talē habēs hospitē/ felix cognata marie quā suscepit comitē: ꝙz ioannis ℟ messie/ tu distiguelimitē. Laus sit summo genitozi q̄ regnat p oia/ laus sit nāto redemptozi p quē venit gr̄a: ꝓcedenti creatozi sit eq̄lis glia. Amen

In. ſ. noc. ā. Pater mētis filio singula subiecit: et iſantis gaudio laudē ꝓpfecit. ℟. Dñe dñs nr̄. ā. Sol in tabernaculo solis illuxesc̄it: dum spōs⁹ in thalamo spōse ꝙcessit. ℟. Celi enar. ℣. Cepit terra dñi fructu fecūdari p miam a deo saluatori. ℟. Dñi est ter. ℣. Diffusa ē. Benedictio. Alma ōgo ōginū. l. ſ.

Gloziose ōginis marie matris dñi varie festiuitates eo celebri⁹ atq̄ deuotius in ecclesia dei r: co ēde sunt: quo constat eā beatiozē esse post xp̄m: ꝓsertim cū ei⁹ cēlitudo mirabilis ico parabiliter affluat celi cūs gr̄az. Ipsa nāq̄ resident ad dexterā maiestatis in excelsis: magni regis assueri cōsoris electa. Specialis interuentrix

pro suo gñe sicut heber delicata in necessitatis tpe pparata: tanto cũct; celi ciuib⁹ potẽtior atq; sublimior: quãto differenti⁹ pre illis nomẽ mris dei singularit hereditauit. ℟. Elizabeth vt vidit gaudium senect⁹ plenitat: hãc voce benerabili salutat ãpiexat. Intacta mẽ sterili matri cõgratulat. ℣. In sacris claustris virgo: peperit puer puerũ dñm pstitat. Intac. ℣ñ. Christus marie filius. Lctõ lcõa.

IUdes igit̃ ꝑ pconia tã excelse mris romanor⁹ põtifex vrbanus sextus pio studio volẽs ãpliare festiuitatẽ nouã supaddere decreuit: vt visitatiõis ei⁹ memoria frequẽtaret: qua post cõceptionẽ vbi diuini cognatam suã elizabeth hũilit salutauit. Tu. ℟. Exultauit infans gaudijs in spũ helie: cuius mẽ mirabilis fit cõpos ꝓphetie. Celi manat delicijs introit⁹ marie. ℣. Propt̃ arcã dñi: benedixit domui deus zacharie. Celi. ℣ñ. Sctã dei genitrix. ℟. l. iij.

QUe añt deuoti⁹ et attẽti⁹ ad idẽ festũ celebrãdũ incitaret plebs fidelis: ꝑsul⁹ pontifex romanus auctoritate applicata statuit diẽ solẽnitatis sexto nonas iulij p singulos annos celebrãdã: cedẽs ꝓ hui⁹ festi cultorib⁹ spiales indulgẽtias ꝓpetuis tpib⁹ puraturas. Mñ oĩb⁹ de penitẽtib⁹ et confessis: q̃ matutinali officio seu missa ad vesperis eiusdẽ festiuitatis in eccl̃ia ꝓsentes affuerit: cẽtum dies. Eis vo q̃ ꝓme/tertie/sexte/none/ac ꝓpletorij officijs interfuerit: p qualibet ipsar horarum ꝓgrata dies Illis añtq; q̃ta tuas eiusdẽ matutinalib⁹ misse/vesperas ac ꝓdictas horas officijs steterint singulis diebus cõtinuis dies de iniũct; vbi penitẽtijs mifico⁹ adiũct relaxauit. Tu. ℟. Vidit̃ ꝓdicat senex portã clausam: vbi hoc de dñi fiat ad me mr dei: Voce tui iubilat. Infans vẽtris mei. ℣. Beata q̃ credidisti: ꝑficte fiẽt q̃ audisti: ecce lignũ rei. Voce. Glia. In. In. q̃. noc. ãn. Stat i regis dextra gñie regina: vide regis filia: et aurẽ inclina. ℣. Eructa. ã. Dei taberna culũ qd ipse sacrauit: ex te vite fluuiũ christus deriuauit. ꝑs. Deus nr refu. ãn. Floruit sterilitas senex virtuosa: de te dei ciuitas dixit gloriosa. ꝑs. Fundamẽta. ℣. Speciem tua. ℣ñ. Sctẽ marie merita: nos ducãt ad regna celestia. Lect. iij.

QUiros igit̃ fidẽs atq; devotos ad hui⁹ diei festiuitatẽ celebrãdã alliciũt: tã auctoritas ꝙ euangelior fides / q̃ miraculor ꝓcursus. Ex qb⁹ tãte solẽnitatis materia certior esse ꝓbat: et efficacior in laude perspicit. Refert eñ euangelista / etiam post angelicã salutationẽ mariam virginẽ elizabeth cognatã suã visitasse plenaliter et benigne salutasse. Tanta humilitas nãq; et singularis humilitas q̃ mẽti ꝓphetie semper adhesit: vt virginẽ virginẽ in humi bocẽ ꝓfugere fecit. Ecce ancilla

4 dñi. Tit. ℟. Laudis hec mea cultu singulari: letabat cãtico suo salutari. Cum pudoris lilio: pares abstp pari. ℣. Nam debet ab oibus generationibus beatificari. Cum pudoris. ℟ñ. Que peperit xp̃m: pro nobis postulet ipsum. Lec. v.

Miraculoꝝ etiam affuit gr̃a copiosa: dum ẽgo venerabilis ⁊ femina sterilis: ãbe pregnãtes occurrerũt sibi: ĩfantiũ in vtero q̃s nec part⁹ ediderat: mutua notitia cõperta est: dũ puer pphetã dñm pphetaꝝ presentem exultãdo reuelauit: quẽ adhuc sermone vocis predicare non valuit. Mater quoq; pueri spũsctõ repleta: matrem dei mariã pphetica laude confessa est: fidẽ ei⁹ cũ fecunditate cõmẽdãs: ⁊ floꝛẽ cũ fructu deuote bñdicẽs. ℟. Xpi sanctuarium: sps sacrarii mẽ pietatis. Pregnãti solatiũ: cognate subsidiũ: administrat gratis. ℣. Sic maria nobilis foꝛmã vere sing̃ulis dat hũilitatis pꝛegnã. ℟ñ. Stella maria maris: succurre pissima nobis. ℟. vj.

Exultemus igit̃ hac die tot ⁊ tã excella fidei nr̃e sacramẽta debita veneratione recolẽtes: in qua celebꝛiter extollit btẽ ẽginis marie matris dei gl'iosa fecũditas. Aduẽtus xp̃i hoĩs in carne p̃dicat: pueri exultãtis noua sunt p̃ludia: et sctẽ mulieris elizabeth gr̃a confirmat. O maria ẽgo p̃issima quis potest digna tua referre p̃conia? Cui⁹ singularis humilitas in angelica collocutiõe conceptũ diuinũ habere ꝓmeruit. Cuius gratissima charitas in sctẽ cognate visitatiõe mirabilis apparuit. Cui⁹ salutatio benigna puerũ in vẽtre clausum exultare ꝑdecuit: ⁊ matrẽ pueri ꝓphetare fecit. Nemo ylleat a laude tua: cuius materia mũ dũ replet vniuersum. Salutemus ergo te: multiplices ⁊ immẽsas tibi referẽdo gr̃as. Tu nos visita ꝑ frequẽtes tuas et immũeras mias: vt tue btitudini congaudentes: regni filij tui mereamur esse participes. ℟. 6
Digna quã respiceret: cui⁹ cõcupiscceret dñs decoꝛẽ. Se velut pauperculã ꝓtegebat ⁊ ancillulã: post matris honoꝛẽ. ℣. Nã virgo ꝓfitera gr̃aꝝ munera refert in datoꝛẽ. Se. Gl'ia ꝓꝛe. In. ij. noc. ã. Per te mater eccl'ois terra cãtat noua cãtica: laudãs que fecit de⁹ in te mirabilia. ps. Cãtate. ãn. Per te lux est oꝛta ĩ cordibus et rectis letitia, sic audit et letat: ch̃ iudex filia. ps. Dñs regn̄. erul. ãn. Dũ cepit virgo salutare sen̄ pijs vocib⁹: missũ suũ salutare notũ fecit dñs. ℣. Cãtate. ij. v. Adiuuabit eã. ℟ñ. Per marie meritum pet nob lctõ euãgelica. ℣. lu.

In il. t. Exurgens maria Cap. 7
abijt in montana cum festinatione in ciuitatẽ iudee: et intrauit in domũ zacharie: ⁊ salutauit elizabeth. Et reliqua. Omel. benec. bede pbri. le. vij.

Postq̃ ꝛres dtã maria ãgelica vidit: be ⁊ allocutiõe meruit iubli

mari: postq̃ se celesti venustan
dã partu didicit: neq̃q̃ se de do=
nis celestib⁹ q̃ll ex se essent ex=
tulit: sed vt magis magisq̃ do=
nis esset apta diuis/i custodia
hũilitatis gressũ fixit: ita euan
gelizãti sibi ãgelo respõdẽs. Ec
ce ancilla dñi: fiat mihi secũdũ
verbũ tuũ. Eãdẽ vero quã an=
gelo exhibuerat hũilitatẽ: hoi=
bus quoq̃ curauit exhibere. Il
la aũt mox vt angelus q̃ loq̃ba
tur ei ad celestia redijt: surgit
ac mõtana cõscẽdit: gestãsq̃ deũ
in vtero seruoꝝ dei habitacu=
la petit: ac reqrit alloquia. ℟.
Felix parens et puerperiũ: quibus
adest regina virginũ. Ibi neqt esse
periculũ: vbi salus q̃ curat sequ. ℣.
Gabrielis iussa ꝓclamũ: tũc ẽ natũ
multoꝝ gaudiũ. Ibi nequit esse.
Wñdictio. Diuina sobrietia: nobis
impetret virgo maria. Lectõ. viij.

INtrat ergo btã maria do
mum zacharie atq̃ elizabeth quã seruũ atq̃ ꝑcursoꝝem dñi parturã nouerat salutat: non quasi dubia de oraculo qõ accepat: sz vt cõgratulatura de dono qõ conseruã accepisse di=dicerat. Aperiente vo btã ma=ria os ad salutãdũ: repleta est spũ sancto mox elizabeth: et di=xit. Wñdicta tu inter mulieres per cui⁹ partũ vginẽũ a natis mulierũ maledictio ꝑpetua mẽtis exclusa est. Et bñdictus fructꝰ ventris tui: p quẽ et semen in=corruptiõis ẽ superne heredita tis (quã pdidim⁹ in adã) fructũ receptimus. Et vere ac singula ris benedictus: q̃ nõ nostro mo=re postq̃ natus est gratiã a dño bñdictionis accepit: sed ipse ad saluãdũ mũdũ bñdictus venit in nois dñi. Tu. ℟. Griosa celo=rũ dña/regis et mr inclyta/cli me los/mũdi fiducia. Nostra clemens audi precamina. ℣. Stella maris occasus nescia/placa nobis mundi certamina. Nostra cle. Wñdictio. Ad societatẽ ciuiũ supernoꝝũ per=ducat nos regina celoꝝũ. Lectõ. ix.

VEre prophetie spũ reple
ta elizabeth genitricẽ ad se aduentasse saluatoris intelli git: sed hũilitatis spũ circumse=pta min⁹ dignã se ei⁹ aduentu deprehendit: dicẽs. Vñ hoc mihi: vt veniat mat dñi mei ad me? Nos ergo fratres exẽpla beate marie semp animo retineam⁹: vt i aspectu dei hũiles inuenti: ꝛ primis debito honoꝛe submis=si: mereamur cũ ipa ꝑpetuo sub limari. Si imoderat⁹ tpalium rerũ nos appetitus delectat: re miniscamur q̃ iuder nr diui=tes dimisit inanes. Nũq̃ de ipe trãda admissoꝝ venia desspere=mus: q̃ mia eius a progenie in progenies: timẽtib⁹ eũ. ℟. Re=galis stirpis virginẽ ob sui pulchri tudinẽ rex summ⁹ adamauit. Clan destinũ connubiũ. Infans p mris vterũ exultans reuelauit. ℣. Jo=seph noli metuere: quod nati est ex coniuge de spũ manauit. Clande. Gloria. Infans. Cãti. Te deum. ℣. Ora p nobis scta dei genitrix.

℟. Vt digni efficia. ℣. Iste ā. dicatur quotidie p oct. In lau. ā.

Scādit mōtes auroza gre: luce fulgens celestis glozie/ in tris ferēs solē iustitie/ die mōstrat noue letitie. ℣. Dñs regē. ān. In cōcursu matrū cū gaudio/ peo parmus carēs eloqo/ seruus regem noscens in utero puer ifans colludit puero. ℣. Jubil. ān. Senex plena celesti munere/ rozē fulsum cernēs in bellere/ flāmā ignis rubum non urere/ ielle virgā clamat flozescere ℣. Deus de⁹. ān. Saluat ozis cōceptus pandit virgo pura mē efficit/ bñdicta ꝓdigne dicit/ in q̄ fructus mētis exozit. Cā. Bñd⁹. ān. Mat pia plena ꝓutib⁹/ deū laudat feruoze spūs/ ipsi psallens cū sacrs bocibus: q respexit ancillā dñs. ℣. Laud. Cp. Ego mater pul. Hy⁹.

O Salutaris fulgens stella maris generās pzolēbertatis solē mater bonozum clemens famulozū sulcipe votum

Congratulamur ꝫ tuas comamur canere laudes: que deo congaudes: sed nō cōdignis pzeualemus hymnis dicere totum.

Quam veterana traxit i montana/ gressu festinā rosam matutinam: tibi iubilamus ꝫ concelebzamus hec tua festa.

Vocem rachelis eraudi de celis/ que te nunc ozat filiosq̄ plorat: potens regina gratia diuina/ pellens molestia.

O mediatrix ozbs reparatrix/ laus angelozum salus infirmorum: flos feminarū hostem animarum repzime lentum.

Sit bñdicta trinitas inuicta/ per quā btā virgo cozonata: meruit frui fructu vētris sui/ nūc et in euū. Amē. ℣. Elegit eā de⁹. ān. Redēptoz rex israel venit ibi: gine/ replet elizabeth sacro spiramine: pphetat puerulus in rerū ordine/ mirāda fit nouitas laus tibi dñe. Cā. Bñd⁹. oō vtā. Mēoē. de do. ꝫ de trinita. ꝓuati. Si hoc fes. i do. ꝫtig. nulla fiat mēoē. de sctis. Ad. j. ā. Scādit. ℣. Deus in noie. Ad. iij. ā. In ꝫcursu. ℣. Lege po. Cp. Ego mē pul. ℟. Diffusa est grā. ℣. Spe tua. Ad. vj. ān. Senex. ℣. Defecit. Cp. Cāt. q.

Surge ppera amica mea columba mea ꝫ veni/ iam hyems transiit/ iber abiit et recessit/ flozes apparuerūt in terra nīa/ tps putatiōis aduenit. ℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit. Ad ix. ā. Mē pia. ℣. Mirabilia. Cp. Cāti. 2

Ueni columba mea in fozamminib⁹ petre/ in cauerna macerie/ oñde mihi faciē tuā: sonet vox tua i auris meis/ vox eni tua dulcis ē: ꝫ facies tua decora. D. ḡ. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Elegit. ā. Ad. q. ves. ā. Scandit mōtes. ℣. Dirit ℣. Cōfitebr. ℣. Btus vir q̄ timet. ℣. De profundis. ℣. Memēto. Cp. Ego mē. ℟. Felix parēs. Hy⁹. Festū ma. ℣. Elegit eā. ān. Exultat ꝰgo virginū in deo salutari confortās semen abzahe gratia singulari: nō patrib⁹ promissum ē i fide regulari: ꝰbli de celo missū ē i radio solari.

cāti. Magt. Memo. de do. et de trini. Ī hoc festū i sab. cōtig. sz nulla ꝓcess. fiet. dicāt complet. vtō. ad vesp. et quotidie qñ fit seruit. de octa. nisi in festo scti martini: ꝛ trāsla. sancti mar. tūc ad cōpleto. dicat ān. Miserere. sup ꝑ. Cū inuocarē. ꝛc. hyp. Saluator. Et in fine hymni dicat. Deo pri. ān. Letamini. Quotidie infra octa. fiat seruit. de visitatiōe cū regi mīe chori: nisi fes. ix. lc. iteretur. Ad mat. Inuit. hyp dē. et ꝑi sicut i die. ō. et Ry. scdz ordi tē noctur. Ān laud. ō. Ora p nobis. ꝛc. In laud. hec sola. ān. Scādit montes. ps. Dñs regn. Cōm. hyp et ō. sicut i die. Quotidie p octa. sup cāti. Bñdict. et Magt. nisi i dñica et i octa. die semp dicant ār suo ordine q̄ ad. j. vel. dicebant: cū frequēti repetitione earūdē: et etiam ad memo. de octa. quandocūq; de aliquo festo. ix. lc. fit seruit.

¶ Et notādū est q̄ i fes. trāsla. sancti martini: fiant medie lc. de apo. ꝛ nō de octa. stē marie.

¶ Notādū est q̄ i fes. scti martini a i alijs fes. ix. lc. infra octa. viii. beate marie contigē. dñr vel. ꝛ matut. de sancta maria extra chorū stē extra oct. eiusd.

¶ Secda die infra octa. Litō. j.

Sacrosancte militanti ecclesie cōgruū rectez visum est: vt q̄ regine celi gloriose dei genitricis marie visitationis gram i sue tribulatiōis ągustia cogit erorare ꝑfectme visitationis illius qua salutauit elizabeth: festiuitatē debeat celebrare: sic cū ꝑces maiestati eius venerabili offerunt: vt ex aliqua beniuolētie decātatione sua beniuolētia congrue sit captanda. Magna hec festiuitas domui zacharie iocūdissima fuit. Et tāto nobis iocūdior erit dz: quo ipsius ineffabilem humilitatem: virginitatisq; suauitatē in ea specialius celebramus. Tu. Ista de ꝑmo noctur. lc. q.

Surgēs maria abiit in montana cum festinatione: abiit gēma virginum/matrum gloria/mulierū decus: a quietis vallibus/a thalami delicijs/ad labores in montibus: fons affluens in montana ascēdebat. Nunqd non sunt delicie virginitatis decus cū munere fecūditatis: humilitatis ilīgne charitatis? Fanus distillans/mie viscera/plenitudo gratie singularis sancte seni elizabeth: sanctis angelis speciosa facta est ꝛ suauis i huiusmodi delicijs suis sancta dei gēitrix. Mōs myrrhe mōs thuris: cuius iustitia sicut montes dei montes scādit corpore: ꝛ nō minus mente conscendit. lc. in.

Certe nō vanis aspectib: nō ociosis fabulis itēdebat: sz piarū meditationū sursū actiōib deuotis orationib ꝛ vniuersarū virtutū exercitijs: qs pigmētari celestis in ipsa cōmiscuit: vt fragrās virga fumi ex aro-

matib⁹ añ ꝙſpectũ dñi iugiter alcẽdebat. Strenuitatis indiciũ: ꝓudẽtie circũſpectio: ẏginalis erubeſcẽtia notat: cũ annectit cũ feſtinatiõe. Fortitudinis donũ ipſa hũit: qñ abꝛupta mõtiũ feſtinãt alcẽdit. Ꝓudẽtie circũſpectionẽ aduertimus: qñ vagis nõ eſt vſa diſcurſib⁹: ſed ſedula ceptis iſtitit deuotis opib⁹. Virginalis etiã erubeſcentia in ipſa clareſcit: qꝛ diu i publico videri nolut. Tu. Infra octa. viſita. btẽ marie mẽo. de aplis hac die ad mat. ã. O pe tre paſtoꝛ ſũme: ⁊ paule doctoꝛ magne nos xpo pia ꝓce purgatos con iũgite. Vbi tñ fuerit oc. de aplis cũ regie chozi ỏꝛ ãn. Bti eritis. ℣. Annũciauerũt. Õro. Deꝰ q̃ hodier. Hac die veſpe erũt de ſctõ martino hoc mõ. Ad veſp. ſup õos. ãn. Juſtũ dedu. ꝑi. keẽ. Cp̃z. Ecce ſacerd. Ex. cnles xpi. hy⁹. Iſte cõfeſſoꝛ. ℣. Amauit eũ ã. Cõfeſſoꝛ dñi. cãti. Magnificat. oꝛ.

DEus q̃ populo tuo eterne ſalutis beatũ martinũ miniſtrũ ꝓceſſiſti: ꝓſta q̃s vt qui executoꝛ mãdatoꝛ tuoꝛ extitit i terris: interceſſoꝛ nr̃ ſemper eſſe dignetur in celis. Per. Mẽo. de aplis. ãn. Glioſi ꝓnci pes terre quõ in vita ſua dilexerũt ſe: ita ⁊ in moꝛte nõ ſunt ſeparati. Sed vbi ſũt. oc. de aplis cũ regimie chozi dicit ã. Tradent enim vos. ℣. In oẽm. Alia mẽo. de ſctã maria. ¶ Tertia die de ſancto martino. Ad matut. Lectio. j.

BEatus martinus cũ adhuc ad epatũ turonice ecclеſie peteret: ⁊ eroi a monaſterio ſuo de facili non poſſet: quidã ſimulata vꝛoꝛis ſue infirmitate rogauit eũ vt exiẽs eã viſitaret. Tũc raptꝰ licet iuſtꝰ oim ſenſu epꝰ ſecrat. Sũpto aũt epatu eadẽ i coꝛde eiꝰ hũilitas/ eadẽ i veſtitu eiꝰ q̃ ꝓiꝰ. Sicq̃ epi dignitatẽ iplebat: vt virtutẽ monachi non deſereret. lc. ij.

Anno ſexageſimo quarto poſt trãſitũ bti martini btũs ꝑpetuus ꝓdicte ſedis epꝰ: coꝛpus bti martini trãſferre diſpoſuit. Cõuocatiſq̃ vicinis abbatibus/ et clericis cũ hoc in kalendis iulij agere vellent/ vigilata ꝓius vna nocte: per totam diẽ laborantes nihil ꝓficiebãt. Tunc quidã ex clericis: ait. Scitis q̃a poſt triduũ natalis epiſcopatꝰ eius eſt: et fozte in hac die nos trãſferre ſe admonet. Lcõ. iij.

Quarto aũt die accedẽtes nõ valebant mouere ſepulchꝛum. Pauoꝛe autẽ oẽs exterriti vaſculũ terra coopire cogitabãt. Tũc apparuit eis venerãda canicie ſenex dicẽs ſe abbatem: ⁊ ait. Quid turbamini ⁊ tardat? Nonne videtis beatũ martinũ aſtantẽ vobis iuuare paratũ: ſi manꝰ apponat? Et iactãs pallium poſuit manum cũ alijs ad ſarcophagũ. Dõ ꝓtinꝰ cũ ſumma leuitate cõmotũ: in locuz q̃ nunc honoꝛatur: cum hymnis dño annuẽte ꝓducit. Poſt hec

reqlltus senex/nec exire vil⁹ ē: nec ibi inuenitur. Tu. Medie lec. de aplis. ō. In oēm. Lec. iiij.

BEatissimoꝝ aplorū petri ⁊ pauli triūphū hodierna die fidelissime celebrem⁹: vt p quos initiū diuine cognitionis accepim⁹: p eos vsqz in finē seculi capiam⁹ regni celestis augmētū. Qui in conspectu generis hūani mirabiles apparuerunt: dum in eoꝝ agnitione inuitātur: q̄ pualēdo deficiūt persecuti: ⁊ deficiendo prevalent interēpti. Ry. Ecce ego mit. Quere in cōi vnius apostoli. Lec. v.

NOn potest vllaten⁹ explicari vbis: qb⁹ modis hec iterfectio pciosa pēlat. Moriūt petrus ⁊ paulus abiecti: ⁊ orbis terrarū accipiūt pncipatū. Moriūt mū dane eruditionis ignari: et existūt celestis doctrine gnari. Moriuntur captores piscium: et efficiūtur piscatores hominū. Moriuntur soliti maria perscrutari mediocris artis officio: ⁊ reddūtur seculi examinatores et iudices. Ry. Tollite iugū. Lec. vj

Moriūtur terrene dignitatis extranei: et eoꝝ pōtificio celum aut reseratur aut claudit. Moriūtur aliqñ nō morituri: ⁊ prevenes mortis efficiūtur eterne O admiranda cōmercia: q̄ nulla possunt estimatione taxari. Per petrū et paulū vnigeniti sacrū corp⁹ deus exornat: et in eis eccleie sue fundamentū cōstituit. Ry. Dñe ne tarde. Tres vlti. lec. de expositiōe euāge. S. lu.

IN illo tēpore. Dixit ihesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex: qz̄ placuit p̄ri vr̄o dare vobis regnum. ⁊c. Omel. bti angu. epi. Lcō. vij. Cp. 12

Pusillū gregē electoꝝ vel ob cōparationē maioris nūeri reprobor̄: vel poti⁹ ob humilitatis deuotionē dñs noīat. Qz̄ vi delicet eccleiā suā q̄talibet numerositate iā dilatatā: tñ vsqz ad finē mundi humilitate vult crescere: et ad pmissum regnū humilitate peruenire. Lec. vij.

Deoqz cōtra labores blādē cōsolat: qz̄ tm regnū dei q̄rere p̄cipit: ⁊ eidē regnū a patre dandū complacita benignitate pmittit: dicens. Vendite que possidetis: et date elemosynā. ⁊c. ix.

Nolite inquit timere: ne ppt regnū dei militantibus huius vite necessaria desint: quinetiā potius possessa propter elemosynam vendere hortatur. Nō tunc digne sit qñ q̄s semel pro dño suis oīmbus spretis nihilominus post hoc labore manuū: vnde ⁊ victū transigere et elemosynā dare queat oprat. Vnde gloriat apl's dicens: argentū et aurū aut vestē nullius concupiui/ipsi scitis: qm̄ ea que mihi opus erant et his qui mecū subministrauerunt manus apposui. Ista cia ostendi vobis: qm̄ sic laborantes oportet suscipere infirmos. Cetera de cōi vni⁹ cōfes. et pōti. Mecū. de aplis ā.

4 Beati eritis. Ubi tamē fiūt oct. de aplis cū regimie chori ꝫ ā.

I Petrus aplus et ic deinceps. ꝰ. Annunciauerūt. ory. Deus q̄ hodierna. Hac die erūt vel. de ctō martino: cū mēo. tū de ctā maria: et alia de aplis: cū hac ān. Tradēt enī. ¶ Quarta die. ic. i.

ET intrauit domū zacharie. Felix zacharie dom⁹: q̄ tāta hospita letari ꝓmeruit. Felix dom⁹ vbi est cōgregatio ctōꝝ felicitū. Felix nanq̄ elizabeth: felicior ioānes: felicissima maria: ſz iesus felicitas eterna Et salutauit elizabeth. Festiat ctā senex i obuiā puelle: sed letitie mē serenovultu puris manib⁹ ⁊ deuotis eā arripuit amplexib⁹: dulci voto iocūdoq̄ eloquio: fauo labioꝝ distillāte: mellifluа eā salutatiōe ꝓuenit. ic. ij.

HOns melleus scaturiens in vtero riuos mellifluos habuit: et exteri⁹ melleā labijs ꝯgineis dulcedinē deriuauit. Ex charitatis feruore fiebat: vt salutationē tāte salutis effectiuā nō differret. Et factū est vt audiuit salutationē marie elizabeth exultauit infans in vtero eius. ic. iij.

O vox vere salutationis: vere q̄ salutis. In hac voce salutifera: curatur infantulus a reatu pcti originalis. Ante tpis vsum accepit sanctificatiōis donum. Spū sancto afflat xpm intuēs indicibili replet gaudio. In gestu exultationis mēbra infantula roborātur. Quid mirū si in

vtero mūis verbis multa fuit efficacia: Vere ꝓpheta ⁊ plusq̄ ꝓpheta: q̄ in mē ꝓphetat. Vere tūc lucerna ardens ac lucēs quā ic ꝓoccupauit flamma celestis: vt iā xpi sentiret aduētū: qui nec sentire poterat vel seipsum. Mēoꝝ. de aplis cū hac ān. Petrus aplus. Hac die erunt vel. de oct. aplorꝝ cū mēo. de ctā mar. sicut infra notat. Si dies dō. infra oct. eue. hoc mō fiat sui. Ad. i. vel. ān. Scandit mōtes. ps. Dixit dñs. hs. Confitebor. ps. Beat⁹ vir qui ti. hs. De ꝓfundis. ps. Memento. Et cetera oīa sicut in. j. die: ꝓter Ve. q̄ non dicit. mēoꝝ. de aplis. de dō. et de trini. ⁊ ꝓcessio āte cru. In redeūdo de oīb⁹ ctis ān. Saluator mundi. ꝰ. Letamini ioꝝ. Infirmitatē. Ad mat. hy⁹ āe pi ꝰ. et Ve. sicut i. j. die dicātur. Lect. j.

POst̄q̄ lumini regis nūci⁹ salutiferū illud aue deferēs elizabeth cognate mirificū conceptū regie virgini itimalset: exhilarata est gaudio ⁊ feruoꝝ caritatis accensa. Exurgens abijt in montana cū festinatione. Exurgēs iquit a q̄ete videlicet ctē contēplatiōis sui dilecti amplexib⁹ spūalib⁹ spōsum suū nihilomin⁹ in sinu ferens ipsoq̄ suggerēte. Hec speciosa amica trinitatis de suo thalamo colūba pudicitie ꝓperat de cauerna non sine angelice comitatu militie: vt piū officium charitatis persolueret:

omnēq; iustitiam angelorū domina adimpleret. Lectio scđa. Virgo olim patrib⁹ celit⁹ p̄missa portās illud p̄ciosum depositū: portās on⁹ leue: portans a quo portabatur de cubili tam innotescenda mūdo p̄rocessit: & post umbrā legis quasi noui tē poris grata aurora surgēs solem iustitie mētes illustrās diē salut' aduenisse mōstrauit. ℣. iij Et intrauit domum zacharie. Hec dom⁹ dñi: tēplū dei: sacrariū spūssancti et ipsius diuinitatis: non solū spūali: verū etiā corporali gloriosa habitatione repletum. Hec est arca noui testamēti: ipm cōtinēs testatorē: que domū zacharie intrauit. O p̄ felix hec domus: multo nāq; felicior ad eius bñdicende itroitū: p̄ domus olim obscdedō: ad figuralis arce ingressum. ℣. iiij. Sancta & imaculata virginitas in maria salutauit elizabeth. Pulchrum erat & digniū admiratiōe spectaculū: tā eminētis atq; amantissime cognatiōis deuotū itueri occursū Salutationis obsequio p̄uenit seruā dña: seniorē puella. Plena celesti dulcedie cognatā dulciter āplexat: gaudiū mītis habēs cū virginitatis decore: mīi pie congratulat sterili: p̄ miraculose fecunditatis honore. ℣. vj. Benedictus fructus in quo bñdicēde sunt oēs gētes: q̄ est super oēs de⁹ bñdict⁹ i scla: animarū esurientiū et sitientiū iustitiā ipsorūq; angelor⁹ esca & potus. Ex cuius benedictiōis dulcedine tu accepisti a ceteris mulieribus lōge differēti⁹. Ideo bñdicta in mulieribus: q̄ ipse te p̄uenit in bñdictionib⁹ suauissime dulcedinis. Singularē in mulieribus consecuta es bñdictionem: vt sola sis virgo fecunda: mē nō cuiuscūq; sz dei. Nec eue maledictioni subiacens aut legi: grauida sine grauamine: et pariens sine dolore. Lectio. vij. Et factū est vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit infans in utero ei⁹. Jocunda vox/eloquiū dulce: qđ exultare fecit in gaudio quē materna viscera claudunt. Mater salutat mīez: sctificat itās itātē/xp̄s baptistā ioānē in spū sctō baptizabat. Joānes vo p̄cursoris officiū qđ voce nō poterat: exultatiōis gaudijs exhibebat. ℣. iij.

In nil. t. Exurgens maria abijt i mōtana cū festinatione i ciuitatē iude: & intrauit i domū zacharie: et salutauit elizabeth. Etc. Dñi. b. ābro. epi. l. 7 Caſ. 7

Morale est oibus vt q̄ fidē erigūt: fidē astruāt. Et ideo angelus cū absc̄dita nunciaret: vt fides astrueret exēplo senioris femine sterilisq; cōceptū virginī marie nūciauit: vt possibile deo oē qđ ei placuit assereret. Vbi audiuit hoc maria: nō quasi incredula de oraculo: nec quasi incerta de nuncio: nec quasi dubitās de exēplo: sz q̄si leta p̄ voto:

religiosa ꝑ officio: festina ꝓ gaudio in mõtana ꝓrexit. l. diu Quo eñ tã deo plena/ nisi ad superioza cum festinatiõe conscenderet: qz nescit tarda molimina spũssancti gra. Discite et vos mulieres sedulitatem: quã pregnantib⁹ debeatis exhibere cognatis. Mariã q̃ ante sola intimis in penetralib⁹ verlabat: nõ a publico ẽginitatis pudoꝝ: nõ a studio alsperitas mõtium: nõ ab officio ꝓlixitas itineꝝ retardauit. In mõtana cũ festinatiõe ẽgo officij memoꝝ: iniurie immemoꝝ effectu vigẽte nõ sexu relicta domo perrexit. l. ix. Discite virgines nõ circũ curstare ꝑ alienas edes: non domorari ĩ plateis: nõ aliquos in publico miscere sermões. Maria in domo sera: festina ĩ publico. mãsit apud cognatã suã tribus mẽsibus. Etẽm q̃ ꝓpter officiũ venerat: inherebat officio. Mãsit trib⁹ mẽsib⁹ nõ ꝙ dom⁹ delectaret aliena: sed qz frequẽtius videri ĩ publico sibi displicebat Cu. In lau. hec sola. ã. Scãdit. cp. et cet̃a sicut i. j. die. Ad. j. et ad alias hoẽ. ofa fiãt sicut in fra oct. Quita die oct. apl̃oꝝ petri ⁊ pauli. ad vel. ã. Estote foꝝ. pi keẽ. Cap. Hi sunt viri mie. ⁊ alia cp. regre in fes. sc̃oꝝ ioãnis ⁊ pauli. ℟. Qui sunt isti. hy⁹ Aurea. ō. In omnẽ. ãn. O gl̃iosi apl̃i columne ecclie veritatis pcones lãpades ardẽtes vos igne spiritusscti fugatꝫ erroꝝ tenebꝛis mũdũ illuminastis: iterredire ꝓ nobis ad deũ q̃ vos elegit. cãt. Mgt. ozt

DEus cuius dextera btm̃ petrũ ambulantẽ in fluctibus ne mergeretur erexit: et coapostolum eius paulũ tertio naufragantẽ de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpiti⁹ et cõcede/ vt amboꝝ meritis eternitatis gloziam consequamur. Qui vivis. Hoẽ. de sc̃ta mar. Domatu. ix. lc. inuit. iũ Regem apo. hs Venite. hy⁹. Aurea luãe ⁊ cet̃a ofa de cõ hyst̃. vni⁹ apostoli cũ ser. sequẽ. Lctõ ꝓma

GLoziosissimos christiane fidei ꝓncipes annuis solẽnitatibus venerãtes fratres charissimi ipm deũ ac dñz nr̃m huius auctozem fidei debita religione veneramur. Cu. le. ch. Apostoli enim latino sermõe dicuntur missi. Qui ergo honorãt missos: manifestũ est eos honozare mittẽtẽ. Qm̃ dignitas q̃ deferẽt ministris: illi sine dubio cui⁹ sũt mĩstri exhibẽt. l. iũ De supplicijs patrũ nostrozũ ꝓ xp̃i exaltatiõe susceptis fidelibus gaudijs exultemus: qm̃ qui de martyrũ morte letãtur: martyres cum christo non dubitãt regnare post mortem. Lec. iũ. Dos ergo fratres oĩm ecclesiarũ reuerendissimos pres petrũ dico ⁊ paulum ꝑissimis studijs honozem⁹: quibus christi ꝑstante gra factus est de morte natalis: quibus finis vite viuendi initiũ dedit: quibus vt ait ipse

apostolus paulus: viuere xps erat/et mori lucrum. Lectio. v.
Erat eis vtiq; xps viuere: qa totū pficiat xpi ecclesijs qđ vi-uebāt. Erat eis ⁊ mori lucrū: quoꝝ corruptioni incorruptio succedebat: ⁊ dāna plentiū tēpo rū lucra ppetua sequebāt. l. vj.
Ambo apli claues a dño pce-perūt: sciētie paul⁹: potētie pe-trus. Una die passi sunt: vt ad xpm pariter peruenirēt vno in loco/id est i roma: quaten⁹ vbi mund⁹ caput habebat imperij/ ibi chriſt⁹ collocaret regni sui principes. Tu aūt. Tres vlti. lec. de epo. euāge. Hcōm mat.

Cp. 14 In illo tpe. Jussit ihesus di-scipulos suos ascēdere na-uiculā: et pcedere eū trās kretū donec dimitteret turbas. Et di-missa turba/ascendit i mōtē so-lus orare. Dñ. vtī aug. epi. l. 7
Cū sctm euāgeliū legeret: au-diuimus naui culā periclitātē/ xpm periclitātibus subuenien-tē/petrū venientī xpo occurren-tē. Jn quibus oibus mira culū expectauimus: mysteriū requi-ramus. Quādo em possum⁹ de diuinis operibus que legūtur intellectū alicuius mystice si-gnificationis exculpere/ quasi de abstractis saxorumq; cellis mella producimus: vel chriſti discipulos imitātes spicas ma-nibus confricamus: vt ad latē-tia grana perueniamus: et in eis vitā inueniam⁹. Tu. l. viij.
Ascēdit ergo dñs noster ihesus xps in mōtē solus orare. Q ōs altitudo est. Quid est i hoc mū do altius celo? Quis vero i ce-lum ascēdit: optime etiā nouit fides vestra. Cur in montē so-lus ascēdit? Qz nemo ascendit in celū: nisi qui de celo descēdit filius hominis q̄ est in celo. Ir. ix.
Quāmis ⁊ in fine cū venerit: et nos oms sua membra colle-gerit ac leuauerit in celū: etiaz tunc solus ascendet. Quia ca-put cū corpore suo: vn⁹ est xps. Nunc autē caput solū ascēdit mediatoz dei et hominū homo xps ihesus. Xps ascēdit sol⁹ ora-re: qz ipse ascendit ad pēm pro nobis interpellare. Q⁹ Dedisti hereditatē. In laud. ān. Hoc est pceptū. ps Dñs regn. ⁊ cetere āe q̄ sequūtur de cōi aplor. cp. Hi sūt viri. hy⁹. Exultet ce. ō. Annūciauerunt. ān. Isti sunt duo oliue. q̄re hāc ā. in die sctō. ioan-nis ⁊ pauli ad. j. vel. ex. Deus cuius dextera. Meō. de scta ma-ria. Ad. j. ⁊ ad alias hor. ā. Ve. ⁊ ō. de cōi aplor. cō. vtš. in fest. sctōr ioānis ⁊ pauli: cū oratiōe diei. Sexta die de trāsla. sci thome: ad. j. vel. sup psal. ā. Iste sanct⁹. pi. fest. cp. Dis pontifex. Jacet granum. hy⁹. Martyr dei qui cū. Gloria ⁊ bono. ān. Da-fior. ihesus in grecis medio pacem emeruorūs precio: rems dolor in tristi gaudio: greꝛ respirat pa-store mouso: plangens plaudit ma-ter in filio: qz viuit victor sub gla-dio. Cantt. Magnificat. Dño.

med⁹ de apl⁹. In vegiliā. Esu.

re ad pontem kaynkordie ꝓpe
londoñ. puenit. Circa igit̃ me-
diū pōtis obuiās carro: i aquā
pcip⁹ ē. Hic ꝺo nō imemor ſui
ſcī thomā in auxiliū ei⁹ iugit
inuocauit: petēs ne peregrinū
ſuū pire ꝑmitteret. ℟. Nouis
fulget thomas miraculis: mēbris
ꝺonat caſtratos maſculis. Oꝛnat
diſu ꝓuatos oculis. ℣. Mūdat lepꝛe
ꝛſplos maculis: ſoluit moꝛtis liga
tos vinculis. Oꝛnat diſu. Lec. ix.

QVinqes igit̃ ad aq̃ fun-
dum et totiē ad aq̃ ſum
mitatē reuerſ⁹: ad aridā terrā
pcip⁹ eſt. Tucille firmiter cō-
teſtat⁹ eſt: ſe nec i oꝛe nec i nari
bus aliquā aq̃ moleſtiā ſenſiſſe:
excepto q i caſu ſuo parū aque
ſalſe hauſerit. Adiecitq; q cuꝛ
mergi cepiſſet / q̃dam ep̃s eū vt
mergi non poſſet ſuppoꝛtauit.
Cōſummata eſt hec tranſlatio
ſanctiſſima ꝑcioſi coꝛpis ſcī tho-
me i eccl̃ia cātuarien̄ſi: ānogr̃e
milleſimo ducēteſimo vigeſimo
nonis iulij / hoꝛa q̃ſi ttia. A paſ-
ſione ipſi⁹ martyꝛis: anno q̃n-
quageſimo. Tu. ℟. Jeſu bone p
thome merita / noſtra nobis dimit
te debita: domū / poꝛtā / ſepulchꝛuꝫ
viſita. Et a trina moꝛte nos ſuſci-
ta. ℣. Actu mēte vel ꝺiſu ꝑdita: pie-
tate reſtaura ſolita. Et a. Glia. Et
℣. Oꝛa ꝓ nobis bt̃e thoma. ¶ In
laud. ān. Granū cadit copiā ger
minat frumēti: alabaſtrum frāgit
fragrat vis vnguēti. ꝓs. Dñs re-
gnā. ℣. Totus oꝛbis martyꝛis cer
tat in amoꝛē: cuius ligna ſingulos
agit in ſupoꝛtōs. Jubilate. Aqua thome q̃nqes vacuas coloꝛē /
in lac ſemel trāſijt / quater i cruoꝛē
ꝑs. Deus deus me⁹ ān. Ad thō-
me memoꝛiā: quater lux deſcēdit: ⁊
in ſcī gloꝛiā cereos aſcēdit. Cāt.
Bñd⁹. ā. Tu per thome ſanguinē
quē ꝓ te impendit / fac nos xp̃e
ſcandere quo thomas aſcēdit. ꝓs.
Laudate. Cap. Dis pontifex.
℟. De⁹ tuoꝛū militū. ℣. Ju-
ſtus germinabit. ān. Opē nōbis o
thoma poꝛrige: rege ſātes / tacen-
tes erige / moꝛes / act⁹ ⁊ vitā coꝛri-
ge: et tu pacis nos vitā dirige. Cā.
Bñdict⁹. oꝛ. De⁹ q̃ no. Mēoꝛ.
de ſcā mar. Ad. j. ān. Granū. ꝓs.
De⁹ in nomine. ā. Gratias tibi.
Sym. Quicūq;. Ad. ic̄. ā. Tot⁹
oꝛbis. ꝓs. Legē pone. Cp̃. Dñis
pōti. ℟. Glia ⁊ ho. ℣. Poſuiſti.
Ad. vj. ā. Aqua thome. ℏ. Dereliquit
Cp̃i. Hemo ſumit. ℟. Poſuiſti.
℣. Juſt⁹ vt pal. Ad. ix. ān. Tu per
thome. ꝓs. Mirabilis. Cp̃. In
eccleſijs al. ℟. Juſt⁹ vt pal. ℣. Ju
ſtus ger. Ad. ℏ. vel. ſup ꝓs ān.
Granū cadit. ℏi ſcī. cō. Dis pon
tifex. ℟. Jeſu bone. ℣. De⁹. Deus
tuoꝛ militū. j. Juſt⁹ germi. j. ān.
Saluę thoma virga iuſtitie: mūdi
iubar ꝛoborę eccl̃ie: plebis amoꝛ cle-
ri delicie / ſalue gregis tutoꝛ eccl̃ie /
ſalua tuę gaudēres glia. cā. Mgt
oꝛ. De⁹ q̃ no. Mēo. de. j. mar.
Si hoc ſcī. trāſla. ſcī. thome in
ſab. etige. tūc ad. j. vel. reliquā
ſiat mēoꝛ. de dñica ⁊ de tri. ſub
ſil̃. de cōi. ⁊ ſoꝛ. mēo. de ſcō thō
ma / ac etiā de oct. viſitatio. bt̃ę

ntarie. ¶ Septima die. Lec. j.

Et repleta est spiritu scō elizabeth. Cōsolari: cōfoꝛtare: et opē salutis cōferre ad-nenerat virgo pia. Et ecce i pꝛima obuiatione replet spiritu scō chꝛistū tacito expectatū desiderio cernit adesse pꝛesentem Et eius se genuisse ꝛspicit pꝛecursoꝛē. Qui oculos aperuit filiꝫ/oculos aperuit et matris: vt et ipsa cerneret quid filiꝫ exultatio designaret. Lectio secūda.

Et si senem tedeat grauidari/ quid est q̄ tāto inhabitante paraclito: et in tātarum nouitatum gaudiꝫs leuiter non feratur. Clamauit voce magna: et dixit. Benedicta tu in mulieribus: et benedict⁹ fructus ventris tui. Mulier gratiosa inuenit gloꝛiā deuotissime visitationis pꝛeueniētisq̄ salutationis officio: gloꝛiā digne pꝛomeruit vere laudis. Que se velut vnā de ceteris mulieribus ostēdebat: q̄ et ꝑta erat digne spūs sanctus declarabat. Lectio iij.

Clamauit voce magna: nō tā clamoꝛosa q̄ deuota. Nec soluꝫ ad intentionē loquētis referendum est q̄ dicitur voce magna: sed q̄ verba magni mysterij pꝛolatura esset insinuat. Magna eī vox/aliquid magnū sentire demōstrat. Magna etiā voce dicenda est vsa fuisse: q̄ illā vocē cū magna coꝛdis exultatiōe in cōmēdationē magne virginis pꝛeferebat. Tu aūt. ¶ In octa. die visitatio. bte marie. Ad pꝛimas vesp. sup ꝑa. hec sola. ān. Eterni patris. ꝑ. Dixit dominꝰ. et ceteri pi. de scā maria. cpne. Re. et cetera oia sicut ad. j. vesp. Ad matut. inuit. trip. tota cantetur hysto. sicut i ꝺma die. L. j.

Beata pꝛius sterilis elizabeth cum gaudiū i vtero p pꝛesentiā marie gustauerit: ꝑmissa mulieris excellēti gloꝛia subdidit. Et benedict⁹ fructus ventris tui. In fructibus benedict⁹: sed signāter ventris tui paradisi voluptatis aureole aromatū oꝛti conclusi cōsitoꝛꝫ spiritussancti cultu. Lectio ij.

Bñdict⁹ fructus paterni vteri est: bñdict⁹ fructus ventris tui. Hūc cernēs vētris mei infantulus exultauit: ꝑciosus fructus celi ciuiū vitā ꝑstās sempitnā: ꝑ quē dat hoib⁹ vtviuāt i eternū. Et vnde hoc mihi: vt veiat mat dñi mei ad me? Nō ignorat elizabeth opationē scti spiritus: q̄ pphete mē a mēe dñi ad fructū sui pignoꝛis saluteꝫ. L. 3. Caꝑ. 7

Verū hoc nō sui meriti: sed diuini muneris esse fatetur. Illa nāq̄ quare inqt hoc michi: q̄b⁹ meritis: q̄ iustitia? Nōne mater dñi mei iure exaltāda est super chꝛos angeloꝛ? Vñ mihi tāta maiestas? Cur ifimā te exhibes dñi mei mē? Cur latere vis lucerna mūdi: luna plena solari lumīe: soli quo sol iustitie posuit tabernaculū suū? Miraculū sentio: mysteriū agnosco. L. iij.

Ecce enī vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelāte spiritu sctō quo impleta erat elizabeth intelligit quid infantis exultatio designaret: venisse scilz sanctā matrē illius: cuiꝰ pcursoz futurus erat. Lec. v.

Que ergo prius erubescebat omis parturientis: dū nesciret mysteriū religiōis iā nūc bndicebat. Et q̄ se prius occultabat q̄ filiū ꝛceperat: nūc q̄ pphetā genuit se declarat. Exultauit i gaudio inq̄t nō mediocri gaudio/ hoc est spū sancto: sed tāto intētius: q̄to infantulꝰ adhuc ineptioz naturaliter ad gaudēdum haberetur. Lectio sexta.

Attēdāt vani gaudij sectatores quo dolore amittū est illud: cuius extrema luctꝰ occupat: q̄ purū/ q̄ deliciosuz sit verū gaudiū: qđ nōdū nati puuli aiaz liq̄faciat. Huiꝰ gaudij pticipes: soli dei amici sunt. Scdz lucā.

cap. 7 In illo tpe. Exurgēs maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatē iude: et intrauit in domū zacharie: et salutauit elizabeth. Et reliqua

Omelia de diuer. trac. Lec. vij.

Ecce virgo btā es ꝓpter beatitudinis tue singularē ꝓrogatiuā: p singulas gnationes. Tā chara est oīb9/ tā amabilis vniuersis: ⁊ tā deuota: vt dignū est q̄ oēs te btificent affectu: vt si cūcti loq̄ gestiēt: q̄cq̄d dicat de indicibili eo ipso q̄ dici potest: vel potuit min9 placeat minus acceptet. Mag fecit magna q̄ potens est: ⁊ sctū nomē eiꝰ. l. viij.

Potens ⁊ sctus dns magna ⁊ sancta fecit: incarnatiōis videlz ⁊ redemptionis mysteria. Que oia ꝑ nos fctā trāscēdūt: ⁊ ipsa in me ⁊ mihi fecit ad meā magnificationem singularē. Manslit apud illā: quasi tribus mēsib9. Felix parens elizabeth cui soli assistit vniuersi mūdi creatoz: cuiꝰ ꝑsidiū eiꝰ ꝛloztat senectutē: cuiꝰ kōs letitie gemitꝰ ꝛsolatur laboziāt̄ antiq̄. Huiꝰ sctissime visitatiōis audiuimꝰ hystoriā: imitemur ⁊ fozmā. Lec. ix.

Sedeat aia fidelis cū maria in cōclaui ꝛscientie vacās delicijs ꝛtēplationis supne. Cōsolabit ⁊ eā celestis nūcius: deliciosus vi delicet sapoz feruentissime deuotiōis. In ꝓposito felici cōcipiet xp̄m. Honesta virgo operatiōe pdūte i lucē xp̄m pariet: flozēter pseuerāte semp gratia castitatis post verbi cōceptum. Progressa est mater hūilitatis ad mōtana: vt elizabeth pturiēti solatiū dulce ꝛferret. Sic et aia que iam honestū cōcepit ꝓpositū tendat in montana virtutū diligētis oblequij gratiaz egentibus collatura. In laud. oēs āe dicant. Ad. j. et ad alias hor. oia fiant sicut infra oct. Ad j. vesp. āe p̄i. ⁊ sicut in p̄ims die: ꝑter R. q̄ nō dicent. Mēo. de marty. scz septē fratrib9. ānt.

Gaudēt i celis, ℟ Letamini. Oꝛ.

PResta q̄s oīps deus: vt qui gloziosos martyꝛes tuos felicē/philippū/vitalē/marcialē/alexādꝛū/siluanū/atq; ianuariū foztes in sua ꝓfessiōe cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per. Ad matu. Innita. duꝑ. Lcō. ſ.

TEmꝑoꝛe anthonini ꝑsecutoꝛis: a ꝓfectoꝛibus publio cōpellebat btā felicitas cū suis filijs ad sacrificādū idolis. Cui felicitas rēdit. Nec blanditijs tuis dissolui potero: nec teꝛoꝛibꝰ frangi. Habeo enī spiritum: qui me vinci nō ꝑmittit a diabolo. Et ideo secura sum: q; viua te supabo: et si interfecta fuero: melius te vincā occisa. ſ. h. Postea quocās ꝑfectus filios btē felicitatis cepit cū eis agere vt sacrificarēt. Qui videns eoꝝ īmobilē i fide xꝑi ꝓstantiā: scripſ athonino ipatoꝛi intimauit. Quos ille iussit diuersis supplicijs interire. Tu. ſc. ih. Equibꝰ ianuarius post ūbera virgarū ⁊ carcerē plūbat occisus est: felix ⁊ philippꝰ fustibus mactati: siluanꝰ ꝑcipitio mactatus est. Alexāder/vitalis/⁊ marcialis capitali sentētia sunt puniti: mī ūo eoꝝ ad vltimū gladio iugulata est. Tu. ℟. Hec est vera fraternitas. Cetera oīa de cōi mart. ¶ Notādū ē q; sp i prima do. post fest. trāsla. ſ. [illegible] mart. celebrat fest. reliquiarꝝ: le ctiōs vsum ecclie Sar: qđ nup celebratū fuerat in oct. die nat. btē marie sub maioꝛi duꝑ. fest. vbicūq; reliq̄e habent: dicoꝛ maioꝛtuoꝝ sūt hīata: q; ī ecclīa et clerici i eoꝝ laudes nichil solemnizāt: thicutꝰ honoꝛis sint apud deū nescit. ¶ In fest. reliquiarꝝ Ad. ſ. vel. ā. Sti ꝓ fidē dicerunt regna/operati sunt iusticiam: adepti sunt ꝓmissiōes. ℣. Laud. pueri. ān. Iusti sunt sci q; ꝓ dei amoꝛe mīas hoīm ꝛtēpserūt: sci martyꝛes in regnū eternū exultāt cū āgelis/ o q̄ ꝓciosa ē moꝛs sctoꝝ q; assidue afflictāt ab dño: ⁊ abinuicē nō sūt separati. ℣. Laudate dñm oēs gētes. ān. Abstergeꝛ deꝰ omnē lachrimā ab oculis sctoꝝ: ⁊ iam non erit ūltra/neq; luctꝰ/neq; clamoꝛ: sed nec vllus doloꝛ/q̄m ꝓna transierūt. ℣. Lauda aīa mea dñm. ān. Sctus est verū lumē ⁊ admirabile ministrās lucē his q; ꝑmanserūt in agone certaminis: recipient a xꝑo splendoꝛē sempiternū: ī quo assidue felices letant. ℣. Laudate dñm q̄m bonꝰ. ā. Gaudēt in celis aīe sctoꝝ qui xꝑi vestigia sunt secuti: et q; ꝓ eius amoꝛe sanguinē suū fuderūt: ideo cū xꝑo regnabūt in eternū. ℣. Lauda hierl̄z. Cō. 9

HIlīt viri mīe quoꝝ ī ℟ Eccl. vanitatis oblitionē non acce- 44.
perūt: cū semine eoꝝ ꝑmanent bona: hereditas sctā nepotes eoꝝ. ℟. Justi in ꝑpetuū biuent: et apud dñm est merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ Apud altissimum. ℣. Ideo accipiēt regnū decoꝛis: ⁊ diadema speciei de manu dñi. Et cogi.

Gloria laus et honor decus potestas et iubilatio: patri nato ac spũi scto. Apud al. hy⁹. Sctõr meritis. ℟. Letamini in dño. ãn. Fulgebũt iusti et tanq̃ scintille in arũdineto discurrẽt: et iudicabũt nationes et regnabũt i eternũ. Cãti. Mgt. or.

PResta q̃s ops deus: vt sctẽ dei genitricis sem pq̃ vgi nis marie et sctõr tuor (quoꝝ reliq̃e i hac ꝯtinent eccl̃ia) nos ꝓtegãt merita: q̃ten⁹ eor p̃cibus tranqlla pace i tua iugiter laude letemur. Per eũd. ℣. Deo. ℣uatim ỹ do. ℟ de trini. Ad ꝯpl. ãn. Sctõr p̃cib⁹ cũctor redde salutẽ corpis ac aie xp̃e tuis famlis. ps. Cũ inuoca. cp̃. Tu in no. hy⁹. Saluator mũdi. ỹ Custodi nos. ℟ Lucẽ tuã. Cãti. Nũc dimittis. Ad mat. Inuit. Venite adorem⁹ dñm. Qui in sctis gl̃iosus est. ps. Ven. hy⁹. Sctõr meritis. In ỹmo noc. ã. Sec⁹ decursus aquar plantauit vineã iustor: sed in lege dñi fuit volũtas eor. ps. Beatus vir. ãn. Tãq̃ aurũ in fornace pr̃obauit electos dñs/ ℟ q̃s holocausta accepit illos i etnũ. p. Quare fre. ãn. Si corã hoibus tormẽta passi sũt: spes elector ẽ imortalis i etnũ ps. In dño ꝑfi. ỹ. Letamini. l. i.

HOdie dilectissimi oĩz sanctorũ quor reliquie i hac cõtinent eccl̃ia: sub vna solẽnitatis letitia celebram⁹ festiuitatẽ: quoꝝ societate celũ exultat/ quor patrocinijs terra letatur/ quor triumphis eccl̃esia sctã coronat/ quor cõfessio q̃to in passiõe fortior: tãto ẽ clarior in honore. Qr dũ creuit pugna creuit ℟ pugnãtiũ gl̃ia: ℟ martyrij triũphus multiplici passionũ adornat supplicio. ℣ Absterget de⁹ oĩe lachrymã ab oc̃lis sctõrũ: et iam nõ erit ãplius/ neq̃ luctus/ neq̃ clamor: sed nec vllus dolor. Qm̃ pria transierũt. ỹ. Non esuriẽt neq̃ sitiẽt ãpli⁹: ℟ nõ cadet sup illos sol: neq̃ vll⁹ est⁹. Qm̃. l. q

PEr grauiora eñ tormẽta grãdiora fuere ℟ p̃mia: dũ catholica sctã mr̃ eccl̃ia p totũ orbẽ lõge lateq̃ diffusa in ipso suo capite iesu xp̃o edocta ẽ contumelias crucis/ ℟ mortẽ nõ timere: magisq̃ roborata non resistẽdo/ sz p̃erẽdo: cũ vniuersos quos agmine inclyto carcer penalis iclusit: pari et illi calore virtutis ad gerendũ certamen gl̃ia triũphalis inspirauit. ℣. Exultabũt sancti in gl̃ia. Letabũtur in cubilibus suis. ỹ. Epulentur et exultent i aspectu dei. Leta. lc. iij.

OMere btã mat eccl̃ia quã sic honor diuine dignationis illuminat: quã vincentium gl̃iosus martyr sanguis exornat/ quã inuiolate cõfessiõis cãdida iduit virginitas: flor⁹ eius nec rose nec lilia desunt. Certẽt nũc charissimi singuli vtriusq̃ honoris amplissimas accipe dignitatis coronas: vel de vginitate cãdidas: vel de passiõe purpureas. In celestib⁹ castris par et acies habẽt flores suos: quibus milites xp̃i coronantur. ℣

Quere in ꝓmis dcspe.

Justi in ꝑpetuũ. In. ij. noc. ã. Dabo sctis meis locũ nobilẽ in regno patris mei dicit dñs. ℟. Dñe q̃s habitãt. Scis q̃ in tra sunt ei⁹ / mirificauit oẽs uolũtates meas in illos. ℣. Cõserua. ã. Sci q̃ speraũt in dño habebũt fortitudinẽ: assumẽt pennas ut aq̃le: uolabũt & nõ deficiẽt. ℟. Dñi ẽ tra. ã. Exultẽt in. l. iij.

DEi eñ ineffabilis & imẽsa bonitas hoc ꝓuidit ut laboꝝ q̃dẽ tps nõ extẽderet: nec lõgũ faceret aut eternũ: sed breue & ut ita dicã momẽtaneũ: ut in hac breui & exigua uita agones essent & laboꝛes. In illa uo que etna ẽ: coꝛone & ꝓmia meritoꝝũ: ut laboꝛes quidẽ cito finirẽtur: merita uero ꝓmia sine fine durarẽt. ℟. Letamini in dño et exultate iusti. Et gliamini oẽs recti coꝛde. ℣. Cãtate ei cãticũ nouũ bñ psallite ei i uociferatiõe. Et. l. v

ERgo agite nunc fratres aggrediamur iter uite / reuertamur ad ciuitatẽ celestẽ in qua scripti sum⁹ & ciues decreti. Nõ sumus hospites: sed ciues sanctoꝝũ et domestici dei et illius heredes / coheredes autẽ xp̃i. Hui⁹ nobis uꝛbis ianuas aperiet foꝛtitudo: & fiducia latũ pꝛebebit ingressum. Considere mus ergo inclytã hui⁹ uꝛbis felicitatẽ: inquãtum considerare possibile est. Ut eñ uere est: cõpꝛehẽdere nullꝰ sermo sufficiet. Dicit de ea in q̃dã loco: q̃ aufugiet ibi doloꝛ: & tristitia & gemitus. ℟. Sci tui dñe mirabile ꝑ se cuti sunt iter / seruientes pcepta tua: ut inuenirent illud. In aq̃s ualidis terra apparuit arida & i mari rubro uia sine impedimẽto. ℣. Victrices manũ tuã laudauerũt patrẽ & decãtauerũt dñe nomẽ sctũ tuũ. In. ℣. vj.

QUid hac uita beatis: ubi nõ est pauꝑtatis metus / non egritudinis infirmitas / nemo ledit / nemo irascit / nemo inuidet / cupiditas nulla exardescit / nullũ ibi desideriũ / nulla honoꝛis aut potestatis pulsat ãbitio? Nullꝰ ibi diaboli metus: insidie demonũ nulle: terroꝛ gehenne ꝑcul. Moꝛs neq; coꝛpis / neq; aie: sed uita imoꝛtalitatis munere iocũda. Nulla erit tũc unq̃ discoꝛdia: sed cũcta ꝙsona / cũcta ꝙuenientia: q̃ erit omniũ sctoꝝ una ꝙcoꝛdia: pax cũctis & letitia cõtinua ꝑ infinita sc̃loꝝ sc̃la. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ est qđ nũq̃ deficiet. Ubi ꝙstituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescũt sctoꝝ aie. ℣. Lux ꝑpetua lucebit sctis tuis dñe: & eternitas tpm. Ubi. Glia. Ibi. In. ij. noc. ã. Justi aũt in ꝑpetuũ uiuẽt: & apud dñm est merces eoꝝ. ℣. Exultate iusti. ã. Tradiderũt coꝛpa sua ꝓpt deũ ad supplicia: ut heredes fierẽt i domo dñi. ℣. Benedicã. ã. O q̃ gloriosum ẽ regnũ celoꝝ: in quo cum christo gaudent oẽs sancti / amicti stolis albis sequũtur agnũ quocũq; ierit. ℣. Quã dile. ℣. Justoꝝũ anime in manu. Sc̃ũm mat.

IN illo tpe. Uidens iesus turbas: ascẽdit i mõtẽ. Et Cap. 5

cū sedisset: accesserūt ad eū discipuli eiꝰ. Et ꝛ. Dñe. ne. de. p. l. 7

Mons i q̄ sedet dñs mystice significat maiora p̄cepta iustitie q̄ minora erāt que iudeis data sunt. Anꝰ tñ deus p̄ctōs ꝓphetas ⁊ famulos suos scōm ordinatissimā distributionē tēporū dedit minora p̄cepta pplo quē timore alligari adhuc oportebat: ⁊ p filiū suū maiora populo quē charitate iā liberari q̄nerat. Tu. ℟. Corpora sctōꝝ i pace sepulta sunt. Et viuēt noia eoꝝ in eternū: in gñatiōe et gñationē. ℣. Sapiētiā sanctoꝝ narrabūt omnes ppli: ⁊ laudē eoꝝ pronūciat oīs ecclia sanctoꝝ. Et viuent. Ic. vtq.

7

QUam aūt minora minoribus: maiora maioꝝb⁹ dātur: ab eo dātur q̄ solꝰ nouit cōgruētē generi hūano exhibere medicinā. Sedēs aūt docet/qđ ptinet ad dignitatē magisterij. Et accesserūt ad eum discipuli eiꝰ: vt audiēdis ꝝbis illiꝰ hi etiā essent corpore viciniores: q̄ p̄ceptis etiam animo appropīquabāt. Tu. ℟. Propter testamētū dñi et leges paternas: scti dei pstiterunt in amore fraternitatis. Oꝝ vnꝰ sp fuit spūs in eis: ⁊ vna fides ℣. Fuerūt sine q̄rela añ dñm: ⁊ ab inuicē nō sunt separati. Quia. Ic. vtq.

8

MYstice etiā sessio dñi incarnatio eiꝰ est: qꝝ nisi dñs incarnatꝰ esset humanū genus accedere ad eū nō potuisset. Accesserūt aūt discipuli nō tñ loco: sed etiā fide ⁊ deuotione: vt susciperent pacē ppl'o suo. Nisi eñ illi accessissent: sanitas ad nos nō veniss̄et. Et aperiēs os suū docebat eos: dicēs. Vti patres spūs: qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. ℟. Concede nobis dñe q̄s 9
venia delictoꝝ: ⁊ intercedētib⁹ sctis quoꝝ hodie solennia celebramus. Tale nobis tribue deuotionē. Vt ad eoꝝ pueniremereamur societatē. ℣. Adiuuēt nos eoꝝ merita: q̄s ppria ipediūt scelera: excusset intercessio accusat quos actio: ⁊ q̄ eis tribuisti celestis palmā triūphi: nobis venia nō denegespti. Tale. Gl'ia. Vt. ℣. Justi autē in perpetuum viuent. ℟. Et apud. ℣ In lau. ān.

IUstoꝝ autē aie in manu dei sunt: ⁊ nō tāget illos tormentū malitie. ps. Dñs regē. ān. Cum palma ad regna pueneret: coronas de coꝝis merucrūt de manu dñi. ps. Jubilate. ān. Corpora sctōꝝ i pace sepulta sunt: et viuēt noia eoꝝ in eternū ps. Deꝰ deꝰ meus. ān. Martyres dñi dñm benedicite in eternū. Cāt. Benedicite. ā. Exultabūt sancti in gl'ia letabunt i cubilib⁹ suis. ps. Laudate. cp. Hi sunt vi. hyꝰ Rex gl'iose marty. ℣. Mirabilis deꝰ. ān. Te gl'iosus apl'oꝝ choꝝ: te ꝓphetarū laudabilis numerus: te martyrū candidatus laudat exercitꝰ: te oēs electi voce cōfitēt vna nimes trinitas vnꝰ deus. Cā. Benedictus. Oꝝ. Pro festa q̄s. vt ē. Deo. de do. ⁊ de trini. quatim. deinde fiat alia mēo. de octa. visitatio. solē. Si hoc festū infra p̄dictā octa. euē. Ad. j. ān. Jus

stozum aũt. ℔s. Deus i nomine. Ad. iij. ān. Cũ palma. ℣. Legē pone. Cap. Hi sunt viri mie. vtꝫ. ℟. ℣. de cōi plimoꝝ mart. ad cēt hozas dicātur. Ad. vj. ñ. Cozpora sanctoꝝ. ℔s. Defecit. Cōm.

Eccli. 44. SApientiā sanctozū narrabunt oēs populi: et laudē eozū pzonunciat oīs ecclesia sanctozū. ℣. Ad. ix. ān. Exultabunt. ℔s. Mirabilia. Capl'm.

Eccli. 44. QUozpora sctōꝝ in pace sepulta sunt: et viuēt noia eozū in eternū. Ad. ij. vel. ā. Justoꝝ aũt. ℣. Cōfiteboꝝ. Credidi. In querē. Eripe me. ℣. Lauda hierl'm. Cap. Hi sunt viri mie. ℟. In circuitu tuo. hyꝑ. Rex glorioſe marty. ℣. Mirabilis deꝰ. ān Saluatoꝝ mū. Cāti Mgt. Quere hāc ātiphonā ad. ij. vel. i diebus oim sctōꝝ sup cāti. Mgt. Oꝛ. vtꝫ. Cōplet. vtꝫ. Oficiōq; fel. ix. l'c. hac die ꝙtige. differat in crast. ⁊ fiat de talib⁹ fel. mēo. ad. ij. vel. de reliquijs sub silē. nisi sit dup. fest. Si ẽ aliquod fest. maiꝰ dupl. vt dedicatio ecclesie vel fel. loci i. ij. feꝝ. ꝙtige. vel. i vo. de eis erūt. ⁊ solē. mēo. de relicꝗs. Si aliqꝺ fel. iij. l'. hac die contige. nihil de eo fiat: neq; sub silē. neq; i audiētia. qꝺ obseruet i oib⁹ maioꝝb⁹ duplicibus fel. Quotidie infra oct. ⁊ i oct. fiat mēo. de reliquijs ad vel. et ad matut. et ad missam: siue de feꝝ. siue de festꝰ sctōꝝ sit seruit. cū hac ā. Cozpora sctōꝝ. ℣. Beati qui habi. Oꝛ. Pzesta ꝙsumus.

℣. Crāsl a. l. bñdicti abbatis. ꝛc. fest. siāt nūl facte fue. in. xl. tūc siāt hic. iij. l'c. ⁊ inuit. dupl. oꝛ.

INtercessio nos ꝙs dñe bti bñdicti abbat tibi cōmendet: vt qꝺ nr̄is meritꝭ nō valem⁹ ei⁹ pr̄ocinio assequamur. p. l. f.

QUam diu gēs lōgobar doꝝ infidelitatis sue tenebꝝ carere noluisset: et iugū dñi ferre detrectans/eos qui ferebant impugnare decreuisset: italiaꝫ venit nois xp̄i ipugnādi gr̄a: et suo eā dñio subiugādi. Ñ iter cet̄a facinoꝛa sua monasteriū eximū p̄tis bñdicti depopulans reb⁹ oib⁹ ihabile reddidit/sicut añ idē pphetie spū cognouerat atq; pnūciauerat / ablatis reb⁹ oib⁹ mōasteriū euersuri. l'. ij. Hac itaq; patrata euersione et multis effluētib⁹ annoꝝ curriculis: idē locus ad eremū redactus cepit esse ferarū: qui ꝑus fuerat habitatio hominū: vsq; ad tp̄s clodouei regis francoꝝ filij dagoberti. Tu autē. l'c. ij. Oꝛatus aũt rex cū egregijs polleret moꝛib⁹: petitionibusq; iustis ⁊ seruitio dei aptis assensum p̄beret: interpellatus est a bone memoꝛie leodebodo patre monasterij sancti aniani: qꝺ est situ ꝑpe menia vrbis aurelianē: vt monasteriū oꝛdini monastico ꝙgruū liceret sibi ꝙstruere in agro floꝛiacensi/q; huic petitioni libentissime acq̄euit. l. iij. Oꝛedictus vero vir dñi leodebod⁹ in ꝑdicto agro basilicā in

honozē scti petri ⁊ aliā in hono rē btē marie edificauit:⁊ colle-git plures ad seruiēdū deo sub nozma regule: quibus pzefecit abbatem nomine nūmolū. l.v. Iste aūt nūmolus lectioni stu diū dās:iter cetera reperit in li bzis bti gregozij quō btūs bñdi ctus agonis sui cursū i bñuēta na ⁊ lūmauerat puīcia. Hic per reuelationē diuinā admonit⁹: milit ad dictā puinciam mona chū noie aygulphū vt cozpus bti benedicti transferret ⁊c. vs. Dō dispar huic interea i ceno mānica vzbe apparuit visio:vt scilicet pgētes ⁊ ipsi i eādē puī-ciam cozpus sozozis scti bñdicti scholastica noie transferrēt:vt quos vni⁹ vzne habebat spaciū simł trālferendi ostēderēt. Cū Do sūt-ir. ⁊c. tñe legāt. iij. vlti. lec. de expositiōe euāge. Nemo accēdit lucer. Cēta de cōi vni⁹ cōfes. ⁊ abba. Trānslatio scti swithuni sociozūq; ei⁹ epoz et cōfesso. ix. lec. Cēta de cōi pluri

Omozū cōfesso. cū hac oz. Ōps sempiterne de⁹ qui hodiernā diē honozabilē nobis in bti swithuni ⁊fessozis tui at q; pōtificis sociozūq; ei⁹ trāsla tiōe fecisti:da ecclie tue in hac celebzitate letitiā:vt quoz solē nitat ē veneramur in tris:eoz intcessiōib⁹ sublenemur i celis ℣er. Trāsla. l. olmūdi est synodale celebzatū:ei⁹ tñ depositio celebzat p totā puīciā cātuarié. ¶ In trāsla. l. olmūdi. ad. j. vs ān. Suscipe cū gaudio mī filiozū in olmūdi inbite ꝓces famulozū. ps. Laudate pueri. ān. Cōfesso-ris dñm gens collaudet tota:et in sti gloziā reddat pia bota. ꝓ. Lau date dñm. ān. Exit ei⁹ spūs terrā miserozum:⁊ intrat p meritis re-gnū beatoz. ps. Lauda aia. ān. Iste domū dñi sacrat⁹ fabzicauit:⁊ dispersos clericos simul ⁊gregauit ps. Laudate dñm qñ bo. ā. Lau da siō dñz magni cōfessozis:lauda ptū ꝓsulē cui⁹ ē laboris:dcd tuas ianuas bñ⁊foztauit:dcd tuos fili os ⁊ letificauit. ꝓ. Lauda hie. cp.

Ecce sacerdos magn⁹ qui in vita sua curauit gētē suā/⁊ liberauit eā a perditiōe: qui suffulsit domū ⁊ in diebus suis cozrobozauit tēplum. ℣. Miles ⁊ alme pr olmūde dei gregⁱ auctoz. Xp̄o funde ꝓces et nostras ablue culpas. ℟. Vt vite sedem ba leamus scā dere celsam. Xp̄o. Hym⁹. Iste cōfesso. ℣. Amauit. Ā. Con-fesso dñi precibus succurrito ple-bi. Vt vitijs bacui baleant tibi con sociari. Et tua quos reperis solen-nia ꝓvenientes. Tu ppli doctoz fac vt te ⁊comitent. Cāti. Mgt. oz.

Deus cui⁹ antiqua mira cula etiā nīs tpibus ad tui nois magnificētiā ac laudē et honozē scti ⁊fessoꝛ tui olmū di cozuscare sentimus/concede pzopiti⁹ vt cuius cōmemozatio nē colimus:eius intercessioni-bus et in pzesenti seculo te glo-rificemus:⁊ in futuro te pfrui mereamur. ℣er. Inuita Omni

potens dñs laudetur trinus ⁊ vn⁹
Qui dedit olmundo ecclestia regna
beō. ℣s. Uenite. ℟y⁹. Iste ꝓfet.
In ꝑmo noc. ā. Nat⁹ mox renascitur olmūdus fonte lotus: a cunctis ptaculis effectus mūd⁹ totus.
℣s. Beatus vir ān. Adolescētes ꝓfugit lchola literali: ⁊ tyrōes superat arte militari. ℣. Quare fremue. ā. Iuuētutis terminos prudēs trāsigebat: neq; extra spm̄ caro fualebat. ℣s. Dñe q̄d. ℣. Amauit

Reuenim⁹ dudū [eū. lc. ſ.
nouā solennitate dies natalitios saluatiōis/ vtilissimi pzesulis olmūdi festiuū celebrādo natalē. Iāq; illucescente nobis translatiōis sue venerāda celebritate: q̄si nouā ei⁹ in mundū natiuitatē cū pleno cleri ac plebis iubilo solenniter renouam⁹ Hodie nāq; deuota mē sari sburiensis ecclesia dulcissimū alūnū: quē intra sua viscera plurimo annozū defluxu ab humano aspectu recondidit: hodie glioso eius cozpoze in sublime trāslato desideratū diu gētibus palā pzofudit in lucē. Et quē quōdā vt granū moztificatū cadēs in terrā suscepit deinceps multiplici miraculozū fructu grauidata: hodierna tandē die aperto vtero edidit: sanctozūq; cōfessorum collegio apostolica pzudem auctozitate adscriptū sub veneratiōe cōgrua demōstrauit. ℟. Pzesulis olmūdi celebremus festa
I tocūdi/ q̄ pius ⁊ prudēs humilis sobriusq; pudic⁹, Expletis curis intrauit gaudia lucis. ℣. Aurit p merita sibi tradita q̄q; talēta. Ex. ſ. q̄

In sacre trāslatiōis festiuitate alliſtimus: et tamē nouiter mūdo exoztū sanctū reuerētes natiuitatis vocabulū vsurpamus. Sed quozsū (kozsan obiicitur) spectat hec rerū confusio? Quid sibi vult i reb⁹ varijs tā patēs abusio nominū? Rursuz si studendū videbatur pzincipi iudeozū hominē nasci cum sit senex: qua fiducia ducimur credere ex vtero natū ac demū renatū post moztē renasci? Verū si in hac re pzopzietates discurrere docuerim⁹ ppaginis naturalis facile trāsumētium licētia: plusum ei arbitramur iā mysterium apud nos agi diu expectate natiuitatis. Aggrediamur igit diligenter euiscerare parabolā istā/ iterimq; qm̄ pzesenti die plat; almi virī reliq̄s ad glioluz i quo paulat scriniū quasi ad tripudia noui partus cōcurrim⁹: delectet/ q̄so delectet pzofesie min⁹ sedulo itermiscere organa diuine laudis. ℟. Ec 2
ce sacerdotē cui⁹ pudētia sanctum Suffulsit trēplū xpi stabilinit ⁊ edē ℣. In vita placuit dño: plebē bene rexit. Suffulsit templum. Lec. iij.

Ut ergo a p̄mozdio cuiuslibet generatiōis initiū sumamus: opozteat vt post̄ itellexerimus matrē huius fecundi germinis ecclesiā sanctā i cui⁹ visceribus deuotissim⁹ plul requiescit hūat⁹: deū quoq; q̄ solus secūdū apl'm

administrat semē tā egregij re pullulaminis patrē credamus. Cuj⁹ imēsa bonitas vbi de spū beatissimi pūis nouo iter superos collato tūc celū ditauit: volens ꝛ in terris de mortificato grano fructū facere: erūt seminare semē suū spargēs in terra bona hoc semē magne vbertatis corpus videlicet sctissimi viri miraculis copiosum. De quo semine pphetā non imerito locutū fuisse putādū est/cū virum metuētē dñm i psalmis descripsit. Beatus vir (inquit) qui timet dñm: i mādatis ej⁹ volet nimis. Potēs in terra erit semen eius. Potens vtiq; erat hoc semē: dū itra occulta subterranee matricis receptacula volueba-tur. Potens inq; ad demones abijciendos: potens ad morbos depellendos: potēs quidem suo suffragio: ac nostris q̄tūlibet meritis gratiā dei abūdare facere in nobis. ℣. O presul nē tecū decet vt gratulemur: q̄ mūdo morientes nō desinis esse sacerdos. Celesti vita fruens p secula cuncta. ℟. Jā cernis xp̄m pūis a dextris residentē. Cele. Glia. Cele- ℣n. ū. noc. ān. Vir effect⁹ pspere nauistriā regebat: tādē partes anglie potēs defendebat. alla alla. ps. Cū inuocarem. ān. Vtrobiq; regia iura dilatauit: ac in pace solida cūcta reformauit. ps. Verba. ān. Sed et dom⁹ dñi maximus zelator pluris beneficij largus est fundator. ps. Dixit dñs nostet. ℟ Justū deduxit. ℣ec. iiij.

Quis plenius deuotissime cetera tam mire propagationis secreta pandamus? Hactenus didicisti q̄ sancta cesarisburgi ecclesia preclari pontificis olmūdi corpore tanq̄ viri semine fecundata est. Verū quia iuxta instituta nature: nō mox susceptosemine sed multo progressu fetus conualescit in perfectum: ita meritum beati viri successiuis miraculorum signis cepit indies fidelium mentibus magis innotescere. Et sicut materia illa seminaria frequenti sui alteratiōe certis labentibus dierū curriculis nūc lactea post sanguinea: demū in modū masse carnea: ac post postremo apte figurationis liniamenta: vt spiritus vitalis eam informet suscipere indicat: pari ordine sustinuit dñs paulatī crescere sanctū suū: ac eo nōdū de corde terre leuato quotidiana pene nouitate signoꝝ accurrentis ppli multitudine vterū matris (in quo tanto tēpore repausauit) vberi⁹ grauidari constituit. ℣. Proposito plebi magna virtute petenti. Sacra man⁹ domini subueniat ei. alla alleluia. ℟. Vt dauid ē vnct⁹ vt aaron ipse sacerdos. Sacra manus. Lectō. v. Iam itellecta fecunditate matris: superest vt superiorem ordinem nature nostro proposito adaptem⁹. Tūc eñ sctā sarisburiarū ecclesia lacteo tñ corpusculo fouere visa est: qñ beata dei

genitrix cui⁹ candida ⁊ginitas lactei dulcoꝛ lilitudinē hꝫ: sola ipsi⁹ eccl'ie patrona ꝓstituta ē. Sed vbi etiā p merita sacerdotis sui cui quōdā icūbebat imolādo carnē ⁊ sanguinē xp̄i: pctā ppli expiatur⁹ nō cessauit altissim⁹ cōferre languidis bñficia sanitatis: exīde post dignā veneratione rutilātissime dei maris cepit etiā atq; etiā coꝛp⁹ gloriosi pōtificis ab innumera plebe deuotis affectibus visitari. Ita q̄dē effectū ē: vt btā virgo: cui⁹ iestimabilis cādoꝛ ab hūanis nequit cōp̄ehēdi obtutib⁹: peculiarē ppli deuotionē ad relictā in terris massam carneā serui sui olmūdi p̄o rependio nō indigno transtulerit. ℟. In regū quondā conspectu magnificatus. Nūc immoꝛtali gaudet cepisse coꝛona. ℣. Deseruire deo malēs ⁊ regna tenere. Nunc imoꝛ. ℣. Cū tādē ꝓtinuata frequētia sꝛgnoꝛ ei⁹ magnitudis molē excreuit vt tāta talis tāq; diutia scī virt⁹ diutius celari nō posset: cepit sup his semel iteꝛ atq; iterū sedes aplica cōsultari. Sed tot heu annis totq; p̄cedentiū tēpoꝛibus: tū ignauia: tū negligentia multoꝛū qui solicitandū missi sunt ad negociū tā et si plane satis instructū p̄o ifecto dimissum est: vt a capite denuo sepe resumere ifoꝛmareq; ꝓcessum oblimio tēpoꝛ medioꝛ cōpulerit. Deniq; post ⁊ex itegro recentius supiꝛis vite: ac miraculoꝛ testimoniis auctaq; indies fama pōtificis: nihil materie seu foꝛme qō tāte rei pōdus exigebat: deesse videbatur: nouissimis diebus isti⁹ anno videl⁹ q̄ꝛingētesimo q̄nquagesimo sexto sup mille: felicis recoꝛdationis calixt⁹ papa tert⁹ ꝑdie nonas decēbꝛis: decretū future canonizationis legitime ꝓmulgauit. Quo q̄dem die p̄oudētia diuina magis⁹q; foꝛtuitu id accidisse arbitremur: vt is dies q̄ olmundū deposito carnis onere incolā fecit in celis: idem interuolutis plurimoꝛū annoꝛ curriculis: p̄m⁹ eū iudicante eccl'ia iudicaret p sctō venerādū in terris. ℟. Cōfessoꝛ chr̄i felix feliciter audi nos tibi deuotos laudiq; tue famulantes. Ad impetrādā veniam p̄o crimine nostro. Quesumus vt nobis celitus obtineas. ℣. O pater olmūde clarū decus vrbis ⁊ oꝛbis: seruoꝛum gemit⁹ tristes tu suscipe clemēs. Ad. Glia. Quesum⁹. In ith. noc. ān. Comes fact⁹ sagie cū successit patri: cuncta dat eccl'ie bona sue matris. ℣. Dñe q̄s habi. ān. Postremo woꝛsetie nat⁹ comitatū spreto mūdo trahitur ad pōtificatum. ℣s. Dñe in vir. ān. Jam celestē obtinēs pastoꝛ p̄elaturā seruis tuis ipetres vitā pmāsurā. ℣. Dñi est terra. ℣. Just⁹ vt ℣. vij.

Statut⁹ ergo p̄rimis exstūc kalēdis ianuarij p̄o termino tā sancti opis pficiendi. P̄ręfat⁹ romanus pontifex:

5 6

quē ātea grādeua senect⁹ ac decrepita ibecillitas icuruabat: mirū i modū istante pfixe celebritat' die: specialiter pie credit olmūdi pōcinio repēte qualuit: ita vt stupētib⁹ cūct⁹ q̄ q̄tinuam ei⁹ sualitudinē expertā habuere diuīa officia ceteraq; tāta necessaria mēte roborat⁹ et corpe: ppria in pſona solennit execut⁹ sit. Verū q̄d mult⁹ ista strixerim⁹? Sufficiat i ei⁹ laudē vel id pſerti ceteroꝝ pace sācto⁹ audacter ꝓfiteri/nō facile reptū ꝑ quo de⁹ tot cētenarijs annis tāq; indesinenter curam
7 ppli operat⁹ sit. ℣. Ante deum magnas virtutes est opatus olmūdus sctūs: cui⁹ doctrina salubris. Cunctas ecclias illustrat in orbe fideles. ℟. Olmūdū cōtēplit tā celica regna subintrat. Cunctas. ℣c. vitu.

Interea sctō sepe tacta sarisburiēsis ecclia tanq̄ grauidissima parens vicina partui plurib⁹ pūctiōib⁹ ⁊ pressuris affecta: itēq; cupide videndi sancti plebis pōdere fatigata: anteceptū hodierne festiuitatis officiū illud hieremianū pphetic⁹ iugiter ingeminādo clamauit: ventrē meū doleo: ventrē meū doleo: acsi apertius voce querimonda dixisset: Satis ne mihi soli est plusq̄ trecēt⁹ annis anxiā et dolorosam hoc opus geniture mee nobile onus clam intra viscera ꝗtinuisse. Videte ceteras spōsas regni quā expedite pignora sua dedere: videte inq̄ eas videte et me. Ego eaꝝ aliquas generādo fueni: sz ab eis pariēdo preuenta sum. Q̄d sane intelligens nobilis vir richard⁹ de bello cāpo: q̄ eiusdem tūc eccl'ie magno fungebat sacerdotio: aditūctis sibi decano ac fratrib⁹ paratissimis eiusdē loci canonicis more vigilātissime obstetricis: nō tā prudenter obuauit q̄ accelerauit tēpora part⁹. Quoꝝ ipēsis deuotione ac idustria elaborat⁹ ē: q̄ itra eūdē annū fctē canonizationis: decimoseptimoq; kalēdas sextilis trāslatio ei⁹ solēniter ꝗpleta est. Cui sic̄dē festiuitati copiose itererāt ꝓmas toti⁹ pulcre: pōsules ac ꝓncipes regni: cū inferior' plebis multitudie admiranda. ℣. Infirmos curat/cecos ac debilitatos mēbr' ꝗsolidat/ 8
parti gen⁹ oē dolor'. Donat ei dñs vt remouere q̄at. ℟. An febr'/an pestis an sit pōsura parētis. Do. ℣. ix

Iste est dies ergo fratres dilectissimi expectate letitie: dies exultatiōis: termin⁹ meror': ꝓncipiū ꝗsolatiōis nē. Hodie nāq; apertis viscerib⁹ terra ptulit ꝓfessorē: hodie olmūdū tanq̄ mūdū iterū eroztū gaudemus: hodie caplam reliquiaꝝ ei⁹ q̄si cunabula noui nascētis deuot' gressib⁹ frequētam⁹: ad postremū vt tuā venerāde pōtifex scitatē familiari⁹ alloq̄remur: p cunctātib⁹ i nobis quo sermone hodierne celebritat' tue officiū aptius concludamus: nihil

vtili⁹ decretũ occurrit vt oĩpo
tẽtiã dei i vita tua laudabili ac
miraculoꝝ gestis admirandã
colẽdamq; deuotꝭ pconijs attol
lam⁹. Eius nãq; gr̃a ex fragili
vmbratiliq; mũdanoꝝ põpa ad
electũ sacerdotiũ vocat⁹ es: ei⁹
virtute sanctis ꝓfuisti operib⁹:
eius potentia clarissimis post
mortem signis effulseras. Eia
ergo iã magne sacerdos: agno-
sce hanc ꝓrogatiuã virtutis tue:
vt ceteris more plorãtis rache
lis designãtibus aliqñ cõsolari
filios suos: tu nũq; expetita suf
fragia ꝓcantib⁹ impartiri cel-
laueris. Esto ergo ãmodo sup-
plex ꝙs ꝓ populo & ꝓ ciuita-
te ista interuẽtor assidu⁹: pacẽ
obtineas: languores cures ne-
phadi reatus maculas tergas:
quaten⁹ tandem tecũ in beatã
trãslati requiẽ hui⁹ trãslatiõis
tue fructũ in eterni patris con-
uiuio suauiter degustem⁹. Tu.

℟. Alles et alme pr̃. vtr̃. in vel.
℣. Ora pro nobis bẽ oĩmũde. ℟.
Vt digni. & cetera. In laud. ãn.
Hic oĩmũdus refugit regẽtis ho
norem: dei dom⁹ eligens preferre
decorẽ. ps. Dñs regñ. ãn. Sãct⁹
iste stabilis in cõfessione: mercedẽ
ꝓmeruit celestis corone. ps. Iu-
bilate. ãn. Ob decus ecclesie mul-
tum vigilauit: deũ solum sitiẽs car
nem macerauit. ps. Deus deus
meus ad. ãn. Benedicta neustria
tale fundens donũ: o ꝙ felix an-
glia/hunc hñs patronũ: alla alla.
cãti. Bñdicite. ãn. Qui cũ sctis
oĩbus regnas nunc oĩmũde: ꝓ nos
bis oratoribus deo ꝑces funde. alla.
ps. Laudate dñm de celis. cp̃.
Ecce sacerdos magn⁹. hy⁹. Je
su redẽptor oĩm. ℣. Just⁹ germi-
nabit. ãn. Mundentẽ seruũ te con-
stat et esse fidelẽ: quẽ de⁹ in plebẽ
ꝑfecit iure regẽdã: tũc triticoverbi
bacuas aias satiasti: nũc hoiem to
tũ ne cesses reddere sanũ. Canti.
Bñdict⁹. Oro. De⁹ cui⁹ anti-
qua miracula. Ad. i. ãn. Hic oĩ-
mũdus. Ad. iij. ãn. Sctus iste. cp̃.
Ecce sacerdos magn⁹. vtr̃. Ce
tera oia de cõi vni⁹ cõfessoris. Ad
vj. ãn. Ob decus ecclesie. Cpm.

QUasi stella matutina in
medio nebule: & quasi lu
na plena in diebus suis lucet: &
quasi sol effulgens: sic ille efful
sit in templo dei. Ad nonã. ãn.
Qui cum sanctis omnibus. Cpm.

LEtauit oratiõe volens
ostendere virtutẽ dei q̃ fe-
cit nobiscũ scõm miam suã. Ad
ij. vesp. ãn. Hic oĩmũd⁹. ꝓ fer. cp̃.
Ecce sacerdos magn⁹. vtr̃. Re.
Cõfessor christi. hy⁹ Jesu redẽp.
℣. Justus germinabit. ãn. Salue
celeberrime pater clericorũ oĩmũ-
de sanctissime lumen confessorũ:
dele tuis precib⁹ ꝑpetrata male: me
mor in celestib⁹ nostri semp vale.
cãti Magt. oro. vtr̃. ℣ In cõ-
memoratiõe scti oĩmũdi. Lec. i.

QUommemoratib⁹ nobis
sedula deuotionis merita
beatissimi confessoris oĩmũ
di: libeat tante sanctitatis nor-
mã ex ordine contemplari: vt

pariter dño annuente collibeat mozes ac vitã ipli⁹ ꝑ nr̃is viribus imitari. Ꝓponim⁹ igit tibi ꝓmũ o nobilissima indoles iuuenũ in olmũdi nostri aspicijs ducẽde adolescẽtie tue felix ac expeditũ itinerariũ. Audi ergo cũ eo libẽter ꝓcepta patrũ: vaca scholis: fuge petulantiã: atq; audact semp tñ sub timoze dñi induere fortitudinez tuã. Cumq; i virũ adoleueris: teq; sozs collegio fozsan militari alcripserit: habes hũc magistrũ militũ patronum iuste bellãtiũ: sub q̃ disces militare non esse pcñm: dũ ipli⁹ moze deo religionẽ/ ꝓncipi fidelitatẽ/ ꝓtie custodiã/ ꝓna mẽte reddideri. l.q.

Accepim⁹ iã tanti patris exẽplo instructionẽ rei militaris: deiceps quid virũ dei deceat audiam⁹. An iudicẽ aut assessozẽ cõstituit te popul⁹ tuus? Ergo quasi vn⁹ ex eis nõ te attollas: nõ supbias: non minozẽ concutias. Ita magnũ iudicatur⁹ vt paruũ: nolis acceptoz esse ꝓsonarũ. Pozro iste sctũs iã ex natalijs iure regio sanguie seculariq; politice ꝓzogatiua ꝓncipis latere q̃tidie honozari ꝓmeruit: a plebeis tñ q̃stib⁹ pupillozq; ac viduaz/ lachrymosis aurẽ pietatis nõ auertit. lc. iij.

Quid sacerdotijs ei⁹ reꝓtim⁹: q̃d elemosynas: q̃d eccl'iaz clericozũq; dotes: q̃d oim ꝓzsus abiectionẽ tẽpozaliũ cõmendamus? Ista mire sctitati sue idicia sunt. Quarei summa recẽsentes totij⁹ vite serie tãti ꝑfessozis plane recognoscim⁹ q̃ oĩ tempoze duxit eũ dñs ꝑ vias rectas: deditq; illi scientiã sãctitatis: qua regnum dei dignissime mereret. Tãdẽ vbi i vinea dñi opatoz assiduꝰ mꝫltiplicat talẽtis fidelissimus seruꝰ ꝑbat⁹ est: iussꝰ itrãi gaudiũ dñi sui: tradidit celo aiam: ꝫre cozp⁹ miracul' glozioso: ois hũani lãguoris ideficientem ac expeditissimã medicinã. Ꝓstãte eo quẽ cõstãter ꝑfess⁹ est dño iesu xp̃o: qui cũ patre et spũ sancto viuit rex et sacerdos in eternũ. Amẽ.

Ad vesp. ã. Pastoz pius ad gregis gaudiũ: egris ꝓstat vite solatiũ: confractis membris confert subsidiũ: et bisus cecis ꝑbet refugiũ: exultãs gaudet mẽ ꝑ filiũ: q̃ tali ꝓfiozet vt liliũ. cãt. Magt. Dño.

Deꝰ q̃ btñ olmũdũ põtifícẽ tuũ a seculi militia ad celestẽ reuocasti: cõcede nob⁹ vt mũdanis abiectis desideri⁹s bona celestia capiam⁹. ꝑdo. ad mat. ã. Bone iesu olmũdi meritis: tu nos mũda mũdi piacul' ꝫcede vt grex a macul' petõz viuat icolumis. cã. Bñ⁹. ℭ In dte ad mis.

Audeamus oñes in dño diẽ festum celebrantes sub honoze sancti olmũdi cõfessozis: de cuius translatione gaudent angeli: et collaudant filium dei. ps. Exultate iusti in dño rectos. secta. Dño.

Deus cuius antiqua miracula etiã nr̃is tpibus ad tui nois magnificẽtiã ac laudẽ & honorẽ scti xpi tui olmũdi cozuscare sentim⁹: xpe deprecẽtiõe ppiti⁹: vt cui⁹ xpi ẽozationẽ colim⁹: & i pñti sc̃lo te glificem⁹: et i futuro te xpi frui mereamur. p. Epla. Ecce sacerdos magn⁹ q̃ in vita sua. Gr. Dñe: ꝓtexisti. Alleluya. ℣⁹. Elegit te. Sequẽ.

Gaudeam⁹ i mẽsia verita te vita via btõzũ gloria.
Dies festus celebrẽt/q̃ olmũdi decantẽt honoz et memoria.
In solennizatione cum cõmemoratione: cuius celice persone stant cum reuerentia.
Et collaudãt natũ dei/q̃ vt finis omni spei ex munificentia.
Hũc olmodũ cõfessozẽ/parentela clariozẽ: illustri pzosapia.
Oztũ fecit: quẽ virtutũ pzetermilitare scutũ ĩsigniuit gẽa.
Pzudẽs potẽs tẽpat⁹/spe & fide robozatus ꝑmanet iustitia.
Et ꝑpollet charitate/q̃b⁹ armis deitate datis vicit vitia.
Hastũ rixã et linozẽ auaritiã torpozem gulam luxus iacula.
Extermit/sedat/delet/pellit/fugat/exturpat/refellit miles abs & macula.
Gemmas/terras/vestes aurũ sed & pater hic thesaurum posuit in ecclesia.
Illis decozauit tozum: sed de se miraculozũ sẽp fluit copia.
Claudis gressus/cecis visus/mutis lingua/mestis risus/lezpzosis munditia.
Vita mozt⁹ donat: & audit qui pzecatur illũ cum fiducia.
Ergo pzesul es btẽ: et depcantibus da te nobis ad solatia.
A peccatis nos emunda: claritatisq̃ iocunda intremus palatia. ¶ Alia sequeñ. i oct. die.
Almi patris nunc olmũdi: attollam⁹ mente mũdi laudes et pzeconia.
Ipsum pie depcemur: in hac die veneremur illius solennia.
Vas & lãpas sctitat̃/pacis sẽpter claritatis/dirigebat federa.
Noster mr̃is ardẽs zelo lucis fulgẽs nũc i celo decozauit opa.
Pzesulat⁹ hic honoze dei plebis & amoꝛ fama creuit lucida.
Syd⁹ tale sibi datũ: celũ gaudet koze natũ gaudet & wmãnia
Carnẽ freno castitatis: vas vt esset puritat̃: edomare studuit.
Laudẽ ei⁹ digne tollit: quẽ laudare nõ desistit: colit hũc ecclia
Sanz iacẽt simu mr̃is ci⁹ ossa tacta sacris: clarẽt hic miracula
Inter sctõs numerari: & i luce collocari pzomeretur gaudia.
Hic egenos releuauit: civ potu satiauit: nudis vestẽ tribuit
Pzudens pius castus mitis/palmes crescẽs vere vitis: virtus eius claruit.
Deprecemur hunc patronũ/vt ascendens dei thzonũ: pzece sua meritis.
Nos qui culpa sum⁹ rei/sozti iungat summe spei: saluet et ab inferis.

Iesu xpe tristi nece/nos olmūdi pia pce saluos duc ad gaudia Ut muniti sancta cruce/perfruamur tua luce: per eterna secula. Secundum matheum.

Ca. 7. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Nō q̄dā pere gre. Diferto. Veritas. Secre.

Munera nr̄a q̄s dñe meritis et intercessionib⁹ munifici cōfessoris tui olmūdi sanctifica: vt in filij tui dñi nr̄i iesu xpi corp⁹ & sanguinē q̄uertāt: & ad nr̄arū p̄ficiāt salutē aiar̄ p̄ cū. Cōio. Vtūs fui⁹. Postco.

Sumptis domine muneribus sacris te supplices deprecamur: vt eor̄ virtute roborati beati olmundi confessoris tui atq̄ pōtificis imitemur exempla: & ad gaudia peruenia mus eterna. Per dñm. ℣ Secūda die lec. j. de miraculis glorioſi xpi. & legāt p oc. q̄n a fest. bac. cū regi. cho. vt fest. margarete virgi. & fest. marie magdalene: que fiunt cū reg. cho. lc. j.

Postq̄ transcurſor̄ p̄sentis vite stadio gloriosus sarisburiensis ecclesie antistes olmūdus ad supne patrie b⁹a uitūdeuotiſſime aspirasset: mox oīpotēs p̄ ei⁹ suffragia innūer̄ miraculor̄ signis haud diu latebat hoies i tris: q̄ti eū ops faciebat i cel'. Nā si de oim morbor̄ gñe cui p̄ualuit: si de furiosis & mēte alienat⁹ q̄ q̄ plurimi ab eo curati erāt: si de claudis & cecis: si denīq̄ de vnda submersis: & alijs varijs ifortunijs vita functi ad locū sepulture illi⁹ p̄stine icolumitati restituti p̄ singula dicerem⁹: facilius nos tps q̄ copia finiret. Hūtes igit multa & mlto eq̄dē plura q̄ huius celebritat⁹ officiū dicēda patit: pauca de his mirabilibus q̄ dñs fecit & oīdit nob⁹ ecclia sti cū mor̄ debite exeq̄ntes fidēliū aurib⁹ i mediū p̄feram⁹. lc. ij.

Erat i veteri burgo mulier q̄dā agatha noie: q̄ dū fouēdi diligēter infantuli sui p̄ maternali officio curā hēret: subito arescentib⁹ māmis nihil in eis lact⁹ inuenit. Et q̄m muliercule nimie pauptat⁹ onere p̄sse/ & ducēde nutric⁹ aut cuiuslibet p̄parādi nutrimēti facultas nō affuit: liquor̄ tm̄ ceruisie (vt ipi⁹ patrie pot⁹ ē) septē dieb⁹ puer̄ suū cogebat alere. Videns tāde inutili pastu puerū suū deficere/ ac de salute ipi⁹ desperare: memor̄ meritor̄ p̄sulis olmūdi audacter ad ipi⁹ sepulchr̄ confugit. Illicq̄ diuinū auxiliū hac voce q̄rula flebiliter imploraūit. Dñe deus: q̄ formasti puerū in vtero meo: & dediſti ei vt hāc lucē videret: ob amorem olmūdi pōtific⁹ da mihi oppor/tunum illi auxiliū ne peat. Ad iuncta ilico or̄one dñica: vix ea p̄pleta mirū in modū adeo turgentia vbera sua lacteq̄ copiosa redundabāt: vt tam felicē se matrem congaudēs: deo ac beato confessori gratias agens de-

mum voti compos cum gaudio remearet. Lectio tertia.

Iordanus clericus tā egra ꝙ deformioꝛi molestia/ multo tēpoꝛe affect⁹ est: vt labꝛis illius ad vnā fere autē cōtractis: ⁊ loquendi officiū/ ⁊ edēdi masticā diue necessitatē maxima quidē ex parte perdiderat. Hic autez cum nulla medicoꝛ arte sibi poterat subueniri: demū ad sepulchꝛum beati viri oꝛonibus insistens: qdā osse putrido qđ nouo ⁊ inusitato moꝛe alteri maxille supercrescere videbat: in eodē loco ꝛtinus liberatus est. Quo facto oꝛis decoꝛ ⁊ habitudo faciei restituit: recti sermonis modul⁹ dat: edēdi istrumēta libere largiunt. ¶ Alia. lc. j.

Languidus quidā quē inueterata paralysis diutissime incurvabat: aliqñ ex lōginquo ad cesarisburgū moꝛe vage mēdicitatis aduect⁹ coactus est vꝛgēti inedia post vꝛeue dimisso hospitio/ ad poꝛtā languidoꝛ se trālferre: illic cū ceteris victui suo necessaria mēdicatū. Hui⁹ quē dixim⁹ lāguidi: mēbꝛoꝛū tātus stupoꝛ vitā oēz et sensum ademit: ꝙ ad ignē applicata neqz vim ardoꝛis: nec ferro confixa cruoꝛis exitū/ aut cruciatum aliquem sentiebāt. Cui⁹ denigz notoꝛie imbecillitatem aliqui ipsius vꝛbis incole pietate laudabili compatiētes: locū in quo elemosynas petituris de moꝛe cōcedunt/ ne canibus aut ceteris bestijs nō valenti se defendere noceret: quadam clausura ex virgulis facta sepe vallare fecerunt. Lctō. ij.

Vir iste post biennalem ꝓpe sbidem expectationē clara voce ꝓtestatus apparuisse sibi in visione osmundū episcopum: tussa ipsius pluribus patefecit ꝓo recuperāda sanitate ad tūbā ipsam debere se deferri. Et licet aliq̄ ꝑmū tanꝙ ꝑ vano sōno hoiem deriderent: postea cū re secuta opibus tñ credere cōpellebant. Impetrato igit tandem vt cuiusdē viri vehiculo⁹ injectus: ab hinc manibus ⁊ bꝛachijs hoim vt qui suoꝛū actuuꝫ destitutus officio stare aut pergere nō posset: donec ad sepulchꝛū beati viri pueniret sustentat⁹ est. Innixus ergo lapidi ⁊ fiduciā habēs in dño: sequentē noctē tū vigilijs tū oꝛonib⁹ ibidem deuote translegit. Mane aūt fctō surgit eger: nō tñ eger sed plenissime reddit⁹ sanitati: q̄ ad monumētū in momēto ꝑ se mirabiliter erect⁹: ac consequēter de loco i laudē dei multꝫ ⁊ comitātib⁹ ad altare ꝓcedens: ipm deū in sui curatione mirabiliter ꝓdicat in fctis suis. Lctō. iij.

Fuit in eadē vꝛbe femina q̄dā alexia nole/ q̄ cecitat⁹ infoꝛtunio ꝑ triennīū laboꝛabat. Hec cum multa loca sanctoꝛum deuotis gressib⁹ visitasset: semꝑ in eodē statu permanēs: qualis exiit/ talis reuersa est. Molēs er-

go ostẽdere dens mulierẽ ipam intus hẽre qõ lozis ꝗsluit: fecit venire in mentẽ sua ad tũbam olmundi pzodesse soluere vota. Qõ cum fecisset: mox ibi optatũ vilum miraculose suscepit.

¶ Dñica infra octa. Lectio. j.

HEnricus pzimꝰ sarisburiensis decanꝰ: postea batolensis epꝰ quẽdã i domo sua seruatozẽ habuit: ruptura intestinozũ ꝙ ad bursam viriliũ descẽderãt pgrauatũ miserabiliter. Tanta fuit in hoie huiꝰ casus molestia: vt põter iepti loci gibbositatẽ ob quã incedere nõ posset: etiã tenuis pellicule/ꝙ ponderosa viscera continebat: ruptionẽ idies kozmidabat. Quid plura? Vis egritudinis pluribus nota est: sed ipsa curandi via noua ⁊ inaudita est. Lec. ij.

VenIẽte hoie in tẽplũ dñi ad monumentũ glozioꝰ ꝛfessozis decubãte: post vigilias vniꝰ noctis reuersis itestinis i locũ suum oĩs ab eo euanuit egritudo. Mira res: ascẽdente ad te dñe oꝛone viri: meritꝫ beati olmũdi ascendũt et viscera: oĩs fractura ⁊ eruptio solidatur. Ascẽdit inqt ad te oꝛs sua: ⁊ descendit super eum mia tua. Lec. iij.

Ut aũt maioza repetendo de mozibꝰ ad mozte: de morte ad vitã sermonẽ vtamꝰ: ex oze infantiũ ⁊ lactẽtiũ: ꝙ acꝭ demersi meritis olmundi multi numero restituti sunt celebzitatꝫ nre laudẽ duximus cumulãdã. Dũ adhuc coꝛpus memoꝛati põtificis in veteri castro paularet: puella paruula per tontẽ quẽdã ibi soliuaga trãsitũ faciẽs i tpm casualiter labebat. Lec. iij.

DEniqꝫ cõperta re/ipa ex abysso leuata: nõ tã frigida ꝙ scdm legẽ vere moꝛtis rigida/examinis p astãtiũ iudicium reputata ẽ. Cuiꝰ ꝗdẽ rei signũ videbat: qm calidis postea indumentis circũuoluta: atqꝫ ad ignem variꝭ attrectationibus ab hoza nona vsqꝫ ad vesperã sepe versa/in eadẽ habitudine pmãsit: ⁊ nõ erat in ea neqꝫ vox neqꝫ sensus. Cũqꝫ iã tũc multi de exequiꝭ tm̃modo cogitarẽt: parẽtes tamẽ ⁊ nutrix eiusdẽ soboliꝭ: quoꝫ icurie taꝫ miserandꝰ casus ascribi videret: postꝙ oĩa extrema inutilit tẽtassent: tandẽ beatissimo confessoꝛi cũ multis deprecationibus lachrymas igeminãt. l. v.

MIrũ in modũ cũ noctu media matutina pmũ sonuit officium ecclie cathedzalis: ad ingentẽ cõsolationem astãtium pzoles ipsa se aliquantulũ mouere videbatur. Sed heu moꝫ in pziozem (moztẽ an ex talĩ dicã nescio) resoluta: tã perseneradi parẽtibus causaꝫ dedit: ꝙ fuit gaudiũ illud bzeue. l. vj.

ILluceſcente igit aurozа de-ferunt ad ecclesiã exanime pzoꝛsus vt visuꝫ eis est coꝛpus: ipsoqꝫ interea ad sepulchzũ beatissimi pꝑulis collocato supza pe-

trā: ad pēn instātias itico se cō-
uertunt. Et ecce mox puerula
oculos aperiens: alacri fronte
manū erga nutricē porrigens:
palā oīb⁹ subrīdere visa ē. Ex
quo die paulati integre conua-
lescens: vixit felicit annis mul
tis. Quis ergo nisi incredulus:
maximū non miret miraculū?
Ad gelidi marmoris tactū aiaz
potī⁹ redīt: q̄ ignis naturalis
caloze. Sed hoc totū nō alia re
credimus eē factū: nisi vt mani
festent opa dei volentis mirifi
care sctm̄ suū. Dñica. s. olmun-
di sab. ztige. tñc i do. sequēti le-
gant ihr. vj. kc. vtš. in tribus:
et stant medie kc. de sancto ke-
nelmo rege ⁊ mar. Et quando
do. a festo vacaue. tunc legātur
kc. vj. vtš. cum expōne euange.
Homo quidā pegre. vel euāge.
Vigilate qz nescitis. ⁊ legant
alternis vicib⁹. Sexta die. k. j.

Quum ex augusto augusti
cesari sburgo ad spaciosū
amenitatis cāpū sarisburien-
sis ecclesia cum suis ministris
(sicut deo placuit) trāslata est:
corpus glorioši confessoris ol-
mundi quod superiozi loco cen-
tum ac viginti annis miracu-
lis coruscū reqeuit: tanq̄ pre-
cipuus ipsoꝝ thesaurus nō
poterat post terga relinqui. Ad
cuius denicz monumētū nouū
videns indies eo frequentioza
miracula: quo natura loci ad
ꝙuctioza (i paruulis prelertim
vt sunt icauti) disponebat ifoz-
tunia. Nā cū vet⁹ illud castel-
lū sup edita ⁊ mōtana funda-
mēta ꝓmineret ꝙstitutū: hec p
fecto nouella ciuitas in loco de-
missioꝝ ⁊ aq̄losaris torrētib⁹
ac fluuijs vicatī distincto noto-
rie sita videtur. Ex quo procul
dubio sepenumero accidit vt p-
nuli (etas dubijs exposita casi-
bus) vim ibi aquarū exundātiū
etiā ad multoꝝ (vt visum est)
interitū miserabiliter expirē-
tur. Sed si intelligas quotiens
hoc infortunio lapsos virt⁹ hu
tus facti ad vitā resuscitauit:
fateberis plane non esse ante
lectum id alq̄ sanctoꝝ toti-
ens contigisse. Lectio secunda.

Puer quidā apud nouā sari
buriā in vico/cui nomē est ini-
minabilis flumine mersus: cuz
ex aq̄s leuabat: inuētus ē sine
vllo signo vite. Hic ad tūbā bti
olmūdi (ita em̄ ab icolis appel-
lari cōsuetū ē) circiter horā ser-
tā post meridiē adduct⁹: orāti-
bus interi amicꝫ vlq̄ post noctꝫ
mediū exanimis iacere visus
est. Inter ꝑmā aūt horā extūc
⁊ sedaz exaudita ē oīo dēpcan-
tiū: ipo ibidē puero vite ꝑstine
restituto. Alius quoq̄ puerul⁹
duoꝝ etatꝫ annoꝝ in quodā al-
to ⁊ rotūdo puteo iuxta māsio-
nē pris sui ꝓfundꝫ aq̄s absoz-
pt⁹ binas aut circit horas vō-
libet iq̄sit⁹: tādē ibi iuēt⁹ mor-
tu⁹ extract⁹ ē. Pro cuius obti-
nēda vita deo ⁊ btissimo ꝑsuli
emissis votis: demū post duas

alias hozas reuixit puer: ac cui dā cū baiulāti i vinis hec ꝟba loqbat. Thōas eam⁹. Ibi g̃ cōsequent ab amicis deo ac btōvi ro grat⁹ act⁹ cōualuit: ⁊ creuit puer bñdicēs deū i sctis suis. l. z.

Hanc gr̃az resuscitatiōis par nulozū tot vicib⁹ ad declarāda cōfessozis sui merita dñs ostēdebat: ac ſ quēlibet euētū singularit exponerem⁹: videret ꝓfecto ex pluralitate casuū res eadē pluries refricata. Cōtenti g̃ erēplis gr̃a ipsi⁹ paucis: audacter etiā ꝓfitemur eadē vite bñficia adultis plurimis casus et stat⁹ suos postea q̃sitētib⁹: diuino munere ac sct̄i viri merito fuisse collata. Quoz nēpe alij cum hostili ferro transfixi/ alij massis metallicis ad cerebz̄ p cussi. Alij rapido flumis cursu submersi/ alij febzib⁹ acutis ac ceteris infirmitatib⁹ exanimes effecti: ꝓfusis p amicos ad sanctū ozationibus atq; votis: vite ac incolumitati desideratissime restituti sunt. ¶ Septima die in solennitate sancte marie magdalene. ix. l'c. et mēo. de sctō olmūdo cū ās. iij. p̄mi noc. Si dies do. infra octa. eue. fiāt. iij. p̄me lec. de do. videlicet lect. suprascripte: ⁊ inde legātur vine et vine. ⁊ sic de illis. vj. l'c. fiāt. iij. ⁊. iij. medie lec. de sctō q̄ contige. in illa do. Sic p totā oc. iij die excepta: q̄ sola a fest. vacat. Tres vlt. l'c de expōe cuā. vtēs. ¶ In oct. trās. s. olmūdi. l'c. j.

QUam sedulo mente capti ad sepulchz̄ū btī viri restituti meruerūt: ioānes q̄dā itolerabili furoze laboz̄ās ad capellā btē vginis vbi sct̄m coz̄p⁹ iacebat: tpe celebzate misse de ipsa eadē vgine catenis ⁊ viculis ferreis manib⁹ colligatis ab amicis deduct⁹ ē. Coact⁹ igit dū alij oz̄allent se itra ꝑcauitatem tumuli iclinare stupēdo euētu cū agn⁹ dei deo pr̄i p pctōzibus immolat: vincula de bzachijs spōte cadunt: ⁊ ille seipsum erigit mente sanus. Ceterū cū alias vroz cuiusdā pze nimio dolore dētiū mētis quasi exitiū passa in eodē loco cum marito suo ad oz̄ationē esset cōstituta: subito dēs moz̄bid⁹ ab oze illi⁹ exilijt: et ipsa cōtinuo oī dolore efficit liberata. ℟. sicut i die. Lctō. ij.

Nocte q̄dā cū thomas clericus sanus (vt sibi videbat) ⁊ icolumis se sopozi dedisset: subito euigilās sensit alterā tibiā ꝑtractis neruis ad posterioza curuatā: nec i rectū posse reflecti. Ex ipsa ergo parte de certo baculo se sustētās triduanis tādē oz̄atiōib⁹ ob spē salutis sue monumētū venerādi ꝓfulis visitauit. Nocte vo dei ttie vis⁹ ē olmūdus sibi i somnis apparere: apphēsoz illi⁹ pede crura ⁊ poplites neruoz restrictiōe dissoluta ad p̄stinū modū foztit reclinare. Mane aūt facto: cernens se clericus plenissime restitutuz/ abiecto baculo erecto gressu p-

cedit ad ecclesiã deo & liberatori suo gr̃as agẽs. Ali⁹ isup clericus thomas noie: adeo tertiana febre diu infirmatus & exinanitus est: vt per vnã horam mortuus aut mortuo similis penitus videret. Repẽte in magnũ clamorẽ pr̃ũpẽs: btm̃ osmũdũ terna recitatiõe nois inuocauit. Interrogatus quid sibi visum esset: osmũdus (inq̃t) cum cuspide baculi sui oia ea q̃ anhelitũ meũ impediebãt amouit: & me vite et sanitati restituit. lc. iij.

Agnes q̃dã adolescẽtula noue vxbis cũ forte apud domũ parẽtũ in edito sita tuta festinabũ de descẽdere nitebat: in quoddã supacutũ veru illic aũt ipr̃udẽter erectũ ignara ruit: ac de sub vmbilico p totũ mediũ corpis ad scapulas vsq; letaliter pforata trãsfigit. Cuius deniq; matrẽ miserandum plangẽs euentũ: extracto ferro voluit filiam cõsolari: sed nõ erat ei cuiusq̃ iudicio sensus aut vita. Jamq; horrendi casus inmanitate: omnẽ humanã artẽ et ingenũ excedente: oẽs qui aderant diuinũ btẽ virginis ac bti osmũdi patrociniũ prouoluti in terrã deuote ac suppliciter inuocabant. Et facto reuera breui interuallo puella reuixit: & intra paucissimos dies integerrimam sanitatẽ accepit. Que ammodo cupiẽs hãc nouã sibi concessam vitã securiore cõuersatione trãsigere: postq̃ ad sepulchr̃i bti pr̃sulis sua et parẽtũ vota p tãto miraculo ptoluisset: mũdo renũciãs apũd ãbr̃oshburgũ in monasterio monialiũ: septimo ppe ab eadẽ vrbe miliario sacrũ est iduta velamẽ. Hodie lec. de scõ apollinare. l. ¶ Btus apollinar⁹. &c. Tres dñi. lc. de expositione euãg. Hõ q̃dã peregre. vel de expositõe euãg. Vigilate: q̃ nescit. de cõi vni⁹ r̃cor. et põt. & legant vt ãnotatum est.

¶ Sci kenelmi regis & mr. oct.

OMnipotens et misericors deus qui nobis pr̃clarã huius diei letitiã p bti kenelmi martyris tui solennitate tribuisti: intende serenus vota fidelis pli: et r̃cede vt cui⁹ hodie festa percolim⁹: ei⁹ semp meritis & precibus subleuemur. Per. Ad mãtut. iij. lec. fiãt initiat. dup. lc. ſ.

GLoriosissimus kenulphus rex merciorum: anno dñi octingentesimo nono: iperij vo sui vigesimo q̃rto migrans ad dñm paterno affectu heredẽ filiũ reliquit kenelmũ. Erant kenelmo regie germane quẽdr̃ida que postea fraternum sanguinẽ hausit: & burgenilda q̃ fratrem forori affectione dilexit. Quẽdr̃ida autẽ seuo iuuore & regnãdi stimulata ãbitione cum nullo modo fratrẽ suũ veneno posset extinguere: nutriciũ suum noie alcebertũ ingentibus premijs & spe consortis imperij in fraternũ armat iugulum. l. ij.

Hic nephãdissim⁹ alcebertus

ſbt ille alter ſcarioth proditoꝛ dñi ſui) kenelmū addurit in ſilua venādi gra: quaſi oblectādū amoꝛe ſtudij paterni. Ubi vero cū puer ſeptēnis ſomno pꝛegrauāte ſecurꝰ ſopoꝛarek: a crudeliſſimo carnifice foſſa parak: in qua paruulꝰ obꝛuak. Btūs igit kenelmus expergiſcens ⁊ cōſiliū diuinitꝰ intelligens: fruſtra inquit hāc mihi molitꝰ es ſpelūcam. Non enim hic bt putaſti: ſed in remotioꝛi loco vbi dñs pꝛouidit occumbam. Lctō. iij. Unde certū dabit tibi ſignum hecbirga (nā virgā manu geſtabat/⁊ terre affixerat) ſi mō plātata frondeat. Hec eo pnūciante: ſtatim radicata virga cepit frōdeſcere. Unde adhuc ingēs fraxinꝰ oſtēdit: q̄ in mēoꝛiā bti kenelmi celebꝛis habet. Aſſeritur q̄ iā decollādus btūs kenelmus: ſacrū hymnū Te deū laudamus: te dñm cōfitemur incepit: atq; in illo verſu Te martyrū cādidatus laudat erercitus/ iugulatus occubuit. Jlico autē impius pcuſſoꝛ ceſum innocētē terra obꝛuit. Jtaq; ad auctoꝛitatem aplicā ⁊ archipſulis exci pitur ſacrū coꝛpus kenelmi cū ſuperna laude: quatenus tranſferretur ad beatū genitoꝛē ſuū wynchelcūbe: vbi idē deo amabilis rex requieſcit in templo. Ceta de cōi vniꝰ mart. ℣ Sctī arnulphi epi et marty. cp̄. Dis ponti. Ad matut. inuitat. ſimp. Tres lec. ſtāt. Ceta de cōi vnꝰ marty. et ponti. cū illa oꝛatiōe.

ADesto ſupplicationibus noſtris ops deus: ⁊ q̄bus fiducia ſperāde pietatis indulges: ītercedēte beato arnulpho martyꝛe tuo atq; pontifice: conſuete miſericoꝛdie tribue benignus effectū. Per dñz. ℣ Sctē margarete vginis ⁊ marty. ix. lec. Cap. Dñe deus meus. Oꝛ.

DEus q̄ beatā vginē margaretā hodierna die ad celos p martyꝛiū palmā venire feciſti: ꝛcede nobis q̄s: vt eiꝰ exēpla ſequētes/ ad te ꝑuingere mereamur. Per. Ad. j. vel. ſtat proceſſis ad altare eiuſdē cātando. Audi filia. Oꝛa pnob. cū hac oꝛatiōe Exau. nos. ſīre i cōi vniꝰ vg. ⁊ mr. In redeūtib de. ſ. maria. Ad mat. ix. lect. Lctō. j.

ADeſt nob̄ dilectiſſimi bte margarete vginis ⁊ martyꝛis optatus dies: ideo cū ſūma exultatiōe gaudet eccl̄ia nā tāte vginis illuſtrata natali. Nos ergo licet infructuoſi opere: licet iperiti ſermōe: tāte vginis venerāda ſolennia debitis laudibus ꝓſequamur: vt cuius vita fozma fuit diſcipline: eius paſſio exēplū ſit patientie. ℟c. q̄.

FUit itaq; beata margareta ātiochenis ī genuis oꝛta natalibꝰ/ theodoſij idoloꝛ pncipis filia. Que cū pmo pubeſceret euo: ⁊ caſtī pudicitie moꝛibꝰ polleret: audit̄ militie xp̄iane pugn' triūphis atq; miracul': relicto idolatrie cultu xp̄i fidē ſūſcipit: baptiſmo āple

ratur affectu. Hec erat pulchra facie/sed pulchrior mente: quoniã nullo doli ambitu lyuterũ maculauit affectum. Capitulum.

Cũ vgo sacra matre orbata tria etatis lustra iplesset: cum aliis coctaneis puellis pascebat oues nutricis sue. Quã ituẽs prefectꝰ olibriꝰ: stimulis carnis inflãmatꝰ: festinat ad coitum. Missisq; apparitoribus: iussit eam sibi ꝓsentari. Proles nunc mollibꝰ/nũc asperis promissis multiplicatis eã tentãs nomen inuestigat: genus interrogat: ortũ petit: cultũ inquirit. Illa vero nomen detegit: pandit originẽ: lenocinium detestat: xpianam se esse profitetur. Iratus ꝑses trusit eã in carcerẽ. Tu. lc. tuũ.

Postera die iussit eã xpi fidẽ respuere: deos suos colere: & amplexibꝰ suis iclinare. Que ait. In nullo horũ tibi assentio. Nã xps verꝰ deꝰ est: dñi tui idola surda & falsa sunt. Et sicut xps ꝓ nobis: ita ego ꝓ xpo libenter moriar. His auditis: ꝑfectus iratꝰ iussit ictibus eiꝰ corde tenꝰ patefactis: deorũ suorũ iniuriã vindicari. Cũq; grauissime cederet orauit dicẽs. Dñe non confundar: neq; irrideant me inimici mei. Sãguis vero cũ tãta effusiõe decurrebat: vt flerẽt astantes: cõpaterẽtur & plequentes. Olibriꝰ dixit. Cõsulo tibi margareta: ne qd̃ supest amittas vite. Que ait. Tu facis opera patris tui sathane: ego adoro deũ qui creauit oĩa: et ꝓ nobis mortuus tertia die resurrexit. Quo audito iussu ꝓfecti grauissime cesa in obscuro carcere recluditur: sed furuã caliginem celestis splendor irradiauit. l. v.

Dũ virgo teneret in carcere: theophinꝰ & nutrix btẽ vginis per fenestrã aspiciẽtes orationes scribebãt: & oia q̃ vgini ꝓtingebãt ꝓsiderabãt. Virgo btã flexis genibꝰ grãas egit deo: q̃ sibi penã mutauit in gloriã. Petijt etiã a deo vt cũ inimico latẽte facie ad faciẽ haberet ꝓflictum. Et surgẽs ab oratiõe vidit draconẽ tribilẽ eã faucibꝰ absorbere volẽtẽ: & signo crucis oppositο/draco crepuit medius. lc. vj.

Post vidit aliũ demonẽ sedentẽ vt hoiem nigrũ: habentẽ manus ad genua colligatas: quem ꝓhẽdẽs p capillos ad terram ꝓstrauit: et posuit pedẽ dextrũ sup vticẽ eiꝰ. Et facta oratiõe lux de celo effulsit in carcere: et crux xpi videbat vsq; ad celũ: & colũba sup ipaz sedẽs dicebat. Btã es margareta: te paradisi porte expectãt. Tũc grãas agẽs deo: dixit ad demonẽ Enarra mihi naturã tuã. Demõ dixit. Alleua pedẽ tuũ de vtice meo vt dicã. Quo facto: dixit demõ. Ego sum veles: vnꝰ eorũ quos salomõ exclusit i vase eneo/& veniẽtes babylonij putãtes aurum in eo inuenire fregerũt vas et nos euolauimus/semper iustis insidiantes. Post hec et multa

alia: dixit ad eum virgo. Vade tentator sathana: & terra se ape

Riens suscepit eū. lc. viij.

Equenti die post grauio ra tormēta iussit p̄fect⁹ vas ma gnū aqua plenū afferri: & beatā virginē ligatā man⁹ & pedes in ip̄m iactari. Quo facto: orauit virgo dicēs. Fiat mihi dñe hec aqua fons baptismatis in vitā etnā. Factoq; tremotu magno: venit colūba de celo: et coronā aureā sup caput ei⁹ imposuit. Quo viso: uerūi sunt ad deum sīnq; miliavirorū: exceptis mulie rib⁹ & parulis: q̄ oēs iussu oli brij decollati sunt in campo li meth in aurelia ciuitate. l. viij.

Post hec olibrius vidēs vgis fidē immobilē: iussit eā capite puniri. Cūq; ducta eēt ad locū petijt a spiculatore malcho no mine spaciū orādi. Quo accesso orauit: dicēs. Gr̄as ago tibi de⁹ qui me ad hāc gloriā perduristi P̄resta ergo p̄: vt q̄cūq; passio nē meā scripserit / legerit / vel audierit / vel etiā mei memoriā fecerit: criminū suoꝝ veniā me reat. Quicūq; etiā me i distri cto examie inuocauerit: eū de ma nib⁹ exactorum eripias. P̄eto etiā dñe vt q̄ ecclesiā in honore meo structerit vel de iusto labo re suo luia mihi mīstrauerit: a dipiscat q̄cq̄d saluti sue petie

Et si in domo cuiusq̄ [Nat. ix. me inuocauerit mulier p̄gnās q̄ in partu laborauerit: eā a piculo eripe: infansq; ex vtero eius nascatur absq; aliquo detrimē to mēbroꝝ. Finita oratiōe / facta sunt tonitrua magna: colūbaq; de celo venit dicens. Beata es spōsa christi margareta: ecce que petisti concessa sunt ti bi a christo. Veni ergo i requiē patrie celestis. Tunc erigēs se virgo imperat spiculatori im plere iussa p̄fecti. Et ait spicu latori. Absit a me virgo christi: vt perimā te. Cui illa. Si hoc non feceris: partē mecū habere non poteris. Ipse vero treme factus: amputauit caput eius. Corruēsq; ad pedes v̄ginis emi sit spīm. Theophin⁹ vo corpus virginis in ciuitate antiochia sepeliuit in domo sīncletie ma trone. Cetā decōi vni⁹ vgis et marty. ¶ Sācte praxedis vgi. nō marty. ¶ Qui gl'iatur. or

Absit plebi tue ops deus beate praxedis virginis tue supplicatis: vt quicūq; eius gaudent honore: tuo protegan tur auxilio. Per. Imitat. Im pler. Tres lec. sant. Letō p̄ma.

Venerabilis virgo prax dis dū affligeretur p̄o pter translatū germane sue po tētiane: multi nobiles chr̄iani veniebāt ad eā & solabant eā: vna cū sctō pio apostolice sedis epō. Eodē tpe virgo dñi praxe dis rogauit bt̄m piū ep̄z vt ter mas nouati q̄ iā in vsu nō erāt in ecclesiā dedicaret. In quo lo co cū dedicasset ecclesiam i ho nore praxedis in vrbe romana:

ibi constituit titulum romanū et baptisteriū consecrauit sub die tertio idus maias. Lcō. ij. Post duos annos et dies decē et octo facta persecutione xp̄ianoꝝ multi martyrio coronati sunt. Pyaxedis ꝺo mlt̄os xp̄ianos occultauit in supradicto titulo: q̄s et cibo pascebat ⁊ verbo spūssancti. Quo diuulgato: antonius illuc mittens: tenuit mlt̄os vna cū symmetrio pb̄o et alijs viginti: quos oēs sine interrogatione gladio puniri p̄cepit in eodem titulo. Lc. iij. Corpora autē illoꝝ sc̄ōꝝ btā pyaxedis colligens sepeliuit in cimiterio p̄scille sub die septimo kalēdas iunias. Tunc btā virgo afflicta/p̄cib⁹ obtinuit a deo vt ex mundo trāsiret. Et migrauit ad deum: die duodecimo kalēdas augustas. Cui⁹ corpus pastor p̄lbyter sepeliuit in cimiterio p̄scille: vbi hodie florent oratiōes sc̄ōꝝ. Per dn̄m ihesum xp̄m: qui viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ. amen. Cetera de cōi vni⁹ v̄ginis non marty.

¶ Sc̄ē marie magdalene ad vesp. sup p̄os ān. Recumbente ihesu in domo pharisei simonis: accessit ad eū maria magdalene afferēs p̄ciosū libā vnguēti. p̄ikē. Cp.

prouerb. vltimo Mulierem fortē quis inueniet? procul ⁊ de vltimis finibus p̄ciū eius: confidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs non indigebit. R̄. O certe p̄cipua⁹ marie magdalene amor: que a monumento dn̄ico recedētibus discipulis non recessit. ℣. Ardore caritatis succensa quem sepultum nouerat sublatum credēs de sepulchro. Dn̄ico. Gloria p̄ri. Dn̄ico. Hymn⁹

Collaudemus magdalene lachrymas et gaudiū/sonent voces laude plene de recentu cordium: vt concordet philomene/turturis suspirium.

Iesū q̄rēs quinquarū turbas nō erubuit: pedes vnxit lachrymarū fluuio q̄s ablauit: crine tersit/et culparū veniam p̄romeruit.

Suum lauit mundatorē riuo fons imaduit/pium fudit flos liquorem in ipsum refloruit/celum terre dedit rorem/terra celum compluit.

In p̄reduci mixtiōe nardū ferēs pistici/in vnguēti fusione typū gessit mystici/vt sanetur vnctione/vnxit egra medicum.

Die xp̄s hāc respexit speciali gratia/q̄ multum hanc dilexit dimittunt vitia: xp̄i q̄n resurrexit/facta est p̄nuncia.

Glia ⁊ honor deo q̄ paschalis hostia/agn⁹ morte/pugna leo: victor die ttia resurrexit cū tropheo/mortē terēs spolia. Am̄. ℣. Optimā p̄tē elegit sibi maria. R̄. Que nō auferet ab ea. ā. In diebus illis mulier q̄ erat i ciuitate peccatrix: vt cognouit q̄ ihesus accubuisset in domo simonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti: et stans retro sec⁹ pedes dn̄i ihesu lachrymis cepit rigare pedes ei⁹ ⁊ capill' capitis sui tergebat ⁊ osculabat pedes eius et

bngnēto bngebat. Cāti. Mgt o.

ARgire nobis clemētiā ſſie pē q ſlē btā maria magdalene bnigēitū tuū ſup oia diligēdo ſuoz obtinuit veniā peccaminū: ita apō miaz tuā ſēpit nā nob' ipetret btitudinē. p eū. Mēo. d. l. wādiegilllo abba. ā. Sirabo eū biro ſa. ỹ. Amauit. o.

DEus cui' gēa bti wādiegilli cōfeſſoris tui atq abbat' vita extitit laudabilis: ipſius intuētu qđ tibi placitū eſt pietas tua opet i nob'. p. Tunc eat pceſſio ad altare ſctē mar. magda. cātādo. ℟. Regnū mūdi. ỹ. Dimilla ſūt ei pta multa. O.

SAcratiſſimā dñe btē marie magdalene: q celos ſubūt celebzitatē recēſentes: ſupplicit rogam' clemētiā tuā: vt qui ei' deuotiōis recolim' inſignia: ipſi' mereamur ꝓpotes efficiglie. p x. In redeūdo de ſcā mar. Ad mat. Jnuit. Etnū'trinūq deū laudem' ē vnū. Qui ſibi mariā trāſuerit i cetera ſctām. ℟.

EStimauit hoz Meñ. hy' tulanū ē hoc ſane credidit/ſeminauit eē granū: qđ in mētē cecidit/lingua nouit ē nō manū: lingua chriſtum indidit. Non agnouit figurali latētē imagine/mentis agrū ſpiritali: excolentem ſemine: ſed cum eā ſpeciali deſignauit nomine.

Hec a ieſu ieſum querit ſublatū ꝙquerit/ieſū ītus mētē gerit ieſus plens qrit: mētē colit mētem ſerit ieſus/nec percipitur.

IEſu bone ieſu pie: qđ te monſtrās latitas? qđ occultas te marie mētē cui' habitas? ītus plena vero die/neſcit vbi veritas. O q mire ieſu ludis: his q̄b' diligeri: ſz .u ludis nō illudis nec fallis nec falleris: ſed excludis q̄s iciudis: not' nō agnoſceris. Glia ē honoz tibi/ſpes vita luxaie: p quē ſperant ſe ꝓſcribi libzo mozti peſſime: p̄ſtēt ſibi nos aſcribi peccatricis lachzyme. Ām. Ju. ſ. noc. ā. Cū diſcubuiſſet in domo ſimonis dñs ieſus mundi gl'ia: mulier ſcīū q̄ erat peccatrix nardi odozifera exhibuit bnguēto. ỹ. Dñe dñs nr. ā. Secū pedes dñi aſſās icellanter oze ſacrato diua beſtigia oſculaſ lachzymis plena. ℟. Celi enar. ān. Jrrigabat igit dñi cos ieſu pedes: fracto q̄q alabaſtro ꝑcipuis odozib' fragrabat domus oīs atq capillo' officio dēgebat. ỹ. Dñi ētra. ỹ. Diffuſa ē gēa. ſ. ſ.

HAbit igit ſcōm ſeculi caſtū clariſſimis ozta natalibus btiſſima maria magdalene: q vt patrū aſſerūt traditiones: a magdalo caſtello maria magdalene nūcupata eſt. Quā nō ſolū ſui germinis dignitas: veruētiā patrimonū iura parē tūq ſucceſſus ſplendidā reddiderāt: adeo vt duplicatus honoz nois excellētiā circūquaq diffunderet. ℟. Lerer oē ſexz ī ſolennitate btē marie. Quā iel' eternus amoz dilexit plurimū. ỹ. Hec maria fuit illa dño gratiſſia: q̄ bnguēto ꝑcioſo pedes bnxit dñi. Quā. ſ. q̄

SOlent etenim apud homines plus noia diuitū sciri q̄ pauperū. Sed q̄ rerū affluentiā interdū voluptas comes sequitur: adolescētioris vite tpa lubricis suppoluerat regēda discursib⁹: soluto pudicitie freno Hec postmodū diuine cōpūcta respectu mie/mētis ituitū i se se cepit retorq̄re: ac p̄stine vite immūditiā admirari ⁊ abominari: seipsam cōdēnare ac non
2 mediocriter iudicare. ℟. Quecto re syncero dñm maria recondens vnxit purgātē. Baptisini gurgite lauō. ℣. Abstergedña noris famulos p̄cib⁹ tuis. Baptisini. ℟c. iij.

VEnit ergo 2perit dñm mie largitorē ⁊ criminū idultorē in domū venisse simonis: penitentiā sibi assumpsit comitē mediatricē/iteruētricē/ppitiatricē. Accepit etiā p̄ciosissimū vnguentū: adhibuit sibi et vbertatē lachrymaꝝ. Et cū talibus obsequijs ingressa ē ad fon
3 tē pietatis. Tu. ℟. Felix maria vnxit pedes iesu. Et extersit capillis suis. Et dom⁹ ipleta est ex odore vnguenti. ℣. Myrra rose balsami fracto fudit alabastro: q̄ vnguēto p̄cioso pedes vnxit dñi. Et extersit. Gl̄ria. Et dom⁹. In. ij. noc. ān. Simō aūt intra se inq̄t si esset p̄pheta sciret p̄fecto q̄ ⁊ qualis esset que tetigit eū: q̄ peccatrix est. ℣. Eructa. ān. Et cōuersus dñs: post q̄ veni in domū tuā: nō cessasti crine fuso hec meos osculari pedes. ℣. Deꝰ nō relu. ū. Cū multum dilexeras: dimissa scito tibi peccamina: et fide qua potes sacra i pace remitto. ℣. Fundamenta. ℣. Specie tua et pulchritudi. ℟c. iij.

ACcedit ad pedes saluatoris: lachrymis eos rigat: capillis detergit/⁊ osculat: vnguēto p̄fundit. Sicq̄ sitvt que immunda venerat: iustificata recedat. ℟. Stā es maria q̄ piarū vndis lachrymarū terūlli tuoꝝ maculas criminū. Assidue te orare deposcimꝰ p nōis excessib⁹. ℣. Sūmis celoꝝ cunctꝰ glomerata: iamq̄ cīna imortalitate iuuta. Alli. ℟. v.

VIdeat charissimi imēsitatē dñice pietat̄ ituerī: peccatricē mulierem ad mīam trahētis ⁊ suscipiētis. Ad pharisei p̄randiū dñs discūbebat: ⁊ apud penitentē mulierē mētis epulis delectabat. Apud pharisēū veritas pascebat foris: apō peccatricē mulierē sed tñ cōuersam pascebatur intus. Tu. ℟. Eternis accumulata muneribꝰ maria magdalene poste vt in his nostris solennijs. Diuina ppetue pacis gaudia p merit̄ xp̄s ꝛcedat. ℣. Subdite tibi plebꝭ clemꝰ solue benigna peccātib⁹ q̄scūq̄ tecū. Di. ℟. 6

PEnsemus quāte pietatis fuerit: nō solū peccatricē mulierē ad se admittere: sed etiā ad tangendū pedes p̄bere. Considerem⁹ gratiā mie dei: ⁊ dānemus multitudinē reatꝰ nostri. Confessionē nostram ex puro corde desiderat: et cuncta que deliquimꝰ relaxat. Tu. ℟.

6 Optimã partẽ adepta a dño quam elegisti bitudinis eterne. Sancta maria intercede pro nobis exiguis tuã solẽnitatẽ celebrãtibus. ℣. Vt mereamur assidue ꝑpunctiõis imbre: nrorũ sordes delictorũ abluere Sctã. Glia. Sctã. In. iij. noc. ã. O certe ꝓcipuus marie amor que a monumẽto dñico discipulis recedẽtibus sublatũ credẽs/ nõ recedat ꝑs. Cãtate. j. ãn. Tulerũt dñm: ubi posuerũt eũ dicito michi: cui respõdens ihesus dixit illi maria: cõuersa illa: noli me tãgere/ nõdũ em ascẽdi ad patrẽ meũ. ℟. Dñs regn. ãn. Celũ meruit maria: que solẽ verum resurgentem videre meruisti mortaliũ prima: obtine vt nos visu glorie sue letificet in celis. ps. Cãtate. ij. ℣. Adiuuabit. S. Lu.

Ch. 11. IN illo tẽpore. Rogabat ihesum q̃dã pharisey: vt mãducaret cũ illo. Et ingressus domũ pharisei: discubuit. Et ecce mulier q̃ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q̃ ihesus accubuisset in domo pharisei: attulit alabastrum vnguẽti. Et stãs retro secus pedes ei⁹/ lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis sui tergebat: & osculabat pedes ei⁹/ & vnguẽto vngebat. Etc. Dñm. b. gre. ca. l. 7.

Marie peccatricis lachrymeq̃ vel sareũ pectus ad exẽplũ penitẽdi nõ emolliat. Cõsideravit nãq; q̃d fecerat: & noluit moderari q̃d faceret. Sup ceuuãtes ingressa est: nõ iussa venit/ int epulas lachrymas obtulit. Discite quo dolore ardet: que flere iter epulas nõ erubescit.

℟. Fragrãs ihesus muneribꝰ inti 7
mis marie q̃ ꝓcordijs affatim ꝓmpsit sacrata vnguento vestigia. Vnde meruit ꝑfectã suorũ delictorũ veniã. ℣. Peccaminũ nostrorũ sordes pijssimis diluat interuẽtionibus diuino fonte. Vnde. Ic. vij.

HAnc esse illã mariã credimus: de qua marcꝰ septẽ demonia eiecta fuisse testatur. Per septẽ aũt demonia vniuersa vitia designãtur. Septenario em numero vniuersitas figurat. Septẽ ergo demõia maria habuit: q̃ vniuersis vitijs plena fuit. Sed ecce q; turpitudinis sue maculas asperit: lauãda ad fontem mie cucurrit.

℟. Celũ meruit maria q̃ solẽ verũ 8
resurgentẽ ab inferis videre meruisti prima mortalium interris. Obtine sacris precibꝰ vt nos visu sue maiestatis tecũ letificare digne tur i celis. ℣. Exigua nostror; holocausta votorũ deferre aũ dñz suffragatrix ꝑ pta dignare. Ob. l. 9.

HEc mulier ergo/ q; prius actibus illicitis intenta vnguẽtũ qđ sibi ꝓ odore carnis sue turpiter exhibuerat: hoc iã deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena cupierat: & hoc iã per penitẽtiã cterẽs flebat. Capillos ad cpositionẽ vultꝰ exhibuerat: sed ipsis iã lachrymas tergebat. Oz supbadixerat: & pedes dñi osculãs hoc in redemptoꝛ sui vestigia figebat. quot

ergo in se habuit oblectamēta:
9 tot de se iuenit holocausta. ℟.
O felix sacroꝝ lachrymis rigatio
pedū ꝙ quā ꝓmerut maria dici et
esse eius dilecta, ℣ quo pascūtur
in ethere sti. ℣. Angelico pollet de
core her ⁊ hi ꝙ rp̄m. ℣. Glia. ℣.
℣. Optimā partē elegit sibi maria
℟. Que nō auferet ab ea. In. l. ā.
Gaudib⁹ exceliis ois mūd⁹ exul-
tat i solēnitate stē marie magda-
lene ō. Dñs regū. Dectore lyncē
o dñm maria recōdēs bnxit pur-
gātē baptismi gurgite stō ℣. Ju
bil. ā. Sustolle maria supplicū in
ethere bota: ꝓpias q̄ meruisti fle-
tu dilui noxas ℣. Deꝰ deꝰ ā. Qui
tecū captāt cēli mūera regni ꝓfa-
mulis rp̄m posce maria ptū. Cā.
Bñ⁹ ā. Inice de supplicās assidue:
ꝓnob' iesū dñz maria magdalene
p. Laud. cp̄. Mulierē foꝛ. hyꝰ.

O Maria noli flere/iam nō
queras aliū: hoꝛtulanus
hic ē de/ac colonꝰ mentiū: intra
mēt oꝛtū ḡre/mētis operariū.
Unde plāctus ⁊ lamētū? quid
mentē non erigis? quid reuol-
uis monumētū? tecum est quē
diligis: ielum queris/ ⁊ inuen-
tum habes nec intelligis.
Unde gemis dñ plozas/ berū
hñs haudiū? lat et in te qō igno
ras/ dolozis solatiū: ītus habes
ḡris fozas/ lāguoꝛis remediū.
Iā nō miroꝛ si nescisti: magi-
strū dū seminat/ semē qō ē ꝟbū
xp̄i/ te magis illuminat: ⁊ rabo
ni respondisti/ cū mariā noiat.
Deꝰ des xp̄i q̄ lauisti/ fonte lota
gē: quē ab ipo recepisti/ fundē
roꝛē uente: resurgentis quē vi-
disti/ fac consoꝛtes gloꝛie.
Glia ⁊ honoꝛ deo/ cuꝰ pꝛefert
gra: inuitāti phariseo marie su
spiria: cenā vite q̄ dat reo/ gē
post pꝛandia. Imē. ℣. Dimissa
sunt ei pcā multa. ℟. Qm̄ dile-
xit multū. ā. O mūdi lāpas ⁊ mar
garita pꝛefulgida q̄ resurrectiōē
xp̄i nūciādo apl̄oꝝ apl̄a ficti me-
ruisti maria magdalene: semp pia
exoꝛatrix ꝓ nobis assis ad deū q̄ te
elegit. Cāti. Bñ⁹ oꝛ. Largire
nobis. Mēo. de stō wādꝛegisil-
lo. ā. Exg: serue. ℣ Justꝰ ger. oꝛ.
Deꝰ cuꝰ gra. Ad. j. ā. Laudi ℣.
Deꝰ in noie. ān. Te ine. Sym.
Quicūq. Ad. iij. ā. Dectore. ℣s.
Legē pone. cp̄. Mulierē foꝛtē.
℟. ⁊. ℣. decāi vniꝰ virg. dicāt.
Ad. vj. ā. Sustolle. ℣. Dēfecit. cp̄

H Ceinxit foꝛtitudie/ lūbos suos ⁊ roborauit bꝛachi um suū: gustauit ⁊ vidit qm̄ bo na est negociatio eiꝰ: nō extin- guet i nocte lucerna eiꝰ. Ad. ir. ān. Intercede. ℣. Mirabilia. cp̄. ꝓuerb. vltimo

O Ulte filie cōgregauerūt diuitias: tu supgressa es vniuersas. Ad. ā. ves. ān. Laudi bus. hi. ker. cap. Mulierē foꝛtē. hyꝰ. O maria noli flere. ℣. Di- mitt̄a sūt ei pcā multa. ā. Inclyta stē marie magdalene solēnia: su- scipiat alacriter pia mater eccl'ia: aue stā deo digna: aue dulcis ⁊ be- nigna: obtine nobis gaudia: q̄ pos- sides cū glia. ā. Magꝰ oꝛ. Lar gire. Mēo. de s. apollinare. mr. ꝓuerb. vltimo

ñ. Hic ẽ ꝑe mar. ꝺ. Glia ⁊ hono.

OMtinus nos dñe bti apl linaris martyris tui na lis semp excipiat: ⁊ iocūditatẽ nob; sue glificatiōis ifundat: ⁊ tibi nos reddat acceptos. ꝑ dō.

Scī apollina. mr. ij. lc. fiat cū iuit. lim. ⁊ cū oīone. btō. l. j.

BEatus apollinar; ab antiochia petrū aplm secutus: ⁊ rome ab eodē epō ordinatus rauēnā direct⁹ est / vbi vbū dei ꝓdicās tētus est a paganis: et diu fustibus cesus: ac nudis pedib⁹ sup pzunas impositus: ab vrbe expulsus est. Sed non longe ab vrbe xp̄iani habebāt tuguriū: vbi missas celebrauit: et in mari baptizauit: timētes deū ministrabant ei. Per. ij.

Post multos ānos ad emiliā pzexit: ꝓdicās vbū dei vtutes operādo. Post tertiū annū reuersus rauēnā: nō lōge ab vrbe māsit apud quēdā militē noie hyztaneū: cui⁹ filiū cecū illuminans eū / cū parētibus baptizauit. Quo fctō / a paganis ligat⁹ et ad forū deduct⁹ vulnerat. l. z.

Cuiꝫ perduct⁹ ad simulachrū apollinis oratione fecisset: illud solutum ⁊ destructū est templū: Quo audito: tradit cuidaz cēturioni occulto xp̄iano custodiēd⁹: q̄ media nocte laxauit eū vt fugeret. Quē sequētes pagani: ppe pōtē ap̄hēderūt. Qui tādiu cesus q̄. diꝫ moztuus esti maret: post ꝺduct⁹ a discipl̄is hicē i q.o lepzosi mozabātur: septē dies supuixit: admonens eccl̄iam ne a fide xp̄i discederet Sicq; martyz dei posto; eccl̄iaz annis vigitiocto mēse vno diebus quatuoz rexisset: moztuus sub vespasiano cesare: sepultus est forīs murum in arca saxea sub terra: decimo kalendas augusti. Tet. de cōbm⁹ mar. ⁊ pō.

Scē xp̄ine vg. ⁊ mr. cp. Cō fiteboz. si hoc fes. in eadē hebd. 2tig. cū fes. scē marga. linautē dicatur, cp̄m. Dñe de⁹ me⁹. ar.

INdulgētiā nobis dñe btā xp̄ina vgo ⁊ martyz implozet: q̄ tibi gta sp̄ertitit ⁊ merito castitat: ⁊ tue p̄fessiōe vtutis. Per. ꝺ mar. iij. lc. fiat cū noc. ppt vig. ⁊ oia fiāt de vgi. vsq; ad mis. ō erit de vigil. lc. j.

GRat tpib⁹ diocletiani iperatoris quedā de tyro sacra vgo annoz circiter duodeci nomine xp̄ina: vrbani xp̄ia noz plecutoris filia. Quā i excelsaz turri cū duodeci puellis posītā: ⁊ deos aureos spnētem: signauit angel⁹ in xp̄o: dicens. Xp̄ina virilit age: i aspectu eī triū iudicū habes audiri Que cōuersa ⁊ vidēs panē albū sup mel dulce: gratias egit deo dicens. Duodecim dies sunt ex quo panē non comedi. Lcu. q.

SEro aūt fctō: dedit frusta deorū p̄is sui paupib⁹. Mō sciēs p̄ ei⁹ puellas iussit decollari: ⁊ xp̄inā virgis cedi: et catena in carcere recludi. Cūq; i equuleo sulspēsa vngulis raderet: piecit

carnes suas i facie pris sui: dicēs. Comede ȳtutē corpis tui. Tūc rota ferrea adducit: ⁊ supposito igne valido oleo pfundi iubet: ⁊ ipa ozāte / ebulli sunt plusq̄ mille q̄ngēti idolis seruientes. Hic lapidē i collo ei⁹ ligato mittit i mare: vbi a xp̄o baptizata illesa eriēs iterū i carcere recludit. Que ait. Dñe ie su xp̄e: redde vxbano scōm ea q̄ gessit i me: q̄ ipsa nocte cū magnis cruciatib⁹ emisit spūm. l. z.

Post hec venit ali⁹ iudex noie zion: q̄ p̄mo eā i sartaginē plenā pice / resina / ⁊ oleo mitti iussit: deinde caput ei⁹ radi: ⁊ pinnas ardētes suppōi. Que cū nō lederet: ducta ē ad tēplū apollinis: ⁊ ibi cū ozasset ꝛminutū ē idolū i puluerē: ⁊ crediderūt in deū aie circiter tria milia. Judex ꝙ pterrit⁹ expirauit. Tunc tertiꝰ iudex noie iulianꝰ iussit serpētes circa eā apponi: ⁊ māmilla ei⁹ ⁊ lingua abscissis: ⁊ ꝙ ptē lingue i oculū iudicis p̄sciēs excecauit eū. Cui⁹ iussu pcussa ⁊ ego i latere ozans dñm emisit spūm / q̄rtodecio etatis sue anno. Que ei⁹ itercessiōe veneranda nobis sempitna a dño ipetret gaudia. Cetera de cōi vnius ⁊ g. mart. Esti iacobi apli festū dup. Ad. j. vel. ⁊ ad ma. cet. de cōi vni⁹ apli: cū isto hymno ad vel.

Bina celestis aule lumia: ria iacobe necnō ioānes theologe / poscite nob⁹ veniam rogātib⁹: quā venit xp̄s gratis dare miseris. Annue christe. et dicit hic nobis per hoc. oro.

Esto dñe plebi tue sanctificatoꝛ et custos: vt apli tui iacobi munita p̄sidiis: ⁊ cōuersatiōe tibi placeat ⁊ secura deseruiat. p. Eodē die mēo. fiat de mar. xpoforo ⁊ cucukate. ān. Gaudēt in celis. ℣. Letami in. oꝛ.

Deus mūdi creatoꝛ ⁊ rector q̄ hūc diē btōꝝ xpofori ⁊ cucukatis martyrū tuoꝝ passiōe ꝛsecrasti: ꝛcede vt oēs q̄ martyrū eoꝝ merita veneramur: eoꝝ intercessiōib⁹ ab eternis gehēne icēdijs liberemur. Per. Admatut. Lectio. j.

Jacobus apls dñi nr̄i iesu xp̄i: fr̄ btī ioānis euāgeliste: oēꝝ iudeā ⁊ samariā visitās ostēdebat ex scripturis sctis oia q̄ p̄ pphetas dicta erāt i dño iesu xp̄o eē ꝛpleta. Hermogenes autē q̄dā mag⁹ misit philetū discipl̄z suū cū aliquot phariseis ad eū: asserēs q̄ xp̄s nō esset filiꝰ dei. Jacobꝰ ꝯo assertiōib⁹ ei⁹ i xp̄o euacuatis ostēdit ex scripturis sanctis hunc esse filiū dei. lc. q̄.

Reuersus ad hermogenē philetus: dixit ei. Jacobum qui se seruū iesu xp̄i asserit / scias te superarē posse. Nā in noie ei⁹ multa miracula faciens: oēsq̄ scripturas sctās memoziter retinēs: ostēdit ex eis hūc esse filiū dei / quē iudei crucifixerūt. Hermogenes irat⁹ dixit philetū: dicens. Videam⁹ si iacobꝰ soluat te ab his vinculis. Quo nūcia-

to iacobo misit iudariū suū dicēs. Accipiat hoc/ et dicat. Dñs iesus xp̄s erigit elisos/ et ipse soluit cōpeditos. Quo facto: solutus venit ad iacobum. Ic. iij.

Volēs autē magus: misit post eū demones: dicens. Jp̄m iacobū cū phileto mihi adducite: vt vindicer i eos. Qui cū venissēt ceperūt vlulatū i aerē dare sup aplm: q̄b⁹ aplus ait. Pzecipio vobis i noie p̄is et filij et spiritussancti vt hermogenē nō ledētes/ ip̄z ad me vinctū adducat. Quo adducto: dixit apostol⁹ ad philetū. Jpse te ligauit/ tu eum solue. Quo fc̄ō: ait apl's. Vade liber vbicūq; volueris. Nō em̄ est disciplie nr̄e/ vt iuit⁹ ds̄ conuertat. Jpse ꝟo solut⁹ oēs codices suos in mari mergēs: dixit ad iacobū. Jiarū liberatoz/ accipe me penitentē: quē hactenus habuisti inuidentē. Ic. iiij.

Apl's confirmans eū in fide ita p̄fectū eū reddidit: vt mlte v̄tutes p eū fierēt a dño. Quod audiētes pharisei: dixerūt ad iacobum. Vt quid p̄dicas xp̄m/ quē omnes crucifixum scim⁹? Tūc apostolus ostendit eis qualiter incarnatio dñi/ passio/ resurrectio/ et in celū ascēsio a pphetis p̄nunciata: in xp̄o erāt ꝓpleta. Dixerūtq; oēs/ peccauim⁹/ dic nobis q̄d faciem⁹. Quibus ipse ait. Credite et baptizamini: et delebunt p̄cā vestra. Ic. v.

Abiathar autē pōtifex videns tm populū credidisse: zelo repletus excitauit seditionē grauissimā: ita vt mittentes funē in collo eius/ ducerent eū ad herodē: qui iussit eū decollari. Cūq; duceret: paliticū quendā ad eū clamantē a dolozib⁹ liberauit. Hoc videns iosias qui funem in collo eius misit: corruēs ad pedes eius dixit. Obsecro te vt des michi indulgentiam. Ic. vi.

Intelligēs apl's coz ei⁹ a deo illustratū: dixit. Credis q; iesus xp̄s est verus filij⁹ dei? Qui ait. Credo. Hoc audiens abiathar: dixit. Nil recedens a iacobo maledixeris nomē xp̄i: cū ipso decollaberis. Qui ait. Maledictus tu: nomen vero xp̄i est benedictū in scl'a. Cūq; pervenissent ad locū: allata lagena aq̄ apl's baptizauit eū: et osculans eū fecit signaculū crucis i fronte ei⁹: et ita p̄fect⁹ in fide xp̄i/ cū apl'o decollat⁹ est. Scdz matth. Cp̄. 20

In illo tpe. Accessit ad iesum mr̄ filioz zebedei cum filijs suis: adozās et petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnus ad dexteram tuā: et alius ad sinistrā i regno tuo. Etc. Dñs de diuersis tra.

Unde occasionē accepit hec mulier: vt a dño gl'iam et dignitatē peteret filijs suis/ q̄ nichil p̄dixerat de gl'ia regni: sed solūmodo de supplicio passionis? Pzedixerat em̄ discipulis suis se hierosolymā ascēsurū/ trādēdū/ mozte cōdēnādū/ deludēdū/

flagellādi ⁊ crucifigēdū. Sed hac cā icitata est ad petēdū dignitatē filiis suis qz post oīa dixerat dñs: ⁊ tertia die resurget Putabat eñ mulier q̄ ℓ. vir. dñs post resurrectionē suā regnaturus esset in terra corporaliter: ideo dixit. Dic vt sedeant hi duo: vn⁹ a dextris/ ⁊ alⁱ⁹ a sinistris in regno tuo. Rñdēs dñs: dixit. Nescitis q̄d petatis. Mater quidē petierat: sed dñs discipulos increpauit: qz sciuit petitionem matris ex suasione filiorum p̄rocessisse. Lectio. ix.

Interrogat dñs si possent dicere calicē quē ipse bibiturus erat: id est si eandem passionem sufferre possent quā ipse passurus erat p̄ eis. Caliceꝫ q̄dē meū bibet. De iacobo nō est dubiū/ q̄n ipe calicē dñi biberit. De ioāne vo dubitat: qz ipe p̄ martyriū vitā nō finiuit. Sed qz a domitiano i feruēti olei dolio missus est: ⁊ añ aristodemū venenū bibēs/ illesⁱ⁹ pmānsit: necnō cū reliqs aplis flagellat⁹ legit̄ semp parat⁹ ad passionē: clarū est q̄ calicē passiōis biberit. Tu. Cetera de cōi vni⁹ apli. Ad. q̄. vel. oīa fiant de sctō iacobo: cū Ps. Ciues apostolorū. Et mēo. de. s. anna. ¶ Sctē anne mēris mariē. Ad vel. sup. h. ker. ān. Felix ām cella mūditie: lumē mūdi vēa clemētie: spes salutis porta letitie nos diuine gmēda grēpi. ker. cp.

Prouerb. vltimo

Mulierē fortē quis inueniet: procul ⁊ de vltimis finib⁹ pciū eius: confidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs non indigebit. Re. O q̄ digne. Hymn⁹. 6

Ave mater anna/ plena
Amelle canna: cui marem
passa nulla coequanda.

Aue p̄dicanda superaltanda:
mat matris poli regis atq; soli
Quam qui velit fari siue venerari: reddet sibi votum christus/ per quem totum.

Ergo te rogamus/ tibi supplicamus: vt quod potes velis/ prece da nos celis.

Placans nobis natam/ mundo p te datam: illa natū suum tu nepotem tuum.

Laus sit trinitati/ laus sit vnitati/ laus patri ac nato/ laus q̄ paraclyto Amē. ℣. Diffusa. ān. Hec est radix anna pia: ℣go flos rēs est maria: rps flos ē iclyt⁹: digna radix est honore cui⁹ ℣ga tali flore fecūdat celit⁹. Cā. Magt. or.

Deus q̄ beatā annā dilectissime genitricis tue matrē egregiā hodierna die ad celestis vite sublevasti gaudia: fac nos q̄s gl̄iosis ei⁹ meritis ad eternā ptigere bt̄itudinē: ex cuius puerpio salutari p̄ salute mūdi hūanā dignat⁹ es assumere carnē. Qui vi. ⁊ reg̃. cū deo pē. Mēo. de. s. iacobo apostolo cū ān. In regnatione. ℣. Annūciauerūt. or. Esto dñe. Ad eple. oīa fiāt sicut i fel. sctē trinit. Nowp̄dicto dñr vespe de sctā anna vi delz vbi dedicata est eccl̄ia: vel capella: vel altare in honore

eiusdē. & tñc ad. j. vesp. de s. anna fiāt. Ubi ꝛo nō ē eccl'ia dedicata: neq; capella i honoꝛe ipi⁹: dicāt vesp. de. s. iacobo ap'lo. & mēo. de. s. anna. cū oīone ꝑdicta. Ad mat. Jnuit. Ad btē anne mēoꝛiā, Oēs ꝛpo canam⁹ glo. ꝓ Meñ. hy⁹

In anne puerpio/ noꝛ fugit hui⁹ seculi: & illuxit cū gaudio/ dies totius populi.

Nec radix iesse germinat: ex pers cūctis illecebꝛ: germē ei⁹ illuminat/ nos sedētes i tenebꝛ.

Pia mater & humilis/ de qua maria ꝓdiit: tuis adesto famulis/ quos culpa grauis dēpmit.

Ia felix & emerita/ manens cū summo iudice: succurre mater inclyta/ vt viuamus pacifice.

Et quicqd hic deliquimus/ vite p īmūditiā: abstergas illud petimus/ per diuinā clemētiā.

Pri natoq; gloria/ detur cum sancto spiritu: qui per anne suffragia/ conseruet nos in exitu. Amē. Jn. j. noc. an. Chori plaudant alacꝛi angeloꝛ & hoim: ꝙ gratulādo pariter mīi tegine ꝛginū. ps. Dñe dñs nr̄. an. Pater pꝛeclse virginis ioachim erat noīe: mater anna/ que nobilis regali fulsit semine. ps. Celi eñ. ā. Jn tres partes diuidit sic rerum substantiā: dant templo pauperib⁹/ seruāt sibi tertiā. ps. Dñi est terra. ỽ. Diffusa est gratia in labijs. lc. j.

Hodie fratres charissimi / btē anne mris sctē dei genitricis ac ꝑpetue virginis marie festiuā celebꝛamus mēoꝛiā: in qua carnis relict ergastulū: & subuecta ē venerabilit ad supos sctoꝛū obsequijs angeloꝛ. Tu. ℟. Felix anna flos oꝛtoꝛū/ mirā nitens specie: regū surgit antiquoꝛ clara ꝓgenie. Que meꝛcā bitioꝛ matrē gessit gēe. ỽ Per btā miseroꝛ succurrat iopie. Que. l. 2.

Ad eternū siquidē pꝛiarchaꝛ ac ꝓphetaꝛ vetes/ gloriosa & felix peruenit cōtuberniū. Ex quoꝛū carne carnis traxit oꝛiginem: vt perventris sui fructū populo suo de⁹ mitteret redēptoꝛē. ℟. Matronarū hec matrona clariuit in sclo: nūc in celis iā patrona: pietat̄ titulo. Cuius partu cuncta bona prouenerunt populo. ỽ. Anna parens esto ꝓna cūctis in ꝙculo. Tu, lc. iij.

Gaudeat igit sacrosctā mater ecclesia huius sctē matrone munita suffragijs: et in ei⁹ laudib⁹ cū oi deuotiōe tota resultet. Hec ē cīn illa supne bñdictiōis terra de qua celestis figul⁹ ollā spei nr̄e ꝓposuit: q̄ ex diuini roris imbꝛe ꝛceptū ỽbū dei hūano generi ꝓtulit incarnatū. ℟. Ex conceptu coniugali anne miro oꝛdie: radix boni finis mali/ spirat vno germine. Felix q̄ fuisti tali impgnata ꝛgine ỽ. Nos in hoꝛa fac finali moꝛi sine crimine. Felix. Gria. Felix. Jn. ij. noc. ān

Annos q̄q; plurimos ducūt in coniugio: steriles atq; tristes sub legis oppꝛobꝛio. ps. Eruct. ā. Expro, bꝛat hūc pōtifex ioachi q̄ sūsteret i, fecūd⁹ cū fecūd̄: sicq; eis iūgeret. ꝑ

Deꝰ nr̄ reꝗrit. ā. Joachi et oppꝛobrio in tēplo tristis exijt: nec ad dñm vel vxorē sed ad pastores transijt. ℣. Fūdamēta. ℟. Specio. Ic. cui.

HElix anna q̄ i opatiōe redēptiōis nr̄e velut radix vidēt i arbore: de q̄ celestis vga egressa ē vtissima vgo maria: q̄ filiū suū diuini floꝛis amigdalū enixa puerpa genuit: cuius dulcedinis iocunda refectio: in celo ⁊ in terra angelos ⁊ hoies pascit. ℟. Er iudea creuit spina/ hec matrona nobilis: spina tamen officina claruit mirabilis: de qua prodijt Regina celibenerabilis. ℣. Nos a fraude serpētina saluet mater humilis. Re. Lectio quinta.

EX bethleē q̄ppe ciuitate dauid: ⁊ radice ieſſe oꝛtū da pꝛodijt: cuiꝰ vtā soboles maria videlz xp̄m peperit: q̄ captiuitatē iacob auertit: ⁊ parietē veteris inimicitie inter deū et hoiem hō deus in sua carne destruxit. ℟. Quam potens esse diceris in regno beatoꝛū: q̄ genitrix agnoscēris regine angeloꝛū. Insignis quippe diceris: patrona miseroꝛum. ℣. Impetra nobis miseris veniam peccatoꝛū. Ins. Lectō. vj.

Oꝑ glōꝛiosa est mater ista et oꝑ digna solēni attolenda pconio: q̄ nobis matrem nr̄e redemptionis attulit: ⁊ in illa testamentū hereditatis supne inclusit. Vere beata ⁊ oī veneratione hōnda: ⁊ q̄dā sacro pꝛiuilegio p̄dicāda mater huiꝰ sacratissime vginis: que oēs p̄cellit mr̄es in cōcipiēdo ⁊ gn̄ando eā que suū ⁊ olim gn̄auit auctoꝛē. Gaude igit ⁊ letare o felix mr̄ et pꝛe ceteris matribꝰ felicioꝛ: q̄ meruisti tāte ꝓlis gaudere p̄uilegio: per quā angeli letitiā: iusti gr̄am: pctoꝛes veniā inuenīūt in eternū. ℟. O q̄ digne beneraris ab hūano germine q̄ maria mūdo paris magno dei mūere Ipsa virgo singularis dignet succurrē. ℣. Anna mr̄ saluaris facnos xp̄o viuere. Ip. Glia. Ip. In ij. noc. ān. Joachi et ꝛuigi angelus apparuit: doleteſq̄ nimiū dulciter ꝛpescunt. ℣. Cātate. j. ā. Pꝛeces vestre sunt acceptē/ habebitisq̄ filiā per quē deꝰ magnifice/ p̄stabit cūctis gratiā. ℣. Dns regn. ān. Hic cognoscūt se mutuo conugali federe: et agunt laudes dño pꝛo cōcesso munere. ℣. Cāta. ij. ℣. Adiuuabit. Inutiū. s. euā. scōm. mat.

LIber gn̄ationis iesu xp̄i filij dauid filij abꝛaham. Etc. Cap. i

Dñi. de diuersis trac. f. 7.

Matheꝰ igit euāgelista scribēs libꝛū gn̄ationis iesu xp̄i ceteris p̄termissis hoc filiū nūcupauit: quia ad hos tantū facta est de christo ꝓmissio. Ad abꝛaham inquit. In semine tuo bn̄dicent oēs gentes terre. Ad dauid vero ait. De fructu vētris tui ponam super sedē tuā. ℟. Eua mat corꝛuptele pomi fit eduli- 7
o: defoꝛmauitq̄ scēle lineā cōtagio. Anna cōfert spē medele sacro puerpio. ℣. Esto memoꝛ clientele huius in exilio. Anna cō. Ic. vij.

ABzahã gẽuit ilaac: ilaac
autẽ genuit iacob. Exequ-
tur ergo hũanã gnationẽ xpi
mathe⁹ ab ipso ꝓmissionis ex
ordio: hoc est ab abzahã: gnato-
res cõmẽozãs qs perduxit ad io
seph virũ marie: de qua nat⁹ est
8 xps. ℟. Anna mẽ mẽtis rhẽi nos
pie cõsidera: que maric meruisti ꝓ-
pinare vbera. Ecce felix ascendisti
super cuncta sydera. ℣. Tu in hora
mortis tristi nos ab hoste libera.
Ecce felix ascendisti super. Lec. ix

QVicqd tñ insigni genea-
logia xpi ad euãgelicam
respicit hystoriã: totũ ex abũdã
ti recurrit ad annã: vt ipsa sit
quasi quedã meta legis et gre:
per quã dignitas hũane videt
in chro refloruisse nature. Ex
ei⁹ nãq; vẽtre ꝓdiit: qd de san-
cta eccl'ia lõge ante spũs sanctus
ait. Sindonẽ fecit ⁊ vẽdidit: et
cingulũ tradidit chananeo. Sin
donis huius cãdor niueus puri
tas est mũdicia virginalis/ quã
vtã anna mẽ manib⁹ suis quasi
cõtexuit: dũ genitricẽ dei mariã
ad diem tpalis ortus in forma
humana dẽ palatio vteri sui cor
9 poraliter eduxit. Tu. ℟. Beata
virgo virginum matris tue precib⁹
bus: remissionez criminũ procura
supplicibus. Et fac post vite termi
nũ: letos in celestibus. ℣. Succur-
re penes dñm cunctis assistentib⁹.
Et fac. Gl'ia. Et fac. ℣⁹. Ora pro
nobis beata anna. ℭ In laud. ã.

OMnis sanctorum concio ma-
trem collaudet virginis: de
cuius puerperio salus processit hois.
ꝑs. Dñs reg. ãn. Iher prole deus
tissime petit a patre luminũ: ⁊ me
ruit dignissime mariã decus virgi
nũ. ꝑs. Jubilate. ãn. Ex ioachim
que habuit vite virtutũ exime: anna
mariã genuit matrẽ regis iustitie.
ꝑs. De⁹ de⁹. ã. Stirps ielle clara
diluit eue mẽtis opprobriũ: dũ an-
na prolis genuit florẽ lucis omniũ.
Cãt. Bñ⁹. ãn. Anna floret vt li-
lium in summi regis curia: throrum
adepta regiũ cũ imortali gl'ia. ꝑs.
Laud. Cũ Mulierẽ fortẽ. ℣⁹.

HElix anna ꝑ alios/ digna
laude fidelissi: mundũ re-
plenit gaudijs/ ꝑ sacrũ puerpiũ
Hec de carnis ꝓpagine/ mariã
nobis ꝓtulit: q̃ sus reddit ger
mine/ qd eua tristis abstulit.
O vas celestis gre/ mr regine
virginum: ꝑ te precamur ãrie/
remissionem criminum.
Memento nostri inclyta/ q̃ po
tens es ꝑ filiam: et nobis precẽ
solita/ procura dei gratiam.
Vt nos q̃donet precib⁹ dator bo
nor oim: vt gaudijs celestibus/
fruamur post exilium.
℣. Xpi natorz gl'ia/ det cũ sancto
spũ: q̃ ꝑ anne suffragia/ ꝓseruet
nos i eritu. Amẽ. ℣. Elegit eã. ã.
Anna stellã matutinã magni mar;
⁊ reginã peperit clemẽtie: cũ q̃ vbe io-
cũdat: qz deũ exorat/ revelata fa-
cie. Cãt. Bñ⁹. or. De⁹ q̃ beatã
annã. Ad. j. ã. Ois sanctor. ꝑ. De⁹
in nomine. ã. Te iure. Symb. Qui
cũq;. Ad. iij. ã. Iher plẽ. ꝑs. Legẽ
pone. Cũ Mulierẽ fortem. ℟.

Diffusa. vt i cōi vni⁹ vō. Ad. vj ān. Ex ioachi. ps. Defecit. Cap.

puerb. vltimo

Multe filie congregauerūt diuitias: tu supergressa es vniuersas: fallax grā ⁊ vana ē pulchritudo: mulier timēs dñm ipsa laudabit. ℟. Spes tua. Ad ℣. Anna floret. p̄ Mirabi. cp̄.

puerb. vltimo

Manū suā aperuit inopi ⁊ palmas suas extēdit ad pauperē: ideo fortitudo ⁊ decor idumētū ei⁹: ⁊ ridebit i die nouissimo. ℟. Adiuuabit. ℣. Elegit eam. Or. vtū. Ad. q. vel. ā. Ois sctōr. ℣. Dixit ℣. Laud. pue. Letat⁹. Vti oēs. Lauda hie. cp̄. Mulierē fort. ℟. Vtā ℣go. Si dup. fest. fuer. hy⁹ Aue mr āna. ℣. Elegit ā Anna florē portauit grē/flos odorē spiret mēdicie: almē pces mris et filie/nos ꝺducāt eterne glie. cā. Mgt. or. Deꝰ q̄ vtāz an. Mēo. fiat de septē dormiētib⁹ mar. or.

Deus q̄ gliosos resurrectiōis eterne p̄cones septē dormiētes magnifice coronasti: psta qs vt eor⁹ precib⁹ resurrectionē sanctā q̄ eis mirabilit p̄eostēsa est cōsequamur. Ad mat. iij. lc. Inuit. dup. lc. i.

Sub decio impatore ecta in xp̄ianos grauī psecutiōe: septē xp̄iani ciuitat ephesior ciues sc̄z maximian⁹/ malchus/martinian⁹/ dionysi⁹/ioānes/serapiō/ ⁊ 2stātin⁹ fugiētes persequētiū rabiē absc̄ōderūt se in spelunca in monte celio: statuentes malchū in habitu mēdici emere victualia. In q̄ spelūca dormierūt p̄ scla multa. l. q.

Quolutisq; trecētis sexaginta duob⁹ annis regnante impatore xp̄ianissimo theodosio: surrexit de testāda heresis: nitēs repellere gñalis fidē resurrectiōis. Euigilātes sci ⁊ vni⁹ noctis spacio se dormisse putātes: malchū ad ciuitatē miserūt vt emeret necessaria. Qui vidēs crucē sup portā ciuitat erectā: ⁊ oēs nomē dei inuocātes/ valde mirari cepit p̄olatisq; argēteis ceperūt intuētes mirari: dicētes. Hic inuenit thesaurū inuenit: duxerūtq; eū ad p̄cōsulē ciuitatis. lc. ij.

Quēq; p̄cōsul ab eo iq̄reret vbi thesaur⁹ inuēisset: cadēs malch⁹ ad pedes ei⁹: dixit. Rogo vos vbi dñi⁹ impato⁹? Ego ei ⁊ socij mei fugiētes p̄secutionē ei⁹: absc̄ōdim⁹ nos i spelūca mōtis celij. Martin⁹ ep̄s ciuitat hoc audiēs dixit. Eam⁹ cū eo ad locū Et ve nientes ad spelūcā: vidērūt sctōs dei sedētes: ⁊ erāt facies eor⁹ vt rose florētes. Et adorantes eos miserūt p impatore. Qui cū venisset/ adorās eos fleuit. Qui dixerūt ei. Propt̄e suscitauit nos deus nr̄ aīa die magne resurrectiōis: vt tu sine dubio resurrectionē mortuor⁹ credas. Et cū hec dixisset reddiderūt spm̄ ⁊ p̄ceptū dei. Impator vo flens et osculās sctās reliq̄as eor⁹: congregat plurimis ep̄is ⁊ fidelib⁹ viris fecerunt in eodē loco dignā mēoriā eor⁹. Cetera de cōi plur⁹ mar. ¶ Salomonis ep̄i ⁊ cōf. or.

28. ff.

OMnipotens sempiterne deꝰ tribue nobis famulis tuis p̃ intercessionẽ sancti sãctoꝝ tibi placẽtium peccatoꝝ veniã/quietẽ salutem: pacẽ: ut ad eternã maiestatis tue hãc habitationẽ te adiuuãte puenire mereamur. p. Eodẽ die natalis ei⁹ de .s. pãthaleone mart. oꝛ.

DEus q̃ hũc diẽ beati pãthaleonis martyꝛio cõsecrasti: p̃sta q̃s/ut ipi⁹ tuẽtu hoc in nr̃is floꝛeat actib⁹/q̃ d̃ p̃mijs remuneret celestib⁹. p. Ad matu. tã. ꝛc. de cõi. inuit. duꝑ. Cetera oia de cõi vni⁹ cõfessoꝛ. ℣ põtifi.

29. 8)

¶ Sãctoꝝ felicis simplicij faustini et beatricis mart⁹. Dño.

PResta q̃s ops deꝰ: ut sicut p̃ls xp̃ian⁹ martyꝛ tuoꝝ felicis/simplicij/faustini/ ℣ beatricis tpali solẽnitate ꝛgaudet: ita pfruat eterna: ℣ q̃ vot̃ celebꝛat: pio ꝛpꝛehendat affectu. p. Ad mat. ig. ꝛc. Inuit. duꝑ. ꝛc. j.

IBerio vꝛbis rome epo misso i exiliũ a ꝛstãtino augusto heretico: cleꝰ romanꝰ oꝛdinauit ĩ loco ei⁹ epm felicẽ pbr̃m. Qui facto cõcilio: declarauit ꝛstãtinũ hereticũ: et sc̃o baptizatũ ab eusebio. Quo facto eijcitur felix de epatu a cõstantino augusto filio cõstantini augusti. Exinde ductus in ciuitatem: coꝛonã martyꝛij capitis abscissione pꝛomeruit: ℣ sepultus est in via aurelia. Lcõ ij. Tepoꝛib⁹ diocletiani ℣ maximiani erat rome ñdã vgo bea

trix noie soꝛoꝛ bti simplicij et faustini: qui p̃ xp̃i noie post diuersa toꝛmẽta capite cesi sunt: quoꝝ coꝛpa sepeliuit beatrix ei⁹ crispo ℣ ioanne pbr̃is. Post hec lucretius vicinus possessoꝛ pꝛedium beate beatricis cõmune cum fratribus ambiens: fecit eam (dijs sacrificare nolentem) carcere mãcipari: ℣ postea a seruis suis noctu pꝛekocari: et sic spiritũ tradidit domino. Lcõ. ij. Post hec ĩgressus ẽ lucreti⁹ in p̃dictũ sctoꝝ: ℣ fecit cõuiuiũ in q̃ infantulus dixit ei. Audi lucreti. Occidisti ℣ inuasisti: ecce datus es i possessionẽ diaboli. Ad hãc vocẽ sathanas i eũ ingress⁹/ per tres hoꝛas eũ vexauit: d̃ec tolleret animã ei⁹. De quo oẽs qui aderãt pterriti/xp̃iani effecti sunt: narrãtes pala passionẽ bt̃e v̄ginis in cõuiuio vindicatã. Cetera de cõi plimoꝝ mart⁹.

¶ Sctoꝝ abdõ ℣ sennes m̃r. oꝛ. 30 ℞

DEus q̃ sctis martyꝛibus tuis abdõꝝ sẽnes ad hãc gloꝛiã veniendi copiosum munus gratie contulisti: da famulis tuis suoꝝ veniã delictoꝝ: ut sctoꝝ tuoꝝ intercedentib⁹ meritis/ab oibus mereamur aduersitatibus liberari. p. Ad matu. Inuitat. duꝑ. Ures ꝛc. fiãt. l. j.

DEci⁹ impatoꝛ romã reuertẽs de p̃sida addurit secũ duos subꝛegulos p̃sas: abdon et sennẽ. Et cõuocãs rome senatũ: iussit eos deci⁹ sibi pꝛesentari. Et dixit ad senatũ. Dij

nostri tradiderūt nobis hostes ferocissimos. Ecce eñ inimici reipublice ⁊ romani iperij. Et introducti sūt ornati ex auro et lapidib⁹ pciosis: vincti catenis. Quos cū vidisset ois senat⁹: ce pēt mirari i aspectib⁹ eoꝝ. l. ij.

Decius dixit ad eos. Sacrificate dīs et estote subzeguli romane libertatis: et possidebitis oia vestra et pacē romani imperij. Qui dixerūt. Nos semel offerētes nosmet deo ipsum adoramus: simulachris manu factis nunq̄ humiliabimur. Decius iussit eos denudatos ad simulachrū solis duci: ⁊ ad sacrificandū compelli. Sci vero expuētes in simulachrū dixerunt valeriano. Fac qđ potes. lc. ij.

Tunc valerian⁹ pfect⁹ iussit eos diu plūbatis cedi: ⁊ in āphiteatrū duci. Et dimissi sunt ad eos duo leones: ⁊ quatuor vsi. Qui veniētes ad pedes sancto rū: ita custodiebāt eos: vt nemo poterat accedere ad eos ꝓpter impetū ferarū. Valerian⁹ ira plenus/fecit eos occidi: et corpora eoꝝ ante simulachrū solis iactari. Post triduū q̄rin⁹ subdiacon⁹ corpa eoꝝ sepeliuit in domo sua. Tu. Cetera dē cōi plioꝝ mar. ¶ Sci germani epi. Or.

Exaudi nos ds⁹ salutaris nr̄: ⁊ q̄ voces nr̄e nō meretur audiri: sci germani pfessoris tui atq̄ pōtificis iteruentio q̄s sit accepta ꝑ nob⁹. Per. Ad mat. init. simp. ij. lc. Lec. j.

Beatus german⁹ antissiodorensis oppidi indigena fuit parētibus splendidis procreatus: et ab ipsis infantie rudimentis studijs liberalibus instructus. In quo doctrine consolatio cū ingenij vbertate ꝓsentiens eruditissimum duplicato bono: id est nature ⁊ industrie: reddiderunt. Atq̄ vt in eñ perfectio litteraꝝ plana cōflueret: post auditoria gallicana intra vrbem romā ciuilis iuris scientiam perfecte addidicit. Deinde ad honorē pfecture sublimat⁹ in vrbe antissiodorēsi nobilē sibi sumpsit vxorem. Lectio. ij.

Post hec oīz ꝓsensu epūs populat⁹ sacerdotiū init⁹ assumpsit: coact⁹ ⁊ addict⁹. Repēte igit mutat ex oibus. Despicitur mūdi militia: celestī assumit. Calcat sceptra pōpa: humilitas cōuersatiōis eligit: vxor i sororē mutat: substantia in pauperes dispensat. Ex die vero sumpti sacerdotij nūq̄ panē frumēti: nō vinū/nō acetū/non legumē/nō oleū/nō sal ad vsum cōdiēdi sapōris accepit. Tu. l. iij.

In refectionib⁹ p̄mū cineres prelibauit: deinde panē ordeaceū sumpsit: quē tamē ipe excussit ⁊ molut. Pro stratu super posito cilicio: ⁊ supposito vno tantum sacculo cōtentus fuit. Noctibus nunq̄ vestimēta: raro cingulum: raro calciamenta detrarit. Orationiq̄ vacās longum somnū inter tormenta ca

pere non poterat:donec virtuti
bus plenus in domino obdormi
uit. Tu. Ceta de cõi vnĩ cõfes.
& ponti. ℣ Ad vincula scti pe=
tri. Ad. j. vespas ān. Solue iu=
bente deo terrarum petre catenas:
qui facis vt pateant celestia regna
beatis. psalmi feriales. Cp.
Act.12 PEtrus qdẽ seruabat i car
cere:oratio aũt fiebat sine iter=
missiõe ab ecclesia ad deũ pro
g eo. Deo gras. Re. Dixit an. Hy.
IAm bone pastor petre/cle=
mẽs accipe vota precãtũ:
et peccati vincula resolue tibi
potestate tradita:qua cũctis ce=
lũ verbo claudis aperis. ℟. An=
nue christe. ℟ In omnẽ terrã. ān.
Tu es pastor ouiũ: princeps apo=
stolorum: tibi tradite sunt claues
regni celorum. Canti. Mgt. or.
DEus qui btũ petrũ apo
stolum a vinculis absolu=
tũ illesum abire fecisti:nõnr
qs absolue vincula peccatorũ:
et omnia mala a nobis ppitius
exclude. Per. Memoria de
machabeis martyribus. Dño.
HAeterna nos martyrum
tuorũ dñe corona letifi=
cet:que & fidei nostre pbeat in=
cremẽta virtutum:& multiplici
nos suffragio qsoleat. p. Ad ma=
tut. iuita Tu es pastor ouiũ pn=
ceps apostolorũ. Tibi tradite sunt
claues regni celorũ. ps. Venite.
Hy. Jam bone pastor. ℟. An=
nue xpe. In. j. noc. ān. Misit hero
des rex manus vt affligeret quos=
dã de eccla: occidit autẽ iacobum
fratrem ioannis gladio. ps. Celi
enar. ān. Videns aũt qz placeret
iudeis apposuit apprehendere & pe
trũ. ps. Benedicã. ān. Petr9 qui=
dẽ seruabat in carcere:& oratio fie
bat sine itermissiõe abecclia ad deũ
pro eo. ℟ Eructa. ℟ In oẽm. l. j.
QUotãdũ nobis est fratres
charissimi q̃ de causa ce=
lebrat festiuitas scti petri q̃ dici
tur ad vincula kalendis augu=
sti. Hec eñ a qbusdã dicit̃ cau=
sa. Romanorũ quidã dux noie
quirin9: habebat filiã gutturno
sam noie balbinã. Habebat au
tẽ ipse dux beatũ alexandrũ pa
pã in carcere clausum. Re. Misit I
impius herodes rex man9 vt affli=
geret quosdã de ecclesia. Occidit au
tem iacobũ fratrẽ ioannis gladio.
℟ Videns autẽ qz placeret iudeis
apposuit apprehendere et petrum.
Occidit aũt iacobũ fratrẽ. Lec. q.
IPsa vero puella ibat se=
pissime adcarcerẽ: vbi bea
tus alexãder catenis tene
bat ligat9: & deosculabat̃ cate=
nas qbus ipse sctũs ligat9 erat/
scilicet ob gratiã recuperãde sa
nitatis. ℣ Videns autẽ calidus 2
hostis qz placeret iudeis. Apposuit
apprehẽdere & petrũ. ℟. Misit im=
pius herodes rex man9 vt affligere
ret quosdã de ecclesia. Appo. lc. iq.
QUi btũs alexander dixit.
Noli filia mea deosculari
has catenas:sed quere boyas
sancti petri qbus vinctus fue=
rat:et osculare eas/et inde reci
pies sanitatẽ. Que mox ad pa=

trē suū veniens/narrabat ei sicut audierat a pfato ꝑ.ꝛ. Ry.
3 Cūq; tyrannus iniquis compzehendisset petrū aplm: misit eū in carcerē. Volens post pascha pducere eū pplo. ℣. Videns aūt q; placeret iudeis: apposuit appzehēdere ⁊ petrū. ℣o. Glia. ℣o. Jn. ij. noc. ān Erat petr⁹ dormiēs inter duos milites: vinct⁹ catenis duab⁹/⁊ custodes āte hostiū custodiebāt carcerē. ps. Dēs gētes. ān. Cūq; pductur⁹ eū esset herodes: ecce angelus dñi astitit: et lumē refulsit in habitaculo carceris/percussoq; latere petri excitauit eū dicēs surge velociter. ps. Exaudi de⁹ depⁿ. ā. Exiēs petrus apls sequebatur angelum: et nesciebat q; verū est q; fiebat p angelū: estimabat aūt se visū videre. ps. Exau. ℣. o. ℣. Cōstitues. l. iij

QVod audiens pat puelle misit nūcios/q; perquirerent carcerē vbi apls fuerat ligatus: idq; secū afferrēt bonas scti petri. Qđ ⁊ ita factum est. Quas deosculās puella pfata: integrā ilico recepit sanitatē.
4 Ry. Petr⁹ qdē apls seruabat i carcere. Oratio aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclia ad deū p eo. ℣. Erat petrus dormiēs inter duos milites: vinct⁹ catenis duab⁹. Oratio. l. v.

SEcq; btūs alexāder exiēs de carcere/statuit celebrari hāc solēnitatē kalēdis augusti in honore bti petri: et in ei⁹ noīe edificauit ecclesiā/q; dicit ad vincula. Jn qua nūc (vt fert) solemnitate catene eius deosculantur a populo deuote/auxiliāte dño nr̄o iesu xp̄o: qui cū pē et spū sctō vivit ⁊ regnat deus: per oia secula seculoꝝ. amē. Ry. Cū vero pducturus eum esset herodes: ipsa nocte erat petr⁹ dormiēs. 5
Inter duos milites vinctus catenis duabus. ℣. Et custodes āte hostiū custodiebant carcerē vbi erat petrus apostolus. Inter duos. l. vj

EXultemus in domino dilectissimi et spūali iocunditate letemur: q; vnigenit⁹ dei filius iesus xp̄s ad inīnuanda nobis dispensationis et diuinitatis sue mysteria/aplici ordinis pr̄imū beatū petrū dignatus est pr̄erogare. Cui⁹ hodierna festiuitas specimē et decus contulit orbi terrarū. Ille pr̄imus est in dñi cōfessione/q; primus est in aplica dignitate. Ry.
Ecce angelus dñi astitit et lumen 6
refulsit in habitaculo carceris/percussoq; latere petri excitauit eū dicens. Surge surge: surge velociter. ℣. Et ꝛtinuo ceciderūt catene de manib⁹ eius: angelo dicente. Surge. Glia. Surge. Jn. ij. noc. ā. Trāseuntes pr̄imā et secundā custodiā venerūt ad portā ferreā q; ducit ad ciuitatē: q; vltro aperta est eis. ps. Confitebimur. ān. Et exeūtes p cesserūt vicū vnū: ⁊ ꝛtinuo discessit angelus ab eo. ps. Dñs regn. exultet. ā. Petr⁹ ad se reuersus dixit: nūc scio vere q; misit dñs angelū suū: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de oi expectatione plebis iudeorum. ps. Dñs regnauit ira.

ꝟ. Nimis hono. Sc̄m matheū.
Cp.16. IN illo tpe. Venit iesus in
ptes ceſaree philippi: & int̄
rogabat discipl'os suos: dicens.
Quē dicūt hoies eē filiū hois?
Et ꝟ. Omel'. b. aug. epi. ſc. vñ.
Dño nostro iesu xp̄o requirē-
te: quēnā eum homies esse dice
rent: et opiniones varias hoim
discipulis respōdētib⁹. Rursul
q̄z dño iterrogāte & dicēte. Vos
aūt quē me esse dicitis? Petr⁹
respōdit. Tu es xp̄s filiꝰ dei vi-
ui. Ait illi dñs. Btūs es ſimon
bariona: q̄z tibi nō reuelauit ca
ro et ſanguis ſed pater meꝰ qui
7 in celis est. ℟ Surge petre & in-
duc te vestimenta tua: accipe fortī-
tudinē ad saluandas gentes. Quia
ceciderunt catene de manib⁹ tuis.
ꝟ. Angelꝰ dñi astitit & lumē refulſ-
sit in habitaculo carceris: percuſſoq̄z
6 latere petri excitauit eū dicēs ſur-
ge velociter. Quia ceciderūt. ℣. vñ
Attende causam q̄re btūs: q̄z
tibi nō reuelauit caro & ſāguis
ſed pater meus qui in celis est.
Ideo btūs: q̄z tibi nō caro & ſan
guis reuelauit: ſi eīm caro & ſan
guis: hoc tibi reuelaret de tuo.
Q̄z vō caro & ſanguis non tibi
reuelauit ſz pr̄ meꝰ q̄ i celis est:
de meo nō de tuo Quare de meo
8 q̄z oia q̄ hz pr̄: mea sunt. ℟ Di
xit angelꝰ ad petrū: circūda tibi ve
ſtimentū tuū & ſeq̄re me. Et egre
diēs ſeq̄bat eū. ꝟ. Trāſeūtes autē
p̄mā & ſecundā custodiā: venerunt
ad portā ferreā que dixit ad ciuita-
tē: q̄ vltro apta est eis. Et. Lec. ix.

Esce audisti cāusaz quare bea
tus: audiē q̄re petr⁹ addidit dñs
Et ego dico tibi tanq̄ diceret.
Q̄z tu dixisti mihi / tu es filiꝰ dei
viui: & ego dico tibi q̄z tu es pe-
trus. Simō q̄ppe antea voca-
bat. Q̄z eīm xp̄s petra: petr⁹ po
pul⁹ xp̄ian⁹. Petra eīm p̄ncipa
le nomē est: vnde petr⁹ a petra:
nō petra a petro: quō nō a xp̄ia
no xp̄s: ſed a xp̄o xp̄ian⁹ vocat.
℟ Qcūq̄z ligaueris sup terram: 9
erit ligatū & in celis. Et qcūnq̄z
solueris sup terrā Erit solutū & in
celis. ꝟ. Tu es inq̄t petrus xp̄s fi-
lius dei viui: rñdēs dñs ait: et ego
dico tibi q̄z tu es petr⁹ & sup hāc pe
trā edificabo ecclesiā meā. Et. Glia
Erit. ꝟ. Tu es petrus. In latī. ā.
ANgelus dñi astitit: et lumē
refulſit in habitaculo carce
ris: percuſſoq̄z latere petri excitauit
eū dicēs / surge velociter. ℣. Dñs ꝟ.
ān Dixit āgelus ad petrū: circūda
tibi vestimētū tuū & ſeq̄re me. ℣s.
Jubil'. ā. Erīēs petr⁹ ſeq̄bat eū: &
nesciebat q̄z verū est q̄ fiebat p an
gelū. ℣s. Deꝰ deus. ān. Misit dñs
angelū suū: & liberauit me de ma-
nu herodis. alla. Cāti. Bñdꝰ. ān
Solue iubēte deo terraz petre cate
nas: q̄ facis vt pateant celestia re-
gna beatis. ℣s. Laud. cp. Petr⁹
quidē ſer. hymꝰ Exultet ce. ꝟ. An
nūciauerūt opa dei. ān. Qcūq̄z li
gaueris sup terrā erit ligatū & i ce
lis: & qcūq̄z solueris sup terrā erit
solutū & in celis: dixit dñs ſimoni
petro. cā. Bñdꝰ, oz. Deꝰ q̄ beatū
petrū. Deo. de mr. oz. Feat na

nos. Ad.ſ. ān. Angelus dñi. ps. Deꝰ in noie. ān. Te iure. Hym. Quicūq. Ad.iij.ā. Dixit āgelꝰ. ps. Legē po. Cp. Petꝰ q̄dē. Rē ꝛ h. de cōi vnꝰ aplī. Ad.vj. ān. Exiens petrus. ps. Defecit. Cp.

Act. 12 Angelꝰ dñi astitit ꝛ lumē refulsit i habitaculo carceris: percussoq; latere petri: excitauit eum dicens: surge velociter: et cōtinuo ceciderunt catene de manibꝰ eius. Ad.ix. ān. Solue. ps. Mirabilia. Capm.

Act. 12 Exiēs petrus sequebatur eū: ꝛ nesciebat q; verꝝ est q; fiebat per angelū. Ad.ij. vesp. ān. Angelus dñi. ps. Dixit dñs. Et ceteri p̄ de aplis. cp. Petrus qui dē. hy. Exultet celum. h. Annūciauerūt opa dei. ā. Petrꝰ ad se reuersus dixit: nūc scio ṽe q; misit dñs angelū suū: ꝛ eripuit me de manu herodis: ꝛ de oi expectatione plebis iudeoꝝ. cā. Mgt. ozt. Deꝰ q̄ btm̄ pe. Mēo. de. l. step. mar. cū ān. Hic est vere. h. Glia ꝛ ho. ozt.

Deus q̄ nos bti stephani martyris tui atq; pōtificis anniua solemnitate letificas: cōcede ꝓpitius vt cuiꝰ natalitia colimꝰ: de eiusdē etiā ꝓtectiōe gaudeāmꝰ. p. ¶ Sācti stephani [illegible] mar. oco vtš. Ad mat. iij. l. fiāt. Inuit. dupl. l. j.

Beatꝰ stephanꝰ epꝰ vrbis Rome: congregato vniuerso clero sic eos alloquitur: dicens. Frēs ꝛ cōmilitones mei: audistis p̄cepta diaboli seua vulgari: vt si q̄s xp̄ianꝰ detēt⁹ fuerit a pagano: oēs facultates eiꝰ accipiat. Vos ei fratres respuite facultates terrenas: vt regnum celeste p̄cipiatis. Nolite timere ꝓncipes seculi: sed adorate deum celi: ꝛ xp̄m filiū eius. l. ij.

Iussit itaq; beatus stephanus vt altera die in cripta nepotiana congregarētur. Et facto nenticulo i eadē cripta: inuēti sunt ibi ꝑmisti sexus viri ꝛ mulieres centū et octo. Quos eadem die btūs stephanꝰ i noie xp̄i baptizauit: ꝛ obtulit ꝓ eoꝝ expiatione sacrificiū atq; participati sunt oēs. Tu autē. Lec. iij.

Dum hec obtulit sacrificiū deo oipotēti in cimiterio sc̄ē lucie. Audiēs igit hec valerianꝰ q̄ gesta fuerāt: ac de tēpli euersiōe: ꝛ q; esset cū stephano maxia multitudo xp̄ianoꝝ: mulli sunt milites ad eū q̄ inuenerūt beatū stephanū sacrificiū deo offerentē. Quiq; itrepidꝰ gstās ante altare solēnia iugit cepta ꝓficiens: in eodē loco sicut i sua decollatꝰ est sede: pgēs ad dñm sub die q̄rto nonaꝝ augusti. Ad lauḍ. cp. Dis pōtifex. Cetera de cōi vnius marty. ꝛ pōti. ¶ In inuētione sc̄i steph. ꝓtomar. sociorūq; eiꝰ mart. sup pos ā. Sti p fidē. p. fest. cp. Justoꝝ aie. Rē. Sacerdos dei. hy. Sctōꝝ meritis. ō Letamini. ā. Oīdit sc̄us gamaliel p visū luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos/ ꝛ q̄rtū argēteū croco plenū/ ꝛ dixit: hi sūt nri loculi ꝛ nē reliqe/ hic aūt sanguineas ha

beng rosas: locus est sti stephani qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. Cā. Magt. Oro.



Deus qui cōfessionem tuam splēdore mirabilis: quam hodierna die bti stephani martyris tui/nicodemi/gamalielis/atq; abybō inuentionē gloriosam reuelasti: da nobis qs i eterna letitia de eoz societate gaudere. p. Ad matu. Inuit. Adorem⁹ regē magnū dñm. Qui i sctis suis semp ē mirabilis. p Alen. hy⁹ Octōz meritis. In j. noc. ā. Luciano venerabili pbro reuelcēti i stratu suo: de reuelatione sctārum reliquiarum ptomartyris stephani/talis diuinitus ostēsa est visio. p. Btus vir. ā Dū adhuc pene vigilaret vir venerād⁹: tanq; in excessu mētis repēte est effect⁹. p. Quare fremuerunt. ā Vidit igit alliscē sibi virū etate senē/statura pceram/vultu decoz. p. In do. 2a. ō Letami. l. j

Lucianus pbr cui reuelauit deus septimo honorij principis anno locū sepulchri et reliquiarū beati stephani ptomartyris/gamalielis/abybō/et nicodemi: qui in euāgelio et in actibus apostoloz legūtur: scripsit hāc reuelationē greco sermone ad oim ecclīarū notitiā. Tu. Re. Btus gamaliel doctoris gētiū pauli discipul⁹ apparuit xpi sacerdoti luciano ibestitu cādido amictus pallio. Et fulgā manu gestabat aureā. Calciat⁹ caligis i superficie deaurat⁹: qui deābulās coram eo. Et.

Qui dū quiesceret [sc. q. in basilica baptisterij in stratu suo i sexta feria paraseues: circa horā tertiam noctis dūq; adhuc pene vigilaret: tāq; in excessu mētis effectus: vidit virū senē statura pceram: vultu decoz: plenā barbā habētē: palliatū alba stola cui ierāt gēmule auree: intrinsecus aūt habētē sancte crucis signū: calciatū caligis in superficie deauratis. Hic etiā vir manu tenebat virgā aureā: de qua tāgēs vocauit eū ter noie suo: luciane/luciane/luciane. Vade et dic ioanni epo hierosolymitano: qten⁹ cū summa diligētia nōs patefaciat loculos. Re. Igit dissimulata gamalielis deābulatiōe venit ad eū: et fulgā quā manu gestabat tetigit illū vocās eū tertio. Luciane/luciane/luciane/surge. ō. Cui sacerdos respondit: quis es dñe? at ille dixit ad eū. Luciane. Lec. iij.

Quumq; venerabilis pbr inquireret ab eo qs esset: et q essent secū: dixit ei. Ego sum gamaliel q nutriui apl'm paulū. Estq; mecū dñs stephan⁹: a iudeis hierosolymis p xpo lapidat⁹. Cui⁹ corpus aub⁹ et canibus incāpo pietū: ego sepelini in prędio meo viginti miliari-

bus à ciuitate. ℟. Quare luciane et dic ioãni epo hierosolymitano: vsq̃quo clausũ sum⁹? vsq̃quo nos apis nobis? Tuis eterñ tpib⁹ reuelãdi sum⁹. ℣. Aperi nobis velociter p nos hostiũ mic sue hũano gñi apiat deus. Tuis. Gℓia. Tuis. In ij. noc. ã. Vir dei gamaliel aut luciano: nõ solũmodo causa solicit⁹ sum: sed port⁹ pillis q̃ mecũ sunt. ℣s. Dñe q̃s hi. ãn. Illi eterñ maximo digni sunt honore venerari in terris: quos in celo rex regũm immensa cumulauit gloria. ℣. Cõsecutus. ãn. Cũ ergo sint apud deũ meritis excelsi apud hoies loco teneñt hũili. ℣. Dñs ẽ tra. ℣. Exul. ℓ. iiij.

ILle vero qui huic locello iacet cõtigu⁹: ipse est nicodemus nepos meus: q̃ post ꝯ audiuit a xpo vt renasceretur ex aqua ⁊ spiritu sancto: statim baptizatus est. Pro quo postmodũ indignati pncipes sacerdotũ conabãtur illum morti tradere: sed nostre pximitat⁹ ob reuerẽtiã nõ pmiserunt: sed multis plagis eũ extra vrbem affligẽtes/ semiuiuũ reliq̃ũt. Quẽ ad pedẽ bti stephani iussit sepulture tradi. Tertius ẽ abibas filius meus q̃ ab aplis baptizat⁹/ castus ⁊ immaculatus exiuit de mũdo: ⁊ sepult⁹ ẽ mecũ i tertia theca excellore. ℟. 4 Lucian⁹ pbr̃ dixit/ dñe tu q̃s es ⁊ q̃ sunt tecũ? ait ille: ego sũ gamaliel pauli quondã doctor apli: q̃ autem iuxta me q̃lcit Ipe est dñs stephanus. ℣. Qui a iudeis hierosolymis lapidat⁹ ad lacerãdũ bestijs ⁊ anibus est positus: sed per dei puidentiam permãsit intact⁹. Ipse. ℓc. v.

DIxit ei pbr̃. Vbi vos inueniem⁹ dñe? Qui ait. In meo agello q̃ dr̃ bonor̃ virorũ possessio. Qui cũ euigilasset: orauit dicẽs. Dñe ieſu: si est hec villo a te/ fac vt itez̃ ac tertio maifestet mihi. Et cepit ieiunare vsq̃ ad aliud pasceue: ⁊ itez̃ apparuit ei gamaliel afferẽs tres calathos aureos rosis plenos. Duo habebãt rosas albas: ⁊ tertiꝰ rubicũdas: ⁊ quartus erat croco plen⁹. ℟. Cũ sciẽ ego gamaliel fidẽ atẽ xpi leuite stephani fidẽ ei⁹ ac deuotionẽ: credẽs me i resurrectiõe ptẽ habitur̃ cũ eo: feci eũ sepeliri In monumento meo nouo. ℣. Auditor dñi nicodemus ibidẽ sepultus est: ⁊ abibas filius meus mecũ est repositus vbi requiescit beãs stephan⁹. Jn. ℓ. vj.

ET dixit ei gamaliel. Qui rosas habet rubeas: ẽ dñs stephan⁹: ⁊ scõs est nicodem⁹: tertiꝰ vero argẽteus ẽ abibas filiꝰ me⁹: q̃ vnit⁹ ẽ calatho meo Et cũ hec dixisset euanuit ab eo. Ipe vero gẽas agẽs deo deuotis ieiunijs: tertia reuelationẽ expectauit. Qua aperte fctã nũciauit hec ioãni epo: qui lachrymat⁹ est pre gaudio: dicẽs. Si vt hec dicis charissime audiui: oportet me inde trãsferre ptomartyrẽ stephanũ. ℟. Sacerdos dei luciamus pstauit se in orationẽ rogãs dñm: ⁊ dicẽs, Dñe 6

iesu xp̃e ⁊ est hec bilio exte: ꝓta bt
iterū ac tertio manifestet michi.
℟. Vt ⁊ filius fiducialit annūcie re
uelationē sctōrū sermoꝝ tuoꝝ. Ꝑze
sta. Glia. Ꝑzesta. In. iij. noc. ān.
In ieiunijs ⁊ oōnib⁹ cōstituto ap
puit iterū sctūs gamaliel luciano
pb̄o: ⁊ dixit ꝙre dissimulasti frat/
et non retulisti q̄ dicta sunt ioanni
ep̄o? ℣. Exultate iusti. ān. Nōne
vides q̄ata sit siccitas ⁊ turbatio
in toto mūdo ⁊ tu negligent agis.
℣. Benedicā. Surge ergo ꝛbade: ⁊
dic ioāni ep̄o bt apiat nob ⁊ faciat
locū oōnis: bt p nr̄am intercessio-
nē misereat dns ppl̄o suo. ℣. De⁹
venerunt. ℟. Justoꝝ aie. ℓc. bij.

QVam autē lucian⁹ hoꝛta
tu ep̄i i craslino i quodā
acerno q̄ erat i agro illo effode
re statuisset: apparuit gamaliel
cuidā monacho noie migetio i-
nocenti viro: dicēs. Vade ⁊ dic
luciano: frustra laboꝛasi acer-
uo illo: nō em̄ ibi sum⁹ modo: ſz
ꝙrat nos in loco q̄ ꝺz bonoꝝ vi-
roꝝ possessio. Quo audito lucia
no: glificauit deū qz inuēt⁹ est
et alt⁹ testis/i reuelatiōe sctoꝝ.
7 Tu. ℟. Sctūs gamaliel in bisu
dixit luciano: diligenter aiaduerte
que dico: ⁊ statim deposuit coꝛā eo
tres calathos aureos. Et quartus
argētrus plen⁹ erat croco. ℟. Vn⁹
ex tribus calathis rubentes habe-
bat rosas tanq̄ sanguinē: alij bero
duo referti erāt rosis albis. Et. ℓ. 8

QVmq̄ fodiētes thecas in
uenissēt: nūciāt hec ioāni
ep̄o. Qui assumpt⁹ secū duob⁹
ep̄is: perrexit ad locū. A pertaq̄
theca bti stephāi terre mot⁹ fa-
ctus est magn⁹: ⁊ oēs q̄ aderāt
odoꝝ ꝓfudit suauissim⁹. Et ea-
dē hoꝛa septuaginta tres aie a
diuersis infirmitatib⁹ sunt cu-
rate. Tu. ℟. Vides o frater lu- 8
ciane hos calathos? hic rosas hns
pulcherrimas/ locul⁹ est p̄cios̄ mar
tyris stephani. Qui solus ex nobis
martyrio meruit coꝛonari. ℟. In-
trogressus hostiū sepulchri: inue-
niens eum in parte oꝛientali. ℓc. ij.

OSculātes bti stephani
reliq̄as/ thecā clauserūt
quā postea i sctām eccl̄iam sion
vbi archidiacon⁹ quōdā ab apo
stolis fuerat oꝛdinat⁹: cū hym-
nis ⁊ gaudio trāstulerūt. Quo
facto: sufficiens pluuia pietate
diuina descēdēs: imensam sicci-
tatē terre madefaciens irriga-
uit. Imitemur ℓres istius sci i
charitatē: vt cuꝝ eo mereamur
celi claritatē. ℟. Sctūs ioannes 9
ep̄s lachꝛymat⁹ pre gaudio bndi-
xit deum ⁊ dixit ad luciānū pb̄m:
oportet me inde trāferre btm̄ ꝓto
martyrē stephanū. Qui tāq̄ ange
lus appuit posit⁹ In cōctione hoiz.
℟. Qui primus apud iudeos dīna
bella pegit: ⁊ iesum a dextris virtu
tis dei stantē vidēre ꝙmerut. Qui
Glia. In. ℟. Justi aūt. In. lau. ā.

REgressus lucianus pb̄r a sancto
ioanne ep̄o tulit vt cōsurgerēt om
nes diluculo: ⁊ fodirent in acerno
illo vbi putabant esse coꝛpoꝛa san-
ctoꝝ. ℏs. Dns regnauit. ān.
Apparuit sanctus gamaliel cuidaꝝ

monacho noie migetio / innocẽti & simplici viro dicens ad eũ: vade et dic luciano: surrũ labozas in acerno illo / nõ ibi sum⁹ modo. ℣. Jubilate. ãn. Ibi olim posuimus exequiarũ tẽpoze plãctus: nũc ẽre nos in illo loco qui dicit bonoz bizoz posuisse. ℣. Deꝰ deus. ãn. Audiẽs ergo lucian⁹ sacerdos verba monachi migetij benedixit dñm: qz innũctus est & altus tertius in reuelatiõe sanctoz. cã. Bñd. ãn. Dũ inuentũ esset sacratissimũ bel stephani corp⁹: statim terre mot⁹ factus est magn⁹: atqz oẽs q aderant odoz pfudit suauissim⁹ ꝓ. Laud. cp. Justoz aie. hy⁹. Rex glorie. ℣. Mirabilis deus. ãn. Ex odoris mira fragrãtia sanitas egrotis emanauit maria: septuagẽta nãqz et tres tunc a variis languoribus curati sunt homines: in inuẽtione corporis stephani dilectissimi martyris trũ glorificãtes. cã. Bñd. oz. Deꝰ qui es sanctoz. Ad. j. ãn. Regressus lucianus. ℣. Deus in noie. ãn. Te ure. Symb. Quicũqz. Ad. ij. ãn. Apparuit. ꝓ. Legem po. cp. & Re. de cõi plurimo trũ ãr. ad vẽs hor. Ad. vj. ã. Ibi olim. ℣. Dereliquit. Ad. tr. ãn. Dũ inuẽtũ. ꝓ. Mirabilia. Ad. ij. vel. ãn. Regressus. ꝓ. ker. cp. Justoz trũ aie. hy⁹. Rex glorie. ℣. Mirabilis deus. ãn. Hodie sctus ioãnes pontifex cũ maximo cleri plebisqz triumpho sciolas ptomartyris stephani reliquias in sctam trãstulit ecclesiã sũ: vbi quondã archidiaconi fungeꝰ est officio; cuius pia apud deũ

sit pro nobis qs intercessio. Cãtic. Magn. oõ. Deꝰ q es. ¶ Sci oswaldi regis et marty. Oõ. 8

Omnipotens sempiterne deus: q hui⁹ diei tocũdã sanctãqz letitiã in sancti serui tui oswaldi solẽnitate cõsecrasti: da coꝛdibus nr̃is tui amoris charitatis qz augmentũ: vt cui⁹ in terris sancti sanguinis effusionẽ celebramus: illius in celo collocata patrocinia sentiamus. Per. Jo mat. iij. l. fãtiut. dup. l. j.

Regnauit aũt oswaldus xpianissim⁹ rex noꝛtãhibꝛoꝛ nouẽ annis: q xpleto annoꝛũ curriculo occisus est xmisso graui prelio a pagana gẽte: paganoꝛqz rege mercioꝛ. A quo etiã predecessoꝛ suus edewin⁹ pẽpt⁹ ẽ i loco marcelde nũcupato: anno etatis sue tricesimooctauo: die quinta mensis augusti. Cuius q̃ta fides in deũ fuerit et deuotio / post moꝛtẽ virtutuꝫ miraculis declarat. Nã in loco vbi a pagãis p patria dimicãs interfect⁹ est: vsqz hodie sanitates infirmoꝛũ celebrãtur. ic. n. Ex multis quidẽ miraculis in loco q occubuit: vel de puluere loci ppetratis pauca dicamus. Nõ multũ post interfectionẽ sci equus cuiusdã iter p locũ faciẽtis subito lacessẽs caput i trã declinare: spumasqz ex oze dimittere & i trã cepit ruere. Defluit eques: expectans hoꝛam moꝛtis eꝛ. Sedẽ equ⁹ pze doloꝛe diuersas se in ptes toꝛqret

volutādo/deuenit i illū locū vbi ſctūs rex occubuit: ſtatimq; ſanus ꝙſurgēs/herbas auidꝰ car perecepit. Quo viſo: vir intelligens aliqd mire ſcitatis loco inelle: poſito ibi ſigno aſcendit equū: deuenienſq; ad hoſpitiū/ inuenit ibi puellā palyticam. Ihoq; narrāte factū: ducta eſt puella ad locū: vbi parū dormiens itegrā recepit ſānitatē. l.iij.

Poſt hec videns alius iter faciens ſpacium illius loci cetero cāpo viridiꝰ: ex hoc intelligens aliquē ſctm ibi interfectū ligauit de puluere loci i linteo ſperās cū eo infirmis ꝓdeſſe. Veniēſq; ad hoſpitē: inuenit vicinos cenātes in domo. Iuſſuſq; diſcūbere cū eis: appendit linteū cū puluere i poſte parietis. Et accenſo grādi igne domus feno tecta volātibꝰ in altū ſcintillis flammeis cōbuſta eſt. Et poſtis ſolūmodo in qua puluis ille linteo inclusus pendebat: tuto ab ignibus ꝙ itacta remāſit. Diuulgata igitur cauſa rei geſte: multi de lōge ad locū veniētes: ꝙ ſanitatē ibi ꝙ ſuis recuperātes: paulatimq; de puluere ſumētes/ foſſam ad mēſurā ſtature virilis altā reddiderūt. Cetera de cōi vniꝰ mar. ¶ Trāſfiguratio ieſu xp̄i dñi nr̄i. Ad p̄mas vel. ān. Aſſumpſit ieſus diſcipulos ꝙ aſcēdit in montē: ꝙ trāſfiguratus eſt ante eos. ℣. Lauō. pueri. ān. Dñs trāſfiguraret ieſꝰ: moyſes et helias cū dño loquētes diſcipulis appuerūt. ℟. Lauō. domi. ān. Tunc petrus dixit ad ieſum: dñe ſi vis faciamꝰ hic tria tabernacula: tibi vnū/ moyſi vnū/ et helie vnū. ℣. Lauda aia. ℟. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obūbrauit eos. ℣. Lauō. do. qm̄ bo. ān. De qua vox iſonuit: hic eſt filius meus dilectus in quo michi complacui: ipſum audite. ℣. Lauda hieruſalem dominū. Cp̄m.



Sanato- rē exſpectamꝰ dñz nr̄m ieſum xp̄z: qui reformabit corpus hūilitatis nr̄e ꝓfiguratū corpi claritatis ſue: ſcdm operationē qua poſſit et ſubiicere ſibi oia. ℟. Aſſumēs ieſus petrū et iacobū ꝙ ioānē fratrē eius. In mōtē excelſum cū eis ſeorſum aſcēdit: ibi ſe tranſfigurās ſue glorie claritatē eis oſtendit. ℣. Ne vidēs eius paſſionē turbarentur ſed fortiori ſolliditate firmarētur. In montem. Gloria. In. Hymnus.

Celeſtis formā glie/ quā ſpes cōcrit eccliē: in montē xp̄s ducat/ ꝙ ſupra ſolē emicat.

Res memorāda ſeculis/ hic cū tribus diſcipulis: cū moyſe et helia/ grata promit eloquia.

Aſſiſtūt teſtes gēe/ legis atq; prophetie: de nube teſtimoniū/ ſonat patris ad filium.

Glorificata facie/ chriſtus declarat hodie: quis ſit honor cre-

phil. 3

dentium/deo pie fruentium.

Uisionis mysterium/cozda le
nat fideliū:vnde solēni gaudio/
clamat nostra deuotio.

Pater cū vnigenito/ꝫ spiritu
paraclyto: vn⁹ nobis hanc glo-
riam/largire per pzelentia. ℟.
Adozem⁹ patrē et filium cū sancto
spiritu. ℣. Regnātē in maiestate
sua. ān. Uisionē quā vidistis nemi
ni dixeritis: donec filius hois re-
surgat a mortuis.cā. Ogt.oco.

DEus qui nos sacrā trās-
figurationis tue diē de-
notis hodie laudib⁹ pzeire con-
cedis: tribue nobis quesumus
ad tue diuinitatis cōtēplatio-
nē ptingere:q̄ nr̄e hūanitat̄ di-
gnatus es fieri particeps.Qui
viuis et regn̄. cum deo patre in
vnit.spūllancti de⁹ p oīa scl̄a se-
culoz.Am̄. Oco.sub sīlē.ō mar-
tirto/felicissimo/ꝫ agappito oz.

DEus q̄ nos zcedis sctōz
martyz tuoz sīrti/feli-
cissimi/ꝫ agapiti natalitia co-
lere:da nob⁹ q̄s i etna btitudie
de eoz̄ societate gaudere.p.dn̄.
Cōple.ōz sicut i fest.l. trin. nisi
q̄ in fine hym. Saluatoz.ōz ō.
Glia tibi do.q̄ na.ōz i fine oim
hymno.ad.ſ.ꝫ ad alias.hoc. Ad
matut. Inuitat. Xm̄ regem ho
die transfigurat̄ Uenite adore-
mus dominū. ℣. Uenite. Hym⁹

OSator rerum reparator
eui/ christe rex regū me-
tuende celsoz:ꝫ pzeces nostras
pariterq̄ laudes/aspice gratis.
Q oct⁹ icursu tibi vota laudū
pāgim⁹ pzesta tibi sint vt apta:
nosq̄ concentu refoue perēnis
luminis auctoz.

Inter heliam moysenq̄ pa-
tes/ vt iubar solis facie reful-
gens/candida deste niuis instar
albe tu micuisti.

Tu dei p̄is p̄re tesle ples/cū
sis sctōz decus angeloz:tu sal⁹
mūdi diabita ōtus/credēt esse
Glia virt⁹ tibi sit creatoz/cun-
cta q̄ solus retinēs gubernas:i
poli throno sine fine regnās/tri
nus ꝫ vn⁹.Amē. In.ſ.nocte.ān.
Hodie dns ihesus xp̄s facie vt sol in
mōtr resplēduit:ac vestimētis tāq̄
nix cādidus emicuit. ℣. Dñi est
terra.ān. Ecce nubes lucida obū-
brauit eos:p̄na vox audita est:hic
est filius me⁹. ℟. Afferte do.ā. Pe-
trus ꝫ q̄ cū illo p̄sentes erant a xp̄o
letificati viderūt gloriam dei. ℣.
De⁹ nr̄ refu.℟. Celi aperti sunt
super eū. ℣. Et vox p̄is intonuit
hic est filius meus dilectus. lc.ſ.

PEtr⁹ ad p̄dicationē mort̄
dñice scādalizat⁹ sētētia
dñi fuerat increpat⁹: q̄uocati di
scipli vt abnegarēt se ꝫ tollerēt
crucē suā ꝫ morientiū aio seq̄rē-
tur magistrū. Gzādis troz au-
dientiū/ꝫ q̄ pollet p̄ncipe apl̄oz̄
p̄territo etiā alijs metū inferre:
idcirco tristib⁹ leta succedūt:et
dixit. Filius hois venturus ē i glia
p̄is sui:cū āgelis suis. Times
mortē:audi gliam triūphātis.
Uerens crucē:ausculta āgeloz
mysteria.Et tūc inqt reddet vni
cuiq⁹ scōm opa ei⁹. Nō est dilī-

ctio indei ⁊ ethnici: viri ⁊ mulieris: paupū ⁊ diuitū. Vbi nō ylone: ſed opa cōſideranť. Tu.

1 ℣. Aſſumpſit hodie dñs ieſus tribus diſcipulis montē vt oraret ſubiit excelſum: ſoluſq; oras coram eis trāſfiguratus ē: facieſq; ei⁹ vt ſol reſplēduit. Ac veſtimēta eius vt nix facta ſūt cādida. ℟. Vt aūt teſtionīū haberet a lege et prophetis: hinc inde cum eo moyſes et helias viſi ſunt in maieſtate. Ac. Lectio .ſ.

AMē dico vobis: ſunt q̄dā de hic ſtātibus/q̄ nō guſtabūt mortē: donec videāt filiū hois veniētē in regno ſuo. Terrorē apl̄oꝝ ſpe medicari voluerat p̄miſſoꝝ: dicēs. Filius hois vētur⁹ ē i gl̄ia p̄ris ſui cū āgelis ſuis. Inſ̄ auctoritate iudicij̄ addita iudiciū addidit: ⁊ reddet vnicuiq; ſz opa ſua. Potat apl̄oꝝ tacita cogitatio: iſtiuſmodi ſcādalū ſuſtineť. Occiſionē ⁊ mortē nūc dicis eſſe vēturā: q̄ autē p̄mittis te affuturū i gl̄ia p̄ris cū angeloꝝ miniſteriis ⁊ iudicij̄ poteſtate: hoc i dies erit: ⁊ i tpa lōga differť. Preuidēs ergo occultoꝝ cognitor q̄d poſſent obij̄cere: p̄ñtē timorē p̄ñti cōpenſat p̄mio. Quod ēm dicit. Sunt q̄dā de hic ſtātib⁹ q̄ nō guſtabūt mortē donec videant filiū hois veniētē in regno ſuo. Vt q̄lis vētur⁹ ſit poſtea ob icredulitatē nr̄am in p̄ñti tpe demōſtreť.

2 ℣. Coram trib⁹ diſcipulis trāſfiguratus dñs moyſe et helia. Hinc idē ſecū loquētibus oſtēdit ſe in maieſtate. ℟. Vt in ore duorū vel triū teſtiū ſtet oē verbū. Hinc. Lc. ix.

ET poſt dies ſex aſſūpſit ieſus petrū ⁊ iacobū: et ioānē fratrē eius. Quare petr⁹ ⁊ iacob⁹ ⁊ ioānes in q̄buſdam euāgelioꝝ locis ſeparant a ceteris: aut q̄d p̄uilegij hēbāt extra alios apl̄os crebro dicim⁹. Nūc q̄rit quō poſt dies ſex aſſūpſerat eos ⁊ duxerat i mōtē excelſum: cū lucas euāgeliſta octonariū numerū ponat. Sed facilis reſpōſio eſt: q̄z hic medij ponūt dies ibi p̄m⁹ addit ⁊ extremus. Nō ēm dicit poſt dies octo aſſumpſit ieſus petrū /iacobū/ et ioānē: ſz die octaua. Et duxit eos in montē excelſum ſeoꝝſuꝝ. Ducere ad mōtana diſcipulos: pars regni eſt. Ducunt ſeoꝝſuꝝ: quia multi vocati/pauci electi. Et trāſfigurat⁹ ē añ eos. Qualis futur⁹ eſt tpe iudicādi/talis apl̄is appuit. ℣. Primogenitus

3 p̄dij ex ore p̄ris: feci vt oriret lumen in terris: Ego in altiſſimis habitaui: ⁊ thron⁹ me⁹ in colūna nubis. ℟. Priuſq; mōtes fierent aut formaret orbis terre a ſeculo et in ſeculm. Ego. Gl̄ia. Ego. In .ſ. noc.

ā. Rndēs petr⁹ ait ad ieſum: dñe ſi vis faciam⁹ hic tria tabernacula.

p̄ Dēs gētes. ā Accedētes diſcipuli ad dñm ieſum: p̄ris vocē timētes ceciderūt i facies ſuas. ℟. Magn⁹ dñs. ā Añ duos vates treſq; diſcipulos apuit ieſus xp̄s dñs: vt in ore duorum vel triū teſtiū ſtet oē p̄bū. p̄. Quādi. ℟. Adoramus dñm

℣. In aula sancta eius. Ler. iiij.

QUod aũt dixit trãsfiguratꝰ ẽ aũ eos. Nemo puret ꝓtinꝰ eũ formã & faciẽ ꝑdidisse: vel amisisse corꝑis veritatẽ: & assumpsisse corꝑus spũale vel aereũ: ꝙ quõ trãsfiguratus sit euãgelista demõstrat: dicẽs. Et resplenduit facies eiꝰ sicut sol: vestimẽta aũt eiꝰ facta sunt alba sicut nix. Vbi splendor faciei ostẽdit & candor describitur vestiũ: non substãtia tollit: sed glia ꝑmutat. Resplẽduit facies eiꝰ sicut sol. Certe transformatus est dñs in eã gl'iam: qua vẽturus est postea in regno suo Trãsformatio splendorẽ addidit: faciem nõ substraxit. Et si corꝑus spirituale fuerit nõ vestimẽta mutata sunt: que intũ fuere cãdida: vt aliꝰ euãgelista dixerit: qualia fullo sup terraꝫ
4 nõ põt facere. ℟. Clarut magnitudo dei: & vterus apparuit discipulis. Qñ sic voluit trãsfigurari excelsus dñs: vt i ipsa claritate oñderet maiestatẽ. ℣. Assumpsit iesꝰ tres discipulos suos in mõtẽ: & facta est corã eis facies sicut sol: vestimenta eius sicut nix. Qñ. Ic. v.

ET ecce apparuit illi moyses & helias cũ eo loquẽtes. Scribꝫ & pharisei tẽtãtibus eũ & de celo signa poscentibus dare noluit: ꝙ prauã postulationẽ ꝓfutauit rñsione prudẽti. Hic ℣o vt aplꝰ augeat fidẽ: dat signũ de celo. Helia ide descẽdẽte q̃ ꝓscenderat: & moyse ab inferis resurgente. Quod & acham ꝑ esaiã ꝓcipit: vt petat sibi signũ de excelso: vel de inferno. Hã q̃ dictũ est: apparuit illis moyses & helias cum illo loquẽtes: & in alio refert euãgelio. Nõ nũciasset ei q̃ hierosolymis passurꝰ eẽt lex oñdit & ꝑphete: q̃ & passionẽ dñi & resurrectionẽ crebris vocibꝰ nũciarũt. ℟. Hodie in monte trãsfigurato dño aperti sunt celi: et nubes ꝓclara sup eũ descendit: & vox ꝑris intõuit. Hic est filiꝰ me⁹ dilectus: in q̃ mihi ꝓplacui. ℣. Intõuit de celo dñs: & altissimus super attonitos discipulos dedit vocem suam in nube tonãtẽ. Hic est. Lctõ. vj.

RElpondens autẽ petrus dixit ad iesum. Dñe bonum ẽ nos hic esse. Qui ad mõtana cõscenderat non vult ad terrena descẽdere: sed semp in sublimibus ꝓmoueare. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnũ/ moysi vnum/ & helie vnũ. Erras petre sicut & alius euãgelista testat: nesciꝫ q̃d dicas. Noli tria tabernacula q̃rere: cũ vnũ sit tabernaculũ euangelij: in q̃ lex & ꝓphete recapitulãdi sunt. Si aũt q̃ris tria tabernacula: nequaq̃ seruos cuꝫ dño ꝓferas: ꝙ hec tria tabernacula imo vnũ ꝑri & filio & spũi sctõ: vt q̃ ẽ vna diuinitas/ vnũ sit in pectore tuo tabernaculũ. ℟. Discipuli xpi nubis lucide splõdore obũbrati: voce dei ꝑris de nube clamãtis ꝓturbati. In factõ ceci-

dere. ℟. Tante tamq; reuerēde bi-
lionis nouitatem nō ferētes. In.
Ps̄a. In ea. In. ij. noc. ā. Celi ap
ti sunt sup eū: & vox ps̄is audita ē:
hic ē filius me⁹ dilect⁹/hūc audite.
℟. Dñs reg. exul. ā. Vox dcelo
tonuit: & vox ps̄is audita ē: hic ē fi-
lius me⁹ in q̄ mihi bñ cōplacui: ipz
audite. ℣. Cāta. ā. Visionē quā vi
dist; nemi dixerit; donec filius hois
resurgat a mortuis. ℟. Dñs reg.
tralcā. ℣. Dñe miserere nr̄i. ℟. In
tonuit de celo dñs. ℣. math. l. vij

Cp. 17 IN illo tpe. Assumpsit ie-
sus petrū & ioānē et iacob-
um fratrem eius: et duxit il-
los in montē excelsum seorsuz.
Et ꝛ. Omelia beati leonis

QUm euāgelica lectio dilectissi
mi (que per aures corporis in-
troiuit in interiorē mentiū no-
strarū audientiā) ad magni sa-
cramēti nos intelligētiā vocat:
subtiliter eā indagare laborem⁹
Quā aspirāte gr̄a dei facilius
asseqūmur: si cōsiderationē nr̄az
ad ea que paulo superi⁹ sūt nar
7 rata referamus. ℟. Hodie pater
de celis testificat⁹ est filiū: quo au-
dito discipuli timuer̄t valde: ps̄tra
tiq; sunt ad vocē dicētē. Hic ē filius
meus: in quo mihi bñ cōplacui. ℣.
Celi aperti sunt super eū: et vox pa
tris audita est. Hic est filius. l. viij.

SAluator eūm humani ge-
neris x̄ps de⁹ cōdēs eā fi-
dē q̄ ipios ad iustitiā reuocat: &
mortuos p̄uocat ad vitā: ad hoc
discipulos suos doctrine monu-
tis & operū miraculis ībuebat:
vt idem et vnigenit⁹ dei filius
hois crederet. ℣ō vnū horū si-
ne alio p̄roderat ad salutē. Et
equalis erat piculi dñm tesum
x̄pm/aut deū tātūmodo sine ho
mine: aut sine deo solū hoiem
credidisse: cum vtrūq; esset pa-
riter ꝑditēdū. Q̄z sicut deo vera
hūanitas: ita hoi ierat v̄a diui
nitas. ℟. Delcēdētib⁹ illis de mō 8
te. p̄cepit ihesus dicēs nemini di-
xerit; visionē quā vidist;: dōec filius
hois a mortuis resurgat. ℣. Ne mors
eius alit; mō ipediret: si hec visio
stati i pplos diuulgaret. p̄ze. l. ix.

ADhuc eo loquēte: ecce nu
bes lucida obūbrauit eos
et vox de nube dicēs. Hic ē filius
meus dilectus: in quo mihi bñ
cōplacui: ipsum audite. Q̄z im
p̄udēter interrogauerat: p̄pter ea dñi rationē nō meretur:
sed pē rñdet p filio: vt verbum
dñi ꝑpleret. Ego testimonium
nō dico de me: sz pē q̄ me misit
ipse p me dicit testimoniū. Nu
bes aūt videt lucida & obūbrat
eos: vt q̄ carnale i frondib⁹ aut
tentorijs q̄rebāt tabernaculū:
nubis lucide operiet vmbraculo. Vox q̄q; de celo p̄is loq̄ntis
audit: q̄ testimoniū phibeat fi-
lio/et petrū errore sublato do-
ceat vitatē: imo p petrū cetos-
q; apl̄os. Hic est (ait) filius me⁹
dilectus. Huic fidē est taberna
culū: huic obtēperandū. Hic est
filius: illi serui sunt moyses et
helias: debēt & ipi vobiscū i pe-
netralib⁹ cordis sui dño tabe-

9 nāculū ꝓparare. ℟. Videſ petr⁹ moyſen ⁊ heliā i gl̄ia ⁊ ieſum i me dio eoꝝ vt ſolē ſicute fulgētē ait. Dñe: bonū ē nos hic eſſe. Sibi⁹ faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū/moyſi vnū/⁊ helie vnū. ℣. Petrus vero et qui cū illo erant baldē letificati viderūt maieſtatē dominī et eos gloriosos hincinde cū illo: ⁊ ait ad ieſum petr⁹. Domine. ℟. Si. ℣. Adorem⁹ patrē ⁊ fi. ℟. Regnantem. vtſ. Inlau. ān.

ACceſſit ieſus ⁊ diuine vocis pauore ꝓſtratos tetigit diſcipulos ſuos dicens: ſurgite ⁊ nolite timere. ℣. Dñs regē. ā. Jeſus ad diſcipulos iacētes accēſſit: tetigit: ſurgere ꝓcepit: ne timerent dixit eis: q̄ ſurgētes ꝓter ieſum neminē viderūt. ℣. Jubilate. ān. Vt teſtimoniū haberet a lege ⁊ ꝓphetis: i medio moyſi ⁊ helie trāſfiguratꝰ appa ruit ieſꝰ. ℣. Deꝰ deꝰ. ān. Lex ꝙ moyſen ſignata ē ⁊ ꝓphetie per heliam: q̄ in maieſtatevnū ſunt cū dño fulgētes in mōte ⁊ loquentes. Cāti. Vñō. ān. Deſcēdentib⁹ illis de monte ꝓcepit ieſus dicens: nemini dixeritis viſionem donec a mortuis filius hoīs reſurgat. ℣. Laud. Cp. Saluatorē. Hy⁹.

O Nata lux de lumine/ieſu redemptor ſeculi: dignare clemens ſupplicū laudes ꝓce ſq̄ ſumere.

Qui carne quondā ꝛtegi/dign atus es ꝓ pditis: nos mēbra confer effici/tui vti corporis.

Qui ꝛe ſole vultu flammeus/vt nix amictu cādid⁹: in monte dignis teſtib⁹/ apparuiſti cōditor.

Qui ates alumnis additos/tuis alumnis ꝛkerēs: vtriuſq̄ diuinitatis/deum dediſti credere.

Qui e vox paterna celit⁹/ſuū vocauit filiū: quem nos fideli pectore/regem fatemur glorie.

Qui oncede nobis q̄s/alumnis micare moribus: vt ad polor gaudia/bonis behamur actibus.

Qui audes tibi nos pangimus/eterne regū rex deus: qui trin⁹ es atq̄ vn⁹ ꝓ cūcta regnās ſcl'a Amē. ℣. Sic nomen dñi. ℟. Et hoc. ā. Tecīb⁹ diſcipulis de ei⁹ morte turbatis/ne de tibi ꝓdicta reſurrectōe dubitarēt trāſfigurat⁹ dñs gloriā quā ꝓdixerat oſtdit. cū. Vñ⁹. oz.

DEus qui vnigenitū tuū hodierna die mirabilit trāſfiguratū celit⁹ vtriuſq̄ teſtamenti patrib⁹ reuelaſti: da nobis q̄s vñplacitis tibi actib⁹ ad eius ſempcōtemplandā pertingere gloriā: in quo tue paternitati optime cōplacuiſſe teſtatus es. ꝓ eūdē dn̄. Ad. j. ā. Accēſſit ieſus. ℣. Deꝰ i noīe. ℟. Jeſu xpe fili. cūalt. ℣. Qui de virgine. Ad. iij ā. Jeſus ad diſci. ℣. Legē po. Cp. Saluatorē. ℟. Adorem⁹ patrē ⁊ filium cū ſancto ſpiritu. Alia alia. ℣. Regnantem in maieſtate ſua. Alia. ℣. Dies ſanctifi. Ad. vj. ān. Vt teſtimo. ℣. Defecit. Capm.

NOtam facimus vobis dn̄i nr̄i ieſu chriſti v̄tutem et ꝓſcientiā: ſpeculatores facti illius magnitudinis. Deo gr̄as. ℟. Dies ſanctificatus illu- 1.pe.1.

pit nobis. Alla alla. Venite gētes/ adorate dñm. Alla. ℣. Adorate dominū. Ad. ix. ān. De ascendentibus illis. ps. Mirabilia. Caplm.

ℵ Ccepit dñs ihesus a deo patre honorē et gloriam voce delapsa huiusce modi adeū a magnifica glia: hic est filius meus in quo mihi complacui. Deo grās. ℟. Adorem⁹ dñm, Alla alla. ℣. Adorate deum. ℟. Omnes angeli eī⁹. Ad. ij. vesp. ān. Accessit ihesus. ℣. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir. Laud. pueri. In exitu. cp̄. Saluatorē. ℟. Confirmandis ꝫ ad veri cultū scientiam prouehendis discipulis, Moyses ꝫ helias cū dño loquētes apparuere. ℣. Cū christi euāgeliū a lege ꝫ prophetis testimoniū constat habere. Moyses. Glia. ℟. O nata. ℣. Adorem⁹ patrem. ℟. Regnantem. ān. Hodie ad patris vocem transfigurato dño moyses et helias affuerūt splendidi/excellum eius quem completur⁹ erat loquentes. Cāti. Mgt. ora. De⁹ q̄ hod.



℣ Festū dulcissimi nominis ihesu fiat vij. idus augusti. fest. matus duh. Octa. cū regi. choꝛ. Ad p̄mas vesp̄as super p̄os ān. Ab solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomen dñi ihesu benedictum alla. ps. Laudate pueri. ān. Omnis cui⁹cūq; inuocauerit nomen dñi saluus erit. alla. ℣. Dilexi. ān. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: et nomen dñi inuocabo alla. ℣. Credidi. ān. Illuc enim ascenderunt tribus tribus dñi testimoniū israel ad confitendum nomini dñi alla. ps. Letatus sum. ān. In conspectu āgelorum psallam tibi: adorabo ad tēplū sanctū tuū/ ꝫ cōfitebor noī tuo dñe alla. ps. Cōfitebor. iiij. Cb.

℣ Militauit semetip̄z dñs ihesus/ fact⁹ obediens vsq; mortē: mortē aūt crucis. Propt quō ꝫ deus exaltauit illū ꝫ donauit illi nomē qō ē sup oē nomē: vt in noīe ihesu oē genu flectat: celestiū terrestriū ꝫ infernorū. D. g. ℟. Magnificate dñz mecū: ꝫ exaltemus nomē eī⁹ in id ipm. Qz in eo letabit cor nr̄m: ꝫ in nomine scō eī⁹ speravimus. ℣. Narrate oia mirabilia eius: laudamini in noīe scō eius. Quia. Glia. Et. Hymn⁹

℣ Exultet cor p̄ corde⁹/ sonāte ihesu nomine: p̄cellit in delicijs/ oī plenū dulcedine.

Nomē exortās miseros/ ihesus q̄ sanat scelera: nomē deterrens inferos/ nomē fugās mortifera.

Nomē sonās suauiter/ in metro ꝑla carmine: qō leuat nos alacriter/ mulcēs suo solamine

Nomē excelsuz resonet/ ihesus in orē oīm: ꝫ cor cū vote consonet/ vt sanet omne vitium.

Ihesu salus peccantium adesto nostris p̄cibus: ꝑs director errantiū/ ꝫ parce nr̄is actibus.

Nomen tuū nos muniat/ p̄ce-

sernās a piculis: ꝛ in bonis perficiat / amotis cunctis maculis.
Tibi christe sit glozia / fulgēs hoc sacro nomine: honoz tuus sit latria iesu benigne domine.
Glia tibi dñe q̄ nat⁹. ℭ Benedictus ꝟ. ozen sine hymnoz p totas octa. qñ de octa. fit festu. ꝟ. Ois terra adozet te de⁹ ꝛ psallat tibi. ℟. Psalmū dicat nr̄i tuo dñe. ān. Ego aūt in dño gaudebo ꝛ exultabo in deo iesu meo: q̄ fecit mihi magna qui potens est: ꝛ sanctū nomē eius. alla. Cantic. Magt. oz.
Deus q̄ gliosissimū nomē iesu chr̄i vnigeniti filij tui fecisti fidelib⁹ tuis summo suauitat affectu amabile: ꝛ malignis spiritib⁹ tremēdum atq; terribile: ꝛcede ppiti⁹ vt oēs q̄ hoc nomē iesu deuote veneran tur in terris: sancte cōsolatiōis dulcedinē i psenti pcipiāt: ꝛ in futuro gaudiū exultatiōis ꝛ interminabilis iubilatiōis obtineāt. p eundē dn̄m. ꝛ cet. Deinde fiat sole. mēo. ō trāslig. ā. Hodie ad pēs. ptē. ⁹. Adozem⁹ patrē et filiū. oz. Deus q̄ vnige. De dñica de trinitate psatum fiat mēo. si ꝛtingat. De. s. donato nulla penit⁹ fiat mēo. Ad ꝛpl. ā. Miserere mihi dñe: secūdū iudiciū diligētiā nomē tuū. ℟. Cū inuoca. ℣. Tu in nobis. Hym⁹. Alma cho. ℟. Custodi nos. ān. O rex gloziose. cāti. Nūc dimittis. ōre her oia ad cōpleto. post pos. Ad mat. Inuit. Honozemus exaltemus nomē iesu nobile. Exultemus iubilemus est summe diligibile. ℟. Venite. Hym⁹.

Iesu dulcis mēoria / dans vera cozdis gaudia: sup mel ꝛ oia / dulcis ei⁹ pzesentia.
Nil canitur suauius / auditur nil iocūdius: nil cogitatur dulcius / q̄ iesus dei filius.
Iesu spes penitētib⁹ / q̄ pius es petētib⁹: q̄ bonus te querentibus: sed quid inuenientibus?
Iesu dulcedo cozdiū / sonsvite lumen mentium: excedis omne gaudium / et omne desiderium.
Nec lingua pōt dicere / nec litera expzumere: expertus nouit credere / q̄d sit iesum diligere.
Iesu rex admirabilis / et triūphatoz nobilis: dulcedo ineffabilis / totus desiderabilis.
Mane nobiscū dñe / nos tuo replēs lumine: pulsa noctis caligine / tua pasce dulcedine.
Glia tibi dñe / q̄ nat⁹ es de vgie Jn. s. noc. ā. Hi in curribus ꝛ hi in eq̄s nos aūt in noie dñi dei nr̄i magnificabimur. ℟. Exaudiat te dn̄s. ā. Mēoz ero nobis tui dñe: i oi gnatiōe ꝛ gnatione. ℟. Eruct. ā. Sēt nomē tuū iesu dñe sic ꝛ laus tua in fines tre. ℟. Magn⁹ dñs. ℟. Laudabo nomē dei cum cāntico. ℣. Et magnificabo eum in laude. Lec. s.

Jam festū festo succedit: leta mēs trāsfert et terra iubilat diffusis gaudijs plenis honoze. Heri celebrauimus iesum in celso mōtis vtice trāsfiguratū: hodie in imis tris humilitatū. Heri qualis apud patrē erat iesus pdebat cozpozis

sui candore: hodie celebramus quō latens diuinitas opat nīa sub humili natura sacramēta salutis. Heri quales eram⁹ ēm spem suo ostendit splendore: ho die quales secūdū fidē beato de bemus viuere more. Heri suā nobis charitatem ꝓmēdauit ad ꝓmiū: hodie ministrat sua cha ritas ad meritū. Illa i patria: ista in via. Illa in glia cōsum māte: ista i doctrina cū grā mi sericorditer cooperāte. Tu. ℟. 1 Tu es ipse rex me⁹ & de⁹ me⁹: qui mādas salutes iacob. In te inimi cos nros bētilabim⁹ cornu: & i nomine tuo sperne mus insurgētes in nobis ℣. Exurge dñe adiuua nos & redi me nos ꝓpter nomē tuū. In. ℣.

In hac solennitate charis simi nostra spes tota erigitur: fides augetur: charitas diffunditur: summe et individue trinitatis alma maiestas magnifice cōmēdat. Et iubilantibus celestis curie ordinibus in mentis excessu famulant ethe rei ciues. Rosei applaudūt martyres: q dū ihesus est in aio robur: victores ꝓclytos noscunt Et confessores candidi laudāt cum canore iubilo: dū ihesus vt mel dulcescit in ore. At dū melos suauis ihesus pulsat ōgines aures: filie hierlm canentes curlitant: hymnidice gaudent: cateruatim exultant: & i simul oēs ōmordia salutis dicentes. Ihesu nra redēptio: amor & desi- 2 derium. ℟. Salnos fac nos dñe de⁹ nr: et cōgrega nos de nīōib⁹. Vt cōfiteamur noi tuo sctō: & gliemur in laude tua. ℣. Et sperēt i te q nouerūt nomē tuū: qm nō derelicsti q rentes te dñe. Vt cōfiteamur. ℣. tu

Hec est illa preclara festiuitas: quā patres diu suspirarūt/ longe ante ꝓdixerunt ꝓphete/ mystice significauerūt figure/ ac tādē ille ꝓnymphus gabriel celestis nūciauit marie Nō em ex te nascet sctm vocabitur fili⁹ dei: & nomē ei⁹ ihesus. Ihesus fons vite signatus: qui quatuor in riuos se diffundit p plateas. Ihesus a deo nobis factus est sapientia/ iustitia/ sanctificatio/ atq redēptio. In predicatione sapiētia: iustitia i peccatoꝝ absolutione: in conuersatione sanctificatio / in passione redēptio. Unde scriptū ē. Tres riui fluxerūt a ihesu: verbū doloris in q ꝓfessio/ sanguis aspsionis in quo afflictio/ aqua emundatiōis i qua ꝓpūctio designat. ℟. Osculetur me osculo oris sui 3 q melioza sunt vbera tua vino: fragrātia vnguētis optimis. Oleum effusum nomē tuū. Ideo adolescentule dilexerūt te. ℣. Trahe me post te: curremus simul in odorē vnguentoꝝ tuoꝝ. Oleū. Glia. Ideo. In ℣. not. ān. De⁹ in noie tuo saluū me fac: & in virtute tua iudica me. ps. Ipsum. ān. Sic psalmū dicā noi tuo in seculū seculi: vt reddā vota mea de die in diē. ps. Exaudi de⁹ deprc. ān. Sit nomen ei⁹ vbidictū in secula: q natus est de ōgine mā-

eia. ℣. Deus iudiciū. ℟. Benedic aīa mea domino. ℣. Et oia q̄ intra me sunt noī sancto eī⁹. ℟. iiij.

HOc est nomē qđ paul⁹ poꝛtabat coꝛā gētib⁹ ⁊ regibus vt lucerna sup cādelabꝛū. Mirabile ē em̄ ac suauissimū. Vnde q̄dā ait. Si scribas/si cō feras: nō sapit mihi nisi legero ibi iesum. Si disputes aut conferas: nō sapit mihi nisi sonuerit ibi iesus. Iesus ergo nomē dulce et delectabile: nomē conſoꝛtās pcōꝛē: et nomē btē spei. 4 Ergo iesus: esto mihi iesꝰ. ℣. In semita iudicioꝝ tuoꝝ dñe sustinuimus nomē tuum: et memoꝛiale tuū in desiderio aīe. Anima mea desideranit te in nocte: sed ⁊ spiritus meus in pcoꝛdijs meis: de manebi gilabo ad te. ℟. Vere tu es deꝰ absco dit⁹ deus israel saluatoꝛ. Aia. ℟. v.

OEcptereat nos huius sacratissimi nominis multa virtuositas. Hoc est nomē qđ cecis ꝓtulit visum/surdis auditū/claudis gressum/mmonē mutis/vitā moꝛtuis/totāq; diaboli potestatē de obsessis coꝛpoꝛibus virt⁹ hui⁹ nois effugauit. Nec pfecto minoꝛis excellentie et sublimitatis: q̄ ōtutis. Vnde scriptū est. Nomē saluatoꝛis mei: fratris mei: carnis mee sāguinis mei. Nomē seculis absco ditū: sed in fine seculoꝝ reuelatū. Nomē mirabile/nomen ineffabile/nomē inestimabile: imo eo mirabili⁹ quo inestimabile: eo magis gratū quo gratuitū. ℟. Obsecro aūt vos frēs ꝙ nomen dñi nr̄i iesu xp̄i. Vt id ipm dicat; oēs: ⁊ nō sint i vob; schisma ta. ℣. Discedat ergo ab iniq̄tate ois qui nominat nomen dñi. Vt. ℟. vj.

HOc autē nomē impositū est ei ab eterno/ab āgelo/et a pēe ioseph. Ab eterno: cum iesus a potētia saluandi saluatoꝛ iterpꝛetat. Ab angelo: cum ab habitu saluādi saluatoꝛ dicitur: qđ ei ꝙuenit a sue ꝙceptionis p̄ncipio: a patre suo ioseph hoc nomē ipositū est: cū ab actu passiōis et nr̄e redēptiōis future iesus saluatoꝛ appellat⁹ est. ℟. Jesus nazarenus rex iudeoꝝ 6 fili dei viui miserere mei: iesu fili dauid miserere mei. Vt videā bonitatē dei. Et visitē tēplū eius. ℣. Aspice in me ⁊ miserere mei sc̄m iudiciū diligētiū nomē tuum dñe. Vt. Glia. Et. In iq̄. noc. ā. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: ⁊ ꝓp̄ gloriā noīs tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius esto pctis nr̄is ꝓpter nomen tuū. ℣. Deꝰ veñ. ā. Cōfiteboꝝ tibi dñe deꝰ meus in toto coꝝde meo: ⁊ glificabo nomē tuū in eternū. ps. Inclina dñe. ā. Afferte dño p̄ie gentiū afferte dño gloriā ⁊ honorē: afferte dño gloriā noi eī⁹. ℣. Cāte. j. ℣. Nō nob̄ dñe nō nob̄. Sz noi tuo da gloriā. ℣. math. 5

IN illo t. Angel⁹ dñi appuit in somnis ioseph: dicēs. Joseph fili dauid noli timē accipe mariā ꝙugē tuā. Et ꝙ. Dñs. oug. ℟. j. Cap. 1.

Joseph mariā noluit traducere: voluit eā diffamare: sed vo-

luit eã occulte dimittẽ. Occulte eã a se dimittere volebat sicut pius: sicut mãsuet⁹: sicut misericors. Juste humiliãs se in oib⁹ cauebat ⁊ timebat sibimet illi⁹ tãte sctitat⁊ gñationẽ adhibere. Idcirco dixit dimittã eã: et a me lõge faciã eã et a cognatiõe mea. Maior eñ ẽ ei⁹ dignitas: superexcellit ei⁹ sctitas: nec mer⁊ gruit dignitati. Hec autẽ eo cogitãte: ãgel⁹ dñi p visũ apparuit illi: dicẽs. Quare dubitas ioseph? Quare iprudẽs cogitas? Quare irrõnabilr meditat⁊? De⁹ est ei q gñat. Nõ ei nascẽ ex ea de spũ scto ẽ: qz scz huius natiuitat⁊ cooperator spũs sctũs ẽ. Ille qdem ẽ de q scriptura pnũciauit dicẽs. Puer nat⁹ est nob⁊: ⁊ filiꝰ dat⁹ ẽ nob⁊. Pariet scz filiũ ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ ies⁹. ℟. Ecce 7 ⁊cipies ⁊ paries filiũ: ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ ies⁹. ℣. Hic erit magn⁹ ⁊ filius altissimi vocabitur: et dabit illi dominꝰ de⁹ sedem dauid ptris ei⁹. Et. ⁊c. bij.

Jrgo gñat: et tu ioseph hũc genitũ vocabis iesũ q interpretat⁊ saluator. Ipe eñ saluũ faciet pp̃m suũ a ptis eor. Nõ cab⁊ scz nomẽ ei⁹ hoc qõ añ fuit qõ añ scla noiatũ ẽ. Nõ ei tu ei ipones nomẽ: nec ex te ei vocabulũ ⁊stitues: sz noiã ⁊ voca ex ultãto iesũ: id ẽ saluatorẽ eũ cẽ testare. Ex tpe ies⁊ cepisse salnarene ⁊lderes: sz cẽ antiq̃ssimũ saluatorẽ. Ipse eñ saluum faciet pp̃m suũ a ptis eor. ℣ Cũ appropinq̃asset ielus hierosolymis: turbe q̃ pcedebãt ⁊ q̃ seq̃bãtur clamabãt dicẽtes osanna filio dauid bñdict⁹ q̃ venit i noie dñi. Rex isrl osanna i excelsis. ℟. O dñe saluũ me fac o dñe bñ ꝓsperare: bñdict⁹ qui venit in noie dñi, Rex. Lec. ix. 8

Dño etem̃ p hoc ꝓbũ ꝓclara dessignauit: q ⁊ de⁹ fuerit ⁊ dñs ꝓus añ incarnationẽ xp̃s: et q ppl⁹ ei⁹ ab eo saluandus iã tũc annũciabat. Et ideo dictũ est. Ipse saluabit populũ suũ a ptis eorũ: vt vere deus. Dei eñ est vtutis a ptõ saluare vel peccata dimittere. Juste ergo filiꝰ dei hñs ppl'm suũ venit (vt dictũ est) ip̃m liberare a ptis atq̃ saluare: siue ex iudeis siue ex gẽtib⁹. De quo ipe p pphetã iã fuerat elocut⁹ dicens. Dñs dixit ad me filiꝰ me⁹ es tu ego hodie genui te. Pete a me ⁊ dabo tibi gẽtes hẽditatẽ tuã et possessionẽ tuã terminos tre Ipse saluabit pp̃l'm suũ a ptis eor sãguie videlz suo clictos redimẽs/ morte sua de morti eos liberãs ptãte. Tu. ℟. Hec añ scripta sũt vt credatis q ies⁹ ẽ xp̃s filiꝰ dei. Et vt credẽtes vitã habeat⁊ In noie ei⁹. ℣. Confitemini dño et inuocate nomẽ eius: ãnciate inter gẽtes opa eius. Vt creda. Ossia. In noie. cãti. Te deũ. In lau. ℣. Adiutoriũ nr̃z in noie dñi. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terrã. ãn. Vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ ies⁹: qõ vocatũ ẽ ab angelo ꝓsq̃ ibẽ ⁊ceperat. ar. ℣. Dñs reg. ãn. Laudate nomẽ dñi nr̃i iesu x̃pi 9

qñ suauis ē ipse/ꝙ i cēlñ mia ei⁹. all'a. ps. Jubilate. ān. Bñdicā te dñe ihesu in dita mea: ꝙ in noie tuo leuabo manꝰ meas. al'. ō. Deꝰ deꝰ. ān. Justi tulerunt spolia ipiozñ et decātauerūt nomē tuñ dñe: ꝙ victri cē manñ tuā laudauerūt pariꝛ dñe deꝰ nr̄e. ℟. Bñdicite. ā. Juuenes ꝙ ẏgines senes cū iunioziꝫ laudent nomē dñi: qz exaltatū est nomē ei⁹ solius. all'a. ps. Laudate. ℂpn.

I. coz. I OMnibus qui inuocāt nomē dñi nostri ihesu xp̄i in omni loco ipsoz et nostro: gr̄a vobis et pax a deo patre nr̄o et dño ihesu chzisto. Deo gr̄as. hyꝫ

IEsu auctoz clementie/ totius spes letitie: dulcoris fons ꝙ gr̄e/ vere cozdis letitie.

Iesu decus angelicum/ i aure dulce canticū: in oze mel mirificum/ in cozde nectar celicum.

Iesu flos mr̄is ẏginis/ fauus mire dulcedinis: decus humani generis/ da lucē veri luminis.

Iesu sole serenioz/ et balsamo suauioz: omni dulcoze dulcioz/ pze cunctis amabilioz.

Iesu sūma benignitas/ mira cozdis iocūditas: icōpzehēsa bonitas/ nos stringat tua charitas

Rex virtutum rex glozie/ rex insignis victozie: iesu largitoz gratie/ honoz celestis curie.

De celi choꝛꝰ pzedicat/ ꝙ tuas laudes replicat: iesus ozbem letificat/ et nos deo pacificat.

Glia tibi dñe q̄ natus. ℟. Sit nomē dñi bñdictū. ℣. Ex hoc nūc et vsq; in scz. ā. Joseph fili dauid noli timere accipe mariā cōiugem tuā: qđ enī in ea natū ē de spū scō est: pariet aūt filiū: et vocabꝭ nomē eius ihesum: ipse enī saluū faciet populū suū a pcis eoꝝ. cāt. Bñd. oz. Deus q̄ gl'iosus. ād. j. ā. Vocatū. ps. Deꝰ in noie. ān. Gr̄as tibi. symeō. Nuicūq;. ℂp. Regi seculoz. ℟. Jesu xp̄e. cum al'a. ℣. Qui de ẏgine. ād. iij. ā. Laud. ps. Legē po. cp̄. Oibꝰ q̄. ℟. Lauda bo nomē dei cū cantico. all'a al'. ō. Et magnificabo eū in laude. all'a all'a. ō. Bñdic anima mea dño. ℟. Et oīa q̄ intra me sunt noi sancto ei⁹. oz. Deꝰ q̄ gl'iosiss. ād. vj ān. Benedicā te. cp̄. Defecit. cp̄.

Colo. 3 OMne quodcūq; facitis in verbo aut i ope: oia i noie dñi nr̄i ihesu xp̄i facite: gratias agētes deo ꝙ pr̄i ipm. ℟. Bñdic aīa mea dño. al'. al'. ō. Et oia q̄ intra me sunt noi sancto ei⁹. All'a ō. Non nobis dñe non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloziā. ād. ij. ān. Juuenes. ps. Mirabilia. cp̄.

2. thes. 3. DEnūciamus aūt vobis in noie dñi nr̄i ihesu xp̄i vt subtrahatis vos ab oi fratre ābulāte ioꝛdinate: ꝙ nō sz traditionē quā acceperūt a nobꝭ. ℟. Nō nobis dñe nō nobis. All'a al'. ō. Sed noi tuo da gloziā. al'a. ō. Sit nomē dñi ihesu bñdi. ℟. Ex hoc nūc. oz. Deꝰ q̄. ād. ij. vel. ā. Vocatū est. ℣. q̄ ad vel. dicāt p totas oct. cp̄. Oibꝰ q̄. ℟. Hec aūt scripta. hyꝫ Exultet coꝛ. ℣. Oīs terra. ā. Exurgēs aūt ioseph a somno fecit sicut pceperat ei angelus

dñi: ⁊ accepit cõiugẽ suam: et non cognoscebat eam donec peperit filium suũ primogenitũ: et bocauit nomen eius iesum. all'a alr. Cãti. Magt. oõ. Deꝰ q̃ gl'iosissimũ. Nulla fiet mẽo. in audientia: neq; sub silẽ. nisi quãdo hoc fes. in sab. ⁊tige. tũc fiet mẽo de d. et de trinit. sub silen. vel qñ hoc fes. in do. ⁊tige. tũc fiat mẽo. de do. Vbi tamẽ non celebrat hoc fes. nois iesu hac die fiat plenũ seruu. de. s. donato quacũq; fer. extra do. ⁊tige. nisi mẽo. b. mar. aut fes. loci vel alia sibis ⁊mẽo. hoc impedierit. Silr fiat de aliis fes. in. l' infra oct. huiꝰ fes. ⁊tig. vbi dicte octa. nõ celebrãtur cũ regi. cho. ℂ Sancti donati epi et marty. cpin. Dis ponti. Dñe.

DEus tuoꝝ gloria sacerdotũ pmia (q̃s) vt sancti martyris tui donati atq; põtificis cuꝰ festa celebramꝰ sentiamus auxiliũ. Per do. Ad mat. tres ic. fiat cũ mmr. limp. ic. s.

BEatus donatꝰ nutritꝰ a sctõ pigmeneo pbẽo: in diuinis ⁊ hũanis literis eruditꝰ est. Cũ quo iulianꝰ subdiaconꝰ ordinatꝰ: reiecto gradu ad ipm aspirauit Qui btm pigmeneũ rome custodia tenens: pcem ⁊ matrẽ bti donati gladio occidit Donatꝰ vero lectorꝛha [ic. q. bitauit cũ hilario monacho: seruiẽs deo orationibꝰ ⁊ vigilijs. Defũctoq; btõ satyro episcopo in locũ eius donatus successit. Quo missã celebrãte ipellẽtibꝰ paganis: calix de manu diaconi corruẽs ⁊fractꝰ est. Quẽ vir dei donatus edicto crucis signo: instatũ pstinũ reintegrauit. l. iij.

Deniq; tẽtus btũs donatus a quadriano augusto: simulq; cũ illo btũs hilariꝰ iubet sacrificare. Quibꝰ renuentibꝰ hilarius fustibꝰ cesus spm exhalauit. Donatꝰ vo ore eius lapidibus ⁊tulo: in carcere recludit. Vbi cũ dñs p eũ multa miracula operaretur: gladio pcussus est.

Cetã de cõbniꝰ mar ℂ Octa die et q̃tidie infra oct. nois iesu vbi celebrant cũ re. cho. qñ fit seruu. de oc. nisi in do. hoc modo fiat seruu. Ad mat. tuut. hyꝰ ãe pi sicut i pma die. ỹ. ⁊ Re. sctm ordi. noc. dicãt. Ãnlau. ỹ. Adtutoriũ nrm. In laud. hec sola ãm. Vocatũ. pi ⁊lisabet. ch. hyꝰ. ⁊ ỹ. sicut in. j. die. Quotidie p oc. nisi in do. ⁊ in oct. die sup cã. Bñdꝰ. et Magt. ỏz vna de q̃nq; ãis super pos. ad. j. vel. p ordi. cũ frequenti rpetiõe earũdẽ. Silr fiet ad mẽo. de octa. qñ de aliquo sctõ infra octa. fit seruu. cum ỹ. Dis terra. ad vel. ⁊ Sit nomẽ dñi. ad mat. mẽo. de fes. in. ic. ⁊tig. ⁊ de sctõ laurẽ. post fest. ipsiꝰ celebratũ. Ad. j. ⁊ ad alias hor. oña fiãt sicut i. j. die pter ã. sup dm. Mulcẽq;. q̃rit. Te iure. ⁊ on. Dñe scæ pr. Ad vel. oña fiãt sicut i. j. die. pter Re. qd nõ dicit. et ã. sup cã. Magt. q̃rit vts. dictũ est. Cõplet. per totas oc. nõ mutabit: nisi qñ de aliquo sctõ

agitur: tūc eñ fiat sicut in festo sāc trinitā. Si dies do. ifra oc. ētig. ola fiāt sicut ifert⁹ i seruido. ifra oc. sūt notata. ¶ Scōa die de ꝓcessu nois iesu. lc. j.

QUoniā libet de ꝓsolationis plenitudine sacri nominis iesu diutius ꝓtemplādo immozari. Videam⁹ igitur de incōpzehēsibili hui⁹ sacratissimi nomis institutiōe q̄bus nēpe literis integratur: ꝫ qoztassis nō videbitur inutile nec deerit deuotis venerabile sacramētū. Duabus ex syllabis iesus cōficitur: paucis tamen literis syllabe cōstituūtur. Sed qd i hac lēay serie charissime q̄ris? Audi. Si eñ (vt ait saluatoz) oēs capilli vēi numerati sunt quos nature adscribitis: quāto min⁹ litere sub nūero pauco (i quay adunatiōe tāta iest copia plenitudinis sapiētie et sciētie dei celi ꝫ terre: ꝫ oiz q̄ in eis sunt) iutilis ꝓsideratio putetur. Lec. ij.

Gloziā pzebuit viro i capillis: arboꝛi i folijs: nec est i obliuiōe eoz: q̄to mag⁹ gloziā nō dabit noi suo in sacri nois iesu literis? In his duab⁹ syllabis latet totū qđ q̄rim⁹: qđ adhuc nescim⁹ qd est: vsq; iesus fiat oia in oib⁹. Opa eñ dei pfecta sūt: nec vnū iota aut vn⁹ aper ꝓteribit donec oia fiant: qz oia numero pōdere et mēsura fecit et statuit. Hui⁹ ergo nois integratio cū opis est dei vnū iota non erit iane. Quare hec oia dico? Qz litere hebzeoz oēs pene interpꝛtabiles sunt: grece aut latine nō sic: neq; barbaroz litere. Sicut nēpe diuinitat⁹ maiestas immēsa dignat sub exigua carnis massa latere: ita ꝫ inundās sue bonitas dulcedinis paucis sub literis signari: ad nostrum gaudiū meritū et pzemiū. l. ij.

Sacrū fres audite mysteriū. Nostre mentis aurib⁹ resonet hoc nomen iesus bñdictū quod apud hebzeos tribus literis cō pzehēdit cū titulo ꝓncipiū vite erēplū ꝓclusiōe: ꝫ ꝓncipiū est cō clusio. Iste ꝓncipiū in die vtus dei i splēdozib⁹ sctoꝝ ante luciferꝝ genit⁹. Iste vbū i ꝓncipio apud deū. Iste ꝓncipiū in quo creauit de⁹ celū ꝫ terrā: et oia q̄ in eis sūt. Iste est q̄ interrogātibus iudeis q̄s esset dixit: ꝓncipiū q̄ ꝫ loquoꝝ vobis. Iste ē cōclusio et finis apud eos in quos fines scl'oꝝ deuenēt: cū vbū dei ꝓncipiū sit: caro finis hoim factum. Iste caput et finis: q̄ oia moꝛte ꝓclusit: cū dixerat ꝓsummatū est. Vñ hic ait zacharias ꝓpheta. In die⁹ illis erit dñs vn⁹ ꝫ nomen ei⁹ vnū. Mēo. de sctō cyziaco loc⁹ q; ei⁹ mar. oꝛ. c.

DEus q̄ nos āma bti cyziaci martyꝛis tui sociozūq; ei⁹ solēnitate lētificas ꝓcede ꝓpitius vt q̄s natalitia colim⁹ vtutē quoq; passiōis imitemur. Ad vesp. de. s. romano fiat mem. cū hac ā. Dixit roman⁹. vō Gla ꝫ ho. oꝛ. Dña q̄s. q̄re i fest. eiusd

Cū vbi nō fūt oc. nois ieſu cū reg. cho. tūc ad mat. de. l. cyria. ſocyſq; ei⁹ ſūt. iij. l. cū iui. dnp.

Diocletian⁹ augul⁹ [l. j. fecit ꝑphēdi ſcm̄ cyriaci romane eccle diaconū cū alijs ſanctis: ⁊ in cuſtodia publica recludi: Vbi cum multo tempore poſit⁹ eſſet: multas per eū dñs virtutes operabatur. Lcō. ij. Eodē tpe arthemia filia ꝑa tozis a demōio verabat: clamāte demōe p os ei⁹. Nil venerit cyriacus diacon⁹: nō exibo. Adductus cyriac⁹ mūdauit eā/que mox ī xp̄z credidit: q̄ baptizata eſt idei ſeruitio pmanens. l. iij. Moztuo diocletiano maximianus filiꝰ ei⁹ tenuit cyriacū ⁊ cōmendauit eū carpaſio vicario ſuo. Jp̄e vo iuſſit picē liq̄ri: et ſup caput cyriaci ifundi. Poſt hec cyriac⁹ in cataſta ſulpēſus fuſtibuſq; ceſus cū alijs multis capite trūcat⁹ eſt. Quoz corpa marcell⁹ papa ſepeliuit. Cet. de cōi plioz mar. Scī romani mar. Ad veſ. ſuo cā. Magt. ē. Dixit roman⁹ ad bt̄m laurētiū: video aīa te iuuenē pulcherrimū: feſtina me baptizare. ℟. Glia ⁊ ho. cm.

Preſta q̄s oīps de⁹: vt q̄ bti romani martyꝝ tui natalitia colim⁹: intercſſiōe ei⁹ ī tui nois amoze roboremur. p. Ad mat. ō. l. romano vbi nō fūt oc. nois ieſu cū reg. ch. iij. l'c. fiāt cū noc. ppt vig. to. tui. fiat ō fe. vſ

Aqua ad mil. q̄ erit ō. vig. l. j.

Am bt̄is laurēti⁹ fuiſſet a miſtr̄ decij ꝓphenſus ⁊ eidē pīs tat⁹: iuſſit eū deci⁹ ī cataſta extendi ⁊ tozq̄ri. Qui dū tozq̄ret: ſubridēs ⁊ gr̄as agēs ait. Bñdictus es dñe q̄ nob⁹ miaz quā meriti nō ſum⁹ p̄ſtitiſti. Da nob⁹ dñe gr̄am tuam: vt cognoſcant oēs circunſtantes quia tu cōſolaris ſeruos tuos. Lectio. ij. Eadē hoza roman⁹ miles credidit xp̄o p v̄ba bti laurentij: ⁊ ait illi. Video aīa te iuuenē pulcherrimū cū liteo extergētē mē bza tua. Quāobz̄ adiuro te p xp̄m ne me derelinq̄s. Hoc audiēs deci⁹: dixit. Victi ſumus p artē magicā. Et iuſſit eū de cataſta ſolui: ⁊ hippolyto reddi. l. z

Veniēs aūt roman⁹ cū aqua miſit ſe ad pedes bti laurētij: rogās vt baptizaret. Quo ꝓcō dictus dixit. Exhibete eū fuſtib⁹ Roman⁹ vo nō interrogat⁹ cepit clamare: xp̄ian⁹ ſum. Tūc iuſſit deci⁹ vt ipſa hoza capite puniret. Duct⁹ igit̄ foras muros poztę ſalarie: decollat⁹ eſt. Cui⁹ corp⁹ iuſtinus ſepeliuit. Ceta de cōi bni⁹ mar. Cū vbi celebr̄āt oc. nois ieſu cū reg. ch. hac die ſiet tm̄ mēo. de. ſ. romano: cū pleno ſeruit. de. iij. dic ifra oc. videlz ō. ſctificatiōe nois ieſu

Poſtra rurſū replicat [l. j. gaudia iſta feſtiuitas facta: vt cui⁹ anim⁹ min⁹ refocillabat ī bti nois ieſu itegr̄tiōe: iā adipe ⁊ pinguedine ſctificatiōis eiuldē repleat aīa ei⁹: et labijs exultatiōis laudet nomen dñi

sctm. Jpa nāq; kelix nois intōtatio lic nos i eo sctificat: vt dignissima laude sup oia sctificet in nobis. Jesꝰ vo salꝰ intōtat. Et merito: q; dñi ē salus ⁊ sup populū suū bñdictio eius. Ic. q.

Iste est verbū qđ misit deus: ⁊ sanauit oēs de iteritiōibꝰ suis. Sic nobis est salus: vt suo actu btō pit sit nr̄i terminus dvloꝝ: ⁊ p deitatē i gl̄ia t̄minus felicitat̄ eterne. Caueamꝰ igit charissimi: ne sibi degeneres simꝰ. Nēpe sicut p bonos gl̄ificat: ita ⁊ p malos ad eius oppzobriū ⁊ xtēptū blasphemat iustꝰ ihesus deus nr̄. Sctificemꝰ illū i nob; vt ⁊ ille nos sctificet in se. Qui nō sctificat iesum: nō sctificabit ab eo. Sāctificamus iesum in nobis: qñ sciētes eū sctm timemus eū/ ⁊ solicite vigilamꝰ ne foꝛte violemꝰ sāctitatē nomis eius per opera mala. Lcō. iā.

Spirat opa salutis: ⁊ exerceat. Jesus it̄ptat salutat̄: nec sine merito. Clamemꝰ ꝓpide singli. Cōuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte irā tuam a nobis Si vero sanguis hircoꝝ aut taurox et cinis vitule aspsus inq̄natos sanctificabat ad emūdationē carnis peccatricis: q̄ tomagis sanguis xp̄i/ quē p nobis effudit abunde: q̄ ⁊ per spm̄ sctm̄ semetipsum obtulit imaculatū deo pr̄i: emūdabit sāctificabitq; scientiā nr̄am ad seruiendū deo viuēti vt digne famulemur ei: ⁊ repromissionem accipiāt q̄ vocati sunt hereditatis eterne. Tu. Mēo. de lcō romano cū oōne supzadicta. Mas dis vel. erūt de. l. laurē. Ad vel: sup nos kel. ān. Puer meus noli timere q; ego sum tecū: si trāseris p ignē flāma nō nocebit te. p̄ se. cp̄.

Qui parce seminat/ parce et metet: ⁊ q̄ seminat in bñdictionibꝰ/ de bñdictionibꝰ et metet. Re. Btūs laurētius dixit, ỽ. Gaudeo, hyꝰ. Martyr dei. ỽ. Dilexit. ā. Btūs laurētiꝰ dū i craticula supiacentꝰ assaret adipissimū tyrānū dixit/ assatū est: iā ỽsa ⁊ māduca: nā facultates ecclie q̄s requiris: i celestes thesauros manus paupū deportauerūt. cā. Mag. oz.

Da nobis q̄s ops deus vt triūphātibꝰ laurētij martyris tui/ quē despectis ignibꝰ q̄summauit i terris: ꝑpetua celoꝝ luce cōspicuū digno fidei feruoꝛe veneremur. p. Mēo. de octa. nois ihesu sol. Hūc eat p̄cess. ad altare eiusdē cantando Re. Oꝛtus est. ỽ. Gl̄ia ⁊ ho. oz.

Da nobis q̄s deꝰ ops vitioꝝ. q̄re i die eiusdē ad mat. In redditu de sācta maria.



¶ Quarta die de s. laurentio. Ad mat. inuit. Regē sempiternū pronis mētibus adoremus. Qui martyrē suū

digne ꝓ meritis coꝛonauit laurentiũ. Ueñ. Martyꝛ dei. Quo pgrederis sine filio pr̃e? quo sacerdos sc̃e sine ministro ꝓperas? Btũs vir. Scis laurẽtius dixit. Noli me derelinquere pr̃e sc̃e: qz thesauros tuos tã erpẽdi quos tradidisti mihi. Quare fre. Quid in me ergo displicuit paternitati tue. Nõ ego te delero fili neqz derelinquo: sed maioꝛa tibi debent ꝓ fide xp̃i certamina. Dñe qd. Beatus ỻxtus dixit. Glia ẽ ho.

POst passionẽ bti ỻxti milites tenuerũt btm̃ laurẽtiñ: ẽ duxerũt eum ad decium Qui dixit ei. Ubi sunt thesauri ecclie? Quo nõ rñdẽte: tradidit eũ valeriano: dicẽs. Exq̃re thesauros ẽ sacrificet dñs. Nõ si noluerit diuersis eũ penis interfice. Valerian⁹ ꝛo tradidit eũ hippolyto: q̃ misit eum in carcerẽ. Leuita laurentius bonũ opus operat⁹ est: q̃ per signũ crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclie dedit pauꝑibus. Cũ apud sedẽ gliosissimi patriarche diaconat⁹ fungeret officio: puritate innocẽtie vite foꝛtissimeqz moꝛtis triũpho apostolico se consoꝛtio copulauit. Et.

Dilpersit dedit pauperibus: iusticia eius manet in seculum seculi. Et.

BEat⁹ laurẽtius ponebat man⁹ sup oculos cecoꝛũ: ẽ illumiabãt. Quod vidẽs hippolit⁹: dixit. Ostende mihi thesauros ecclie. Cui laurẽti⁹ ait. O hippolyte: si crederes i xp̃m/ et thesauros tibi oñdo: ẽ vitã eternã ꝓmitto. Credidit qz hippolytus: ẽ cũ familia sua baptizatus est. Quo pgrederis sine filio pr̃e? q̃ sacerdos sc̃e sine diacono ꝓperas? Tu nunqz sine ministro sacrificiũ offerre ꝓsueueras? Quid in me ergo displicuit pr̃nitati tue? nunqd degenerẽ me ꝓbasti? exq̃re certe btrũ idoneũ ministrũ elegeris: cui cõmisisti dñici coꝛporis et sanguinis cõsecrationẽ. Tul.

ALtera die valerian⁹ fecit hippolytũ sibi pñtari laurẽtiñ: ẽ ait illi. Depone ꝓtinaciã: ẽ thesauros ecclesie manifesta. Btũs laurenti⁹ dixit. Da mihi iducias biduo vel triduo: et ꝓferã tibi thesauros. Valerianus dixit ad hippolytũ. In tua pollicitatione hẽat triduo inducias. Noli me derelinq̃re pr̃e sancte/ qz thesauros tuos tã erpendi: nõ ego te delero fili neqz derelinq̃. Sz maioꝛa tibi debent ꝓ fide xp̃i certamina. Nos quasi seneꝛ leuioꝛis pugne cursum recipim⁹: te q̃si iuenẽ magnũ gliosꝛ de tyꝛanno triũphus erpectat: post triduũ me seq̃ris sacerdotẽ leuita. Sed. Glia. Sed.

Btũs laurẽtius oꝛabat dicens: dñe iesu xp̃e deus de deo: miserere mihi seruo tuo. Cũ inuo. Qui accusat⁹ nõ negauit nomẽ sc̃tũ tuũ: interrogat⁹ te xp̃m ꝓfessus sum.

Btũs laurẽtius dixit: mea nox

obscurū nō hȳ: ſz oia ī luce clarescūt
℣. Verba. ℟. Qz ipse dñs nouit
qz accusat⁹ nō negauī. ā. Dixit ro
man⁹ ad btm laurētiū: bideo añ te
iuuenē pulcherrimū: festina me ba
ptizare. ℣. Dñe do. nr̄. ℟. Afferēs
aquā bzeuī cū aqua: misit se ad pe
des eius. ℟. Posuisti dñe. Lec. iij.

TUnc btūs laurētiⁿ colle
git ceros ꝫ claudos debi
les ꝫ paupes: ꝫ abscondit eos ī
domo hippolyti. Elapsis vero
tribⁿ diebⁿ btūs laurētiⁿ pūta
uit se decio cū multitudine col
lecta: dicens. Ilti sunt thesauri
eterni: q̄ numq̄ minuūtur. ℟.
4 Btūs laurētius clamauit et dixit:
deū meū colo ꝫ illi soli seruio. Et
ideo nō timeo tormēta tua. ℟. Ma
nor obscurum nō habet: sed oia in
luce clarescunt. Et ideo. Lectio. v.

DEcius igit furore plenⁿ
iussit eū expoliari ꝫ scor
pionibⁿ cedi: ꝫ laminis ferreis
ardētibⁿ latera eiⁿ aduri: et ex
tēsum ī catasta plūbata mactari:
Sed sctūs martyr diuina gr̄ia
iflexibilis manebat: letusq̄ gra
5 tias agebat. ℟. Strinxerūt cor
poris membra posita in craticula.
Subiiciētibus prunas insultat le
uita xp̄i: btē laurēti martyr xp̄i in
tercede p nobis. ℟. Carnifices ꝫo
bzigentes ministrabant carbones
subter cratē ferreā. Sub. Lec. vj.

POst oia tormēto⁹ genera
parata iussit decius lectū
ferreū afferri in modū craticu
le: et beatū laurētiū ligatis ma
nibus et pedibus expoliatū su
per illū extendi. Qui ait. Ego
me obtuli sacrificiū deo in odo
rem suauitatis: q̄ sacrificium
deo est spūs cōtribulatus. Car
nifices vero bzigētes ministra
bant carbones subter cratē fer
ream: ꝫ corpus btī laurētij tur
cis ferreis p̄mebāt. Qui ele
uans oculos ad decīū de cratī
cula: dixit. Ecce miser assasti
vnā partem: gira aliā ꝫ mādu
ca. Post hec btūs laurentius di
xit. Gratias ago tibi dñe: q̄ ia
nuas tuas ingredi merui. Et
hec dicēs expirauit. Cuiⁿ corpⁿ
hippolytⁿ ꝫ iustinⁿ p̄biter sepe
lierunt in via tyburtina. ℟.
Btūs laurētius dixit, Ego me ob 6
tuli sacrificiū deo. In odorē suauī
tatis. ℟. Gaudeo plane: q̄ hostia
xp̄i effici merui. Ego. Gloria. In.

In. iij. noc. ā. Strinxerūt corporis
membra posita sup craticulā: mini
strantibus prunas insultat leuita.
xp̄i. ℣. In dño cōfi. ℟. Carnifices
vero bzigentes ministrabāt carbo
nes subter cratē ferreaz. ān. Igne
me examinasti: ꝫ nō est inuēta in
me iniq̄tas. ℣. Exaudi dō. in. ℟.
Probasti dñe cor meum ꝫ bisitasti
nocte. ān. Interrogatus te dñm cō
fessus sum: allatus grās ago. ℣.
Dñe in vir. ℟. Grās tibi ago dñe
ielu xp̄e: q̄ ianuas tuas ingredi me
ruī. ℟. Justus ut. Sequm ioānem. Cap. 11

IN illo tpe. Dixit ihesus di
scipulis suis. Amē dico vo
bis: nisi granū frumēti cadens
in terram mortuū fuerit: ipm
solū manet. Si autem mortuū

tuerit: multū fructū affert. Et rel. Omel. bti augustini. l. vii.

Agnoscit fides vra granū qđ cecidit i terrā ⁊ moztuū multiplicatū ē. Agnoscit iꝯ hoc gnū fides vra: qz ipz habitat i mēte vra. Hoc em qđ de semetipso dixerat ihesus nullꝰ ambigit xpianus: sz plane illo gno moztuo ⁊ multiplicato multa gna sunt sparsa i tra. Ex qbꝰ ē btūs laurētius: cuius festiuitatē hodie celebzamꝰ. ℟. In craticula te deuz non negaui: et ad ignem applicatus. Te dñm ihesum xpm cōfessus sum. ℣. Accusatꝰ nō negaui nomē sctū tuū: interrogatꝰ. Te. ℟. bis.

7

DE illis aūt granis spūs toto orbe terrarū quāta pluuia uerit leges videmꝰ ⁊ gaudentes sumꝰ: si tñ ⁊ nos pilliꝰ grām ad hoꝛreum ptineamus. Neqz em ad hoꝛreum pertinet. quicqđ de segete est. Eadē qppe pluuia utilis et nutritoꝛia triticū pascit ⁊ palea. Absit vt simul utrūqz i hoꝛrea qdā: utrūqz in ugro nutriatur: et simul utrūqz in area triturē. Nūc tēpus est eligēdi anteꝯ veniat vētilatio ⁊ fiat moz separatio: sicut in area granū adhuc mūda datione discernit: nōdum venti

8

labzo ultimo separāte. ℟. Gaudeo plane qz hostia xpi effici merui accusatꝰ nō negaui nomen sanctū tuū. Interrogatꝰ te xpm cōfessus sum: allatus grās ago. ℣. Ego me obtuli sacrificium deo in odoꝛem suauitatis. Interrogatꝰ. Lec. ix.

AUdite gna scta: q hic est non dubito: nā si dubito gnū sctm nō eto. Audite iꝯ me imo audite ꝑmū gnū p me. Nō amet aias uras in hoc seculo. Qui amat in hoc sc̄lo aiaz suā ꝑdet eā. Granū loqt: qđ moztuū multiplicat: loquit / audiat / qz nō mētit. Qđ admonuit ipe fecit. Instruxit ꝓcepto: ꝓfecit exemplo. Nō amauit xps i hoc seculo aiaz suā: nō amat btūs laurētius i hoc sc̄lo aiam suā: qz si nō cupet ad celoꝝ palatia migrare: supplicia ⁊ incendia non toleraret. ℟. Meruit esse hostia xpi leuita laurētius: q dū assaret nō negauit dñm. Et ideo imolꝰ est sacrificiū laudis. ℣. In craticula positus deū nō negauit: et ad ignē applicatꝰ xpm cōfessus est. Et. Gloria. Et. Hoc legēs. ℟. sz. O hippolyte. nō dixit: nisi qñ sec. l. hippolyti in do. cuch. ⁊ tūcerit. vi ℟. nisi oct. de noīe ihesu sint ch̄ reg. cho. tunc medie'c. erunt de nomine ihesu. ℟. O hippolyte si credideris in dominum ihesum christum. Et thesauros tibi ostendo: et vitam eternam promitto. ℣. Si dictis inquit facta recompēses: faciam qđ hoztaris: cui beatus laurentius dixit: tu mihi tantūmodo prebe assensum. Et thesau. Glia. Et vi. ℣. Disperit. In laud. ān.

LAurētius ingressꝰ est martyꝝ: et cōfessus est nomē dñi ihesu xpi. ℘s. Dns reg. ān. Laurētiꝰ bonū opꝰ opatꝰ est: q p ignē cruc' cecos illuiauit. ℘. Jubil. ān. Adhesit aia

mea post te: q̄ caro mea igne cre-
mata est ꝓte deus me⁹. ℣. Deus
de⁹. ān. Misit dñs angelū suū et
liberauit me de medio ignis: et nō
sum cōfusa⁹. cā. Cōfitebor. ℣. Be-
atus laurētius orabat dicens: grās
ago tibi dñe: q̄ tamas tuas ingredi
merui. ℟s. Lauda. cp̄. Qui pce.
hy⁹ De⁹ tuor. ℣. Justus ger. ā.
In craticula te deū nō negauit: et ad
ignē applicat⁹ te xp̄o cōfessꝰ sū: p
basti cor meū ꝛuisitasti nocte: igne
me examinasti et nō est inuēta in
me iniquitas. cāt. Cōfitebor. Or.

DA nobis q̄s ops deus vi
tiorū nrorū flāmas ex-
tinguere: q̄ bt̄o laurētio tribui-
sti tormētorū suor̄ incēdia su-
pare. ℣. Ieo. de oc. no. iesu so-
lenniter. Ad. ſ. ān. Laurēti⁹ ingrel.
℟s. Deus in no. Ad. iij. ān. Lau-
rētius bonū. ℟s. Legem po-
Cp̄. Qui pce. ℣. ſ. ℣. de cōi vnt⁹ ſcr.
Ad. vj. ā. Adhesit. ℟. Delexit. cp̄.

2. cor. 9. POtēs aūt est de⁹ oēm gra
tiam abūdare facere i vo
bis: vt in oīb⁹ semp oēm sufficientiā habētes: abūdetis i oē
opus bonū sicut scriptū ē. Dis-
pſit dedit pauprib⁹ iustitia ei⁹
manet in seculū seculi. Ad. ir.
ā. Btūs lau. ℣. Mirabilia. cp̄.

2. cor. 9. QUi aūt ad ministrat se-
men seminanti: et panē
ad manducādū prestabit: et mul
tiplicabit semen vestrū: et au-
gebit incremēta frugū iustitie
vestre. Ad. q̄. vel. de. ſ. lau. ē. ā.
Laurēti⁹ ingrel. ꝓi ſcē. cp̄. Qui
parce. hy⁹ De⁹ tuor. ℣. Justus
ger. ā. Veni desiderator bone beni-
suscipiāt te angeli mei: qui assidus
nō negasti me/ ꝓbatus ꝛ excellus es
me. cā. Magt. or. vtū. Ieo. de
oc. ꝛ ū. ſ. tybur. ā. Inclyte⁹ marti⁹ ꝛ
tyburti⁹ cū mudat⁹ plāc⁹ cē pumas
ardētes icederet: fabiano ꝓfecto di
xit: videt mihi q̄ sup roseos flores
incedam/ in noīe domini mei iesu
christi. ℟s. Gloria ꝛ honore. Ieo.

BEati tyburtij nos dñe ꝛ
cueāt ꝛtinuata ꝓsidia: q̄
nō desinis ꝓpitius ſtueri: quos
talibus auxilijs cōcelleris ad-
tuuari. ℣. Deinde fiat mēoē. de
oc. no. iesu vbi dicte oct. celebrā-
tur cū regi. cho. cū pleno ſeriu.
in crastu. Quita die ifra ꝓdic.
oc. fit de descriptiōe no. iesu. ſ. ſ.

GAudia festi cōtemplātes
brillimi nois iesu descri-
ptionē pscrutemur. Ad nostrā
doctrinā mentisq̄ cōsolationē
aduertendū esse arbitror non
ociosum q̄d sub legis figura ꝓ-
terita factū est: quod nobiscum
gratiose agit in re: q̄ in eternū
est permālura. Legimus vtiq̄
apud hebreos tetragrāmaton
reuerētie et honoris nomen dei
fuisse dignissimū: summi pōti-
ficis fronti supeminens/ atq̄ la
mina aurea sculptum. Hoc lite
ris quatuor hebraicis scriptū
scti pcinere patres magni esse
mysteriū. Tetragrāmatō nāq̄
nīa in lingua sonat: iste est ꝓn-
cipiū vite. Nec ꝓfecto aliud hoc
nomen venerabile iesus q̄ ꝓn-
cipiū vite: hoc est saluatorē esse

xpz ihesū designare phibet. ſc. ij. Signatur ergo iure sub iesus noie quod in figura pzefuit sub altera. O nomen cunctis admirabile: terribile peccatozib⁹: et peramabile iustis. Nec hoc latuit in somno iacob: qui cū scalam vidisset terrā celoſq tāgētē ait. O q̄ terribilis ē loc⁹ iste. Sacrū mysteriū inuēs: vt malis fieret terribilis: q̄s spūs ozis sui iterficeret: q̄ bonis venerat vt angel⁹ cōsiliū: ⁊ fieret pē futuri ſcī xp̄s iesus q̄ ibi natus est vbi scalam viderat iacob. Jesus igitur est scala celi: quia iesus scanditur celum. Signet in fronte mentis deuote: q̄ anima iusti merito nūcupat. ſc. iij. Gaude igitur gaudio magno scutifer iesu xp̄i: q̄ duz gurgite ſctō immergeris sacro inunge: ris chrismate/ atq alta fronte crucis signo insignit⁹ fueris: totus in te describitur iesus. Impzessus aīe character indelebilis iesu nomen gratiose impozat. Hinc in apocalypsi scriptū est. Videbūt faciē ei⁹: ⁊ nomē eius scriptū in frōtibus suis. Qđ la minā auri typice gestabat i frōte pōtifex: iā eternaliter iustus quisq sub noie gerit in anima. O gēs sancta/ genus electū/ regale sacerdotiū / pp̄s acq̄sitionis: vobis credētibus honoz et virtus ⁊ virtutes eius iesu annuncietis de die i diē donec auferatur luna: qz de tenebr̄ vos vocauit in admirabile lumē nominis sui ⁊ gl̄ie. Mēoꝝ. de ſctō tybur. ⁊ alia de ſctō laurēn. ān. Laurentius ingrel̄ re in die ſcti laurentij sup lau. ℣. Dilpſit dedit pauperibus. Dō vt ā Hac die ad vel. mēo. de. ſ. laurē. ā. Puer meus. re ad. j. vel. sup pos. ℣. ⁊ oō vt ā. In vel. ſ. tyb. vbi nō celebr̄at oc. no. iesu: ad mat. Jnuitato. duō. iij. lec. fiant. Lect. j.

Beat⁹ tyburti⁹ erudit⁹ ē i fide xp̄i a btō sebastiano: ⁊ a polycarpo gloso pbrō baptizat⁹. Qui ozatiōib⁹ vacās quē dā hoiez de alto lapsū oib⁹ mēbris suis quassaq dicta sup vulnera ei⁹ ozōe dñica et symbolo: pristine restituit sanitati. ſc. ij. Habianus pzefectus ꝓpzehendens tyburtiū: iussit ante pedes eius carbones ardentes effundi: et dixit ei. Thura dīs i istis carbonib⁹ adhīce: aut nudis pedibus super incede. Lectio. iij. Btūs tyburti⁹ signū crucis faciēs: nudis pedib⁹ sup eos igrel̄sus ē/ dicēs. Aiebat mihi q̄ sup roseos flozes icedā: in noie dñi mei iesu xp̄i. Irat⁹ fabianus: iussit eū gladio feriri. Duct⁹ est itaq in viā lauicanā tertio miliario abbrebe: fusaq ozatiōe ad deū vno ictu gladij ōberat⁹ occubuit: ⁊ ibidē sepultus est. Ad mat. mēo. de. ſ. laurē. ā. Laurentius ingressus. re in die. ſ. laurē tij sup lau. ℣. Dilpersit dedit pauperibus. oz. Da nobis q̄s omn̄s deus. Cetera de cōi vni⁹ martyr. Tñ vbi celebr̄ant octa. nois ie-

lu cū regi. cho. de sancto tybur. fiet tantū mēo. ¶ Hac die vbi nō celebrātur octa. nois ihesu cū reg. cho. erūt vel de sctā mar. cū pleno seruit. in cratino: nulli dō. fuer. die tertia ad quas vel. fiat mēo. de sctō laurē. cū hac ān. Puer me⁹. ḡre i vig. sup psal. ā. Dispersit dedit pau. oz vt supra.

¶ Tertia die ad mat. fiat mēoria de sancto laurē. cū hac ān. In craticula. ḡre in. j. die super Cāti. Bñdⁱ. Dispsit dedit. oz vt s. Si dies dō. in iū. die vel in die. l. hippolyti eue. vbi nō fiūt oct. nois ihesu cū regi. cho. fiant medie lc. de. l. laurē. Cetis autē diebⁱ tm mēo. nisi in die assūp. btē marie: tūc em nulla fiat memo. de. s. laurē. ¶ In dō. vel in die. l. hippolyti si dō. fuerit. lc. j.

O Tpe accepta potestate beatus laurētius cepit p religiones curiose querere/ vbi cūq; sancti clerici vel pauperes essent ablcōditi: ꝛ portans thesauros ꝓout cuiq; opus erat: ministrabat. Qui veniēs i mōtē celiū: inuenit multitudinem xp̄ianoz i domo cyriace vidue. ¶Tūc cepit lauare pedes eozū: et sanauit cyriacā a multis infirmitatibus capitis sui. lc. ij. Veniēs etiā in vicū q̄ dicit canari⁹: inuenit multos xp̄ianos in domo marcelli xp̄iani cōgregatos: ꝛ introiēs cū lachrymis lauit pedes eozum: et dedit eis de thesauro quem beat⁹ sixtus ꝓcipiens tradidit. Et in cadē domo aperuit oculos cutuldam cecī nomine crescētī. l. iij. Tunc exiēs ide btūs laurētiⁱ: et deferens ea q̄ necessaria erāt sanctis: venit inuito patrini in cripta nepotiana: ꝛ inuenit ibi animas septuagintatres ꝓmiscui serus. Et introiuit cum lachrymis ad eos dans pacē oībus: ꝛ inuenit ibi pbēm nomine iustinū: qui fuerat ozdinatus a beato sixto episcopo: ꝛ misit se ad pedes eius: ꝛ ceperūt se i pauimento ambo volutare: vt inuicem sibi pedes oscularentur. Ibiq; beatus laurentius lauit omniū viroz̄ pedes: et cōmendauit se beato iustino. Re. de. j. nor. de sancto laurē. ita tū q. vj. Re. erit O hippolyte, Eame vbi celebrāt oc. no. ihesu cū reg. cho. tūc in. iij. die infra octa. sci laurētij fiat plenū seruit. de. vj. die infra oc. no. ihesu, vel de dō. infra dictas octa. si contingat: cū memoria tantū de sancto laurētio.

¶ Sexta die infra octa. Lcō. j.

A Uida mēs nominū ihesu dum scire semp appetit: cogimur inserere quomodo iesu amenissimū nomē ꝓnūcia tū est. Prophetā audi. Reuelabit filius me⁹ ihesus: cū his qui cū eo iocūdabūtur: et sequitur. Post paucos ānos morietⁱ filiⁱ me⁹ ihesus ꝛ cōuertet scī'm. l. ij. Satis nāq; ex affectu manifesta patet huⁱ diuini oraculi ꝓnunciata veritas. Quid manifestius aptiusve illo prophetis

ro vaticinio? In deo gaudebo: & exultabo i iesu deo meo. Quẽ nascẽdũ corpis nõ viderat oculo: de longe nouit ex noie parit et re. Nã diuin⁹ ille esaias dicit. Ex vtero matris mee vocauit me noie meo. Vltiq; nõ alieno: qz iesus secũdũ carnẽ saluator appellat⁹ ẽ: q ab etno saluator erat secũdũ diuinitatẽ. ℓ. (q). A seculo nõ est ignotũ sacrosctm nomẽ iesu: cũ a tot tãtisq; viris fidei testimonio dignis/ pphetice ac mirifice pnunciatũ est. Quãq; vero in veteri testamẽto nõnulli appellati sunt noie iesus: vt iesus naue/ qui iosue dicebat: iesus sidrac/ et ies⁹ filius iosedech: eoz tamen nullus futurus erat: q saluũ faceret ppl'm suũ a ptis eozũ. Tu. Mẽo. de sctõ laurẽ. ã. In craticula. ẽre in. j. die sup. cãti. Bñõ⁹. Hac die vel. erũt de sctõ hippolyto sociisq; ei⁹ ñr. Sup pos ã. Scti per fidẽ. pi ket. cp̃. Justoz̃ aie. Ve. Expolia hyp⁹. Sat̃ meritis. ℟. Letamini. ãn. Gaudẽt in celis, vel ã. Justi sũt scti. cã. Mgt. oz. Da q̃s. ẽre in fel. eiusdem. Mẽo. de oc. no. iesu: alia ℟. l. laurẽ. ãn. Veni desideratoz. ẽre in. j. die ad. ũ. vel. sup cãti. Mgt. ℟. Dilexisti, oõ vt ã. ¶ Septima die de sctõ hippolyto ad matut. ix. lc. Inuit. hym. ãe & ℟. de cõi plurimoz̃ martyr. Tres. j. lect. de. j. not. cõis histo. plurimoz̃ mar. Medie lc. de oc. no. iesu ℟. et Vs lcõm ordinẽ not. Lec. iiij.

TRiplici noie deuote inuocatũ & pnũciatũ saluatorẽ nostrũ ex euangelio didicimus. Primo filius dei appellatur: secũdo xps: tertio ies⁹. Vocat etem fili⁹ dei/ inquãtũ est de deo de⁹. Xps/ qz hõ a persona diuina q̃tũ ad humanã naturã assumptus. Jesus/ vt deus humanitati coniunctus. Lctõ. v. Fratres igit̃ charissimi q̃ in puluere estis: erpgiscimi & laudate. Ecce dñs veniet cũ salute: venit cum vnguento: venit cũ gloria. Neq; em̃ sine salute venit iesus: neq; christ⁹ sine vnctione: neq; sine gloria venit filius dei. Ipse equidem salus: ipse vnctio: ipse gloria. Lectio. vi. Deũ & dñm nr̃z iesuz xp̃m his modis cognoscim⁹: noie/ natura/ natiuitate/ potestate/ & pfessione. Hũc iesum saluatorẽ scti ꝓdixerũt pphete: de eo testat pater: de se ipse p̃fitet. Apli prędicãt: religiosi credũt: demões confitent: iudei negãt: gentiles in passione cognoscunt. Obmutescat ergo oĩs impietas q̃ filiũ dei iesum xp̃m esse negat aut dubitat. Discedat impia gẽs iudaica: q̃ dei filiũ iesum xp̃m incarnatũ spnit & denegat. Accedas o aĩa xp̃iana. Cõfiteamur noi sctõ dñi: et gloriemur in laudẽ iesu. Cui ẽ honor & gl'ia: p infinita scl'oz̃ scla. amẽ. Tres vltime lec. de ppzietate scti hippolyti sociorũq; ei⁹ cũ ppzio Vsq; et lau. cũ mẽo. de noie iesu: et de

sctõ laurẽtio ã. Laurẽtius' bonũ. quere in landõ. in. j. die. Ad. j. sup per symbo. Quicũq; ã. Te tue. Cõ. Regi seclop. Ad alias hoẽ. certa sicut ikra in kes. notantur de eodẽ. ¶ Sancti hippoliti sociorũq; ei⁹ mar. vbi nõ celebrant oct. nois iesu cũ reg. cho. cũ ide kes. extra vo. ẽtig. Ad ves. ãe et ꝑi feẽ. Cõ Iustor⁹ ãie. ẽ certa de cõi plimor⁹ mar. cũ hac oratiõe

DEus qs ops de⁹: vt bti hippoliti martyris tui sociorũq; ei⁹ venerãda solẽnitas ẽ de notionẽ nob⁹ augeat ẽ salutẽ. p Dñm. co. de. l. laurẽ. ãn. Veni delde rator. qre i die ad. ñ. ves. sup cã. Mgr. ỹ. Dilꝓt. or⁹ vt ꝑ. Deide catur meo. ꝓsue. lez de cruce: ỹ ctã maĩ. ẽ ỹ oib⁹ sctis. Ad mat. Imitatores diabolũ deũ. ꝑ Dñm. hy⁹. Sctor⁹ meri. ãe ẽ ꝑi de cõi plior⁹ mart. dicãt ỹ. Letamini. Tres vlt. lec. sine reg. cho. l. bñ

POst tertiũ diẽ sepulture bti laurẽtij: milites tenentes sanctũ hippolytũ: perduxerũt eũ ad deciũ. Cui decius ait. Nũquid et tu magus effect⁹ es: qꝛ sepelisse corꝓ⁹ laurẽtij dicer⁹? Hippolytus dixit. Hoc feci: non quasi magus sed quasi xp̃ian⁹. Decius iratus iussit eũ denudari: ẽ lapidib⁹ os ei⁹ tũdi. Hippolytus dixit: nõ me denudasti: sed magis vestisti. ¶ Dũ illum⁹ christi martyꝛ hippolytus dũ baptismi gratiã accepisset a bto laurẽtio ꝓnebat man⁹ sup ocl̃os cecorũ: ẽ illuiabãt. ỹ. Cec̃ illuiat̃ a sctõ laurẽtio hippolit⁹ credidit: ẽ qꝛige meruit baptismi sacrm. ꝓo. l. bñ

DEcius dixit. Sacrifica dijs: ne ꝓ tormẽta morias sicut laurẽti⁹. Hippolytus dixit. Exẽplũ merear fieri bti laurẽtij: quẽ tu miser ore polluto nolas. Tũc deci⁹ tradidit eũ afflictũ valeriano dicẽs. Accipe oẽs facultates eius: et interfice eũ. ¶ Reqsitus a decio sctus hippolytus de corꝓre laurẽtij bt quid sepelisset: rñdẽs hippolytus dixit. Xp̃ianus ego sum: ẽ xp̃i martyꝛẽ diligenter sepelini. ỹ. Mirũ mihi balde est bt qd ore polluto martyꝛẽ nominasti. Xp̃ianus. ℟. ic.

VAlerianus igit exquisitã facultate sci hippolyti: oẽm familiã ei⁹ xp̃ianã ad cõspectum suũ fecit adduci. Inter qs nutricẽ hippolyti plãbat̃ cedi iussit: donec emitteret spm̃. Cetos ẽo nũero decem ẽ nouẽ in aspectu hippolyti fecit decollari. Beatũ ẽo hippolytũ pedib⁹ ei⁹ ad colla equor⁹ indomitor⁹ ligatis: fecit p carduetũ ẽ tribulos trahi: donec emitteret spm̃: taliq; martyꝛio migrauit ad christũ. Quor⁹ corꝓa iustin⁹ sepelinit.

¶ Expoliauit beste hippolytũ decius qua induebatur in habitu xp̃iano: ẽ dixit ei. Sacrifica dijs ẽ acquiesce preceptis nr̃is ẽ vive. Et fruere militie palma. ỹ. Cesar dixit ad hippolytũ: quomodo factus es insipiẽs bt meditatõ tuam non erubescas? Sacrifica. Gloria. Et. ỹ. Justi autẽ in perpetuũ. In lau. ã.

Dixit cesar ad hippolytū: tu magus factus es. Ridens hippolyt⁹ dixit ad deciū: non sum ego mag⁹: sz seru⁹ sum dñi mei ihesu xp̄i. ps. Dñs regn. ā. Dixit hippolytus ad deciū: nō me expoliasti: sz magis vestisti. ps. Jubilate. ān. Cesar dixit ad hippolytū: quō fact⁹ es insipiēs vt meditatō tuam non erubescas? ps. De⁹ de⁹. ān. Explū merear fieri laurentij btissimi martyris. cāti Wñ⁹. ān. Tūc valerianus i zspectu hippolyti famulos illius martyrizari hcepit. ps. Lauda. cp̄. Justozū anime. hy⁹ Rex gliose marty. ō. Mirabilis deus. ān Orauit sctūs hippolytus voce magna z dixit: grās tibi ago dñe mi ihesu xp̄e: qz famulos meos i zspectu meo pati video. cā. Wñ⁹ ozz. Da qs ops de⁹, vt s. Mēoz. de noie ihesu vbi celebzātur oct. Et mēo. de. l. laurē. ā. Laurētius bonū. gre in laud. j. die. Deinde dicātur mēo. zsue. Ad. j. ā. Dixit cesar. ps. De⁹ in noie. ā. Gloria tibi tri symbo. Quicūqz. cp̄. Dñe miserere. Ad. iij. ā. Dixit hippo. ps. Legē pone. cp̄ Re. z ō. de cōi plurimoz mart. Ad. vj. ā. Cesar dixit. ps. Defecit. Ad. ix. ā. Tūc valerianus. p̄. Mirabilia te. Si festū scti hippoly. i ō. eue. totū serui. fiat de fest. et mēo. de ō. z de trinita. z pces. āte crucē. Ad ỳmas vesp. sup psal. ā Stipz si dem. p̄ter. cap. Justoz aie. Re. Expoliauit. hy⁹. Sctōz meris. z ceta vt supza. Ad matut. tres ỳme lect. cū suis Re. de. iij. noct. cōmunis hist. plurimoz mart. Et meō. lc. de. l. lau. vbi non ozz de octa. no. ihesu. lc. iiij. Eo tpe. vt supza. cū ō. z Re. de. j. noctē. ita tñ qz. vj. Re. erit O hippolyte Ultime lec de pyzietate sctōzū que habētur cū suis Re. z laudē. supzascri. Vespe in ipsa ō. erūt de. l. hippolyto socijsqz ei⁹. Ad. q. vesp. ā Dixit cesar. p̄ ō. cap. Justozū anime. hy⁹. Rex gliose. ō. Mirabilis deus. ān. Abstergat de⁹. cāti Mgt. ozz vt supza. Mēoz. de. l. eusebio: z de. l. laurē. z de ō. Si ō. nō fuerit dñica vesp. de sctō eusebio: vt infra notatur i festū eiusdē. Si dies ō. infra oct. contige. z vacā. a fest. l. laurē. z sctī hippoly. sociozūqz eius hoc mō fiat seruī. Ad. j. vesp. ān. Vocatū est. Cetera oia sicut in. j. die ad ỳmas vesp. p̄ter Re. qō nō dicet. Mēo. de. l. tūc zstingente: z alia de sctō laurentio si dies dñica post fest. sancti lauren. contige. deinde de ō. de trinita. et pces. fiat ante crucē. Ad matut. lc. j.

DOn latet vos dilectissimi deo z hoīb⁹ / quō nouissimis diebus istis deus suā multiplicauit miam: vt nobiscum gratiose magnificaret letitiā: q̄ non solū aduenit dñator dñs: sed qualis quātus ve fuerat ostēdit: cū pie z mansuete manifestauit nomen suū cozā hoībus. Crediderunt patriarche: de xp̄i futura incarnatione certificati patres fuere: quibus p̄decto hoc de quo agimus deuotum nomē

manifeste non est reuelatū. Jacob christū incarnandū ꝓdixit. Nō auferet (inquit) sceptrū de iuda: nec dux de femore eius: donec veniat q̄ mittendus est. Lec. ij.

Hoc mirabile mysteriū nz mirabilioz dei bonitas vt gloiosum nomē ihesu venerandū a nobis sua mediante passione exaltet: qđ prius fuerat absc̄ditū. Vocabulū istud ihesu dulce nec gloiosū oi adoratu cultuq; dignissimū: nomē sup oē nomē: qđ non decuit ab hoibus appellari neq; ab eis affferri in mundū: sed ab excellētioꝛi maioꝛiq; natura angelica. Gabriel ergo ad mariā ait. Ecce c̄cipies in vtero nec paries filium: et vocabis nomen eius ihesū. Hoc nēpe nomē nouū: qđ os dñi nō hois nouauit. l. iij.

Quāq; em̄ legifer deo acceptissimus moyses diuia oꝛacla acceꝑrat: nec vt amicus ad amicū locutus est ei deus: tamē hoc venerabile nomē nō vidit apte. Petenti videre faciē eius ait. Nō potes videre faciē meā nec viuere: sed posteriora mea videbis. Psls israel moyse signatus: incarnationē/ circūcisionē/ passionem/ et ascensionē: que dei posteriora appellant re nec noie vidit: quē ille i rubo i anteriorib⁹ inuisibilis mtestatis nō potuit cernere viuēs. Noluit eius nomen nosci ad salutis plenitudinē decelis: vsq; dū nasceret i plenitudine tpis: nec noiaret̄ xp̄s. l. iij.

In facie noiat deus ego sum: in posteriorib⁹ ihesus appellatur. Symō nomē ignoti dei nec timoris. Jesus nomē ab oibus ꝓgustatū est: nec amoꝛis. Jesus amoꝛ indicibilis: amoꝛ delectabilis: amoꝛ iextinguibilis. Jes⁹ pati abluit maculā ne culpa coinq̄net: mentē sctificat ne reat⁹ ad penā obliget: ad gloꝛiam iustificat. Vnde apls ait. Abluti estis/ sctificati estis/ iustificati estis/ in noie dñi nostri ihesu xp̄i. Hoc ergo nomē dominū quicunq; inuocauerit: saluus erit. Lec. v.

Venemur igit hoc deuotissimū nomē nec oia q̄cūq; facim⁹ in vbo aut ope vt suadet apls in noie ihesu faciam⁹. Quippe bene erit oib⁹ inuocātib⁹ eū in vitate: nec volūtatē timētiū se faciet: et deprecationē eoꝛū exaudiet ihesus. Jesum btūs ignati⁹ sue passiōis i agone inuocauit: et bñ sibi erat. Bestias ferocissimas ardētissimos ignes: ac cetera genera toꝛmētoꝛ superauit: gloiosū mēoꝛiale vltra hūanam estimationē coꝛde suo inscriptū suscepit de manu dñi ihesu sempitnū. Nāq; coꝛde ꝓticulati scisso: lētis aureis iscriptus inuenit ihesus: cui⁹ ob mirabilē gratiā plures venerantur eum fideles. l. vj.

Dionysius athenensis huius virtute nois cecū illuminauit: cuā geliste ioānis venenū nō nocuit: diane in noie ihesu xp̄i plū deiecit. Aristodemus intoxicatos moꝛtuos suscitauit. Claudū sedentē i poꝛta petr⁹ nec ioānes erexe:

rūt. Enee paliticō petr⁹ gressū restaurauit. Ac thabitā viduā mortuā vite pristine reduxit vitā. Merito ergo colēdū ⁊ venerandū est tam efficax nomē: ad cuius vtutē gratiā et ꝓsolationē tot tātaq; ꝓstitūt miracla. Tu. Eres vlt. lc. de expōe euāg. ſlē in. j. die. In l. vna ā. Mēoꝛ. de ſctō tfic ⁊ tingēte: et de ſctō lau. ſl iſte dies poſt feſt. ſancti laurē. eue. dēde de dō. ⁊ de tri. ỽ. Verbo dñi. ℣ In octo oct. ād. j. vel. ſup pſal. vna ſola ān. A ſolis ortu. Cetera oia ſtāt ſlē i. j. die. Mēo. ỽ l. hippoly. ſocijſq; ei⁹ ān Abſterget de⁹. ỽ. Mirabilis de⁹. oꝛ vtꝫ. Deinde ſtat inēoꝛ. de. ſ. euſebio ān Confeſſoꝛ dñi. ỽ⁹. Amauit eū. oꝛ. Deus q̄ noſtre in feſ. eiuſ. Mēoꝛ. de ſctō laurē. ān Adhęſit anima. ỽ. et ōno vt ſupꝛa. Lec. j.

QOnfitētib⁹ hoc ſalutifeꝛū ieſu nomē coꝛā hoib⁹: copioſa merces repꝛomittit in celis. Veneremur igitur inuocādo: iuocem⁹ confitēdo: ⁊ exaltemur noi ſctō eius q̄m bonū eſt. Q̄m q̄ exaltetur: cōfitebit a dño ieſu xp̄o coꝛā deo patre ⁊ angelis: nō i terra ſz in celis. O vere btā cōfeſſio hois: ſed feliciſſima ieſu filij ỽgis. Ista exaltatio morientis et merentis in via. Iſta in eternū viuētis atq; ꝓmiātis in patria. Illa laudis: iſta retributiōis. Illa in peregrinatione: iſta in beata quiete. lc. ij.

Qoꝛde ſimul et voce ieſum venerare et opere ne detractes: q̄ qui oꝛe aut opere ieſum negat: idem negat et eſt infidelī deteꝛioꝛ. Nec quiſq; de fide ieſu requiſit⁹: celare habet nomen hoc gl'oſiſſimū. Qui ei ꝓ noie ieſu moꝛi paratū non ſe inuenerit: nec ſe nouerit koꝛe chriſtianū. Pauli vt teſtant miracula amputato capite: palpitās lingua ter ieſum confeſſa eſt: ad cuius nois cōfeſſionē tres fontes vbi languidi ⁊ infirmi ſanantur mirum in modum eruperūt. l. ij.

Saulus audita voce hac: ego ſum ieſus quē tu ꝑſeq̄ris cecus cecidit: ab anania in ieſu noie baptizatur: atq; a ſuis oculis ſquāmis cadentib⁹ illuminat. Gaudeam⁹ igitur euāgelizādo hoc dulce nomē: vt ab ipo laudemur: ⁊ vaſa gl'ie cū paulo ſim⁹ electa. Mīñ ſcriptū eſt. Vas electiōis eſt mihi: vt poꝛtet nomen meū coꝛā regib⁹. Hoc deuotiſſimū nomē ꝛres mēte honoꝛem⁹ dñi cogitat: voce dñi audit: ỽbo dñi enūciatur: oꝛatiōe dñi legit: inſpirata viſiōe / aut ſcriptura dñi videtur: q̄ ꝓfecto omnibus his modis eſſe habet ieſus. Me die lec. de ſctō euſebio: ſicut i feſ. eiuſdem. Secūdū lucam. l. vij.

IN il. t. Poſtq̄ ꝙſummati ſūt dies octo vt circūcideret puer: vocatū ē nomē ei⁹ ieſus. Et ỽ. Dñe. de diuer. tract. Neq; em̄ q̄rere eſt xp̄ianis cur voluerit dñs circuncidi: ꝓpter q̄d circūciſus ē: vel q̄d paſſus: ꝓpter q̄d tali ac tāto noie voca- Caſ. 2

tus. Nihil hoīm ꝓpter se: sed oia ꝓpter electos: oia ꝓpter delicta nostra. Quod vocatum est (inquit) ab angelo: ꝓiusq̄ i vtero conciperet. Vocatum plane nō ipositū: nēpe hoc nomē ei est ab eterno. Ā natura ꝓpria hz vt sit saluator. Innatū ē ei hoc nomen: non inditū ab humana vel angelica creatura. Lec. vij. Sed quid dicimus q egregi⁹ ille ꝓpheta hunc ipm petrum multis nobis appellandū fore predicens hoc vnum tacuisse videtur qđ soli (vt premonuit angelus: vt testat euangelista) vocatū est nomen eius? Exultauit esaias vt videret hūc diē. et vidit et gauisus est. Deniq̄ et loq̄batur gratulabūd⁹ ⁊ laudans deū. Puer nat⁹ est nobis et filius datus est nobis: cuius imperiū super humerū eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis: cōsiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: ꝓnceps pacis. Magna quidē noīa: sed vbi est nomē qđ est super oīe nomen? Jesu (quo oē genu flectatur) forte in his oībus vnū illud invenies: sed exꝓssum quodāmodo et effusum. Nempe ipm ē de q̄ sponsa in cāntico amoris. Oleū inquit effusum nomē tuū. l'ic. Habes vnū in his olb⁹ appellationibus iesum: nec oīno aut vocari posset / aut esse saluator: si forte hoīm quippiā defecisset. Nūquid nō vere admirabilem eū sumus singuli experti i mutatione vtiq̄ naturarū? Hoc nēpe est saluatiōis nre principiū: cuius inicipim⁹ respuere quod diligebamus: dolere vnde letabamur: amplecti qđ timebam⁹: et sequi qđ fugiebamus: optare qđ cōtēnebamus. Admirabilis plane q̄ hec operat mirabilia: sed nihilomin⁹ et cōsiliariū sese exhibeat necesse est in electione penitentie ⁊ vite ordinatiōe: ne forte sit nob; absq̄ sciētia zelus / vbi tanti boni ꝓvidentia desit. Sane op⁹ est vt deum quoq̄ ꝓbemus: in remissiōe vidēlicet peccatoꝝ: q̄ nec sine hac salus nobis cōstare potest: ⁊ nemo potest dimittere ptā nisi solus deus. ¶ Sci eusebij pbri et cōfes. ad vel. āe ⁊ pi lec. cap. Justum deduxit. Hym⁹. Ille confessor. ij⁹. Amauit. ān. Confessoꝝ domini. Cāticum. Magt. Oꝝ.

DEus qui nos bti eusebij cōfessoris tui ānua solennitate letificas: ꝓcede ꝓpitius vt cui⁹ natalitia colim⁹: ꝓ eius ad te exēpla gradiamur. ꝙ. Mēs. de. s. laurentio ān Adhesit. Quere in. j. die in lau. Deinde dicuntur mēo. ꝙluete. Ad matu. ij. lc. cum noctur. ꝓpter vigil. Lec. j.

TEmpoꝛe eo quo liberius de exilio reuocatus fuerat a cōstātio augusto heretico vt vna cōmunioe cōtaminaret plebē: eusebius pbē vbis rome cepit declarare liberiū hereticū: ⁊ amicū ꝙstantij. Quo ꝛctō: occupantur eccleſie a liberio.

Ejcitur felix de episcopatu: subrogatur liberius: ⁊ tenetur eusebius. ℟. Luge lerue. Lec. ij. Post hec ⁊stātius impator aggredit cū liberio eusebiū pbm dicens. Tu solus xpian⁹ es in vrbe roma. Eusebi⁹ dixit. Sic cōfidimus īdño: qz nos fideles inuenit xps. Sicut ⁊ baptizati sumus et bñdictionē seruauimus quā a beato iulio accepimus. ℟. Justus germina. Ic. iij. Liberius dixit. Et nos cuius fungimur vice? Nōne anteriores nostri? Eusebi⁹ dixit. Jta esses si pseuerasses i fide quā i plecutiōe ꝓmo tenere vis⁹ fueras. Jratus ⁊stāti⁹ subrogatu liberij inclusit eusebiū i quodā cubiculo domus sue hñs i latitudine quatuor pedes: vbi constāter in oōne pseuerās post septē mēses ibidē dormitationē accepit nonodecimo kalendas septēbris. Corpus vo eius gregorius et olorius pbri collegerūt/ ⁊ sepelierūt i cimiterio calixti: iuxta corpus bti lixti epi et martyris. ℟. Jurauit dñs. v. Justꝰ vt palma. In lau. hec sola ān. Justū dedu. minor ps. Dñs regn. ch. Justus cor suū. hy⁹. cē. vnꝰ ⁊ſel. ⁊ pōti. or. vtis. Mco. de. s. laurē. ān. Qui⁹ dñs. ḡre in j. die in l. Deide dicam mō. cō suete. Ad. i. ān. Justū dedu. ps. Deus i noie. Ad. iij. cō. Custodiuit. Ad. vj. ep. Justum dedu. Ad. ix. Cahm. Sapientia vin. Cet. oia de cōi vnꝰ ⁊ſel. ⁊ pōtifi. cū oōne supra dicta fiant vsq; ad mis. q̄ erit de vig. ¶ In vigil. assumpt. b. marie vgi. ad j. vel sup psal. ā. ℣ ota pulchra es amica mea ⁊ macula nō est in te: fauus distillās labia tua: mel et lac sub lingua tua odor vnguētorū tuorū sup oia aromata: iam cū hyems trāsijt: imber abijt ⁊ recessit: flores apparuerūt: vinee florētes odorē dederunt: ⁊ vox turturis audita est in terra nēa: surge propera amica mea: veni de libano veni coronaberis. ps. Laud. pue. ā. Aia mea liquefacta est vt dilect⁹ locut⁹ est: q̄siui et nō inueni illū/ vocaui ⁊ nō rndit mihi: inuenerūt me custodes ciuitatis: percusserūt me vulnerauerūt me: tulerūt palliū meū custodes murorū: filie hierl'm nunciate dilecto q̄ amore lāgueo. ps. Laud. dō. om. gen. ān. Qualis est dilect⁹ me⁹ ex dilectis/ o pulcherrima mulierū: amicus meus candidus ⁊ rubicundus electus ex milibus: leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit me. ℣. Lauda aia. ān. Talis est dilect⁹ meus et ipse est amic⁹ me⁹ filie hierusalē. ps. Lauda do. qm. ān. Delectādi in hortū meū vt viderē poma convallium ⁊ inspicerē si floruissent vinee et germinassent mala punica: reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. ℣. Lauda hierl'm. Cho.

In oibus requiem q̄sui et i hereditate dñi morabor: tūc p- cepit ⁊ dixit mihi creator oīz: ⁊ q̄ creauit me requeuit i taberna

Ecclia. 24.

culo meo. ℟. Super sa. hymn⁹.

O ℣ gliſſea luce cozuſcas/
turpis dauitice regia p=
les: ſublimis reſidēs ℣go ma=
ria/ ſupza celigenas ether oēs.
Tu cū ℣ginco mī honoze/ an
gelozuz dño pectozis aulā/ ſacr
viſceribus caſta paraſti: natus
hinc deus eſt cozpoze chriſtus.
Quē cūct⁹ venerās oꝛbis ado
rat/ cui nunc rite genu flectit
oē: a quo nos petim⁹ te veniēte
abiectis tenebzis gaudia lucis.
Hoc largire pī luminis oīs/
natū p ꝓpziū flamine ſacro: q
tecū nitida viuit in ethera/ re=
gnās ac moderans ſecula cūcta
Amen. ℣ Exaltata es ſcā. ān.
Aſcendit xp̄s ſup celos/ ⁊ prepara=
uit ſue caſtiſſime matri imoztalis=
tatis locum: ⁊ hec eſt illa pzeclara
feſtiuitas oim ſanctoꝛū feſtiuitati
bus incōparabilis: in qua glozioſa
⁊ felix miracibus celeſtis curie oꝛ=
dinibus ad ethereum peruenit tha
lamū: quo pia ſui memoz imemoz
nequaq̄ exiſtit. Cā Magt. oēs.

O Deus q ℣ginalē aulā dtē
marie ī qua hitares elī=
gere dignat⁹ es: da q̄sut ſua nos
defenſiōe munitos: iocūdos fa=
ciat ſue intereſſe feſtiuitati. q̄
vi. Mēo. de oc. no. ieſu. ā. Exur=
gens aūt. ℣ Dis terra. nō vt ſ.
Ad ꝓpl. ān. Sancta maria ℣go
intercede pro toto mūdo: q genui
ſti regē oꝛbis. ℣ Cūius. cp̄. Tu
ī no. hy⁹ Saluatoꝛ. ℣ Cuſtodi
nos. ā. Gliſicam⁹. ℣. Nūc ō. Hoc
ꝓpl. ō: q̄ tudie p oc. Ad mat. ini.



Venite adoze=
mus regem re=
gum. Cuius ad
etherium mat
virgo aſſūpta
eſt celum. ps.
Venite. hy⁹.
Quem terra.
In. j. noc. ān.
Ecce tu pulchra es amica mea: ec=
ce tu pulchra: oculi tui columbar.
℣ Dñe dñs nr̄. ān. Sicut lilium
inter ſpinas: ſic amica mea inter
filias. ℣ Celi enar. ān Fau⁹ di
ſtillans labia tua ſponſa: ⁊ odoꝛe
ſtimentoꝛū tuoꝛum ſicut odoꝛ thu
reis. ℣ Dñi eſt terra ān Stā
dei genitrix ℣go ſp maria. Lec. ſ.

Odgitis me o paulaꝛ cu=
ſtochiū: i mocharitas xp̄i
me compellit vt exhoꝛtationis
gratia ſermonē faciam de aſſū
ptione beate virginis marie:
vt habeat ſcm̄ collegium vīm
in die ſolemnitatis munus lati
ni ſermonis: in quo diſcat inkā
tia veſtra teneralactis experi=
ri dulcedinem: ⁊ de exiguis exi=
mia cogitare: vt fauente deo p
ſingulos annos tota hec dies ex
pendatur in laudem/ ⁊ cū gau=
dio celebzetur. Ne koꝛte ſi vene
rit in manibus veſtris illud a=
pocriphum de tranſitu huius
beate ℣ginis/ dubia pro certis
recipiat⁹: qđ multi latinoꝛ pie
tatis amoze ſtudio legendi cha
rius amplectuntur. Precipue
cum de his nihil aliud experiri
poſſit niſi q hodierna die glo=

riosa virgo migrauit a corpo-
1 re. ℟. Vidi speciosam sicut colũ-
bam descendentẽ desuper riuos a-
quarum: cuius inestimabilis odor
2 erat nimis in vestimẽtis eius. Et
sicut dies verni circumdabant eam
flores rosarum ⁊ lilia conuallium:
℣. Que est ista que ascẽdit p deser-
tũ sicut ẏgula fumi/ex aromatib⁹
myrrhe ⁊ thuris. Et ℣. Lectio. ij.

MOnstrat autẽ sepulchrũ
ei⁹ cernentib⁹ nobis vs-
q; ad pñs in vallis iosaphat me
dio: q̃ vallis est inter mõtẽ sion
et mõtẽ olineti posita: quã ⁊ tu
o paula oculis aspexisti. vbi i ho
nore ei⁹ fabrꝛicata est ecclia mi-
ro lapideo tabulatu i q̃ sepulta
fuisse (vt scire potest ꝯ) ab hoib⁹
ibidẽ ꝓdicat: sꝛ nũc vacuũ esse
2 ostẽdit cernentibus. ℟. Que est
ista que ꝓcessit sicut sol et formosa
tanq̃ hierusalẽ ⁊ Vlderũt eam filie
sion et beatã dixerunt et regine lau
daverũt eã. ℣. Sicut dies ẏemi cir-
cumdabãt eam flores rosarꝛ ⁊ lilia
conuallium. Vlderunt eã. Lec. iij.

HEc idcirco dixerim: q̃ mul
ti nr̃orꝛ dubitãt vtrꝛ fue
rit simul cũ corpe assũpta: an
obierit relicto corpe. Mũo aũt
aut quo tpe aut a q̃b⁹ plonis sã
ctissimũ corp⁹ eius indꝛ ablatũ
fuerit: vel vbi trãslositũ vtruꝛ
ve resurrexerit/nescit. Quam
uis nõnulli a structore velint eã
iã resuscitatã ⁊ btãꝛ cũ xp̃o im
mortalitate in celestib⁹ vestiri.
3 ℟. Ista est spẽcsa inter filias hie
rusalẽ sicut vbi dicitis eam plenã cha
ritate ⁊ dilectione. Jn cubilib⁹ ⁊ in
hortis aromatum. ℣. Ista est que
ascendit de deserto delicijs affluẽs
Jn. Glia. Jn cu. Jn. ij. noct. ãn.
Emissiones tue paradisus malorꝛ
punicorum cum pomorum fructi-
bus. ℘s. Eructa. ãn. Fons hortꝛo
rum: puteus aquarum viuentium
que fluunt impetu de libano. ℘s.
Deus noster refu. ãn. Venit di-
lectus me⁹ in hortũ suũ vt cõedat
fructum pomorum suorum. ℘. Fĩ
damẽta. ℣. Post partũ. Lec. iiij.

BEatũ quoꝛ ioãnẽ euan-
gelistã hui⁹ btẽ ẏginis mi
nistrũ resurrexisse plurimi as-
seuerãt qꝛ i sepulchꝛo ei⁹ (vt fer
tur) nõ nisi mãna inuenit. Sꝛ
q̃d ꝛoꝛ veri⁹ cẽseat/ambigim⁹
Veli⁹ tñ deo totũ/cui nihil im-
possibile ẽ ꝛmittim⁹: q̃ aliq̃d te
mere dissimire velim⁹ auctoꝛita
te nr̃a: q̃d nõ ꝓbam⁹. ℟. Ornatã 4
monilib⁹ filiã hierusalẽ dñs cõ-
cupiuit. Et videres eã filie sĩõ bea
tissimã ꝓdicauerũt/dicẽtes vngue
tũ effusum nomẽ tuũ. ℣. Astitit re
gina a dextris tuis i vestitu deau-
rato: circũdata varietate. Et. ℣. v.

DE his quoq; quoscũ dño
(teste euãgelio) resurre-
xisse credim⁹: vtrũ ẏo redierit
i terre puluerẽ certũ nõ hẽm⁹:
nisi q̃ legimus: qꝛ multa corꝛpa
sctõꝛ q̃ dormierãt surrexerunt
cũ xp̃o: ⁊ venerũt in sctãm ciui
tatẽ hierl'm: ⁊ apparuerũt ml'-
tis. De q̃b⁹ nõnulli doctoꝛes sẽse
rũt: ⁊ etiã i suis reliq̃rũt scꝛiptis:
q̃ iã i illis ꝓpetua sit ⁊ pleta re-

surrectio. Fatenk eñ q veri testes nõ essent: nisi ꝛ vera esset corꝛ resurrectio. ℟. Sicut cedrꝰ exaltata sum in libano: et sicut cypressus in mõte sion quasi myrrha electa dedi suauitatẽ odoris. ℣. Sicut cinnamomũ ꝛ balsamũ aromatizãs. dedi suauitatẽ. Lec. vj.

Quide ꝛ btũs petrꝰ dixisse legit: cũ de dauid loqrẽt in testimoniũ. Et sepulchrũ inqt eiꝰ apud nos est: quasi nõ sit ausus dicere q ipe aut corꝛ eius apud nos est: sed tñ sepulchrũ q̃ cõditꝰ fuerat. ℟. Hic aiunt resurrexisse/et ipsum cũ ceterꝭ sctis: ꝛ ideo vacuũ remãsisse monumẽtũ vti nũc btẽ marie cernit. ℣. Suplalutẽ ꝛ oĩm pulchritudinẽ dilecta es a dño: ꝛ regina celoꝛ vocari digna es. Gaudẽt chori angeloꝛũ cõsoꝛtes et cõcives nri. ℣. Valde te nos opoꝛtet venerari: q̃ tã sctã et intacta es virgo. Gaudẽt. Glia. cõsoꝛ. In. iij. noc. ãn. Veni in hoꝛtũ meũ soꝛoꝛ: mea spõsa: messui myrrhã meã cũ aromatibꝰ meis. ℣. Cãta. ã. Comedi fauũ cũ melle meo: bibi vinũ meũ cũ lacte meo. ℣. Dñs ꝛ. exl. ã. Surge adlo et veni auster: pfla hoꝛtũ meũ ꝛ fluẽt aromata illiꝰ. ℣. Cãtate. ij. ℣. Speciosa tã. Tres vlti. lec. leganꝫ i cappis sericis. S. luc.

Cp. 10 Lect. i. Intrauit ielus in quoddã castellũ: et mulier q̃dã martha noie/excepit illũ i domũ suam. Et huic erat soꝛoꝛ noie maria: q̃ etiã sedens secus pedes dñi audiebat ꝛbũ illius. Et ꝛ. Dñs. vene. bede vbi. l. 7.

Aduenies qditoꝛ mũdi p redẽptione generis hũani cũ diues esset/pauꝑ p nobꝭ fieri voluit: vt sua pauptate nos diuites faceret. Qui etiã de sinu pris descẽdens tñ p nobis hũiliari dignatꝰ est: vt ppriã domũ nõ haberet/vbi caput reclinaret. ℟. Quam pulchra es amica mea: q̃ pulchra es ꝛ decoꝛa: oculi tui colũbaꝝ. Ablq̃ eo qõ intrinsecꝰ latet. ℣. Sicut bitta coccinea labia tua et eloquiũ tuũ dulce. Ablq̃. l. viij.

Qui conceptus est de spõ sctõ intra vterũ vginis vt deꝰ: sed natus hũiliter vt homo. De cuiꝰ oꝛtu psalmista loquit. Etẽ dñs dabit benignitatẽ: et terra nostra dabit fructum suũ. Dñs nẽpe dedit benignitatẽ: quãdo genus humanũ a reatu pme puaricatiõis per vnigenitũ suũ liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatẽ: q̃ eius ingressu vginalis vteri tẽplũ spũsscti gratia cõsecrauit. Terra aũt nostra dedit fructũ suũ: q̃ eadẽ vgo q̃ de adã coꝛpꝰ assumpserat filiũ genuit/ diuinitate q̃dẽ deo patri coequalẽ: sed sibi carnis veritate ꝛ substantialẽ. ℟. Btã es vgo maria dei genitrix q̃ credidisti dño: perfecta sunt i te q̃ dicta sunt tibi. Ecce exaltata es super chooꝛs angeloꝛ: intercede pro nobis ad dñm ielum xpm. ℣. Benedicta ꝛ venerabilis es vgo maria: q̃ sine tactu pudoꝛ inuenta es mater saluatoꝛ. Ecce. l. 9.

Cum ergo ꝓgeret dñs p ciuitates et castella: atq; vices euãgeliũ regni annũciãdo: intrauit bethaniã vbi erat dom⁹ marthe ⁊ marie: vbi etiã dñs quatriduanũ lazarũ fratrẽ earum resuscitauit a mortuis. Martha ergo accepit eũ in domũ suam. Illi nimiꝝ ministratura in mundo: cui angeli ministrant in celo. Felices illi q̃ dñm in domũ suã suscipere meruerũt. Illi quoq; dñm i domũ suã recipiunt q̃ fideliter ei⁹ ꝑcepta audiũt/libẽtiusq; ope adiplent

℣. Felix nãq; es sacra virgo maria: et oi laude dignissima. Qz ex te ortus est sol iustitie. Xp̃s deus nr̃.

℟. Ora ꝓ populo/ interueni ꝓ clero/ intercede pro devoto femineo sexu: sentiãt oẽs tuũ leuamen/ quicũq; celebrant tuam assumptionẽ. Qz. Gl̃ia. Xp̃s. Per oct. ℣. Beatam me dicent oẽs gñationes. Qz fecit mihi dñs magna q̃ potẽs est. Et sanctũ nomẽ eius. ℟. Magnificat aia mea dñm/ et exultauit spũs meus in deo salutari meo. Quia. Gl̃oria. Et sancti. ℟. Exaltata es sancta dei genitrix. In laud. ãn.

Assumpta est maria in celũ gaudent angeli laudãtes bñdicũt dñm.

℟. Dñs re. ãn. Maria virgo assũpta est ad ethereũ thalamũ: in quo rex regũ stellato sedet solio.

℟. Jubilate. ã. In odorẽ vnguẽtoꝝ tuorũ curremus: adolescẽtule dilexerũt te nimis.

℟. Deus de⁹. ãn. Bñdicta filia tu a dño: q̃ per te fructũ vite cõcaluimus. cãt. Bñd⁹. ã.

Pulchra es et decora filia hierlm: terribilis vt castroꝝ acies ordinata.

℟. Laud. cp̃. In oib⁹ re. hy⁹. O gl̃iosa femina. ℟. Elegit eã. ãn. Que est ista q̃ ascẽdit sicut aurora cõsurgens: pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castrorũ acies ordinata? Cãt. Bñdictus. Oco.

Venerãda nobis dñe huius diei festivitas opem cõferat sempiternã: in qua sctã dei genitrix mortẽ subiit tpalẽ: nec tñ mortis nexib⁹ deprimi potuit: q̃ filiũ tuũ dñm nr̃m de se genuit incarnatũ. Qui tecũ

Ad. ℣. Assumpta ẽ. ℟. De⁹ i no. Ad. iij. ã. Maria virgo. ℟. Legẽ p. cp̃. In oibus. ℣. Sctã dei ge. ℟. Post partũ. oco. Venerãda. Ad vj. ãn. In odorẽ. ℟. Defecit. Cp̃.

Ecclꝰ. 24.

Et sic i sion firmata sum: ⁊ in ciuitate sanctificata similiter requieui: ⁊ in hierusalem ptãs mea. ℣. Post partum. ℟. Sponsa. oco. Venerã. Ad ix. ãn. Pulchra. ℟. Mirabi. Cõm.

Et radicaui in populo honorificato: ⁊ i partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine sanctorũ detentio mea. ℣. Speciosa facta. ℟. Elegit eã. Oco. Venerãda. Suprad⁹ ordo hozarũ seruet quotidie p octa. Ad. q. vel. ãn. Assumpta est. ℟. Dixit dñs. Cõsteboꝝ. Btũs vir. De profundis. Memento. Fidẽ pi cũ pred⁹. ãn. dicant singulis diebus ad vel. poc. cp̃. In oibus re. ℣. Candida virginitas para dilũ chara colonis. Ortus con-

clusus klozēti cespite bernās. Cui merito mūd⁹ celebrat p̄zeconia totus.℟. Que meruit dñm p̄genera re suum, Cui merito mun. Gloria, p̄ze. P̄zo hymn. ducatur sēntia.

LEtabundus exultet fidelis chozus: alleluia.

Regem regum intacte p̄zoludit tozus: res miranda.

Angelus consilij/natus est de virgine: sol de stella.

Sol occasum nesciens / stella semper rutilans: semper clara.

Sicut sydus radium / p̄zofert virgo filium pari kozma.

Neq; sydus radio/neq; mater filio: fit cozrupta.

Quozus alta libant: confozmatur hysopo: valle nostra.

Verbum ens altissimi/cozporari passum est: carne sumpta.

Esaias cecinit: synagoga meminit: nūq̄ tñ desinit esse ceca.

Si non suis vatibus credat vl gentilibus: sibyllinis versibus hec p̄zedicta.

Infelix p̄zopera.

Crede vel vetera.

Cur dānaberis gēs misera?

Quem docet litera.

Datum considera.

Ipsum genuit puerpa. Amē. ℣. Exaltata es. ℟. Hodie maria virgo celos astrēdit/gaudete qz cū xp̄o regnat in eternū. cāt. Mag̃t. dño. Venerāda. Quotidie p oct. dz p̄l. sicut ad. j. vesp. ¶ Quotidie ikra oc. nīl in do. hoc mō fiat seru. Ad mat. inuit. In honore benīssime marie virginis Jubilemus dño. ℣. Venite hy⁹. Quez terra. In p̄mis ān. Exaltata es sancta dei genitrix sup chozos angelos ad celestia regna. ℣. Dñe dñs. ān. Sicut myrrha. ℣. Celi enar. ℟ Paradisū pozte per te nobis apte sunt: q̄ hodie gr̄iosa cū angelis triūphas. ℣. Dñi est terra. ān. Spē tua. ℣. Eructa. ℟. Aduuabit. ℣. Deus nē. ℟. Sicut letātiū ℣. Fundamēta. ℟. Gaude maria. ℣. Cātate. j. ān. Dignare. ℣. Dominus reg. ex. ℟. Post ptū. ℣. Cā tate. ℟. Scta dei genitrix. l. j.

SIqueratur post ascēsionē dñi q̄d egerit bta virgo maria: vnū p certo est q̄ virgo sancta cozpoze & mēte pmānsit: quā sane angel⁹ gabriel: ascēsi celest: s paranymph⁹ intactam custodiuit: & toānes apl's & euāgelista (cui x̄ps eā de cruce gmisit) virgo virginem seruauit: suisq; is deseruiuit obsequijs. ℟. dc. j. nocturn. hiſ. dñr. Lect. ij. Dō em credēdū est q̄ eximi⁹ ille chor⁹ apl'oz eā deseruit: inter quos post resurrectionē intrās & exiēs familiari⁹ cōtulit de x̄pi incarnatione: tāto sīqdē veri⁹ q̄to ab initio pleni⁹ per sp̄m sanctū cūcta didicerat: & ip̄e xerat oculis vniuersa: iz & apostoli p eūdē sp̄m sanctū omnia cognouerint et in omnem ewcti peruenerint vēritatē. l. ij. Hanc sane beatam vginem: et si oēs venerati sunt discipuli eiq; familiarentur officio dilectionis; toānes tamē ampli⁹

ē ſpecialius vſq; ad fīnē vite: q̄ ſibi, q̄ miſſam accepit in ſuā q̄ſi matrem filiꝰ: cui magiſter de cruce/mulier ecce (inq̄t) filiꝰ tuus/ampliozi ſolicitudie famulabatur. ℣. Exaltata es. Alle. ℣. dicat quotidie aſſi lau. In lauch. hec ſola ān. Aſſumpta ē ℣. Dñs reḡ. cōm. In oibꝰ. hꝰ. O gliosa fe. ℣. Elegit eā. ā. Virgo pruden-tiſſima quo pgrederis, q̄ quaſi auro ra valde cutilās filia dō: tota formoſa ē ſunuis es: pulchra vt luna electa vt ſol. cāti Vñdꝰ. oco vtā. Mñ dies do. in. ỹ. die cōtig. tūc hec ꝑdicta ān Virgo pru. in die ỹ. dicet ſup eā. Vñdꝰ. oco Venerāda. Mēo. de. ſ. laurē. ā. Beatus laurētiꝰ orabat. Regre hāc ā. in. l. q̄. ē. v. ān. ℣. Diſpāt. oy. vt ℣. Nulla die p oc. fiat mēo. ℣ cruce nec de oibꝰ ſctis. q̄ octa. ſunt cū regi. cho. Ad. ſ. ā. Aſſumpta ē, ℣. Deꝰ in no. ān. Te iurc, ſymbo. Quicunq;. Ad. iḡ. et ad alias hoī. āe. ep. Re. ē. ℣. ſicut i die dicant. ſīr ē oco nes. Ad vs ān Aſſumpta eſt. ℣. Dixit dō. rp. In oibus. hꝰ. O q̄ glifica. ℣. Exaltata. ā Qualis ē, eāt Mag̃t. oco. Venerāda. Eodē mō dieñ vel. quotidie infra oc. cū al. ās ſup eā Mag̃t. q̄ mutāt. Mēo. de ſanctis lauren. ā. Beatus laurentius dū in. vt ℣. ad. ſ. vel. ſupra cāti Mag̃t. ℣. Diſpāt. Oratio.

BEati laurētij nos dñe faciat paſſio venerāda letās: ē vt eā ſufficiēter recolam⁹ efficiat pōptiozes. Per. Dic

ich. ℣. Sācta dei genitrix. Lect. ſ.

DOn eñ pudiciſſima ẏginitas alicui diſcipulo rectius q̄ virgini cōmēdatur: vt eſſet inuicem grata ſocietas ē kloziḃus aſpect⁹: necnō ē venustus q̄uerſādi vultꝰ vernās alternati pudicitiaꝝ ſplēdoze decozat⁹. Re. de. ỹ. noct. Lectio. ỹ.

UNa ſlq̄dē vtꝰ ẏgitaſ i āboḃ⁹: ſz alta ꝑportio i maria. Altera ſlq̄dē: q̄ fecūditoz: ſed ipſa ẏgo: ſz alta/q̄ ē ſi ipa eadēq; i corruptio: iñ fecūditas integritaſ lōge glioſioz q̄ ẏgitas. Ic. ỹ.

IDcirco ē fecūditas in illa tota deificata ē: ē ẏginitas. Alioquin nuſq; ſcōm naturā naſcē di ẏginitas vbi fecūditas ꝑdicatur: neq; fecūditas vbi virginitas integra cōſeruaſ. ā. Talis eſt. eā. Vñ⁹. Mēo. de. ſ. laur. ān. In craticula vt ſ. in. ſ. die ſup eā Vñ⁹. ℣. Diſperſit. oco. Beati lauren. Quocūq; die oc. ſancti laurent. etiā ſi in do. cōtige. fiat inde memo. tm. Ad veſ. ān. Delectādi in hoꝛ. eā Mag̃t. Mēo. ℣. ſ. agapito mar. ān. Hic eſt vere. ℣. Gloria et honoze. Oratio.

DEtet eccl̄ia tua dñe beati agapiti martyꝛis tui ꝓſa ſuffragijs/atq; eiꝰ ꝑcibus gliosis ē deuota pmaneat ē ſecura q̄ſiſtat. Per. ¶ Vic. iiij. ℣. Speciosa facta es ē ſua. Lect. ſ.

HInc quoq; ioannes quid quid eſt quod genuit maria: euangelizando ſuo cōmendauit eloquio: ẏbū qō in ꝓin-

cipio erat verbū: & verbū erat apud deū: & deus erat verbū: ipm dñm genuit btā et gloriosa virgo maria. Ve. de. iij. nocturna tñ q. iij. Re. sit. Beatam me. &c. ℣. Virginitas igit longe sacratior & fecūditas (vt ita dicam) multo ineffabilior ꝑ suo poterat ille explicare eloquio. Verūtamē ꝑto virginitati cognatior virginitas: tanto beatus euangelista ceteris est excellentior/et vicinior est verbo. &c. ℟. Ideo quicquid est qđ genuit virgo: totum prout potuit homo/p spm̄ sctm̄ nobis reseruauit manifestis & docuit. Cuius etiā conuersatio post ascēsionem xp̄i gñaliter cū aplis fuit: quos dispgerens sicut lucas meminit/dicēs q egressi a mōte oliueti hierololymā venerūt: & ascēderūt i cenaculū: vbi manebāt. ℣. Hec dies & reliqs dieb⁹ infra. oc. dñr ā e de noc. sci. Emittes & alie āe q sequūt sup. cā. Bñd. & Magt. nisi in do. qb⁹ dictis: dr ā Aia mea. si necesse fuerit. Me mg. de. l. agapito mar. ān. Nūc grandi. ℣. Justus germi. oco vt̄s. Hac die ad vesp. flat memo de sancto magno. ān. Hic est vere mar. ℣. Gloria et honore. Oco.

Hesto dñe supplicationibus nr̄is: & intercedente beato magno martyre tuo: ab hostiū nos defende ꝓpitiat⁹ incursu. ℟. Sequētibus do dieb⁹ infra oct. seruet ordo de dñi. et Re. Ad mat. q i ꝑcedēt⁹ trib⁹ dieb⁹. Si dies do. iterūe. ꝓcter ān. sup cā. Bñd. & Magt. Si do dies do. infra oc. octig. tatū seruiat de. l. mar. hoc modo. Ad j. vesp. sup ꝓs ān. Assumpta est. ꝓs. Dixit dñs cp̄. In oibus requiē. ℟. Exaltata es. ān. Aia mea cāti. Magt. oco. Venerāda nobis. xvj. co. de do. de trin. & pcess. flat ante crucē: nisi alia q do. oino differat/ ꝓpter plenitatē tpis: vel qñ dies dñicus sctā die infra oc. octig. tunc de do. de trin. & pcess. ante cru. oino differat vsq; ad primā do. sequētē. In redeūdo de oib⁹ sctis. ā. Saluator mūdi. ℣. Letamini. oco. Infirmitatē. Ad mat. imit. Venite adorem⁹. ꝓs Veni. hy⁹ Quē terra. In. j. noc. ān. Ecce tu pulchra. ꝓs. Dñe dñs. Cete. āe cū suis pis ℣. et Re. sicut i ꝑma die dñr: ꝓter. ix. Re. qđ erit Candida virginitas. &c. ℟. Bene āgel⁹ ad mariā virginē mittit: q; spē angelus cognata virginitas. Profecto in carne viuere ꝓter carnē: nō terrena vita est sed celestis. Mīn in carne angelicā gl'iam acquirere: maior est meritū/ꝑ habere. &c. ℣. Esse em̄ angelū felicitatis est: esse vero virginē virtutis/ dū hoc obtinere viribus nititur cum gratia: quod habet angelus ex natura. Vtrūq; tamen et esse virginē vel angelū: diuini muneris est officiū: nō humani. &c. ℟. Ave (inqt angel⁹) grā plena. ℣. Et dñs plena: q; ꝑ partes ceteras

prestat: marie vero simul se tota infudit plenitudo gratie. l. 4.

Hoc quippe est quod dauid canit. Descendit sicut pluuia in vellus. Itaq; cum sit de corpore: nescit passionem corporis. Sic et virginitas cū sit in carne: vitia carnis nescit. Letō. v.

Celestis plane iber virgineū in vellus placido se effudit elapsu: et tota diuinitas nuda se cōtulit in carne: quādo verbum caro factū est: & deinde p crucis patibulum exp̄sum terris oīm bus pluuiam salutis effudit: et stillicidia gratie celestis humanis prestitit mētibus. Tu. l. vj.

Dñs (inquit) tecū. Mira res. Etiā ille erat cū v̄gine qui ad virginē mittebat angelum: et precessit nūcium suū deus: sed a deo nō recessit: teneri aūt loc̄ non potuit: q̄ oībus habet in locis: & totus vbiq; est: sine quo nihil: et per quē totū. Seqū lucā.

Cp. 10. In illo tēpore. Intrauit ie sus in quoddā castellum: & mulier quedā martha nomine: excepit illū in domū suā. Et p̄. Omel. beati august. epi. lc. vij.

Setū euāgeliū fratres charissimi cū legeret: audiuim⁹ a religiosa femina susceptū eē dñz hospitio: ab ea que martha vocabatur. Et cum esset occupata in cura ministrandi: soror eius maria sedebat ad pedes dñi: et audiebat verbū illius. Laborabat illa: vacabat ista. Illa erogabat: ista implebat. Letō. viij.

Uerūtñ martha laborās multū: in illa occupatione et negocio ministrādi interpellabat dominū: et de sorore sua conquesta est q̄ eam laborātē non adiuuaret. Dñs aūt p̄ maria rñdit marthe: & ipe fact⁹ ē aduocatus: q̄ iudex fuerat iterpellat⁹. Martha (inquit) circa multa es occupata. Porro vnū ē necessariū. Maria optimā partē elegit: que non auferet ab ea. l. ix.

Audiuimus em̄ interpellatiōnē interpellātis & sentētiā iudicis. Que sentētia iterpellāti respōdit: suspectā defendit. Erat em̄ maria intēta dulcedini v̄bi dei. Intēta erat martha quō pasceret dñz: itēta erat maria quō pasceret a dño. Ā martha cōuiuiū dño p̄parabat: in cui⁹ cōuiuio iā maria iocūdabat. In l. vna sola ā. dicat. cp. & k. sē in. s. die dicāt. Ad. s. & ad alis ho. ola flāt sē infra oc. Ad. q̄. vs ola flāt sicut in. s. die p̄ter Re. qō nō v̄z cū hyth. O q̄ glīa. Deiceps do nō seruet ordo diez in d. & Re. ad mat. cātād. & in lc. legendis: nec l āis. supcā. Dñō⁹. & Mgt. dicēd: sz supradict⁹ ordo d. & Re lc. & āp. habet i sequnti die infra oc. ita tñ q̄ l die sue sp dñe d. & Re. d. s. no. hil. ¶ Quita die. l. s

Quia iter salutis nr̄e in laudibus est saluator⁹ horator vos & cōmoneo i hac sacra solēnitate gēitricis dei marie: nolite cessare a laude. lc. s. Quod si virgo es gaude: q̄ me

ruisti esse qđ laudas: tm̃ cura vt
sis q̃ digne laudari possis. Sic
continens es et casta/venerare
et lauda: quia aliunde non con-
stat vt possis esse casta q̃ ex gra
tia dei: que fuit plenissime in
maria quam laudas. Lcō.iij.

Qđ si cōiugata es aut pecca-
trix: nihilomin⁹ cōfitere et lau-
da: qm̃ ide mia ꝓfluit oib⁹ ꝫ gr̃a
vt laudēt. Et q̃uis non sit spe-
ciosa laus in ore ptōr̄: noli tm̃
cessare a laude: q̃ inde ꝓmittit
venia. ¶ Sexta die. Lcō ꝓma

Hanc ergo oēs parit festi-
uitatē btē marie deuotis-
sime celebrem⁹: q̃ hec ē dies p̃-
clara in q̃ meruit exaltari sup
chorꝰ agelor̄: ꝫ puenire vltra
q̃ nr̃e hūilitatis ē natura. Lc.ij.

Hec est in q̃ dies: i qua vlq ad
thronicelsitudinem intemera-
ta mater ꝫ virgo ꝓcessit: atq
in regni solio sublimata/post
chr̃istū gl̃iosa resedit. Sic ita-
q vbiq confidenter sancta ca-
nit ecclesia: quod de nullo alior̄
sanctor̄ fas est credere: vt vl-
tra angelor̄ vel archangelor̄
merita transcenderit. Lcō.iij.

Hoc q̃ppe ꝓuilegiū nō natu
re est sed gr̃e: qua super chorꝰ
angelorum exaltata deuotissi-
me hodie ꝓdicatur. Quia ꝓ-
cessit eam dn̄s ad celos: vt p̃pa
raret ei i ethereis sedib⁹ locū:
vt cum eo regnare posset in p̃-
petuū. ¶ Septima die. Lec.j.

Nulli dubiū est illam cele
stē hierz tūc exaltalle ieſſa
buli letitia tūcq iocūdatā eē ies
tiabili charitate: qđ festiuitas
hec q̃ nob⁹ hodie reuoluit ānua
illis oib⁹ est facta cōmunia. l.ij.

Qredit cū q̃ saluator oim to
tus festiu⁹ occurrit: ꝫ cū gaudio
eam i throno collocauit. Alias
aūt quō impleuisse creditur: qđ
in lege ipe p̃cepit: Honora pa-
trē tuum et matrē tuā. Lec.iij.

Qđ patrē honorificauit: ipse
sibi testis est: cū ad iudeos ait.
Ego gloriā meā nō q̃ro: ſz hono
rifico patrē. De mre vo euāgeli
sta cū rediret a nazareth ait Et
erat subditus illis. ¶ In octa.
assump.b.mar. Ad.j. vel. sup p̃.
hec sola ā. Tota pulchra. ps Di-
xit do. Ceti p̃i de.l.mar. Ꝫ. cp̃.
ꝫ. oia fiāt sicut ad.j. vel. i ꝓma
die cū oratiōe Venerāda. Mēo.
de mar. timoth. ꝫ sympho. Or.

Arriliū tuū nob⁹ dn̄e pla
catus ipende: ꝫ intercedē
tib⁹ beatis martyribus tuis ti-
motheo ꝫ symphoriano: dexte-
rā super nos tue ꝑpitiationis
extēde. p. Ad mar. ix. lc. fiāt. In
uita. trip. Tota cāter hil. sicut
in.j. die ꝓter. ix. Ꝫ. quod erit
Candida virginitas. Lectio ꝓma

Beata vgo maria cunctis
tāto venerabilior q̃to glo
riosior: ꝫ q̃to virtute altissimi
extollitur ad sublimia: tāto cla
ror resultat in gloria. Plena
siquidē gr̃a: plena deo: plena vir
tutibus: nō potest possidere ple
nius gloriaz claritatis eterne:
quam plenissime accepit vt ma

ter fieret saluatoris. Lectio. ij.

Cam nāq; viderūt oēs filie Sō et beatā dixerūt: et regine laudauerunt eā. Qm̄ tantam eam viderūt q̄tā nullus narrādo explevit mortaliū. Quāto magis deū q̄ talē ac tātā esse fecit: vt ꝑ eā ipse fieret. Unde dauid. Et homo (inquit) natus est in ea: et ipse fundauit eā altissim⁹. R. iij.

Btā igit talis ac tāta nat̄tas: btā et supnozū ciuiū societas: ⁊ admirabilis charitat̄ coꝛ vnanimitas: vbi nemo angelorū: nō dico beate virginis marie: verū neq; alicuius sanctoꝛ inuidet glozię: sed totū in altero vnusquisq; possidet qđ grat̄ p̄statur oibus: vt de oib⁹ et in oibus glorificetur deus / honoꝛetur ⁊ adoꝛetur ab oīb⁹. Ic. iij.

Ubi vero nō sex⁹: nō etas: nō dignitas ḡnis: sz meritoꝛ q̄litas sola discernitur: vbi p̄mū stella a stella differt i claritate: q̄uis oēs in suo sint oꝛdine suscitādi. Qđ si ē alia claritas solis: ⁊ alia claritas lune: et alia claritas stellaꝛ: vna tm̄ claritas est q̄ illustrātur oia. Ic. v.

Decirco btā dei genitrix q̄ tantis in terra p̄dicat̄ laudib⁹: non imerito credit hodierna die exaltata et glorificata q̄tū nouit ille qui eā elegit / ⁊ sua sapiētia disponit oia. Qđ si in domo patris ei⁹ multe mānsiones sunt: credim⁹ splendidioꝛē mēi hodie filiū mansionē p̄stitisse: quam oli edificauit domū subnixā colūnis septē: in q̄ nimirū domo parātur nuptie ecclie deꝛ: ⁊ celebrantur terrenis celestia. R. vj.

Ideo nāq; i vtero Vginis spōso imoꝛtali Vginitas cōsecrat: vt sit totū celeste ꝓmerciū. Idcirco charissimi celebꝛate solenniter Vginis festū: q̄ celestē nobis vitā in tris oñdit. Qm̄ qui nō nubēt neq; nubētur: erunt sicut āgeli dei i celo. Nec mirū si angelis ꝓparat Vginitas: q̄ angeloꝛ dño federe copulatur nuptiaꝛ. Et si q̄libet Vginitas tm̄ erigit vt āgelis cōpareat: multo magis btā et gl'iosa Vgo: q̄ singulari ꝓmēdat p̄uilegio: ⁊ imēso ditat mercimonio. Tres vlt. lec. de exp̄one euāg. Intrauit iesus, ⁊ legātur sicut i. j. die. Ad l. oēs āe dicātur. cp̄. ⁊ r̄. sicut in. j. die. Mēoꝛ. de nat. oꝛ vt s. Ad. j. et ad alias hoꝛ. etiā ad. q̄. vesp: oia fiāt sicut i do. infra octa. cis mēo. ad. q̄. vesp. de mar. timo. et apollinari: cū oratiōe de cōf plurimoꝛ mar. nō pontifi. Si oct. assumpt. sab. cōtige. vltime vel. fiant de oct. ⁊ mēo. de do. sequē. scz post mēo. de mart. Et in do. erūt vel. de. s. bartholomeo ⁊ mēo. de do. sub illē. scz āte mēoꝛ. de sctō audoeno. Nota q̄ q̄n assūpt. nati. purifi. ⁊ ꝓcept. i sab. ctige. nihilomin⁹ fiāt cōme. in aliq̄ fer. etiaḋ ebd. si fer. ꝓcedentes a fest. ir. Ic. vacauerint.

¶ Sanctoꝛ timothei ⁊ apollinaris marty. ij. Ic. cū d. ⁊ Ps. d noc. ꝑpter vigi. Cetera oia de cōi

plarimoꝝ marty. vsqꝫ ad mil. quecrit de vig. ¶ Sci bartholo. apostoli duꝑ. fes. ad. j. vesp. ꝛ ad matu. dicatur hic ymnus.

BArtholomee celi sidꝰ aureum: milies supza solis tubar radians: erige mẽtes nostras polo: turbidas egraſqꝫ nostras sana conscientias. Hu-

OMnipo-[nue christe. oꝛ. tens sempiterne deus qui huius diei venerandã sanctãqꝫ letitiam in beati bartholomei apostoli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̃sumꝰ ꝛ amare quod credidit: et predicare qõ docuit. Per. Ad ꝓmas vesp. ꝛ ad matut. fiat mẽoꝛ. de sancto audoeno episcopo et ꝛfessoꝛe. oꝛ.

DEus qui perennẽ gloꝛiã sanctissimi ꝛfessoꝛis tui audoeni anime cõtulisti: tribue q̃sumus eiꝰ nos apud te ita patrocinijs adiuuari: vt cũ eo vitam possideamus eternã. Per. Ad matu. ir. lc. fiant. Lctõ ꝓma

IN inferioꝛem indiam veniens apl'us dei bartholomeus: ingressus est templum in quo erat idolum noie astaroth: et quasi peregrinꝰ ibi manere cepit. Manente igitur ibi apostolo: nulla demon dabat responsa: nec alicui ex his q̃s lesserat/potat subuenire. Tẽplũ ꝙ erat plenũ de languẽtibus. l. q. Perrexerũt ergo ad aliam ciuitatem vbi alius demon colebatur. Querentibus cur deus eoꝝ nõ dabat eis respõsa: respõdit demõ. Quia ꝓsente apl'o dei bartholomeo loqui non audet. Dicũt ei. Quis est iste bartholomeus? Qui ait. Amicus est dei oñipotentis: et ad hoc venit in istam ꝓuinciam: vt oẽs deos inde euacuet. Lectio. iij. Quibꝫ reuertentes beatũ apostolum quesissent per duos dies quidam plenus demonio clamauit dicens. Apostole dei bartholomee incendunt me oꝛationes tue. Cui apostolus dixit. Obmutesce et exi ab eo: et statim liberatus est homo. Quod cum audisset rex polemius: misit ad eum vt veniret et sanaret filiã

PLuam lunaticam. lc. iij. Perrexit igitur apl'us dei ad regem. Et videns puellam catenis constrictam: iussit eam solui/dicens. Soluite eã ꝛ leuate ac reficite: et cras ad me reducite. Fecerunt autẽ ministri sicut iussit apostolus. Quo facto non vltra vexauit eam demon. Tunc iussit rex ꝓciosa munera dari apostolo/sed non potuit inueniri. Lectio quãta. Quibꝫ trãsisset noxꝫ auroꝛa assurgeret: apostolus soli regi apparuit in cubiculo suo clausis hostijs/ei dicens. Quare quesisti me cum muneribus terrenis quibus non indigeo? lc. vj. Scire te volo quia dñs noster iesus christꝰ misit nos in oñes ꝓuincias vt demones qui in statuis sunt expellamus: hominesqꝫ qui eis credũt ꝙertamꝰ.

Si autem crediderit ꝛ baptizatus fueris: demonem qui vobis dabat responsa faciam vos videre. Rex autem hoc se facturū fideliter promisit. Lectio. vij.

Altera igitur die sacrificantibus cultoribus idolorū: apl'o ꝛ rege plentib⁹ cepit demō clamare dicens. Cessate miseri sacrificare mihi: ne peiora patiamini: ꝙ ego: qui catenis igneis ab angelis ihesu xp̄i religat⁹ sum. Tunc iussit apl'us demonē exire: ꝛ simulachrū frigere. l. viij

Exiens igitur inges egypti⁹ nigrior caligine: comminuit simulachrum. Quo viso: rex polemius cum vxore et filijs ac oi populo ciuitatis baptizatus: cepit apostolo adherere. Quod cū pontifices idolorū ad astyagem regem fratrem polemij maiorē conquerendo nunci assent: misit cū eis nuncios qui apostolū vinctum ad eum perducerent. l. ix.

Cui rex ait. Sicut fecisti fratrem meum derelinquere deos suos et credere deo tuo: ita faciam te derelinquere deū tuum et credere deo meo. Cui apostolus ait. Si hoc poteris facere deo meo qđ feci deo tuo: poteris me ad sacrificiū prouocare. Si autē ego deos tuos cōminuā: et tu crede deo meo. Interea nunciatum est regi deum suum corruisse. Irat⁹ rex iussit apostolū fustibus cedi: et celum iussit decollari. Ceta de cōi vnius apl'i. Ego. de. l. audeno. ex. vt ē. Ad

lebas vel. Ex. Ciues apron. Cetera vt ī. Sancti rufi mar. ex.

Deste dne supplicationibus nris vt bti rufi martyris tui intercessionib⁹ cōfidentes: nec minis aduersātiū / nec vllo cōturbemur incursu. p dn̄m. Ad mat. ij. lc. Inuit. duo. lc. ī.

Rufus patritij⁹ ꝛ excōsul ducatū agebat rauenne: cuius vnica filia infirmabat. Qui audiens de noie apollinaris sacerdotis / misit ad eum rogās vt veniret ꝛ sanaret eā. At vbi ingressus est domū cū clericis suis stati defuncta est puella. Cui ruffus ait. Vtinā in domum meam nō introisses. lc. ij.

Beat⁹ apollinaris ait rursū. Cōfidēter age p̄itie: ꝛ modo cognosces ōtutē dn̄i nr̄i ihesu xp̄i. Cūq; orationē ad deū fudisset ait ad eā. Surge ꝛ confitere saluatorē tuū. Que ptin⁹ surgēs clamauit dicēs. Magn⁹ est de⁹ quē predicat apollinaris: et nō est alius preter eū. Baptizata est igitur puella cū patre ꝛ matre ꝛ familia pmiscui sex⁹ aie trecēte triginta quatuor cū multis alijs ex paganis. Tu. lc. iij.

Ruffus vero patritius timēs celarē occulte diligebat beatū apollinarem: et ministrabat ei. Filia aūt ei⁹ cōsecrata est xp̄o ꝛ permansit virgo. Idē vo ruffus p̄itij⁹ post aliqđ tp̄s capuana vrbe sexto kal'. septēbris p xp̄i noie cumplsit martyrium. Ceta oīa sunt de cōi vnius martyr.



Ecti augu. epi & eccl. atq; doctoris dupl. fest. ad. j. vel. ā. Justū deō. Ch.

Eccl. 47.

Omine confessionē tuo: et excelso in verbo glie: de oī corde suo laudauit dñm: et dilexit deū qui fecit illū. Re. Miles christi. Hyp. Iste confessor. ℣. Amauit. ā. Confessor dñi. Cantic. Magt. Oz.

Deus q̄ beatū augustinū ecclie tue in exponendis scripture sacre mysteriis docto rē catholicū p̄uidisti: da nobis eius semp & doctrinis instrui: et oratiōe fulciri. p. Mēo. de sctō hermete mart. tā ad has vel. q̄ ad matuti. cum hac oratione.

Deus q̄ btīm hermetē martyrē tuū virtute pfātie in passiōe roborasti: cx eius nobis imitatiōe tribue p amore tuo pspera mundi despicere: et nulla eius aduersa formidare.

Per ā mat. & ad alias horas oia de cōi vni⁹ cōfes. & pōti. cū lec. in cap. infra notatis. Lec. j.

In pincia africana ciuitate chartagine ñll honesti parētib⁹ & xpianis btūs augustin⁹ pgenit⁹ē. Qui magna diligētia secularib⁹ lītis eruditus oīb⁹ liberalib⁹ sciētiis sibuitur. Grāmaticā igit̄ pusi in sua ciuitate: et rhetoricā in chartagine postea docuit: & postea apud mediolanum scholas rexit. Lctō. ij.

In illa vrbe tūc sctūs ambrosius epatū tenebat: p cuius doctrinā augustin⁹ ab erroris via cōuersus credidit & baptizatus est. Placuitq; ei pcepta gratia scholasticis quos rhetoricā docuit renūciare: & ad africā pprpriam domū remeare. Lctō. iij.

Per triēniū igit̄ ibi deo viuebat in bonis opibus: et de his q̄ de⁹ sibi reuelabat pñtes & absentes sermonib⁹ & libris docebat. Factū ē aūt vt sctō valerio epo tubēte pbr̄ ordinaret. Ordinat⁹ igit̄ in monasterio cū seruis dei secūdū modū & regulam a sctis aplis sctitutā viuere cepit. Lctō. iiij.

Sctūs vero valerius ordinator ei⁹ vir pi⁹ & deū timēs: sciēs se corpore et etate infirmissimū: apud primatē epōrū chartaginensem pretēdēs imbecillitatē corporis sui etatisq; grauitatē: secretis lītis egit vt i loco suo in eadē eccl̄ia augustin⁹ ordinaret eps: q̄ sue cathedre nō tm̄ succederet: sed cōsacerdos accederet. Qđ et optauit et rogauit: atq; rescripto impetrauit. Lectio. v.

Sanct⁹ igitur augustin⁹ licet inuitus: est eps ordinat⁹. Qui tunc multo instātius ac feruentius maioriq; auctoritate ōbū salutis eterne in dñi pdicabat ecclesia. Vixit aūt beatus augustin⁹ annis septuagīta sex: in clericatu aūt vel epatu ānis fere quadraginta septem. Lc. vj.

Ultima vero egritudine lecto

Caſ. 5.

suo recūbēs: septē psalmos penitētiales coram se descriptos habebat. Quos ituēs legebat ꝫ vberti ac iugiter flebat. Hꝫ ne ciuitatis sue ruinā videret ttio obsidionis mēse q̄nto kal. septē bris migrauit ad dñm. Tres vlti. lc. de exp̄one eu3g. S. math.

Cap. 5. Mil. t. Dixit ie. discei. suis Vos estis sal tre: q̄ si sal euanuerit in quo saliet? Et q̄. Dñs. excerp. ō diuer. trac. l. vij. Sal appellant apli: q̄z p ipos vniuersum hoim cōdit genus. Terre em̄ noie hūana natura significat: salis vo vbi sapiētia Dō aūt apl'os suos celesti ac diuina sapientia plenos sal terre saluatoꝛ noiat: ostendit fatuos esse iudicādos q̄ terrena tm̄ sapiūt: q̄ tpaliū bonoꝛ vel copiā sectātes vel inopiā metuentes amittūt etna: q̄ nec dari possūt ab hominib⁹ nec aufferri. l. vij. Notandū aūt q̄ salis natura infecūditatē terre facit: vnde et in psalmo scriptū est. Posuit terrā fructiferā in salsuginem. Mualdā vzbes legimus ira victoꝛū sale seminatas: vt nullū in eis germē oꝛiretur. Allegoꝛice autē hoc bene q̄uenit doctrine aplice: vt destructis aduersaꝛioꝛū munitionib⁹ ꝫ peccati regno deiecto: sale sapientie compescat vltra in carnis humane terra: seculi luxum atq; lebitatem germinare vitioꝛum. l. ix. Ite q̄z sal ad cōdiendos cibos carnesq; siccādas aptū est: rite demōstrat q̄ p p̄dicationē euangelij fluxus restringit voluptatū: et humana natura exclusis ōmib⁹ ꝫ putredine pctōꝛ illesa seruat suo ꝛditoꝛi: p ei⁹ custodiā mandatoꝛ. Dō si sal euanuerit: in quo saliet? Ad nihilū valet vltra nisi vt mittatur foras: et cōculcetur ab hoibus: id est si vos per q̄s condiendi sunt quodā modo populi metu persecutionū tēpoꝛaliū amiseritis regna celoꝛū: q̄ erūt homines per quos vobis terroꝛ auferat: cū vos elegerit deus: p quos errozē auferat ceteroꝛ. ℣. Ad. vj. Cp.

Eccli. 47. Dedit illi dñs ꝛtra inimicos potētiā: ꝫ stare fecit cātoꝛes ꝛtra altare: ꝫ i sono eoꝛ dulces fecit modos. ℣. Ad. ix. cp.

Eccli. 24. Sapientia laudabit alam suā: ꝫ i dño honoꝛabit: et in medio ppli exaltabitur: et in plenitudine sctā admirabitur. Ad. q̄. vesp. de. s. augu. oia fiāt de cōi vt vdictū ē. Ex. Scē augusti nechristi. ꝰ. O sctē. Ad has vesp. fiat sol. mēo de. s. ioanne bapt. ān. Misit herodes rex manꝰ ac tenuit ioannē ꝫ vinxit eū i carcerē: q̄ dicebat: nō licet tibi habere vxoꝛē fratris tui. ℟. Glia ꝫ hono. oꝛ.

Sancti ioannis baptiste ꝫ martyꝛis tui dñe q̄s venerāda festiuitas salutaris auxiliū nobis p̄stet effectū. Per. Mēoꝛ. fiat solen. de sctā sabina virgi. ān. Simile est regnum. oꝛ.

Beate sabine vgis tue et martyꝛis dñe p̄cibus cō-

fidētes qs clemētiā tuā vt eius meritis ⁊ pcib⁹ ad eterna gaudia peruenire valeam⁹. p. Libera bo nedi. ⁊ eccl̄ia i hono. decolla. s. io annis hoc mō fiat vers. de eo supplal. ā. Perpetuis nos dñe scti ioānis baptiste tuere pcidijs: et qto fragilioꝛes sum⁹ tāto magis necessarijs attolle suffragijs. Qui fert. Ch.

prouer bio. 10.

EXpectatio iustoꝝ letitia: spes aut̄ impioꝝ peribit: ⁊ foꝛtitudo simplicis via domini: et pauoꝛ his qui operant malum. ℟. Perceptur⁹. Hy⁹. Martyꝛ dei. ℣. Gloria et honoꝛe. ān. Misit herodes rex manus. cā. Magꝛon. Scti ioannis bapt. vt ā. Deo. de. s. augu. solenniter fiat cū hac ān. Iste est qui. ℣. Iustus germinabit. oꝛ. vt supra. et tunc nichil fiat de. s. sabbato.



¶ In decollatiōe scti ioānis bap. Ad matut. Regē pcursoꝛis dominū venite adoremus. ℣. Venite. Hy⁹. Martyꝛ dei. In. s. cō. ān. Interrogatus ioannes ab herode dixit: illicitum est fratris tui coniugē accipere. ℟. Beat⁹ vir. ā. Joānes baptista arguebat herodē ꝓpter herodiadem. ℣. Quare fre. ān. Arguebat herodem ioannes ꝓpter herodiadem quā tulerat fratri suo philippo uxorem. ℣. Domine quid mullō. Filia ⁊ honore. s. Adest nobis fratres chariss̄imi dies solennis quē consecrauit bti ioannis baptiste et pcursoꝛis dñi purpure⁹ sanguis innocenter ꝓ veritate (q̄ xp̄s est) ab ipio herode pfusus martyꝛio. Qui mirabiliter natus est: sꝫ mirabili⁹ occisus. ℟. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit ioānē ⁊ vinxit eū in carcere: qꝛ non licebat eū ꝓpter herodiadē. Quā tulerat fratri suo philippo uxoꝛē. ℣. Arguebat herodē ioānes ꝓpter herodiadem. Quam tulerat. sc. cō.

I

Datus est i pphetia: in veritate pereptus est. Nascēdo enī nūciauit saluatoꝛis aduētū moꝛtēdo ⁊dēnauit illicitū et iceste matrimoniū. Et ideir co carceris obscuritate detrudi tur: deīde maligne mulierecule insidijs ꝓuentus capitalē subiit sententiā. ℟. Joannes baptista arguebat herodē ꝓpter herodiadem quā tulerat fratri suo philippo uxoꝛē. ℣. Herodes enī tenuit ioannē et ligauit eum: et posuit eum in carcerem. ꝓpter hero. sc. cō.

2

Decollat⁹ est aūt bt̄us ioannes in qdā castro arabie qđ macheroūte dr/ ⁊ sepult⁹ ē in ciuitate sebastē. Caput vero ei⁹ in hierosolymis humatū ē. Tēporib⁹ do iuliani pagani sepulchꝛa ei⁹ invadentes ossa ei⁹ dispserūt/ ⁊ iterū colligētes cremauerūt: ⁊ sctōs cineres pulueri ꝙmixtos pagros ⁊ rura dispserūt. ℟. Metuebat herodes ioannē. Scīēs enī virū iustū et sctm. Et custodiebat eū. ℣. Et audito eo mlt

3

ta faciebat & libẽter eũ audiebat. Sci. Glia. Et. In. q. noc. ãn. Dicebat eĩ regi ioãnes baptista: non lz tibi hẽe vxozẽ ffris tui. ℣. Cum inuocarẽ. ãn. Herodes eĩ metuebat ioãnẽ sciẽs eũ viz iustũ & sanctũ: z custodiebat eũ. ℣. Verba. ãn. Audito eo multa faciebat & libenter eum audiebat. ℣. Domie do. nr̃. ℟. ꝓoluisti do. Lectio. iiij.

DEi aũt puidẽtia factũ ẽ quosdã de hierosolymis monachos oratiõis illuc causa per idẽ tps venisse. Qui mixta ossa q̃ poterãt furti gregãtes ad pr̃em suũ philippũ hierosolymitanoz epm detulerũt. Caput vero eius in herodis palatio tpe martiani iperatoris inuentũ est a duobus monachis quiẽtalibus q̃ venerãt adorare in hierosolymis. Et postea ꝑdita in quodã specu in vna ignobiliter recõditũ latuit: donec beatus baptista caput suũ marcello abbati in eodẽ specu degẽti ostenderet. Quo inuẽto cepit celebrare decollationẽ ei⁹ quarto halendꝫ septẽbris. ℟. ꝓuelle saltãti impauit mater. Nihil aliũ petas nisi caput ioãnis baptiste: et cõtristatus est rex ꝓpter iusiuran dum & ꝓpter simul discumbẽtes. ℣. Ait puella matri sue/quid petaz at illa dixit. Nihil aliud. Lect. v.

4 IN pascha nãq̃ decollatus fuit: & anno reuoluto post mysteriũ dñice passiõis gplẽ: z ẽ. ꝓostea inuẽtũ caput valer.⁹ q̃ post iouinianũ impauit ꝑc:pit gstãtiopoli deportari. ℟. Petijt puella caput ioãnis baptiste. Quo accepto dedit mẽi sue. ℣. Puelle saltãti iperauit mater: nihil aliud petas nisi caput ioannis baptiste. Quo accepto dedit. Lectio sexta. 5

QUmq̃ theodosi⁹ imperator has baptiste reliq̃as vellet gstãtinopoli deferre/ amplectẽs sua purpura theca in q̃ sctm̃ caput erat: portãs eã añ ciuitatẽ gstãtinopolitanã septimiliario recondidit: ibiq̃ magnã atq̃ pulcherrimã edificauit eccl̃iam. ℟. Cõtristat⁹ ẽ rex herodes ꝓpt iusiurãdũ: & ꝓpter simul discũbẽtes nolui eã gtristari sed misso spiculatore ꝺcepit amputare caput ioãnis in carcere. ℣. Herodes funest⁹ ꝺcepit iter facere & amputare. Caput. Glia. Caput. In. q. noc. ãn. Cũq̃ introisset filia herodiadis & saltasset & placuisset herodi ait illi: pete a me q̃ vis & dabo tibi. ℟. In dño cõfi. ãn. Jurauit herodes puelle: q̃cq̃d eĩ a me petieris dabo tibi lz dimidium regni mei. ℣. Dñe q̃s habi. ã. Ait puella matri sue quid petã: at illa dixit: caput ioãnis baptiste. ℣. Vonũ est gfi. ℟. Just⁹ vt pal. Sedm̃ math. 6

IN illo tpe. Misit herodes rex manus ac tenuit ioannem: & vinxit eũ in carcere ꝓpter herodiadẽ vxozẽ philippi fratris sui: q̃ duxerat eã. Et q̃. Dñe. venera. hede ꝓbẽ. ẽ. ℣. Impletũ videmus i ioãne q̃d de illo angel⁹ zacharie prius q̃ nasceretur ꝓdixit. Mz precede: Cap. E.

ret ante deū i ſpū ⁊ vtute helie. Ambo nāq; ꝛtinenter viuētes: ambo habitu iculti: ambo i ſolitudine degentes: ambo pręcones veritat: ambo regis ⁊ regine perſecutionē ꝓpt iuſtitiam pęſſi ſunt. Ille achab ⁊ iezabel: iſte herodis ⁊t herodiadis. Ille ne ab ipīs occideret igneo eſt curru raptus i celū. Iſte ne ab impīs vinceretur: perfecto martyrij certamie ſpū celeſtia regna petiuit. ℣. Cui herodes ſpiculatoꝛe ꝑcepit amputari caput ioānis in carcere. Quo audito diſcipuli eiꝰ venerūt ⁊ tulerūt coꝛpꝰ eius: et poſuerūt illud in mommētō. ℟. Miſit rex incredulꝰ miniſterū deteſtabilē et amputare iuſſit caput ioānis in carcere. Quo. ſ. vij.

QVicūq; koꝛtaſſe alicūs ꝙs ſit iſte herodes / ꝙs ve frat eius / q̄ etiā herodias: de ꝙbus ē ſermo. Herodes iſte ꝙ ⁊ ioannē decollauit; ⁊ i paſſiōe redēptoꝛ nr̄i pilato aſſenſuꝫ ꝑbuit: filius eſt illiꝰ herodis ſub ꝙ dn̄s natꝰ eſt. Cuiꝰ frater philippus herodiadē filiā aretḥe regis arabū accepit vxoꝛē. ℣. Accedentes diſcipuli ſcī ioānis baptiſte. Tulerūt coꝛpus eius: ⁊ ſepelierunt illud. ℟. Juſſu herodis amputatū eſt caput ioānis in carcere. quo audito diſcipuli eius venerūt. Tulerūt. ſ. ix.

HAnc herodiadē idem aretha poſtmodū ablatā ab eo dedit herodi: eo q̄ ipſe maioris eſſet poteſtatis et fame. Factū eſt ergo adulteriū publicū: qđ ſicut pīdis cauſa fuit peūdi ita fideliſſimo ꝓconi nr̄i redemptoꝛis materia fuit triūphādi. Qui phībēdo regis intuſti ſcelera: moꝛte q̄dē iniuſta meruit plecti. Sed poſt moꝛtē guſtū a rege iuſtitie: cui teſtimoniū phibebat: tuſtā vite pennis coꝛonā accepit. ℣. Perceptuꝰ iam virtutis ꝓ laboꝛe requiē ⁊ ſtans in cōfeſſione xp̄iane fidei. Subdit colla belut agnꝰ mālnetꝰ gladio. ℟. Coꝛpoꝛe diſſolui gaudens et cū deo binere. Subdit. Oꝛa ꝓ nobis bt̄e ioan. In laud. ān.

HErodes eū tenuit ⁊ ligauit ioānē ⁊ poſuit in carcere ꝓpter herodiadē. ps. Dn̄s reḡ. ān. Puelle ſaltanti impauit mēꝛ: nihil aliud petas niſi caput ioānis bapti ſte ps. Jubil. ān. Dn̄e mi rex da mihi in diſco caput ioānis baptiſte ℣. Deꝰ de⁹. ā. Da mihi in diſco caput ioānis baptiſte: ⁊ cōteriſtaꝰ eſt rex ꝓpter iuſturādū. cā. Dn̄s. ān. Miſit rex incredulꝰ miniſterū deteſtabilē: ⁊ āputare iuſſit caput ioānis baptiſte. ps. Laud. cp̄. Expectatio. hymꝰ Deꝰ tuoꝛ. ℣. Juſtus ger. ān. Miſſo herodes ſpiculatoꝛe / ꝑcepit amputare caput ioānis in carcere: quo audito diſcipli eiꝰ venerūt et tulerūt coꝛpꝰ eiꝰ: ⁊ poſuerūt illud i monumēto. cāt. Dn̄s. oō. Sti ioānis. Mēo. de. ſ. ſabina vgi. oꝛ. Bt̄e ſabine. Ad. ſ. ā herodes. ps. Deꝰ i no. Ad. ſ. ān. Puelle ps. Legē po. cp̄. Expectatio. ℟. ⁊ ℣ de cōi vnꝰ mr̄. ad omnes hoꝛ. dn̄r. Ad. vj. ān.

Domine mi. ps. Dekecit. Cpm.

prouerbio. 10. Justus in eternū nō cōmouebitur: impij aūt nō habitabunt in terra. Ad nonā. ān. eiusd. ps. Mirabilia. Capitulū.

proverb. 11. Justus de angustia liberatus ē: & tradet impius pro eo. Advesp. ā. Herodes cū. ps. ceū. cp. Expectatio. hy. Deus tuorū. ō. Justus germ. ān. Accedētes discipuli bēi ioānis tulerūt corpus eius: & sepelierē illud. cū. Mgt. oz. vtō. Mēo. de scīs felice & adaucto. ān. Gaudēt i ce. ō. Letamini. oz.

MIestatē tuā dñe supplices deprecamur: vt sicut nos ingit sctōrū tuorū felicis et adaucti cmēoratione letificas: ita sp supplicatiōe defendas. p.

Sctōrū felicis & adaucti mar. no mat. ih. l. fiāt cūctis. dup. l. j.

CUm furor diocletiani et maximiani sctōs diuersis penis interficeret: pbēm sctē ecclie catholice noie & opere fulcīē: ipietati sue oblatū: ad gaudia chī vbis pfectū dirigi iussēt: vt si sacrificare rēneret puniret. Cū ergo ductus esset ad tēplū strapis & sacrificare cōpelleret: exufflauit i faciē statue erecte: q statim cecidit. Itē ductus est ad alias duas statuas: scilicet mercurij & diane: & exufflās in eas statim corruerunt. lc. ij. Deductus igit ad pfectū i equuleo suspēsus est: deide extra murū ad arborē excelsam ducitur vt ibi sacrificaret: q fulsa ofone exufflauit in eū: & cōtinuo radicitus est euersa. Jussus est igit in eodē loco decollari: corpus eius inhumatū relinqui. lc. iij. Cumq ad decollandū duceret xpianus q dē eidem obuiās clamabat dicēs. Et ego ex eadem lege sum. Ducti sunt ergo āb: et in eodē loco vbi arbor steterat pariter decollati sunt. Et q huius nomen ignorabant christiani/ eum adauctum vocauerunt: eoq sancto felici auctus sit ad coronam. Tu autē. Deta de cōi plurimor mar. Sctē cuthburge vgi. nō marty. Or.

DEus q erimie castitatis priuilegio famulā tuā cuthburgā multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis eius pmerēte intercessiōe vtriusq vite pspitatē: vt sicut eius festiuitas nobiscū agit i terris: ita p eius iteruētū nēi mēoria apud te sp habeat i cel. p. ō. Tres fiant cū imit. dup. & cetera oia fiāt de cōi vnius vgi. nō marty. Sctī egidij ab. ix. l. fiāt. oz.

DEus q hodierna die btm egidiū confessorē tuū atq abbatē aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue qs vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos sentiamus cōfoueri suffragijs. p. Mēo. de. l. pleo. ñ. oz.

OMps sempiterne deus fortitudo certantiū & martyrū palma: solennitatē hodierne diei ppitius intuere: & ecclesiā tuā cōtinua fac celebrit ate letari: vt intercessiōe bti pfecti mar-

tyris tui/oiz i te credētiū vota pficias. Per. Ad mat. ic. l. j.

Sanctꝰ igitur egidius natione grecꝰ a pclaris parentibus oziginem duxit. Docili quoq; pueto doctozes summoscia i bzeui supanti gra dei nō defuit: eiꝰ vita oi moz hone state poznās. Quadā vo die dū ad eccliam pgeret cuidā egro tunicā suam tribuit: qua indutus eger pzotinus sanitatem accepit. Lectio secunda.

Quidā etiā a serpēte pcussus tumēte cute fatebat sese mozti ferū virꝰ recepisse. Quē vir dei fusa oōne sanitati restituit. Quēdā vero demoniacū totam eccliam i die dnica pturbātē a demonio liberauit. Lectio. iij.

Quīq; mira gesta laudū pzeconia seqrent: ppziā pziam deserēs trāsfretauit mare: et ad quē dā locū iuxta rhodanū fluuiuz vbi erat antrū/ iuxta cuius introitū fons pura aqua scaturiebat peruenit. Deo. ic. de sancto pzisco nihil qđ hoc est. i vo. stig. Et quotiēscūq; fiunt medie ic. de sctō pzisco: semp dīr v. s. Re de. q. noc. vniꝰ mar. Tres vltie ic. legantur de pzopzietate scti egidij sine expōne euāg. ic. vsq.

Tribēnio igit mālt hominibꝰ incognitꝰ: solis herbis et aqua cōtētus. Excepto qꝺ dns ei quādā ceruā pparauit: q̄ ei lactis alimoniam pzebebat. Quā venatozes regis sagittare volētes: virtū dei in bzachio grauiter vulnerauerunt. Rex vero hoc intelligens ab eo veniam petijt: et obtinuit. ic. vsq.

Quīq; virū dei rex frequenter visitaret: monitu eius duas ecclesias fabzicauit. Congregatisq; ibidē viris multis sub regula monachali deo famulatuꝝ egidiꝰ lz ab initio renitens abbas illis pficit: nō multo post sacerdotij diademate honozatꝰ. Cui⁹ fama ad karolū ter. ix. regem frācoz delata: ipm ad se vocatū rogauit vt p se ozaret. Feceratq; quoddā turpe facinꝰ qđ nemini vnq̄ nec ipsi sancto ausus fuerat confiteri. Pzoria dnica dū vir sctūs i missa p iam dicto rege ozaret: angelꝰ dni super altare schedulā posuit: in q̄ scriptū erat ipm regis pctm̄: et egidij pcibꝰ hoc ei ee dimissum: si penitēs tātum ab illo desisteret. Post hec vir sanctꝰ ad monasteriū rediēs: confirmatis in dei militia frībꝰ monasteriiq; rebꝰ dispositis: i dño obdozmiuit. Cū ii hoc fel. in do. 2ti. stat totum seruī. de vo. et nihil de sctō pzisco: pter mēo. i ipsa vo. Fel. do. l. egidij differat in crast. pter inceptionē hist. et tūc legātur. vj. ome l. de ppetate. l. egidij: et. ij. vlt. ic. de expōne euāg.

Nemo accēdit lucernā Cetera de coī vniꝰ cōfes. et abba. Crastina. sancti cuthberti episcopi. Dño.

Presta nobis qs ops et misericoz deꝰ: vt qui beati cuthberti cōfessoris tui atq; pō

tificis translationis diē venerāmur: per ipsi⁹ suffragia pietatis tue semp bñficia conseqūmur. Per. Ad mat. iz. lc. fiāt q̄ sequūtur de alio festo: nisi facte fuerint in. xl. tūc fiāt hic. ih. le. de cōi: & imut. duplē. de cōmuni unius⁹ cōfess. & pontif. Lectio. j.

BOne indolis adolescens cuthbert⁹ cū quadā die iter pueros luderet: q̄dā puer q̄si trienis ei occurrit: & cū lachrymis sibi ait. O sctissime ātistes cuthberte: nō decet te iter pueros ludere: quē dñs magistrum maiorib⁹ natu destinauit. le. ij.

Audiēs puer cuthbert⁹ hec: rediens domū stabiliorē ex illo tpe ē cepit. Et relictis secli rebus monasterialē disciplinā subiit. Qui cū suscipiēdo hospitio deb̄uiret: angelū dñi suo vt fertur suscepit hospitio. Lectio tertia.

Quadā die dū iuuenē quēdaz domū ingredi coegisset/ pedesq̄ ei⁹ lauasset: & aquā lauādis manibus dedisset: panē ad vescendum deferre voluit: sed rediens hospitem non inuenit. Circumspiciēs aūt vestigia ei⁹ quo ḡsset: nulla penit⁹ inuenit. lec. iij.

Stupefactus igit̄ vidit super ā mēsā tres panes calidos īsoliti tādoris ac mire suauitatis: & dixit. Cerno q̄ angel⁹ dei sit: quē suscepi. Quo viso: maiorem ex hoc vtutib⁹ operā dedit. Lec. v.

Multis igit̄ vtutibus p̄ditus: ad ep̄at⁹ culmē ꝛinuit⁹ assumptus est. Qui cū parochiā suaz circuiret et verbum dei predicaret: brozem cuiusdam comitis proximam morti a comite rogatus: in noie dñi aspersione aque benedicte: plene sanatam reddidit marito suo. Lectio. vj.

Alio quoq; tpe veniēs q̄dā lōge egritudinis acerbitate tabe fact⁹ ad eū accessit. Dataq; sup eū bñdictiōe repulit pestē: quaz medicoz̄ manus pigmentoz̄ cōpositione nequerat. Lec. vij.

Ad quoddā etiā monasteriuz veniens dum meridianā quietem sitire se diceret: aqua eius palato vinum sapiebat. Frēs ergo astantes & inde bibentes mirabant adinuicē: dicentes se nūq̄ meli⁹ vinū bibisse. lc. viij.

Duob⁹ annis in regimīe epā li translactis: sciēs i spū vir domini cuthbert⁹ appropinquare diem sui trāsitus: abiecit pōdus cure pastoralis. Atq; ad dilectuz eremitice cōuersationis agonem ꝑ totius remeare curauit: quatenus solita sibi solicitudinis mundane spineta liberioz̄ pcisce compunctionis flāma consumeret. Lectio nona.

Quumq; duos fere mēses deserto q̄etis exultatione transisset: subito arreptus infirmitate: q̄z trib⁹ hebdomadis ꝛtinuis eadē infirmitate decoctus: fratribus suis in dei seruitio confirmatis eritum suum dominici coꝛpoꝛis susceptione muniuit. Et erectis in celum oculis: spiritum exhalauit. Tu. Cetera de cōi vnius

cōfes. ꝫ pōti. Si hoc fec. n̄ cele
bratū in. cl. ſ. do. cue. differ at in
craſt. ꝫ tūc ad. ſ. vel. ō. l. cut hꝛre
to ſtat mēo. ō. l. bertio ab. ā Si
milabo. ō. Juſtꝰ de. or. ℣. Ops ſem
piterne deus. Et tūc ſtat mēō.
ſc. de eodē. videlicet. Egregius
vir dei, cū ō. ꝫ ℣. ō. ꝯ. noc. vnꝰ
confeſ. ꝫ abbatis. Et poſt cāti.
Vñdꝰ. ſtat de eo mēo. cum hac
ān. Iſte eſt qui ante deum, ō. Ju
ſtus vt palma floꝛebit, oro. vtā.

℣ Sācti bertini abbatis. oro.

O Ops ſempiterne deus q̄
mirabiliter fulges in ele
ctis tuis: ſs te habitatoꝛe glōſi
care voluiſti: da nob; ſs btī ber
tini confeſſoꝛis tui atq; abbat;
ita digne ſolennia venerari: vt
eius ſuffragantibꝰ meritis tē
plum tuum mereamur fieri. p.

℣ ad matut. in. ſc. cū noct. l. j.

EGꝛegius vir dei bertinꝰ
abbas poſt beati audoeni
obitū: multis in dei ſeruitio vi
xerat annis. Turbāq; mona
choꝛū a dño ſibi creditā ſub di
ſtricte regule iugo mente ſoli
cita cuſtodiebat: ſciēs quia ſcri
bitur. Cui plus committitur:
plus ab eo exigitur. Lectio. ij.

Li arg⁹ igit̄ bonoꝛū operū re
tributoꝛ: almificis eū virtutib⁹
gloꝛificauit: de quib⁹ pauca di
cemus. Quidā de equo cadens
ſupꝛa petroſam coꝛruit terrā:
multiſq; eius in coꝛpoꝛe colliſis
mēbꝛis ꝫ moꝛe cōfracto moꝛ
tē ſibi adeſſe putabat. Cui vir
dei modicū vini bñdicti tranſ
miſit: quo hauſto/ moꝛ ſanꝰ eſſe
ctus eſt. Non multo poſt bertī
nus migrauit ad chꝛiſtū. ſc. iij.

Quidā de longinqua terra q̄
audiendi et ambulandi vſum
amiſerat: duobus innitēdo fuſ
ſtibus multis peragrat; ſcōꝛū
locis: tādē ad ſepulchꝛū btī ber
tini ob gratiā recuperande ſa
nitatis peruenit. Et facta oō
ne cum lachꝛymis nocte reſur
rectionis dñice in pñtia fratrū
diuina pſallētiū ſanitati reſti
tutus eſt. ℣ō dicat cā Te deū.

Ceteꝛa de cōi vnꝰ ꝫ ſcor. ꝫ abba.

℣ In vigi. natiui. btē ma. ō̄g.
Quacūq; ſcē. extra do. hec vig.
ꝫtig. ſemp fiat plenū ſeruit. de
ſcā mar. Et nihil fiat de vigi.
nili tm̄ ieiunū i ecclia ſax. Ād
j. vel. ān. Dei genitrix virgo ſem
per maria: ſtercede p nobis de pꝛe
camur. ℣. Lauda. pue. ā. Btā pꝛo
genies vñ ꝛps natus eſt: ℣ glioſa
eſt ō̄go q̄ celi regē genuit. ℣ Lau
date. do. o. gē. ā. Scā maria ō̄go
intercede p toto mūdo: qꝛ genuiſti
regē oꝛbis. ℣. Lauda aīa me. do.
ān. Sub tuam ꝓtectionē confugi
mus: vbi infirmi acceperūt ſalutē:
et ꝓpter hoc tibi pſallim⁹ dei geni
trix ō̄go. ℣. Lau. ō. qñ bo. ā. Btā
dei genitrix maria virgo ꝓpetua/
templū dñi/ ſacrariū ſpūſcti ſola
ſtine exēplo placuiſti dño ieſu chꝛiſ
ſti: oꝛa pꝛo populo/ interueni p cle
ro: intercede pꝛo deuoto femineo
ſexu. ℣. Lauda hieruſa. ℣ p̄m.

EGo quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoꝛis: ꝫ flo- Eccl. 24.

res mei fructꝰ honoris ⁊ honestatis. ℣. Stirps iesse. hyꝑ Aue maris. ℣. Sēta dei genitrix. ān. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annūciauit vniuerso mūdo ex te enī ortꝰ est sol iustitie xp̄s deꝰ nr̄ⁱ: q̄ soluēs maledictionē: dedit benedictionē: ⁊ effundēs mortē vocauit nobis vitā sēpitnā. cā. Magt. ora.

SUpplicationē seruorum tuorū dꝰ miserator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis ⁊ virginis cōgregamur: eiꝰ intercessionibꝰ a te de instātibus periculis eruamur. p. e. Ad cōpl. ān. Stā mr̄ et inuupta ꝓgo gloriosa regina mūdi/ intercede p nobis ad dñm. p. Cū iuo. cp̄. Tu in no. hyꝑ. Saluator mūdi. ℣. Custodi nos. ān. Glorificamus te. cā. Māc di. Hoc xple. nō mutat p totas oct. nisi i exaltatiōe. l. crucis. Ad mat. Inuit. Corde ⁊ boce Mr̄ xp̄m regē benedicamus. Virginis ⁊ matris iubileur nobis ortus. p. Venite. hyꝑ. Quē terra. In. j. noc. ān. Hodie nata est stā virgo maria ex pgenie dauid: per quā salus mūdi credētibus apparuit. ps. Dñe do. noster. ān. Beatissime ꝓginis marie natiuitatē deuotissime celebremꝰ: vt ipa p nobis intercedat ad dñm iesum xp̄m. ℣. Celi enā. ān. Ora nata est virgo sacratissima/ tāc illuminatꝰ ē mūdus: stirps stā radix sancta et benedictus fructus eius. ps. Dñi est terra. ℣. Sāncta dei genitrix. lc. ℣. Approbate ⁊ luctudinis ē apud xp̄ianos lectōrū pa-

trū dies natalitios obseruare diligēter: ⁊ tunc p̄cipue vtutes eoꝝ assignatas lēctis in ecclesia recitare ad dei laudē: ex cuius munere sūt: ⁊ ad istrumēta minorū. Inter oēs sanctos memoria beatissime marie virginis eo frequētius agitur/ atq; festiuius: quo matorē gratiā apud deū creditur inuenisse. ℣. Hodie nata est beata virgo maria ex pgenie dauid: p quā salꝰ mūdi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lucē dedit seculo. ℣. Beatissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremꝰ. Cuius. lc. ℣.

VIde post alia q̄dā ip̄ius antiquiora solēnia non fuit contenta deuotio fideliū: quin natiuitatis eiꝰ solēne superadderet hodiernū. Hac ita q; die peculiariter in ecclesia recitandus esse videret liber ille qui de ortu eius atq; vita scriptus inueniebat: si nō iudicassent eū patres inter apocripha nūerādū. At qm̄ magnis ac sapiētibus viris ita visum ē: nos alia q̄dā ⁊ nō aliena legētes: ecclesiasticū morē debitis officijs exeq̄mur. ℣. Brillime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremꝰ. Vt ipsa p nob̄ intercedat ad dñm iesum xp̄m. ℣. Cū tocūditate natiuitatē btē marie celebremꝰ. Vt. ℣. Beata igit dñi mr̄ ⁊ [lc. ℣.

Puppetua virgo maria p̄ius q̄ nasceret oraculis enuncia ta est: et designata miraculis. Nata vo pgenie diuinitus or-

dinata ꝓiuilegio virtutum in
lignis enituit/ saluatorẽ edidit
A quo gloꝛificata in celo: mundꝰ
terrigenis ꝓcinari desiliit. ℟.
3 Stirps iesse virgã ꝓdurit: ℣ga
ex floꝛẽ. Et sup hunc floꝛẽ Rece-
sceit spũs almus. ℣. Virgo dei ge-
nitrix virga est/ flos filiꝰ eiꝰ. Et su
per. Glia. Requieuit. In. ij. noc.
ãn. Hodie nata est beata virgo ma
ria ex semine abꝛahe: letant̃ archã
geli: exultant oẽs/ sancti: ⁊ cõgau-
det oĩs mundus. ℣s. Eructauit.
ãn. Dignũ nãq; est vt ei cũ sũma
deuotione famulemur: per quã no-
bis virginitatis insignia pullula-
uerunt. ℣s Deus nr̃ refu. ãn. Be-
nedicta ⁊ venerabilis ẽ sancta ma-
ria virgo dei genitrix: cuius nati-
uitatẽ celebꝛem⁹: vt intercessio ip-
sius sit ꝓ nobis ad dñm. ℣. Fun
damenta. ℣. Post partũ. Le. iij.

PRopositionẽ sequar ordi
ne suo narratio. Jãq; re-
ferãmus vnũ de ꝓtaratis oꝛacu
lis: ac deide paucis expediam⁹.
Dixit eterm⁹ ad veterẽ: deus ad
serpentẽ. Inimicitias ponã in
ter te ⁊ mulierẽ: ⁊ semen tuum
⁊ semẽ illi⁹. Ipa cõteret caput
4 tuũ. Tu. ℟. Natiuitas gloriosevir
ginis marie ex semine abꝛahe oꝛi-
ta de tribu iuda: clara ex stirpe da
uid. Cui⁹ vita iclyta cũctas illustrat
ecclias. ℣. Cũ iocunditate natiuita
tẽ vir̃ marie celebꝛem⁹. Cui⁹. Ic. v.

QUid est fratres i hoclo-
co serpẽtis caput cõtere
re: nisi ꝑncipalẽ diaboli sugge-
stionẽ/ id est cõcupiscẽtiã resistẽ
do superare? Si ergo ꝗatur q̃
nã mulier hmõi victoꝛiã opata
sit: pfecto nõ reperit i linea ge-
nerationis humane: doner pue-
niat ad illã de qua nũc agimus
sctãꝫ sctãm. ℟. Natiuitas tua 5
dei genitrix ℣go: gaudiũ annũcia-
uit vniuerso mũdo. Ex te enim oꝛt⁹
est sol iustitie xp̃s deus nr̃: q̃ soluẽs
maledictionẽ dedit bñdictionẽ: ⁊ cõ
fundens moꝛtẽ donauit nobis vitã
sempiternã. ℣. Felix nãq; es/ que
sola genitricis dignitatem obtinui
sti: ⁊ virginalem pudicitiam non
amisisti. Ex te enim. Lectio. vj.

ETi interrogetur in quo
serpentis caput/ velipsa
cõtriuerit: nimirũ in eo q̃ vgi-
nitatẽ simul⁊ hũilitatẽ sacrifi-
cauit deo. Virginitate nãq; ser
uata ꝓbat extinxisse ꝛcupiscen
tiã carnis: hũilitate q̃ facit pau
perẽ spũ ⁊ ꝛcupiscẽtiã mentis.
℟. Ad nutũ dñi nr̃m ditãtis hono 6
rẽ. Sicut spina rosaꝫ genuit iudea
mariã. ℣. Vt vitium virt⁹ opiret:
gr̃a culpam. Sicut. Gloꝛia. Sicut.
In. iij. noc. ãn. Natiuitas est ho-
die sancte marie virginis: cui⁹ pul
chꝛitudinẽ respexit deus ⁊ visita-
uit humilitatẽ suã. ℣. Cantate. ij.
ãn. Ista est speciosa electa a dño: cu
ius natiuitatẽ celebꝛem⁹: vt ipa p
nobis intercedat ad dñm deũ no-
strũ. ℣s Dñs regnauit exul. ã.
Felix nãq; es beata ℣go maria: q̃
⁊ genitricis dignitatẽ obtinuisti:
⁊ virginalẽ pudicitiã nõ amisisti.
℣. Cãtate. ij. ℣. Speciosa. Tres
vlt. Ic. legãtur i cappis sericis.

Initiū scī euāge. ℣ math. Caſ. i.

Liber generationis ihesu xpi filij dō filij abrahā. Et rel. Omel. bene. bedē pbri. Lec. bij

Prefatione totius operis premisse de quo dictum erat: ad ē de xpo p quē accēdit ad dauid cui dictū ē. De fructu vētris tui: ponā sup sedē tuā. Et a dauid vsq; ad abrahā cui promissum est. In semine tuo bñdicētur omnes gētes terre: ad quē fuit ꝓncipiū promissionis terre. ℟. Ex 7
dō nat⁹ xps ē: o ꝙ gliosa est ꝛogo. Que celi regem genuit. ℣. Felix certe et oī laude dignissima: sacra virgo maria. Que celi regē. ℣. virg.

Deo posuit eū euāgelista ꝓncipiū narrationis sue/ et per singulas genealogias descēdit ad christū: vt in eo id est in xpo series gnationis terminaret. Ideo in xpo initiū libri incipiebat: qz ille est ꝓncipiū salutis nre et finis: id est plectio etne beatitudinis. ℟. Corde et ore 8
xpo canamus gloriā. In hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. ℣. Oēs i vnū congregati: collaudem⁹ dñm ihesum xpm. In. Lec. ix.

Cum e moyses libri creationis celi e terre se scripsisse testat in q parituri hois originē texuerat. Mathe⁹ libri gnationis ihesu xpi se esse scriptū rē ꝓmisit: in quo salus gnis humani ondere: q in noie ihesu sonat: qz ihesus saluator interpretat. ℟. Sol 9
iustitie regē paritura supremū. Stella maria maris. ℣. Hodie precelsit ad ortū. ℣. Cernere diuinū ume gaudete fideles. Stella. Ollia. Hodie. Infra oct. i ordine ℟. ibidē q die dicendo⁹ loco iij. vj. ℣. ix. ℟. dñica tria subsequentia ℟. ket. p ordinē. ꝑter ℣ in w. in q̄ne alia ℣ia. Ollio se virginis marie ortū dignissimū celebramus. Cui⁹ dñs humilitatem respiciēs. Angelo narrāte cōcepit redēptorē mūdi. ℣. Hodie nata est virgo maria ex pgenie dauid. Cui. Ollia. Ange. ℟. Regali ex pgenie maria exorta refulget. Cui⁹ pcib⁹ nos adiuuari mente et spū deotissime poscimus. ℣. Corde et ore
chriſto canamus gloriā: i his sacris solemnijs pcelse genitricis dei marie. Cuius. Gloria. Mente. ℟. Natiuitas est hodie sce marie virginis: cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclias. Que sola fuit digna portare dñz ihesum xpz. ℣. Ipa est
quasi lyd⁹ ornatū iter fluct⁹ seculi labētis gra ꝓuilegij specialis refulsit. Que. Ollia. Que. ℣. Orā p nob⁹ sancta dei genitrix. ℣. Iubilate.

Natiuitas ē hodie sancte marie virginis: cui⁹ vita inclyta cunctas illustrat ecclias. ꝑ. Dñs regē. An. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe/ orta de tribu iuda/ clara ex stirpe dō. ꝑ. Jubilate. An. Regali ex pgenie maria exorta refulget: cuius pcibus nos adiuuari mēte et spū deotissime poscimus. ꝑs Deus de⁹. An. Corde et animo xpo canamus gloriam: in hac sacra solennitate pcelse genitricis dei marie. Cāt. Bñd⁹. An.

Cū iocunditate natiuitatē dē̄ ma-
rie celebrem⁹: de ipsa p nobis ipe-
cedat ad dñm ihesū xp̄m. ℣. Lauda.
℟. Ego q̄ll. ℣. Oglosa se-
d. Elegit eā. ā. Natiuitatē hodier
nā ppetuo fōgis gēcerit: dei marie
solēnit celebrem⁹: q̄ celēbrando thro-
ni pcessu ak eā. Bñ⁹. or. Suppli
cationē. Ad. j. ā. Natiuitas est. ℣.
Deꝰ i nole. ā. Stas lymb. Qui
chīz. Ad. iij. ā. Natiuitas glio. ℣.
Legē p. cp̄. Ego q̄ll. ℟. Sanā dei
genī. d. post pīn. or. Supplica.
Ad. vj. ā. Regali. ℣. Defecit. Cp̄.

Eccli. 24. TRansite ad me oēs qui concupiscitis me: ℣ a ge-
nerationibus meis implemini:
spūs meꝰ super mel dulcis:
et hereditas mea super mel et
fauum. ℟. Post partū. d⁹. Spe-
ciosa. Ad. ix. ā. Cum iocunditate.
℣. Mirabilis testimonia. Cp̄.

Eccl. 24. QUi audit me nō cōfunde
tur: ℣ q̄ opant in me non
peccabunt: ℣ q̄ elucidāt me vitā
eternā habebunt. ℟. Speciosa.
℣. Elegit. Suppliciꝰ ordo hora
rū sic est q̄ die p oct. nīl in die
exaltatiōis s. cru. d. ij. vel. ān.
Natiuitas ihu. ℣. Dicit dñs. Con
fiteor. Beatꝰ vir. De profūd⁹.
Memento. Et dicātur hr̄ pī ad
vel. ḡtorie: cū ꝓpria ā. p oct. q̄n
agit de oct. cp̄. Ego q̄ll. ℟. So- 9
le iusticie. p hymn. dr̄ leōn. Let a-
bundus. vt ā. ut allūpt. d⁹. Eleg
git eā. ā. Gloriose virginis marie
ortū dignissimū recolamus: cuius
dñs humilitatē respiciens angelo
nūciante concepit redēptorē mun
di alma. Cātt. Magt. or. Suppli
catione. Ad hās vel. nulla fiat
mēo. de. s. gorgonio. Laudē nec
etiā sub silē. Quotidie ikra oc.
nisi d. hoc mō dr̄. Kyrie ℣. vel ℟. ℣ añas sup. Bñdict⁹.
et Magt. q̄ mutātur. ℣ Sedā
die ikra oct. Ad matu. Jnuita.
In hanore. ℣ Venite. Hy⁹. Que
terra. ān. Benedicta. ps. Dñe
dñs noster. Et cete ān q̄ sequun-
tur cū suis ꝓpiis, sicut in cōmē.
eiusdē. d. Sanā dei genitrīc. sc. s.

BEata igit̄ maria ꝓncipa
li suggestione victa dia-
boli: vitiosuz ei⁹ caput ōtutis
pede striuit: nō tm̄ hoc loco: sed
eo ꝑmaxime triūphauit: q̄ de
sua mundissima carne corpora
ta sapientia vicit vsquequaq̄
malitiā: attingēs a fine vsq̄ ad
finem fortiter ℣ disponens om
nia suauiter. ℟. Hodierna. sc. q̄. 1

Decet ergo mulier ad quem
dinūm illud intēdebat oraculū.
Hancquādoq̄ nasciturā inue
bat: hāc singlariter estimabat. Ex
pedito ꝑ pauc' oraculo vnū q̄q̄
de miraculis absoluat. Cu. ℟.
Beatissime virginis. Lectio tria 2
Decepte sunt a sctō moyse sin
gule virge de singulis tribub⁹
israel nobis eaq̄ iscriptū iubē-
te deo: ℣ posite sunt in taberna-
culo ei⁹. Inter quas vna q̄ fue-
rat aaron̄ iuenta est sequēti die
germinasse/floruisse/℣ frōdui
se/ac peperisse amigdala. ℟.
Ser. secōm ordinem d. Ora p no-
bis sancta dei genī. In l. hec sola

An. Natiuitas. ꝑs Dñs reg̃. ch. Ego quasi. hy⁹ O gliosa te. ℟. Elegit eam, ān. Dei genitrix. cāt. Bñdict⁹. ℣ alie āc̄ sequūt de hiis. dicāt ifra octa. ad Bñd⁹. et Mag̃t. Dn̄. Supplicationem. Mẽo. de. l. gozgo. mart. ℟. Nil gramñ. ℣. Justus germinas. Dn̄.

SAnctus martyr tuus dominē gozgoni⁹ sua nos q̄s intercessione letificet: et pia faciat solennitate gaudere. p. Nulla die infra istas octa. fiat mẽo. de cruce nec de oib⁹ sctis q̄ sunt octa. ch̄ regi. cho. Ad. ℣. ān. Natiuitas. ꝑs. De⁹ i no. ān. Tenuit. symb. Quicūq. Ad. ij. ℣ ad alias hoc. oia fiāt sicut in. j. die notatū ℣. Ad vel. ān. Natiuitas. ꝑs. Dixit dn̄. Ch. Ego q̄si. Hy⁹. Aue maris. ℣⁹. Elegit eā. ℟. Btā pgenies. Cāti. Mag̃t. Mo vt ℣. Hoc eo dē nō dicant matu. hoze ℣ vel. p totas oct. nisi in d. ꝑter Re. ℣ ō. ad mat. ℣ ad ās. suppā. Bñ⁹. ℣ Mag̃t. q̄ mutāt. ¶ Tertia die. ℣. Sctā dei genitrix. sic. j.

SCiēs ergo dñs hoc opus suū magni esse mysterij: iussit seruare virgā ad monumētū. Mouebant em̄ filij israel ꝓsentia virge solicite q̄rere quid significaret tam mirabile factū. Re. Natiuitas gliose. l. ij. Quod longe ꝓst apire ꝓgens diuin⁹ esaias. Egredietur (inq̄t) virga de radice iesse: ℣ flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus domini. ℟. Natiuitas tua. Lectio. iij. Adhec verba tanq̄ auditores eius dicerent. O plbiter esaia obscure loqueris. Die nobis q̄s ipsam rē manifeste. Ad hec dicit claritatē: ℣ ait. Ecce virgo concipiet et pariet filium: ℣ vocabit nomen eius emanuel. Tu. Re. ferē. seōz ordinē. Cetera oia vt ℣. in. ij. die. supcānti. Bñdict⁹. ān. Sctā maria. Ad. ij. vel. oia fiant vt ℣. in. ij. die: ꝑter ā. supcanti. Mag̃t. ā. Sub tuā ꝓtectionem. Mẽo. ō mar. ꝓto ℣ hyacintho. ān. Gaudēt i celis. ō Letami. or.

BEator̄ martyrū tuor̄ ꝓthi ℣ hyacinthi nos q̄s dñe foueat, ꝓciosa cōfessio: et pia iugiter intercessio tueatur. p dn̄.

¶ Quarta die. ō Speciosa. l. j.

FIlij quoq; ōginis: id est Emanuelē ꝓclare describens esaias Puer (inquit) nat⁹ est nobis: et filius datus est nobis. Et vocabit nomē eius admirabilis, cōsiliarius, de⁹ fort, pater futuri sēcli, ꝓnceps pacis. ℟. Beata progenies. Lectio. ij. Multiplicabit ei⁹ ipius ℣ regni ei⁹ nō erit finis. Nō ergo deus dessignauit miraculo: hoc a secretis esaias ꝓdidit vaticinio. Et qōbates certi: assēnt rei exit⁹ approbauit. ℟. Corde ℣ ore. l. ij. Nā sicut illa virga sine radice sine q̄libet nature vsu artisue adminicl'o fructificauit: ita virgo maria sine coniugali ope filiū ꝓcreauit. Filiū sane floze dessignatū, ℣ fructu floze ꝓpter speciem: fructu ꝓpter vtilitatem.

W. ker. ℟y ozō. Hec die ꝫ ceteris sequentib⁹ dieb⁹ infra oc. dñr ℟e dr noc. sez ꝓdie mat⁹. vt ℣. l. j. noc. ꝫ alte ℟e. q̄ sequit sup cā. Magt. ꝫ Bñ⁹. nullꝰ do. Mag ro. d̄ mr. pū. ꝫ h̄ pactu ho. ozi. vtē. Sequit⁹ do die⁹ infra oc. seruet ozdo de d̄. ℟y. ad matu. q̄ in p̄cedētib⁹ tribus diebus ℣ dies do. non interme. ¶ Quinta die. Lectio. j.

Octa est igitur beatissima virgo maria sicut legimus patre nazareno: matre bethleemita: quas vbes xp̄i nativitati vel cōuersationi destinatas esse ꝓphete nō tacuerūt. l. q. Descendit aūt ab radice illi⁹ p̄clari abrahe: cui supna promissa fuerat bñdictio oiz gētiū in semine suo. Et ab stirpe dauid quē de⁹ ppt̄ notā sibi p̄bitatē egregiā laude sublimauit: dicēs Inueni virū ℟m cor meū. ℣. ij. De regali nēpe tribu sūt et sacerdotali duxit originē: q̄ summū regē atq; pōtificē erat paritura. Nō tñ hec ideirco diximus q̄ dñs q̄ ptōres vocare venerat: dedignat⁹ sit matrē suā ptōres hēre cognatos: int̄ q̄s speciosa velut inter spinas lilium appareret. ¶ Sexta die. ℣. j.

Hecitaq; electa et illgnis inter filias nō coztuitu q̄ dē aut solo placito parentū vt pleriq; ℣ diuīa dispēsatiōe nomē accepit: ita vt ipa q̄q; vocabuli sui figura magnū q̄dā innueret. Int̄pstat ei mari stella. Quid ꝫ mystic⁹ iterpta [. l. j. tio gerat: p illlitudinē oñdam⁹. Nautis quippe mare trāsenātibus notare op⁹ est stellā haud longe a summo celi cardine coruscantem: et ex respectu illius estimare atq; dirigere cursum suum: vt portum destinatū apprehendere possint. Lectio. ij.

Simili modo fratres oportet vniuersos xp̄icolas iter fluctus hui⁹ seli remigātes: attendere maris stellā hanc: id est mariā: q̄ summo rex. cardini deo pria ē: ꝫ respectu exēpli ei⁹ cursū vite dirigere. Nō q̄ fecerit nō iactabit vane glie vēto nec franget scopulis aduersoz: nec absoꝛbebit scyllea vozagie voluptatū: sed ꝓspere veniet ad portū q̄et⁹ etne. ¶ Si dies ix. infra oct. assit. exalta. l. cru. etige. totū fiat seruꝰ. d. l. mat. hoc mō. Ad. j. vō ān. Natiuitas. ℟. Dixit do. Ep̄. Ego q̄si. Non dz ℟e. hyp⁹ Aue mar. Idē cāt⁹ dz sup hūc hym. ad vtrasq; vel. do. infra oct. et in oct. sūt l. j. die. ℣. Sctā dei ge. ān. Natiuitas tua. Cāti Magt. oz. Supplicationē. Mag ro. de d. ꝫ de trt. ꝫ pc. fiat ad cru. nisi aliq̄ d. dñō differat. In reuertēdo de vib⁹ l. ā. Saluator mūdi. ℣ Letamini. oz. Infirmita. Ad mat. tota dz hilt. sicut l. j. die absq; ℟e. Sole tusti. ꝫ absq; ℟e io. Stirps iel. ir. aūt ℟e erit Ad nutum do. tunc loco ℟eſ. Stirps iel. ¶ Ad nutū. dñr. ℟. ℟e. ker. suo ozd. l. j.

Abraham genuit isaac: Isaac autē genuit iacob,

Spūaliter p hos pīi archas ad
nostrā salutem xps veniens in
mundū: et horum oim in seipso
gerens officiū/in eox interpta
tione noim nostram voluit dess
1 gnare salutē. ℟. Hodie na. sc. ℣.

In abrahā: qz ipse est pē oim
credētiū: atq; oīb⁹ clamare lici-
tū ē z dicere: abba pr. In isaac
qz gaudiū est oiz fideliū: de quo
angelus cecinit. Ecce annūcio
vobis gaudiū magnum: quod
2 erit oi populo. ℟. Letissime. l. iij.

In iacob qz supplātatox: z ipse
subneruauit extriuit diaboli
vastatorē humani gēris: et vasa
eius dirupit. Horaliter quoq;
interptatiōes noiz ad nrām edi
ficationē ptinere multis modis
noscūtur. ℟. sec. scdz ordi. l. iij.

Sicut chrīst⁹ vbiq; nrē salutis
gerebat causam: ita et patriar-
charū noia nostrū designant p
fectū. In abrahā vt prēeminus
multaq; virtutū: z hereditario
iure multiplicationē bonorum
4 possideam⁹. ℟. Natiuitas. l. v.

In isaac: vt gaudiū habeam⁹
in dño iuxta apl'm. Gaudete in
dño sp: iterq; dico gaudete. In ia
cob vt supplantatores sim⁹ vi-
tioq; nostrorū z carnaliū desi-
deriorū: ac diaboli potestatē imo
5 sub pede calcem⁹. ℟. Nati. l. vj.

In iuda: vt prēueniam⁹ facie
dñi in cōfessiōe et confiteamur
nomi eius: z laudem⁹ eū i scl'a se-
culoq;. In phares ho: vt diuida
mus nos ab ipijs: actuiq; nros
ab eorū societate secernamus.
℟. sec. secūdū ordinē. S. Luca

In illo. t. Loquente iesu ad tur Cp. 11.
bas: extollēs vocē q̄dā mu
lier de turba: dixit illi. Beatus vē
ter q̄ te portauit: z vbera q̄ suxi
sti. Et z. Dñe. be. be. pbēi. l. vij.

Magne deuotionis z fidei hec
mulier ostēdit: q̄ scribis et pha-
riseis dñm tentātibus simul et
blasphemātib⁹ tāta ei⁹ icarnatio-
nē p̄ce oīb⁹ cognoscit synce-
ritate/tāta fiducia p̄fitet: vt et
p̄sentiū p̄ceq; puocet calūniā:
z futuroq; cōfundat hereticorū
perfidiā. ℟. Beā pgenies. l. vij. 7

Nam sicut tūc iudei spūs sci
opa blasphemādo verū p̄substa
tialēq; pr̄i dei filiū negabāt: sic
heretici negādo mariā semper
virginē spūs sancti operāte vir
tute nascituro ex humanis mē
bris vnigenito deo carnis sue
materiā ministrasse: verū con-
substātialēq; matri filium hois
confiteri non debere dixerunt.
℟. Corde et animo. Lectio. ir. 8

Sed si caro tibi dei scdz carnē
nascentis a carne virginis mris
pronūciat extranea: sine causa
vēter q̄ eū portasset: et vbera q̄
lactassent btificarent. Qua em
cōsequentia ei⁹ lacte credat nutri
tus: cui⁹ semine negat esse p̄ce
ptus? Cū ex vni⁹ eiusdēq; fons
origine scdz physicos vteroq; li-
quor emanare p̄beat. ℟. Ad mi- 9
sā. In l. vna so. ā. dicat. cp. z.
sicut in. j. die. Ad. j. z ad al. hor.
oia fiāt sicut infra oct. Ad. ij. vel.
oia fiāt sicut i. j. die p̄ter ℟. cū

hym. Ant mat. Delceps vo nō
ferucē ozdo dieꝝ in ℟. ℣. ad
mat. cātādis ℣ in l. legēdis nec i
ā. sup ℣ ℣. ℟ ℣ cātād: ſz ſu
pzad. ozdo ſ. l. ℟. ℣ ℟ fuer in
ſeqnti. fer. ſtra or. ita tñ q̄ l die
tunc ſy dicāt ℣ ℣. de. j. nocē.



¶ In exalta-
cōne ſc̄e crucis ad
vel. ℟. Dulce li-
gnū: dulces cla-
uos / dulce pon-
dus ſuſtinuit q̄
meruit portare
pciū huius ſcti.
ñi feriat. Cāñ.

Gal. 6. ¶ Mihi aūt abſit gliari: niſi
in cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i:
per quē mihi mūdus crucifixus
eſt: ℣ ego mūdo. ℟ O crux viride
lignū q̄ ſēctr pepēdit redēptor rex
ſtrē: o ℣ dulce lignū: ℣ dulces cla-
uos: ℣ dulcia ferēs pōdera. O ℣ pr̄-
ciolū lignū / ℣ pr̄iosa gēma: q̄ xp̄m
meruit ſuſtinere. ℣ Cuſtodi dñe gre
gē tuū / quē redemiſti xp̄e p̄ ligni
ſtiē crucis. O ℣. Glia. O ℣. Hym.

¶ Mpleta ſunt q̄ ꝓcinit / dā
fidelis carmine: dicēdo na-
tionib⁹ / regnauit a ligno deus.
Arbor decora ℣ fulgida / ornā-
ta regis purpura: electa digno
ſtipite / tā ſancta mēbra tāgere.
Beata cui⁹ brachijs / pciū pepē
dit ſeculi: ſtatera facta eſt corpo
ris / prędamq̄ tulit tartari.
O crux ave ſpes vnica / hoc exal
tationis tēpore: auge pijs iuſti
tiam / reiſq̄ dona veniam.
Te ſumma deus trinitas / col-
laudet oīs ſpūs: quos p̄ crucis
myſteriū ſalvas rege p̄ ſecula.
Amen. ℣ Hoc ſignū crucis. ℟ ℣
℣. ſine alla. ℟ O crux benedicta
que ſolaſtiſti digna portare regē
celoꝝ et dñm. Cāt ℣ gr. Oꝛ.

DEus q̄ vnigeniti filij tui
dñi nr̄i ieſu xp̄i pr̄cioſo
ſanguine humanū genus redi-
mere dignatus es: cōcede ꝓpi-
tius: vt q̄ ad adorandā viuificā
crucē aduenīūt: a peccatoꝝ ſuo
rum nexibus liberentur. Per
eundē dñm. ℣ Eor. fiat de marty.
cornelio et cypriano ſolen. oīo.

¶ Reſta q̄s op̄s de⁹ vt ſicut
ppls xp̄ian⁹ ad ſcōꝝ ſa-
cerdotū tuoꝝ cornelij ℣ cypriāi
tpale ſolennitatē occurrit: ita p̄
fruatur eterna: ℣ qđ votis cele-
brat / pio ꝓprehendat effectu. ℟.
¶ Nota q̄ q̄cūq̄ fer. fer. exal-
tationis. ſ. cru. ꝑtige. fiat pr̄ef.
antr crucē. ad. j. vel. cantādo ā.
O crux gloriosa / o crux adorāda /
a ligno ꝓciosum et admirabile ſi-
gnū: p̄ qđ et diabolus eſt victus: et
mūdus xp̄i ſanguine redēpt⁹. que
ſiniat ſp cū alla. ℣ Dicite in na-
tionibus. ℟ ℣ ℣. ſine alla. Oꝛ.

DEus q̄ p̄ nobis filiū tuū
crucē patibulum ſubire
voluiſti vt inimici a nobis ex-
pelleres poteſtatē: cōcede nobis
famulis tuis: vt i reſurrectionis
ei⁹ gaudijs ſp viuam⁹. p eūdē.
In redeūto de. ſ. mar. ā. Beā dei
genitrīcē. ℣ Elegit eā. Oꝛ. Suppli
cationē. Si hoc feſ. in dō. ꝑtige.
tūc fiat hic. j. mēo. de dō. de trīn.

sub mētio dñi vz. ℣. Benedicam⁹. Deinde mēo. solē. de mart. ℟ postea fiat pces. ātecru. vt ℣. Et missa do. i cap. vz. Eodē mō fiat tā de mēo. do. ℣ de mart. qñ i. ij. fer. idē fer. ℟ tigit. Clespe ℟ mat. de. l. mar. dñr extra cho. sicut in pdictis fer. ifra oct. sine aliqua mēo. Cōpl. ill'r extra cho. vz sē extra oct. cū hac ā Bt̄ mē. sup psal. Ad mat. ho de. l. maria extra chor dicēdas. Inuita. hym. āe ℟ p tuē i fer. ifra oct. cū l'c. sē in fer. extra oc. vez l'c. Stā maria vgo. cū alijs l'e. seqn. cū ℣. ℟ Re. secūm ordinē noc. sicut infra oct. cū hym. ℟ p. sicut extra oct. ā. ho sup Bñ⁹. sicut ifra oc. tñ ad. j. de. l. mar. vz ā Natiuitas. ℣. Deus in nole ℣ Laudate do. oēs gē. ℣ Confitemini ℣. In oib⁹. ℟ Aue maria. ℣. Stā dei genitrix. oz Supplicationē. Ad iij. ℟ ad al. hor. oia fiāt sē extra oct. cū āis ep. ℟ oco. de nati. Ad 2pl. de die oia fiāt sicut i fer. tri. Ad mat. inuit. Regē dñm q per crucis mysteriū redemit mūdum. Venite adoremus. ℣ Ten. hym.

Pange lingua glioſi pliū certamis/ ℟ sup crucē tropheū dic trūphū nobilē: qualr redēptor orbis/ immolat⁹ vicerit. De parētis ptoplasti fraude facta condolens/ quando pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit dāna ligni vt solueret:

Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat/ multiformis pditoris arsbat artē falleret: ℟ medelā. erret ide/ hostis vnde leserat.

Quando venit ergo sacri plenitudo tpis: missus est ab arce pēis natus orbis conditor: atq; vē tre vginali caro fact⁹ prodit

Gloria et honor deo vsq; quo altissimo/ vna pī filioq; inclyto paraclito cui laus ē ℟ potestas/ per eterna secula. Amen.

In. i. nnc. ā Adoramus te xpe et bñdicimus tibi: q; p crucē tuā redemisti mūdū. ℣. Dñe dñs nr̄. ān. Per signū crucis de inimicis nr̄is libera nos deus noster. ℣ Dñe in virtute. ān. Nos autem gloriari oportet in cruce dñi nostri ihesu xpi ℣. Dñi est terra. ℣ Hoc signum crucis erit in celo. ℟. Cum do. l'. ſ.

Tempore illo posth; ℟ stantino augusto extra maxēntiū tyrānū pperanti ad bellum signū sctē crucis celitus fuisset ostēsum: ℟ ipo feliciter obtinente trūphū ab helena mē dicti ℟stātini sctā crux fuisset inuēta: regina 2pos voti effecta ita salutare lignū fecit secari p medīū: vt ℟ crucē ℟stātino pōli deferret ad filiū: ℟ crucē hierosolymis thecis argenteis cōderet ℟ seruaret i loco: sapiēti vsa cōsilio: scz vt vbi fuerat mēbr̄; dñici aptata supplicio: ibidē glorificata venerarē a populo. ℟. Dulce lignum dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Que digna sunt portare; pciū huius seculi. ℣ Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicandum venerit. Que di. l'. ij.

Multozũ itaq; tpm laben
te curriculo/cũ exigente
mole peccaminũ flagellari per
mitteret dñs pplm suũ xpianũ
p seculũ paganoz:scilicet dã
ppban⁹ & ipi⁹ regnũ est adept⁹
plarũ. Qui cũ ad sepulchzũ dñi
2 voluisset accedere territ⁹ fugit:
sed tñ ligni salutaris ptẽ alspoz
tauit. ℟. Hoc signũ crucis erit in
celo:cum dñs ad iudicãdũ venerit.
Tunc manifesta erunt abscõdita
cozdis nr̃i ℣. Cum sederit filius
hois in sede maiestatis sue:& cepit
iudicare seculũ p ignẽ. Tũc.l.c.ih.

Hecerat eñ sibi turrẽ ar
genteã:in qua iterlucen
tib⁹ gẽmis thronũ extruxerat
aureũ:q̃ filio suo tradito regno
xpiano huiuscemodi residebat/
et crucẽ dñicã quasi collegã po
suerat:et se ab icolis vt deũ colt
3 iubebat. ℟. Adozam⁹ te christe &
bñdicim⁹ tibi. Qz p crucẽ tuã rede
misti mũdũ. ℣. Tuã crucẽ adoza
mus dñe:tuam gliosam recolimus
passionem. Qz. Glia. Qz. In.ih.
noc.ã. Salua nos xpe saluator p
virtutẽ sãe crucis q̃ saluasti petrũ
in mari miserere nobis. ps. Exal
tabo. ãn. Saluator mundi salua
nos:q̃ p crucẽ & sanguinẽ redemi
sti nos auxiliare nobis/te depreca
mur dñe nr̃e. ps. Dñs gẽ. ã. Adoza
mus crucis signaculũ p qđ salutis
stiplim⁹ sacramẽtũ. ℣. Jubilate.
Vedte lc. tãt de mar. cũ hoc ℣.
Exultẽt iusti in cõspectu dei. l. tiij.

Venuit deci⁹ cesar vtillẽ
tissimũ [illegible] cozneliũ cũ vni
uerso clero suo:quẽ cepit per
centũ cellas in exiliũ deportari
Quo facto:multi xpiani ad eũ
veniebãt:vna cũ btõ cypriano
epõ. Deci⁹ hoc audito:iussit eũ
capite puniri si sacrificare ptẽ-
neret. ℟. Sancti tui dñe. Lec.b.

Cũq; duceret ad tẽplũ marc:
cerialis miles rogauit eũ pro
vroze sua q̃ q̃nq; annis iacuit
palytica. Ad quã vir dei igress⁹
fusa oratione eã sanauit. Quo
viso:ceteri milites credẽtes/ba
ptizati sunt. Deci⁹ hoc audiẽs
iussit oẽs capite puniri:si sacri
ficare contẽnerent. Et decollati
sunt vna cũ beato cozneliõ pro
miscui sex⁹ viginti et vnus:cũ
ipso et vroze sua/sub die octa
uo kalendarum octobris. ℟.
Verbera carnificum. Lectio.vj.

Cypban⁹ bis exulãs ab exilio
revocatus:capite plecti iubet.
Ductusq; ad locum:lacernam &
birrũ q̃b⁹ idut⁹ erat exuẽs:po
suit ad genua sua. Tunicã suã
diaconib⁹ tradidit:& speculato
ri vigiti aureos dari precepit.
Myanusq; ppa oculos suos terit
& gladio percussus martyrii gl̃ã
mauit. ℟. O venerãda martyra.
In.ih.noc.ã. Tuã crucẽ adoram⁹
dñe:tuã gliosam recolim⁹ passionẽ
miserere nr̃i q̃ pass⁹ es p nobis.

Not⁹ i iudea. ãn. Crux alma ful
ger p quã sal⁹ reddita ẽ mũdo:crux
vincit/crux regnat/crux repellit oẽ
crimẽ. alia. ps. Cãtate. l. ã. Crux
fidelis inter oẽs arbor una nobilis:
nulla silua talem profert / fronde

floꝛe germie: dulce lignū dulces clauos: dulce pōdus sustinēs. ℣s. Dominus regnauit. ex. ℟. Adoꝛamꝰ te.

Tres vltie[illegible]. de ppꝛietate hui⁹ lectionis expōe cuā legantur. l. viij.

TEmpoꝛe illo eraclius fide catholicus: arcē tenebat ipꝫ. ℣ergēs itaq; filiꝰ cosdꝛoe ꝛtra eraclium: iuxta danubiū cū suo ꝛgredit exercitu. Tādē ispiꝛāte clemētia saluatoꝛ vtriusq; ꝓncipibꝰ placuit: vt ipi sinchi i medio pōte flumis dimicaturi ꝛfligerēt: ꝛ cui soꝛs victoꝛiā cōtulisset/ipse sine dāno vtriusq; exercit⁹ iperiū vsurparet. ℟. 4 Tuā crucē adoꝛamus dñe: tuā gloꝛiosam recolimus passionē, miserere nostri q̄ passus es pꝛo nobis: ℣ Adoꝛamus te christe ꝛ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundū. miserere. le. viij.

QUamq; ꝓdictā pactiovtriq; pti placuisset: i pont⁹ medio sunt ꝛgressi. Tādē fideli suo eraclio xp̄s ꝛcessit de hoste triūphū. Tūc ipe cū suo exercitu regna q̄ cosdꝛoe tenuerat circumquaq; ꝛ lustrās: ad sedē ipsi⁹ peruenit: eūq; sedētē i thꝛono reperit. Quē cū credere i xp̄z noluisset/eraclius iterfecit: filiūq; eius puulū baptizari fecit: ꝛ lignuz crucis (qđ ipius abstulerat) assumēs hierosolymā ꝛpauit. ℟. 5 O crux gloꝛiosa/o crux adoꝛanda/ o lignū ꝛciosum et admirabile lignū. Quer qđ ꝛ diabol⁹ est victus et mūdus xp̄i sanguine redēptus. ℣. Mihi autem absit gloꝛiari: nisi in cruce dñi nostri ihesu xp̄i. Quer. l. 9.

QUamq; ꝓ porta quā dñs ingrauit qñ ad passionē vēit ornamētis impialibꝰ decoꝛatus/ equo sedēs voluisset intrare: repete lapides poꝛte descendētes/ clauserūt se ipsē: ꝛ factꝰ ē pietas vna. Cūq; i altū mirātes respicerēt: vidēt lignū crucis i celo flāmeo fulgoꝛe fulgētē. Tunc ipatoꝛ depositis ipialibꝰ illignis crucē dñi i manu suscipiēs ꝓperat ad poꝛtā vsq; ꝓgrediens. Moꝛ illo hūiliter appꝛopiquā te duriti a lapidū celeste ꝓfulsit imperiū: statimq; poꝛta se surrigens liberū intrātibꝰ patefecit ingressum. ℟. Quer tuā crucē sal- 6
ua nos christe redēptoꝛ: qui mortē nostrā moꝛiendo destruisti. Et vitam resurgēdo reparasti. ℣ Miserere nobis iesu benigne: q̄ passus es clemēt⁹ ꝓ nob⁹. Et. Glia. Et. ℣. Dicite in natiōibꝰ. ℟. Q⁹ dñs regnauit a ligno. sineal. In lau. ā.

OMagnū pietatis opus moꝛs moꝛtua tunc est: in ligno qñ moꝛtua vita fuit. ℣s. Dñs regn. ān. Ecce crucē dñi fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ℣s. Jubilate. ān. O crux admirabilis/ emanatio vulneris/ restitutio sanitatis. ℣. Deꝰ deus meꝰ. ā. Sup oia ligna cedꝛo rē tu sola excelsoꝛ: in qua vita mūdi pependit: in qua xp̄s triumphauit: ꝛ moꝛs moꝛtē superauit in eternū. cā Bñdꝰ. ā. Crux bēdicta nitet: dñs qua carne pependit: atq; cruoꝛe suo vulnera nāa lauit. ℣s.

Laudate. Ps. Mihi aũt. hyꝑ.

QUr fidelis inter oẽs arbor vna nobilis/ nulla ſilua talem pꝛofert fronde floꝛe germine: dulce lignum/ dulces clauos/ dulce põdus ſuſtinens. Sola digna tu fuiſti ferre pꝛium ſeculi/ atq; poꝛtũ ꝓparare nautã mũdo naufrago: quẽ ſacer cruoꝛ pꝛãxit/ fulꝛagru coꝛpe Glia ꝫ honoꝛ. ℟. Ois terra adoꝛet. ãn. O crux bẽdicta q̃ in te pẽdit ſalnatoꝛ mũdi ꝫ te criũpha uit ex angelos. ꝫ ỏꝛ ſine alk. cã. Bñõ. oꝛ. Deus q̃ vnigeniti. Mẽo. ſolẽnit fiat de mart. cruꝛ oꝛõne vtꝫ. ad vel. Deide de ſcta maria fiat etiã ſolẽnis mẽo. cũ vna ãn. de nocl. hiſt. nati. q̃ erit alia ab ãn. ꝓpꝛius dicta ad vel. de ſcta maria: ac etiã ab ꝫ. poſteriꝰ dicẽda ad matut. de ſcta maria ſcõm oꝛdinẽ. noc. Sꝛ ſi dn. fit ỏꝛ ã. ſicut i die nati. ſup. eã. Bñõ. ſicut i dn. ꝓponat. de dn. fiat ſub ſilẽtio. mẽo. de trin. cũ i dn. hoc eſt. etig. eſt mẽo. de mar. Et eã tẽ tũc miſ. dn. in ep. vt oꝛtet. Ad. i. ã. O magnũ. ỏ. Deꝰ i noie. ã. Gꝛas. Sim. Quicũq;. ℟. Jeſu xꝛe. cũ Alla. Ad. iij. ã. Eece cruꝛ crucis. ps. Legẽ yo. ep. Mihi aũt. ℟. Hoc ſignũ crucis erit in celo, cũ alla. ỏ. Cum dns ad iudicãdũ venerit. ỏ. Dicite in nationibus. Oõ. Deus qui vnigeniti. Ad vj. ãn. O crux ps. Dereeit. Cp̃.

X. cor. I. VErbũ enim crucis pereũtib⁹ ſtultitia ẽ: his aũt q̃ ſalui fiũt id eſt nobis Dei eſt. ℟. Dicite in nationib⁹. Alꝛ alꝛ. ỏ. Oꝛ dns regnauit a ligno. Alla alꝛ. ỏ. Adoramus te xꝛe. oõ. Deus qui vnigeniti. Ad ix. ãn. Crux benedicta. ps. Mirabilia. Caplin.

I. cor. I. LOs aũt pꝛedicam⁹ xꝛm crucifixũ: iudeis q̃dẽ ſcãdalũ gentib⁹ aũt ſtultitiã: ipſis autẽ vocatis iudeis atq; grecis xꝛm dei virtutẽ atq; ſapientiã. ℟. Adoꝛam⁹ te xꝛe ꝫ benedicimus tibi. Alla alꝛ. ỏ. Oꝛ p crucẽ. ỏ. Ois terra. oꝛ. Deus q̃ vnige. Ad. ij. vel. ãn. O magnũ. ỏ. Ecce cruꝛ Mihi aũt. ℟. Pꝛe tuã crucem. hyꝑ. 9 Crux fidelis inter. ỏ. Ois terra adoꝛet te dn⁹. ã. O crux ſplẽdidioꝛ cũctis aſteris: mũdo celebꝛis: hoib⁹ multũ amabilis: ſanctioꝛ bnũcreſis: q̃ ſola fuiſti digna poꝛtare talẽ tum mũdi: dulce lignũ/ dulces clauos dulcia ferẽs põdera ſalua pꝛeſentẽ cateruã i tuis hodie laudib⁹ ꝫgregatã. ſine alk. cã. Mgt. oꝛ. vtꝫ. Mẽo. de. ſ. mar. ſolẽ. fiat cũ hac ã. Natiuitas tua. ỏ. Sctã dei genitꝛix. Oꝛ. Suppl'cationẽ. Deide fiat ſolẽnis mẽo de. ſ. nicomede mar. cũ hac ãn. Hic eſt vere martyꝛ. ỏ. Glia ꝫ hono. oõ.

HOꝛto dñe populo tuo: vt ẽti nicomedis martyꝛis tui merita ꝓclara ſuſcipiẽtes: ad ipetrãdã miaꝛ tuã: ſemp eiꝰ patrocinijs adiuuemur. ỏ. Cñ ſi dn. fue. fiat mẽo. de ſ. nicome. ſub ſilẽ. cũ mẽo. dn. Ad 2pl. oia fiãt ſicut i feſt. trini. Veſp. de ſ. mar. extra choꝛũ dicãt hoc mõ Sup pſal. hec ſola. ã. Dei geni-

trix. ℣. Dirit dñs. ℟ cetꝝ pi de. l. ma. ch Ego quasi vitis. ℣. Ad nutū. hy⁹. Aue maris stella. ō. Sta dei genitrix. ān. Natiuitas tua. cū. Dgt. or. Supplicatiōe. Cōpl. ille extra cho. dicat. sicut extra oc. cū hac ā. sup psalmū. Btā mā. ¶ In oct. nāt. b. mā. ad māt. Inuit. trip. hym. Ae pi ō. tota reliqua hil. cātetur sicut i vo. infra oct. pnotat. Latiōes tū hoc modo dicūt. lc. i.

POtandū ēst q ipsi pge nitores xpi q in genealogia ei⁹ ponūtur ℟ annumerati sunt: non sine grandi mysterio ab euāgelista assumūtur: maxime cū aplus dicat. Oia in figura cōtingebant illis. Lect. ij. Et sicut hūanā natiuitatē xpi pcesserāt tpe: ita q̄q testiomū illi dabāt ex pfiguratiōe. Nā null⁹ eoꝝ est q nō nole aut actu incarnationē significet xpi: et ipz esse demōstret q i pēiarchis pfigurat⁹/ ℟ i pphet⁹ pmissus/ atq; in aplis pdicatus est. l. iij.

Igit abrahā iterpretat pater multaꝝ gētiū: vel pē vidēs plz: Quē significat hoc nomie nisi illū de quo sibi ita pmissuz est: In semie inqt tuo bñdicēt oēs cognatiōes tre. Et esaias ait. Si posuerit p pcō aiam suam videbit semen lōgeuū: ℟ voluntas dñi i manu ei⁹ dirigēt. l. 4.

Idē etiā ait. Tu inqt dñe pat redēptoz noster a seculo nomen tuum. Abrahā nescivit nos: et israel ignozauit nos. Quō aūt abrahā actu signi fīcauerit xpz: testatur illud qđ dñi pcepto exiuit de terra sua ℟ de cognatiōe sua: vt apud exteros locupletaretur ℟ esset i gētē magnā. l. v.

Hoc eū nūc cernim⁹ veracit ipletū: cū xps relicta terrā ℟ cognatiōe indeoꝝ/ ꝑpollet vt videmus i plis gētiū. Isaac quoq; q̄ iterptat risus vel gaudiū: significat illū de quo dixit ad pastozes āgel⁹. Annūcio vob; gaudiū magnū qđ erit oi plo. l. 6.

Quō vero actibus suis isaac significet xpm/ lōgū est p totū enarrare: cū pene oēs actus ei⁹ quos scriptura narrat: ad xpz: vt illō ē qđ mactādus ipe ad arā pzrtauerat ligna: sicut xps passionis sue tpe crucē ꝑpo gestauit in cozpoze.

Tres vlt. lc. de expōe euāg. scōz lucā. btā. i vo. infra oc. legant. ō. Ora pro nobis. Ad laud. oēs āe dñr. Post mat. fiat mēo. de sctō nico. de vo. si occa. in vo. 2tig. Ad ꝑmā et ad alias hoē. oia fiāt sicē infra oct. Ad. q. vel. oia fiāt sicē i ꝑma die: ꝑter ℣. qđ nō ducet cū hym. Aue maris stella. ℣ēo. ds sctā editha ꝰgie nō marty. ov.

DEus q̄ fidelib⁹ tuis eastitatis crēplū ꝑbuisti: dā de virgine filiū tuū dñm nām nasci voluisti: sctē edithe ꝰgis tue ꝑcibus nobis mentē ℟ corpoꝝ tribue puritatē: p quā a te nob; ꝑmissam ꝓcipiam⁹ felicitatē. Per eū. Deide fiat mēo. de mar. eufemia cū sociis suis ov.

PResta ḡs dñe ꝓcib⁹ nr̃is cũ exultatiõe ꝓuentũ: vt q̃ die passiõis ãnua deuotione recolim⁹: etiã fidei ꝓfectã subsequamur. Per dñm. ¶ Sancte edithe ẏginis. ix. l. Ad mat. l. j.

INteruenięte scõ wyntõie pontifice ethelwaldo: imo intercedẽte (q̃ fore⁊ ẽ vt mox) xp̃i dilectiõe: regina wilfridis venerabilis sct̃e edithe gẽitrix de mundiali regno et thalamo ẏginali: sct̃e dei genitricis wyntonie successit monasterio. Pro auro texta purpura induit nigra tunica: ⁊ p regali diademate fusco velat flammeolo. lc. ij.

QUe intũ ꝓfecit posset aditũ religiõis vt magistra efficeret castitatis: ⁊ virgineo cõtubernio cinsdẽ mõasterij mat̃ pficeret. Hanc igit̃ trãsferet eius filia editha: de sct̃a radice (vt ẏgula thuris ⁊ oliua speciosa) ꝓpagata. Hanc itaq; xp̃ianissim⁹ rex edgarus p̃ sct̃e edithe aduenit cum ꝓncipũ patrũq; caterua ppliq; affluentia/ velut ad xp̃i curiã ⁊ diuina spõsalia. Triũphat ciuitas i aduẽtu regio: p̃em p̃rie ⁊ pacis ꝓncipẽ amplectẽdo. lc. iij.

HIc etiã edgar⁹ tãq; pign⁹ daturus ad nuptias: vel suas oblatur⁹ ꝓmittias accessit: cozam dño dat man⁹ supno arbitrio: fit melchisedech deuotiõe cũ regno: ꝙsulit facie dñi tali officio Protendit pauimento insigne palliũ ad grad⁹ autẽtici altar⁊ summe dei genitricis: quasi añthronũ ⁊ pedes diuine maiestatis. Diuersa infundit opulentia/ tpalis et eterna. Tres medie lc. sũt de mart. de cõi hystoꝑ. mar. cũ ℣. ⁊ ℟. de. iij. nonis. Si qñ hoc festũ in q. dñc. cũ cõtigerit: tũc eñ dñr ℣. ⁊ ℟. de. j. noc. plimoz. marty. Tres vltime lc. de ꝓprietate sct̃e edithe legant sine expõne euãge. lc. vij.

REx cozonulas aureas/ armillas/ ãnulos/ monilia/ variarũq; rerũ radiẽtia oꝛna menta virgini ꝓposuit. Mater vero nigrum sãctimoniale velũ psalteriũ ⁊ calicẽ cum patena dñice passionis inde subiungit. Dant omnes in cõmuni vt plcius olim de⁹ ostendere dignet quã vitã indocilis etas electiõe libera cõsoꝛtiat. lc. viij.

VIrgo sacra de medio splendentiũ colo⁊ solũ velũ ⁊ sct̃a tal pignoꝛa suscipiẽs: cetera seculi ẏginibus intacta reliq̃t. Tunc rex cũ soꝛoꝛe de cõiuge facta in conuentu angelorũ ⁊ hominũ/ parulo xp̃o parulã suam desponsauit: vnde se dñcos socer⁊ factos esse ꝙgaudebãt. l. ix.

COllecta itaq; in ecclesie gremiũ in virginale collegiũ adeo tota vita ei⁹ erat charitas/ benignitas/ ac hylaritas redolens in oẽs: vt nihil aliud q̃ paradisus delectabilis: q̃ odoꝛ agri pleni cui bñdixit dñs: esse merito videretur. Post mat. fiat mẽo. de marty. oco vẽs. Harũdie erũt vel de sct̃a editha: ⁊ mẽo. de sct̃o

läliberto epo ⁊ mart. Cetera de cõi vñ⁹ ẽg. nõ mar. ¶ Si aliqd fel. xꝛ. kr: i aliq̃ fek. q̃noꝛ tẽpoꝛ. xtig. toꝛ̃ seruꝛ. fiat de festo: sꝫ pall millaꝛ de fel. fiat missa de trino: vbiqꝫ ad principale altare. Si vo aliqd fel. ig. l. in aliq̃ pdic. tñ. tpm septembꝛis accideꝛit: fiãt mat. de fest. cũ noc. ⁊ miss. de ieiu. cũ mẽo. de fest. ar miss. de ieiu. nisi hab. poteto dñe. p hebdo. cãtãda dr: tunc ei nõ dicãt v. l. ig. l. sꝫ v fek. mã. fiãt: vt pcãtek hab. ⁊ fel. ig. l. oino ptermittat ad seruꝛ. de die: ⁊ cetera ¶ Scti lamberti epi ⁊ mar. Cp̃ Omnis põtifex. Oꝛ̃.

Sancti lamberti martyꝛis tui atqꝫ põtificis dñe ꝗs nos tibi commẽdet oño: ⁊ sicut hunc diẽ eius gloꝛiosa decoꝛat passio: ita nos ipius semp muniamur suffragio. p. Ad matu. Imitato. simplex. ig. lc. Lec. j.

Gloꝛiosus vir dei läbertꝰ sumpto epatu i timoꝛe domini pfectꝰ erat: ⁊ qtidie i oibꝰ opibꝰ bonis augebat. Cũ igit pꝛ custodia gregis sui multa supplicia tolerasset: insurrexerũt cõtra eũ duo pessimi viri: qui seculari potẽtia tumẽtes res sue ecclesie iniuste inuaserũt. lc. ij. Quoꝝ eoꝛũ insolẽtiã nullus sedare posset: amici pontificis ira repleti/ ignoꝛante viro dei eosdem crudeliter interfecerũt. Erat aũt eis qdã ꝓsanguineus nole todo: opibꝰ plenꝰ/ ac superbia tumidꝰ: q̃ necẽ pdictoꝝ i ipo scõ dei vlcisci aim apposuit. lc. iij.

Hic igit collecta multitudine armatoꝝ dum vir sanctꝰ in quadam diocesis sue sede moꝛaretur: ⁊ matutinale officiũ noctu cũ fratribꝰ psoluisset: affuit armatus: qui clausas foꝛes cõfringẽs sup sctm virũ vbi oꝛabat irruit. Sanctus igitur läbertꝰ letali moꝛ ictu iaculatꝰ: beatis meritis ditatũ celo reddidit spiritum. Cetera oia de cõi vñ⁹ mart. et ponti. Q̃n vo dies do. in crastino scti läberti ꝛtig. tñc in ipsa do. erãt vel. de scta mar. cũ plẽo sonu. craſti.

¶ Scti matthei apli ⁊ euãgeliste duꝑ. fest. Ad. j. vesp. ãn.



Placentes deo facti dilecti: qñ gratia ⁊ mia est in sctos eiꝰ: et respectꝰ i electos illius. pi fek. Cp̃.

Similitudo Ezc. i.
vultus quatuoꝝ aialiũ: facies hois et facies leonis a dextris ipsoꝝ quatuoꝝ: facies autẽ bouis a sinistris ipsoꝝ quatuoꝝ: ⁊ facies aquile desuper ipsoꝝ quatuoꝝ. ℟. Quatuoꝝ animalia sunt. Oꝛatio.

Mathee sancte bino plens munere sedulis xp̃e interpella questibus: vt nos in mundi gubernet turbinibꝰ: ne post eternus soꝛbeat interitus.

Annue xp̃e. ℣. In oẽm terꝛam. ãn. Ecce ego ioannes vidi ostium apertũ in celo: et ecce sedes posita

erat in eo: et in medio sedis et in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante et retro: et habent gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum viventi in secula seculorum. ℟. Magt. Oro.

Da nobis quesumus domine deus virtutum mathei apostoli tui et euangeliste (quam precenimus) huius solemnitas: et devotione nobis augeat et salute. P. Per eum. Alleluia de. l. Laudate dominum omnes gentes. Oro.

Respice quesumus domine deus ut qui beati laudi celebrandis tui atque pontificis solemnia agimus: eius intercessione eterna beatitudine consequamur. Per. Ad complet. Oia fiant sicut in festo sancte trinitatis. Ad matut. Invitat. Regem euangelistarum dominum Venite adoremus. P. Deus in. Mathee sancte. In. i. nocturno. Convocatis iesus duodecim apostolis: misit illos predicare regnum dei: egrediuntur et evangelizabant et curabant ubique. ps. Celi enarrant. Mittens deus et alios ad predicandum: dicebat illis. messis quidem multa: operarii autem pauci. ps. Audite. Antiphona. Jesu christi dei gratia credentibus populis doctores et evangeliste sunt in mysterii fidei missi. P. Eructavit. ℣. In omnem terram exiuit. Lectio. i.

Erant duo magi zaroes et arphaxat in ethiopia: qui se deos esse dicebant. Et credebat eis rex egippus cuius oi populo suo: ita ut ex longinquis regionibus ethiopie venirent et adorarent eos. Faciebat enim gyrus subito homines figi et immobiles stare quidem voluissent. Visus hominum et auditus a suo officio refrenabant. Imperabant serpentibus ut percuterent: et ipsi incantando curabant. ℟. In visione dei vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesque magna: et ignis involutus: splendorque in eius circuitu eius. Et ex medio eorum similitudo quatuor animalium: et aspectus hominis erat in eis. ℣. De medio autem eius quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et ex. Lectio. ii.

Iram ergo deus hominum gerens contra hos magos misit dominus beatum matheum apostolum: qui eorum principia cepit detegere. Omnes eum quos illi fingebant: hic in nomine iesu christi soluebat. Quos illi ledebant: iste curabat: Infirmos sanabat omnesque fugabat. Et non solum eos curabat quos illi ledebant: sed et omnes qui ad eum ferebant ab infirmitatibus diuersis: atque a demonibus obsessos. Suscepit autem illum in domum suam eunuchus ille: a philippo diacono baptizatus. ℟. Quatuor facies uni erant: et facies pene uni: pedes eorum pedes recti plante pedis eorum ut uituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. ℣. Sub pennis eorum manus hominis in quatuor partibus. Et. Lectio. iii.

In diebus illis. Egyptus est filius egippi: quem cum magi suscitare non possent: vocatus est apostolus. Ingressusque ad defuncti expandit manus suas ad celum inuocato christi nomine: apprehen-

dēsq; manū dekunctī eū suscitauit. Q̄ vidēs rex: credēs i dñm baptizat⁹ est cū vxore sua/ ℓ filia ephigenia: q̄ vginitatē suaꝫ deo dedicauit. Stimulo huic⁹ aialib⁹ facies hois ℓ facies leonis a dextris ipsoꝝ quadrupedū: facies boui a sinistris ipsoꝝ quatuoꝝ: facies aūt aquile desup ipoꝝ q̄tuoꝝ. Et facies ℓ pēne extente desuper erāt. Due pēne singuloꝝ iungebant: ℓ due tegebāt eoꝝ corpa. Et. Alia. Et. Jn. ij. not. ā. Sapiētiā diuini euāgelij ꝛperuit abyssū: et annūciātes fecundati roꝛe celesti mūdo itomāt. Dēs gē. Labia eoꝝ salutare didicerunt: nauerūt scientiā: opus sctm dignū benedictiōe plenū fecerūt: ministeriū sibi traditū deuote impleuerūt. Eraudi de⁹ dēp. Elegit eos ex oi carne: ℓ dedit illis pcepta et legē vite ℓ disciplīe. Eraudi ō. Cōit.

Baptizato igit oi pplo: cōstruxit rex ecclesiā: i qua sedit beat⁹ matheus annis viginti tribus. Ordinauitq; episcopos ℓ pbros: ℓ ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vero rege/ regnauit hyrtac⁹ p eo: q̄ cepit agere cū aplo/ vt ephigeniā suo copularet coniugio. Cui apls. Jube (inquit) q̄rere eā cū pplo: ℓ audias q̄ta bona loquar de bono cōiugio: q̄m satis deo accepta sunt cōiugia sctā. Facies ℓ pēnas p q̄tuoꝝ partes hēbant. Incedētes nō reuertebant: sed vnusq̄sq; ibat ān faciē suā. Pedes eoꝝ pedes recti: plāta pedis vt plāta vituli. Jncē. l. v.

Congregato igit pplo simul cū ephigenia: cū apls olus multa de bono coniugio diceret ad: ecit. Si regis sponsam regis seruus vsurpare voluerit: viu⁹ tradat icēdijs. Tu ergo rex ephigeniā xpo dedicatā/ et regis celestis sponsā: quō tuo poteris copulare mrimonio. Stimulus aspect⁹ aialiū vt carbonū ignis ardēciū: et belua aspectus lampadaꝝ. Vbi erat spūs ipetus: illuc gradiebant cum ambularēt. Et vnusquisq; eoꝝ ibat ante faciē suā. Vbi. Lctō. vj.

Iratus hyrtac⁹ hoc audiens abscessit. Cumq; celebrata ab apl'o missa vnusq̄sq; ad ppria remeasset/ apls iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dñi ab eo cōfectū/ ibi cōsummaret martyriū. Missas ē igit ab hyrtaco spiculatoꝝ: qui apl'm expālis manib⁹ ozātem/ ictu gaudij a tergo punxit: ℓ sic martyriū fecit. Quo audito: discipuli bti apl'i martyriū eius cū gaudio celebrarūt: ℓ pax famule xpi ephigenie ℓ vniuerse eccl'ie hyrtaco mortuo firmata est. Quatuoꝝ aialia ibant ℓ reuertebant in similitudinē fulguris coruscātis: ℓ erat i medio. Splendoꝝ ignis. Et de igne fulgur egrediēs. Erat āt q̄si visio discurrēs in medio quatuoꝝ aialiū. Splendoꝝ. Gloria. Et de. Jn. iij. not. ā. Electi sunt in christo ante mundi constitutionem: vt essent sancti

et immaculati in cōspectu dei i cha
ritate. Cōfitebimur tibi. Sa-
pientiā eoꝝ narrant oēs populi: et
laudē eorum pronunciat ois ecclesia
sanctoꝝ. Dñs regē. exul ān.
Spū intelligētie replenit eos dñs:
et ipū tanq̄ imbres miserunt elo-
quia sapientie sue. Dñs regē.
ira. Nimis hon. Sec̄z math.

Cp. 9. IN illo tpe. Cū trālleret ie-
sus: vidit hoiem sedentem
in telonio matheum nomīe: et
ait illi. Sequere me. Et relicta.
Omelia venie. bede pbi. lc. bij.
VIdit saluator hoiem: nō ta
corporeo intuitu ꝙ interne mise
rationis aspectib⁹: id est: mise-
rat⁹ est eū ptinaci videlicet atq
hūanis tm studijs deditū: ⁊ tem
poralib⁹ lucris inhiantē: nec-
dum euāgelico noie dignū. Ry.
7 Cū aspicerē animalia apparuit rota
una iuxta ea: ⁊ aoꝝ habens facies.
Et una similitudo ipsarū quatuoꝝ.
℣. Aspectus rotarū ⁊ opus earum
quasi visio maris. Et. Latō. vic.

QVod ob id vtiq̄ supna
puidētia fieri disposuit:
vt nullū enormitas aut innu-
merositas suoꝝ scelerū a spe-
rāda vema reuocaret: cū hūc tā
tis mūdi nexib⁹ absolutū tā ce
lestē factū cōspiceret: vt cōicato
cum angelicis spiritibus voca
bulo euangelista nominaretur
et esset: matheum (inquit) noīe.
8 Ry. Statura erat rotaꝝ ⁊ altitudo
horribilis: totiq̄ corp⁹ plenū ocu-
lis. Et aspect⁹ earū ⁊ opa: quasi si
fit rota i medio rote. ℣. Per ħnoꝝ
partes ibant et non reuertebant
cum ambularent. Et relīq. ij.

QIthenus hebraice: latine
ōz donat⁹. Quod pfecto
nomen illi apte cōgruit: qui tā
tis superne gratie muneribus acce-
pit. Vocabat ihesum: qđ iterpre-
tat addit⁹ siue assumptus. Qz
p electionē assumpt⁹ est a dño ⁊
addit⁹ ē ad nīerū grad⁹ aplici.
Vidit ergo dñs publicanum: ⁊
miserādo ait illi. Sequere me.
Sequere aūt dixit nō tā incessu
pedum: ꝙ executione morum.
Et surgēs secutus est eum. Ry.
Cū ambularēt animalia: ambulabāt 9
et rote iuxta ea. Quocūq̄ ibat spi-
ritus: illuc pariter ⁊ rote ibant: ℣.
Illuc pariter ⁊ rote ibant: sequēbā-
tur: sequētes eum. ℣. Cū eleuarēn-
tur animalia de terra: eleuabāt⁹ ⁊
et rote iuxta ea. Quo, Glia. Illuc.
℣. Dedisti hereditatē. In laud. ān.

DIlecti deo et hominib⁹ sancti euan
geliste: qui ornauerūt tempora xpi
bono odore vsq̄ ad cōsummationē vi
te. ℣. Dñs regē. ān. Dederūt in ce-
lebratione opprīs sancti dei: ideo
memoria eoꝝ est in benedictione in
seculū seculi. ℣. Jubila. ān. Ex
oi carne laudauerūt nomen sanctū
dñi: vt amplificarēt nomē sanctificat.
℣. Dei⁹ dei⁹. ān. Implenit eos dñs
spū sapiētie ⁊ intellect⁹: iocunditatē
et exultationē thesaurizauit super
eos. cā. Benedict⁹. ān. Datū est opus
eoꝝ in veritate: ideo in terra sua
duplicia possidebūt: ⁊ letitia sempi
terna erit eis in xpo. cāt. Lauda.
Cōz. Similitudo hui⁹. Exultet
celū. ℣. Annūciauerūt opera dei.

An. In medio ꝛ i circuitu sedis dei quatuor animalia plena sunt oculis ante ac retro: nō cessant nocte ac die dicere: scūs / scūs / scūs dūs deus omnipotens: q erat / et qui est / ꝛ qui venturus est. Cāt. Vidi quatuor.

Beati mathei apli tui et euāgeliste dne precibus adiuuemur: vt qō possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessiōe donet. p. Mēo. de sctō laudabimus eos et celebrabimus vt supra. Ad. j. ān. Dilecti dei. p. Deus i no. ā. Gras. Symb. Quicūq. Ad. iij. ā. Dederūt. p. Legē p Cp. Similitudo. Ps. ꝛ. d. cōi aplor. ad oēs hoīes dnr. Ad. vj. ā. Exoi. p. Dese. ch.

Exe. I. Similitudo vultus animaliū ꝛ aspectus eorū quasi carbonū ignis ardentiū: ꝛ quasi aspectus lampadarū. Ad. ix. ān. Datum ps. Mirabi. Cōm.

Exe. I. Et erat visio discurrēs in medio animalium splendor ignis ꝛ de igne fulgur egrediēs: et animalia ibāt ꝛ revertebant i similitudinē fulguris coruscanti. Ad vel. ā. Jurauit. p. Dixit dns ad me. ā. e cū suis ps de cōi aplor. Cp. Similitudo. Ps. Cū ambularent. Hymn. Exultet celū. d. Annūciauerūt. ān. Sapiētiā ātiquorū exquisierūt scti euāgeliste: ꝛ prophetarū dictis narrationē suā confirmauerūt. Cā. Mgt. or. Beati mathei. Mēor. solen. fiat de sctō mauricio socijsq eius. Or.

Annue ns ops deus: vt nos sanctorū martyrū tuorū mauricij / exuperij / cādidi / victoris / vitalis / innocētij ac sociorū eorūdē letificet festiua solennitas: vt quorum suffragijs nitimur / natalitijs gliemur. Per. Scī mauricij sociorūq eius mar. ir. le. or vt s. Ad mat. l. j.

Diocletian⁹ quōdā romane reipublice ꝓnceps cū maximiano collega ipū tenuit: q eūdē maximianū i gallia ꝓsequ rpianos destinauit. Cui⁹ i aditutorū: legionē thebeorū ire recepit. Que legio fuit milia sexcētos septuagita ꝛ sex viros validos / ꝛ armis instructos habebat: qui oēs chustiani erant. Lec. ij.

Maximian⁹ aūt octodoru venit: ibiq i dolis sacrificatur⁹ / iussit oēm exercitū suū ad sacrificia conuenire. Qō cū ad notitiā thebee legiōis peruenisset: octodorū pteriēs / ad locū cui agaunū nomē ē: celerit ꝓpauit. Tu. l. iij. Erant aūt in eadē legiōe primicerius mauricius: signifer exuperius / ꝛ candidus senator. Hi viri in rebus bellicis strenui erāt / ꝛ virtute nobiles: sed fide nobiliores. Dictūq est eis cesarem iussisse omnes milites dīs offerre libamina: et vt ipsi octodorum redirent. Lect. iij.

Hanc hi qui legioni ꝓerant respondērūt se ad cōmitenda sacrilegia octodorū nolle redire. Qō cū maximiano nunciatū fuisset: ira repletus iussit decimū quēq funesta morte perire. Tradūtur ergo neci: quos ordo repit numerādi. l. v.

Sctūs vero mauriciꝰ paululū a satellitibꝰ regijs segregatus cōuocata legione ait. Gratulor vtuti vestre ⁊militones mei: q amore religiōis nullum vobis preceptum cesaris horrmidinē attulit. Gaudentibꝰ quodāmodo animꝰ tradi ad necē gliosam cōmilitones vōs vidistis. l. vj.

Milites igit̄ xpi a sctō mauricio cōhortati: equali oēs animo vna voce cesari renūciāt: dicentes. Non inquiras lōgius latitātes: nos oēs xpianos esse cognosce. Cū ergo hec cesari nūciata fuissent: precepit vt iterū decimū quēq trucidarent. lc. vij.

Peragūtur igit̄ iussa crudelia: ⁊ relicto vt octodoro veniāt iubēt ad sacrificādū. Sanctus vo mauriciꝰ cesari nūciauit dicēs. Milites sumꝰ (imperator) tui: ⁊ tñ fuit̄ tē liberā cōsitemur deo: a q̄ vite eroꝝdiū sumpsimꝰ. Deq̄ in hoc ipatorē non possumus vt auctorē nr̄m negemus deū. Xpiani sumꝰ: pleq̄ xpianos nō possumꝰ. Insuperabiles hui⁹ legiōis aios cognosce. Tela p̄cipimꝰ: fide catholicā pectꝰ est firmatū. Occide/prosterne: nr̄ seruandos gladijs cerui ces prebemus intrepidi. lc. viij.

Quēq verba legiōis cesari nūciata essent/ille q̄si iultum sceleris perpetratū fuisset: ire prope exercitū iubet: et circundari legionē imperat: nullūq de tanto sanctorum exercitu relinqui. Omnis etas sine discretione a carnificibus perimitur. Lōnia tur ergo corpora sanctoꝝ: et denote deo aie fideli mortis pcessione ⁊mēdant. Hicq interfecta ē illa plane beatoꝝ legio. l. ix.

Peracta tāde cedūt oēs sctō rū peussores ꝓda diuidit: sic vt quicūq legionis illiꝰ militē iugulasset: iugulati spolijs vterentur. Hec autē tñ de numero illoꝝ ⁊ multitudie martyꝝ nobis cōparata sūt noia: scz Mauricij/exupij/cādidi/victoꝝ/innocentij/atq vita l. Cetera vo nob⁹ incognita in libro vite sunt scripta. Cetera ō q̄ plioꝝ ānr. ¶ Sdē tecle ād. tij. lc. cū noc. oīa fiāt de cōi vnius ād. nō mar. nō ỹ Te deū. q̄si fes. l. tecle ād. in lab. tij tpm eius. fiant matu. de l. tecla ⁊ missa de q̄tuoꝝ tpib⁹. ¶ Sctī firmini epi ⁊ marty. ij. lect. cū oratiōe de cōi. Cetera oia fiāt de cōi vnius marty. et pontifi. Ad matu. Inuita. simpl. Lec. ij.

Firminuꝰ vo cū esset decē et septē fere ānoꝝ: lr̄is ⁊ catholica doctrina instructꝰ cepit religiōis studio plicē. Nā ad ecclīā hoi singul'ihiant itēdēs laudes ⁊ honores deo ⁊ sanctis eiꝰ reddere properabat assidue. lc. ij.

Quēq proficeret ānos fere septē in religiōis studijs: ⁊ sapiētie gradibꝰ ad vtutū culmia p mineret: ⁊ honestꝰ pbr̄ i senectutis sue tpe aggrauatꝰ esset: sepe dirigebat eū per vicos ⁊ suburbana ciuitatis vt predicatiōis verbo populū iam deo deuotū

cōfirmaret: ⁊ ad xpiane religionis studium reuocaret. Lec. iij.

Cōsiderās vo honest⁹ grāz spiritalē i eo esse: direxit eū ad honozatū tholosane vrbis epm q̄ eū i epat⁹ gradū ⁊ grāz ipositi manib⁹ 2secrauit. Cōfessus est igit xpm in martyzio btūs firminus eps: ⁊ martyzatus est in ciuitate ambianēsium: sub die decimo kalendas octobzis. Cetā de cōi vni⁹ mar. ⁊ pōtifi.

¶ Sanctoz marty. cyprani ⁊ iustine virg. iij. lec. Inuit. dup. cū ozatiōe de cōi. Ad matu. lc. j.

Cyprianus vero eps sanctam iustinā virginē pzomouit i monasterio vginū abbatissam: ⁊ constituit eā matrē in monasterio vginū. Multos etiā cyprianus p vbū dei illuiabat ⁊ 2uertebat augens gregē xpo. Statūs vo cyprian⁹ eps p epl'as suas oēs vt paul⁹ apl'us consolabatur ac confirmabat: et per ciuitates singulas multos conuertebat ab erroze. l. ij.

Malignus asit serpēs vt assolet scilicet diabolus p suos impios hoīes eutholimio comiti oziētis suggessit: q̄ cyprianus eps doctoz xpianoz ipse destruxit gloziā deoz nostroz: ⁊ oēm oziētē seducit p magicas artes: cū q̄dā vgine noie iustina: sugdens dijs non immolare. lc. iij.

Ducti sunt igitur cyprianus ⁊ iustina ad fluuiū q̄ vocat⁹ gallus: vt decollarentur. Theognitus vero quidā chzistianus videns cyprianū q̄z ducit decollari: currens osculat⁹ est eū. Fertinus quidā regis cognatus hoc vidēs iratus theognitum iussit decollari. Sicq̄z cyprianus theognitus ⁊ iustina martyzū consummauerūt. Cetā de cōi plurimoz martyz. ¶ Octōz colme ⁊ damiani fratrū mar. ic. l. c. oz



Magnifitet te dñe sanctoz martyzū tuoz colme ⁊ damiani btā solēnitas qui et illis gloziā sempitnā: ⁊ opes nobis tua ineffabili puidētia contulisti. p. Ad mat. inuit. dup. l. j.

Tēpozibus diocletiani et maximiani iperatoz: facta est persecutio chzistianoz in ciuitate egea. Sedens itaq̄z proconsul lysias pro tribunali: cosmam et damianū iussit pzesentari. Cumq̄z sacrificare nollent: iussit eos vinctos torqueri ⁊ sic in mare iactari. Sed statim angelus domini affuit: qui vincula eoz dirupit: ⁊ eiecit eos de mari illesos. Lectio. ij.

Audiens ista proconsul furore cōmotus: iussit eos in carcerem recipi. Sequnti aūt die iussit eos pzoduci ignemq̄z copiosum succēdi: ⁊ in eū sctōs martyzes iactari. Ipsi vero i eo stēterunt illesi: ita vt nec capillus eoz exustus esset ab igne. l. iij.

Tūc iussit eos i equuleū suspē
di & torqri: crucifixosq; lapida
ri: & āgelus dñi eos custodiebat
illesos. Videns aūt pcōsul q; ni
hil eis nocere posset / turbatus
vsq; ad mortē capita eorū āpu
tari fecit. Et statī carnifices ac
cedētes: gladio āputauerūt ca
pita eorū. Et sic i pace sanctas
aīas deo reddiderūt: suscipien
tes victorie palmā. ℟. Per ē ba
frat. Cetera de cōi vīmorū mar.



Beati mi
chaelis ar
chāgeli. Ad
vesp. sup hos
ā. Exercitū re
gis filiū col
laudāt cius
celici: quē che
rubin & sera
phin sanctus
proclamāt se

Apo. 1. Ignis [dnī. pi fec. Cap.
cauit de⁹ que oportet fie
ri cito / loquēs per angelū suum
seruo suo ioanni: q̄ testimoniū
perhibuit verbo dei: & testionū
ihesu christi in his q̄cūq; vidit.
℟. Te sanctū m.ā. Cherubīhy⁹.

9 Tibi xpe splēdor pris vita
virt⁹ cordiū i aspectu āge
lor vox / voce psallim⁹: altnātes
screpādo / melos dam⁹ vocib⁹.
Collaudemus venerātes oēs
celi milites: sed precipue ymā
tem celestis exercitus michae
lem in bute conterētē zabulō.
Quo custode procul pelle rex
xpe pissime / oē nephas inimi
ci: mundos corde & corpe padisō
redde tuo / nos sola clementia.

Glorīā pri melodis plonemus
vocib⁹: glorīā xpo canam⁹ / glo
riā paclito: q̄ de⁹ trin⁹ & vn⁹ ex
tat aī scla. Am. ℣. In aspectu an
gelor psallā tibi de⁹ me⁹. ℟. Ado
rabo ad tēplū sctm tuū & cōfitebor
noī tuo. ℣. Dū sacrū mysteriū cer
neret ioānes: archāgel⁹ michael tu
ba cecinit: ignosce dñe de⁹ nē q̄ ape
ris libr̄ū et soluis signacula eius.

Dalia. Cāti. Magt. Ōro.
Deus q̄ miro ordine āge
lor ministeria hoīq; dispēsas:
cōcede ppiti⁹ vt q̄b⁹ tibi minis
trātib⁹ i celo sp assistit: ab his
in tra vita nr̄a muniat. p. Tūc
cat pces. ad altare eiusdē cātan
do ℟. Fidelis sermo. ℣. Stetit an
gelus iuxta arā tēpli. ℟. Hūs thu
ribulū aureum in manu sua. Or.

Beati michaelis archāge
li intercessione suffulti: te
dñe supplices deprecamur vt q̄s
honore pleq̄mur: stigamus et
mēte. p. In redūdo v. s. ma. Ad
aspl. oia fiāt sicut i fes. s. trin. Ad
mat. Innuit Cūcta agmina āgelor
advrāt regē celor. Et irer eos egre
gi⁹ michael archāgel⁹: venite ado
remus. ps. Dixit dn̄s hy⁹. Tibi xpe.
In. s. noc. ān. Introibo in domū
tuā dñe: & adorabo ad tēplū sanctū
tuū. ℣. Verba. ℟. Stetit āgel⁹ iux
ta arā tēpli hūs thuribulū aureū i
manu sua. ℣. Dñe dñs nr̄. ā. Ascē
dit fum⁹ aromatū in aspectu dñi de
manu angeli. ps. In dño spi. hy⁹.
Stetit angelus iuxta aram. Ic. s.

Quē esse āgelor ordines testāte sacro eloquio scim⁹ Angelos/archangelos/ virtutes/ potestates/principat⁹/ dñationes/ thronos/cherubin/ & seraphin. Enumerat nūc āgelor choris: eorūdē misteria subtilit exprimam⁹. Greca etiā lingua āgeli nūcij vocātur. ℟. Factū ē silētiū i celo dū ꝛmitteret bellū draco cū michaele archagelo. Et audita ē vox milia miliū dicētiū. Salus honor & virtus deipotēti deo. ℣. Milia milium ministrabant ei: & decies millies centena milia assistebāt ei. Da. vij.

Sciendū est q̄ āgelorū vocabulū nomē officij ē/nō nature. Nā illi sci celestis pātie sp q̄dē spūs sunt: sz tūc solū angeli vocant cū p eos aliqua nūciāt: sz q̄ minima nūciāt āgeli/ q̄ vo sūma nūciāt archāgeli vocant. ℟. Stetit āgel⁹ iuxta ārā tēpli hūs thuribulū aureū in manu sua: & data sūt ei incēsa multa Et ascēdit fum⁹ aromatū de manu āgeli i ꝛspectu dñi. ℣. Factū ē silētiū i celo & accepit āgel⁹ thuribulū & implevitillud de igne altaris. Et. vij.

Hinc circo quatuor noibus censent: vt signet p vocabula etiā i opatione q̄d valeāt. Nō em̄ ideo ꝓpria noia sortiunt: ne eor plone sine noib⁹ sciri nō possint i celo. Sz cū ad nos aliq̄d ministraturi adueniūt: apd nos etiā noia a ministerijs trahūt. ℟. Hic ē michael archāgelus princeps militie āgelor. Cui⁹ honor prestat bñficia populor. Et oratio perducit ad regna celor. ℣. Archāgele xp̄i p gr̄az quā meruisti te deprecamur vt eripias nos a tāto mortis. Cui⁹. Gl'ia. Et. In. ij. noc. ān. Michael archāgele veni i adiutoriū pp'lo dei. ℣. Dñe q̄s hi. ā. michael prepositus padisi quē honorificāt angelor ciues. ℣. Exaltabo. ā. Gloriosus apparuisti in ꝛspectu tūi: propterea decorē induit te dñs. ℣. Mēs gētes. ℣. Ascendit fumus. &c. iij.

Michael q̄s vt deus. Gabriel ātē fortitudo dei. Raphael vo vt medicina dei. Et q̄z āgelor noia interptāda plurimus: nūc supest vt ipa officior vocabula breuit exequmur. Virtutes em̄ vocātur illi spūs: per quos etiā miracula frequenter fiūt. Potestates etiā vocantur hi q̄ hoc potēti⁹ ceteris i suo ordine preeperūt: vt eor malitiōi vtutes aduerse subiecte sint & refrenate: ne cordia hoim tm̄ tētare valeāt quātū volūt. ℟. Venit michael archāgel⁹ cū multitudine angelor: cui tradidit de⁹ aias sanctor vt ꝓducat eas i paradisū exultationis. ℣. Data ē ptās archāgelo michaeli sup aias sanctor. Vt. &c. v.

Principat⁹ etiā vocātur q̄ ipsis bonis angelor spiritibus ꝓsunt: & eis diuina mysteria explēda disponūt. Dñationes aūt vocāt q̄ etiā potestates & principat⁹ dissimilitudine alta transcēdūt. Qui cū mira potentia preminēt: p eo q̄ eis cetera agmina ad obediendū subiecta sūt dñationes vocant. ℟. In tpe

illo ꝙsurget michael q̄ stat ꝓ filijs
vr̄is. Et veniet tps q̄le non fuit ex
eo ex q̄ gētes esse ceperūt vsq; ad tē
pus illū. ℟. In tpe illo saluabitur
meus ppls: oīs q̄ inuentus fuerit
scriptus in libro vite. Et. Lectō. vj.

Honoꝝ quoq; illa agmīa
vocant: qb⁹ ad exercēda
sua iudicia semp de⁹ pūdet: qui
tāta deitat⁹ gīa replent: vt i eis
dñs sedeat ⁊ per eos sua iudicia
decernat. Cherubi quoq; plenitu
do sciētie vocāt. Et idcirco cheru
bin vocātur: qz tanto pfectioꝛe
sciētia plena sūt: qnto claritatē
dei vicini⁹ ꝛtēplant. Seraphin
vocant agmina q̄ ex singulari
ꝓpinq̄tate ꝛditoꝛis sui incōpa-
rabil⁹ ardēt amoꝛe. Quoꝝ ꝓ-
6 fecto flāma amoꝛ est. ℣. Fidelis
sino ⁊ oi acceptiōe dign⁹: michael
archāgel⁹ q̄ pugnauit cū diabolo.
Ofa dei ille victoꝛ i celis extitit. Et
ille hostis ātiquus pallus ē ruinā
magnā. ℟. Gaudēt āgeli ⁊ exultāt
archāgeli: ⁊ collaudāt xp̄m regem
virtutes celoꝝ: qz q̄ seducebat oēs
gētes perēpt⁹ ē a michaele archan
gelo. Ofa. Glia. Et. In. iij. noc. ā
Cōcussū ē mare ⁊ ꝛtremuit trabbi
archāgel⁹ michaeli detrēdebat de ce
lo. ℟. Dñs reg̃. ex. ā. Data sunt ei
incēsa multa vt adoleret ea aī alta
re aureū: qō ē aī oꝛos dñi. ℟. Dñs
reg̃. tri. ā. Laudemus dūm quem
laudāt angeli q̄s̄ cherubin ⁊ sera-
phi sctūs sctūs sctūs ꝓclamāt. cā.
Bñ⁹. ℟. In ꝛspectu āge. ℣. mat.

Cp̄. 18. In illo t. Accesserūt discipli
Lad iesum dicētes. Quispu
tas maioꝛ est i regno celoꝝ? Et
aduocās iesus puerulū: statuit
eum in medio eoꝝ. Et reliq̄.
Omelia bti maximi epi. Ic. vij.

Si diligēter audisti euāgelicā
lectionē: itelligere potes q̄ mi-
nistris dei reuerētia debeat: vel q̄
ipsos clericos iuicē hūilitate se
opoꝛteat puenire. Ait ei dñs p-
cūctātib⁹ discipl⁹ q̄s eoꝝ in re
gno celoꝝ maioꝛ eēt futur⁹: sta
tuto coram eis puero. Quicūq;
hūiliauerit se sicut puulus iste:
hic maioꝛ ē in regno celoꝝ. ℟.
In conspectu āgeloꝝ nolite timere 7
vos aīt i coꝛdib⁹ vr̄is adoꝛare ⁊ ti
mere dñm. Angel⁹ eī⁹ vobiscū ē.
℣. Cātate ei canticū nouū: bñ psal-
lite ei in vociferatione. An. l. vij.

Ex hoc itelligim⁹ q̄ hūili-
tate puēit ad regnū: sim-
plicitate penetrat ad celū: q̄cūq;
q̄ cupit diuinitat⁹ vestigia ap̄-
hēdere: hūilitat⁹ima sectet. Qui
cūq; vult fratrē suū puenire re
gnādo: pus illū pueniat obsequē
do. Sicut ait apl's. Honoꝛe inui-
cē pueniētes. ℟. In ꝛspectu āge- 8
loꝝ psallā tibi: et adoꝛabo ad tēplū
sctū tuū ⁊ cōfiteboꝛ noi tuo dñe. ℣.
De⁹ me⁹ es tu ⁊ cōfiteboꝛ tibi: deus
me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. Et. Ic. ix.

Vincat ergo cū officijs: vt
possit vicere sctitate. Si
cūm te nō leserit frat⁹ obsequiū
meret vt diligas. Mō si foꝛsitā
lesit magis obsequiū meret vt
vincas. Hec cūnēte xp̄ianitat⁹
sūma ē: vt amātib⁹ vicissitudi-
nē ledētib⁹ patiētiā repēdam⁹.

Qui ergo fuerit patientior ad iniuriā: potētior cōstituet in regno. Nō em ad iperiū pueniť celor: superbia/diuitijs/pfectura/sz humilitate/pauptate/lenitate. Arcta em ǽ agusta est via: q̄ ducit ad regnū. Tā em agusta est diuiti porta celestis: p̄ est camelo acus forame exiguū. Vñ ait dñs. Facilius est camelū p foramē acus trāsire p̄ diuitē intrare in regnū celor. ℟. Te decet laus ǽ honor dñe. ℣. Cherubin q̄q ǽ seraphin sctūs proclamāt: ǽ ois celicus ordo dicēs. Te de, Glia, Laus, ℣. Ascēdit fumus. ℟. In conspectu dñi. In lau. ān.

Dum pliaretur michael archangelus cū draconē: audita est vox dicentiū salus deo nr̄o ar', ℣. Dñs regn. ān. Dū emitteret bellū draco cū michaele archāgelo/ audita est vox milia miliū dicētiū salus deo nr̄o, ℣. Jubil'. ān. Archāgele michael cōstitui te pncipē sup oēs alas suscipiēdas, ℣. Deus deus. ān. Angeli dñi dñm benedicite i eternū. cā. Bñs. ā. Angeli/archāgeli/throni/ǽ dnationes/pncipatus et potestates/virtutes celorum laudate dñm de celis. alia, ℣. Laudate. Cōm. Significauit. ℣.

Christe sctor decus āgelorū/rector humani gnis ǽ auctor: nobis eternum tribue benignus scandere celum.

Angelū pacis michael ad istā/ celitus mitti rogitemus aulā: nobis vt crebro veniant et crescant prosperа cuncta.

Angelus fortis gabriel vt hostē pellat antiquum volitet ab alto/ crebrius templum veniens ad istud vilere nostrum. Angelū nobis medicū salutis/ mitte de celis raphael: vt omes sanet egrotos/ paritq̄ nr̄os dirigat actus.

Hinc dei nr̄i genitrix maria/ tot' ǽ nobis chor' angelorū: sp assistat simul et btā cōcio tota. Celestet hoc nobis deitas btā/ pris ac nati paritq̄ sti spūs cuius rebat i oi gl'a mūdo. ℣. Laudate dñm oēs angeli ei', ℟. Laudate eū oēs virtutes ei'. Sine all. ā. Factū ē ſlētiū i celo dū draco ꝑmitteret bellū: ǽ michael pugnauit cū eo ǽ fecit victoriā. al', cū. Bñs. or De' q̄ mi. Ad. j. ā. Dū pliaret. ℣. De' i no. ā. Gras, Sym. Quicūq̄. ℟. Jesu xpe. cū al'. ℣. Qui sedes. Ad. iij. ā. Dū ꝑmitteret. ℣. Legē po. cō. Significauit. ℟. Stetit angelus iuxta arā templi. al'a al'a, ℣. Habēs thuribulū aureū in manu sua, ℟. Ascēdit fu. or vt s. Ad. vj. ā. Archāgele. ℣. Deke. cō.

Factū est plium i celo michael ǽ ageli ei' pliabāt cū draconē: ǽ draco pugnabat ǽ angeli ei': et nō pualuerūt: neq̄ loc' inuēt' est eor ampli' i celo. ℟. Ascēdit fum' aromatū, all'. al'. ℣. In cōspectu dñi de manu āgeli. ℣. In cōspectu ange. or vt s. Ad. ix. ā. Angeli. ℣. Mirabi. Cō Apo. 12.

Factū ē ſlētiū i celo dum draco ꝑmitteret bellū ǽ michael pugnauit cum eo et fecit vi- Apo. 8.

ctozia. ℟. In ꝯspectu ãgelozꝝ psal
lã tibi deꝰ meꝰ. Alia al. ỽ. Adoza-
bo ad tẽplũ sanctũ tuũ ⁊ cõfitebozꝝ noi
mini tuo. ỽ. Lauỽ. ỽ. oẽs ãgeli eiꝰ. ℟.
Lauỽ. cũ oẽs ꝑtutes eiꝰ. cũ alia.
Hac die est vesꝑ. ỽ. ſ. hiesu. hoc mõ
do vesꝑ. ſi psal. ã. Justũ ỽ. ꝓi sec.
cp. Dedit ỽ. ⁊ al. cp. ꝗre i sec. ſ.
aug. añ sec. decoll. ſ. ioã. bap. ℟.
Miles xpi. hyꝰ. Iste ꝯfes. ỽ. Ama
uit cũ. ã. Cõfessoz. cãti. Mgt. oz.

DEus q̃ nobꝭ ꝑ vtũ hiero
nymũ ⁊ confessozẽ sacer vtẽ
qꝫ tuũ scꝑture sctẽ vitatẽ ⁊ my
stica sacramẽta reuelare digna
tus es: ꝑsta ꝙs vt cuiꝰ natalitia
colimꝰ: eiꝰ sꝑ ⁊ erudiamur do-
ctris. ꝑ. Meo. de. ſ. mich. sol. cũ
vaꝫ. Michael/ gabriel/ cherubi et
seraphi q̃ nõ cessant clamare q̃ti-
die/ dicẽtes: dignꝰ es dñe accipe glo
riã al. ỽ. Lauỽ. ỽ. o. ãgeli eiꝰ. Oz.
Deꝰ q̃ mi. Ad ꝯpl. oia fiãt sẽ in
sec. tri. Vbi ỽo ỽdicata ẽ eccl̃ia
in hono. ſ. mich. archã. t ũc vesꝑ.
de eo hoc mõ. Ad vesꝑ. de. ſ. mich.
ãn. Dñe ꝓtiaref. ꝓi sec. cp. Signi
ficauit deꝰ. ℟. Fidel semo. hyꝰ.
Tibi xpe. ỽ. Lauỽ. ỽ. o. ãgeli eiꝰ.
ã. Michael gabriel. vt ỽ. cã. Mgt
oz. Deꝰ q̃ mi.



Meo. ỽ sancto
hieron. solem.
¶ In sec. ſ. hie
ron. pbri ⁊ cf.
atq; woctoꝝ. ix
lc. fiat dup. sec.
Ad mat. iuita.
Justꝰ florebit. ℣.
Venite. hyꝰ. Iste ꝯfes. ãe ꝓi et
ỽ. de cõi vniꝰ cõfessoꝝ. ⁊ põti. cf.

HIeronymꝰ i oppido stridō
mus qđ a gothis euersum
dalmatie quõdã pãnonieq; con
finiũ fuit: pẽe eusebio natꝰ est.
Uestẽ xpi puer rome suscepit:
ibiq; lẽris grecis ac latinis a pri
meuo eruditꝰ ẽ: in arte q̃dẽ grã
matica donatũ habuit pzecepto
rẽ. In rhetozica vero victozinũ
ozatozem ℟. Euge serue. sc. ꝯ.
Postq; eũ oẽ mũdanaꝝ lẽrarũ
studiũ adeptꝰ est: pbatissimoꝝ
monachoꝝ hitũ factũq; imitatꝰ
est: voluptatẽ cozꝑis pẽni frangens ieiunio. Post triẽniũ q̃dã
er clericoꝝ monachoꝝũq; ozdi-
nibꝰ ꝑ petulãtia atq; ingluuie
discursantes ad effugãdũ abvz
be hieronymũ (q̃ vtrozũq; eozũ
scribẽs vitia reprehẽderat) insi
dias parauerũt. ℟. Justꝰ ger. ſ. ici
Egressus igit̃ romã ad oriẽtẽ
tendẽs ad gregoriũ ꝯstãtinopo-
litane vrbis epm ꝓfectꝰ ẽ. Ubi
sctãq; scripturarũ studijs sufficiẽt erudit̃ i syriã pzexit. Ad
deserta ide loca letꝰ ꝑperauit:
⁊ post quadriẽniũ inibi ꝯpletũ
bethleẽ pzexit. ℟. Jurauit dñs.
Cetera oia ℟. dñe ꝑ ordinem de
cõi vnius ꝯfessoꝝ. ⁊ ponti. sc. ici.

BEthleẽ igit̃ manẽs tãtũ
nobis i diuine scripture
translatiõe ꝓfecit: vt ad hebzeo
rũ fontẽ pene nõ egeamus acce
dere. Lẽris nãq; grecis latinis
atq; hebzaicis sufficiẽter edoctꝰ/
oẽs veteꝝ testamẽti libzos ex
hebzeo in latinũ conuertit. ſ. ỽ.

Danielē quoq; chaldaico stilo locutū/ & iob iustū arabico: i romanā liguā mutauit. Psalteriū quoq; per kerias distinxit: & vnicuiq; kerie nocturnū dedit: euāgeliū mathei ex hebraeo fecit esse romanum. Epistolas & euangelia p anni circulū dicēda: & cetera ad officiū pertinentia rōnabilr ordinauit. Lec. 6.

Hūc hereticis nepcit. Hñ cōtra celsum/ porphyriū/ iulianū/ augustū/ aliosq; xtra xpm latrantes magno sudabat ingenio. Quāt⁹ fuerit iste sctūs ex testimonio scti augustini ybat. Hā i libro pmo xtra errorē iuliani manichei sic ait. Nec sctm hieronymū xtēnendū arbitreris: q ab oriēte i occidentē adinstar solis resplenduit. Hic vo sctūs explet octogintaocto annis in dño recēuit. Tresvlt. l. legant de expo. euāg. Vos est sal tre. i fine cōis vni⁹ abba. Jn. l. ā. Justū de. h. Dñs reg & alie āe. q se quisit. cp. Dedit do. hy⁹. xt. o cōi vni⁹ fel. & pō. cū ep. sīc i fel. l. augu. Ad. q. vel. ā. Justū vedu. pi fet. cp. Dedit do. Xp. Sctē hieronyme xpi fel. hy⁹. Jesu redē. o. Just⁹ ger. ī. Jste ē. ā. Magnor. vt s. Pēo. o. l. remigio socqsq;

Deus ep̄is & cōfessо. Oz. Exaudi qs dne pplm tuū cū sctōz fessor tuoz remigū/ germāi/ vedasti & vauōis eporz tibi pōcinio supplicantē: vt et tēporalis vite tribuas nos pace gaudere: & etnā repire subsidiū p. Pēo. de. l. melcho mar. cū ā. et orone de cōi. ¶ Sctōz remigū/ germani/ vadasti & vauōis eporz fessor. Ad mat. ix. l. iij. j. l. o cōi plioz fess. & iij. med. l. o. l. melchor: o cōi vni⁹ mr. & iij. vlt. l. de expo. euā. Fit sībi. Et sic fiāt ix. l. xt. de cōi plioz fess. cū pdic. orone lcz. Exaudi qs. Hac die rēt vs. o. l. remig. socisq; ei⁹: & pēo. de. l. thoma herfordēn. nō

Deus q ecclesiā [lan oz. tuā bti pōtificis thome angelica puritate & otutū glia decorasti: cōcede nobis famulis tuis vt ei⁹ suffragātib⁹ meritis angeloz cū ipso mereamur agninib⁹ sociari p. Pēo. de scto leodegario epo. & marty. Dēo.

Deus q hodierna die btm leodegariū martyrē tuū atq; pōtificē glis & honore coronasti: tribue nobis ppiti⁹ vt q glia eius nō meremur/ idulgētia ipso iterueniēte sequamur p.

Scti thōe herfordē. epi & cf. Jno. q hoc fel. l. tho. est fel. synodale. ideo dicent hac die tm lec. de scto leodegario cū init. sīm p. et cp. Dis pōti & mihil dicet de scto tho. extra diocē. herfordēn. Ad matu. de scto thoma. Lec. j.

Beat⁹ thomas natiōe anglic⁹: angelic⁹ hō iste de nobilib⁹ parētib⁹ & catholicis originē trahens/ pmeua etate moz honestate pclarus/ sīc i studiis literaz solicitus pfecit: q tā i hūanis scietiis q i diuinis honorē magisterij ē adept⁹ l. 2.

Hic demū i ecclia herfordensi pastor effectus semp studuit de virtute i virtutē igredi. Qui i vtutū culmine positus: i tēplo dei sic effulsit: vt merito dici posset pzsulū gēma. Jura vo ecclie sue viriliter defendebat: indutus iustitia vt lozica. l. iij.

Hic pōtifex c; rā iopū gerēs i elemosynis ciboz̄ pānoz̄q; et sp ꝓpzis mistrās manib⁹. Jn tustis opib⁹ semp deuot⁹: cozp⁹ macerabat ꝓpziū multo ieiunio. Obitū suū sciēs appzopinquare: fratrib⁹ ꝙgregat i vnū dixit dissolutionē sui cozpozis iminere. Socijs suis dās oscullū pacis emisit spm. Die. l. ō l. leodegario marc. ⁊ pōti. lc. l.

Beat⁹ leodegari⁹ ex nobilissima frācoz̄ ꝓgenie exoztus i augustudunēsi vrbe dro dispōnēte pōtifex effect⁹ ē. Quē ebroin⁹ maioz dom⁹ regie exosū habuit: q; nec ei adulabat vt ceteri: nec minas eius timuit Moztuo autē rege: ebroin⁹ pluribus exosus pzecib⁹ leodegarij liberatus a mozte: i mōasterio tōsurat⁹ est. Dz q; xpo militare nō potuit secularia arma arripiēs: totū qđ pastus fuit i leodegarij vindicare disposuit. lc. ij.

Cui⁹ hostilis ebroini exercit⁹ irrūpere festinaret/timens vir sanctus ne qđ dāni ꝓmissus sibi grex pateret: apti claustra spōte se ꝓ oib⁹ obtulit inimicis: q; mox ab ei⁹ capite oculos erueūt. l. ij.

Post hec i custodia posit⁹ tāme cruciat: ⁊ tñ incessanter grās deo agebat. Qđ cū cognouisset ebroinus: labia ei⁹ secarikecit. Sed cū nec sic a grāz actiōe cessaret: iussit eū clam i absc̄dita silvarū duci: et ibi decapitari. Quo fact⁹ a religiosis viris deceter est sepult⁹. Tres vit. l. de exp̄one euāge. Homo qđē pegre. Cetera de cōi cū ꝓdicta oratione.

Scē fidis virginis ⁊ mar. ij. lc. Cō. Dñe deus me⁹. Oz.

Deus q; plētē diē btē fidis ⁊ginis martyzio facis eē solēne: ꝓsta ecclesie tue vt cui⁹ meritis gliat: eis ꝓcib⁹ adiuuetur. p. Do matu. tmut. simō. l. ſ.

Sancta fides agenensiū ci uitate fuit oziūda: nobilibus⁹ parētib⁹ ꝓcreata. Juuenis qđē etate tpe passionis: sed sensu ⁊ ope senex apparuit: pulchra facie sed pulchzioz fide. Hanc ꝓses sceleratissim⁹ noie dacian⁹ ciuitatē ꝓfatā ingressus suis aspectib⁹ iussit plētari. l. ij. Ozeses igit ab illa iterrogauit nomē: ⁊ cultū fidei sue. Virgo rñdit. Fides vocoz. Ozeses dixit. Quis est cult⁹ fidei tue? Scta rñdit. Et ab exordio iuuētutis mee xpiana sum: ⁊ dño iesu xpo deuotissima mēte deseruio. l. iij.

Tūc ꝓses ira accēsus iussit lectū ereū afferri: ⁊ illā sup ponī ac subt ignē strui. Mlti aūt scē fidis videtes ꝙstātiā i xpm crediderūt. Postea vo ducta est btā fides vna cū beato caprasio/ ac duob⁹ frib⁹ ꝓmo ⁊ felicião: q; pa

riter sub vna xpi ꝛkessiõe dcolati sunt. De quoꝝ passiõe ꝓdie nonas octobꝛ nos gaudere voluit xps: cui est honoꝛ in scꝛa. Et ceta de cõi vnꝰ ꝛgis ꝛ mar. ¶ Sãctoꝝ marci/ ꝛ marcelli/ ꝛ apuleij marty. ix. l. de cõi plioꝝ marty. cũ inuita. duplici. Dõo.

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝz nos dñe marci/ marcelli ꝛ apuleij btã merita ꝓsequant: et tuo semp faciãt amoꝛe seruẽtes. ℣. Ceta de cõi plioꝝ mar. ¶ Scti dionysij sociozãqz eiꝰ marty. Ad vesp. ãn. Scti p fidem.



pitẽ. cpꝝ. Iustoꝝz. aie. ℟. vir iclytꝰ. hpꝰ. Sctõꝝ merit. ℣. Letamini in dño. ℟. Inlignis ꝓconijs alme nobilitatis ꝛsonant voces collaudantes/ ꝓbo supplici ꝓsẽmur: ane incipte martyꝛ/ ãgeloꝝ ꝛsoꝛs/ apꝛoꝝ socius/ ꝓphetarum ꝛciuis et martyꝝ coheres: sancte dionysi cum socijs tuis intercede pro nẽa omniqꝝ salute. cã. Magt. Oꝝ.

DEꝰ q hodierna die btm dionysiũ ẽtute ꝛstãtie ꝛ passiõe roboꝛasti: qqz illi ad ꝓdicãdũ gẽtibꝰ gl'iaz tuã rusticũ ꝛ eleutheriũ sociare dignatꝰ es: tribue nobis ãs ex eoꝝ imitatiõe ꝑ amoꝛe tuo ꝓspa mũdi despicere: ꝛ nulla eiꝰ aduersa koꝛmidare. Ad mat. Anui Atoꝛemꝰ regẽ dñm. Qui i sctis suis sp ẽ mirabilis. ℣. Cleẽ-hyꝰ Sctoꝝ meritꝫ. In. j. noc ã. Sctus dionisiꝰ q tradẽte btõ clemẽte bti petri apli succeꝛoꝛe/ ꝺbi diuini semia gẽtibꝰ erogãda suscepat. ℣. Ytus vir. ℟. Quo ãpliꝰ gẽtilitat' ꝛruere cognouit erroꝛẽ: illuc itrepidus ac caloꝛe fidei armatꝰ accessit: ac pariſiꝰ dño ducẽte puenit. ℣. Quare fre. ãn. Nõ beritꝰ icredule gẽtis expetere ueritatẽ: qꝝ ꝺbutẽ suã ꝓpriitaꝝ penaꝝ recoꝛdatio roboꝛabat. ℣. In dño ꝛfido. ℣. Letamini i dño. ℟. j.

PRecloꝛus dñi dionisius athleta/ post passionẽ petri ꝛ pauli romã veniẽs: a btõ ꝑ clemẽte honoꝛifice susceptꝰ ẽ. Qui dixit ei. In tui soꝛtẽ apostolatꝰ oẽm galliã suscipe/ opusqꝫ fac euãgeliste. Sociosqꝫ ei adhibẽs: data oibꝰ pace dimisit eos a se. ℣. Post passionẽ dñi ℟ i vniuersis gẽtibꝰ ꝓdicatio ꝓfutura succeſſit: ita vt fide ecclesiẽte multi mererent fieri confessoꝛes. Quos catholica postmodũ gaudet ecclia ꝓmeruisse martyꝛes. ℣. Qui cũ iminere suas cernerẽt passiões: q dño ihesu xpõ ꝺcẽte ꝺdicerẽt repleti spũsancti gẽa ꝺcuerit. Quos. l. q.

SAnctus igit dionysiꝰ quo amplius apud gallias ꝛnere cognouit gentilitat' erroꝛẽ: illuc intrepidꝰ ꝛ fidei caloꝛe armatus accessit: ꝛ pariſiꝰ dño ducẽte puenit. Vbi cũ maxima xpi gẽaz i lucrãdis ꝓlis fuisset adeptꝰ: ecclesiã ꝛstruxit: ꝛ officia clericoꝝ dño seruientiũ ibi ꝛstituit: ꝓbatosqꝫ ꝓsbas hono-

re scōi ordinis ampliauit. ℟. Gras ago tibi dñe / q̄ infestantiū inimici iacula p̄bationē fideliū tuoꝝ p̄ficisti cē ꝙnōbuisti: ꝛ celēnis martyrib⁹ tribuis p laboꝛe mercē dē. Vt nullū tuoꝝ gaudeat fuisse hostis ibellē. ℣. Quinimo ꝓperuꝛ eis largiris triūphū: vt ecclīe tue semp sint in exemplū. Vt. Lec. iij.

TAntas p illū dñs dignabaꝫ exercere vtutes: vt rebelliū coꝛda nō min⁹ miraculis q̄ ꝓdicatiōe obtineret. Dirigit a domitiano illustꝛis p̄fectus: vt idolis dionisiū sacrificare ꝙpelleret: aut securi ꝓcuteret. ℟. Beatissim⁹ dionys⁹ p̄mator tyꝛ tradente bō clemēter erogāda gētib⁹ semia diuia suscepit. Et quo ampli⁹ gemilitatis erroꝛē ferueꝛe cognouit: illuc itrepidus / ꝙ caloꝛe fidei armatus accessit. ℣. Et partius dño ducente puenit: nō veri⁹ incredule gētis expetere veritatē. Et. Glia. Illuc. In. q̄. noc. ān. Ecclesiā illis q̄ nedū in locis erat: ꝙ ppris ille nouā ꝛstruxit: ac officia seruitiū clericoꝛū ex moꝛe ꝛstituit: ꝓbataſq̄ ꝓsonas honoꝛe scōi ordinis ampliauit. ℘s. Dñe q̄s hī. T. Tinct⁹ ergo fidē ꝙ miam añponēs; paulatim sociabat tro quos diabolo subtrahebat. ℘s. Cōserua. ān. Mireq̄ modo inermi viro nō valebat plebs armata resistere. ℘s. Dñitē ter. ℣. Exultēt iusti. l. iij.

TUnc sanctus dionysius capitur: ꝙ cū sanctis rustico ꝙ eleutherio coꝛā p̄fecto sistitur. Cui p̄fect⁹ ait. Tu es ne ille senex: q̄ deoꝛū culturas euacuas? Cui sanct⁹ dionysius ait. Senex quidē sum coꝛpoꝛe: sed ferꝛoꝛe fidei ꝙ salutari confessione dñi mei iesu chꝛisti maneo semper nouus: ꝙ nouos et filios gignere nō cesso. ℟. Tantas per illū dñs dignabaꝫ exercere vtutes. Vt rebelliū coꝛda nō min⁹ miraculis q̄ ꝓdicationib⁹ obtineret. ℣. In quo lux celestis gr̄e inefabiliter radiabat. Vt re. L. sc̄ō. h.

PRefectus dixit ad beatū dionysium. Dic cuius numinis te p̄fiteris esse cultoꝛē. Tunc hi tres quasi ex vno oꝛe respōderūt. In hac (inquiunt) manifestū est nos esse verissimos chꝛistianos: cui coꝛde credamus / oꝛe cōfiteamur / opere pio colam⁹ patrē ꝙ filiū et spiritū sc̄m: trinū ꝙ vnū deū ac dñm. ℟. Dū sacrū mysteriū sc̄us dionysius celebꝛaret i carcere: appuit dñs iesꝰ xp̄s cū multitudie angelorū. Dansq̄ illi sancta dixit: accipe hoc chare me⁹: qō moꝛ ꝛplebo tibi bna cū p̄te meo. ℣. Mercē enī ē maxima merces tua: ꝙ his q̄ audierūt te sal⁹ in regno meo. Dāsq̄. Ic. vt.

IRatus vero p̄fect⁹ iussit eos varijs toꝛmētis affici. Et cū nec sic a laude xp̄i cessarent: in carcerē eos recludi fecit. Vbi cū beatus dionysius sacrū mysteriū celebꝛaret: hoꝛa q̄ frangebaꝫ panis sc̄us lux tāta resplenduit supeū: vt oēs q̄ adꝛant mirarent. ℟. Mercē est maxima merces tua: ꝙ his q̄ audierūt

te salus in regno meo. Fiũt facies fortiter: et erit nomen tuũ in laude.
℟. Dilectio et benignitas quã habes semp: et p quibuscũq petieris impetrabis. Fiunt. Glia. Et. In tũ. noc. ãn. Tãtas p illũ dñs dignabat exercere virtutes: vt rebellium corda nõ min⁹ miraculis q̃ dictationib⁹ obtineret. ℣. Exultate iusti. ℟. Dũ sacrũ mysteriũ btũs dionysius celebraret in carcere: apparuit ei cũ multitudine angelor̃ dñs ihesus xp̃s. ℣. Videbã. ãn. Dãsq; illi sctã dixit / accipe hoc chare me⁹: quod mox cõplebo tibi vna cũ p̃re meo. ℣. Dei⁹ ven. ℟. Justor̃. Ic. 7.

In p̃dicta autẽ luce veniens dñs ihesus xp̃s: accepit panẽ sanctũ: et dedit illi / dicens. Accipe hoc chare meus: quod mox cõplebo tibi vna cũ patre meo: qm̃ mecũ est maxima merces tua: et his q̃ audierũt te / salus i regno meo. Fiũt facies fortiter: et erit nomẽ tuũ in laude. Dilectio et benignitas quã habes semp: et pro quibuscũq petieris impetrabis. ℟. 7 Adest nãq; hec dionysij sacratissima dies: in qua triũphans agonẽ explenit. Et coronã victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Quõ dñs post apl'os sic honorauit: vt omnẽ gallią ei⁹ apl'atu illigniret: q̃q; cruo sancto sanguie rigerauit. Et. Ic. viij.

Post hec adducti sunt bti martyres ad p̃sentiam p̃fecti. Qui cũ sacrificare nolent: ducti sunt ad locũ decollationis. Vbi cũ genibus flexis oronẽ tudissent: p̃tensis cervicibus vno eodẽq; momento decollati sunt. Reddentesq; terre corpora: beatas aias celo intulerunt. ℟. Vir iclytus dionysius martyr dñi ꝓciosus: succẽsus igne diuini amoris cõstanter sustinuit supplicia pallidis. Et p̃ humanitatẽ tormẽtorũ p̃meruit ad societatẽ angelorũ. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat venią q̃ per tormẽta passionis eternam meruit palmã: et sempiternã coronam. Et. Lec. ix. 8

Quorum etiã capitib⁹ abscissis lingue dñm fatebantur. Ad declarãda q̃q; martyris dionysij merita: sctm̃ cadauer se erexit: et caput p̃prijs brachijs pẽdulis cepit vectitare: et ad locũ vbi nunc iacet portauit. ℟. Btus dionysius / rusticus / et eleutherius: in hac fidei cõstãtia p̃manẽtes. Reddentes terre corpa: Beatas aias celo cũ gaudio intulerũt. ℣. Btorũ aie sctor̃ dionysij; rustici et eleutherij / relictis glebis; secuti sunt saluatorẽ. Red. Glia, Btas. ℣. Justi autẽ in p̃petuũ. In lau. ãn. Sancti viri a bti dionysij nũq; sustinuerunt abesse p̃tia: quos in bnũ interrogatio custodis inuenit. ℣. Dñs. reg. ãn. In hac ergo fidei cõstantia p̃manẽtes reddẽtes terre corpora: beatas celo aias intulerũt. ℣. Jubilate. ãn. Tali nãq; ad dñm meruerunt p̃fectione migrare: vt amputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitans dño cõfiteri. ℣. Deus deus. ãn. Btã nimiũ q̃ deo nostro

grata societas liceꝛ ꝺs nec ꝓn⁹ alꝭ
potuit eē nec terꝛ⁹: ſz crimitatē cō-
ſtiterꝛ gtino meruerē cozōari mar-
tyrio. cā. Wūꝺ. Erꝛata ē comes
multitudo celeſtiꝭ exerciꝛ⁹ examini
corpus bti dionyſij caput ꝓpꝛiū de
portātiꝫ laudās deū et dicēs/ gl̄ia
tibi dñe. ꝑs. Laud. Cp̄. Juſtoꝛū
aiē hy⁹. Rex gl̄iose martyꝛū.
Ad. Mirabilis deꝛ⁹. Adeſt nāq; bti
dionyſij ſacratiſſima dies: in qua
triūphāſagonē expleuit: ꝫ coꝛonā
victoꝛie accipere meruit de manu
dñi. cā. Wūꝺ. oꝛ. Deꝛ⁹ q̄ hodier.
Ad. j. ān. ꝓi ſcti viri ꝑs. Deꝛ⁹ in
nō. Ad. iij. ā. In hac ꝓ. Legē po-
Cp̄z. Re. ꝫ v. de cōi plioꝝ mar.
ad oēs hoꝛ. dñr. Ad. vj. ān. Tali
nāq; ꝑs. Defecit. Ad. ix. ā. Erꝛa
ta eſt. ꝑ. Mirabilis. Ad. ſ. vel.
ān. ꝓi ſcī viri. ꝓicer. Cp̄. Juſto
rū aiē hy⁹. Rex gl̄iose. Ad. Mira
bilis deus. ān. O bē dionyſij ma-
gna ē fides tua: iterede ꝓ nob̄ ad
dñm deū noſtꝝ: vt qui qualitate
tibi ſimus diſſimiles/ ſua gratia
largiente faciat eſſe conſoꝛtes. cā.
Wagt. oō. vt ſ. Wēn. de ſancto
gereone ſocijſq; eius mart. oꝛ.

PReſta q̄ſumus oīp̄s deus/
vt ſicut ſanctoꝝ martyꝝ
tuoꝝ gereonis/ victoꝛis/ callū/
floꝛentij/ ſocioꝝq; eoꝝum nos
natalicia/ celebꝛanda non deſe
rūt: ita iugit ſuffragia comitēr
Per. Dñi gereonis ſocioꝝq;
eiꝰ mr. tc. cū iuſt. ſimp. oia fiāt
de cōi plioꝝ nr. cū ꝓpꝛia oꝛōe
Preſta q̄ſum⁹ oīp̄s deꝛ⁹. Dñi
nigalij ſocioꝝq; eiꝰ mār. Oō.

DEus q̄ ſanctā nobis hu-
ius diei ſolēnitatē in ho
noꝛe ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ
nigalij/ quirini/ ꝫ ſeruiculi cō-
ſecraſti: adeſto familie tue pꝛe-
cibus/ et dona vt quoꝝum feſta
celebꝛamus: ꝫ coꝛ. merito ꝫ au
xilio ſubleuemur. ꝑ. Ad matu.
Bñ. lc. cū inuitat. duꝑ. l. ſ.

BEatus nigalius epūs/ ꝫ q̄
rinus pꝛeſbyter/ ſeruiculuſq;
diacon⁹: q̄ a beato clemente cū
btō dionyſio ad ꝓpꝛedicādum in
gallias directi fuerant: ad vꝛbē
rothomagenſiuꝫ voto cōmuni
ꝓgere decreuerūt. Quib⁹ ſillin-
nius a domitiano ad delendum
nomē xp̄ianitatiꝭ direct⁹ ſic ait.
Eſtis nebos ſeductoꝛes peſſimi
q̄ cū ſene illo quē pariſius exti-
xi: ad euertēdū pp̄lꝫ vēiſtiꝭ. l. 2.
Tunc ſanctus nigalius ait.
Non ſumus ſeductoꝛes: ſed re-
ductoꝛes hominū ad cognitio-
nem creatoꝛis ſui. Sillinnius
vero ait. Quia ergo cōuertitis
pp̄lm: conuertite voſmetipſos
ad culturā deoꝝ nꝛoꝝ. Qđ ſi
noluerit⁹/ i ꝓſpectu oīm quos
decepiſtis: male ſubacti peribi-
tis de terra. Cui ſcī martyꝛes
quaſi ex vno oꝛe dixerunt. Ne
putes hoīm ſtultiſſime ꝫ ſcele
riſſime nos minis tuis terreri
Quod cū minaris: diu eſt qđ
optauimus. Tu aūt. Lco. iij.
Tunc ſillinni⁹ fecit eos decol-
lari: ꝫ coꝛpoꝛa eoꝝ canibus et
auibus derelinqui. Succedēte
ꝺo nocturno ſilētio: ſcī appꝛe-

hensis ꝓuincie capitibus quene runt ad fluuium cui vocabulū est etta:et transmeato vado (qđ nūc badū nigalij vr) requie uerunt in insula eiusdē fluminis amenissima: vbi eccl'ia ad eorum honorē ꝯstructa est i possessione quondam pientie mōne:eor menitis ad fidē querle. Cetera de ꝯmuni plimor mar.

Trāslatio.s. edwardi regis & cfes.dup.fes. Ad ves.ā. Amauit eū, bi fer.cp. Justū dedu. Ke. agiles xp̄i, hy⁹. Ille q̄. Amauit, ā. Similabo. ā. Mgt. Dn.

DEus q̄ btm edwardū regem q̄ssorē tuū eternitatis gloria coronasti: hac nos ꝯs ita eū venerari in terris:vt cū eo regnare possim⁹ in celis. p. Eunt eat ꝓcessio ad altare eiusdē cātādo Kr. Sce edwarde xp̄i cōfessor. ō. Ora pro no. Dēo.

DEus q̄ vnigenitū filiū tuū dñm nr̄m iesum xp̄m gloriolo regi edwardo in forma villbili demōstrasti: tribue ꝯs vt eius meritis & ꝓcibus ad eternam ipsi⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i visionem ꝑtingere mereamur. Qui tecū vivit & regnat. In re deudo de.s. maria. Ad cople. oia fiāt sicut in fes.s. trin. Ad mat. & ad oēs alias hor. oia fiāt sic de vno cfes. & alba. excepto cp.l.j.

PRerios athleta dñi & rex inclignis edward⁹ ex antiquis anglor regib⁹ generosa carnis origine ꝓdit oriundus. Cuius pater etheldredus extitit. Emina richardi ducis normannor filia mater fuit. Editus ergo puer egregi⁹ edwardus maxima parentū enutrit diligētia: & in etate tenera sct̄i spūs informat disciplina. l.ij.

VErum ingruente grādinosa danor tēpestate: ad auos suos in neustriā gl'iosi⁹ puer traducit/ne tā imani ꝓcella seuientiū fluctuū citius absorberet. Qua cessante a ducibus & pōtificib⁹ reduct⁹ in regna anglorum xp̄s dñi consecratur. l.iij.

IN die festiuitatis gl'iose pentecostes rex edwardus in eccl'ia bti petri apō west monasteriū exist̄ēs: circa horā qua victima agni paschalis ꝓcipit a populo: ꝓrupit in risum ita vt oēs mirarent p circuitū. Post pacta solēnia: q̄stus a suis tanti risus causa:rex (inq̄t) dacie cui sweyno erat vocabulū: volēs infinita classe anglie fines inuadere cū de scapha ad nauem pedē extenderet:in mare demersus miserabiliter expirauit:quo mihi celitus ostenso in huiusmodi gaudio tripudiauit mea itētio. l.iiij.

ERat etiā aliq̄n dict⁹ rex in eccl'ia ꝓdicta aīs altare sctē trinitatis: & cū eo devotus deo seruus comes leofric⁹. In illa quoq; hora qua pōt sacerdos immolat filiū: vidit altare sup mēsam dñicā eūdem iesum xp̄m Qui dextera regē bñdicēs extēsa:suā vtriq; manifestauit speciē:speciosusq; villbilē exhibuit

maiestatē. Cūq; comes soli sibi villonē hāc obēsā loco putās se moueret: vt dño suo tanta gaudia cōicaret: respiciēs eū rex p̄monet vt stet quēadmodū stabat. Sta (inq̄t) sta sustine ⁊ expecta. En quē vides video: ⁊ quē vilidilit cernis vilibilē adoro. Duo viri ex ānglia hiero. (ſ. y. solymā p̄fecti: obuiū habuerūt seniorē lactei cādoris: reuerendiq; admodū vult⁹: q̄ cū ab eis didicisset cui⁹ essent regiōis incole: q̄sue eor rex eēt: ait illis. Rogo vos frēs ad regē vr̄m reuertimini: eiq; quod p̄ vos mādauero nūciate. Ego sum ioānes apostol⁹ ⁊ euāgelista: q̄ regē vr̄m p̄p̄ castitatē diligo: q; eū p̄rimū deo cognosco. ſc. vj. Uice legationis mee ad ipsum fungi vos postulo quem hmōi salutari q̄uenit iterstignio. Cū ad celebritatē ecclesie cuiusdā dedicatiōis exisseret vt sub nominis mei titulo dedicari debuisset: in pegrini specie eidē regi apparui: ⁊ p̄ sti ioānis amore bñficiū elemosyne supplicaui: q̄ ad vocē meā pietat⁹ mot⁹ visceribus: regium quē gestabat annulum de digito suo extraxit: muhiq; munifica largitione cōsignauit. Lectio septima. Hic igit ob amorē ⁊ deuotionē hois dei vsq; hodie cōseruaui: eiq; mun⁹ remitto cū glia: infra tps modicū dona redditurus gratioza. Hā infra pscntis anni d:midiū imortali mecum vestiet stndone: qui gliosa carnis p̄fulget integritate. R8. Reuersiq; ad patriā p̄speritiere legati aplici regem adeunt. Introductiq; in cubiculū salutationē ex parte apostoli p̄emittūt: ānuiū postrigunt: et q̄cūq; sibi iniuncta fuerāt p ordinē exponūt. Quib⁹ audit: rex latus vehemēt exultās ait. Gr̄as (inq̄t) ago deo meo ⁊ sctō eius apostolo: q̄ vos de tā lōgin qua peregrinatione reduxit ad patriaz: ⁊ me ad palmā vocare dignatus est eternam. Lectō. ix. Rex vero gliosus diē sue vocationis expectabat deuot⁹: seq; ita p̄parare satagebat ad exitum: vt vallari pītis scōr̄ mereret angelor̄. Anno agit dñice incarnatiōis millesimo sexagesimoq̄nto i tpa nocte qua vgo puerpera sine dolore regē celor̄ intacta p̄genuit: aduersa corpo ris valitudine rex gliosus affligitur. Et nonis ianuarij diem clausit extremū: ⁊ sctus altare bti petri apostoli suis dignā exeq̄is meruit sepulturā. Ad eius tūbā diuersa fiūt a xp̄o ipso īterced̄te miracula: ⁊ odoris ei⁹ suauitas ⁊ fragrātia membra reddit infirma celesti medicamine solidata. ℟. Ora p̄ no. In lau. cō. Justus cor suū. Ad. ij. cō. Justū deduc. d. vj. cp̄z. Custodiuit eū. Ad. ix. cō. Sapientia vendi. Ad. q. vel. ān. Justum deduxit p. . . pi. ker. cp̄z. Justus cor suū. ℣. Scē. ℟. xpi confir.

hyp. Jesu redẽ. ꝺ. Iust⁹ ger. ãn. Ihe⁹ q̃ad. oz. De⁹ q̃ vt ꝺ. Hẽo. de scõ calixto pp. & mar. Oz.

DEus qui nos cõspicis ex nr̃a infirmitate deficere: ad amorẽ tuũ nos mirificoꝛditer p scũ calixti martyꝛis tui atq; põtific; exẽpla restaura. p. Ha. q̃ qñ fes. trãsl. s. Edwardi i sab. ꝓxi. tũc ꝺ. seq̃ns carebit vtriusq; vel. Sancti calixti pp. & mar. Ad mat. tũ. lc. Dum. ꝺuũ. lc. s.

TEmpoꝛib⁹ maximiani & alexãꝺꝛi/ cũ ẽ inq̃sitio i vꝛbe romana de xp̃ianis: vt cogerẽt idolis imolare. Tũc palmati⁹ q̃stul cũ multitudĩe militũ venit trãs tyberi: vbi erant multi xp̃iani cũ ꝺtõ calixto ex: & iter q̃s erat ꝺtus calopodi⁹ pb̃r senex. Ingressi ẽ ꝺcẽ milites cenaculũ/ subito ceci facti sunt dicẽtes. Accendite luꝛaria: q; locus obscuratus est. Et ait calopodi⁹. Deus q̃ videt oĩa: ipse cecauit oculos vestros. hĩs. Palpãtes igit̃ ꝺscẽꝺerunt de cenaculo cecati. Q̃ vidẽs palmati⁹ timoꝛe pterrit⁹: fugiens nunciauit hec alexanꝺꝛo. Cuꝛrẽsq; palmati⁹ ad ꝺtũ calixtũ: ccꝛidit ad pedes eius: rogãs eũ vt a cultura demoniũ eũ libera: ret. Quo baptizato cũ oi domo sua: alexãꝺeꝛ hoc audiens calopodium gladio feriri fecit: et calixtum incarceꝛari. Lctõ. iij. Erat aũt i eaꝺẽ custodia miles q̃ꝺã nole ꝓnat⁹: vlceꝛib⁹ & doloꝛibus plen⁹. Hic misit se ad pe: ꝺes scti calixti petens ab eo baptizari. Qui moꝛ vt baptizat⁹ est: ab oĩb⁹ vulneꝛib⁹ mũꝺatus est. Hoc audiẽs alexander/ fecit militẽ plũꝺare/ ꝺficere: & calixtũ p fenestrã ꝺm⁹ capitari/ et ligato ad collũ ei⁹ saxo: i puteũ ꝺmergi iussit. Cui⁹ coꝛp⁹ auferri⁹ pb̃r nocte cũ clericis de puteo eleuauit: & sepeliuit i cimiterio calopodij via aurelia: pri ꝺie id⁹ octobꝛ. Tu. Cetera de cõi vni⁹ mr̃. & põti. cũ oz. supꝛaꝺ. Sancti vulcrãni epi & cõf. ix. lc. fiãt ola ꝺ cõi vni⁹ cõf. & põti. et cũ oz. ꝺ cõi. scz Ꝺds q̃s. Sancti michaelis i mõte tũba. Ad vel. sup ps. ã Excelsꝰ reg⁹. ꝓfer. ep. Significauit. Archãgeli michael interuẽctione sua ꝺfẽꝺit: te ꝺfẽ deprecamur. vt q̃s honoꝛe pleq̃mur Contigam⁹ & mõte. ꝺ. ꝓpetuũ nobis ꝺfẽ tue miserati⁹is p̃sta subsꝺiũ: q̃b⁹ & ãgelica p̃sidia suffragia nõ deesse. vt. Gsta. Cõ. hyp ꝺ. & ã. sup cã. Magn. cũ oꝛõe sic i alio fes. mẽo. de. s. vulcrãno. oz. vt s. Ad mat. ix. lc. fiãt tota cãtet hil. sicut i alio fes. pter. ix. Re. qõ erit Archangeli micharlis. Lctõ pma.

QUib⁹ gens frãcoꝛum xp̃i gra insignita lõge lateq; vnꝺiq; per pꝛouincias superboꝝ colla pꝺoꝛmuisset. Michael archangelus/ paraꝺisi pꝛepositus: qui ꝓs ostenderat se velle veneraꝛi i mõte gargano/ multis indicijs ostenꝺit qualiter ꝺbet honoꝛari in loco hoc q̃ tumba ab incolis vocatur. Lctõ. ij.

Hic verolocus olim opacissima silua claudebat: sed postea eam fluminis oceani vndiq; circundante/in arenę formam est redactus. Sed et mare recessu suo deuotis populis bis in die iter prębet: limina petentibus archangeli michaelis. L.tñ.tñ.

Iam vidēs ē q̄litereq; idē loc⁹ angelica reuelatiōe dedicat⁹ est. Dosb⁹ deo amabilis p̄sbr̄ loci ep̄s authbert⁹ bis fuisset ām̄onitus i somnis: vt in dicti summitate loci edē i honore scī michaelis ꝛstrueret: cōtigit taurū cuiusdā a furę ibi ad tp̄s ablcō di. Tertio ām̄onit⁹ ē ep̄s a pti⁹ vt eo loco edē cōstrueret: q̄ taurus erat ablcōdc ligatus. lc.tñ.

Quamq; de loci edificatione ambiguitate ꝛ q̄litate: respōsum accepit in somnis/ edificatiōis eñ dębere statutre modū quē videret iuuencū pedibus in circuitu ptriuisse. Jussumq; ē vt suo dño restitueretur taurus. lc.b.

Ep̄s vo de visiōe certꝰ p̄dictū locū ingressus/eū purgari fecit ꝛ planari. In cuius medio due pręeminebāt rupes: q̄s cū multoꝝ opātū nō possent remouere man⁹: dix q̄dā noie bayno celit⁹ admonitus: cū duodecī filijs suis dictū locū adiuit: ꝛ scī michaelis auxilio fret⁹ molē tāte magnitudinis remouit: ita vt nullū pōd⁹ ibi esse videret. l.vj.

Quęq; ep̄s de magnitudine fabrice adhuc dubitaret: nocte media ros iacuit sup totē mont: vbi a fūt fundamenta collocāda erāt signata fuit. Dictumq; est epo. Vade ꝛ sicut signatum videris/fundamenta iace. lc.vij.

Hic ep̄s gr̄as agēs deo fabricā i culmine mōt⁹ i modū cripte rotūdā: centū vt estimat hoim capacē ad similitudinē illius in monte gargano cōstruxit. l.viij

Post hec monitu bti michaelis missi sūt nūcij ad mōtē garganū: p pignoꝝib⁹ bti michaelis deferēdis. Qui ab epo loci ꝛ abbate venerabili recepti causā sui aduēt⁹ hūilit exposuēt. l.ix

Traduntq; ei pignora: pars dextrubet pallioli qd ipse btūs michael sup altare (qd ipse manu cōstruxerat) posuit: ꝛ pars maxillaris supra qd stetit: cuius vestigia vsq; hodie superextāt dicto loco. Authbertus vo epūs dicta mūera honorifice suscepties op⁹ cōsummauit: ꝛ officia duodecī clericoꝝ ibi ꝓstituit. Duas villas de epatu suo eis p̄ sua tradidit sustētatiōe. Ad. oēs de dñr Ad. i. a Dñō filiarē. p. Deꝰ i nomine. De iure. symb. Quicūq. Ihesu xp̄e. cōfac. ꝛ. Qui sedes. Ad altas hr̄. oīa fiāt sic ē alio festo. Ad vesp̄as de. s. etheldręda. or.

Deus q̄ es sponsus virginū/refrigeriū ꝛ tinētiū/ et fac⁹ diz te diligētiū: ꝛcede p̄pitius vt q̄ btē vginis tue etheldręde translatiōis diē venerantes/ei⁹ p̄ciuis tue maiestatē clementiam sentiamus. Per. ℣ Sctē etheldręde vgt: pō nr.

ſr. lc. oia de cõi vni⁹ ẽg. nõ ſer. eñ ꝓdicta ozõe ¶ Scti luce euã geliſte. Ad. i. vel. ãn ꝓlacentes. pi feſt. eõ Multitudo bul. ℞. Qua cuꝛ alia. Hym⁹. Annue. ℣. In oꝛz. ã. Ecce ego. cã. Mgt ꝙrehet oia i feſ. l. mat. apo. ⁊ euãg. ex.

Interueniat ꝓ nobis dñe ihs ſctus tu⁹ lucas euãgeliſta: q̃ cruc̃ moꝛtificationẽ tugit i ſuo coꝛpe ꝓ tui nois honoꝛe poꝛtauit. ꝓ. Deꝰ. ꝺ. ſ. etheldꝺ. uirꝺ de ſancto iuſto martyꝛ, oꝛ

Deus q̃ btõ iuſto talẽ koꝛtitudinẽ tribuiſti/ vt in puerili coꝛpuſculo glioſum ꝓ amoꝛe tuo ſubiret martyꝛium: cõcede ꝓpitius vt ipius intercedẽtibus meritis ab oibus nos abſoluas ptis. Per. Ad cõplet. oia hãt ſicut in feſ. l. trinita. Ad mat. ir. lc. to. eãtet hiſt. ſicut in feſ. l. mathei apli. ⁊ euãge. cum hym. de cõi vnius apoſtoli. lc. ſ.

Gloꝛioſiſſimus euãgeliſta ieſu xpi lucas natione ſyrus/ arte medicus: nihilominus diſcipulus apl̃oꝛ fuit: q̃ almificos act⁹ ꝓut vidit lucido diſertoꝛ ſermone ꝓſecut⁹ ẽ in bꝛeui libello: quẽ ad chariſſimũ ſibi theophilũ ſcripſit: cui⁹ q̃ libꝛi pulchꝛa ichoatio videt koꝛſcz. Pꝛimũ q̃dẽ ſermonẽ feci de oibus o theophile: que cepit ieſus facere et docere. Lectio. ij.

Deniq; paulũ ſecut⁹ egregiũ doctoꝛẽ gẽtiũ vſq; ad triũphum paſſionis ei⁹ (quẽ cũ coapl̃o ſuo petro rome exceꝑat) ꝺiuiꝺu⁹ comes pegꝛinatiõis ac tribulatiõnis ei⁹ vbiq; ꝓſtas ꝓmãſit. Cuius ꝑcipue pegꝛinatiõis ⁊ ſacre doctrine geſta cũ geſtis alioꝛũ annectẽs apl̃oꝛ: libꝛũ deum ad laudẽ nois xpi ad mẽoꝛiã ipſoꝛ ac vniuerſalis eccleſie ſtẽ ſtabilimentum conteꝛuit. Ler. iij.

Qui dum eñdẽ glioſiſſimũ paulũ doctoꝛẽ gẽtiũ ſequeret ꝓ plurimas terre mariſq; tribulatiões: digne ab eo hmõi teſtimonio diligẽtie meruit laudari. Sic ei de eo ſcribẽs coꝛinthijs ait. Salutat vos lucas medic⁹ chariſſim⁹ me⁹: q̃ ẽ i dño fidelis Et timotheo illuſtri viro ſcribẽs dixit Lucas mecũ ẽ ſol⁹. i. 4.

Et in alio q̃q; epl̃e ſue loco ſic ait de eo: inteꝛ reliq̃ ſalutatiõis vba. Eccl̃ie dei q̃ ẽ coꝛinthi: miſim⁹ etiã fratrẽ nr̃z lucã: cui⁹ laus ẽ i euãgelio ꝓ oñs ſctas eccl̃ias. Vere oñi oꝛe laudabilis ẽ ille q̃ meruit a tanto apl̃o laudari et ꝓdicari. lc. v.

Laudem⁹ ergo eñ cum illo et noꝛ chariſſimi: ⁊ ꝙ ſona voce coꝛdis ⁊ oꝛis veneremur: ⁊ verum medicũ a deo miſſũ aiaꝝ ꝓdicemus: cuius oia doctrine vba nihil aliꝺ reſonare videt: niſi aie languẽtis medicinã verã. l. vi.

Ab ipo g̃ pueritie ſue tpe caſtus pleuerãs: neq; pꝛozẽ neq; libꝛos oꝛ hñiſſe ꝺz aplice ꝓdicatõis op⁹ exercẽs: obiit ſeptuageſimo q̃rto etat̃ ſue anno plen⁹ ſpñſſtõ. Cui⁹ ſacrũ coꝛp⁹ in bithinia eſt hñatũ. ꝺz poſtea ad

cõstãtinopolitanã dyb̃ẽ ẽ trãsla
tũ. Ibi multis ẏ magnis ꝓdigio
rũ miraculis ad laudẽ nois sui
per merita sue euãgelice operi
dignat dñs nr̃ ihesus xps. Qui
vi. ẏ regnat cũ deo pr̃e in vnita
te spũsancti deus per oia secu
la seculoꝝ. Amẽ. Sequẽtia lucã.

Lu. 10 IN illo t. Designauit dñs et
alios septuagita duos: et
misit illos binos añ faciẽ suã i
oẽm ciuitatẽ ẏ locũ q̃ erat ipe vẽ
turꝰ. Et ꝛ. Dne. b. gre. p. l. vũ

Dñs ẏ saluatoꝛ nr̃ tres charis
simi aliqñ nos sermonibꝰ aliqñ
operibus admonet. Ipsa enim
facta eius ꝓcepta sunt. Quia
dñs aliquid tacitus facit: qđ age
re debeamus innotescit. l. vij.

Ecce eñ binos i ꝓdicationẽ di
scipulos mittit. Qꝛ eñ duo sũt
ꝓcepta charitatis: dꝛs amoꝛ
dei ẏ ꝓximi: ẏ minꝰ q̃ iter duos
charitas haberi non potest. l. ix

Nemo eñ ꝓpꝛie ad semetipm
charitatẽ hẽe dꝛs dilectio se in
alterũ extendit: vt esse charitas
possit. Binos ad ꝓdicãdũ mit
tit discipulos vt hoc tacite no
bis insinuet: qꝛ q̃ charitatẽ erga
aliũ nõ hꝫ/ ꝓdicatiõis officiũ nul
later̃ suscipe debet. Ad l. et ad
oẽs al. hoc. oia fiãt vt ꝫ dictũ ẽ:
cũ oratiõe hui⁹ dici. Deo. dr. l.
iusto. oꝛ vt ꝫ. Ad. q. vel. ſr ꝓsal.
hec sol. ã Dilecti deo. ꝓ Dixit ꝫ
ẏ ceti ꝓ de aplis. cp. Similitu
do vul. ℟ Cum ambu. ſr. vt ꝫ di
ctũ est. Et mẽo. dr ẏgi. ãn. Sile
est. ℣ Diffusa. oẽo dr cõi vnius
ẏgi. nõ marty. scoꝝ ꝓcã sanꝛ: ly
hic sequat oẽo de ꝓpꝛietate. ex.

DEus q̃ hodiernã diẽ be
atorũ martyrũ tuoꝝ
nerabilẽ nobis i dẽ ẏgi
nis fredelwidr trãsitu contuli
sti: cõcede ꝓpitꝰ vt ipius inter
cessiõe transire ad gaudia eterna
mereamur. p. ¶ Sctẽ fredelwi
de ẏgi. nõ marty. ix. l. oia de cõi
vnꝰ ẏgi. nõ mar. cũ oꝛ. de cõi
scoꝝ ꝓcã sanꝛ ¶ Sctãꝝ. xl. mi
liũ ẏgi. tũ. lec. ſiant chor. Oꝛ.

DEus q̃ sctãm nobis hui⁹
diei solennitatẽ ꝓ btãꝝ
ẏginũ martyrũq̃ tuaꝝ gl̃iosa
passione fecisti / adesto familis
tue ꝓcibusꝫ: ẏ da vt quarũ ho
die festa celebramus/ earũ me
ritis ẏ intercessionibus libere
mur. p. Admat. iuitꝫ duõ. lc. ſ.

EXit i bꝛitãnie finib⁹ rex
q̃dã deo deuotꝰ: hꝰs filiã
noie bꝛsulã. Cuiꝰ famã gẽtilis
quidã potẽs tyrãnꝰ audiẽs: cum
muneribus ẏ blanditiis nõ ꝓ
ficeret/ minis et terꝛoꝛibus eã
accipere voluit in ꝓxem. l. ij.

Mendolẽs ẽgo pr̃e solicitudi
ni: ait Noli mi pr̃ sup hac re me
roꝛe cõtabescere: sed decẽ ꝓtim
ue etatis ẏgines mihi ꝙquire:
ẏ tã mihi q̃ singulis earꝫ mille
ẏgines dẽtur. Cõparatisq̃ no
bis triremib⁹ vndenis: triẽnij
nobis dẽt ducie. Quo facto cõ
coꝛdi duoꝝ regũ studio naues
ascendentes hasileam applicue
rũt: vbi relictis triremib⁹ romã
pedestres adierunt. Lectio. iij.

Perlustratisq̃ ibi per aliqꝛot

dies sctōr liminib⁹ / basileā re-
uertētes nauib⁹ ascensis colo-
niā vbi nūc coꝛpa eaꝝ reiecerūt
puenerūt. Et barbari q̄ coloniā
obsidebāt cognita ⁊gnali ⁊stā
tia i eas irruētes: oēm illā glio
sam multitudinē crudeliter pe-
merūt. Cetera de cōi plimaꝝ ⁊g.
Hi hoc fer. i sab. ⁊tig. totū fiat
seruit. de fer. & cōme. b. ma. i alti
fer. p̄cedēte i eadē ebdo. vbi que
niēti⁹ potuit celebꝛari celebꝛet.
Ista regula hꝫ intelligi si fer.
vaca. p cōmēo. celebꝛā. si fer. nō
vaca. tūc i sab. fiat seruit. de cō-
mēo. b. ma. Hi hoc fer. i tu. eue.
fiat mēo. de fer. & meū. l. de ⁊g.

¶ Sancti romani epi et cōfes.
iij. lec. cum noc. ss̄. de cōi vnius
cōfessō. & pontt. cū hac oꝛatiōe.

DEus cui ritus romanus
pōtifex ita letitatis gr̄a
decoꝛat⁹ ⁊placuit: vt tuoꝝ con
soꝛtiū i celis ꝓmerēt sctōꝝ: da
ecclie tue hꝰ ei⁹ interuētu ppe
tuā ⁊cleq̄ letitiā: cui⁹ depositio-
nis die gratulādo celebꝛat solē-
nem. Per. ¶ Sāctoꝝ crispini
& crispiniani. ix. lec. fiant. Dño.

DEus q̄ sctis martyꝛibus
tuis crispino & crispinia
no ad hāc gloziā veniēdi copio-
sum munus gr̄e ⁊tuliſti: da no-
bis famulis tuis nostroꝝ ventā
ptōꝛā: vt sctoꝝ tuoꝝ inter ce-
dētibus meritis ab oib⁹ merea
mur aduersitatib⁹ liberari. p.
Mēo. de. s. ioanne beuerlaco ā.
Confessoꝝ tu. ō Amant eū, oño de
cōi vni⁹ cōfessō. & pōtifi. l. j.

QRispin⁹ & crispinian⁹ suer
sōis ciuitatē ingressi: ho
spitiū sue pegrinatōis elegerūt
Cognitaq̄ gētiliū crudelitate:
laboꝛe manuū viuere cupiētes:
artem sutoꝛiam didicerūt. l. q.
Maximian⁹ hoc audiēs: p eis
p̄fēdi fictionaꝝ direxit: hꝰ in
dicta vꝛbe inuenit calciamēta
pauperꝫ sarciētes Cūq̄ eos a fi
de xpi nō posset revocare: fustib⁹
eos cedi fecit: & ad singuloꝝ col
la molas suspendi iussit: & i flu-
uio sub glacie demergi. Lcō. iij.
Post hec in pice / adipe / et oleo
feruētib⁹ eos p̄cipitari iussit: q̄-
bus ostēsū ē eos illucescente die
victoꝛes a dño coꝛonari. Maxi
mian⁹ añt satellit⁹ sui fictiona
ri vtrūq̄ gladio feriri iussit: et
coꝛpa canib⁹ derelinq̄ q̄ xp̄o cu
stodiēte mānsert it acta. Cet. ō. j.
noc. Meū. lc. ō. l. ioā. beuerlaco
sc̄z de cōi vni⁹ ꝑf. & pōti. iij. vlti.
lc. de sxpōe euā. sc. Delecēdēs ie
sus. Cetera ō cōi plimoꝝ mart.
¶ Aploꝝum simōis & iude. Ad
veraſq̄ vesp. ad mat. & ad. iij. cp̄.

SCimus q̄m diligentibus
deū oia cooperāt̄ in bo
nū: his q̄ scōm ꝓpositū vocati
sunt sc̄i. Re. Qui sunt isti. Hy⁹.

BEate simō & thadee scly-
te: cernite nr̄os gemitus
cū fletib⁹: dq̄ p lapsū meruim⁹
baratrū: pvos celoꝝ mereamur
aditū. Amnue xp̄e. Et vi. i hoc
hym. p hoꝝ tibi chara merita.

¶ Cet. ōz i aplō. cū hac oꝛ.

QOnceded⁹ omīb⁹ de⁹: vt

ſicut apl̄oꝝ tuoꝝ ſimōis ⁊ iude gl̄iola natalitia ſpuenim⁹: ſic ad tuas bñficia ꝓmerēda maieſtatē tuā ip̄i ꝓ nobis ſpueniāt. ꝑ. Ad ep̄l̄. ola dāt ſūſ i tēſ. l. tri. Ad ma.

SImō chananeꝰ ⁊ iu- [l̄. j.
das zelotes/ cū ꝓſſdē fuiſ-
ſēt ingreſſi: inuenēt ibi duos ma
gos zaroē ⁊ arphaxat: q̄ a facie
ſcī matheī de ethiopia fugerāt.
Eo tpe illo dux regis plax alias
babyloniox: ꝓtra ios q̄ fines p
ſide inuaſerant ſuſcepat bellū.
Quo deos ſuos cōſulente nullū
ei dabant reſponſum. Lctō. q̄.
Hūc ioꝝ pōtifices i aliā ciui-
tatē ꝓpexerūt. Quib⁹ demō ibi
manēs ait. Dq̄ vēi vobis rñſuꝝ
dare nō poſſunt: qz apl̄i dei vini
vn⁹ ſimō/ ⁊ alter iudas ibi ſunt
Nulluſq̄ de⁹ illis ꝓſentib⁹ au-
det loqui. Tunc dux eos ꝙquiri
fecit. Quib⁹ inuent⁹ q̄ſiuit qui
eſſent/ aut quare venīſſent. l. iij.
Et cūs ſimō rñdit. Apl̄i ſum⁹
ieſu x̄pi: ſalutiſq̄ vēe cauſa ve-
nimus vt deū q̄ i celis ē poſſit⁹
cognoſcere. Cui dux waradach
ait. Qñ audio deos nīos nō eē
aulos vobis ꝓſentib⁹ loqui:
vos nobis ꝓdicite quos belli
exitus habituri ſumus. Lc. 4.

DIxit ei ſimō. Hodie iter
mitte ꝓfectionē: ⁊ cras
venient nūcij pacē nunciātes
et tributū ſolitū referētes. Juſ
ſit ergo dux eos in craſtinū cu-
ſtodiri. Craſtina vero die hoza
tertia venerūt quos ſmiſerat
cū legatis indox: ola ſicut apl̄i
ꝓdixerant nunciantes. lc. v.

DUx igit̄ duxit ad regē apl̄os
Qui rogatu reg⁹ ⁊ ducis moza
bāt i babylonia vno āno ⁊ mē-
ſib⁹ trib⁹/ mlta miracula facie-
tes. Intra qō tp̄s vna cū rege ⁊
ꝓmatib⁹ ſuis q̄draginta milia
hoīz baptizati ſūt excepīs mulie
rib⁹ ⁊ puīs. Quo fct̄ō fugerēt ꝑdi
cti magi i ciuitatē ſamur: ⁊ oēz
plz ꝓtra apl̄os icitauerūt. l. vj

QUo cū ꝓuenīſſent apl̄i: tēti
ſūt ⁊ ducti ad tēplū ſol̄. Stabat
aūt i vna edr tēpli q̄driga ſol̄: et
in alia q̄drigalūe. Fct̄oq̄ ſlictio
dixit ſimō ad ſimulachrū ſolis.
Precipio tibi demō/ exi ō ſimlā
chro ſol̄: ⁊ ꝓminue illō. Qō cū
iudas ſimulachrolume dixiſſet:
egreſſi duo ethiopes horribiles
vultu/ ⁊ frigētes ſimlachra vin
latū direvoc⁹ emittebāt. Tunc
oēs pōtifices i apl̄os x̄pi irruen
tes interfecerūt eos. Cres vīt. l.
legant̄ de exp̄one cuāg. S. ioan.

IN illo tpe. Di. ie. dīſ. ſuis
Hec mando vobis: vt dili-
gatis inuicem. Et rel. Omelia
excerp. ex ꝓmē. bti aug. ep̄i. l. 7

MErito magē bon⁹ dilectionē
ſic ſepe ꝓmēdat tāq̄ ſola p̄cipiē
da ſit: ſine q̄ nō poſſūt certa bōa
ꝑdelle: ⁊ q̄ nō pōt hēi ſine ceteis
bonis q̄b⁹ hō efficit bon⁹. l. vij.

HOzo hac autē dilectiōe patien
ter debemus etiā mūdi odia ſu
ſtinere. Neceſſe eſt eū vt mun
dus nos oderit/ q̄s cernit nolle
diligere q̄ diligit. Deus pluri-
mū nos de ſeipſo dñs ꝓlatur/

qui cū dixisset. Hec mādo vobis vt diligatis inicē: adiecit ⁊ ait. Si mūd⁹ vos odit scitote q̄z me priorē vobis odio habuit. l. ix. Cur ergo se mēbrū supra vti cē extollit? Recusas eē i corpe: si nō vis odium mūdi sustinere cū capite. Si de mūdo essetis: mūd⁹ q̄d suū erat diligeret. Mutuer se vtiq; hoc ait eccl̄ie: quā plerūq; etiā ipsi⁹ mūdi nomine appellat: sicut ē illud. Deū erat in xp̄o mūdū recōciliās sibi. Itēq; illud. Nō venit filius hois vt iudicet mūdū: sz vt saluetur mundus p ip̄m. Cetera ad mat. ⁊ ad oēs alias hor. de cōi apl̄o. d̄r. cp̄. Scimus q̄m. Or.

DEus q̄ nos p btōs apl̄os tuos simonē ⁊ iudā ad agnitionē tui nois vēire tribuisti: da nob; eor; gl̄ias sēpit̄nā et pficiēdo celebrare ⁊ celebrando pficere. p. Ad. ij. vel. Ps. Ciues apo. vt s. l. si apl̄or. Sancti q̄ntini mr. iij. l. cū noc. ppt vigi. pōia fiāt ō sel. ad vel. ⁊ ad mat. ⁊ ad al. hor. vsq; ad mis. q̄ erit de

SAncti nos q̄s [illegible] dñe martyris tui q̄ntini denerāda festiuitas muniat: et fragilitati nostre subsidiū exoret. Per. Ad matut. Lectio. i.

SAnctus q̄ntinus ad p̄dicā dū v̄bū dei i gallias directus: i vrbe ambianēsiū resedit: ibiq; dñi fidē annūciare cepit. Cui a domitiano direct⁹ est rictiouar⁹ vt xp̄ianos pūiret. l. ij. Veniēs itaq; rictiouar⁹ ad ciuitatē ambianēsiū: ⁊ tamā q̄ntini audiēs ep̄z hēdi eū fecit: et sibi p̄tari. Qui dixit. Quid pat sus es vt eū q̄ ab hoib⁹ crucifix⁹ est colas? Quitin⁹ rīdit. Ba no bilitas tē recognoscere factorē celi et terre ⁊ oīm creaturarū. l. iij. Cui rictiouar⁹ ait. Quintine sacrificia dīs: alioq̄n diuersis te penis faciā interire. Quitin⁹ ait. Fac q̄d vis q̄z minas tuas nō timeo. Rictiouar⁹ ho tullit eū cedi: ⁊ calcē acetū ⁊ sinapiū i os ei⁹ infundi. Et post multas penas iussit eū decollari. Quo facto colūba cādida ex ei⁹ collo exiēs celos penetrauit. Cetera de cōi vn⁹ mar. In vinc. oīs factor. Ad. j. vel. ān. Sancti dei oēs q̄ estis celorū ciues: intercedite p nobis. ℣. Laud. pue. ā. O q̄ gl̄iosum ē regnū: in q̄ cū xp̄o gaudent oēs sancti/amicti stolis albis sequūt agnū q̄cūq; ierit. ℣. Laud. do. oēs gē. ā. Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scintille in arundineto discurrēt: iudicabunt nationes ⁊ regnabūt i etnū. ℣. Laus da aīa. ā. Sanctis ē verū lumē ⁊ admirabile mistrās lucis his q̄ pmanserūt i agone certamis: recipiēt a xp̄o splēdorē sempit̄nū: in q̄ assidue felices letant. ℣. Laud. do. q̄m. ā. Oēs electi dei nōi memoramini añ deū: vt vōis sanctis⁹ adiuti mereamur vobis adiungi. ℣. Lauda hierl̄z. cp̄s.

ECce ego ioānes vidi āgelū alcēdētē ab oriu solis hētē signū dei viui: ⁊ clamauit voce magna q̄tuor āgelis q̄bus datū ē nocere tre ⁊ mari dicēs. Apo. 7

Nolite nocere tre et mari neq; arboꝝb⁹: qđusq; signem⁹ frontes dei nr̄i in fr̄ōtib⁹ eoꝝ. ℟. Laudem dicite deo nr̄o oēs sti ei⁹: & q timetis deū pusilli & magni. Qui regnauit dn̄s de⁹ nr̄ē oēs. Gaudeam⁹ & exultem⁹ & demus gr̄ias ei. ℣. Gen⁹ electū gēs sc̄ā/ ppls acq̄sitionis mēoꝝ mēoꝝ laudate deū. Qui. Gl̄a. Gau.

IEsu saluatoꝝ sc̄le/re [hyp⁹. dēpti ope subuēi: & pia dei genitrix/ salutē polce miseris. Cetus oēs angelici / patriarcharū cunei/ & pphetarū merita/ nobis pcentur veniam. Baptista chr̄i pcuius/ & clauiger ethereus cū ceteris apostolis/ nos soluāt nexu crimis. Chorus sacratus martyrum/ cōfessio sacerdotū: & virginalis castitas/ nos a peccatis abluāt. Monachoꝝ suffragia/ vōs q̄s ciues celici: annuāt vot̄ supplicū: & vite polcāt pmiū. Laus honoꝝ ⁊ gl̄ia/ deo pr̄i & filio: sc̄o simul pacifico in sempitna sc̄la. Amē. ℣. Letami. ān. Vti estis sti dei oēs q̄ meruistis ꝓfoꝝtes fieri celestiū virtutum: et pfrui claritatis gl̄ia: ideoq; hortamur vt mēoꝝ nr̄i intercedere dignemini p nobis ad dn̄m deū nr̄m. Cāti. Mgt. oꝝ.

OOmne de⁹ nr̄ē multiplica sup nos gr̄az tuās sc̄oꝝ tuoꝝ ch̄r̄ pruenim⁹ gl̄iosa solennia: tribue subsequ in sc̄ā pfectiōe letitiā. p. ¶ Mal. fiat mēo. ad hās vesp. nec ad mat. nec ad. q̄ vesp. nisi q̄n hoc fest. i do. ꝓtig. tūc eīm fiat mēo. ꝑuati de do. & de trinita. si nō fiat pc. Si fr̄ fiat ad ℟. vesp. q̄n hoc fest. i sab. ꝓtige. Ad gpl. ān. Sc̄oꝝ pelb⁹ eīctoꝝ redde salutē corpis ac aie r̄he tuis famulis. ℏ Cū iuo. ch. Tu i no. Hyp⁹. Saluatoꝝ mū. ℣. Custodi nos. ℟. Luce tuā. cā ℣ūc ℣. Ad mat. inuitat. Venite adorem⁹ dn̄z. Q̄ni in sc̄is gr̄ios⁹ ē. hs. Ven. hyp⁹. Iesu saluatoꝝ sc̄le. In. s. noc. ā. Adesto de⁹ dn̄s oēs pē & fil⁹ & spūs sc̄ūs ℏ. Dn̄e do. nr̄. ā. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. ℏ. Celi eīm. ā. Laudem⁹ dn̄z q̄ē laudāt āgeli: q̄ē cherubin & seraphin sc̄ūs sc̄ūs sc̄ūs gr̄clamāt. cā. Hñ dic. ℣. Letami in do. ¶ Sciēdū ē q̄ i hoc fest. hueꝰ ordo ꝓpolet⁹ i lc. legēdis & ℟. cātādis q̄ntū ad dignitatē l. & cātoꝝ: ita q̄ excellentioꝝ ꝓlona. s. lc. legat. Et ita fiet descēs⁹ sic in al. fest. dup. sit ascēs⁹. s. ℟. a duob⁹ excellētioribus cātet & ita fiat descens⁹ mō lc. ipse aut ordie huato. oc. l. legat vsq; ℟. cātet sicut ibidē notatū fit. ix. lc. legat sal. ix. ℟. tū. sacer. cātēt. cet̄a in supioꝝ gradu Benedictio. In charitate pfecta cōfirmet nos trinitas sancta. Lec. s. de trini. legatur ab excel. plona.

LEgim⁹ i ecclīastica historeijs q̄ sc̄ūs bonifaci⁹ qui quart⁹ a btō gregorio romane vrbis epatū tenebat suis pcib⁹ a foca cesare ipetrauit donari ecclie xp̄i tēplū rome q̄d ab antiqs pr̄ib⁹ pātheon vocabat: q̄ hoc q̄si simulachrū oīz videret eē deoꝝ. In q̄ eliminata oī spur

citia fecit ecclīaz ſctē dei genitricis atq; oiz ſctōꝝ xpi: vt exclusa mlitudie dēmonū/multitudo ibi ſctōꝝ a fidelib⁹ i mēoꝛia hꝫet. Hꝛ fres charissimi in oiz p̄mozdijs ſctōꝝ nos noiare laudare ⁊ glificare cōdecet eū q̄ cūctos ꝙdidit ſctōs: p quē oia facta sunt/⁊ p quē cūcta subsistūt ele mēta: cui⁹ maiestas/nec icipit/nec⁹ desinit i sclm: vt merito ois p̄ncipiū ac finis creature noiet Qui ex ipo: ⁊ p ipm: ⁊ i ipo sūt oia: ipi honoꝛ ⁊ glia i scla seculoꝝ. Amen. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuitas/essentia gla coeterna maiestas: pti ꝓliq; ſctōꝝ flamini. Qui totū subdit suis oꝛdē legib⁹. ℣. Pꝛestet nob⁹ gtiaz deitas beā p̄fisa nati piq; ſps almi Qui ℟. Sēdi. ℣per sēcellioēz sue mkis bō dicat nos filiꝰ dei p̄fis. l. ij. ō l. ma.

Beata quoq; dei genitrix et sp ⁊go maria templū dei fuit: sacrariū spūſcti: ⁊go añ ptū: ⁊go i ptu: ⁊go post ptū p̄ſtq; diei solēnitate cū suis ⁊gin⁹ expers nullo mō credēda ē Verū q; nō solū hui⁹ ſctē genitricis dei ſz etiā oiz ſctōꝝ honoꝛi hec dies dedicata ē: nos fres tātoꝝ p̄tocinia intcessoꝝ tota mēti itētioē q̄ram⁹ vt eoꝝ p̄cibus ad etna gaudia ꝓducamur ℟. Felix nāq; es sacra ⁊go maria: ⁊ oi laude dignissima. ℣. Oꝛte oꝛt⁹ ē sol iustitie: xps de⁹ nr̄. Oꝛa p ppīo/interueni p clero/ꝛogetede p devoto femineo sexu/sentiāt oēs tuū leuamē: ⁊q̄nq; celebrant tuam solēnitatē. Oꝛ ex. ℟. Sēdic. Ad societatē ciuiū supnoꝝ ꝓducat nos rex angeloꝝ. Amen. C. iij. de angelis.

O Mni potētē deū itaq; fres laudem⁹ ⁊ glificem⁹: q̄ superna celoꝝ regna spiritibus angelicis ad laudē ⁊ honoꝛem nois sui atq; maiestati ꝑpetuū muro oꝛdie collocauit. De q̄b⁹ plura loq; ꝓtimescimus: q; soli deo scire ē quō vel quēadmodū eoꝝ nobis iuisibilis ablq; ⁊tagiōe seu diminutioē i sua sola puritate ⁊sistat natura. Hꝛ tñ nouē esse oꝛdies angeloꝝ ad dei iudicia ac misteria ⁊plendā: testāte sacro eloq̄o cognouimus. ℟. Te sctm dñm i excelsis laudāt oēs angeli dicētes, Te decet Laus et honoꝛ dñe, ℣. Cherubi q̄q; ac seraphi ſctūs ꝓclamāt: ⁊ ois celicus oꝛdo dicēs, Te, Glia, Laus. In. ij. noc. ā. Inter natos mulieꝝ nō surrexit maioꝛ ioāne baptista, ℣. Bonū est ⁊fiteri. ℟. Estote fortes i bello: et p.gnate cū antiq̄ serpēte/⁊ accipietꝫ regnū eternū al'. ℣. Sēdicā. ā. Isti sunt sti q̄ pꝛo dei amoꝛe minas hoim ⁊tēpserūt: sti martyres in regnū eternū exultāt cū āgelis: o q̄ ꝓciosa ē mors ſctōꝝ q̄ assidue assistūt añ dñz ⁊ abinicē nō sūt separati. ℣. Deꝰ ve. gē. ℣. Exultēt iusti. ℟. Sēdic. Patriarcharū merita: nos ducāt ad regna celestia. Lec. iij. de patriarchis et ꝓphetis.

Est adhuc fres q̄ de hac eadē tā pulchra atq; ꝓclara festiuitate loq̄ debeam⁹: q̄ nō solū āgelicis spiritib⁹ veruetiā

oīb⁹ lctis q̄ ab exordio mūdi in terra sunt pcreati/honorabilit dedicata ꝙlstit. Ex qb⁹ ꝑmi fuerūt pr̄iarche viri religiosi atq; glioſi i vita sua pr̄es pphetaꝝ ⁊ aplorꝝ/quoꝝ mēoria nō derelinquet: ⁊ nomē eoꝝ manet in etnū: q; deo digni iuēti sūt. hos lequr electio pphetaꝝ. cū qb⁹ locut⁹ ē dn̄s: ⁊ oñdit illis secreta sua vt vēture tāq̄ p̄nti a agnoscerēt ⁊ nūciarēt. ℟. Jnt natos mulierꝝ nō surrexit maior ioanne baptista. Qui viā dño ꝑparauit in eremo. ℣. Fuit hō missus a deo: cui nomē ioannes erat. Qui. Vidie. Aplorꝝ itercessio: nos tūgat āgelo

Jesū consortio. Ic. v. de aplis.

Qāni athlete de electo cōfortat duoden⁹ apostolorꝝ nūerus: qs a ꝑmis miraculoꝝ xp̄i virtutib⁹ ad ꝙponēdū noue fidei fundamētū erigēdūq; adhuc tenere statū eccl̄ie: diuina ꝓuidentia ex oīb⁹ qs capiebat mūd⁹ elegit: vt i oēm terrā son⁹ eoꝝ ꝓdicatiōis exiret: ⁊ i fines orb̄ tre ꝓcederēt verba. Qui vere vinee id ē xp̄o tāq̄ palmites adhesērt quoꝝ fruct⁹ i sempiternū ꝑmanens nō marcescit: qb⁹ ipe dns locutus est dicēs. Vos estis lux

5 mūdi. ℟. Clues aplorū et domestici dei aduenerūt hodie ꝓfortātes facere et illūinātes patriā dare ꝑ cē gētib⁹. Et liberare ppl̄z dñi. ℣. Audite hoes supplicū vite etne poscētes ꝑmia: q̄ fertis i dextris manipulos iustitie: q̄ gaudētes aduenistis hodie. Por. Vidicio. martyrum constantia nos dncat ad celi gaudia. Lectio. vi. de martyri.

Apostolis subiectis ē triūphale martyr nomē/q̄ p diuersa tormentoꝝ genera xp̄i passionē nō lacessētib⁹ mētib⁹ ꝓcordioꝝ imitabant. Alij siq̄dem ferro pempti: alij flāmis exusti. Alij flagellis verberati: alij vectibus pforati. Alij cruciati patibulo: alij: pelagi piculo demersi. Alij vinis excoriati: alij viculis mācipati. Alij liguis p̄uati: alij lapidibus obruti. Alij frigore afflicti: alij fame cruciati. Alij vo trūcatis mamb⁹ fluenteris cesis mēbris spectaculū ꝙtumelie in populis nudi ꝓpt nomē dñi portātes. ℟. O cōstātia martyrū laudabilis: o charitas inextinguibilis: o patīcia inuincibilis: q̄ licz int̄ pressuras plequētiuz vita sit despicabilis. Inuenit i laudē ⁊ gl̄iam ⁊ honorē. In tpe tribulatiōis. ℣. Nobis ergo petim⁹ pijs subuenīat meritis honorificati a p̄re q̄ ē in celis. Jnue. Glia. In tpe

An. ij. noc. ā. Sint lūbi vr̄i precincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ vestris: ⁊ vos vīles hoīb⁹ expectātib⁹ dñm suū q̄n reuertat a nuptijs. ℣. Exultate. j. ā. Virgines sctē dei orate ꝓ nobis vt sceriū hentā per vos accipere mereamur. ℟. Exulta. ā. Laudē dicite deo nr̄o oēs sācti ei⁹: ⁊ q̄ timet⁹ deū pusillī ⁊ magni: q̄n regnabit dns de⁹ nr̄ oīp⁹: gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gloriā ei. ℣. Quā di. ℟. Justoꝝ aie i manu dei sūt. Vidi. Sci cuāgelij

lectio sit nobiscū ꝙ ꝓcessio. S. matt.

5. In illo t. Videns aut̄ ihs turbas ascendit i montē. Et cū sedisset accesserūt ad eū discipuli ei⁹. Et aperiens os suū docebat eos. Et ꝙ. Dñi. bene. bede. vbi. l. 7.

Quibus duobus siue ꝓfectoꝝ ordinibus huius diei festiuitatē non ignotā fuisse credimus. Qui cotidiana studia spūalit̄ quasi ibi trietēt celestib⁹: vt ꝑuenire felicit̄ in aeternā ciuitatē bonoꝝ opeꝝ possint fructū. Qui talēta sibi tradita nō solū reddere: uerūetiā cū usura sine fraude amplificare curauerūt. Qz bonū qđ ꝙcūqz spiritus sancti intelligendo discere: nō sibi tm̄ ꝓfuturū: sz alijs subiectoꝝ mētib⁹ sedz aplicet ptū arguēdo/obsecrādo/increpādo/curāqz faciendi serere nitebātur. Vē Sit lumbi vēi ꝑcincti: et lucerne ardētes i manib⁹ vēis. Et vos similes hoīibus exꝑctāti dñm suū: qñ reuertat̄ a nuptijs. ū. Dīgitate ergo: qz nescitis qua hora dñs vē niturus sit. Et. Ꝓdic. Chorus sanctaꝝ virginū intercedat ꝙ nos bis ad dñm. Lec. viij. de virgini.

Videnꝫ milꝫ ꝙcqz virgines significare ꝙcupitā cōtinētiā a carnis illecebris. Cōtinēs⁹ est em̄ ai appetitus a voluptate oculoꝝ et auriū: a voluptatē olfactēdi/gustādi/siue tāgēdi. Sz qz ista cōtinētia ꝓtim cozā deo fit/vt illi placeat interiozi gaudio: ꝓtim cozā hoīibus tm̄ vt gloria hūana capiatur: quāqz discūtur sapientes/et ꝙcqz stultę: qz vtraqz cōtinentia est: ꝙuis diuerso comite gaudeat. Lāpades aūt q manib⁹ portantur: sunt opa q sēm illā cōtinētiā ostēt. Dictū est em̄. Luceant opa vēa cozā hoīb⁹. Alia lc. legāt ab vno solo puero i suppellicio. Et iterū ꝓcedāt ꝙcqz pueri de vestiario ordinati i suppellicijs/capitib⁹ velati/ anuti albis/et cereos ardētes i manib⁹ portātes ad gradū chori tenentes accedant. Finita itaqz lc. sil̄ inciviant ad altare cōuersi. Vē. Audiui vocē de celo dicentē: vēite oēs virgines sapientissime. Dicū re cōdite in dulcis vēis: dum sponsus aduenerit. Et ꝓcantēt a choro: q ita cō ꝓdic. pueri sil cātēt ℣. Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Chor⁹. Dicū. Vigilate ergo: qz nescitis qua hora dñs vēnturus sit. Et. Ꝓdic. Sedēqz ut cū: mereamur gaudia lucis. De oīb⁹ sctis. lc. 9.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē in q̄ scripti sumus et decreti ciues. Nō sum⁹ hospites: sz ciues sctoꝝ et domestici dei: et illi⁹ heredes: coheredes aūt xp̄i. Qui⁹ nos iamnas apiat fortitudo: et fiducia letuz ꝓbeat ingressum. Cōsideremꝰ ergo inclytā vtiqz illi⁹ felicitatē: siqđ cū ꝙsiderare possibile ē. Vt eī de ē/ ꝓpēdere multꝰ sermo sufficiet. Dicit de eaī qđā loco sic: q̄ aufugiet ab ea dolor/tristitia

ꝙ gemit⁹. Quid hac vita beati⁹ vbi nō ē pauptaſ met⁹: nō egri tudis ſeculitas? Nemo ibi le dit: nemo ſtudet: cupiditas nul la inardeſcit: nullū eibi deſiderium: nullū honor pulſat aut po teſtaſ ambitio. Null⁹ ibi diabo li met⁹: illdte demonū mulle: ter roꝝ gehēne pꝛocul. Mozs neq; cozpis neq; ale: ſz imoztalitat; mūera tocūda. Nulla erit tunc vlq; diſcozdia: ſed cūcta ꝙlona/ cūcta ꝙuenientia: qꝝ oīz ſctoꝝ vna ꝙcozdia. Pax certa ꝙ letitia cō tinua: trāq̄lla ſunt oia ꝙ ꝙeta.

℟. Cōcede nobis dñe q̄s beniā de lictoꝝ: ꝙ itercedētib⁹ ſctis q̄ū ho die ſolēnia celebriam⁹. Talē nobis tribue deuotionē, vt ad eoꝝ ꝑ mice mꝛecamur ſocietatē. ℣. Adiu uent nos eoꝝ merita: q̄s ꝓpria ipe diūt ſcelera: cruciet itercellio/accu ſat q̄s actio: ꝙ q̄ eis tribuiſti celeſtꝭ palmā triumphi: nobis beniam nō deneges pectati. Tu. Glozia. Vt. ℣. Juſti autem in per. In lau. ān.

Vidi turbā magnā quā dinu merare nemo poterat: ex oi bus gētib⁹ ſūates ante thꝛonū. ℣. Dñs reg̃. ā. Et oēs angeli ſtabāt in circuitu thꝛoni: ꝙ ceciderūt i cō ſpectu ei⁹ i facies ſuas/ ꝙ adꝛauerūt eū. ℣. Jubl. ā. Redemiſti nos dñe de⁹ i ſanguine tuo: ex oi tribu ꝙ lin gua ꝙ populoꝝ natiōe: ꝙ feciſti nos deo nꝛo regnū. ℣. De⁹ de⁹. ā. Cōfi dicite dñm oēs angeli ei⁹: agite diē letitie ꝙkitemini ei. cā. Cōfit⁹. ān. Hymn⁹ oīb⁹ ſctis ei⁹ tuli ꝓſilet ꝓꝛo ꝓpꝛioplanāti ſibi: glia hec ē oīb⁹ ſctis ei⁹. ℣. Laud. ch. Ecce ego. h⁹.

Quiſſe redēptoꝛ oim/ ꝙſer ua tuos famulos: btē ſem per vginis placat⁹ ſctis ꝑcib⁹. Beata quoq; agmina celeſtiū ſpirituū: ꝓterita/ ꝓſentia/ futura mala pellite.

Patres eterni iudicij/ apoſto lici dñi: ſuppliciter exꝓſcim⁹ ſaluari veſtris ꝓcibus.

Martyꝛes dei inclyti/ confeſſo reſq; lucidi: veſtris oꝛationib⁹ nos ferte in celeſtibus.

Chozus ſanctarum virginū/ electoꝝq; oīm: ſimul cum ſctis oībus/ conſoꝛtes chꝛiſti facite.

Gentem auferte perfidā credē tiū de finib⁹: vt xp̄o laudes de bitas/ perſoluamus alacriter.

Glia p̄ri ingenito/ etuiſq; vni genito: vna cū ſctō ſpū: in ſem piterna ſcla. Amē. ℣. Mirabilis de⁹. ān. Te glioſus apl̄oꝝ choꝝ: te ꝓphetarū laudabilis nūerus: te martyꝝ cādidat⁹ laudat exercit⁹: te oēs electi voce ꝙfitēt vnanimes btā trinitas vn⁹ de⁹. cā. Cōfit⁹. oꝝ.

O Mꝛs sēpiterne de⁹: ꝙ nos oim ſctoꝝ merita ſubvna tribuiſti celebꝛitate venerari: q̄s vt deſiderata nobis tue ꝓpi tiationis abūdantiā multipli catis intercellozib⁹ largiaris. P. Ad. j. ān. Vidi turbā. ℣. De⁹ i no. Ad. iij. ān. Et oēs angeli. ℣. Legē po. ch. Ecce ego io. Ve. de de cōi plimoꝝ mar. ad oēs hoꝛ. dñr. Ad. vj. ā. Reueni. h. Deſe.

Admini numerū ſl: Ceꝛꝝ. Ag natoꝝ: centū quadra-

gẽta quatuoꝛ miliã signati: ex
omni tribu filioꝝ israel. Ad
ir. ãn. Hymn⁹. ꝑs. Mirabi. Ch.
7 Vidi turbã magnã quam
dinumerare nemo pote-
rat: ex oib⁹ gẽtib⁹ ⁊ tribub⁹ et
ꝓplis ⁊ linguis/ stãtes ante thro-
nũ in ꝯspectu angeli/ amicti sto
lis albis: ⁊ palme ī manib⁹ eoꝝ.
Ad. ℟. vel. ã. Vidi turbã. ꝑ. Cõfi
teboꝝ. Credidi. In ꝗuertẽ. Eri
pe me. ℣. Lauda hierl̃. cp̃. Ecce
ego ioã. ℟. Iusti in ꝑpetũ viuũt:
et apud dñm est merces eoꝝ. Et co
gitatio eoꝝ. Apõ altissimũ. ℣. Ideo
accipiẽt regnũ decoꝛis: ⁊ diadema
speciei de manu dñi. Et cogitatio
eoꝝ. Gꝛia laus ⁊ honoꝛ deꝰ po-
testas ⁊ iubilatio: pẽi ac nato ⁊ spi
ritui scõ. Apud. hy⁹. Æque re dõp.
Capitabilia de⁹. ã. Saluatoꝛ mũ
di salua nos oẽs sctã dei genitrix
virgo semp maria oꝛa ꝓ nobis: ꝓ
cibus q̃q̃ sctoꝝ apꝰtoꝝ martyꝝ/
ꝯfessoꝝ/ atq̃ sctãꝝ virginũ suppli
citer petim⁹: vt a mal̃ cunctis erua-
mur hostibꝰq̃ oib⁹ nũc ⁊ sp ꝑfrui me
reamur. cã. Dñe. oꝛ. Ops sem.
℣. Finitis hꝝ vel. oꝛ. sctoꝝ sta
tim incipiãt lectiones vel. moꝛtuoꝝ
in cõmẽtu. ãn. Placebo dño in re-
gione viꝰoꝝ. ꝑ. Dilexi. Dirim⁹
℣. huic ꝑ. sq̃. Placebo. nõ psal-
lat: sꝫ stati loco ãe cantet sẽm
plum sup. ãn. Ante me q̃ creat⁹
me⁹ plangat⁹ est. ꝑs. Ad dñm cũ
tri. ãn. Dñs custodit te ab oi ma-
lo: custodiat aiam tuã dñs. ꝑs. Le-
uaui. ãn. Si iniq̃tates obseruaue-
ris dñe: dñe q̃s sustinebit ⁊ ꝑs. De
ꝓfundis. ã. Opera manuũ tuaꝝ
dñe ne despicias. ℣. Cõfiteboꝝ. ℟.
Apoꝛtis inferi. ℣. Erue dñe aiaꝫ
eoꝝ. Sub silẽ. oꝛ. ã. Audiui voc̃
de celo dicentẽ: bti moꝛtui q̃ in dño
moꝛiũt. cã. Mgt. Kyrie el. Xpe
el. Kyrie el. Pat nr̃. ⁊ Aue ma
ria. silẽ ꝑnũciatiõe. Et ne nos
oꝛ iste ꝑs. Lauda aia mea. Finito
ꝓ dicat sacer. executoꝛ offi-
cij ℣. cũ oꝛatione loco nec hitu mu
tato. ℣. Rꝛe eternã dona eis dñe
℟. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. A
porta inferi. ℟. Erue dñe aiaꝫ eoꝝ.
℣. Credo videre bona dñi. ℟. In
terra viuẽtiũ. Dñs vo. Et cũ. Orem⁹

DEus cui ꝓpꝛium est mi-
sereri semp et parcere:
te supplices deꝓcamur ꝓ aiã
famuli tui. N. quã hodie de hoc
seculo migrare iussisti: vt nõ tra-
das eam in manus inimici nec

obliti fuerūt: sed inbeas illā ad ãgelica sacra suscipi: atq; ad regionē viuoꝝ ꝓduci: vt q; in te sperauit & credidit: sanctoꝝ tuoꝝ meretur sorietate letari. Per dñm. ¶ In die tricesimali de quocunq; fuerit celebrãdum. vntus defuncti dicat ista ōro ad ꝓlacebo. tantum. Dēo.

DEus cui ꝓpriũ est miserari semꝑ & parcere: ꝓpitiare ãie famuli tui vel famule tue: & cuius culpã dimitte: vt mortis vinculis absolut⁹ vel absoluta: trãsire mereat ad vitã ꝑ. ¶ In ãniuersa. de quocunq; fuerit. dic ista ōro ad ꝓlacebo. tũ.

DEus indulgẽtiarꝝ dñe: da ãie famuli tui vel famule tue. N. cui⁹ animã sancta depositionis die cõmemoratã⁹: refrigerij sedẽ quietis beatitudinẽ: luminis claritatẽ. ꝑ. ¶ Pro cũctis defunctis dic ista ad ꝓlacebo. tũ. ora.

DEus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali dignitate censeri fecisti: ꝓsta ꝙs vt quos vicẽ ad horã gerebant in terris: eorũ ꝑpetuo gaudio letẽt iceli. ꝑ. ¶ Pro cũctis defunctis dic ista ōro ad ꝓlacebo. tũ.

DEus venie largitor & humane salutis auctor: ꝙs clementiã tuã: vt nr̃arũ cõgregationũ fratres & sorores q; ex hoc seculo trãslatꝰ sũt: intercedẽte bta maria sp̃ virgine: bto michaele archãgelo cũ oĩb⁹ sanctis: ad ꝑpetue beatitudinis gaudium ꝑuenire concedas. ꝑ. Dēo. gratias ad ꝓlacebo. tũ. Fidelium. vt supra. Qui cũ deo. vtq; nō dicat Dñs vo. nec Requiescãt inpa. Sz excep. emẽo. ant. statim sine intuit & sine ꝙ Miserere. incipiat ãt. sup ꝙ. tũ ãn Dirige. nō dicatur tũ post ꝓlacebo. vt in. xl. & q̃n cōmes ꝓdic. dñe i le. vt abhac die viam vsq; ad. vij. kal. ãn pascha: tũc ora. Fidelium. sz ꝺmittatur Qui cũ deo. vtq; ꝙ Requiescãt inpa. Ky. Amẽ. sine Dñs vo. post ōro. ¶ In die viarũ aũ malpulsat cãpa. more solito. Ad matutinũ Dñe labia & Deꝰ in adiu. & sine ꝙ Veni te. incipiat i superiori. ꝑ. tu. & fiat ut. supra. ãn Dirige dñe deꝰ meus in cõspectu tuo viã meã. ꝙ. Verba.



ãn. Cõuertere dñe & eripe aiam meã: q̃n nõ est in morte q̃ memor sui. ꝙ. Dñe ne. ſ. ã. Neq; capiat vt leo aiam meã dum nõ est q̃ redimat: neq; q̃ saluũ faciat. ꝙ. Deus deꝰ. ꝙ. Ad porta inferi. Ky. Erue d. ꝙs nr̃. Et ne. Nõ dicat Iube d. nec Tu aũt. Nũq; bndic. a lectore petat illis lectionib⁹ ut. ſ.

PArce mihi dñe: nichil enim sunt dies mei. Quid ẽ hõ q; magnificas eũ: aut q̃ apponis erga eum cor tuũ? Visitas eũ diluculo: & subito ꝓbas illũ. Usquequo nõ parcis mihi: nec dimittis me vt glutiam salivam

meā: ℣ Peccaui. Quid faciā tibi o custos hoim: Quare posuisti me contrariū tibi: ℟ & facꝰ sum mihimetipſi grauis: Cur non tollis peccatū meū: & quare nō aufers iniqtatē meā: Ecce nūc ī puluere dormio: & si mane me ꝙsieris nō subsistā. ℣. Credo qꝺ redēptor meꝰ viuit: & i nouissimo die de terra surrecturꝰ sum. Et in carne mea videbo deū saluatorem meū. ℟. Quē visurus sū ego ipe et non alius et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne. Lectio secūda.

Edet aiaz meā vite mee: dimittā aduersuz me eloquiū meū. Loquar in amaritudine aie mee: dicā deo/ noli me cōdēnare. Indica mihi cur me ita iudices. Nūqd bonū tibi videt si calūnieris & oppmas me opus manuū tuaz: & cōsiliū impioz adiuues: Nūqd oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt hō & tu vides: Nūqd sicut dies hominis dies tui: & anni tui sicut hūana sunt tpa: Ut quas iniqtatē meā & pctū meū scruteris. Et scias qz nichil impiū fecerī: cum sit nemo qꝺ de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarū resuscitasti a mommēto fetidum. Tu eis dne vna requiē: & locū indulgētie. ℣. Qui vēturꝰ es iudicare vivos & mortuos & scīm p ignē. Tu. Lectio.

Manꝰ tue dne fecerūt me: & plasmauerūt me totū in circuitu & sic repēte ꝺcipitas me: Memēto qso q sicut lutū feceris me: & i pulueꝛē reduces me: Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti: Pelle & carnib⁹ vestisti me: ossib⁹ & neruis cōpegisti me. Vitā & miam tribuisti mihi: & visitatio tua custodiuit spm meū. ℟. Dne qñ veneꝛ iudicare terrā: vbi me abscondā a vultu ire tue: Qz peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea pauesco & ad te erubesco: dū veneris iudicare noli me cōdēnare. Qz. Sciendū est qꝺ qñ corꝑ adest plens cuncisq; fue. & i āniuer. epoz tm & i diz aiarū repetant. ih. vs. & ix. ℟. et qñcūq; ℟. a duobus cantat. In ij. noct. ān. In loco pascue ibi me collocauit. ℣. Do. regit. ā Delicta iuuētutis mee & ignoratias meas ne memineꝛis dne. ℣ Ad te do. le. ā Credo videre bona dni in tra viuēciū. ℣. Dns il. ℣ In me.

Quantas habeo iniquitates et pctā scelera mea atq; delicta ostende mihi. Cur faciē tuā abscōdis: & arbitraꝛis me inimicū tuū: Cōtra foliū quod vēto rapit ostēdis potētiā tuā: et stipulā siccā ꝙsequeris. Scribis enī ītra me amaritudines: & cōsumere me vis pctis adolescētie mee. Posuisti in neruo pedem meū: & obseruasti oēs semitas meas/ & vestigia pedū meoz qui derasti. Qui qsi putredo ꝙsumēdus sum: & qsi vestimētū qꝺ cōeditur a tinea. ℟. Heu mihi dne: qz peccaui nimis i vita mea: qꝺ faciam miser vbi fugiam nisi ad te deus meus: miserere mei. Dum

beneris in nouissimo die. ℣. Anima mea turbata est valde: sed tu domine succurre ei. Dum. Lectō. v.

HOmo nat⁹ de muliere brevi viuēs tpe: repletꝰ multis miserijs. Qui quasi flos egredit & cōteritꝰ: & fugit velut vmbra/ & nunq̄ in eōdē statu permanet. Et dignū duxisti huiusmodi aperire oculos tuos: & adducere eū tecū i iudiciū. Quis potest facere mundū de immundo cōceptū semine? Nōne tu q̄ solus es? Breues dies hoīs sunt: numer⁹ mensiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ q̄s preteriri nō poterūt. Recede ergo paulū ab eo vt quiescat/ donec optata veniat: et sicut mercenarij dies ei⁹. ℣. Ne reminiscaris peccata mea dñe. Dū veneris iudicare seculū ignē. ℟. Dirige dñe deꝰ meus; in cōspectu tuo viā meā. Dñs. l. vj.

QUis mihi tribuat vt in inferno protegas me: & abscōdas me donec pertranseat furor tuus: & constituas mihi tpus i q̄ recorderis mei? Putasne mortuus hō rursū viuat? Cūctis diebus q̄b⁹ nūc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me et ego rādebo tibi. Opi manuū tuarū porriges dexterā. Tu q̄dē gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis, ℣. Dñe secundū actū meū noli me iudicare: nihil dignū in cōspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatē tuā, vt tu deꝰ deleas iniquitatē meā, ℟ Amplius lava me dñe ab iniustitia mea / et a delicto meo munda me: q̄ nihil soli peccaui. Deus. In. iij. not. ℟. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandū me respice. ℟. Expectās. ℟ Sana dñe aiam meā: q̄ peccaui tibi. ℟. Vtinā q̄ intel. ℟ Suscipe alas mea ad tecta diuū: qbus venā & appello alas factū dñi. ℟. Audiam. ℟. Reg̃. l. 7.

SPūs me⁹ attenuabitur: dies mei breuiabunt: et solū mihi superest sepulchrū. Nō peccaui: & in amaritudinibus morat oculus me⁹. Libera me dñe & pone me iuxta te: & cuiuis manus pugnet contra me. Dies mei trāsierūt: cogitationes meę dissipate sunt torquētes cor meū. Noctē ēterunt in diem: & rursū post tenebras spero lucē. Si sustinuero infernus domus mea est: & i tenebris stratū lectulū meū. Putredini dixi Pr̄ meus es: mat mea & soror mea vermib⁹. Vbi ē ergo nunc p̄solatio mea: & patientia mea? Tu es dñe deus me⁹. ℣. Peccauī 7
tē me quotidie & nō me penitet: tumor mortis cōturbat me. Qz in inferno nulla est redemptio: miserere mei dē & salua me. ℟. Dē⁹ in nōie tuo saluū me fac: et in virtute tua libera me. Quia. Lectō. viij.

PElli mee cōsumpte carnibus adhesit os meū: & derelicta sūt tātūmodo labia circadentes meos. Miserimini mei/ miseremini mei/ saltē vos amici mei: q̄ manus dñi tetigit me quare persequimini me sicut deus: et carnibus meis saturamini?

Quis mihi tribuat vt scribāt
sermones mei? Quis mihi det vt
exarent in libro stylo ferreo: aut
plūbi lamina: vel celte sculpan-
tur i silice? Scio enī q redēptor
meus vivit: & i nouissimo die de tra
surrecturus sum: & rursum circum-
dabor pelle mea: et i carne mea
videbo deū salutorē meū. Quē
visurus sum ego ipse: & oculi mei cō
specturi sunt/ & nō alius. Repos-
ta est hec spes mea i sinu meo.
8 ℟. Requiē eternam dona eis dñe.
Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui la
zarū resuscitasti a monumēto feti
dū: tu eis dñe dona requiē. Et. Lux

QUare de vulua eduxisti
me? Quidtinā exspirā
essem: ne oculus me videret. Fuis-
sem q̄si nō essem: de vtero trāla
tus ad tumulū. Nōnd nō pauci
tas dierū meorū finiet breui? Di
mitte me vt plāgā paululū dolo
rē meū ante q̄ vadā & nō revoca
tar ad terrā tenebrosam: & opertā
mortis caligine. Terrā miseri
e & tenebrarū: vbi vmbra mor
tis & nullus ordo: sed sempiter-
9 nus horror inhabitat. ℟. Libe-
ra me dñe de morte eterna: in die
illa tremēda. Quā celi movēdi sunt
et terra. Dū veneris iudicare sēcm
per ignē. ℣. Dies illa dies ire cala-
mitatis & miserie: dies magna et
amara valde. Quā. Et dicat vlq
Dū bene. ℣. Ardētes animę flent
sine fine ambulātes p tenebras: di-
cuntq̄ singule/ be/ be/ de/ quāte sūt
tenebre. Dū be. ℣. Creator oim re-
rū deus: q̄ me de limo terre formā-
sti: & miserabiliter sanguine proprio
redemisti: corpusq̄ meū (licet mo-
do putrescat) de sepulchro faciēs in
die iudicij resuscitari: exaudi/ exau
di me/ de animā meā in sinu abra-
he patriarche tui tubeas collocari.
Dū be. Deinde repetat ℟. Libe
ra me. q̄ncūq̄ corpus adest plens:
et in oibus annuersa. & trigita-
libus & q̄n vlt. fit seruit. mortuo
rū ante pasc. semp erit vltimū
℟. Libera me. cū his tribus ℣.
Dies illa. Quā ce. & vt vlq Dū be.
℣. Quid ergo miserrimus: q̄d dicā
vel q̄d faciā: dū nil boni preterā ātē
tātū iudicē: Dū. ℣. Nūc christe te
petimus miserere q̄s/ qui venisti re-
dimere petitos: noli dānare redem
ptos. Dū. Deinde repetatur ℟.
Libera. q̄d p totū annū obserue
tur: q̄ncūq̄ vt ℟. Libera. Eodem
modus & ordo seruet hic q̄ i an-
niuer. epon. p oia: ō q̄n āniuer.
supzad. ē. i do. i adnē. do. post. q̄.
vel. lc. do in pulpito legant. In
ol. ij. & vs. ket. p annū q̄ sunt
vigi. mort. cū ix. pis. & ij. lect.
tm: tūc erit ij. ℟. Libera me dñe
de viis inferni. Qui portas eream
confregisti & visitasti infernū: & de
disti eis lumē vt videret te q̄ erant
in penis tenebrarum. ℣. Claman
tes & dicētes aduenisti redēptor nē
Qui. ℣ō repetat ℟. Et notā.
est q̄ sp i vigi. mor. cū ix. pis &
ij. lc. tm̄ vt hec sola ā. sup p. ℣.
lect. sez Dirige. & tūc vt hic ō. tm̄
sez Cōplaceat tibi dñe vt eruas me
℟. Dñe ad adiuuandū me respice.
Ante lauō. vō dicat sacerd. ō

Requiescãt in pace, amẽ. Ille d. dz sp aũ lau. ℣ dicto mõ nũl ab hac die aiaꝝ vsq; ad tiũ. kal. aũ pas. Nã tũc nõ seqnt lau. ꝓtinus cũ in hac die aiaꝝ. ℣ hac die vsq; ad. iiij. kal. aũ pas. nõ sequũtur lau. ꝓti. sine corp⁹ pñs fuer. sine nõ: dz sp post vlt. Ky. dati dz Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. supra dicto mõ. ꝓcẽ nr̃m sine Et ne. Deinde dz Exaltabo. ℣. sine nota moze solito cũ ℣. ℟. oz. q̃ dicẽde sunt ad l. altare tpe l. do tũc dñr post mat. de die: ℟ de. l. maũ. ℟ tũc post cãt. Vñs. dz Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. moze soli. ℟ ꝓcẽ nr̃m. Et ne. Cum ꝓ Voce mea. ij. cñ ℣. ℟ oz. q̃ dicẽs bãt ad ꝓlacebo. Deide dz ps. Ad te leua. ℣ pascha do vsq; ad kl. eiusdẽ sctõr. dicũtur ꝓlacebo ℟ Dirige. ℟ laud. statim post vesp. de die ℟ de. l. maũ. q̃ in quẽtu dñr. In pasc. tpe dñr. tiũ. lc. cũ. tiũ. Re. ℟. tiũ. ꝓ. ℟ cũ. tiũ. ã. sup ꝓ. aũ lc. q̃ lis cũq; noc. dz ℟ oẽs ãe sup ꝓ. ad vesp. scz ꝓlacebo. dñr ℟ oẽs ãe super ꝓ. ilec. dñr. Post oct. pas. in q̃cũq; kal. inchoet offi. moz. ictipiat a. j. noc. ℟ expleãt duo seqn. noc. i eadẽ ebdo. si fieri põt. Si: ue aũt possit sine nõ: deiceps nõ seruet ozdo noc. sz fe. in hoc tpe: ita tñ q; ꝓ corpe plẽti cuiuslcũq; fue. ℟ in ãnimer. ℟ in trigint. ẽpor. in ꝓdicto tpe sp dñr ãe ꝓ. ℟ Re. de. j. noc. Sciẽdũ ẽ q; in tpe pascha. sp erit Ry. Libera me do. cũ his. iij. ℣. Die illa. Quando ergo. Hũc tpe. In die aiarũ ãte lau. ℣. Requiescãt in pace, Amẽ. In l. A. Exultabit dño ossa hũiliata. ps. Miserere. ãn. Exaudi dñe oratiõnẽ meã: ad te omis caro veniet. ps. Te decet. ãn. Me suscepit dextera tua dñe. ꝓ. Deꝰ de⁹. ã. A porta inferi erue dñe aiã meã. ℣. cãti. Ego dixi. ã. Omis spis laudet dñm. ps. Laud. ℣ Requiẽ et. ã. Ego sum resurrectio ℟ vita: q; credit in me etiã si mortuꝰ fuerit viuet: ℟ omis q; viuit et credit in me nõ morietꝰ in ẽtnũ. Cãti Vñs. Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. ꝓcẽ nr̃m. sine prefatione. Et ne, dz ꝓ Exaltabo. ℣. Deide dicat sacer. loco nec hitu mutato. ℣. Requiẽ et. A porta inferi, Credo videre. Dñe ex, Dñs vo. oz. Fideliũ, tñ nec hitu mutato eodẽ modo per omis quo ꝓnotatũ est ad ꝓlacebo. quib⁹ dictis statim dñe matu. sitẽ maũ. i quẽ. more solito: ℟ post. ℣. col. dez Concede nos, stat mõdo. de mar. eustachio socijsq; ei⁹ cũ ãn. Istor ẽ. ℣. Mirabilis deꝰ. oz.

OMnipotẽs sempiterne deus, qui nobis cũ sanctis martyrib⁹ tuis cũ eustachio cũ sociis suis interuentionis letitiã et pacẽ: vt quor gaudem⁹ triũphis ꝓtegamur subsidijs. Per. Mõ dz ps. Ad te leua. nec vlla pro: stra. stat in choro hac die: q; q̃li festiuũ festũ habet. A. d. j. nec ad alias hor. dz Deꝰ i adiu. nec hyꝰ sed statii ictipiat i sup⁹ioꝛi gdu ã. Requiẽ eternã dona eis dñe: ℟ lux perpetua luceat eis. ꝓ. Deꝰ in no. Vtiima. Retribue. Finit pis sine Glia. ℟ repetita ã. post por statii seqtur Kyrie el. Xpe el. Kyrie el, ꝓcẽ nr̃m, Et ne, Sed li. Requiẽ et.

a porta ihe ⁊ cetu. Tres vide. Dñs vob. ℟. et. ℣. Requiescāt in pace. Amē. ℣. Dñs vob. Post oronē. Hoc mō dñr ⁊ finitis oīb⁹ hore huius diei. Post. ℣. Do ic. ℟. Et ne ꝓcessu temporis solitudo ⁊ oblivio. ℣. Precios⁹ ⁊ i cōspectu dñi. cū hac oratiōe tñ. Sctā maria mr. ⁊ terminet sic. Qui in trinitate. ℣. Et regnat. d. p. o. l. s. amē. Dñs vob. Et cum. Bñdicam⁹ dño. Deo grās. Hac die dñr oēs hoc. ante mis. Si hec cōmēo. alarii in ve. ptige. diberūt vbi ⁊ cras. ⁊ hil. Vidi dñm. in hoc ℟. Ipa vo. cum mis. tñ de martyr. cuius. ⁊ ei⁹ qd matut. ⁊ ad mis. orationes more. post lau. p corpore ptit. Ore. Deꝰ cui ꝓpriū est miserari. In anniuer. Do de sctis ⁊ ue. ℣. Ore. Deꝰ cui ꝓpriū est miser. In trigi. Do de sctis ⁊ ue. ℣. ad laud. Ore.

OMnipotēs sempiterne deꝰ cui nūc ⁊ sine spe mie supplicat: ꝓpitiare die famuli tui vel famule tue: vt qui de hac vita in tuis nois ⁊fessiōe decessit: sctōꝝ tuoꝝ rū nūero facias aggregari. p. ℣. Ore. Deus cui⁹ mie nō ē nūer⁹: Suscipe p aiab⁹ famulorꝝ tuorꝝ pōtificū ꝑces nras: ⁊ luce eis letitie ⁊ regiōis i sctōꝝ tuorū societate ⁊cede. p. ℣. Ore. Deus fratrib⁹ ⁊ sororib⁹ ad. l. ℣. Ipsa ore.

INclina dñe aurē tuā ad ꝓces nras qb⁹ miam tuā supplices deprecamur: vt aias famulorū famularūꝝ tuarꝝ ⁊ns de hoc seculo migrare inflicti: i pacis ac lucis regiōe cōstituas: et sctōꝝ tuoꝝ iubeas esse ⁊sortes. Et sic terminet. Per xp̄m dñm. Deinde ℣. Oratio p familiaribus ⁊ parentibus ad placitū: qb⁹ expletis sequat ore⁹ gnalis in audiētia. ore.

ANimab⁹ ⁊ns dñe oīm fidelium defunctorꝝ ore⁹ ꝓficiat supplicātiū: vt eas ⁊ a pēnis oīb⁹ exuas/et tue redēptiōis facias cē ꝓticipes. Qui cū deo p̄re. Requiescant in pace, Amen, sine Dñs vob. Scied⁹ ē ego qñ corp⁹ ē ꝓfectus fuerit eps vl alius magn⁹ sp dñr. iij. orationes tā ad ℣ placebo. ℟ ad Dirige, sub vna conclusiōe. Missa p corpe ꝓsēti. Sctās ⁊ eps. Tertia p frib⁹ ⁊ sororibus. Quarta gnal. Ite i oībus anniuersarijs sp dñr ⁊tuor⁹ ꝓcessiones tā ad ℣ placebo. ℟ ad Dirige. sub vna terminatiōe. Missa anniuersalis. ij. p eps. ij. ꝓ fratrib⁹ ⁊ sororib⁹. iiij. gnalis. Si fiat i tricenal. ita tñ ꝙ ꝓ oz fit p tricenali. Ite qñ dignitos mortuos fuit cū. ix. āis. ⁊. iij. l. tū: dñr. ij. orationes tā ad ℣ placebo. ℟ ad Dirige. Missa ⁊ eps ij. ⁊ fratrib⁹ ⁊ sororib⁹. iij. gnalis. ¶ Sancte wenekrede ꝙ. et mart. Ad. ℣. vel. ān. Iuer est ꝙ. pi fet. ep̄s. Dñe deus. ℟. Regnū mundi.



hy⁹. Virginis ples. ℣ Diffusa.

Cela dias de cõi vni⁹ ãg. & mar. ꝙ pcã sanc. tã ad vel. ℔ ad mat. lz hic seqt ã. sc̃a. ℳ ℊt. rũ or. s sc. de ꝓpetate ã. Aue gẽma claritatis ad sidar carbũculi/aue rosa padisi moꝛe fragrãs balsami/wenefreda virgo felix gloꝛiosa meritis assistentes tuis festis celi iunge

O gaudijs. Cãti ℳ ℊt. Oz ℳ hys lemptẽne de⁹ q̃ beatã wenefredã ãgelitatis p̃mio decoꝛasti: hac nos q̃s et⁹ iteꝛcessiõe mũdi hui⁹ blãdimẽta postponere: & cũ tpa pẽnis glie sedẽ obtinere. p. ad mat. ix. lc. fiant. l. j.

Uenerabil dei fu⁹ bẽnous a nobilib⁹ vir sez bengo pr̃e & phẽ mr̃e/iuncta fabrinã in ꝓuicia q̃ dz powis oꝛiũd⁹: a pzimoꝛdijs ifãtie duos vl tres dies cũ noctib⁹ tetunãs puigil i oratiõib⁹/vix ad pzãdiũ ab ecclia potat diuelli. Qui parẽtib⁹ relict̃ mõach⁹ effect⁹: diuersis i loc̃ eccl'as ꝙstruxit & fratres deo dignos diuis obsequijs mãcipauit: sibi puisã a deo q̃situr⁹ mãsionẽ Ducẽte do illũ spũ sctõ: puenit ad pdi⁹ cutuldã nobilissimi viri noie tenith. Qui fili⁹ vni⁹ potẽtissimi senatoꝛ a rege scti ciliud noie: oi honestate ꝙspicuus appebat. Ad hũc vir dei cũ aduenisset qõ secreto volnebat i pectoꝛe/nobili viro aduocato secreti⁹ ꝓpalauit. Dñe ad te sum celesti illictu destiat⁹: nõ sine certa cã tue tuoꝛũq; salut: si meis acqeuerꝛ petitiõib⁹. Peto itaq; q̃ten⁹ de possessiõe tibi a pgẽito rib⁹ debitata: ptẽ des & mihi ꝙcedas: vt tibi ecclia fabrice ꝓ te et oib⁹ xp̃icolis deo fuitur⁹. l. q̃.

Qui⁹ petitõib⁹ vir nobilis q̃si celit⁹ admonit⁹ benigne ãnuẽs/ vtilã i qua ad eã venerat dei seruitiũ liberã: & de se et de oibus successoꝛib⁹ et⁹ ꝙcessit ab oi expectatiõe solutã. Cuiꝙ nutu dei vir sctus i bꝛeui aiaꝛ illi⁹ obtinuerat: vt sancti de illo loco ad aliũ sua supellectilia trãsferret & filiã noie wenefredã (quã sue pfectitat spẽ hẽbat vnicã) ad xp̃i honoꝛẽ & ad moꝛ honestatẽ illi ꝑmitteret infoꝛmãdã. Sctõ dei itaq; basilice ꝙstruẽde op⁹ diligẽtissime accelerãte: & xp̃i mysteria dieti deuotissime celebꝛãte: ille nobil vir tenith ex aduerso nõ lõge ide sua figẽs tabernacula: mẽte syncera xp̃i seruitio adhe rebat cum vxoꝛe deuota. lc. tũ.

Uwenefreda do celesti dogmate moꝛ iebꝛiata/oia xp̃i mãdata q̃ a doctoꝛe suo p̃dicabant: ardenti desiderio & aurib⁹ patulis hauriebat: tenaci mẽoꝛia reẽdebat: in ꝓpio opib⁹ exhibitura qđ tũc i aio ꝑgerebat. Dẽm do vix abdicare dispõebat: sed hoc parẽtib⁹ suis inotescere foꝛmidabat. Illos offẽdere nõ sibi ido neũ foꝛe credebat: deo tñdit⁹ ꝓfuturũ salutifeꝛ eẽ sciebat. In hoc igit certamie spiritali: ꝑgis aius nõ modico distrahebat ãxietu. Non ĩmemoꝛ tñ virgo doctoꝛis sui p̃dicãt̃ renũciare pr̃i & matri & xp̃m seq̃: eũ ꝙcitũ sui auds

ter lecit esse secreti. Lectio. tiij.

OPat inq̄t sctissime ihesu christe mihi ad vtroq; parēte oēz seculi luxū amodo licere abdicare: ⁊ vginitatē meā celesti sponso integrā cōseruare. Hec audiēs vir sctūs: facillime q̄ petebat obtinuit ab vtroq; parēte. Tū q; illi⁹ fīdit⁹ ihiabat gallio. Tū etiā q; illos ibuerat diuini nectaris plenitudo. Parētes igit onere depolito illā nubēdi scio: ceperūt rerū suaz opulētiā xp̄i pauprib⁹ erogare. Puella deside riū suū adepta: se sp extēdēs ad interioza: soli deo ihiās nullaq; admittēs terrena pedib⁹ bti viri assidebat votiua: assiduo hauriēs cozde q̄ de spōso sui mozib⁹ audiebat. Cū aūt i exercitus q̄ ad salutē aie ptinēt studiosissime imigularet: cernēs diabol⁹ i illa puincia vtutē suā eneruari: totus ztra eā zsurgere cepit. f. v.

QUadā aūt die dñica vgis parētib⁹ ad ecclias pgētib⁹ vt dei mysterijs ⁊ sancti viri iteressēt p̄dicatiōib⁹: vgie wenefreda q̄dā cozpis icōmodo domi remanē coacta: ecce q̄dā iuuēis noie cardoc⁹ reg⁹ alani fili⁹ palatiū p̄ris ingrediēs: eā sola repiebat: statiq; de zcubitu lemonē inseruit: dicēs se reg⁹ filiū diuitijs ⁊ honozib⁹ refertū ⁊ illā affluēter locupletaturā: si sue volūtati daret assēsū. Illa vultu demisso ruboze suffusa: dissimulās ai ppositū simulauit ꝓmo se ḡuit terre q; icōptā iuēisset Petgtvt saltē modicū patet: donec a thalamo vēti⁹ redisset. Hec dicēs solitō ad hozā euelli ab eo q̄rebat. Dō tādē pc⁹ temerari⁹ zcessit. f. vi.

Illa vo mox thalamū igressa ex alta pte camere vlus ecclīā iter arripuit: q̄ fuga mox iuuēi inotuit. Ille vo arrepto gladio velocit iseqūns apphēdit eā i descēsu cuiusdā mōt. añ hostiū ecclesie: ⁊ his vbis eā allocut⁹ est. Oli te amaui: ⁊ legalib⁹ āplexibus te mihi ziūgere desideraui. Quare te petētē ztēnis? Aut stati mihi gl̄ēties: aut vitā isto gladio gl̄ imab⁹. Illa pius ad ecclesiā luia vtēs ⁊ neminē aspiciēs furibūdo gestu ent rūdit. Reg⁹ et ni filio iuncta mītimonio: nullū aliū admissura sum dū vixero. Exime gladiū: ⁊ vt placet vte. Nec mine: nec blāditie sepabūt me ab illius amoze. Ille vo extracto gladio: caput ei⁹ amputauit. Mox vero vbi caput vgis ad terrā cozruit: fons hoibus ⁊ pecozibus saluberrimus vberti emanauit. Sine expōne. fc. biij.

QUze vo vgis i loco q̄ ceciderat remanente, caput ipsi⁹ de pclivi ruit i ecclīā: iter pedes astātiū. Añ stupefacti et attoniti tā parētes q̄ alq; accurrūt q̄toti⁹ rē certi⁹ cognituri: vginēq; denotā zperientes esse decollatā, lamētabilē p̄ruerūt clamozē. Quē vir sctūs audiēs: ad cetū puenit astantiū. Virginē quoq; quā deo cōseraturus erat pemptā cernēs: et pēptozē

illi⁹ gladiũ suũ p herbã tergẽtẽ adhuc madidũ cruoze 2spicies: his ẏbis ipiũ ẽ agressu⁹. O ꝓlis inq̃t regie dignitat⁹ homicida celestis: cur non penitet te tantum scel⁹ ꝑpetrasse? Pacẽ conturbasti ẽ ecclĩaz tuo sacrilegio fedasti: nec diei dñice reuerẽtiã exhibuisti. Nũc ipz dñũ meũ de ꝑcoz/qtem⁹ q̃ tu idigne 2missũ digna recõpẽsatione recipias. His dict⁹ tumẽis ad trã cozruẽs ilico expirauit. Mirũq̃z dictu: cozp⁹ defũcti liquefactũ in conspectu astantiũ dissoluit: multis asserẽtibus tellure dehiscente fuisse absozptũ: ẽ cũ spũ suo in baratro demersum. Sec. vitã Dehĩc latus caput ẏgis deoscułãs: ẽ suo ozdie 2ponẽs reliq̃ cozpozi adegit ẽ palliũ suũ supsternẽs ad altare missã celebzatur⁹ accessit. Qua pacta: ad cozpus remeãs hoc ẏmõe ad ꝓpz ẏlus ẽ. Scitote charissimi hãc deiparginẽ votũ sctimõialis fecisse: et inceptã morte tps exoluẽdi nõ habuisse. Uñ cõdecet nos humi ꝑcũbẽtes deuoti⁹ deũ ꝑ ea interpellare: mltas i posteꝝ ꝑ eã hituri 2moditates. Ipe ẏo man⁹ ad celũ expãdẽs dixit. Dñe ieſu xp̃e/ꝑ cui⁹ amoze hec ẏgo trena respuẽs celestia 2cupiui: ꝯ q̃ nõ ig̃zem⁹ ipam ꝑ tuo noie pasã/i celest⁹ gaudĩ sinib⁹ repositã/nõo ulteri⁹ nõ idigne cõtulernio: tñ votoꝝ ẏnoꝝ effectoꝝ clemẽtissime ꝑcipe: vt aia hui⁹ puelle rediuiua gẽa tue mĩe no mẽ tuũ magn⁹ licet adhuc i tua pleꝛ: ẽ post lõgavite spacia mltiplicato bõe 2uersatiõis femore: ad te redeat spõsũ suũ vnicũ dei pris filiũ: cũ q̃ et cũ spũ scõ viuis ẽ gliaris de⁹ pfinita sel'a scl'oz. Cũq̃z oẽs rñdissent amẽ: puella q̃si a sõno educta resedit: tergẽs ẽ emũdãs facie suã a puluere ẽ sudoze: surgẽsq̃z ecclesiã i trauit: ẽ deo gẽas inde libauit. Pozro vbi caput ipi⁹ colloten⁹ resectũ ẽ postea vtute diuia 2pactũ fuerat: albedo q̃dãi modũ filii locũ sectõis sp obducebat. l. ix

Dies aũt illi⁹ puicie q̃ nõdũ deũ cognouerãt: videtes ifausti iuuenis 2clusionẽ: ẽ gliose ẏgis resuscitatione: pedib⁹ bti viri bẽnoi puoluti: dei mysteriis petierũt imbui. Quos ille deuote suscipiẽs sacri baptismatis vnda purificauit: ẽ diuinis sermonib⁹ instructos i dei seruitio confirmauit. At dei ẏgo wenefreda tota die scti viri pedibus adherẽs: illi⁹ sermonib⁹ sedula intẽdebat: ẽ se velare cũ suis parẽtibus obnire deposcebat. Uir aũt sctus cozã parẽtib⁹ ẽ mltis alijs eã sacro velamie idutã cõsecrauit: atq̃z regularis ꝓpositi disciplinis plenissime infozmauit: q̃ statim totius ẏdutis arcẽ aggrediẽs: in bzeui toti⁹ ozdis adepta ẽ pitiã. Unde vir admodũ letificat⁹ parẽtes in vnũ conuocatos et alios dei seruos sic ẽ affatus. Uos inq̃t hacten⁹ meis petitionib⁹ ẽ cõsilijs ꝓmptos

exhibuistis: nūc vo in vob' exu
berātib⁹ dei bñficijs incedite vi
gilāter ꝓstēsam vobis viā sa-
lut'. Et qm alias vocat me de⁹:
et me ad ꝑsens carituri estis: fi-
lie' vře admonitiōib⁹ solert in-
tēdite ⁊ exēplis. Ad vginē con-
uersus ait. De meis exercitijs
succedere ꝑcepit de⁹: ⁊ vgies in
dei seruitio hic tecū mansuras
cōgregare. Hic vo ānis septem
pact' te diuīt⁹ admonitū opꝛte
bit aliū inisere locū. Cetā vcōi
vni⁹ vg. ⁊ mar. ¶ Sctī leonar.
cōfes. ⁊ abbatis. ix. lec. flāt. Oꝛ

PRæces nr̄as qs dñe celesti
dono ꝓpicīre: vt q̄ de bti leo
nardi ꝓfessoꝛis tui atq; abbat'
patrocinijs gliamur: ei⁹ merit'
atq; suffragijs apud te semper
adiuuari mereamur. Per. ℔c. j.

BEat⁹ igit̄ leonard⁹ tpib⁹
anastasij iperatoꝛis i pro
uincia gallicana: clar' parētib⁹
collateralib⁹ clodouei regis frā
cie extitit oꝛiūdus. Quē clodo-
ueus quondā paganus: sed per
predicationē sct̄i remigij remē-
sīū archiepi ad fidē conuersus:
de sacro fonte leuauit. Lcō. ij.
Puer aūt leonard⁹ fact⁹ adole
scens relicta regali militia: spū
tactus diuio seq̄ voluit archiepi
remigij vestigia. Cui⁹ doctrinā
⁊ moꝛ honestatē sequēs: pluri-
mis miraclis coꝛuscabat. ℔c. ij.
Hic cū a rege ipetrasset vt oēs
ꝺs i ergastulis visitaret solue-
rēt: vbicīq; icarceratos audis-
set/ ad eoꝛū liberationē ipiger
currebat. Crescenteq; fama ei⁹
mlti ad eū ⁊ fluētes gr̄a recuꝑā
de sanitatis: reditāt ab eo sani.

VOlēs ergo famā ℔c. tij.
hoiꝫ declinare et soli deo
seruire: adꝺt silūā noie pauū.
Quo cū rex ⁊ regia venādi cau
sa aduenissent: contigit reginā
ptu piclitari. Cui cū medici nō
possent subuenire: satellites si
uam vlulatib⁹ repleuerūt. l. v.
Uir dei hoc audiēs: moꝛ aduē
nit. Cūq; ꝑ ea oratione ad deū
fudisset: regina ilico et optatū
partū habuit: ⁊ remediū a dolo
ribus sensit. Quo viso rex mu
nera pciosa viro dei obtulit:
q̄ oia vir sctūs recusauit. Dedit
igit̄ sibi rex tm de eadem silua:
quantū vnius noctis spacio cū
asello suo circūire potuisset. l. 6
Sctūs ergo leonard⁹ ꝛstruxit i
eodē loco oꝛatoꝛiū i honoꝛē bīē
marie: qđ appellauit nobiliacū:
eo q; a nobili rege donatū esset.
Congregatiq; ibi fratrib⁹ mul
to tpe vixit. Ubi ꝓpt aq̄ penu-
riā: fontē indeficientis aq̄ a deo
suis pcibus ipetrauit. Multiq;
claruit miraculis: ⁊ in dño
obdoꝛmiēs/ i eodē loco sepultus
est. ¶ Tres vlt. ℔c. de exp̄ōe euāg.
Nemo accēdit lucer. Cetā vcōi
vni⁹ cōfes. ⁊ ab. ¶ Sctoꝝ quā-
tuoꝛ coꝛonatoꝝ mart. ij. ℔c. oꝛ.

PResta qs ops deus: vt qui
gloꝛiosos martyꝛes tuos
claudiū: nicostratū: symphoꝛia-
nū: castoꝛiū: atq; simplicīū/ foꝛ-
tes i sua ꝛfessiōe' coronauimus:

pios apud de in nra istercessiõe
tentiam? [illegible]

TEmpore quo diocletian? pceꝛit i pãnoniã ad me-
talla de mõtib? abscidẽda: inter
montes metallicos iuenit clau-
diũ/ nicostratũ/ symphoꝛianũ/
castoꝛiũ/ atq; simpliciũ/ magna
peritia artis illius ibutos: sed
occulte chꝛistianos. Quib? in-
uidentes socij: accusarunt eos
q; essent chꝛistiani. Lectõ scdã.

IMperatoꝛ hoc audiens tulit
lampadio tribuno eos audire: ꝛ
in quo reatus inueniret pena fe-
rire. Qui tulit sctos dei sibi pze
sentari: ꝛ ondit eis oia gña toꝛ-
mẽtoꝛ dicẽs. Nisi ãtiq̃s numi
nib? sacrificaueritis: his penis
pibitis. Sancti martyꝛes direrũt.
Minas tuas nõ timem?. Ira-
tus lampadius tulit eos iã scoꝛ
pionibus mactari. Lectio ttia.

Eadẽ hoꝛa lãpadi? arrept?a de
monio: ꝛ expirauit. Hoc audiens
spatoꝛ tulit loculos plũbeos fie
ri: ꝛ sctos dei biuos iclusos i flu
uiũ pcipitari. Quos nicodem?
xpian? posꝛ q̃dragita dies leua
uit: ꝛ eciã in domo sua reposuit.
Cetera de cõi pliꝛ mar. ¶ Sancti
theodoꝛi mr. ic. l. slãt. oꝛ.

DEꝰ qui nos bti theodoꝛi
martyꝛis tui ꝛclesiõe gliosa cir-
cũdas ꝛ ptegis/ pla ꝙs eꝛ nos
imitatiõe pficere: ꝛ oꝛatiõe sul
ciri. p. Ad mat. inuit. simp. lc. s.

TEmpoꝛibus maximiani
et maximi impatoꝛ/ ten
tus est theodoꝛus: et ch eo mul-
ti alij ad militandũ i legiõe ma
ximiãoꝛ. Qui cũ idolis sacrifi-
care contineret: adductus est ad
bzinicã pzepositum: et ait. Ego
xpian? sum et imolari simula-
chꝛis pzeptũ non accepi. lc. ij.

IRat? ples bzincas: pluribus
eũ toꝛmẽtis affecit. Sed cũ eũ
sic superare nõ posset: dictauit
sententiã dicens. Theodoꝛum
pzeptis spatoꝛũ nõ obtẽperã
tẽ: sed i xpm credẽtẽ igni iubeo
tradi: quod et factum est. lc. iij.

Magnũ ei miraculũ/ flãma in
specie camere circũ: coꝛp? circun
uallauit: et erat quasi nõ coꝛp?
ardẽs: sed quasi panis q̃ coquit.
Btus ho martyꝛ erat i medio
flamme: ꝛ sine afflictiõe laudãs
deũ: ꝛ ita reddidit celo spm. Lecta
de cõi vni? martyꝛ. ¶ Sancti mar-
tirum eõi ꝛ ꝛcles. Ad. j. vel. ãn. O
btũ põtificẽ q̃ totis bisceꝛib? dili-
gebat xpm regẽ: ꝛ nõ koꝛmidabat i-
perij pncipatũ: o martie dulcedo, me
dicamẽtũ ꝛ medice: o sctissima aia:
quã ꝛ si gladi? pcussoꝛ nõ abstulit
tñ palmã martyꝛij non amisit. pi
ceꝛ. ch. Ecce sa. Ve. Btus marti-
mus. hym. Iste ꝛl. b?. Amauit eũ.
ã. O martine o pie: q̃ piũ ẽ gaude
re de te: o martine ꝓphetis cõpar/
aplis ꝛlect? / spiritum gẽma/ fide ꝛ
meritis egregie/ pietate mia charie-
tate ineꝛstabili: succurre nobis nũc
et ante deum. Cãtica Magt. oꝛ.

DEꝰ q̃ ꝛspicis q; ex nulla
nr̃a bñtute subsistim? ꝛce
de ꝓpitius bt intcessiõe bti marti
ni cõfessoꝛis tui atq; põtificis: cõ

trꝫ ola aduersa muniamur.p.

Pleta ꝗs ops dei: vt ꝙ bti mẽe martyris tui natalitia colimus: intercessiõe eius in tui nominis amore roborẽmur.p. Tũc cat pcel. ante altare. l. martini cãtãdo. Ve. Martinus abstahe. ỹ. Ora pro no. Deo.

Deus bonitatis auctor ⁊ bonorũ dispẽsator: accede ppitius vt ꝙ bti martini cõfessoris tui atꝫ pontificis solẽnitatẽ veneramur: eius patrocinio atꝫ suffragio maiestati tue ppitiationẽ ⁊ sequamur.p. xpꝝ. ℂ In redeũdo de. l. maria. Ad matut. iunt. ãn. Martinus ecce migrat hic pauper celo diues.



Quẽ sctõrũ concẽtus xpo psalles deduxit: nos celestibus hymnis laudem⁹ in hũc deũ. ỹ. Venite. hy⁹. Iste cõfes. In. i. noc. ãn. Sctus martin⁹ obitũ suũ lõge ante ꝓscivit: ꝙ et discipulos i vnũ ⁊gregauit atꝫ sui dissolutionis imminere prędixit. ps. Bti⁹ vir. ãn. Cũ repente viribus corporis cepit destitui: tunc meror ⁊ luctus olim/ vor plãgẽtiũ vnaꝫ frauiũ: ne pastor oues deseras. ỹ. Quare fre. ã. Scim⁹ ꝙdẽ te pater desiderare xpm sed salua sunt tibi ꝓmia tua: nũ potius misereare quos deseris pater. ps. Domine ꝗd mul. ỹ. Amauit. Lec. j.

Martin⁹ labarie pãnonio rũ oppido oriũd⁹ fuit: ⁊ intra italiã ticini alit⁹ est parẽtib⁹ nõ infimis: gẽtilib⁹ tamẽ. Quicꝫ militie cingulo a pio iuliano addict⁹ est: licet iuuenis. Ipse eñ armatã militiã i adolescentia secut⁹ est sub rege cõstãtino: deinde sub pio iuliano iuxta parẽtũ suorꝫ nobilitatẽ: nõ tñ sponte fruebat. Nã cũ decem esset annor⁹ inuit⁹ parentibꝫ ad ecclesiã cõfugit: seꝫ catecuminũ fieri postulauit. Hic vir sctus magis elegit deo celesti seruire: ꝙ sub ipatore militare terreno. Ve. Hic est martin⁹ electus dei pontifex. Cui dñs post apostolos tãtã gratiã cõferre dignat⁹ est: vt in ẽcute trinitatis deitate mereretur fieri triũ mortuor⁹ suscitator magnific⁹. ỹ. Sctẽ trinitatis fidẽ martin⁹ cõfessus est. Cui. ỹ.

Hic etiã martin⁹ benign⁹/ patiẽs atꝫ hũilis: nõdũ i xpo regnatus opẽ ferebat miseris. Iebat egẽtes: nudosꝫ vestiebat. Quodã aũt tẽpore cuz adhuc eẽt catecuminus: mario hyemali frigore cũ nihil hẽret ꝓter chlamydẽ qua idut⁹ erat: media eiusdem chalamydis pte abscisa nudũ pauperẽ quẽdã vestiuit. Qua etiã nocte sequente dñz iesum xpm int ãgelicos exercit⁹ vestitũ aspexit: audiuitꝫ dñm voce clara dicẽtẽ. Martin⁹ adhuc catecumin⁹: hac me veste cõtexit. Ve. Dũ sacramẽta offerret btus martin⁹. Glob⁹ igne⁹

apparuit sup caput ei. ℣. Dū em
hoc ad deū emitteret: & pnuerso
grege sibi missio deprecat. Glo.

CUm adhuc esset ānox duo-
decim gessit: ad baptismū cō
volavit: nec tñ stati militie re-
nunciavit tribuni sui hoc deb⁹ deu
ctus cui cōtubernij familiare
pstabat: q trālacto tribunatus
sui officio renūciaturū se sec'o
pollicebat. Qua expectatione
martin⁹ suspēs p dieniū herep
stea q ē baptisma secut⁹: solo
3. sz nole militauit. ℟. Btūs mar
tin⁹ obitū suū sōge añ plciuit: di-
xitq frib⁹ Dissolutionē sui corpis
imminere Qz indicauit se iā relse-
ui. ℣. Utrib⁹ corpis cepit repēte de
fitui: & uocatisq in vnū discipulis
dixit. Dillo. Glia. Qz. Jn. ij. noc.
ā. Dñe tā satis est q huculq certa
ui sz quo ad ipse tuleris militabo:
ac si pcis etati bonū ē mihi/hos p
ch⁹ timeo ipse custodias. ℣. Cū i-
uo. ā. Art⁹ febre fatiscētes spūi scr
uire cog:bat: stratuq suo illo nobi
li cilicio recubāz nec terrā videre
iam dignat⁹ celo totus inhiabat.
℣. Verba mea ā. Sinite me inq
celū videre: vt spūs dirigat ad dñz:
nichil in me reperiet inimic⁹: sz si-
nus abrahe me suscipiet. ℣s. Dñe
dñs nr. ℣. Justū deduxit. Lec. 4.

BElicta tandē militia: hi-
larium pictauie vrbis epm
adijt: & apud eū aliquādiu com
moratus est. Eo tpe ei q̄dā cate
cumin⁹ adhesit: cupiēs scīssimi
viri instrui disciplinis. Paucis
nāque interpositis diebus grauī
lāguore corrept⁹ absente sctō
viro: subita morte pūctus est.
℟. Direrūt discipuli ad btm mar 4.
tinū: cur nos pater deseris: aut cui
nos desolatos relinqs? Jnuadēt ei
gregē tuū lupi rapaces. ℣. Scim⁹
q̄dē pī desiderare te xpm: & salua
sūt tibi pmia tua nec dilata mim
enī nī potī⁹ misere q̄s deser. Jn.

REuersus post triduū. ℣. 5.
martin⁹ eranie corp⁹ inue
nit: & ksa ad deū oīone eū vite
restituit. Qui & baptizat⁹ ē ab
eo: & postea multis vixit annis
Sub eo tpe martin⁹ ad epatū
turonice eccl'ie petebatur. ℟.
Dñe si adhuc pplo tuo sum necessa
rius nō recuso ꝓpter eos subire la
borē. Fiat voluntas tua. ℣. Jam em
dñe satis est q huculq certaui: & 5
quo ad ipse tuleris militabo: ac si
pcis etati bonū est mihi. Fi. lc. 6.

IAmq sūpto epatu qualē
sibi dē⁹ grāz pstitit: nō est
nē facultat' euoluere. Jdē ipe
q̄tātissime pleuerabat q̄ prius
fuerat. Eadē in corde ei⁹ hūilī-
tas: eadē i vestitu eius vilitas
erat. Adeo vero oia sz maioza
sunt i eo: q̄ vt verbis explicari
q̄at. Nā nulla hora momētūq
pterijt: quo nō aut oīoni aut le
ctiōi vacaret. ℟. Oculis ac ma- 6
nib⁹ i celū semp intēt⁹. Jnuictū ab
oīone spūm nō relaxabat. ℣. Nihil
em ferent aliq negotij diuio añpo
nēs offō spūz semetipz ab ea q̄ supē
na sūt exrēdēs. Jn. Glia. Jn. Jn. uj
noc. ā. Media nocte dñica sctūs di
scessit: cui celi ciues mox obuiant:

mitti audierẽt voces iubilimꝫ: q̃ ẽ vitro puriozꝫ: lacte candidioꝫ: carne quoq; mõstratus est gẽma sacerdo tũ. ℣s. Dñe q̃s ha. ℟n. Glificati hois viderũt gl'iam q̃ assuerũt: nã caro quã cinis semp obtexerat ita resplẽduit: vt qõdã resurrectionis decus ꝛ extincta ꝓferret. ℣. Dñe i vir. ℟n. Adest multitudo monachoꝝ ũ ac ꝯginũ q̃ speciali gloria ꝑcipuis flebãt: cũ sentirent magis esse gaudẽdũ ſ rõnẽ vis volozis admittere. ℣. Dñi ẽ tra. ℟. Just⁹ vt.

Martinus aũt obitũ suuꝫ longe ante ꝓsciuit. Dixit q; fratrib⁹ suis dissolutionẽ sui coꝛpoꝛis iminere. Interea caula extitit: q̃ cõdatẽsem diocesim visitaret. ℔ã clericis illius ecclesie inter se discoꝛdãtibus patẽ reforꝛmare cupiẽs: licet finem dierũ suoꝝ nõ ignoraret: ꝓficisci tñ ob illã causaꝫ nõ recusabat. Bonã hanc virtutũ suarũ ꝓsummationẽ existimans: ſ pacẽ reddita eccleſe reliq̃sset. Igit aliquãdiu sctus martinus in ecclesia ad quã ierat cõmoꝛatus/ pace inter clericos restituta cũ iam regredi ad monasteriũ cogitaret: viribus coꝛpis cepit repẽte destitui. Cõuocatisq; discipulis in ynũ: indicauit se iã resolui. ℣. O bti virũ in cuius trãsitu sctoꝝ cant nãerus. Angelorũ exultat chorus: oimq; celestiũ ꝟtutũ occurrit ꝓcalentiũ exercit⁹. ℟. Eccl'ia illi⁹ virtute roboraꝛ: sacerdotes dei reuelatione glorificanꝫ: quem michael assumpsit cũ angelis. Ange. l. dic.

Tunc vero meroꝫ ꝛ luctꝰ oĩm: vox vna plãgentiũ. Cur nos pr̃ deseꝛs: aut cui nos desolatos relinq̃s? Inuadẽt eñ gregẽ tuũ lupi rapaces. Tunc ille mot⁹ his fletib⁹: vt tot⁹ sẽp in dño mie viscerib⁹ affluebat: lachꝛymalle phibẽt. Cõuersusq; ad dñz: hac tñ flẽtib⁹ voce respondit. Dñe/ſ adhuc ꝓpl's tuus sum necessari⁹: nõ recuso ꝓ eis laboꝛẽ: fiat volũtas tua. ℣. O ꝙtus luctus erat oim: ꝙta ꝑcipue merentiũ tamẽ ta monachoꝝ. Qz et ptiũ est gaudere martiro: ꝛ ptiũ ẽ flere martiũ. ℟. Vti biri coꝛpus blq; ad locũ sepulchri hymnis canoꝛa turba ꝓsequit. Qz. Sec. ix.

Quamq; in oronib⁹ ꝛ vigilijs fatiscẽtes artus ſpiritui subire cogeret/ nobiliq; stratu suo in cinere ꝛ cilicio recubãs a discipulis rogaret: vt saltẽ vilia lineret stramẽta supponi. Nõ decet (inq̃t) filij rp̃ianũ nisi i cinere moꝛi. Et ego ſ aliõ vobis exẽplũ relinquo: ipse peccaui. Post hec vidit diabolũ ꝑpe assistere: cui ait. Quid hic stas cruẽta bestia? Nihil i me inuenies: ſz ſinus abꝛahe me suscipiet. Et hec dicens: octogesimo ꝑmo etatis sue anno: media nocte dñica inuictũ ab oratione spũ dño eleuauit. ℣. Martinus abꝛahe sinu letus excipitur. Martin⁹ hic paup ꝛ modic⁹. Celũ diues ingredit: hymnis celestib⁹ honoraꝛ. ℟. Martinus epiſcopus

migrauit in seculo: biuit i christo
gēma sacerdotū. Martinus. Ofia.
Celū. ỹ Oza p no. In laud. ān.
Orrexit discipli ad bti martinū: cur nos pater deseris: aut cui nos desolatos relinqs? inuadet esu gregē tuū lupi rapaces. ps. Dns regn. ān. Dne si adhuc populo tuo sum necessarius / nō recuso laborem: fiat voluntas tua. ps. Jubilate. ān. O virū ineffabilē / nec labore victum / nec morte vincēdū: q nec mori timuit: nec viuere recusauit. ps. Deus dr. ā. Oculis ac manib⁹ in celū semp intētus: simul cū ab ore spūs nō relaxabat alt alt. cāt Bñdr. ā. Martin⁹ absq; fletu excipit: martin⁹ hic pauper ⁊ modicus: celū ditis ingredit: hymnis celestib⁹ honorat. ps. Laud. Ch Ecce sacer. hy. Jesu redēp. ỹ. Just⁹ ger. ān. O qtus luct⁹ erit / qta hcipue lamēta monachor ac ꝟginū chorus: qz ⁊ piū est gaudere martino: ⁊ piū est flere martinū. cā. Bñdr. oy. Deus q cōspicis. Mēo. de. l. mēna mar. oto. vtū. Ad. j. ān. Dixerūt discipuli ỹ. Dr in no. Ad. iq. ā. Dne si adh. ps. Legē po. cp̄z. Ecce sacer. Vr. ⁊ ỹ. de coi vni⁹ ꝟc. ⁊ pōtifi. ad oēs hor. dñr: sllr ⁊ cbm. Ad. vj. ā. O virū. ỹ. Dereliquit. ch. Benedictionē. Ad. ix. ā. Martin⁹ ps. Mirabilia. cp̄z. Cognouit. Ad. q. vel. ān. Dixerūt discipuli. pi. ker. ch. Ecce sacer. hy. Jesu redēptor. ỹ. Just⁹ ger. ān. O bti virū cui⁹ aia paradisum possidet: unde exultāt angeli: letant archāgeli: chorus stōz pclamat: turba virginū imitat mane nobiscū in eternū. cāt Magt. oy vtū. Hoc rodē mō dñr vel. qtidie per oc. qñ de. l. martino fit seruitiū excep. q āe. sup cā Magt. ⁊ Bñd. mutant. Quotidie infra oct. scti martini. qñ de eo agit: hoc mō fiat seruit. Ad mat. Jnuit. Martin⁹ erit. p. Vesp. hy⁹. Iste ꝟfel. In. j. noc. ā. Martin⁹ adhuc catecumin⁹ hac me beate cōtexit. ps. Btus vir. ā. Scē trinitatis fidē martin⁹ ꝟfectus ē: ⁊ baptismi gratiā recepit. ỹ. Quare fre. ā. Beatus martin⁹ dixit iuliano: xp̄i ego sum miles / pugnare mihi nō lz. ỹ. Dne qd. ān. Ego signo crucis nō clypei ꝓtect⁹ aut galea: hostiū cuneos penetrabo secur⁹. ỹ. Cū iuo. ā. Cōfido i dño q filia mea pristine reddita sit sanitati. p. Verba ā. Tetrarch⁹ cognita dei fide: ad baptismi gram ꝙuenit. ỹ. Dne dr. ā. Dns ihesus xp̄s nō se (ict) purpureū nec diademate remitēte bētu: rē eē ꝓdixit. ỹ. Dne qs hi. ā. Dū sacra offerret btus martin⁹: globus ignis⁹ apparuit sup caput ei⁹. ỹ. Dne in vir. ā. O ineffabilē virū p quē nob⁹ tāta miracla cotulerāt. ỹ. Dñi est t. ỹ. Amauit. ¶ Lec. de miraculis vel de vita. s. marti. legāt ꝙ totas oc. qñ de eo fit seruit. l. j.

Accidit aūt dū btus martin⁹ iter ageret: vt cuiusdā gētilis corpus (qđ ad sepulchrū supplitiolo funere ferebatur) obuium haberet: q cū videret liteamina corpi supiecta vē

to volitari: ꝓphanos sacrificio eñ ritꝰ agi credidit. Eleuatoq; crucis signo: iussit plebẽ stare: omnisq; deponere. Cuiꝰ mãdatñ plebs ferire nõ poterat: donec cognita Brute cupis debit eis abesidi ꝙ tollẽdi potestatẽ. Ita eos ⁊ cñ voluit stare cõpulit: et cum iubuit abire permisit. ℣ ⁊ ℟. scdm ordinẽ nocte. dñr. lc. ij.

Item dum in vico quodam tẽpli antiquum diruisset: ⁊ arborem pinñ phano proximã vellet excidere: obstitit ei loci antistes cñ turba gentiliñ: qui dixit eaꝫ succidi nõ debere: qꝛ domui erat dedicata. Tñc ait ei vnus. Nos eam succidemus / tu ruentem accipe: ⁊ si tecñ est dꝰ tuꝰ / euadet. Ipso autẽ hoc ꝓmittẽte: succidũt ipsi leti. Martinus vo eo loco ligatus erat: q̃ arborem caderam; nemo dubitabat. Qua sup se ruentẽ signo crucꝭ oppositio: diuersam in partem ruere fecit: q̃ oẽs circunstantes pene ꝓstrauit. Quo viso: omnes baptizati sunt. Ad nocturnũ. iij. Q si in vico quodã phano antiquo ignẽ iniisset: agẽte vẽto i ꝓximã domñ flãmarñ globi ferebant. Qñ videns martinꝰ: tecti ascẽdẽs flãmis se opposuit. Cuiꝰ virtute ꝓtra vi vẽti reuersus ignis: tecta inocua nõ ledebat. ca. Te dñm. ℣. Ora ꝙ. In. l. q̃die hec sols. ãn. Dixerũt discipuli. ꝙ. Dñs regn. cp. hyꝰ ⁊ ℣. sit in. j. die. Hy sequentes ãe dicunt q̃die ifra oct. sup cñ. Vñꝰ. ⁊. ℣. Mgt. vel ad memo. ꝺ. l. martini cñ de aliq̃ fest. fit seruit. ã Sacerdos dei martine: apti sunt tibi celi: et regnũ ptis mei. ãn Sacerdos dei martine / pastoꝛ egregie: ora ꝙ nobis deñ. ãn Sctus martinꝰ. ãn. Cñ repent. A lie ãe q̃ sequunt de noc. ifra oct. l. martini. Qñ fit de eo mẽo. sp fit cñ hoc ℣. tam ad vesp. q̃ ad mat. scꝫ Ora ꝙ nobis. pter q̃ ad. ij. vel. l. hagonis: tũc eñ dicat Salmault eñ. videlꝫ ad mẽo. de. l. martini. oꝛ Deꝰ q̃ consplcꝫ. Mẽo. sequete dicãt qꝛ chorus nõ regit. ¶ Notãdũ est vbi infra oc. l. martini de eo plenũ seruitiũ fieri nõ poterit ꝓpter fest. loci vel ꝓpter aliquã aliaꝫ rationabilẽ cãm: tũc ãn Martinus adhuc catecu. ⁊ oẽs ãe ibidẽ de noc. seq̃n. scꝫ post. ãn. Sacerdos dei martine aperti. ⁊ post ãn. Sacerdos dei mar. pastoꝛ. Ad memo. de. l. martino dicãt ifra oct. et semp cñ ꝓdicto ℣. ⁊ oõne: tñ ad vesp. q̃ ad mat. Ad. j. ã Dixerũt discipuli. ꝙ. Deꝰ i no. Ad. iij. et ad alias hoc. oia flant sic i. j. die est. ¶ Sti virtutis epi ⁊ cõfes. Ad vesp. ãe ⁊ pi fer. Cpꝛ. Ecce sacerdos. Hyꝰ. at. de cõi vnius cõfes. ⁊ ponit. cñ hac oratione.

QDeuota ñs dñe populi tuũ intercessione bti virtutis cõfessoꝛis tui atq; põtificis i tuo amoꝛe cõfirmẽ: vt mereamur ipso intercedente cõsoꝛtes fieri celestiñ gaudioꝛ. ꝙ. Mẽo. de. l. martini. ã. Sacerdos dei martini. Deide memo. q̃ue. dñr.

Ad matut. iij. le. Stant sine vesp. chori. ℣. Amauit eū dñs. ℟. Cōf.

Bricio cū esset ꝓmotus et a beato martino multas inferebat insidias. Vnde cuidā infirmo sctō martinū ꝙrenti: ait. Si delirū illū quer. ecce celū soluto sicut amens respicit. Dō eū postea se dixisse negasset: ait ei martin⁹. Obtinui apd deū vt post me eps fias: sed scias te in epatu multa aduersa passurū. Bricius hoc audiens: deridebat eū. Multaq; opprobria martinus passus est ab eo. Sz nō mouebat: sepe illō ꝓmōzās. Si xps iudā passus ē cur ego nō patiar bricium? le. ij. Igitur post decessū bti martini adept⁹ bricio epatū; oēs mi vocabat. Qz quis sup⁹ esset et vanus: castus tn erat. Tricesimo aūt ordinatiōis sue anno mulier ad quā cubicular⁹ vestimēta abluēda portabāt/ concepit & peperit: & oē crimē populi turonoz sup eū referūt: volētes eū lapidare. Ille viriliter hoc negās: afferte inq̄t mihi infantē. Oblatoq; trigīta dies ab ortu habente: ait. Adiuro te per christum/ si ego te genera ui coram cunctis edicas. Qui ait. Nō es tu (inquit) pater meus. le. ij.

Cumq; populus hoc magicis artibus asc̄riberet: bricio pzunas ardentes in bitro suo vsq; ad sepulchrū beati martini portauit. Quibus ꝓiectis vestis nulla apparuit: & ait, Sicut hoc vestimētū ab igne est illesum: sic corp⁹ meū a tactu mulieris est impollutū. Populis vero non credentibus multis affectus iniurijs ab epatu decid: romam petēs & papā cuncta referēs. Septimo igr anno cū auctoritate in sede sua turonis receptus est: post septem annos in dño q̄euit. Cetade cōi bnō pl. et pōti. ℣. Justū dedu. Ja tam. ā.

Post excessum beati martini epi: bās bricius cathedram episcopalē suscepit. ps. Dñs reg. ān. Tricesimo ordinatiōis sue anno ortū cōtra eū iam mētabilē crimē nā quedā mulier q̄ cubicularij vestimenta abluebat cōcepisse peperit: et oē crimē epo obiciūt. ℣. Jubila. ā. Jllo dēz negāte tullit afferri sibi infantē: rūcz tullet oblatus trigīta ab ortu habēs dies: ait ad eū bricij: adiuro te p deū vt si ego te ghaui coram cūctis edicas. ℟. Deo de⁹. ān. Tu dēs aūt infans coram oi populo bō viro dixit: tu nō es (inquit) pr̄ meus. cā. Bñ⁹. ā. Satisq; bricio satisfaciens populo: pzunas ardētes ab vbe in bitro suo deferens: & ante sepulchrū bti martini coram ppl'o ꝓiciens: vestimētū sub imulū apparuit. ℟. Laudate. ch. Ecce sacerdos. hy⁹. Jesu redēptor. ℣. Justus ger. ān. Populis añe nō credētib⁹ / & ab epatu eū pricientibus: romā petijt flēs & eiulās atq; dicens: merito hec patior: q̄ peccaui in sctm dei. cā. Bñd⁹. or. Cōserua q̄s dñe. Dēo. de sancto martino. Ad. j. ān. Post excessum.

ps. Deꝰ in no. Ad. iij. ãn. Tricesimo. h Legẽ po. ch Ecce sacerdos. ℟. ⁊ ỽ. de cõi vnꝰ cõfes. et ponti. ad oẽs hoꝛ. dñe. Simꝫ ⁊ ch. Ad. vj. ã Illo quoqꝫ. p. Defecit. ch. Bñditionẽ. Ad. ix. ã. Sãctus huius. ps. Mirabilia. ch Cognouit eũ. Si hoc fes. sãti bzicij in do. cõtig. totũ fit ofim. de fes. ⁊ mẽo. de do. Ad. j. vel. sup h. ãn. Justũ deduxit. matoꝛ. pi fer. ch; Ecce sacer, ℟. Miles xpi. hyꝰ. ⁊ ceta de cõi vtꝫ oco. Cõfessus. Mẽo. ỽ. s. marti. ⁊ postea ỽ do. Deide de tri. ⁊ pces. ad. cru. Ad mat. iij. pme l. ỽ. ppzijs lec. sãti bzicij cum ỽ. ⁊ ℟. de. j. noc. cõis. hilt. vnꝰ cõfes. ⁊ põtt. Et. iij. medie lc. de sctõ martino. cũ ỽ. Julium dedu. ⁊ cũ ℟. de. j. noc. hilt. s. martini. Tres vlti. lc. de expõe euãgelij. Hõ quidã nobilis. cũ ỽ. ⁊ ℟. de. iij. noct. cõis hilt. vnꝰ cõfes. ⁊ ponti. ỽ. Oꝛa pro nobis. Ad l. oia fiãt vt ã Ad. j. ãn. Te iure symbo. Quicunqꝫ. Ad oẽs alias hoꝛ. oia fiãt vtꝫ dictũ est. Ad. ij. vel. ãn. Post excessum. ps. Dixit dñs. ceteri ut de dñica. Ch Ecce sacerdos. hyꝰ. Jesu redẽptoꝛ. ỽ. Justus germi. ãn. Ille est qui cũ Magt. Mẽo vtꝫ. Si dies dñicꝰ in. iij. die vel in die sãcti bzicij aut in quarta die eueñ. fiẽt medie lec. de sctõ martino: ceteris nũt diebus tũ mẽo. Camẽ in fest. sãti machuti epi fiant medie lec. de sctõ martino q̃cunqꝫ die cõtig. ¶ Lectiones de. s. marti. Lec. j.

TEtraclius quidã consularis habens seruum demoniacũ ad quem nullus ausus fuit accedere: rogauit martinũ ad domũ suã in qua erat demoniacꝰ descendere: qui dixit. Si seruũ videro liberatũ xpianus ero. Quo ꝓmisso martinꝰ eũ liberauit ⁊ tetraclium i xpm credẽtẽ postea baptizauit. lc. ij.

Cũ martinꝰ domũ eius de ingrederet: in limine restitit/ vidẽs in atrio demonẽ. Qui eius iussu egressus de familia quẽdam arripuit: qui dentibus obuios quosqꝫ laniare cepit. Populo in fugã vlo: martinꝰ i eiꝰ os digitos itulit dicens. Tu si potes hos deuoza: q̃ nõ valente cũ p os exiũ demõ nõ posset: fluxu ventris eiectus est. Lect. iij.

Cũ poztã ciuitatẽ parisiensis, martinꝰ ingrederet: lepzosum deoꝛmẽ osculãdo ⁊ bñdicẽdo a sua mũdauit lepza: ſz et simbziam vestimẽti eiꝰ vel filia cilicij multos sanare moꝛbos sepe cõpertũ est. ¶ Sci machuti epi et cõfes. ix. lc. fiant. Mẽo.

OMps sempiterne deꝰ ppli tui pces eraudi: vt intercessiõe bti machuti cõfessoꝛis tui atq; põtificis (cuiꝰ hodie annuã festiuitatẽ recolimꝰ) cũ tpibus ire mentis/ eterne plperitatis capiamꝰ augmẽtũ. p. Ad mat. l. ⁊

OMni osus cõfessoꝛ xpi machutꝰ bzitãnica pzosapia genitoꝛ: genere nobiliꝰ sctis extitit moꝛibꝰ. Qui cum i pueritia

literatorie traderetur discipli
sub bñdicto eo tpe viro sctita-
te ⁊ scientia famosissimo ⁊ supio-
res ibidem ⁊ iferiores se vnãim
tate suppabat. Nihil qppe volu
ptati cõsentiẽs: creber in vigi-
lijs: assiduus in oronib⁹: ⁊ in ie
iunijs pcipuus ꝓfitebat. Lc.

Interea defuncto regionis il-
lius epo: audita machuti fama
populi vndiq; eflauit: machutũ
rapiũt: ⁊ licet inuitũ/ licet ob-
nixe reclamãtẽ/ licetq; sese ad
hoc opus indignũ ⁊ inutilẽ di-
centem: gunimcastri tamen vr
bis in qua pater eiꝰ comes fuit
episcopum faciunt. Lectio. iij.

Hoc igitur põdus vt dictũ est
inuitus suscipiens: tamẽ hono
rem dicit esse contumeliam: ⁊
sublimitate cathedre violentiã
sibi factã. Accersitis itaq; pau-
cis secretorũ cõscijs nauĩ furti
ascendit: ⁊ ventis se pelagoq;
cõmittens/ pout nutui diuino
placẽt nauigauit. Tres meñ.
lc. de. s. martino cñ hoc ℟. Iustũ
dedu. ⁊ cñ. iij. ℣. lcõm ord. not.
histo. sancti martini. Lcõ. iij.

Multi sunt q̃ gtutes vĩ
martini scripserũt: e qb⁹
primus fuit sulpitius: q̃ mar-
tino adhuc viuente libꝝ vnũ
de miraculis eius et duos post
modũ scripsit: quos dialogos
voluit vocitari. Tu. Lectio. v.

In quibus nõnulla de virtuti
bus eremitarũ anachoritarũ de
dem sulpitius inseruit: sed in
nullo inferiorẽ nĩm potuit re-
perire martinũ. Paulin⁹ vero
nolane vrbis epus in q̃dꝫ libris
illa cõprehẽdit miracula: q̃ post
eius transitũ demõstrant. lc. 6.

Erat eñ paulin⁹ cum energu-
mini per cancellos basilice ae-
reo deherentur volatu: ⁊ sepe
in puteum qui in ipsa habetur
basilica impulsu dęmonis iacta
rentur: inde extracti vi dentib⁹
populis/ sani sunt repti. Tres
vlti. lc. de. pperate sti machu-
ti legant sine exprõe euãg. lc. 7.

Beato igit machuto mor
dum in altum tẽderet an
gelica legatio occurrit: ⁊ quo tẽ
dat quem ve portum teneat: et
a quo suscipi debeat indicauit.
Mõstrat eñ eĩ fines gallicane
brittannie petere: ⁊ ad insulã i
qua aarõ vir angelice vite erat
applicare: ⁊ cñ eo aliq̃diu habi
tare mãdauit. Quib⁹ inctãter
vt indicata sunt ipletis: le-
tatur aarõ de tanto hospite: ma
chutus de amica societate. Vo
lat fama per vrbem sit cõcurs⁹
populi nouũ hominẽ visuri/ no
ua verba audituri. Lectio. vij.

Sed dum sermo ꝓdicationis
ꝓtendit: ecce defunct⁹ dom ante
ecclesiã deportat. Quẽ vir dei
aspiciens accedens ad corp⁹ ora
uit. Oratione finita simul surgũt
et sctus de pulvere/ ⁊ mortuus
de morte. Baptizatis igit ciui
bus/ machutus velit nolit: ibi
epus electus. Interea surrexit
cõtra eũ pplus dicẽs q̃ extra au-
ctoritatẽ mutauit sedẽ suã. Hꝫ

de multa honorificentia sibi ab eis exhibita respondere non
valeret. dixisse asserit. et ibi alignis esset sanctissimus
pri digna ipsis retributione rependet. et eodem. Tu aut.
colla de cui vinu confess. et pontif. Et tm
memo de. s. martino

ff. Octi hugonis epi et confess. in Lect

R
Deus qui beatum hugonem confessorem tuum atq pontificem
innocentia morum et claritate signorum excellentem
ornasti: concede propitius ut qui ejus gesta non imitamur et vi
tutes illustrent. per. Memo de sancto Edmundo. Iste est
deinde memo de sancto Amando. Silabo in vitro. v. Iste dom.

Deus qui nos beati Amandi confessoris tui atq pontificis na
talitia gloriosa celebrare concedis tribue quesumus ejus nos
semp et beneficijs premijs et eorbz admirari. per.
postea memo fiet de sancto Mauri.

Octi recordationis hugo quondam lincolniensis episcopus de vene
tis finibz in partibz burgundie nō parvis ab alijs exortus
primus nobilitate genuis satis clarus. et origine magnis
a parentibz egregijs militarijs. Cui ab annis tenellis tutio addi
ctus. cū adolescens attigisset monastio traditus est. disciplinis
regularibz imbuendus. factusq canonicus regularis cū
quindecim esset annoz officium portarij primitus adiit. quod
pie. quo sub eius regimine tam in temporalibz q in spiri
tualibz floruit elegantia Tu aut

Domaz dū volisset regnū suū ampliare. ad ordinē ecclesiasticū
singulis dno disponente ecclesijs. Abbi cū egotium se bellī
gum et asperitatem exhibet. post modicū tempus dominus
curator est effectus. Intra hec rex anglie ecclesiarum domū re
ligionis ordinis coartare cepit in anglia. ad cuius regimen vi
rilibz virtutū multiplicatio assumptus est magister memoratus.

Antiq. Inde quinquies sic dicendo ichnij Vt Symbolo suo idoneum q
sapiendo interficiat

non mutauit sedem: quia non aurit cupiditatem: lugetq; britannia exulem: quem sanctimonia gaudet habere hospitē. ℟. ix. Terra quoq; omni fertilitate priuata: gēs tame opprella clamat merito se perire: quia patronū sanctū nesciuit retinere. Necessitate cōpulli virum dei quidā eoꝝ adeūt/miseriam exponunt: et vt eis misereat gemitibus depcant. Quo reuerso: totiꝰ plpitat integritas pplo reformat. Qui tādē triduo correptꝰ febre: i cilicio & cinere recubans in celū totus suspensus deo spūm exhalauit. Cetā de cōi vniꝰ cōfes. & pōti ℣ Sancti edmūdi epi & cōfesso. ix. lec. Dño.

DEus qui largiflue bonitatis consilio ecclesiam tuā beati edmūdi cōfessoris tui atq; pontificis pclare vite meritis decorasti: & gliosis letificasti miraculis: cōcede propitius nobis famulis tuis: vt & ipsius in meiꝰ reformemur exēplis: & ab oibus eiꝰ patrocinijs protegamur aduersis. ℣. Mēo. fiat ℣ sctō machu. oꝝ vt supra. & deide mēo. de. s. marti. Cunc eat processi. ad altare. s. edmūdi cantādo ℟. Sctē edmūde christi & Dū ℣. canitur thurificet sacer. altare s. edmundi: deinde imaginem: & postea dicat sacerdos modesta voce sine ℣. Ora pro nobis. Oz.

PLenā in nobis eterne saluatoꝛ tue virtutis opare medelā: vt q̄ bti edmūdi cōfesso-

ris tui atq; pōtificis merita veneramur: ipsius adiuti suffragijs a cūctis alaq; nēaq; languoribus liberemur. Per. In resbello de scō mar. ād mat. lc. s.

DOuū mītis ecclesie gaudiū noui sti celebritate leti referim⁹: grādes a celesti collegio & college noui consoꝛtio agi festū exultanti animo nunciamus. Gaudet quidē ecclesia se talē ac tantū pduxisse filiū: qui et alios sacro conuersationis dirigat exēplo: et percepta iam btitudinis premio firmam eis spem tribuat de salute. lc. q. Gaudet celestis patria nobilis habitatoꝛis aduētu: exultant ciues celites de celebris aggregatione concinis: de condigno celi consoꝛte nuper ipsis adhibito psallunt sti. Surgite igitur & vos fidei zelatoꝛes: et bna cum ecclesia matre nostra ingēti letitia exultate: q̄ noueli⁹ nobis apud deū pōnus accreuit. ℟. iij. An siqdē iste est btūs edmūdꝰ archiepūs cantuarieñ. Qui saluberiter pensans ad factoꝛem suū facturam affectu diligi naturali: naturāq; lapsam reparatoꝛē debere recognoscere: primū creatoꝛē & redēptoꝛem suū affectuose quesiuit. Recte nāq; itētiōis lumen batulans: ad ipsum creatoꝛē perfectoꝛū operū processit gressibus: salutis semitā alijs & splendoꝛem vite ac doctrine claritatē demonstrās. Eteū vt de suis actibus aliquid referam?/

ꝑto maiozē ꝓficiebat etate: tā-
to plenioze cognitione in amo-
re dei exarsit Et ne seruoz spūs
socie carnis extingueret ardoze
carnē asperitate cilicij ebdomās
distrctis eam maceranit ieiu-
nijs: dū a multis permissis ele-
git cibarijs abstinere. Lcō. in-
Sōm q̄ plurimū odiēs diu-
turnis vacabat vigilijs: et ex-
cusso tozpoze oratiōi sedule is-
stebat. Contritusq; fragile car-
nis vasculū: vt in eo thesaurū
aie sibi creditū cauti⁹ ꝙseruaret
Doctoz vero ꝓclarus ac ꝑdica
toz eximi⁹ ⁊ auditoꝝ mentib⁹
scientie lumē infudit: ⁊ pectoz-ib⁹
fidelium amotis vitiozum tri-
bulis semina ⁊tutū iniecit. ℣
Hic ielū credulitate firma co
gnoscens: studuit se suo noi co-
aptare. Ut sicut vocabat edmū
dus: sic sebel a criminū late mū
dum: vel e mundo abdicatum:
seu extra mūdi ap̄lex⁹ positum
opez testificatiōe ꝓbaret. ℣.
Unde tāq; spiritualis oīno
edmūd⁹ a carnis ꝙtagijs in ex-
tremis agēs: ⁊ cozp⁹ xp̄i sibi de-
latū reuerēter adzās: hec ⁊ba
ꝓtulisse demōstratur. Tu es
in quē credidi: quem ꝓdicaui:
quē docui. Et tu testis es mihi:
q; nihil volo q̄ qō tu vis: fiat vo
luntas tua. Tu. Scōm math.

Math. 25. In illo tpe. Dixit ielus di-
scipulis suis parabolā hāc.
Homo quidā pegre ꝓficiscēs vo
cauit seruos suos: et tradidit il
lis bona sua. Et ℣. Nō negatur
ergo ꝓlixitio licet de ꝓpte. sic. l. 7.

Uerū cū adhuc viuēs dei eccle
sīā ꝓclaris illustrasset meri-
tis: btūs edmūd⁹ moztuus sue sibi
claritatis radios nō subtraxit.
Sed cū functꝰ hac vita verius
viueret q̄ vixisset: eā postmodū
illustrauit fulgoze luis plenioꝝ
Nō em̄ voluit dñs sctitatē mun
do suppōi tāti viri: q̄ sicut plu-
ralitate innotuerat meritozū:
sic miraculoꝝ diuersitate pā-
teret: vt qui tota ipm deuotio-
ne coluerat: iam secum regnās
venerabiliter coleretur. l. vij.

Dam ⁊ cecis lumē claudis re
stituit gressuz: ⁊ alij cui⁹ liguā
natura diutina taciturnitate li
gauerat: liberā loquēdi tribuit
facultatē: leprosum quēdā mū-
dauit: paralyticū mēbza firma-
uit: hydropicūq; curauit. His ⁊
q̄ plurimis alijs cozuscauit mi-
raculis: quoꝝ serie nō durim⁹
ꝓsentibus inserēdā. Exultet
pleno gaudio fertilis cātuaria:
quod ab ecclesie sue area tā pu-
rum granum transmisit ad hoz
reum summi regis. Lectio. ij.

Uetet ⁊ pōtimacēse monaste-
rij: q; talij ⁊ tantoꝝ patrū me
ruit honozari ꝓsentia: dū vnus
ibi diu degens illud sue vite no
bilitauit mozib⁹. Et alter illuc
accedens ipm celo reddita ais
sui cozpozis thesauro ditauit:
vt quasi impleret qō btūs mar
tir thomas ꝓst lōgā mozā (quā
exilij sui tpe in eodē cōtraxerat
monasterio: cū ipsis monachis

¶ Pro fidelibus defunctis
Ad matutinas.

¶ Circundederunt me gemitus mortis: dolores inferni circundederunt me.

Hymnus.

DEitatis paknitas et eq filiatio. Spiritus sancti charitas et ihesu christi passio. Trinitatisq pietas sint defunctis remissio peccatorū: vt claritas detur eis cum gaudio. ℣. Requiem eternā dona eis domine. ℟. Et lux ppetua luceat eis. or.

DEus qui hominem de limo terre (vt angelorum impleres ruinas) ad imaginē et similitudinem tuam formasti: et vt ipsum lapsum ad locū perditū revocares: i cruce mortem passus tuisti: miserere quesumus animabus omnium fidelium defunctorum/iustitiam tuam per misericordiam mitigando: ne opera manuum tuarū propter carnis peccata dampnentur: que fragilia et ad peccandum prona creasti. Qui vivis et regnas deus in secula seculorum. Amen. Fidelium anime per misericordiā dei requiescant in pace. Amen. Anime eorum in bonis demorentur: et semen eorum hereditet terram.

¶ Ad primam.

¶ circundederūt me. vtā. Hyq.

VEni creator spiritq: mentes tuorum visita. Per quem mundus est conditus/ et omnia sunt cōdita. Qui a nullo es genitq/ dimitte nobis debita. Ita q nullus perditq sit propter sua merita. ℣. Requiem eternam dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. Cum oratione et ℣. vtā. ¶ Ad tertiam.

¶ circundederūt me. vtā. Hyq.

DEus aquo sunt oia bona/dona virtutā. Contra omnis vitia vivis: defunctis veniam. Vt post hec translatoria/ veniamus ad gloriā. Defuncti quiq gaudia possideant per gratiam. ℣. Requiem eternam dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. Cum oratione et ℣. ¶ Ad sextam.

¶ circūdederunt me. vtā. Hyq.

OStende nobis faciē tuaq premium sanctorum. Cū venerimus ad diem ire ⁊ iudicium. Justitia seuitiam mitigans: dans peccatorum veniam/ atq requiem in secula seculorum. ℣. Requiem eternam dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis. ¶ Ad nonam.

¶ circūdederunt me. vtā. Hyq.

VIrgo carens criminibq: te pcq in auxilio. Vt assiduis precibus/ sis coram tuo filio. Et pro cunctis fidelibq/ fiat tua petitio. Cum sanctorum agminibq/ locet eos cū gaudio. ℣. Requiē eternā dona eis domine. ℟. Et lux perpetua luceat eis.

¶ Ad vesperas.

¶ circūdederunt me. vtā. Hyq.

VOs deprecor humiliter intuitu pietatis. Oēs sanctos ⁊ pariter sanctas/ vt in-

tercedatis. Pro cunctis reis taliter q̄ in fine cū beatis Collocentur benigniter ante thronum trinitatis. ℟. Requiē eternam dona eis domine, Et lux perpetua luceat eis.

¶ Ad completorium.

Circumdederunt me gemitus mortis: dolores inferni circumdederunt me. Psalmus.

In manus tuas dñe commendo spiritum meum Ut sicut sine crimine hominez te credo deum. Qui pretioso sanguine redemisti mūdū reū. Sic hominē de crimine salua qui formasti eum. ℟. Requiem eternam dona eis domine. Et lux perpetua luceat eis.

¶ Recommendatio.

Hec horas christe metricas cum bona deuotione Tibi dico canonicas/et cū pia ratiōe. Ut animas catholicas tua miseratione Efficias glorificas tua sancta visione. Benedicamus domino. Deo gratias. Fidelium anime per misericordiam dei requiescant in pace. Amen.

¶ Oratio innocentij quinti dicenda post horas canonicas.

Sancte & individue trinitati/ihesu christi crucifixi humanitati/& beate marie virgini ac matri regis altissimi: sit sempiterna gloria ab omni creatura per infinita secula seculorum. Amen.

Finis.

¶ Registrum partis estiualis.

✠.A.B.C.D.E.F.G
a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.
AA.BB.CC.DD. EE.ff.
GG.HH.II.kk.LL.MM.
NN.OO,

Omnes sunt quaterni preter OO qui est quinternus.